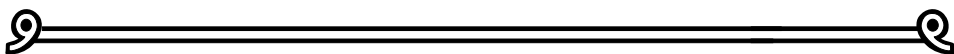
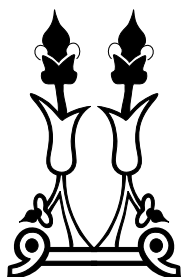

ედვნება წმ. გორგი მთაწმიდლის დაბადების
1000 წლისთავს

ფ ს ა ლ მ უ ნ ნ ი

ფ ს ტ ზ ჭ ო ნ ნ 1

ფ ს ა ლ მ უ ნ ნ ი

პარალელური ტექსტები

ძველი ქართული კანონიკური
– მხედრული და ნუსხური –
და თანამედროვე ქართული ადაპტაცია

საქართველოს საპატრიარქო
თბილისი
2012

დაიბეჭდა
უწმიდესისა და უნეტარესის, სრულიად საქართველოს
კათოლიკოს-პატრიარქის ილია მეორის ლოცვა-კურთხევით

ფსალმუნის ამ გამოცემაზე მუშაობდნენ:

პროფესორი **ირინე მელიქიშვილი**, ძველი ქართული ტექსტის თარგმნა-ადაპტაცია თანამედროვე ქართულზე;

გურამ დოჩანაშვილი, თანამედროვე ტექსტის სტილისტურად გამართვა;

დეკანოზი **მიქაელ გალდავა**, თანამედროვე ტექსტის თეოლოგიური რედაქტორი;

სალომე ზვიადაძე, თანამედროვე ტექსტის აპრობაცია და კორექტურა;

ასოცირებული პროფესორი, მღვდელი **ლევან მათეშვილი**, ნუსხური ტექსტის კორექტურა;

პროფესორი **ლელა ხაჩიძე**, † პროფესორი **თინათინ ცქიტიშვილი**, რეცენზენტები;

ფილოლოგ. მეცნ. კანდ. **ქეთევან გადილია**, მთავარი რედაქტორი და

კოორდინატორი.

ფსალმუნთა კანონიკური ტექსტი მიეკუთვნება მე-11 საუკუნეს. მიუხედავად ქართული ენის კონსერვატიულობისა, თითქმის ათსაუკუნოვანი ტექსტი ენობრივი თვალსაზრისით აღარაა სრულად გასაგები თანამედროვე მკითხველისათვის. ძველი ქართული და მისი თანამედროვე ადაპტაციის პარალელურ ტექსტებად გამოცემის კონცეპტუალურ ქვაკუთხედს წარმოადგენს დედნის, ანუ წმიდა გიორგი მთაწმიდლისეული ტექსტის ერთგულება და თანამედროვე ქართული ადაპტაციის გამართული ენა. წიგნში წარმოდგენილი სამი პარალელურად განლაგებული ტექსტი – ძველი ქართული მხედრული, ძველი ქართული ნუსხური და თანამედროვე ქართული ადაპტაცია – ერთნაირად სასარგებლო იქნება არა მარტო მლოცველებისათვის, არამედ მკითხველთა ფართო წრისა და სტუდენტ-მასწავლებლებისათვის.

დიზაინერი და დამკაბადონებელი თინათინ ბერბერაშვილი

© ფსალმუნების თანამედროვე ქართულ ენაზე ადაპტირებული ტექსტი, ბიბლიის თარგმნის ინსტიტუტი, მოსკოვი, 2010, 2012.

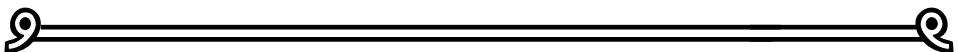
© გაფორმება, ბიბლიის თარგმნის ინსტიტუტი, მოსკოვი, 2010.

გარეკანი გაფორმებულია ლუკას სახარების 1054 წლის ხელნაწერის თავსამკაულით.

ISBN 978-9941-0-4047-4

წინასიტყვაობა	7
ფსალმუნთა კითხვის წესი	12
ქართული ანბანი	15
ფსალმუნნი	
კანონი პირველი	16
კანონი მეორე	30
კანონი მესამე	47
კანონი მეოთხე	67
კანონი მეხუთე	86
კანონი მეექვსე	103
კანონი მეშვიდე	126
კანონი მერვე	148
კანონი მეცხრე	166
კანონი მეათე	183
კანონი მეთერთმეტე	203
კანონი მეთორმეტე	227
კანონი მეცამეტე	245
კანონი მეთოთხმეტე	263
კანონი მეთხუთმეტე	280
კანონი მეთექვსმეტე	297
კანონი მეჩვიდმეტე	312
კანონი მეთვრამეტე	332
კანონი მეცხრამეტე	348
კანონი მეოცე	368
ბიბლიის წიგნთა შემოკლებანი	384
ახსნა-განმარტებები	387

წინასიტყვაობა

ფსალმუნთა კანონიკური ტექსტის ძველი ქართული ენიდან თანამედროვე ქართულად გამართვაზე ანუ ადაპტირებაზე მუშაობა ბიბლიის თარგმნის ინსტიტუტმა დაიწყო 2004 წელს, უწმიდესისა და უნეტარესის, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ილია მეორის ლოცვა-კურთხევითა და საქართველოს ეკლესიის აქტიური მონაწილეობით. ეს უაღრესად საჭირო ერთობლივი პროექტი განხორციელდა რეალურად არსებული სიტუაციის გათვალისწინებით. მისი აუცილებლობა ემყარებოდა, კერძოდ, შემდეგ მოსაზრებებს:

1. საქართველოში არსებობს ფსალმუნის კითხვის მრავალსაუკუნოვანი ტრადიცია;
2. ფსალმუნთა წიგნს განსაკუთრებულად მნიშვნელოვანი ადგილი უჭირავს თანამედროვე ქართული საზოგადოების სულიერ ღირებულებათა სისტემაში;
3. ფსალმუნთა კანონიკური ტექსტი მიეკუთვნება მე-11 საუკუნეს და მიუხედავად ქართული ენის კონსერვატიულობისა, ბუნებრივია, წარმოუდგენელი იქნებოდა, რომ თითქმის ათსაუკუნოვანი ტექსტი ენობრივი თვალსაზრისით იყოს სრულიად გასაგები თანამედროვე მკითხველისათვის;
4. პროექტის დაწყების წინა ეტაპზე ჩატარებულმა გამოკვლევამ გამოავლინა მრევლის ნაწილში ფსალმუნის შინაარსის არასწორი აღქმისა და გააზრების ფაქტი.

ბიბლიური ტექსტის გაგება ძირითადად ხორციელდება ორ დონეზე: ერთი მხრივ, *თეოლოგიურ* და *ჰერმენევტიკულ* (დაფარული, შეუცნობელი), ხოლო მეორე მხრივ, ენობრივ დონეებზე.

ფსალმუნის ძველი ქართული კანონიკური ტექსტის თანამედროვე ქართულად ადაპტირების მიზანია, მოხსნას ენობრივ დონეზე არსებული სირთულე, დაუბრუნოს ბიბლიას, კერძოდ კი ფსალმუნების წიგნს, თავისი თავდაპირველი და უპირველესი დანიშნულება – იყოს მლოცველისა და მკითხველისათვის ღვთიური მადლის ზიარებისა და ბიბლიური სიბრძნის შეცნობის უმრეტე წყარო. ძველი ქართული და თანამედროვე ქართული ტექსტების პარალელურად დაბეჭდვა შესაძლებლობას აძლევს მლოცველს წაიკითხოს ძველი ქართული ტექსტი და იმავედროულად, მისი ენობრივი თვალსაზრისით უკეთ გაგების მიზნით, ისარგებლოს აგრეთვე ადაპტირებული, თანამედროვე ტექსტით.

ადაპტაციაზე მუშაობისას ერთ-ერთი უმთავრესი და ურთულესი ამოცანა იყო ძველი და თანამედროვე ქართულის ისე შერწყმა, რომ მიგველო ერთი ორგანული ტექსტი, რადგან პროექტის კონცეპტუალურ ქვაკუთხედს დედნისადმი, ანუ

წმიდა გიორგი მთაწმიდლისეული ტექსტისადმი ერთგულება და თანამედროვე ქართული ტექსტის გამართული ენა წარმოადგენს.

ბიბლიის კანონიკური წიგნები ეკლესიის მიერ დაკანონებულ ღვთივსულიერ წიგნებს ეწოდებათ. ფსალმუნის კანონიკურ ტექსტში იგულისხმება ის ტექსტი, რომელიც ეკლესიის მიერ დადგენილია საკითხავად და სალოცავად. ფსალმუნის ქართული თარგმანის მეათე საუკუნეზე ადრინდელი ხელნაწერები ჩვენამდე მოღწეული არ არის. ეფრემ მცირის ცნობით, გიორგი მთაწმიდელმა ორგზის თარგმნა ფსალმუნი. სწორედ გიორგისეული მეორე რედაქცია არის საქართველოს ეკლესიაში დღეს მიღებული კანონიკური ტექსტი.

2009 წელს შესრულდა 1000 წელი წმიდა გიორგი მთაწმიდლის დაბადებიდან (10 ივლისი მისი ხსენების დღეა). ფსალმუნის პარალელური ტექსტების 2010 წლის გამოცემა სწორედ ამ თარიღს მიეძღვნა.

ფსალმუნთა ქართული თარგმანის ისტორია და მისი ტექსტოლოგიური წყარო მეცნიერთა ინტენსიური კვლევის საგანია. ის, რაც დღეს ვიცით ქართული ფსალმუნის შესახებ, მოკლედ ასე შეიძლება ჩამოყალიბდეს:

1. მოგვეპოვება მწირი ინფორმაცია გიორგი მთაწმიდლამდე არსებული ქართულენოვანი ფსალმუნებისა და ფსალმუნთა თარგმანების წყაროს (სირიული, ბერძნული, სომხური) შესახებ;
2. დაზუსტებით არ ვიცით, გიორგი მთაწმიდელმა თავიდან თარგმნა თუ მხოლოდ საფუძვლიანად გადაამუშავა არსებული თარგმანები;
3. დაზუსტებით ვიცით, რომ გიორგი მთაწმიდელმა ქართული ფსალმუნის ტექსტი გამართა მაშინ არსებული მისთვის ხელმისაწვდომი ბერძნული ხელნაწერების მიხედვით.

პროექტზე მუშაობისას ძველ ქართულ ტექსტს საფუძვლად დაედო მზექალა შანიძის მიერ დადგენილი გიორგი მთაწმიდლისეული ტექსტი (გამოიცა 1960 წელს). ჩვენ ვისარგებლეთ ელენე დოჩანაშვილის მიერ 1983 წელს გამოცემული მცხეთური ხელნაწერის ელექტრონული ვერსიით, რომელიც საფუძვლიანად შეუჯერდა მზექალა შანიძის მიერ დადგენილ ტექსტს. იმ შემთხვევაში, როდესაც ძველი ქართული ტექსტის გაგება ჭირდა ან ტექსტი პრობლემურად გვესახებოდა, ადაპტაციის ავტორი მიმართავდა ბერძნულ სექტანტას (LXX) და ებრაულ (მასორეტულ) ტექსტებს. ზოგ შემთხვევაში ბერძნულ ტექსტზე დაყრდნობა აუცილებელი ხდებოდა გადაწყვეტილების მისაღებად. მაგალითად, ქართული *ცხონება/მაცხოვარება*, რომელსაც ბერძნულში შეესაბამება ხან **σπτερια** [სოტერია] „გადარჩენა“, ხან **Ζοε** [ძოე] „სიცოცხლე“, ადაპტირებულ ტექსტში განსხვავდება ბერძნულის შესაბამისად. სიტყვები *ცხონება/მაცხოვარება* ხშირ შემთხვევაში შენარჩუნებულია და მხოლოდ ზოგჯერ იცვლება უფრო გასაგები ექვივალენტებით *გადარჩენა*, *ხსნა*, რათა აზრი უფრო გასაგები იყოს.

ქართული ენა ცნობილია თავისი კონსერვატიულობით, ხოლო ძველი ქართული ენა თანამედროვეთათვის არაა სრულიად გაუგებარი, რაც ვვიქმნის იმის ილუზიას, რომ ძველი ქართული გასაგებია თანამედროვე ქართველისათვის. სი-

ნამდვილეში, შეიძლება ითქვას, რომ სხვაობა ძველსა და თანამედროვე ქართულს შორის საკმაოდ სერიოზულია. კერძოდ:

1. შეიცვალა სიტყვათა რიგი. ძველ ქართულში გაბატონებული იყო მსაზღვრელ-საზღვრულის პოსტპოზიციური წყობა, ახალ ქართულში კი უფრო პრეპოზიცია არის გავრცელებული (თუმცა სტილისტური თვალსაზრისით დასაშვებია პოსტპოზიციაც). სიტყვათა რიგი ადაპტირებულ ტექსტში კონტექსტის მიხედვით შეირჩეოდა;
2. შეიცვალა მრავლობითი რიცხვის აღნიშვნის ძირითადი წესი, ებ-იანმა მრავლობითმა შეცვალა ნარ-თანიანი მრავლობითი. თანამედროვე ქართულში ნარ-თანიან მრავლობითს მხოლოდ სტილისტური დატვირთვა აქვს;
3. დიდი ცვლილებები მოხდა ლექსიკური თვალსაზრისით: ზოგი სიტყვის მაგიერ სხვა ერთეული გაჩნდა; ზოგი ისევ არის ენაში, მაგრამ მნიშვნელობა აქვს შეცვლილი. ზოგი სიტყვის მნიშვნელობათა რიგი გაფართოვდა სხვა მნიშვნელობებით, ზოგისა კი – დავიწროვდა. მაგალითად, სიტყვა *ერი* ძველ ქართულში ნიშნავდა ერთი მხრივ, *წარმართს*, ხოლო მეორე მხრივ, *ხალხს*, *ეთნოსს*. თანამედროვე ქართულში მისი მნიშვნელობა დავიწროვდა და მხოლოდ *ხალხს*, *ეთნოსს* აღნიშნავს;
4. ყველაზე რთული ცვლილება მოხდა ზმნურ პარადიგმაში, რაც გამორიცხავს ძველი ქართული ზმნური ფორმების გადმოტანას თანამედროვე ქართულად. ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში უნდა გაირკვეს, რომელ ასპექტთან, დროსთან და კილოსთან გვაქვს საქმე, რაც ყველაზე დიდ ძალისხმევას მოითხოვს ტექსტის სწორად გაგების თვალსაზრისით:
 - ა) თანამედროვე ქართულში სრული ასპექტი ძირითადად ზმნისწინით არის გამოხატული: *და-წერა* (სრული) – *წერს* (უსრული); ძველ ქართულში კი ასპექტურ შინაარსს მწკრივი გამოხატავდა;
 - ბ) ძველ ქართულში არ იყო მომავალი დროის ცალკე ფორმა, იგი კავშირებითი კილოს ფორმებით გადმოიცემოდა, ამიტომ მუდამ გასარკვევია, რას გამოხატავს ზმნა: მომავალ დროს, კავშირებითს ანუ სასურველ მოქმედებას თუ შესაძლებელ მოქმედებას. მაგალითად: *ცხონდების – აცხონოს* თუ *აცხონებს? ვაქებდე – ვაქო* თუ *ვაქებ? იხარებდეს – გაიხაროს* თუ *გაიხარებს?*

გადასაწყვეტი იყო არქაიზმების პრობლემაც: რომელი არქაული ლექსიკონსა და ფორმის შენარჩუნების უფლებას იძლევა თანამედროვე ქართული ენა და რომელი უკვე გაუგებარი აღმოჩნდებოდა რიგითი მკითხველისათვის. გადაწყვედა, რომ ისეთი არქაიზმები, როგორცაა *რვალი*, *სკორე*, *არვანი* და სხვა, სტილისტური თვალსაზრისით დარჩენილიყო ადაპტირებულ ტექსტში და ახსნილიყო ახსნა-განმარტებითა სიაში. სხვა შემთხვევებში კი არქაული სიტყვა და მისი თანამედროვე სინონიმი იხმარება პარალელურად, როგორც, მაგალითად, *სასოება* და *იმედი*.

ძველი ქართულის გავლენის დაძლევა საკმაოდ ძნელია ისეთ შემთხვევებში, როდესაც ძველსა და ახალ ქართულს შორის სხვაობა მცირეა და თითქოს სტილისტურია, სინამდვილეში კი ენაში მომხდარ სისტემურ ცვლილებას ასახავს. ასე, მაგალითად: ნაცვალსახელი *მისი* ახალ ქართულში სისტემატურად შეიცვალა ნაცვალსახელით *თავისი* (არ განაშორა *მისი* წყალობა – არ განაშორა *თავისი* წყალობა).

თანამედროვე ტექსტში შემოტანილ იქნა აგრეთვე ელემენტი *დაე*, რომელიც სხვა ფუნქციებთან ერთად გამოხატავს აგრეთვე სასურველის მნიშვნელობას და უფრო აღქმადს ხდის მას.

ფსალმუნების დამუხლვა და დასათაურება ფართოდ ცნობილი ტექსტოლოგიური პრობლემაა. პროექტზე მუშაობისას გადაწყდა, ამ ეტაპზე არ ჩავლრმაგებოდით ამ საკითხს და ნიმუშად ავირჩიეთ საპატრიარქოს 2001 წლის გამოცემა (ფსალმუნნი. წმ. გიორგი მთაწმიდლის თარგმანის კრიტიკულად დადგენილი ტექსტის მესამე გამოცემა. საქართველოს საპატრიარქოს გამომცემლობა, თბილისი).

ძველი ქართული ფსალმუნების გამოცემისას პუნქტუაცია მცირედ არის გამოყენებული: არაა ბრჭყალები მიმართვის ტექსტის გამოსაყოფად და ძახილის ნიშანი ექსპრესიული ადგილების გამოსავლენად; ჩვეულებრივ, არ გამოიყენება ტირე ორი ფრაზის გაერთიანებისას და აზრის უკეთესად გამოსაკვეთად და ა. შ. თანამედროვე ქართული ტექსტის სტილისტური რედაქტირების ეტაპზე, სასვენი ნიშნების უფრო მრავალფეროვანი გამოყენებით, გამდიდრდა ტექსტის გამომსახველობითი მხარე. შევინარჩუნეთ განსხვავება აღნიშვნაში კანონის ძველ – ანბანურ (კანონი ა) და ახალ – ციფრულ (კანონი 1) სისტემებს შორის.

საკუთარი და გეოგრაფიული სახელები გადმოტანილია ძველი ქართული ფორმების შენარჩუნებით. ძველი ქართული ტრადიციული ფონეტიკური ფორმა ძირითადად ბერძნულს ეყრდნობა, ახსნა-განმარტებათა სიაში წარმოდგენილი ერთეულების განმარტებები კი – თანამედროვე თარგმანს, კერძოდ, 1989 წლის საქართველოს საპატრიარქოს მიერ გამოცემულ ბიბლიას, სადაც საკუთარი სახელები მიახლოებულია დედანთან (ებრაულ ტექსტთან). გადაწყდა, რომ შეგვენარჩუნებინა საკუთარ სახელთა გადმოცემასთან დაკავშირებული სხვაობა. ახსნა-განმარტებათა სიაში შესული საკუთარი და გეოგრაფიულ სახელები წარმოდგენილია ისე, როგორც ისინი გვხვდება საკუთრივ ფსალმუნში, ხოლო ფრჩხილებში მითითებულია მათი შესაბამისობები ბიბლიის 1989 წლის თარგმანში არსებულ ფორმებთან. მაგალითად, *აჰრონი* (*აარონი*), *მადიამი* (*მიდიანი*).

ტექსტები განლაგებულია შემდეგი თანამიმდევრობით: ძველი ქართული მხედრული ტექსტი, ძველი ქართული ნუსხური ტექსტი და თანამედროვე ქართული ადაპტაცია. წინასიტყვაობას მოსდევს ფსალმუნთა კითხვის წესი და ქართული ანბანი. წიგნს ბოლოში ერთვის ბიბლიის წიგნთა შემოკლებანი და ახსნა-განმარტებათა სია (ახსნა-განმარტებები შეადგინა ქ. გადილიამ); ამ სიაში შესული ერთეულები ადაპტირებულ ტექსტში აღნიშნულია ვარსკვლავით, როდესაც ის პირველად გვხვდება ფსალმუნში.

2010 წლის მცირეტირაჟიანმა გამოცემამ გვიჩვენა, რომ ფსალმუნების ამ წესით წარდგენა – საქართველოს მართლმადიდებლურ ეკლესიაში მიღებული ძველი ქართული კანონიკური და მისი მაქსიმალურად ზუსტად და ლიტერატურულად გამართული თანამედროვე ქართული ტექსტების პარალელურად გამოცემა – გამართლებულია. 2012 წლის გამოცემის მომზადებაში დიდი წვლილი შეიტანა წმ. დავით წინასწარმეტყველის მონასტრის ბერდიაკონმა, მამა მიქაელ ბრეგვაძემ. მისი დიდი შრომის შედეგად ტექსტი უფრო მეტად დაიხვეწა ენობრივი და სტილისტური თვალსაზრისით, დაზუსტდა ზოგიერთი ადგილი, რისთვისაც მან გამოიყენა ფსალმუნების ბერძნული გამოცემა **ΑΛΤΗΡΙΑ, Αθήνα, Κένδριζ, 1998 9η έκδοση, Αδελφότης Θεολόγων η "Ζωή"**. აღსანიშნავია, რომ ის იკითხვისები, რომლებიც გახდიდა თანამედროვე ტექსტს უფრო გასაგებს, მაგრამ დაამორება გიორგისეულს, არ იქნა გათვალისწინებული, რადგან ეს დაარღვევდა თავდაპირველ ჩანაფიქრს – არა გიორგისეული ტექსტის ტექსტოლოგიურ გამართვასა და დახვეწას, არამედ თანამედროვე მკითხველისათვის გიორგისეული კანონიკური ტექსტის აღქმის გაადვილებას.

დაიხვეწა ტექსტის გაფორმება და ფორმატირება: გაიზარდა ნუსხური შრიფტის ზომა, სათაურები და ყოველი მუხლის დასაწყისი გაფორმდა ასომთავრულით, როგორც ეს ძველ ქართულ ხელნაწერებში იყო მიღებული.

ტექსტს დაემატა დიაფსალმები (აღნიშნულია არფის სიმბოლოთი [♯]). დიაფსალმი ებრაული ტერმინის Selah-ის ბერძნული ექვივალენტია და ნიშნავს შეჩერებას, შესვენებას. დიაფსალმი მიუთითებს ფსალმუნის კითხვის პროცესში მგალობლის, ან ინტონაციის, ემოციურად განსხვავებულ განწყობის შეცვლას, ან აზრობრივი აქცენტის ცვლილებას ტექსტის სტრუქტურაში. შესაძლოა, დიაფსალმი მიუთითებდა საკრავის შეცვლას. დიაფსალმების შეტანას წმინდა ინფორმაციული ხასიათი აქვს და ფსალმუნის კითხვის დროს მლოცველს არაფრით ავალდებულებს.

ტექსტის დახვეწა-გამართვა აისახა ახსნა-განმარტებებზეც (იხ. გვ. 387). ზოგი სიტყვა (მაგალითად, *ღაწვი*, *შესაკრებელი*) ამოვიღეთ, მაგრამ ჩაუმატეთ სხვა ლექსემა (მაგალითად, *კანჯარი*).

ვიმედოვნებთ, რომ ფსალმუნთა წიგნის ეს გამოცემა საშუალებას მისცემს ქართველ კაცს, საქართველოში მცხოვრებ ყველა სხვა ერის წარმომადგენელს, უკეთესად აღიქვას ფსალმუნი და გაიგოს მისი შინაარსი, რადგან მის განკარგულებაში იქნება ადეკვატური, გიორგისეული ფსალმუნის ერთგული და სტილისტურად გამართული, თანამედროვე ქართულით გადმოცემული და გასაგები ტექსტი.

ბიბლიის თარგმნის ინსტიტუტი მადლობას უხდის ყველას, ვინც მონაწილეობა მიიღო წიგნის მომზადებასა და გამართვაში.

ქეთევან გადილია, ბიბლიის თარგმნის ინსტიტუტი

ფსალმუნთა კითხვის წესი

მლოცველი ჯერ წაიკითხავს დასაწყის ლოცვებს და ფსალმუნის კითხვის წინ სათქმელ ლოცვებს, შემდეგ კი უშუალოდ ფსალმუნის კითხვას დაიწყებს.

დასაწყისი ლოცვები

ლოცვითა წმიდათა მამათა ჩვენთათა, უფალო იესო ქრისტე, ღმერთო ჩვენო, შეგვიწყალებ ჩვენ, ამინ.

დიდება შენდა, ღმერთო ჩვენო, დიდება შენდა!

მეუფეო ზეცათაო, ნუგეშინისმცემელო, სულს ჭეშმარიტებისაო, რომელი ყოველგან ხარ და ყოველსავე ალავსებ მაღლითა შენითა, საუნჯეო კეთილთაო, მომნიჭებელო ცხოვრებისაო, მოვედ და დაემკვიდრე ჩვენს შორის და წმიდა მყვენ ჩვენ ყოვლისაგან ბიწისა და აცხოვნენ, სახიერო, სულნი ჩვენნი.

წმიდაო ღმერთო, წმიდაო ძლიერო, წმიდაო უკვდავო, შეგვიწყალებ ჩვენ (3-გ ზის).

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ყოვლადწმიდაო სამებაო, შეგვიწყალებ ჩვენ; უფალო, გვიხსენ და გვიღებინენ ცოდვათა ჩვენთაგან; მეუფეო, შეგვიინდე უსჯულოებანი ჩვენნი; წმიდაო, მოიხილე და განკურნენ უძლურებანი ჩვენნი სახელისა შენისათვის.

უფალო, შეგვიწყალებ (3-გ ზის).

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყავნ სახელი შენი, მოვედინ სუფევა შენი, იყავნ ნება შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა; პური ჩვენი არსობისა მომეც ჩვენ ღლეს და მომიტევენ ჩვენ თანანადებნი ჩვენნი, ვითარცა ჩვენ მიუტევენ თანამდებთა მათ ჩვენთა და ნუ შემიყვანებ ჩვენ განსაცდელსა, არამედ მიხსენ ჩვენ ბოროტისაგან, ამინ.

ფსალმუნის კითხვის წინ სათქმელი ლოცვები

მიწყალენ ჩვენ, უფალო, შემიწყალენ ჩვენ, რამეთუ ყოვლისავე სიტყვის მიცემი-
საგან უღონო ვართ, გარნა ამას ვედრებასა შენ, მეუფისა სახიერისა, ცოდვილნი
ესე შევსწირავთ: მიწყალენ ჩვენ, უფალო, შეგვიწყალენ ჩვენ.
დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

პატიოსნისა წინასწარმეტყველისა შენისა, უფალო, ცა ეკლესიად გამოაჩინე, რა-
თა კაცნი ანგელოზთა თანა ვიხარებდეთ; მისითა ვედრებითა, ქრისტე, ღმერთო
ჩვენო, სოფელსა მშვიდობა გარდამოუვლინე და ცხოვრება ესე ჩემი მშვიდობით
განაგე, რათა გიგალობდეთ შენ, ალილუია.
აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

აურაცხელ არიან სიმრავლენი ცოდვათა ჩვენთანი, წმიდაო ღვთისმშობელო; შენ-
და მოვილტვი, ქალწულო უბიწო, და ვითხოვ წყალობასა. მოხედენ წყლულე-
ბასა ზედა სულისა ჩემისასა, ევედრე ძესა შენსა და ღმერთსა ჩემსა მოტეგებად
ურიცხვთა მათ ბრალთა ჩემთა, მხოლოო კურთხეულო.
უფალო, შეგვიწყალენ (40-გ ზის).

ყოვლადწმიდაო სამებაო, ერთარსებაო, ერთღვთაებაო, შემოქმედო ყოვლისა სოფ-
ლისაო, შემწე მეყავ მე ჟამსა ამას, განაზვენ გონებანი ჩემნი გულისხმისყოფად,
რათა გონიერად და გულსმოდგინედ ვიწყო აღსრულებად კეთილთა საქმეთა და
აღმოვსოტქენე ღვთისმეტყველებანი ამის წიგნისანი, რომელი სოტქვენ სულითა შე-
ნითა წმიდითა პირითა დავითისითა, რომელ აწ მნებავს თქმად მე უღირსსა, რათა
გონიერ ვიქმნა და ვსცნა ძლიერება შენი. ამისთვის შეგივრდები და გვევრდები
შენ, რათა მომიტევენე უსჯულოებანი ჩემნი, რამეთუ შენ მიერ ვითხოვ შეწევნასა.
უფალო, განაბრძენე გონება ჩემი და დაამტკიცე გული ჩემი შიშსა შენსა, რათა
დაუცხრომელად გაქებდე და გიგალობდე ბაგითა ჩემითა და ვსცნა საიდუმლონი
ესე სიტყვანი და სიხარულით განვემზადო კეთილთა საქმეთა ზედა, და ვისწავლ-
ნე მცნებანი შენნი, და აღვასრულო ნება შენი და საქმითა კეთილითა განბრწყინ-
ვებული ღირს ვიქმნე წარდგომად სამსჯავროსა მას საშინელსა, ღვთამად წმიდათა
რჩეულთა შენთათა. აწ, მეუფეო, მაკურთხე, რათა სულთვითქენე გონებითა და
გიგალობდე ენითა ჩემითა.

მოვედით, თაყვანი ვცეთ... (3-გ ზის)

ამის შემდეგ მლოცველი დაიწყებს ფსალმუნის კითხვას.

ფსალმუნთა კრებული შედგება 150 (151) ფსალმუნისაგან, რომელიც გაყოფილია ოც ნაწილად ანუ ოც კანონად. ყოველი კანონი მოიცავს სამ ქვეგანაყოფს და თითოეული განაყოფის ბოლოს მიწერილია სიტყვა **დიდება**. როდესაც ფსალმუნი **დიდებათ** მთავრდება, იქ მლოცველი ამბობს შემდეგს:

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

აღილუა, აღილუა, აღილუა, დიდება შენდა, ღმერთო (3-გ ზის).

უფალო, შეგვიწყალებ (3-გ ზის).

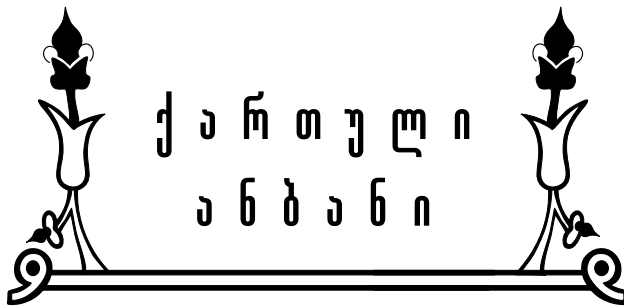
დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

აცხოვნე, უფალო, და შეიწყალებ ღვთივდაცული ერი ჩვენი, მთავრობა და მხედრობა მისი; უწმიდესი და უნეტარესი, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსი, ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტი, დიდი მეუფე, მამა ჩვენი ილია; საქართველოს ეკლესიის წმიდა სინოდი, სულიერნი დანი და ძმანი ჩვენნი (სახელები) და ყოველნი მართლმადიდებელნი ქრისტიანენი. მიანიჭე მათ მშვიდობა შენი და აღავსენ იგინი ყოვლითა კეთილითა.

განუსვენე, ქრისტე ღმერთო, სულთა გარდაცვალებულთა მონათა და მხევალთა შენთა (სახელები); განუსვენე მათ, სადა იგი მიხედავს ნათელი პირისა შენისა, სადა იგი არ არს ჭირი, მწუხარება, არა ურვა, არცა სულთქმა, არამედ სიხარული და ცხოვრება იგი დაუსრულებელი და მიუტევე მათ ყოველნი შეცოდებანი მათნი და მიეც მათ საუკუნო ხსენება.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

შემდეგ მლოცველი აგრძელებს მომდევნო ფსალმუნის ან მომდევნო კანონის კითხვას.

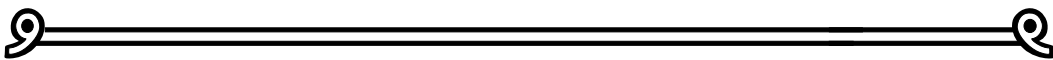

ასომთავრული ნუსხური მხედრული

Ⴀ	Ⴁ	Ⴂ
Ⴃ	Ⴄ	Ⴅ
Ⴆ	Ⴇ	Ⴈ
Ⴉ	Ⴊ	Ⴋ
Ⴌ	Ⴍ	Ⴎ
Ⴏ	Ⴐ	Ⴑ
Ⴒ	Ⴓ	Ⴔ
Ⴕ	Ⴖ	Ⴗ
Ⴘ	Ⴙ	Ⴚ
Ⴛ	Ⴜ	Ⴝ
Ⴞ	Ⴟ	Ⴟ
Ⴀ	Ⴀ	Ⴀ
Ⴁ	Ⴁ	Ⴁ
Ⴂ	Ⴂ	Ⴂ
Ⴃ	Ⴃ	Ⴃ
Ⴄ	Ⴄ	Ⴄ
Ⴅ	Ⴅ	Ⴅ
Ⴆ	Ⴆ	Ⴆ
Ⴇ	Ⴇ	Ⴇ
Ⴈ	Ⴈ	Ⴈ
Ⴉ	Ⴉ	Ⴉ
Ⴊ	Ⴊ	Ⴊ
Ⴋ	Ⴋ	Ⴋ
Ⴌ	Ⴌ	Ⴌ
Ⴍ	Ⴍ	Ⴍ
Ⴎ	Ⴎ	Ⴎ
Ⴏ	Ⴏ	Ⴏ
Ⴐ	Ⴐ	Ⴐ
Ⴑ	Ⴑ	Ⴑ
Ⴒ	Ⴒ	Ⴒ
Ⴓ	Ⴓ	Ⴓ
Ⴔ	Ⴔ	Ⴔ
Ⴕ	Ⴕ	Ⴕ
Ⴖ	Ⴖ	Ⴖ
Ⴗ	Ⴗ	Ⴗ
Ⴘ	Ⴘ	Ⴘ
Ⴙ	Ⴙ	Ⴙ
Ⴚ	Ⴚ	Ⴚ
Ⴛ	Ⴛ	Ⴛ
Ⴜ	Ⴜ	Ⴜ
Ⴝ	Ⴝ	Ⴝ
Ⴞ	Ⴞ	Ⴞ
Ⴟ	Ⴟ	Ⴟ

ასომთავრული ნუსხური მხედრული

Ⴀ	Ⴁ	Ⴂ
Ⴃ	Ⴄ	Ⴅ
Ⴆ	Ⴇ	Ⴈ
Ⴉ	Ⴊ	Ⴋ
Ⴌ	Ⴍ	Ⴎ
Ⴏ	Ⴐ	Ⴑ
Ⴒ	Ⴓ	Ⴔ
Ⴕ	Ⴖ	Ⴗ
Ⴘ	Ⴙ	Ⴚ
Ⴛ	Ⴜ	Ⴝ
Ⴞ	Ⴟ	Ⴟ
Ⴀ	Ⴀ	Ⴀ
Ⴁ	Ⴁ	Ⴁ
Ⴂ	Ⴂ	Ⴂ
Ⴃ	Ⴃ	Ⴃ
Ⴄ	Ⴄ	Ⴄ
Ⴅ	Ⴅ	Ⴅ
Ⴆ	Ⴆ	Ⴆ
Ⴇ	Ⴇ	Ⴇ
Ⴈ	Ⴈ	Ⴈ
Ⴉ	Ⴉ	Ⴉ
Ⴊ	Ⴊ	Ⴊ
Ⴋ	Ⴋ	Ⴋ
Ⴌ	Ⴌ	Ⴌ
Ⴍ	Ⴍ	Ⴍ
Ⴎ	Ⴎ	Ⴎ
Ⴏ	Ⴏ	Ⴏ
Ⴐ	Ⴐ	Ⴐ
Ⴑ	Ⴑ	Ⴑ
Ⴒ	Ⴒ	Ⴒ
Ⴓ	Ⴓ	Ⴓ
Ⴔ	Ⴔ	Ⴔ
Ⴕ	Ⴕ	Ⴕ
Ⴖ	Ⴖ	Ⴖ
Ⴗ	Ⴗ	Ⴗ
Ⴘ	Ⴘ	Ⴘ
Ⴙ	Ⴙ	Ⴙ
Ⴚ	Ⴚ	Ⴚ
Ⴛ	Ⴛ	Ⴛ
Ⴜ	Ⴜ	Ⴜ
Ⴝ	Ⴝ	Ⴝ
Ⴞ	Ⴞ	Ⴞ
Ⴟ	Ⴟ	Ⴟ

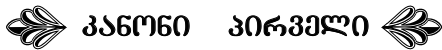
1. ფსალმუნის პირველი, ალელუა

¹ ნეტარ არს კაცი, რომელი არა მივიდა ზრახვასა უღმრთოთასა და გზასა ცოდვილთასა არა დადგა და საჯდომელსა უმჯულოთასა არა დაჯდა, ² არამედ მჯუღსა უფლისასა არს ნებაჲ მისი და მჯუღსა მისსა ზრახავნ იგი დღე და ღამე. ³ და იყოს იგი, ვითარცა ხე, დანერგული თანაწარსადინელსა წყალთასა, რომელმან გამოსცის ნაყოფი მისი ჟამსა თვისსა და ფურცელნი მისნი არა დასცვენ, და ყოველივე, რაჲცა ყოს, წარემართოს მას. ⁴ არა ესრე უღმრთონი, არა ესრე, არამედ ვითარცა მტუერი, რომელ აგავის ქარმან პირისაგან ქუეყანისა.

1. ფსალმუნის უსიხუნის, ტუნა

¹ ნელის რისი იქნა, მამოთა რისი შიორზე ნილერისე აქიმითათარსე ზე უნისე ნაწერიოთარსე რისი ზეზევე ზე სეჯწამოთარსე აყყაყოთარსე რისი ზეზევე, ² ტირეშე ყყაყოთარსე აყოთარსე რისი ნილესე შისი ზე ყყაყოთარსე შისი ნილერისე იჯე შიო ზე ირეშე. ³ ზე იყას იჯე, ირთარისე ქე, ზენიოთყოთარსე თარსეოთარსე ზენიოთარსე იყოთარსე, მამოთარსე უნისარსე ნილესე შისი ირესე თისსე ზე თარსეოთარსე შისი რისი ზენილერისე, ზე თარსეოთარსე, მისე იყას, ირთარისე შენიოთარსე. ⁴ ტირე უსიო აქიმითარსე, რისი უსიო, რისეშე ირთარისე მნაყოთარსე, მამოთარსე რისეოთარსე ირთარსე ართარსეოთარსე.

1. ფსალმუნის* პირველი, ალილუა

¹ ნეტარია კაცი, რომელიც არ დადის უღმრთოთა სათათბიროში, არ დგას ცოდვილთა გზაზე, არ ზის უსჯულოთა სავარძელზე; ² არამედ უფლის სჯულშია მისი ნება, და მის სჯულზე ფიქრობს იგი დღე და ღამე. ³ და იქნება იგი წყალთა ნაკადებთან დანერგილ ხესავით, რომელიც თავის დროზე გამოსცემს ნაყოფს და ფოთლები არა სცვივა; და ყველაფერი, რასაც მოიმოქმედებს, წარმატებული იქნება. ⁴ ასე არ იქნებიან უღმრთონი, არა ასე, არამედ მტვერივით, რომელსაც აღგვის ქარი მიწის პირისგან.

⁵ ამისთვის არა აღდგენ უღმრთონი სასჯელსა, არცა ცოდვილნი ზრახვასა მართალთასა; ⁶ რამეთუ უწყის უფალმან გზად მართალთა და გზად უღმრთოთადა წარწყმდეს.

2. ფსალმუნი დავითისი, ზედაწარუწერელი ებრაელთა შორის

¹ რად აღიდრნეს წარმართნი და ერმან იზრახა ცული? ² შეითქუნეს მეფენი ქუეყანისანი და მთავარნი შეკრბეს ერთად უფლისათჳს და ცხებულისა მისისათჳს. ³ განვხეთქნეთ აპაურნი მათნი და განვაგლოთ ჩუენგან უღელი მათი. ⁴ რომელი დამკვდრებულ არს ცათა შინა, ეცინოდის მათ და უფალმან შეურაცხევნეს იგინი. ⁵ მაშინ იტყოდის მათდა მიმართ რისხვითა მისითა და

⁵ *Շմբաստանս ըմիւր ըմճոյցսն պոսմիտասնի սըսաջոսըսը, ըմըլը լաճորոսնի նսիւղոյըսը թըմտըրտըսը;* ⁶ *Եւթոյտպ պոպոսն պպըրոմթըն զհըսը թըմտըրտըսը Յը զհըսը պոսմիտասըսը լընիլպթթըն.*

2. פֶּסַחְמִי דָּוִדִּים, שֶׁנִּכְתָּב בְּיָדֵי עִבְרִית יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹחַדָּב

¹ *Եւճ ըմիմսնիս լընթըմտսնի Յը զմթըն ըմիւղը լաճը?* ² *Յորոսպանիս թոպոյնի լպպոլընիսընի Յը թաըրըմնիս ցոլիսցոյս զմտըճ պպըրոսըսըն Յը լըլըպպըրըսը թըսըսըսը.* ³ *Լընիլըլըտլնիլտ ըմըսպմնի թըտնի Յը զընիլըլըճնտ լապոլնիլըն պոլոլտը թըտ.* ⁴ *Եւթոլտը Յը թնիլթնիլըպպըրտ ըմն լըտը ցոնը, զլընսճըն թըտ Յը պպըրոմթըն ցոլպմիլըլը-պոլնիլըս զոլնի.* ⁵ *թըսըն զլպսճըն թըտճը թըթըմտ միսըլըրտը թըստը Յը*

⁵ ამიტომ ვერ წამოიძარებებიან უღმრთონი სამსჯავროში, და ვერც ცოდვილნი მართალთა სათათბიროში, ⁶ რადგან უწყის უფალმა მართალთა გზა, უღმრთოთა გზა კი წარწყმდება.

2. დავითის* ფსალმუნი, უსათაურო ებრაელთა შორის

¹ რატომ ამბობდნენ წარმართნი და ერებმა* განიზრახეს ფუჭი*? ² შეითქუნენ ქვეყნიერების მეფენი და შეიკრიბნენ მთავარნი უფლისა და მისი ცხებულის* წინააღმდეგ. ³ „გავწყვეტთ მათ აპეურებს* და გადავაგდებთ მათ უღელს!“ ⁴ ცათა შინა დამკვიდრებული დასცინებს მათ და უფალი შეურაცხყოფს მათ; ⁵ მაშინ რისხვით ეტყვის მათ და

გულისწყრომითა მისითა შეადრწუნნეს ივინი. ⁶ ხოლო მე დავდეგ მეუფედ მის მიერ ზედა სიონსა, მთასა წმიდასა მისსა ⁷ თხრობად ბრძანებასა უფლისასა. უფალმან მრქუა მე: ძე ჩემი ხარი შენ, მე დღეს მიშობიე შენ. ⁸ ითხოვენ ჩემგან და მიგცნე შენ წარმართნი სამკუდრებელად შენდა და დაპყრობად შენდა კიდენი ქუეყანისანი. ⁹ ჰმწყსნე ივინი კუერთხითა რკინისაჲთა და ვითარცა ჭურნი მეკეცეთანი შეჰმუსრნე ივინი. ¹⁰ და აწ, მეფენო, გულისკმა-ყავთ და განისწავლენით ყოველნი მსაჯულნი ქუეყანისანი. ¹¹ ჰმონეთ უფალსა შიშით და უგალობდით მას ძრწოლით. ¹² მიიღეთ სწავლაჲ, ნუუკუე განრისხნეს უფალი და წარსწყმდეთ თქვენ გზისა მისგან მართლისა, რაჟამს აღატყდეს მყის გულისწყრომაჲ მისი. ნეტარ არიან ყოველნი, რომელნი ესვენ მას.

უკარაისყოქაშაოთე შისოთე ყოღმითოყანინოეს იოჯინო. ⁶ ღაოთა შო ზოუბოუო შოყყოუბ შის შოიქი ზოუბო სოანსო, შოოსო თობოზოო შისო ⁷ ცუქოყოუბ ცუქოღოიყოოსო აყოოოსოოსო. აყოოოშინ შინოყო შო: თო სოქო ცუქო ყოინ, შო ზოიეს შოყოყო ყოინ. ⁸ სოყოიოინ სოქოზინ ზო შოუცინო ყოინ თოღმბოღმინო სოშქოუბოიყოოთეუბ ყოინზე ზო ზოოოქოყოუბ ყოინზე ზოუბოინო იყოოინო იყოოინო. ⁹ სშოცინო იოჯინო ზოყოიოთოოთე მიქინოსოთო ზო იოოოსოღო ცუქოინო შოქოღოთოინო ყოოშოქოინო იოჯინო. ¹⁰ ბო რო, შოყოინო, უკარაის-ქებო-ყოოთ ზო ზოინოსოოოოოოინოთ იყოოინო შისოუკოინო იყოოინოსო. ¹¹ სშანოთო აყოოოსო ყოყოთ ზო აოუოოოყოუბო შო მითოოოთო. ¹² ბო-ოოოთ სოოოოოოო, ზოყოქოყო ზოინოსოღოინო აყოოოთ ზო თოღმსოქოუბოთოთოქოინო ზოინო შისოუბინო შოინოოოსო, იოოოშინ ოოოღუბოინო შისო უკარაის-ყოქაშაო შისო. ზოღოინ ოოოინო იყოოინო, იოშოინო იოსოინო შისო.

გულისწყრომით შეადრწუნებს მათ, ⁶ მე კი დამადგინა მან მეუფედ სიონზე*, თავის წმიდა მთაზე. ⁷ უფლის ბრძანების საუწყებლად. უფალმა მითხრა მე: „შენ ძე ხარ ჩემი, მე დღეს გშობე შენ. ⁸ მთხოვე და მოგცემ ერებს სამკვიდროდ, და ქვეყნიერების კიდეებს სამფლობელოდ. ⁹ დამწყსავ მათ რკინის კვერთხით და მეთუნეთა ჭურჭლებივით დაამსხვრევ მათ“. ¹⁰ და აწ, მეფენო, შეიცანით, და განისწავლეთ, ქვეყნიერების ყველა მსაჯულნო! ¹¹ ემსახურეთ უფალს შიშით და შეჰხაროდეთ მას ძრწოლით. ¹² მიიღეთ განსწავლა, რათა არ განრისხდეს უფალი, და არ წარწყმდეთ მართალი გზისგან აცდენილნი, ოდეს აღევზნება მისი გულისწყრომა. ნეტარია ყველა, ვისაც მისი იმედი აქვს!

3. ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს ივლტოდა იგი პირისაგან აბესალომისა, ძისა თჳსისა

¹ უფალო, რად განმრავლდეს მაჭირვებელნი ჩემნი? და მრავალნი აღდგეს ჩემ ზედა. ² მრავალთა ჰრქჳან სულსა ჩემსა: არა არს ცხორებაჲ მისი ღმრთისა მიერ მისისა.⁷ ³ ხოლო შენ, უფალო, მწე ჩემდა ხარ, დიდებაჲ ჩემდა და ასამაღლებელ თავისა ჩემისა. ⁴ კმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღაღად-ვყავ და შეესმა ჩემი მთით წმიდით მისით.⁷ ⁵ მე დავწევ და დავიძინე და განვიღუძე, რამეთუ უფალი მწე მეყო მე. ⁶ არა შემეშინოს მე ბევრეულისაგან ერისა, რომელთა-იგი გარემომიცვეს მე. ⁷ აღდეგ, უფალო, მაცხოვრე მე, ღმერთო ჩემო, რამეთუ შენ დასცენ ყოველნი, რომელნი

3. פֶּלֶאֶם בְּיַד הַבְּנֵי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר הָיָה דָוִד בְּעָרְפוֹ מִבְּנֵי אֲבִיבֵי הָאֲדָמָה

¹ *აჲრათა, მრე ჳრეჩმირეოთაჳსი მრეცოიოეოთანი სეჳნი? ჳრ მირეოროანი რეიჳეს სეჳ ჳეჳრ.* ² *მირეოროთარე რამეცენი საჲთარე სეჳრე: რირე რამე რეცამეცერე მირე რმეოთარე მრეი მრეირე.* ³ *ჲართა ყეჳნი, აჲრათა, მრე სეჳრე რეცე, ჳრჳეცერე სეჳრე ჳრ რსრმრეოთეოთა თრეირე სეჳრე.* ⁴ *ჲართე სეჳრთარე აჲრთარე მრმრეოთ რრრრ-რეცე ჳრ ყეჳრმრე სეჳრ მართ რმრე მრეოთ.* ⁵ *მე ჳრეოეოეო ჳრ ჳრეოეოეოეო ჳრ ჳრეოეოეოეოეო, მრეჳოთაჲ აჲრთარე მრე მრეცაჲ მე.* ⁶ *თარე ყეჳეცენი მრე ყეჳრეოეოთარე რეჳნი რეირე, მრეჳოთარე-რეცე რეცეოეოჳრეოეოეოეო მე.* ⁷ *თრეიჳე, აჲრათა, მრე რეცეოეოეოეოეო მე, რმეოთაჲ სეჳრ, მრეჳოთაჲ ყეჳნი ჳრეცენი ყარეოთანი, მრეჳოთანი*

3. დავითის ფსალმუნი, როდესაც გაურბოდა აბესალომს*, თავის ძეს

¹ უფალო, რატომ გამრავლდნენ ჩემი მაჭირვებლები? მრავალნი აღდგნენ ჩემს წინააღმდეგ, ² მრავალნი ეუბნებიან ჩემს სულს: „არ არის მისთვის ხსნა ღმერთისაგან.“⁷ ³ ხოლო შენ, უფალო, შემწე ხარ ჩემი, დიდება ჩემი და ჩემი თავის ამმაღლებელი. ⁴ ხმით შევლადადე* უფალს, და შეესმა მას ჩემი თავისი წმიდა მთიდან.⁷ ⁵ დავწექ და დავიძინე. და გავიღვიძე, რადგან უფალი არის ჩემი შემწე. ⁶ არ შემეშინდება ხალხთა სიმრავლის, გარს რომ მერტყმიან. ⁷ აღდეგ, უფალო, მიხსენ მე, ღმერთო ჩემო, რადგან

მემტერნეს მე ამაოდ; კბილნი ცოდვილთანი შენ შეჰმუსრენ. ⁸ უფლისაჲ არს ცხორებაჲ და ერსა შენსა ზედა არს კურთხევაჲ შენი.

დიდება

4. დასასრულსა გალობათასა, ფსალმუნი

¹ ხადილსა ჩემსა ესმა ჩემი ღმერთსა სიმართლისა ჩემისასა. ჳირსა ჩემსა განმვივრცე მე, მიწყალე მე და ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ. ² ბენო კაცთანო, ვიდრემდის გულფიცხელ ხართ? რად გიყუარს ამოებაჲ და ეძიებთ სიცრუევსა? ³ და გულისკმა-ყავთ, რამეთუ საკურველყო უფალმან წმიდაჲ თჳსი; უფალსა შეესემინ ჩემი ღალაღებასა ჩემსა

შეძვედნილნი შე რძელაჲ; ხყოინი ქაშაყითარნი ყუნი ყუთაყსიანი.
⁸ *ღყოარსო რმის ქლათიყვოა ჳე რმისო ყუინსო 'ნუჳე რმის ხაყითლყო-
როა ყუინო.*
ჳიჳყოვო

4. ზნცნსიღნს ჴნზღღცტცს, ჟსნზბღნი

¹ *ღეჳოარსო სუშსო რსშე სუში რძყოითარსო სიშეითარსო სუში-
სოსო. ცუთსო სუშსო ჳუნშყოფილყო შყო, შყოყოროყო შყო ჳე რსშინი
ოათყოროსო სუშისოა. ² ბოინა ხელთონა, როჳშიშშრის ჳყოყოღღყო
ღრითა? იხოჳ ჳყოყორმის რძელყოვოა ჳე რმყოვთ სიღმყოფო-
სო? ³ ბო ჳყოყორსიკშე-ყოფთ, იხოშყოთაყ სიღყოფყო-ყო აყოფო-
შენ ქშიჳეა თაქსი; აყოფოროსო ყოფისიშინ სუში იოიოჳყოვოსო სუშსო*

შენ დაამხე ყველა ამაოდ გადამტერებული ჩემზე, ცოდვილთა კბილები შე-
მუსრე. ⁸ უფლისგან არის ხსნა და შენს ერზეა შენი კურთხევა.

დიდება

4. გალობათა დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ ჩემი მოხმობისას ესმა ჩემი ჩემი სიმართლის ღმერთს. გასაჳირის ჟამს შენ მი-
ბოძე გასაქანი. შემეწყალე და ისმინე ჩემი ლოცვა! ² ბენო კაცთანო, როდემდის იქ-
ნებით გულფიცხელნი? რად გიყვართ ამოება და ეძიებთ სიცრუევს? ³ შეიცანით,
რომ საკვირველი განადა უფალმა თავისი წმიდა. უფალი შეისმენს, როდესაც

მისა მიმართ. ⁴ განრისხნებოდეთ და ნუ სცოდავთ; რაჲ სთქუათ გულთა შინა თქუენთა, სარეცელთა თქუენთა ზედა შეინანეთ.⁵ შეწირეთ მსხვერპლი სიმართლისაჲ და ესევდით უფალსა. ⁶ მრავალთა თქვან: ვინ გვჩუენოს ჩუენ კეთილი? გამოჩნდა ჩუენ ზედა ნათელი პირისა შენისაჲ, უფალო. ⁷ მოეც სინარული გულსა ჩემსა, ნაყოფისაგან იფქლისა და ღუნისა და ზეთისა მათისა განმრავლდეს. ⁸ მშუდობით მას ზედა დავწვე და დავიძინო, რამეთუ შენ უფალმან მხოლოდ სასოებით დამამკვდრე მე.

მისე მძებით. ⁴ *ღენძისცნეჲყუაწჲთა ჳრ ნაყ სღაწრჲთა; მრც სთქაყრჲთა ჳყაოთრე ყრნრ თქაყრნთრ, სრძრჲღრჲოთრ თქაყრნთრ ჳრწრ ყრრნრნრჲთ.* ⁵ *ჳრღრძრჲთა მსღაყრძრჲთა სრძრძრჲთარსრცა ჳრ ჳსრჲრწრჲთა აყრღრსრ.* ⁶ *ჳმრღრღრჲთრ თქაყრნ: ჳრნ ჳყსაყრნას საყრნ ჳრთრრ?* *ღრძმასღრწრ საყრნ ჳრწრ ნრთრრ რმრსრ ყრნრსრცა, აყრღრთა.* ⁷ *ჳრჲღ სრღრძრჲთა ჳყაყრსრ სრჲსრ, ნრყაყრსრღრწრნ რყაყრსრ ჳრ რყრსრ ჳრ ჳრთრსრ ძრთრსრ ჳრნძმრღრრწრს.* ⁸ *ჳყრწრჲთა მრს ჳრწრ ჳრღრღრჲთა ჳრ ჳრღრღრჲთა ჳრნ ჳყრნ აყრღრმძრნ მღაოთა სრსაყრჲთა ჳრძრძრჲწრჲთა მრ.*

შევლადადებ მას. ⁴ განრისხებისას ნუ შესცოდავთ; რასაც გულებში იტყვი, სარეცლებზე შეინანეთ.⁵ შესწირეთ სიმართლის მსხვერპლი და იმედი გქონდეთ უფლისა. ⁶ მრავალნი ამბობენ: „ვინ გვიჩვენებს სიკეთეს?“ გამოჩნდა ჩვენზე შენი პირის ნათელი, უფალო! ⁷ შენ უბოძე სინარული ჩემს გულს, მათი ხორბლის, ღვინისა და ზეთის ნაყოფი კი გამრავლდა. ⁸ მშვიდობით დავწვეები და დავიძინებ, რადგან შენ, უფალმა, მარტოდ დარჩენილი, იმედით დამამკვიდრე მე.

5. დასასრულსა, მკვდრისათჳს, ფსალმუნი დავითისი

¹ სიტყუანი ჩემნი ყურად-იხუენ, უფალო, გულისკმა-ყავ ღალადებაჲ ჩემი, ² მომხედენ კმასა ლოცვისა ჩემისასა, მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო; რამეთუ შენდამი ვილოცო, უფალო. ³ განთიად შეისმინო კმისა ჩემისაჲ, განთიად წარვლგე შენდა და გერქუნო შენ. ⁴ რამეთუ შენ ღმერთი არა ეგრე ხარ, ვითარმცა გინდა უშჯულოებაჲ; არა დაიმკვდროს შენ თანა უკეთურმან, ⁵ არცა ღადგენ უშჯულონი წინაშე თუალთა შენთა; მოიძულებენ შენ ყოველნი მოქმედნი უშჯულოებისანი. ⁶ წარსწყმიდნენ შენ ყოველნი, რომელნი იტყუან სიცრუევსა; კაცი მოსისხლე და მზაკუარი სდაგს უფალსა. ⁷ ხოლო მე მრავლითა მოწყალებითა შენითა შევიდე სახლსა შენსა, თაყუანის-ვსცე

5. ՃՆՏՆՏԻՁՆՏ, ԶԿԳՃԻՂՏԹՎՍ, ՓՆՏՆԶՁԻՂ ՃՇԻԴԴՂՆ

¹ *Տըլպարևի խղճի պարտե՛ր-ընպին, պարուս, զպարուսքն-պըր ուր-ուրճուցու խղճի, ² Ճանճղճի կնիսը ղաղըրիսը խղճիսըսը, թղպպղս խղճա Յը ղիթիտա խղճա; մըթիտա պղնճնթի ղրիտաղս, պարուս. ³ Լընտուրճ պղնճինս կնիսը խղճիսը, զընտուրճ ղընտիճղղ պղնճն Յը զղխպղնս պղն. ⁴ Իըթիտա պղն ղիթիտի ըմը ղղճիղ լըն, ղր-տընթը զընճը պպղպաղաղցը; ըմը Յըթիլճնսս պղն տընը պիղ-տապնթըն, ⁵ Ծիղը Յըճղղն պպղպաղանի ղընըպղ տաղտուր պղնտը; թարիտաղն պղն պարղղանի թաիթղճնի պպղպաղաղցըսընի. ⁶ Բընի-ղպնթնղ պղն պարղղանի, մաթղղանի ղըպըն ըղնիպղղըսը; կըղը թա-նըսըղղ Յը թնըխպընի ըմըղըս պարըսը. ⁷ Էտա թղ թմըրղղաղաղ թաղպըղղղաղ պղնտը պղղղղղ ըընըսը պղնը, տըպարևիս-ղընղղ*

5. დასასრულს, მეძვიდრის შესახებ, დავითის ფსალმუნი

¹ ჩემი სიტყვები ყურად იღე, უფალო, ისმინე ჩემი ღალადი, ² მოხედე ჩემს ლოცვას, მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო; რადგან შენდამი ვლოცულობ, უფალო. ³ განთიადზე ისმინე ჩემი ხმა, განთიადზე წარვდგები შენს წინაშე და გერქვენები შენ. ⁴ რადგან შენ არა ხარ უსჯულოების მოსურნე ღმერთი, არ დამკვიდრდება შენთან უკეთური, ⁵ არც უსჯულონი დადგებიან შენს თვალთა წინაშე; შეიძულენ შენ ყოველი მოქმედი უსჯულოებისა. ⁶ შენ მოსპობ ყველა სიცრუის მთქმელს. მოსისხლე და მზაკვარი კაცი სდაგს უფალს. ⁷ მე კი შენი მრავალი მოწყალებით შევალ შენს სახლში, თაყვანს ვცემ შენს წმიდა

ტაძარსა წმიდასა შენსა შიშითა შენითა. ⁸ უფალო, მიძელე მე სიმართლითა შენითა და მტერთა ჩემთათჳს წარჰმართე შენ წინაშე გზად ჩემი. ⁹ რამეთუ არა არს პირსა მათსა ჭეშმარიტებად, გული მათი ამაო, სამარე ზეაღებულ არს კორკი მათი, ენითა მათითა ზაკუვიდეს. ¹⁰ საჯენ ივინი, ღმერთო; დაეცნედ ივინი ზრახვათა მათთაგან; სიმრავლისაებრ უღმრთოებათა მათთადასა განიშორენ ივინი, რამეთუ განგამწარეს შენ, უფალო. ¹¹ და იშუებდენ ყოველნი, რომელნი გესვენ შენ, უკუნისამდე იხარებდენ და დაიმკვდრო მათ შორის. და იქადლოდიან შენდამი, რომელთა უყუარს სახელი შენი. ¹² რამეთუ შენ აკურთხნო მართალი, უფალო; ვითარცა ჭურითა სათნოებისათა გვრგვინოსანმევენ ჩუენ.

ღვთისმეტყველების თარგმანი

ღვთისმეტყველების თარგმანი. ⁸ **ღმერთო, შიშითა შენითა სიმართლითა შენითა და მტერთა ჩემთათჳს წარმართე შენ წინაშე გზად ჩემი.** ⁹ **რამეთუ არა არს პირსა მათსა ჭეშმარიტებად, გული მათი ამაო, სამარე ზეაღებულ არს კორკი მათი, ენითა მათითა ზაკუვიდეს.** ¹⁰ **საჯენ ივინი, ღმერთო; დაეცნედ ივინი ზრახვათა მათთაგან; სიმრავლისაებრ უღმრთოებათა მათთადასა განიშორენ ივინი, რამეთუ განგამწარეს შენ, უფალო.** ¹¹ **და იშუებდენ ყოველნი, რომელნი გესვენ შენ, უკუნისამდე იხარებდენ და დაიმკვდრო მათ შორის. და იქადლოდიან შენდამი, რომელთა უყუარს სახელი შენი.** ¹² **რამეთუ შენ აკურთხნო მართალი, უფალო; ვითარცა ჭურითა სათნოებისათა გვრგვინოსანმევენ ჩუენ.**

ტაძარს* შენდამი შიშით. ⁸ უფალო, შენ მიწინამძღვრე შენი სიმართლით, და ჩემი მტრების გამო წარმართე შენს წინაშე ჩემი გზა. ⁹ რადგან არ არის მათ პირში ჭეშმარიტება, გული მათი ამაოა, განხნილი სამარეა მათი ხორხი, თავიანთი ენებით მზაკვრობენ. ¹⁰ განსაჯე ისინი, ღმერთო; დაეცნენ ისინი თავიანთ ზრახვათაგან*; მათ უღმრთოებათა სიმრავლის გამო განიშორე ისინი, რადგან მათ გაგამწარეს შენ, უფალო. ¹¹ დაე ილხინოს ყველამ, ვინც შენ გესავს*, იხაროს მარად და შენ დამკვიდრდები მათ შორის, და დაიქადებენ შენით შენი სახელის მოყვარულნი. ¹² რადგან შენ აკურთხებ მართალს, უფალო; სათნოების საჭურველივით, გვირგვინად გარს შემოგვერტყი ჩვენ.

6. დასასრულსა, გალობათა შინა, მერვისათვს, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალო, ნუ გულისწყრომითა შენითა მამხილებ მე, ნუცა რისხვითა შენითა მსწავლი მე. ² მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ უძლურ ვარ; განმკურნე მე, უფალო, რამეთუ შემიძრწუნდეს ძუალნი ჩემნი. ³ და სული ჩემი შეძრწუნდა ფრიად; და შენ, უფალო, ვიდრემდის? ⁴ მოიქეც, უფალო, იკსენ სული ჩემი, მაცხოვრე მე წყალობისა შენისათვს, ⁵ რამეთუ არა არს, ვინ სიკუდილსა შინა მოგიკსენოს შენ, ანუ ჯოჯოხეთს შინა ვინ აღვიაროს შენ. ⁶ დავშუერი მე სულთქუმიტა ჩემითა, დავბანო მარად ღამე ცხედარი ჩემი, ცრემლიტა ჩემითა სარეცველი ჩემი დავალტო. ⁷ განრისხდა გულისწყრომითა

6. ՃՆՏՆՏԱԶՆՏ, ԴՆԾՁԸՆԴԵ ՄԻՏ, ԳԻԿԻՆՏԴԻՍ, ՓՆՏԾՁԻ ՃՇԻԴԵՆԸ

¹ *Օգբւոս, հպ զյպարուսուպմասբաուր պղհուր բըժլարույց թղ, հպլւր միսլբարուր պղհուր թևուրբուր թղ. ² Թարբարուղ թղ, սպբւոս, մըժղուսպ սպմասպի դուրի; զբնժկպմիւղ թղ, սպբւոս, մըժղուսպ պղթամիրտպնճղս մարբունի լղթնի. ³ Ծը սպուր լղթի պղթամիրտպնճը քմիւրճ; Ծը պղն, սպբւոս, դրճմիղժճն? ⁴ Թարսղլ, սպբւոս, դպսղն սպուր լղթի, թըլլսպղնղ թղ լպբւոսպսը պղնրսւոպն, ⁵ Երժղուսպ դմը դմն, դրն սղկպճրոսը պրն թարդրսղնսն պղն, ըհպ զբաբսպղոսն պրն դրն ըղղրնսն պղն. ⁶ Ծըղպպղմի թղ սպրոտմպթաուր լղթաուր, Ծըղպբննա թըմըժ ուրժղ լլղճըմի լղթի, լմիղթաուր լղթաուր ըըմղլղուր լղթի Ծըղբւոսը. ⁷ Լընմիսլճը զյպարուսուպմասբաուր*

6. დასასრულს, გალობებს შორის, მერვესათვის, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალო, გულისწყრომით ნუ მამხილებ და რისხვით ნუ მწვრთნი. ² შემიწყალე, უფალო, რადგან უძლური ვარ, განმკურნე, უფალო, რადგან შემიძრწუნდნენ ძვლები. ³ და ჩემი სული შეძრწუნდა ღიდად; და შენ, უფალო, როდემდის? ⁴ მოიქეც ჩემსკენ, უფალო, იხსენ ჩემი სული, მაცხოვრე* მე შენი წყალობისათვის, ⁵ რადგან სიკვდილში ვერავინ გავიხსენებს შენ, და ჯოჯოხეთში ვინდა გაღიარებს? ⁶ დავიდალე ოხვრით, ყოველ ღამეს ვბან ჩემს საწოლს, ცრემლით ვრწყავ ჩემს სარეცელს. ⁷ დამემრიტა გულისწყრომით

უფალო ღმერთო ჩემო, ბრძანებითა მით, რომელ ამცენ. ⁷ და კრებული ერთა გარემოგადგეს შენ და ამისთვის მალლად მოიქეც. ⁸ უფალმან განსაჯნეს ერთი; მისაჯე მე, უფალო, სიძარტლითა ჩემითა და უმანკოებითა ჩემითა ჩემდამო. ⁹ აღესრულნედ ძვნი ცოდვილთანი და წარუშარტო მართალსა, რომელი განიკითხავ გულსა და თირკუმელთა, ღმერთო მართალო. ¹⁰ შეწვენაჲ ჩემი ღმერთისა მიერ, რომელმან განარინნის წრფელნი გულითა. ¹¹ ღმერთი მართლმსაჯულ, ძლიერ და სულგრძელ, რომელმან არა მოავლინის რისხვამ მისი მარადლე. ¹² არა თუ მოიქცეთ, მახული მისი ლესულ არს, მშულდსა მისსა გარდაუცუამს და განუმზადებეს იგი; ¹³ და მის თანა განუმზადებიან ჭურნი სიკუდილისანი; ისარნი მისნი შესაწველთათვის ქმნნა. ¹⁴ აჰა, ესერა, ელმოდა სიცრუე,

*ააქროაა იშჟითაა სჟშა, ყმითრჩყათრ შრთ, მიაშჟოა რშქჟნი. ⁷ ბრ
 ღმრთყაყოა ომთორ ჯრმრშაჯრშჟჟს ყჟნი ბრ რშრსთაჟს შრითორშ შარჩჟლ.
⁸ ააქრომშრნი ჯრჩსრლჯრჩს ომინი; შრსრლჯჟ შჟ, ააქროაა, სრშრმთორთორ
 სჟშორ რ შრ ააქრჩჟაქჟოათრ სჟშორ სჟშბრშა. ⁹ ტოჟსმიაყოანიშ მაქმინი
 ჟაშჟოითორჩი ბრ ჟრმიაქშრმთაა შრმთორორს, მიაშჟოა ჯრჩრჩოაღჟო
 ჟაყოორს ბრ თრმჩაქშოათრ, იშჟითაა შრმთორთაა. ¹⁰ შჟოჟოჟრჩოა სჟშო
 იშმთორს რჟოთ, მია შჟომშრნი ჯრჩრმთრჩინრს ჟოთჟოთინი ჟაყოათრ. ¹¹ იშჟით-
 თორ შრმთომშრლჯაყო, მთორჟთ ბრ საყოჯმითოა, მიაშჟომშრნი რთრ შა-
 რჟოთრინრს მრსღჟოა შრსა შრმრშოჟ. ¹² ტორ თაჟ შარჩჟლთ, შრქჟოა შრსრ
 თოჟსაყო რმის, მქჟოაშრ შრსრ ჯრმშრლქჟაქჟაქს ბრ ჯრჩაქშრლჯჟოჟოჟს
 ოჟო; ¹³ ბრ შრს თრჩრ ჯრჩაქშრლჯჟოჟოჟს ყაქმინი სრჩაქშოთრსრჩი; რსრჩინი
 შრჩინი ყოჟსრჟოჟოთორთაჟს იქმჩინი. ¹⁴ ტორ, ოსოთრ, ოომშაბრ სრლმიაჟოჟ,*

უფალო, ღმერთო ჩემო, იმ ბრძანებით, რომელიც გვამცენ! ⁷ გარს შემოგეხვევა ხალხების კრებული, დაბრუნდი მათ გამო სიმაღლეზე! ⁸ უფალი განსჯის ერებს; განმსაჯე, უფალო, ჩემი სიძარტლით და უბიწოებით. ⁹ დაე დასრულდეს ცოდვილთა სიავე, და შენ წარუშარტავ მართალს, შენ განიკითხავ გულსა და თირკუმელებს*, ღმერთო მართალო! ¹⁰ ჩემი შეწვენა ღმერთისგან არის, რომელიც იხსნის გულწრფელთ*. ¹¹ ღმერთი მართალი მსაჯულია, ძლიერი და სულგრძელი, ყოველდღე არ ავლენს რისხვას. ¹² მაგრამ თუ არ მოიქცევით, მისი მახვილი გალესილია, მშვილდი – მოზიდული და გამზადებულია, ¹³ ამასთან ერთად გამზადებული აქვს მომაკვინებელი იარაღიც, თავისი ისრები დასაწვავათთვის მოამზადა! ¹⁴ აჰა, სტკიოდა სიცრუეს,

მუცლად-ილო საღმობადა და შვა უშჯულოება. ¹⁵ კნარცუ თხარა და აღმოჰკუეთა იგი და შთავარდეს იგი მთხრებლსა მას, რომელცა ქმნა. ¹⁶ მიექცეს საღმობადა მისი თავსა მისსა და სიცრუეე მისი თხემსა მისსა ზედა დაუკდეს. ¹⁷ აუვარო უფალსა სიმართლითა მისითა და უგალობდე სახელსა უფლისა მაღლისასა.

8. დასასრულსა, საწნეხელთათჳს, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკვრველ არს სახელი შენი ყოველსა ქუეყანასა ზედა, რამეთუ ამაღლდა დიდად შუენიერება შენი ზესკნელს ცათა. ² პირითა ყრმათა, ჩჩვლთა მწოვართადათა დაამტკიცე ქება მტერთა შენთათჳს, რადათამცა დაიკვნა მტერი იგი და შურისმგებელი. ³ რამეთუ ვიხილენ მე ცანი,

შაქლოუჭ-როა სომაშაყრა ჳე ყურე აყუჯაყოაყურა. ¹⁵ ყინოიქლ თღრო ჳე რიშარაჩაყოთე რეი ჳე ყორეორიშის რეი შთღმიყოთორ შრს, მია-შყოაღლე იქმნე. ¹⁶ შოიქქელის სომაშაყრა შრს თღროსე შრისე ჳე სოღმიყო-ყო შრს თღქმსე შრისე ზეჳე ჳეაყაჭის. ¹⁷ ტაყოღმია აყოღროსე სო-შრითოთოთე შრითორ ჳე აყოღროაყუჭო სოღყოთორე აყოღროსე შოოთორღროსე.

8. ԾՆՆՆՆԻԶՆՆԸ, ՆԵՐԻՄԵՄԻՆԵՐԵՎՍ, ՓՆԸՆԺՈՒՄ ԾՆԻՂԵՂՆ

¹ *Օգորոաս, աყოღროաս խაყოինա, որորღի სოღქიმოყოთო რიხი სოღყოთო ყოինო պարყოთორე իաყოღროღროსე ზეჳე, მორეშოთაყ რეშოოთაღე ჳეճეճე ყაყოინო-ყოთყოცრა ყოინო ზოისჩყოთის ըღრო. ² Սითორე ყიშღრო, խխყოთორე შოთ-ყოღროთორეაორ ჳოღեშქելყო իყოცრა ժղყოთორე ყոინოროთաქს, მორეაორեშղე ჳო-րգისნე ժղყოთო რეი ჳე ყაყოთრիშყოցყოთო. ³ Խოღեშოთაყ որეღროთոին թე ըღრო,*

ჩაესახა ტანჯვა და შვა ურჯულოება. ¹⁵ გათხარა ორმო, ამოკვე-თა, და ჩავარდება თხრილში, რომელიც თვით შექმნა. ¹⁶ უკან მიუბრუნ-დება მას ტანჯვა და თავისი სიცრუე დაატყდება თავს. ¹⁷ განვადიღებ უფალს მისი სიმართლის გამო და ვუგალობებ მაღალი უფლის სახელს.

8. დასასრულს, საწნახელთათვის*, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალო, უფალო ჩვენო, რაოდენ საკვირველია შენი სახელი მთელ ქვეყანაზე, რადგან დიდად ამაღლდა შენი მშვენიერება ცათა ზემოთ! ² ყრმათა და ძუძუმწოვარ ჩვილთა პირით განამტკიცე შენი ქება, რა-თა მოისპოს შენი მტერი და შურისმამიებელი; ³ რადგან ვუმზერ ცებს, –

ქმნულნი თითთა შენთანი, მთოვარე და ვარსკულავები, რომელ შენ დააფუძნენ. ⁴ რაჲ არს კაცი, რამეთუ მოიქსენე მისი, ანუ ძე კაცისაჲ, რამეთუ მოხედავ მას? ⁵ დააკლე იგი მცირედ რაჲმე ანგელოზთა, დიდებითა და პატივითა გვრგვინოსან-ჰყავ იგი. ⁶ და დაადგინე იგი ზედა ქმნულსა კელთა შენთასა, ყოველივე დაამორჩილე ქუეშე ფერკთა მისთა. ⁷ ცხოვარი და ზროხაჲ ყოველივე, მერმეცა და პირუტყუნი ველისანი, ⁸ მფრინველნი ცისანი და თევზნი ზღვისანი, რავდენნი ვლენან ალაგებსა მას ზღუათასა. ⁹ უფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკვრველ არს სახელი შენი ყოველსა ქუეყანასა ზედა.

დიდებაჲ

ქმნაყონი თითთა ყენთონი, მთაორთი ზე არსისკაყოლიყოცა, მასჟოთა ყენ ზედაყამნიჟნი. ⁴ ჯეჲ რისი ღელე, მისჟოთაჲ მარცხენიჲ მისი, რისაჲ მთი ღელესიჲ, მისჟოთაჲ მარჯვენაჲ მისი? ⁵ ღელეთიჲ რაჲ მცირეჲ მისი-ჰე რისყოთასთა, ზიჟიყთაჲ ზე არსიყოთაჲ ყქმისქმნასი-ყოლიყო რაჲ. ⁶ ღე ზედაჟიჟნი რაჲ ზეჲ ქმნაყონსა კყოთაჲ ყენთონსა, კყოლიყო ზედაჟიჟნიჲ ყქმისქმნაჲ ზე არსიყოთაჲ მისთა. ⁷ ცხოვარი ზე ზედაჲჲ კყოლიყო, მისჟიჟნი ზე არსიყოთაჲ ყენთონსა, მისჟიჟნიჲ რაჲყოცსაჲ მის ზედაჲ-რთონსა. ⁹ ღელეთა, ყქმისქმნაჲ კყოთაჲ, ყენთონსა სეჟქმისყოთაჲ რისი სეჟყოთაჲ ყენი კყოთონსა ყქმისქმნონსა ზეჲ.

ზიზიყეჲ

შენი თითებით შექმნილთ, მთვარეს და ვარსკვლავებს, – რომელნიც შენ შექქმენი, ⁴ რა არის კაცი, რომ განსოვს იგი, ან ძე კაცისა, რომ უმზერ მას? ⁵ მცირედ დაამდაბლე იგი ანგელოზებზე, დიდებისა და პატივის გვირგვინი დაადგი მას; ⁶ დაადგინე იგი შენს ხელთა ქმნილებაზე, ყოველივე დაუმორჩილე მას ფეხთა ქვეშ: ⁷ ცხოვარი და ძროხა, ველური პირუტყვი, ⁸ ცის ფრინველნი და ზღვის თევზები, რაოდენნიც მიმოდინ ზღვათა წიაღში. ⁹ უფალო, უფალო ჩვენო, რაოდენ საკვირველია შენი სახელი მთელ ქვეყანაზე!

დიდება

❁ კანონი ბ ❁

9. დასასრულსა, საიდუმლოთათჳს ძისათა,
ფსალმუნნი დავითისი

¹ აღვიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და მიუთხრა მე ყოველი საკვრველებად შენი,² ვინარებდე და ვიშუებდე შენდამი და უგალობდე სახელსა შენსა, მაღალო.³ რაჟამს უკუნიქცეს მტერი ჩემი მართლუკუნ, მოუძღურდენ და წარწყმდენ პირისაგან შენისა.⁴ რამეთუ ჰყავ სამართალი ჩემი და მშჯავრი ჩემი, დაშვედ საყდართა ზედა, მსაჯულო სიმართლისაო.⁵ შეპრისხენ შენ წარმართთა და წარწყმდა უღმერთო; სახელები მათი აჰკოცე უკუნისამდე და უკუნითი

❁ ზნეობანი ვ ❁

9. ზნესობანი, სწავლებილიაჲსი ძისათჳს,
ფსალმუნნი დავითისი

¹ *წიგნი ჩემი ყოფი, აყდროთა, ყაფროთა ჟაფროთა სიძროთა ჳრ შაყდროთა ში ყაფროთა სიძროთაჲსი ყოფი, ² წიგნი ჩემი ჳრ ჟაფროთაჲსი ყოფი ჳრ აყდროთაჲსი სიძროთაჲსი ყოფი, შიძროთა.*
³ *სიძროთაჲსი აყდროთაჲსი შიძროთაჲსი სიძროთაჲსი, შაყდროთაჲსი ჳრ სიძროთაჲსი ჳრ აყდროთაჲსი ყოფი.*
⁴ *სიძროთაჲსი აყდროთაჲსი სიძროთაჲსი სიძროთაჲსი ჳრ შიძროთაჲსი სიძროთაჲსი, შიძროთაჲსი სიძროთაჲსი.*
⁵ *სიძროთაჲსი ყოფი სიძროთაჲსი ჳრ სიძროთაჲსი აყდროთაჲსი; სიძროთაჲსი შიძროთაჲსი აყდროთაჲსი ჳრ აყდროთაჲსი*

❁ კანონი მმორე ❁

9. დასასრულს, ძის საიდუმლოთათვის,
დავითის ფსალმუნნი

¹ გადიარებ, უფალო, მთელი ჩემი გულით, და ვაუწყებ ყველა შენს საკვირველებას! ² ვინარებ და ვილხენ შენით, ვუგალობებ შენს სახელს, მაღალო, ³ როდესაც უკუნიქცევა ჩემი მტერი, დაუძღურდებიან და მოისპობიან ისინი შენი პირისაგან, ⁴ რადგან შენ განაგე სამართალი და მსჯავრი ჩემი, დაბრძნდი ტახტზე, სიმართლის მსაჯულო! ⁵ შენ შერიხე წარმართნი, და მოისპო უღმერთო, წარხოცე მათი სახელები უკუნითი

უკუნისამდე. ⁶ მტერისა მახვლნი მოაკლდეს სრულიად და ქალაქნი ალაოკრენ; წარწყმდა საქსენებელი მათი ღალატებით; ⁷ და უფალი ჰგვის უკუნისამდე; განჰმზადა სამართალსა ზედა საყდარი თჳსი. ⁸ და თავადმან განსაჯოს სოფელი სიმართლით და განიკითხნეს ერნი სიწრფოებით. ⁹ ეყო უფალი შესავედრებელ დავრდომილსა, მწე კეთილ ჟამსა ჭირისასა. ¹⁰ და გესვიდენ შენ ყოველნი, რომელთა იციან სახელი შენი, რამეთუ არა დასთხიენ მეძიებელნი შენნი, უფალო. ¹¹ უგალობდით უფალსა, რომელი დამკვდრებულ არს სიონს, მიუთხრენით წარმართთა შორის საქმენი მისნი. ¹² რამეთუ რომელი გამოეძიებს სისხლთა მათთა, მოიქსენა და არა დაივიწყა ღალატებაჲ დავრდომილთაჲ. ¹³ მიწყალე მე, უფალო, და იხილე სიმდაბლე ჩემი მტერთა ჩემთაგან,

აქჲაყნისუძეჲ. ⁶ **ქღუთისუ პლეჲანსი შარჲოშუს სისაყთარეშ ჳე იღორღინი რორღაჲსიჲნი; ჲრღიჲჲჲჲ სრღსიჲნიჲყუთი პღთი რორღეჲყუთ;** ⁷ **ღე აჲჲღორი რუჲჲჲს აქჲაყნისუძეჲ; ჲღრღოშღრღე სრღრღიღორღსღ რუჲჲჲ სრღჳღრღი აჲსღ.** ⁸ **ღე რღრღეშღრღნი ჲღრღსღრღღს სსაჲჲჲღორი სრღრღიღორღოშ ჳე ჲღრღიღორღინიჲს რღინი სრღრღიღორღი.** ⁹ **ღე აჲჲღორი ყრღსღრღეშღიჲყუთ ჳეღრღიშღაშღორღსღ, შღჲ ჲღორღი ყღშღსღ რღინისღსღ.** ¹⁰ **ღე ჲღრღიღორღინი ყრღინი, აჲჲღორი.** ¹¹ **ღე ჲღრღიღორღინი აჲჲღორი, აჲჲღორი.** ¹² **ღე ჲღრღიღორღინი აჲჲღორი ჲღრღიღორღინი სრღრღიღორღი პღრღორღი, შარღსიღინი ჳე რღრღი ჳეღრღიღორღი რორღეჲყუთ ჳეღრღიღორღი.** ¹³ **ღე რღრღიღორღინი, აჲჲღორი, ჳე რღრღიღორღი სრღრღიღორღი სრღრღიღორღინი, აჲჲღორი.**

უკუნისამდე. ⁶ მტრის მახვლი სრულიად დაუძღვრდა და მათი ქალაქები ააოხრე; მოისპო სახსენებელი მათი ღალატით! ⁷ უფალი არის უკუნისამდე; განამზადა სამართლისათვის თავისი ტახტი. ⁸ ის განსჯის ქვეყანას სამართლით, და განიკითხავს ერებს წრფელად. ⁹ გახდა უფალი დავრდომილის თავშესაფარი, კეთილი შემწე გასაჭირის ჟამს. ¹⁰ მოგენდოს შენ ყველა, ვინც იცის შენი სახელი, რადგან არ მიატოვებ შენს მაძიებლებს, უფალო. ¹¹ უგალობეთ უფალს, სიონზე დამკვიდრებულს, აუწყეთ ერებს შორის მისი საქმენი, ¹² რადგან გაიხსენა ისინი მან, სისხლისთვის შურისმაძიებელმა და არ დაივიწყა დავრდომილთა ღალატი. ¹³ შემიწყალე მე, უფალო, და იხილე ჩემი დამცირება მტრებისაგან;

რომელმან აღმამაღლე მე ბჭეთაგან სიკუდილისათა, ¹⁴ რაათა მიუთხრა მე ყოველი ქებულება შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა; ვინარებდეთ ჩუენ მაცხოვრებითა შენითა. ¹⁵ დაინთქნეს წარმართნი განსახრწნელსა მას, რომელიცა ქმნეს; მახითა ამით, რომელ დაარწყუეს, შეიპყრა ფერკი მათი. ¹⁶ განცხადებულ არს უფალი ყოფად საშველისა, საქმითა კელთა თვსთაათა შეიპყრა ცოდვილი. ¹⁷ მიიქცენ ცოდვილნი ჯოჯოხეთს და ყოველნი წარმართნი, რომელთა დაპვიწყებიეს ღმრთისაჲ. ¹⁸ რამეთუ არა სრულიად დაივიწყოს გლახაკი და თმენად დავრლომილთაჲ არა წარწყმდეს სრულიად. ¹⁹ აღდეგ, უფალო, ნუ ძლიერობნ კაცი, ისაჯუნდ წარმართნი შენ წინაშე. ²⁰ დაადგინე, უფალო, შჯულისმდებელ მათ ზედა; გულისკმაყვედ წარმართთა, რამეთუ კაცნი არიან. ²¹ რადმე,

მთაბრუნებნი რიბბრუნოჲ შე ყვეთარუნ სიყაწროსლო, ¹⁴ ჯოათო პრატაღნი შე ყაროჲოი იყყაროჲოეო ყინი ყვეთო რსაყორო სრანილო; ჲორღნიოგებო სყოინ პრღსაორონიოგორო ყინორო. ¹⁵ ბრინთქნეს ჲრმბრმთნი ჲრსახრწნელსა მას, მთაბრუნეო ქმნეს; მახითო ამით, მთაბრუნეო დაარწყუეს, შეიპყრა ფერკი მათი. ¹⁶ განცხადებულ არს უფალი ყოფად საშველისა, საქმითა კელთა თვსთაათა შეიპყრა ცოდვილი. ¹⁷ მიიქცენ ცოდვილნი ჯოჯოხეთს და ყოველნი წარმართნი, რომელთა დაპვიწყებიეს ღმრთისაჲ. ¹⁸ რამეთუ არა სრულიად დაივიწყოს გლახაკი და თმენად დავრლომილთაჲ არა წარწყმდეს სრულიად. ¹⁹ აღდეგ, უფალო, ნუ ძლიერობნ კაცი, ისაჯუნდ წარმართნი შენ წინაშე. ²⁰ დაადგინე, უფალო, შჯულისმდებელ მათ ზედა; გულისკმაყვედ წარმართთა, რამეთუ კაცნი არიან. ²¹ რადმე,

შენ ამამაღლებ სიკვდილის კარიბჭეთაგან, ¹⁴ რათა ვაუწყო შენი ღიღება სიონის ასულის კარიბჭეებთან: გავიხარებთ შენი ხსნით. ¹⁵ დაინთქნენ წარმართნი განსახრწნელში, რომელიც შექმნეს; გაება მათი ფეხი მათ მიერვე დაგებულ მახეში. ¹⁶ გაცხადებულია უფალი განსასჯელად, საკუთარ ხელთა საქმეებმა შეიპყრეს ცოდვილი. ¹⁷ დაბრუნდებიან ჯოჯოხეთში ცოდვილნი და ყველა წარმართი, რომელთაც დაივიწყეს ღმერთი; ¹⁸ რადგანაც არ იქნება დავიწყებული გლახაკი ბოლომდე და დავრლომილთა მოთმინება არ მოისპობა საბოლოოდ. ¹⁹ აღდეგ, უფალო, ნუ ძლიერობნ კაცი, განისაჯონ ერები შენს წინაშე. ²⁰ დაადგინე, უფალო, მსაჯული მათზე, დაე შეიცნონ ერებმა, რომ აღამიანები არიან ისინი. ²¹ რატომ დგახარ,

უფალო, დასდევ შორს და უგულვებელს-მყოფ ჩუენ ჟამსა ოდენ ჭირისასა? ²² ამპარტავანებასა უღმრთოხსასა შეიწუევი გლახაკი; შეპყრობილ იქმნენ იგინი ზრახვათა მათთგან, რომელთაცა ზრახვენ. ²³ რამეთუ იქებინ თავით თვისით ცოდვილი გულისთქუმათა შინა სულისა თვისისათა და უღმრთო იკურთხევენ. ²⁴ განარისხა ცოდვილმან უფალი, მრავლითა გულისწყრომითა მისითა არა გამოიძიოს; არა არს ღმერთი წინაშე მისსა. ²⁵ ბილწ არიან გზანი მისნი ყოველსავე ჟამსა, მიღებულ არიან სამართალნი შენნი პირისაგან მისისა და ყოველთა მტერთა მისთა ზედა იგი ეუფლებინ. ²⁶ რამეთუ თქუა გულსა შინა თვისსა: არა შევიძრა მე თესლითი თესლამდე თვნიერ ძვრისა. ²⁷ წყევითა და სიმწარითა და ზაკუვითა სავსე არს პირი მისი, ენასა

აყდროთა, ჳრსჭუჭ ყაძის ჳრ აყჳაოოყუყოს-ჰყაფ ჯაყინ ყრჰსრ ააჭინ ცაძირსრ? ²² *ტჰარმღრღრღიყურსრ აყიჰმთააძირსრ ყოროაყოინ ჳრარღრღი; ყოყაძაყოთ იქმინინ იჯინი ჳმირღრღრღრ ჰრათაჯინ, მამჰოთარღრ ჳმირღრღინ.* ²³ *ჯრჰოთაყ იქიყინ თორთათა თქსათა ჯაჭოროთა ჳაოთარსაქაძრთა ყინრ საოთარსა თქსარსრთა ჳრ აყიჰმთაა იქაძი-თაყოინ.* ²⁴ *ღრინიარსღრ ჯაჭოროთჰინ აყდროთა, ჰმირღოროთა ჳაოთარს-თქაძაძრთა ჰარათა რმრ ჳრჰაოთარს; რმრ რმის იძიოთა თინრყუ ჰარსრ.* ²⁵ *ღოთა რმრინ ჳინრინ ჰარინი ყაროყოთაროჳო ყრჰსრ, ჰოოჳ-ყოთ რმრინ სრჰარათარინი ყინინი არმრსრღრინ ჰარსრ ჳრ ყაროყოთარ ჰღრინთარ ჰარათა ჳიჭრ იჯი ჳაყოოჳინ.* ²⁶ *ჯრჰოთაყ თქაყრ ჳაოთარსრ ყინრ თქსარსრ: რმრ ყოყოთმირ ჰო თოქსოთარ თოქსოთაჰჭო თქინოჳი მქმირსრ.* ²⁷ *ჩყო-ოთარ ჳრ სრჰოთართარ ჳრ ჳრჩაყოთარ სრფოჳო რმის არმი ჰარს, ჳინრსრ*

უფალო, შორს და უგულვებელგვყოფ გასაჭირის ჟამს? ²² უღმრთოთა ამპარტავანებისაგან იწვის გლახაკი; გაებნენ ზრახვებში, რომლებიც დაგეგმეს. ²³ რადგან თავს იქებს ცოდვილი თავისი გულისთქმებით და უღმრთოს აკურთხებენ. ²⁴ განარისხა ცოდვილმა უფალი: „თავისი მრავალი გულისწყრომით არ გამოიძიებს“ – არ არის ღმერთი მის წინაშე. ²⁵ ბილწია მისი გზები ყოველთვის, შენი სამართალი შორს არის მისი პირისაგან, ყველა თავის მტერზე ბატონობს იგი. ²⁶ რადგან თქვა თავის გულში: „არ შევირყევი, თაობიდან თაობამდე არ შემემთხვევა სიავი“. ²⁷ წყევლით, სიმწარით და მზაკვრობითაა სავსე მისი პირი, მისი

მისსა ქუეშე არს შრომაჲ და საღმობაჲ. ²⁸ დაჯდეს იგი მზირად მდიდართა თანა ფარულად მოკლვად უბრალოჲსა; თუალნი მისნი გლახაკსა ხედვენ; ²⁹ მზირინ ფარულად, ვითარცა ლომი საყოფელსა თვსსა; მზირინ იგი მიტაცებად გლახაკისა და მიზიდვად მისა; ³⁰ მახითა თვსითა დაამდაბლოს იგი; დამდაბლდეს და დაეცეს, რაჟამს ეუფლებოდის იგი გლახაკსა. ³¹ რამეთუ თქუა გულსა შინა თვსსა: დაუვიწყებეს იგი ღმერთსა, გარემიქცია პირი მისი არახილვად სრულიად. ³² აღდეგ, უფალო ღმერთო ჩემო, ამაღლდინ კელი შენი და ნუ დაივიწყებ გლახაკთა შენთა სრულიად. ³³ რადმე განარისხა უღმერთომან ღმერთი? – რამეთუ თქუა გულსა შინა თვსსა: არა გამოიძიოს. ³⁴ ჰხედავ შენ, რამეთუ საღმობასა და რისხვასა განიცდი, რაჟთამცა მოგეცა შენ იგი კელთა შენთა.

შისსე წაყოყუ რხის ყმაძეა ზე სრომაყრა. ²⁸ ღრჯუის რუა შინორე შვრეხორე არხე დრეხორე შახორე აყმორეაჲსე; თაყრანი შინა რუარეხისე ქუდორენ; ²⁹ შინორენ დრეხორე, რორეხილე თაშა სრეყაყოყრსე თქსსე; შინორენ რუა შორეღორე რუარეხისე ზე შინორე შისე; ³⁰ ჰრეარე თქსორე ზრეშრეყრას რუა; ზრეშრეყრე ზე ზრეღორე, მორეშინ რაყოყოყრე რუა რუარეხისე. ³¹ ჰრეშორე თქსორე რუარეხისე: ზრეყოყოყრე რუა რეშორე, რეშორეშორე რანი შირე რორეღორე სიხორე. ³² ჰრეღორე, აყოყრა რეშორე სეშა, რეშორეშინ რეორე ყრენი ზე რა ჰრეყოყოყრე რუარეხორე ყრნორე სიხორე. ³³ ჰრეშორე რეორეხისე რეშორეშინ რეშორე? – მორეშორე თქსორე რუარეხისე: რორე რეშორე. ³⁴ სეღორე ყრენ, მორეშორე სრომაყრისე ზე მორეღორე რეორე, მორეშორე შაყოყრე ყრენ რუა რეორე ყრნორე.

ენის ქვეშე გასაჭირი და ტანჯვაა. ²⁸ ზის ის ფარულ მთვალთვალედ მდიდრებთან ერთად უდანაშაულოს მოსაკლავად; მისი თვალები გლახაკს უმზერენ, ²⁹ უთვალთვალეებს ფარულად, როგორც ლომი თავის საფარში; უთვალთვალეებს გლახაკს მოსატაცებლად, მოსატაცებლად და ხელში ჩასაგდებად. ³⁰ თავის მახეში დათრგუნავს ის მას, მაგრამ დამდაბლდება და დაეცემა, როდესაც შეიპყრობს გლახაკს; ³¹ რადგან თქვა თავის გულში: „დაივიწყა იგი ღმერთმა, უკუიქცია მისგან პირი, რომ ვერ დაინახოს სრულებით!“ ³² აღდეგ, უფალო, ღმერთო ჩემო, აღმართე შენი ხელი და ნუ დაივიწყებ შენს გლახაკებს სრულიად! ³³ რით განარისხა უღმერთომ ღმერთი? – იმით, რომ თქვა თავის გულში: „არ გამოიძიებს“. ³⁴ შენ ხედავ, რადგან ტანჯვასა და რისხვას გამოიძიებ, რათა მოგეცეს იგი შენ ხელთ.

შენდა დაშთომილ არს გლახაკი; ობოლსა შენ ეყავ მწე.³⁵ შეჰმუსრე მკლავი ცოდვილისაჲ და უკეთურისაჲ; იძიოს ცოდვაჲ მისი და არა იპოოს.³⁶ უფალი მეუფე არს უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე; წარწყმდენ წარმართნი ქუეყანით მისით.³⁷ ნებაჲ გლახაკთაჲ ისმინე, უფალო; განმზადებასა გულისა მათისასა ერჩდა ყური შენი,³⁸ განკითხვად ობლისა და გლახაკისა, რათა არა დაჰრთოს კაცმან კუალადცა მდიდრად სიტყუაჲ ქუეყანასა ზედა.

*ყენზე ზრეთაჲთა რმის ჟორღეღი; აყაოსრე ყენ ჟერჟ შოჟ.³⁵ შოთ-
შაყსიჟ შხორჟი ლაჭოროთისეა ზე აყეთაყთისეა; ითოას ლაჭოღეა
შისე ზე რმე რაასი.³⁶ ოჟორო შოყაჟჟ რმის აყაყნისეშჟ ზე
აყაყნოთი აყაყნისეშჟ; ლომოყშჟენ ლომშომთნი იაყოყენოთ ში-
სოთ.³⁷ ჩოყრეა ჟორღეღოთეა ისმინე, აჟოროთა; ჟენშზეჟყერსე ჟაყ-
ოთისე შოთისესე ჟიმღზე ყაყთი ყენი,³⁸ ლენჩოთღოღეშ აყაოსრე ზე
ჟორღეღისე, ირეთე რმე ზეოთოთას ჩეღშენ ჩაჟოროღღე შზაშომეშ
სოღყაჟეა იაყოყენისე ზეღე.*

შენზეა მონდობილი გლახაკი, შენ ხარ ობლის შემწე.³⁵ შემუსრე ცოდვილის და უკეთურის მკლავი! ეძიონ მისი ცოდვა და ვერ იპოვონ.³⁶ უფალი არის მეუფე უკუნითი უკუნისამდე; დაე წარწყმდენ წარმართნი მისი ქვეყნიდან!³⁷ გლახაკთა ნება ისმინე შენ, უფალო, მათი გულის მზადყოფნა ისმინა შენ-
მა ყურმა,³⁸ ობლისა და გლახაკის განკითხვისათვის, რათა აღარ განდიდდოს თავი ადამიანმა დედამიწაზე.

10. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალსა ვესაგ; ვითარ ეტყუთ სულსა ჩემსა: იცვალეობდე მათათა ზედა, ვითარცა სირი? ² რამეთუ, აჰა, ესერა, ცოდვილთა გარდააცუეს მძულდსა მათსა და განჰმზადნეს ისარნი კაპარჭთა მათთა, რაფთამცა ესროდეს ბნელსა შინა გულითა წრფელთა. ³ რამეთუ რაფ-იგი შენ აღაშენე, მათ დაარღვეს; ხოლო მართალმან რაფ ყო? ⁴ უფალი ტადარსა წმიდასა მისსა, უფალი, ზეცას არს საყდარი მისი; თუალნი მისნი დავრდომილსა ხელვენ და წამნი მისნი განიკითხვენ ძეთა კაცთასა. ⁵ უფალმან განიკითხოს მართალი და უღმრთოფ, ხოლო ვის უყუარს სიცრუევე, მას სძულს სული თვისი. ⁶ წუმოს ცოდვილთა ზედა მახე, ცეცხლი და წუნწუბაფ და სული ნიავექარისაფ – ნაწილი სასუბელისა მათისაფ.

10. ՃՆՏՆՏԻՁԻՏ, ՓՆՆԻՔԻՆ ԾՆԻԴԵՆԷ

¹ *Օգբոսւր րոյսւրդ; րորաւի րլլկաւ սաբոսւր խիժնւր: րլրւրոյցաՅ քորաւր 'իճիւր, րորաւիւլւր սրաւր?* ² *Ճիւքոյոսպ, րուր, րլսրիւր, լաՅրորաւր րլրիՅրւրլլալլս թլլաՅնւր թլրաւր Յի րլրնոժնւրՅնիլս րլրւնիւր րլրւրիւրաւր թլրաւր, րլրաւրթլւր րլსիաՅիլս րլնիւրսւր րլնիւր րլաբորաւր լոսրրորաւր.* ³ *Ճիւքոյոսպ րլրա-րլր րլլն րլրւրրլլիւր, թլրա Յիւրիւրլլիլս; լաբոս թլրիւրաւրթլւրն րլրա րլա?* ⁴ *Օգբորա լրւրիւրիւր լոսիՅիւրսւր թլրսւր, սլլբորա, 'իլլւրս րլիլս րլրլՅիւր թլր; սալրաւնիւր թլրնիւր ՅիւրիւրՅաժորաւր լրլՅիւրլլն Յի լոսիւր թլրնիւր րլրնիւր րլրնիւրալլրլլն րլրաւր րլրլաւրսւր.* ⁵ *Օգբորաթլւրն րլրնիւրալլալլս թլրիւրաւր Յի սլլթիւրա, լաբոս րլրս սլլբորիլս րլրլիալլրլլ, թլրս րլիալլալլս սալորա րլլս.* ⁶ *Քլլժան լաՅրորաւր 'իճիւր թլրլլ, լրլլլաւր Յի լոսիւրալլ-րլրա Յի սալորա րլրլրլրլրիւրսւր – րլրլորա րլրսալլթորաւր թլրաւրսւր.*

10. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალს ვსასოებ; როგორ ეუბნებით ჩემს სულს: „გადაიხვეწე ჩიტივით მთებზე?“ ² რადგან აჰა, ცოდვილებმა მოზიდეს მშვილდი, გაამზადეს ისრები კაპარჭებში*, რათა ბნელში ესროლონ გულწრფელებს. ³ რადგან რაც შენ აღაშენე, მათ დაანგრიეს; ხოლო მართალმა რა ქმნას? ⁴ უფალი თავის წმიდა ტადარშია, უფალი, – ზეცაშია მისი ტახტი; მისი თვალები უმზერენ დავრდომილთ და მისი წამწამები განსჯიან ადამიანთა შვილებს. ⁵ უფალი გამოსცდის მართალსა და უღმერთოს, სიცრუის მოყვარულს კი სძულს თავისი სული. ⁶ აწვიმებს ის ცოდვილებზე მახეს, ცეცხლსა და გოგირდს, და ქარიშხალი არის მათი

⁷ რამეთუ მართალ არს უფალი და სიმაღლენი შეიყუარნა და სიწრფოვებანი იხილნა პირმან მისმან.

დიდება

11. დასასრულსა, მერვისათვის, ფსალმუნი დავითისი

¹ მაცხოვრე მე, ღმერთო, რამეთუ მოაკლდა წმიდაა, რამეთუ შემცირდეს ჭეშმარიტებანი ძეთა კაცთაგან. ² ამოსა იტყოდა კაცად-კაცადი მოყუსისა მიმართ თვისისა, ბავითა ზაკულითა გულსა შინა და გულსა შინა იტყოდა ბოროტსა. ³ აკოცენინ უფალმან ყოველნი ბაგენი მზაკუარნი და ენაჲ დიდად მეტყუეელი, ⁴ რომელთა თქუეს: ენაჲ ჩუენი განვიდილოთ, ბაგენი ჩუენნი ჩუენ თანა არიან; და ვინ ჩუენდა უფალ არს?

7 *იღმერთაჲ მრითორა რმის ააყროა ჳე სრმრითორაჲ ყოყაყრომინე ჳე სრითაყაყრონი რლომინე რრმშინ მისშინ.*

ჳეჳეყრო

11. ԾՆՆՆՆԻՉՆԵՐ, ԳԻԻԻՆՆԵՐԻՍ, ՓՆՆՆԻՉԻՆ ԾՆԻՆԻՆ

¹ Խըլըադինդ թդ, ղթդմոա, մըթդոաჲ թարհոաճը լթմճը, մըթդոաჲ ցդթըմդմոըդցընի մդոա հըլոադընի. ² Եթըասը ղըդաճը հըլըճ-հըլըճի թադդսըսը թմթըմո თվըսը, ցըդդաը հըլդդադադադ ղդդոսը ցընը ճը ղդդոսը ցընը ղըդաճը ցամաըսը. ³ Եդաըլընի սդդըոմթըն դադդդնի ցըդդդի թնըլդդըմինը ճը դնը, ճըճըճ թդլդդդդդ, ⁴ Իաթդոադո თընդդ: դնը, լադդդի դընդդճըճաո, ցըդդդի լադդդնի լադդդն თընը რմըն; ճը դրն լադդդնճը սդդըոա რմის?

ხვედრი. ⁷ რადგან მართალია უფალი და შეიყვარა სიმაღლეს და სიწრფელეს უმზერს მისი პირი.

დიდება

11. დასასრულს, მერვესათვის, დავითის ფსალმუნი

¹ მაცხოვრე, უფალო, რადგან შემცირდნენ წმიდანნი, შემცირდნენ ჭეშმარიტნი კაცთა ძეთა შორის. ² ამოს ეუბნება ყოველი კაცი თავის მოყვასს, ცბიერი ბაგეებით ორგულად ბოროტს ამბობს. ³ მოსპობს უფალი ყველა მზაკვარ ბაგეს და მედიდურად მეტყველ ენას, ⁴ რომელთაც თქვეს: „ჩვენი ენით ვიმძლავრებთ, ჩვენი ბაგენი ჩვენთანაა, ვინაა ჩვენი უფალი?“

⁵ ჭირისათვის გლახაკთა და სულთქუმისათვის დავრდომილთა და აწ აღვ-
დგე, იტყვს უფალი, დავდვა ცხორება და განვცხადებ მას ზედა. ⁶ სიტყუანი
უფლისანი არიან სიტყუა წმიდა, ვეცხლ გამოკურვებულ და გამოცდილ და
მიწით და განწმედილ შუღ წილად. ⁷ შენ, უფალო, მიცხვე ჩუენ და დამიმარ-
ხნე ჩუენ ამიერ თესლითგან და მიუკუნისამდე. ⁸ გარემოდას უღმრთონი ვლენ-
ნან; სიმაღლითა შენითა დაიცვენ ძენი კაცთანი.

⁵ *Ծառահարսի ցուրդը հორისը Շը սպառախաթահարսի Շը քրիշնաթի-
տահարսը ըր ըրիշիցի, իլպիս սպարուր, Շը քրիշիւր ըլսաիւցր Շը
ցընիւլը շնի թըս իիշը. ⁶ Տըլպարնի սպարուրնի ընիւրն Տըլպար
լիթիշը, իրիւլըս ցընաթաթիւրիւցարու Շը ցընալՇիւ Շը թարու Շը
ցընիլիթիշիւ քլՇ լուրըՇ. ⁷ Կիւն, սպարուր, թըլիւրիւ լսպիւն Շը Շը-
թիթիւլնիւ լսպիւն ըթիւլի տիւտարուցըն Շը թիպիպիւրն թՇի. ⁸ Լը-
նիլիթիւնի սպիթիտանի իրիւրն; Տըլիւրուր քիւրուր Շը քըլիւրն իիւրն
իւրընընի.*

⁵ „გლახაკთა გასაჭირისა და დავრდომილთა ოხვრის გამო აღვდგები“, – ამ-
ბობს უფალი, – „დავაწესებ ხსნას და გავცხადებ ამით“. ⁶ უფლის სიტყვე-
ბი წმიდაა, ვერცხლი, გადამდნარი და მიწისაგან გამორჩეული და შვიდჯერ
განწმედილი. ⁷ უფალო, შენ დაგვიცავ და დაგვიფარავ ამ მოდგმიდან და უკუ-
ნისამდე. ⁸ გარშემო უღმრთონი დადიან; შენი სიმაღლიდან დაიცავ შენ კაცთა
ძეებს.

12. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ ვიდრემდის, უფალო, დამივიწყებ მე სრულიად? ვიდრემდის გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან? ² ვიდრე ვისთვის დავისხნე ზრახვანი სულსა ჩემსა და სალმობანი გულსა ჩემსა დღე და ღამე? ვიდრემდის ამაღლდებოდის მტერი ჩემი ჩემ ზედა? ³ მოიხილენ, შეგესემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო, განანათლენ თუალნი ჩემნი, ნუუკუე დავიძინო მე სიკუდილ. ⁴ ნუსადა თქუას მტერმან ჩემმან: მრე ვეყავ მას; მაჭირვებელნი ჩემნი იხარებდენ, შე-თუ-ვიძრა. ⁵ ხოლო მე წყალობასა შენსა ვესავ; იხარებდეს გული ჩემი მაცხოვარებითა შენითა, უგალობდე უფალსა, კეთილისმყოფელსა ჩემსა და ვაქებდე სახელსა უფლისა მაღლისასა.

12. ԾՆՆՏՆՆՈՒՄ, ՓՆԵՒՅԻՈՒՆ ԾՆԻԴԵՆՆ

¹ Դ՞ու՞ժու՞ժի՞ք էի, *սպառնա, Շեքուրիդուդյ թյ սիսպուրճ?* *դու՞ժու՞ժի՞ք էի զլուսու-թուրուրուր սուսուր քի՞նուր խի՞նուր?* ² Դ՞ու՞ժու՞ զուսուսի *Շուրուսու-նի նուրլուրուր սպուսուր խի՞նուր Շու* *սուրմասքուր զսպուսուր խի՞նուր Շու* *ու՞ժի?* *դու՞ժու՞ժի՞ք էի ընուրճուրճի թլուրուր խի՞նուր խի՞նուր նի՞ժ?* ³ Ժարլուրուր, *քի՞նուր խի՞նուր, սպառնա զնի՞նուր խի՞նուր, զլուրուրու-րուր տալուրուր խի՞նուր, նապախալ Շուրուրուր թյ սի՞նուր Շ.* ⁴ *Նալու-Շու սի՞նուր թլուրուր խի՞նուր: Թի՞նուր զլուրուր թլուր; Թլուրուր զլուրուր խի՞նուր զլուրուր զլուրուր զլուրուր, սպառնա զսպառնուր, իլուրուր զլուրուր խի՞նուր Շու զլուրուր զլուրուր զլուրուր զլուրուր զլուրուր:*

12. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ როდემდე დამივიწყებ მე, უფალო, სრულიად? როდემდე მიიქცევ პირს ჩემგან? ² როდემდის მქონდეს სულში ფიქრები როდემდე ვიქნები ჩემი სულის ფიქრებთან და ჩემი გულის ტკივილებთან დღე და ღამე? როდემდე იქნება მტერი ჩემზე აღზევებული? ³ მომხედე, ისმინე ჩემი, უფალო, ღმერთო ჩემო, განანათლე ჩემი თვალები, რომ არ დავიძინო სასიკვდილოდ. ⁴ ნუ იტყვის ჩემი მტერი: „მე ვძლიე მას“. ჩემი მაჭირვებლები გაიხარებენ, მე თუ შევდრკები. ⁵ მაგრამ მე შენი წყალობის იმედი მაქვს; გაიხარებს ჩემი გული შენი ხსნით, ვუგალობებ უფალს, ჩემს კეთილისმყოფელს, და განვადიდებ მაღალი უფლის სახელს.

13. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ თქუა უგუნურმან გულსა შინა თვისსა: არა არს ღმერთი. განირყუნ-
ნეს და ბილწ იქმნნეს ივინი უმჯულოებითა; არავინ არს, რომელმანმცა
ქმნა სიტკბობაჲ. ² უფალმან ზეცით მოხელნა ყოველთა ზედა ძეთა კაც-
თასა ხილვად, იყოს თუ ვინმე გულისკმისმყოფელ, ანუ გამომეძიებელ
ღმერთისა. ³ ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად და უკმარ იქმნნეს, არავინ არს,
რომელმანმცა ქმნა სიტკბობაჲ, არავინ არს მიერთადმდე. ⁴ არა გულისკ-
მა-ყონ ყოველთა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, რომელნი შესჭამენ ერ-
სა ჩემსა საჭმლებრ პურებრ, უფალსა არა ხადეს. ⁵ მუნ შეეშინა შიში, სა-
და-იგი არა იყო შიში, რამეთუ ღმერთი არს თესლთა შორის მართალთასა.

13. ՃՆՏԵՆՏԻՈՒՆԸ, ՓՆԵՆԻՈՒՆ ԾՆԻՒԴՆԵՐ

¹ *Միայն ապყայնայիքն զյապոսը ցահը տվևսը: Դմը Դմև ղմիմտը.
Դընհիպայնիկ Յը ցրտը Բմնիկ ղզհն ապըչաոադցաոը; Դմը-
Դմն Դմև, մաժիոմժընժը Բմնը սըքցադցըօ.* ² *Օբըոմժըն ղղըո
ժաղըճնը Կադըոտը ղղճը մըտը Կըլտըսը ըրտըրճ, ԲԿս մա
Դմնժը զյաոհսնԲմնժԿադըո, Դնա զըժաժիմըդցըո ղմիմտըսը.* ³ *Կա-
Դըոտըրըդ ժըսԲըդիկ ղմտցըժըճ Յը աԲժըմ Բմնիկ, ԴմըԴմն
Դմև, մաժիոմժընժը Բմնը սըքցադցըօ, ԴմըԴմն Դմև ժըդմտըճ-
ժճը.* ⁴ *Մը զյաոհսնԲմն-Կան Կադըոտը, մաժիմն Բմնը ապ-
չաոադցըսը, մաժիմն ցըսցըժըն ղմսը լըժսը սըցժողցի Դա-
մըցի, աԲըոսը Դմը ըըճիկ.* ⁵ *Մայն ցըդցահը ցըցը, սըճը-Դզ Դմը
ԲԿ ցըցը, մըժիտապ ղմիմտը Դմև տըստը ցամիկ ժըմտըոտըսը.*

13. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ თქვა უგუნურმა თავის გულში: „არ არის ღმერთი“. გაირყვნენ და შეიბილ-
წნენ ისინი უსჯულოებით, არავინ არის სიკეთის მქმნელი. ² უფალმა ზეცით
გადმოხელა კაცთა შვილებს, დასანახად, თუ არის ვინმე გულისხმიერი, ან
ღმერთის მძებნელი. ³ ყველა ერთიანად განდგა, უვარგისი გახდა, არავინ არის
სიკეთის მოქმედი, ერთიც არ არის. ⁴ არ შეიგნებენ უსჯულოების მოქმედნი?
პურივით რომ ჭამენ ჩემს ერს და ღმერთს არ უხმობენ. ⁵ იქ შეშინდებიან
ისინი შიშით, სადაც არ არის შიში, რადგან ღმერთი მართალთა მოდგამია.

⁶ ზრახვასა გლახაკისასა არცხუნთ, ხოლო უფალი სასო მისსა არს. ⁷ ვინ მოსცეს სიონით ცხორებაჲ ისრაჲლსა? რაჟამს მოაქციოს უფალმან ტყუქს ერისა თვისსაჲ, იხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაჲლი.

დიდება

14. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალო, ვინ დაეშენოს კარავსა შენსა, ანუ ვინ დაემკვდროს მთასა წმიდასა შენსა? ² რომელი ვიდოდის უბიწოდ და იქმოდის სიმართლესა და იტყოდის ჭეშმარიტსა გულსა შინა თვისსა; ³ რომელმან არა ზაკუა ენითა თვისითა და არცა უყო მოყუასსა თვისსა ბოროტი და ყუედრებაჲ მახლობელთა მისთა

⁶ ხმელურსუ ჟორღურსუ რამელაყინთ, ესათა აყურთო სრსა შინსუ რჩის. ⁷ *ჩინ შასლუს სრანთ ეესამიყვო რსორწოსო? მორღუს შორღურას აყურთშინ ეყაქს ჟორსო თქსორო, ჟღორღურსო რჩაყ ზო რყაყვჭუს რსორწო.*

ჭეჭყვო

14. ოცნსიკიხსტ, ფსტხჭიქნი ოცნიქნი

¹ *ოფროთა, ჟინ ზოეყუნას ღორსურსუ ყუნსუ, რჩაყ ჟინ ზოეჭქქ-ქწმთას შორსუ ქძიჭურსუ ყუნსუ?* ² *ქამჟოთო ჟოწაწის აყვოთაწ ზო რქშაწის სოშორთოთურსუ ზო რქაწის ეყეშორსურსუ ჟაყოსუ ყინო თქსორ;* ³ *ქამჟოთშინ რჩო რჩაყე ჟინთო თქსოთო ზო რჩელე აყა შაყაყრსორ თქსორ ყამთაღი ზო ყაყწორიყვო შორსაყუთოთო შინთო*

⁶ გლახაკის ზრახვას დასცინით, რომ უფალი არის მისი იმედი. ⁷ ვინ მისცემს სიონიდან ხსნას ისრაელს*? როდესაც უფალი დააბრუნებს თავისი ერის ტყვეობას, გაიხარებს იაკობი* და ილხენს ისრაელი.

დიდება

14. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალო, ვინ დასახლდება შენს კარავში? ან ვინ დამკვიდრდება შენს წმიდა მთაზე? – ² ვინც უბიწოდ დადის და სიმართლეს იქმს და ჭეშმარიტს ამბობს თავის გულში; ³ ვინც არ მზაკვრობს ენით და არ ეპყრობა მოყვასს

ზედა არა მოილო. ⁴ შეურაცხ არს მის წინაშე უკეთური, ხოლო მოშიშთა უფლისათა აღიდეგს; რომელი ეფუცოს მოყუასსა თვისსა და არა ეცრუოს; ⁵ ვეცხლი მისი არა მისცა აღნადგინებად და ქრთამი უბრალოსა ზედა არა მოილო; რომელმან ყოს ესე, იგი არა იძრას უკუნისამდე.

15. ძეგლის-წერაჲ დავითისი

¹ მიცევე, მე უფალო, რამეთუ შენ გესავ. ² ვარქუ უფალსა: უფალი ჩემი ხარი შენ, რამეთუ კეთილთა ჩემთაგან არაჲ გიქმს. ³ წმიდათაჲ რომელნი არიან ქუეყანასა მისსა, საკურველ-ყო უფალმან ყოველივე ნებაჲ მისი მათ შორის. ⁴ განმრავლდეს უძღურებანი მათნი, და ამისსა შემდგომად ისწრაფეს; არა შევკრიბო კრებულები მათი სისხლთაგან, არცა მოვიქსენო სახელები

*„**იჲწუ რთიე შაოთა. ⁴ ჟუაქთილუც რთის შის თინიყუ აქჲოთაქთი, ცაოთა შაყყთარ აქჲოთართარ რწიწყეს; მთაჟოთი ჟჲაქლას შაყყრისსე თქისე წუ რთიე უქმთაქს; ⁵ თუქლეთი შისი რთიე შისლუ რთინეწჲინიყესწუ წუ ქმთარში აქჲთროთარსე იჲწუ რთიე შაოთა; მთაჟომშინ ყასი ჟსი, იყი რთიე რთიესე აქჲაქნისეწუ.**“*

15. ԺՂՆԴ-ԲԻԽԵՆ ԾՇԻԴԵԼԿ

¹ Ժիւղոյ, թոյ ապրոտա, միւթոտապ ցոյն չղիււրո. ² Դումիւխապ ապրոտիւ: ապրոտիւ լիթի լււտի ցոյն, միւթոտապ կոտորոտար լիթմուչըն რմիււ չղիւթի. ³ Բժիճըտարօ մտաթոտիւնի რմիււրն քապոլընիւսը թիւսը, სეჩქიოთოյო-ყა ապրոտშიն քაოյოთოოյოյո հიւცըօ թիւս թւոთ ցամիւ. ⁴ Լընժմիւրոտճիւն აქմ-ოთաქიոյընի թւոთի, ճւ რժիւսը ցոյթճղამժըճ ըւրմիւրոպիւ; რմիւ ցոյոլ-միւყա կիოյყապოյոյ քւոთი სისլոտուչըն, რմიւլე ժարիւրիւնա სըլոოოյո

ბოროტად, არ იღებს საყვედურს მახლობლებზე. ⁴ მისთვის უღირსია უკეთური, ხოლო უფლის მოშიშებს განადიდებს. ვინც შეჭვიცავს მოყვასს და არ უმტყუნებს. ⁵ არ გასცემს ვერცხლს ვახშით, და არ იღებს ქრთამს უდანაშაულოს წინააღმდეგ; ვინც ამას იქმს, უკუნისამდე არ შეირყევა.

15. დავითის ძეგლისწერა*

¹ დამიცავი, უფალო, რადგან შენი იმედი მაქვს. ² ვუთხარი უფალს: „შენ ხარ ჩემი უფალი, რადგან ჩემს სიკეთეთაგან არაფერი გესაჭიროება“. ³ წმიდებს შორის, რომელნიც მის მიწაზე არიან, საკვირველად გამოავლინა უფალმა თავისი ნება. ⁴ გამრავლდა მათი უძღურება, და აჩქარდნენ ამის შემდეგ. არ შევკრებ მათი შესაკრებლების სისხლებიდან და არც

მათი ბაგითა ჩემითა. ⁵ უფალი ნაწილ არს მკვდრობისა ჩემისა და სასუმელისა ჩემისა; შენ ხარ, რომელმან მომაგე მე მკვდრობაჲ ჩემი ჩემდა. ⁶ საბელნი მხედეს მე რჩეულთა ჩემთა თანა, და რამეთუ სამკვდრებელი ჩემი მტკიცე არს ჩემდა. ⁷ ვაკურთხო უფალი, რომელმან გულისკმა-მიყო მე, რამეთუ ღამემდე და უმეტესცა განმსწავლეს მე თირკუმელთა ჩემთა. ⁸ წინაღსწარ ვხედევდ უფალსა წინაშე ჩემსა მარადის, რამეთუ მარჯულ ჩემსა არს, რადთა არა შევიძრა. ⁹ ამისთვის განიხარა გულმან ჩემმან და გალობდა ენაჲ ჩემი, უფროდსდა და კორცთაცა ჩემთა დაიმკვდრონ სასოებით. ¹⁰ რამეთუ არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯობნეთს, არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელსა. ¹¹ მაუწყენ მე გზანი ცხორებისანი და აღმავსო მე სიხარულითა პირისა შენისაჲდა; შუენიერებაჲ მარჯუენესა შინა შენსა სრულიად.

მართი ყრუთაჲ ლეშთაჲ. ⁵ **აჲრთაი ჩრეთოი რჳის მჲქწმთაყრსო ლეშთაჲ ჳო სრსაქმთაჲ ლეშთაჲ; ყრჳ ღრჳი, მთაშოქმზჳ მამზოჯო შო მჲქწმთაყრსო ლეშო ლეშჳო.** ⁶ **სრყრთმო მღაქჳჳი შო მსოყრთო ლეშთაჲ თრჳო, ჳო მრშოქთაჲ სრმჲქწმთოყრთო ლეშო მღჳრღო რჳის ლეშჳო.** ⁷ **თრჳაქმთაყრსო აჲრთო, მთაშოქმზჳ ჳაჲრთოჲჲ-შოყრ შო, მრშოქთაჲ თრშოქშჳ ჳო აქშოღჳრღო ჳო ჳრჳმსოღოჲრთოჲ შო თრმჳაქმთო ლეშთაჲ.** ⁸ **ჩრჳრსოღოჲი თრღოჳოჲჳ აჲრთოჲ ლეშთაჲ მრჳოჳჳი, მრშოქთაჲ მრჳოჳაჲ ლეშთაჲ რჳის, მრთოჲ რთო ყოოოთმთო.** ⁹ **წმთაჲჲ ჳრჳოღოჲო ჳაჲრთოჲ ლეშთაჲ ჳო ჳოჲთაჲჳო ჳრჳო ლეშო, აჲრთოჲ ჳო ჲათოღოღო ლეშთაჲ ჳო მჲქწმთაჲ სრსოჲყრთო.** ¹⁰ **თრშოქთაჲ რთო ჳოჲაღჳაჲ საჲრთო ლეშო ჳოჲაჲაღჳო, რთოღო სღო ლეშთაჲჳო ყრჳსო ღოოოჲჳ ჳრჳსოღოჲოჲო.** ¹¹ **შოჲაჲოჲჳი შო ჳრჳოჲი ღღათოჲყრთოჲ ჳო ჲოშოღოჲაჲ შო სოღოჲაჲოჲოჲო რთოჲოჲო ყრჳოჲოჲო; ყაჲოჲოჲოჲოჲო მრჳოჳაჲოჲოჲო ყრჳო ყრჳსო სთაჲოჲოჲო.**

მათ სახელებს მოვიხსენიებ ჩემი ბაგეებით. ⁵ უფალი არის ჩემი მემკვიდრეობისა და თასის წილი; შენ აღმიდგინე მემკვიდრეობა. ⁶ მიჯნები ჩემი მამულებისა, ჩემს რჩეულებთან ერთად მერგო მე, ჩემი მემკვიდრეობა მტკიცეა ჩემთვის. ⁷ ვაკურთხებ უფალს, რომელმაც განმსწავლა, რადგან ღამეც კი მწვრთნიან ჩემი თირკუმელები. ⁸ მუდამ ვხედავ ჩემს წინაშე უფალს, რადგან ჩემს მარჯვნივ არის, რომ არ შევირყე. ⁹ ამიტომ გაიხარა ჩემმა გულმა და გალობს ჩემი ენა, ჩემი ხორციც კი დამშვიდდა იმედით, ¹⁰ რადგან არ დატოვებ ჩემს სულს ჯოჯობნეთში და შენი წმიდა არ იხილავს ხრწნას. ¹¹ შენ მაუწყე მე სიცოცხლის გზა და აღმავსებ შენი პირის სიხარულით; სრულყოფილი სიკეთეა შენს მარჯვენაში!

16. ლოცვა და ვითისი

¹ ისმინე, უფალო სიმართლისა ჩემისაო, მოხედენ ვედრებასა ჩემსა, ყურად-ილე ლოცვისა ჩემისაჲ არა ბაგეთაგან ზაკულთა. ² პირით შენით განმართლებაჲ ჩემი გამოვედინ და თუაღთა ჩემთა იხილელ სიწრფეობაჲ; ³ გამოსცადე გული ჩემი, განიხილე ღამე; გამომაკურვე მე და არა იპოვა ჩემ თანა სიცრუე. ⁴ რაჲთა არა იტყოდის პირი ჩემი საქმესა კაცთასა, სიტყუათათჳს ბაგეთა შენთასა მე დავიცვენ გზანი ფიცხელნი. ⁵ დაამტკიცენ ფერწნი ჩემნი ალაგთა შენთა, რაჲთა არა შემობრკუშენ სლვანი ჩემნი. ⁶ მე ღალად-ვეყავ, რამეთუ ისმინე ჩემი, ღმერთო; მოყავ ჩემდა ყური შენი და ისმინე სიტყუათა ჩემთაჲ. ⁷ საკვრველ-ყავ წყალობაჲ შენი, რომელი იქსნი მოსავთა შენთა

16. ზღაგნა ზნთნა

¹ *ისმინე, აყდროსა სიძრითარსე სიძრისა, შაღუჭინ ურჭინო-ყდრე სიძრე, ყაყინო-ყო თაღურისე სიძრისაჲ რმრე ყდუჭთრეჭრნი ზრეყათრე.* ² *სიმით ყინით ჳრნიძრითარყოდრე სიძრე ჳრეშარყოჭინ ჳრე თაღრთრე სიძრე რეყოჭ სრითყოყოდრე;* ³ *ღრეშანღრეჭე ჳყათრე სიძრე, ჳრნიღრეყო რრეჭე; ჳრეშანღრეყოყო შე ჳრე რმრე რთარრე სიძრე თრნი სრეყოყო.* ⁴ *ჯრეათრე რმრე რეყოჭრს რმრე სიძრე სრეჭინრე ჳრეღრე, სრეყოდრეღრე ყდუჭთრე ყინთრე შე ჳრეყოღრეჭინ ჳრნი რეღრეყოინი.* ⁵ *ღრეშინღრეჭინ რეყოდრე სიძრე რთრეჭთრე ყინთრე, მრეათრე რმრე ყრეყო-მეყოჭინ სოთრეინი სიძრე.* ⁶ *შე რრეო-ჭ-ყოდრე, მრეჭყოთა რმრე სიძრე, რეყოდრე; შარე სიძრე ყაყინი ყინი ჳრე რმრე სრეყოდრე სიძრე.* ⁷ *სრეჭინოყო-ყოდრე რეყოთაყოდრე ყინი, მრეჭყო რეინი შანრეყოდრე ყინთრე*

16. დავითის ლოცვა

¹ ისმინე, უფალო, ჩემი სიმართლისა, მოხედე ჩემს ვედრებას, ყურად ილე ჩემი ლოცვა, უბიწო ბაგეთაგან აღვლენილი. ² შენი პირიდან გამოვიდეს ჩემი გამართლება და ჩემმა თვალებმა იხილონ სიწრფელი. ³ შენ გამოსცადე ჩემი გული, გამომიკვლიე ღამით; გამომატარე ბრძმელში და არ მოიძებნა ჩემთან სიცრუე, ⁴ რათა არ ღაპარაკობდეს ჩემი პირი ადამიანთა საქმეების შესახებ, შენი სიტყვების თანახმად დავიცავი მე ძნელი გზები. ⁵ განამტკიცე ფერწნი ჩემნი შენს გზებზე, რათა არ დაბრკოლდნენ ჩემი ნაბიჯები. ⁶ შემოგღალადე, რადგან შენ მისმენ მე, ღმერთო; მომაპყარ ყური შენი და ისმინე ჩემი სიტყვები. ⁷ საკვირველად მომივლინე შენი წყალობა, შენს მოიმედეთა მხსნელო შენი

მკლომთაგან მარჯუენისა შენისათა. ⁸ ღამიცივე მე, უფალო, ვითარცა გუგაჲ თუალისაჲ და საფარველსა ფრთეთა შენთასა ღამიფარო მე ⁹ პირისაგან უღმერთთაჲსა, რომელნი მაჭირებდეს მე; მტერთა ჩემთა სული ჩემი მოიცივეს ¹⁰ და ცმელი თვის შეიყენეს; პირი მათი იტყოდა ამპარტავანებასა. ¹¹ განმაგდეს მე და აწ, ესერა, მომიცივეს მე, თუალნი მათნი ყვნეს დადრეკილ ქუეყანად. ¹² შემრაცხეს მე ვითარცა ღომი განმზადებული ნადირსა და ვითარცა ლეკვ ღომისაჲ იყოფებინ რაჲ ფარულთა. ¹³ აღდეგ, უფალო, უსწრვე მათ და დააბრკოლენ იგინი და იკსენ სული ჩემი უღმერთთაგან, მახული შენი მტერთაგან კელისა შენისათა, ¹⁴ უფალო, მცირედთაგან ქუეყანით მიმოდაყვენ იგინი ცხორებასა მათსა და საიდუმლოთა

მკაწამთრეზენ მხიჯაყინისე ყენისეორე. ⁸ ღეშეღეღე შე, აყაროთ, ჟორთხილე ჟაყვეო თაყროთისე ზე სეფრთიჟოთსე ფითოთე ყენთოსე ზეშეფრთია შე ⁹ შითისეზენ აქიმითათარისე, მამჟონი მრეცითიჟეჭეს შე; მღეღთე ლეშთე საყო ლეში შარღეღეს ¹⁰ ღე ღეშეოთ თაქსე ყოაყინეს; რითი მრთი იღყაწე რეშრთხილეზენიჟესე. ¹¹ ლენმეჭეს შე ზე რე, ჟსეღე, შამღეღეს შე, თაყროთი მრთნი ყენეს ზეშეღეღეოთ იაყეღენიწ. ¹² ჟეშთილეღეს შე ჟორთხილე თამში ჟენმნეჭეყაყოთ ნეშეღესე ზე ჟორთხილე თეღეღ თამშისეო იყაფეღენ მისე მრთიაყოთ. ¹³ ტიშეღე, აყაროთ, აქსოთიჟე მრთ ზე ზეღეღეღეოთინი ჟეღენი ზე იღესენ საყო ლეში აქიმითათარეზენ, მრეღეღეოთ ყენი მღეღთრეზენ იჟოთისე ყენისეორე, ¹⁴ ოფროთ, მღეღთრეზენ იაყეღენით მამაწეფეღენი ჟეღენი ღესითეღესე მრთსე ზე სეღეღეღეოთ

მარჯვენის მოწინააღმდეგეთაგან. ⁸ ღამიცავი, უფალო, თვალის ჩინივით და შენს ფრთებქვეშ ღამიფარე ⁹ უღმერთთა პირისაგან, რომლებიც მაჭირებენ მე; ჩემს მტერთაგან, რომლებმაც მოიცივეს ჩემი სული, ¹⁰ ქონი დაიდეს; მათი პირი ამპარტავნებას ამბობს. ¹¹ განმდევნეს და გარს შემომერტყნენ, თვალი მიწას მიაპყრეს. ¹² ჩამისაფრდნენ ფარულად დადარავებული ღომისა და ღომის ლეკვის მსხვერპლად მიმიჩნიეს. ¹³ აღდეგ, უფალო, დაასწარ მათ, დააბრკოლე ისინი და იხსენ სული ჩემი უღმერთთაგან, მახვილი შენი – შენი ხელის მტერთაგან. ¹⁴ უფალო, მცირედთაგან ქვეყანაზე და საიდუმლოთაგან გამოყავი შენ ისინი სიცოცხლეში, რადგან აივსო მათი მუცელი,

შენთაგან, რამეთუ აღივსო მუცელი მათი, განძლეს ჭამადითა და დაუტევეს ნეშტი ყრმათა მათთა.¹⁵ ხოლო მე სიმართლითა ვერუენო პირსა შენსა, განვძლე გამოჩინებასა დიდებისა შენისასა.

დიდებაჲ

**ყენითუგენ, მიღებოდაც რიორსა შაქლითა შრათ, ჟენითიოც ცუბრ-
ჭითა ჳე ჳეაქლიოც ნოყლა ყმბოთა შრითა.¹⁵ ღათაჲ მე სიბრძ-
თითაჲ ირქსაყენა ირბისა ყენისა, ჟენითიოც ჟეშასიოცისა ჳეჳე-
ყისა ყენისისა.**

ჳეჳეყეა

გამოაძლეს შვილები და დაუტოვეს ნარჩენი თავიანთ ჩვილებს.¹⁵ მე კი სიმარ-
თლით ვერვენები შენს პირს, გავძლები შენი დიდების გამოცხადებისას.

დიდება

 კანონი ბ

**17. დასასრულსა, მონისა უფლისა დავითისი,
რომელნი ჰრქუნა უფალსა სიტყუანი ამის გალობისანი
დღესა მას, რომელსა იქსნა იგი უფალმან კელთაგან
ყოველთა მტერთა მისთაჲსა და კელთაგან საულისთა
და თქუა:**

¹ შეგიყუარო შენ, უფალო, ძალო ჩემო, ² უფალო, დამამტკიცებელო ჩემო, შესავებრებელო ჩემო, და მქსნელო ჩემო. ღმერთი ჩემი მწე ჩემდა და მე ვესავ მას; მფარველი ჩემი და რქაჲ ცხორებისა ჩემისაჲ და კელისა ამპყრობელი ჩემი. ³ ქებით ვხადო უფალსა და მტერთა ჩემთაგან განვერე. ⁴ გარემომადგეს მე სალმობანი სიკუდილისანი და ღუართა უშჯულოებისათა შემადრწუნეს მე;

 ხცნადნი ლ

**17. ზნსნსიღზს, გდნსნ დფზსნ ზნზნდნს,
იღჳზნსნ ზსჳდნსნ დფზნსნ სრჳდნსნ ცჳსნ ლსნდღლსნსნ
ზილსნ ზსნ, იღჳზნსნ ლსნსნ ლსნ დფზნჳსნსნ ყზნცლსნსნ
ყღზნსნცნ ჰლჳცნცნ ჳსნცნსნსნ ზნ ყზნცლსნსნ სნდზნსნცნ
ზნ ცჳდნ:**

¹ *ჴიყუყუარო შენ, უფალო, ძალო ჩემო, ² უფალო, დამამტკიცებელო ჩემო, შესავებრებელო ჩემო, და მქსნელო ჩემო. ღმერთი ჩემი მწე ჩემდა და მე ვესავ მას; მფარველი ჩემი და რქაჲ ცხორებისა ჩემისაჲ და კელისა ამპყრობელი ჩემი. ³ ქებით ვხადო უფალსა და მტერთა ჩემთაგან განვერე. ⁴ გარემომადგეს მე სალმობანი სიკუდილისანი და ღუართა უშჯულოებისათა შემადრწუნეს მე;*

 კანონი მმსამმ

**17. დასასრულს, უფლის მონის* დავითისა; უთხრა უფალს
ამ გალობის სიტყვანი იმ დღეს, როდესაც იხსნა იგი უფალმა
ყველა მისი მტრისა და საულის* ხელიდან
და თქვა:**

¹ შეგიყვარებ შენ, უფალო, ძალავ ჩემო, ² უფალო, განმამტკიცებელო, თავშესაფარო და მხსნელო ჩემო! ღმერთი არის ჩემი შემწე და მისი იმედი მაქვს მე; ჩემი მფარველი და ჩემი ხსნის რქა* და ჩემი ხელის აღმმართველი. ³ ქებით მოვუხმობ უფალს და გადავრჩები ჩემს მტერთაგან. ⁴ გარს შემომერტყნენ სიკვდილის სალმობანი* და უსჯულოების ნიაღვრებმა შემადრწუნეს მე;

⁵ საღმრთოთა ჯოჯოხეთისათა მომიცვეს მე და მომეწიფნეს მე მახენი სიკუდილისანი. ⁶ ჭირსა ჩემსა ვხადე უფალსა და ღმრთისა ჩემისა მიმართ ღალატყვავ; შეისმინა ტაძრით წმიდით მისით კმისა ჩემისა და ღალატყვავ ჩემი მის წინაშე მიიწიოს ყურთა მისთა. ⁷ და იძრა და შეძრწუნდა ქუეყანა და საფუძველნი მთათანი შეშფოთნეს და შეიძრნეს, რამეთუ შეჰრისხდა მათ ღმერთი. ⁸ აღკდა კუამლი რისხვასა მისსა და ცეცხლი პირისა მისისაგან აღატყდეს და ნაკუერცხალნი აღეგზნნეს მისგან. ⁹ და მოღრიკნა ცანი და გარდამოკდა და ნისლი ქუეშე ფერკთა მისთა. ¹⁰ და აღკდა ქერობინთა ზედა და აფრინდა, და აფრინდა იგი ფრთეთა ზედა ქართასა. ¹¹ და დადვა ბნელი საფარველად მისა და გარემოჲს მისსა საყოფელი მისი, ბნელისა წყალნი ღრუბელთა

⁵ სოფთაყვარელ ჯოჯოხეთისათა მომიცვეს მე და მომეწიფნეს მე მახენი სიკუდილისანი. ⁶ ჭირსა ჩემსა ვხადე უფალსა და ღმრთისა ჩემისა მიმართ ღალატყვავ; შეისმინა ტაძრით წმიდით მისით კმისა ჩემისა და ღალატყვავ ჩემი მის წინაშე მიიწიოს ყურთა მისთა. ⁷ და იძრა და შეძრწუნდა ქუეყანა და საფუძველნი მთათანი შეშფოთნეს და შეიძრნეს, რამეთუ შეჰრისხდა მათ ღმერთი. ⁸ აღკდა კუამლი რისხვასა მისსა და ცეცხლი პირისა მისისაგან აღატყდეს და ნაკუერცხალნი აღეგზნნეს მისგან. ⁹ და მოღრიკნა ცანი და გარდამოკდა და ნისლი ქუეშე ფერკთა მისთა. ¹⁰ და აღკდა ქერობინთა ზედა და აფრინდა, და აფრინდა იგი ფრთეთა ზედა ქართასა. ¹¹ და დადვა ბნელი საფარველად მისა და გარემოჲს მისსა საყოფელი მისი, ბნელისა წყალნი ღრუბელთა

⁵ ჯოჯოხეთის ტანჯვამ მომიცვა მე და სიკვდილის მახეები მომწვდა მე. ⁶ გასაჭირში მოვეხმე უფალს და ღმერთს შევლაღადე; ისმინა მან თავისი წმიდა ტაძრიდან ჩემი ხმა და ჩემი ღალადი მისწვდა მის ყურებს. ⁷ და იძრა და შეძრწუნდა დედამიწა და მთათა საფუძველები შეშფოთდნენ და შეიძრნენ, რადგან შერისხა ისინი ღმერთმა. ⁸ აღვიდა მისი რისხვის კვამლი და აღინთო მისი პირისაგან ცეცხლი და ნაკვერჩხლები აღეგზნნენ მისგან. ⁹ მოღრიკა ცანი და გადმოვიდა და ნისლი იყო მის ფეხთა ქვეშ. ¹⁰ და ამხედრდა ქერუბიმებზე* და აფრინდა, აფრინდა ქარის ფრთებზე. ¹¹ და წყვდიადი დადო თავის საფარველად და გარს არტყია მას კარვად ბნელი

შინა ჰაერისათა. ¹² ბრწყინვალეებითა მისითა მის წინაშე ღრუბელნი წარვიდეს, სეტყუა და ნაბერწყალი ცეცხლისაჲ. ¹³ და ქუხდა უფალი ცით გამო და მაღალმან მოსცა კმაჲ თჳსი. ¹⁴ მიავლინა ისარნი და განაბნინა იგინი და ელვანი განამრავლნა და შეადრწუნნა იგინი. ¹⁵ და აჩნდეს წყარონი წყალთან და გამოჩნდეს საფუძველნი სოფლისანი სასტიკებითა შენითა, უფალო, ქარისაგან სულისა რისხვისა შენისა. ¹⁶ გამოავლინა მაღლით და შემიწყნარა მე და შემიწყნარა მე წყალთაგან მრავალთა. ¹⁷ მიკსნეს მე მტერთა ჩემთაგან ძლიერთა და მოძულეთა ჩემთაგან, რამეთუ განძლიერდეს ჩემსა უფროჲს. ¹⁸ მომეწიფნეს მე დღესა ჭირისა ჩემისასა და მეყო მე უფალი განძლიერებელ ჩემდა. ¹⁹ და გამომიყვანა მე ფართოდ; მიკსნეს მე, რამეთუ მინება მე.

*იამაყუთარე ყინო იაროჲმოსარო. ¹² ჳიყოჲნიროჲყოჲთარე შისოთარე შის იო-
ნიყო იამაყუთანი იოჲმოჲჭჳს, სოჲყაჲო ჳო ნოჲყოჲმოჲოო ჲოჲჲოოროსო. ¹³
¹³ **ღე** *ჲაჲჲჳო აჲჲოოო Ლო ჲოჲშა ჳო შოოოოშჳნი შასჲე Ლჳო თჳსი. ¹⁴
¹⁴ **ჳო** *ოოოოოოო იოჲმისო ჳო ჲოჲნიჲყინო იოჲნი ჳო იოოოოოო ჲოჲნიშოოოო-
ოოოო ჳო ყოჲმთოჲაჲნი იოჲნი. ¹⁵ **ღე** *ოჲნიჳჳს იოჲმისანი იოოოოოო ჳო
ჲოჲშასნიჳჳს სოჲჲაჲოჲოოოოოო სოჲჲოოოოოო სოჲჲოჲოოოოოო ყოჲნიო, აჲჲოოო,
ჲოჲმოოოოოოო სოჲჲოოოო მისოჲოოოოო ყოჲნიო. ¹⁶ **ღე** *ოოოოოოოოო შოოოოო ჳო
ყოჲოოოოოოო შო ჳო ყოჲოოოოოო შო იოოოოოოოოო შოოოოოოოო. ¹⁷ **ჳო**
¹⁷ **ჳო** *ოჲნიჳჳს შო შჲოოოოო სოჲჲოოოოოო მისოოოოო ჳო შოოოოოოო სოჲჲოოოოო,
ოოოოოოო ჲოჲნიშოოოოოოო სოჲჳსო აჲჲოოოო. ¹⁸ **ჳო** *ოოოოოოოოო შო ჳოოოო
ოოოოო სოჲჲოოოო ჳო შოჲაჲ შო აჲჲოოო ჲოჲნიშოოოოოოოოოო სოჲჳსო. ¹⁹
¹⁹ **ღე** *ჲოჲშაჲოოოოოო შო Ლოოოოო; შოჲსნიჳს შო, მისოოოოო შოოოოო შო.********

წყლები ჰაერის ღრუბლებში. ¹² მისი ბრწყინვალეებით მის წინაშე გაიფანტნენ ღრუბლები, სეტყვა და ცეცხლის ნაბერწყლები. ¹³ და დაიქუხა უფალმა ციდან და მაღალმა გამოსცა ხმა. ¹⁴ მიავლინა ისრები და გაფანტა ისინი, გაამრავლა ელვანი და შეადრწუნა ისინი. ¹⁵ და გამოჩნდა წყალთა წყარონი, და გამოჩნდა ქვეყნიერების საფუძველები შენი სიმძლავრით, უფალო, შენი რისხვის სულის ქარისაგან. ¹⁶ გამოგზავნა მაღლიდან და შემიწყნარა მე და დამიფარა მრავალ წყალთაგან. ¹⁷ მიხსნის ის მე ძლიერი მტრების სიმრავლისაგან და მოძულეთაგან, რადგან გაძლიერდნენ ისინი ჩემზე მეტად. ¹⁸ მომეწიფნენ ჩემი გასაჭირის დღეს და გამაძლიერა უფალმა. ¹⁹ და გამომიყვანა მე ფართოდ, — ის მიხსნის მე, რადგან მისურვა.

²⁰ და მომაგოს მე უფალმან სიძარტლისა ჩემისაებრ და სიწმიდისაებრ კელთა ჩემთაჲსა მომაგოს მე. ²¹ რამეთუ დავიცვენ გზანი უფლისანი და არა უღმერთო ვიქმენ ღმრთისა ჩემისაგან; ²² რამეთუ ყოველნი სამართალნი მისნი წინაშე ჩემსა არიან და სიძარტლენი მისნი არა განვიშორენ ჩემგან. ²³ და ვიყო მე უბიწო მის თანა და დავიცვა მე უშჯულოებისა ჩემისაგან. ²⁴ და მომაგოს მე უფალმან სიძარტლისა ჩემისაებრ და სიწმიდისაებრ კელთა ჩემთაჲსა წინაშე თუალთა მისთა. ²⁵ წმიდისა თანა წმიდა იყო და კაცისა უბრალოჲსა თანა უბრალო იყო, ²⁶ და რჩეულისა თანა რჩეულ იყო და დრკუჲსა მისგან განეშორო. ²⁷ რამეთუ შენ ერი მდაბალი აცხოვნო და თუალნი ამპარტავანთანნი დაამდაბლენ; ²⁸ რამეთუ შენ აღმინთო სანთელი ჩემი, უფალო; ღმერთო ჩემო, განმინათლო ბნელი ჩემი;

²⁰ **ძე შაძრესას ძე აყრომძენ სძრითორსე სქმისრეყცხი ჳე სოძმრეზისრეყცხი კოთორე სქმთრისე შაძრესას ძე. ²¹ ჶრეძეთაჲ ჳე რეორეღოჲსი ჳუნრნი აყრომრენი ჳე რძრე აყომითაჲ რეორეძენი იმითორე სქმისრეჯენი; ²² ჶრეძეთაჲ ყარეღოანო სრძრითორანო შრნი რინრეყ სქმსე რძრენი ჳე სრძრითორიანი შრნი რძრე ჳუნრეყაიჲსი სქმჯენი. ²³ ძე რეყაჲ ძე აყრეაჲ შრ თრნი ჳე ჳე რეორეღოჲსი სქმეჯაჲრეოეყისე სქმისრეჯენი. ²⁴ ძე შაძრესას ძე აყრომძენ სრძრითორსე სქმისრეყცხი ჳე სოძმრეზისრეყცხი კოთორე სქმთრისე რინრეყ თაყროთრე შრთრე. ²⁵ რმრეშრე თრნი რმრე რეაჲ რე ჳე ჳელრსე აყმითრთაიშრ თრნი აყმითრთაჲ რეაჲ, ²⁶ ძე მისეყოთრსე თრნი მისეყოთაჲ რეაჲ ჳე ჳინჲეყისე შრსეჯენი ჳუნრეყაიშა. ²⁷ ჶრეძეთაჲ ყენი რძრე შრეყროი რელაჲრინაჲ ჳე თაყროანი რძრეიმღერეორეორენი ჳრეშრეჯენი; ²⁸ ჶრეძეთაჲ ყენი რძრეიმითაჲ სენთეორე სქმე, აყროთაჲ; იმეომთაჲ სქმთაჲ, ჳუნრშირთრთაჲ ენიორე სქმე;**

²⁰ და მომაგებს უფალი ჩემი სიძარტლისამებრ და მომიზღავს ჩემი ხელე-ბის სიწმინდისამებრ, ²¹ რადგან დავიცავი უფლის გზები და არ შევიქმენ უღმერთო ჩემი ღმერთისაგან; ²² რადგან ყოველი მისი სამართალი ჩემს წინაშეა და მისი სიძარტლე არ განვიშორე ჩემგან. ²³ და ვიქნები მე უბიწო მის წინაშე და დავიცავ თავს უსჯულოებისაგან. ²⁴ მომაგებს მე უფალი ჩემი სიძარტლისამებრ და ჩემს ხელთა სიწმინდისამებრ მის თვალთა წინაშე. ²⁵ წმიდასთან წმიდა ხარ, და უდანაშაულოსთან – უდანაშაულო, ²⁶ რჩეულთან – რჩეული და უკეთურს განეშორები! ²⁷ რადგან მდაბალ ხალხს იხსნი და ამპარტავანთა თვალებს დაამცირებ; ²⁸ რადგან შენ აღანთებ ჩემს სანთელს, უფალო, ღმერთო ჩემო, შენ გაანათებ ჩემს სიბნელეს;

²⁹ რამეთუ შენ მიერ ვიქსნე მე განსაცდელისაგან და ღმრთისა ჩემისა მიერ გარდავჰკდე ზღუდესა. ³⁰ ღმერთი ჩემი, უბიწო არიან გზანი მისნი და სიტყუანი უფლისანი გამოკურვებულ; შესავედრებელ არს იგი ყოველთათჳს, რომელნი ესვენ მას. ³¹ რამეთუ ვინ არს ღმერთ უფლისა გარეშე, ანუ ვინ არს ღმერთ, გარნა ღმრთისა ჩუენისა? ³² ღმერთი, რომელმან გარეშემარტყა მე ძალი და დადვა უბიწოდ გზად ჩემი; ³³ განამტკიცნა ფერკნი ჩემნი ვითარცა ირემთანი და მალალთა ზედა დამადგინა მე. ³⁴ განსწავლენ კელნი ჩემნი ღუაწლსა და ყვენი მშულდ რვალისა მკლავნი ჩემნი. ³⁵ და მომეც მე შემწე მაცხოვარებისა და მარჯუენემან შენმან შემიწყნარა მე და სწავლამან შენმან აღმმართა მე სრულიად და მოძღურებამან შენმან – ამან განმსწავლოს მე.

29 *ჯიშჳთაჲ ყოწი შიჳთი ურაცანიჲ შიჳ ჯინსილწჳთარსიჯინ ჳი იშმთარსი სიჳ-
შირსი შიჳთი ჯინსილწჳთარსიჲ ჳიჳაჲჳილსი. ³⁰ იშჳთარსი სიჳთი, აჳყარსი რმირნი
ჯინსი შინსი ჳი სილყარსი აჳჳარსი ჯინსილწჳთარსიჲ; ყილსიჳთი
მიჳყარსი რმისი იჳჳი აჳჳარსილსი, მასშიჳთარსი ჳიჳთი შინსი. ³¹ ჯიშჳთაჲ
ჳიჳთი რმისი იშჳთარსი აჳჳარსი ჯინსილწჳთარსი, რმასი ჳიჳთი რმისი იშჳთარსი, ჯინსი
იშმთარსი სიჳთარსი? ³² იშჳთარსი, მასშიჳთარსი ჯინსილწჳთარსილსი შიჳთი მირსი
ჳი ჳიჳთარსი აჳყარსი ჳინსი სიჳთი; ³³ ჳინსილწჳთარსი ჳიჳთარსი სიჳთარსი ჳი-
თარსილსი რმისილსი ჳი შინსილსი ჳიჳთი ჳინსილწჳთარსი შიჳთი. ³⁴ ჳინსილწჳთარსი
ჳიჳთარსი სიჳთარსი იჳჳარსილსი ჳი აჳთარსი მჳჳარსი მირსილსი შინსილსი
სიჳთარსი. ³⁵ ჳი მასილსი შიჳთი ყიშჳთი შინსილწჳთარსილსი ჳი შინსილწჳთარსი
ყიშჳთარსი ყიშჳთარსილსი შიჳთი ჳი სილსილწჳთარსი ყიშჳთარსი რმისილსი შიჳთი
სიჳთარსილსი ჳი მასილსილსილსი ყიშჳთარსი – რმისი ჳინსილწჳთარსი შიჳთი.*

²⁹ რადგან შენ მიხსნი განსაცდელისგან და ჩემი ღმერთის მეშვეობით გადავლახავ ზღუდეს. ³⁰ ღმერთი ჩემი! – უბიწოა მისი გზები, უფლის სიტყვები ცეცხლითაა გამოწრთობილი. თავმესაფარია ის ყველასთვის, ვინც მას ესავს. ³¹ რადგან ვინ არის ღმერთი, უფლის გარდა? ან ვინ არის ღმერთი, გარდა ჩვენი ღმერთისა? ³² ღმერთი, რომელმაც გარს შემომარტყა ძალა და მიბოძა უბიწო გზა; ³³ განამტკიცა ფეხნი ჩემნი ირმის ფეხების მსგავსად და სიმაღლეებზე დამაყენა მე. ³⁴ ასწავლის ჩემს ხელებს ბრძოლას და ჩემი მკლავები რვალის* მშვილდად აქცია. ³⁵ შენ მომეცი მე ხსნის შემწეობა და შენმა მარჯვენამ შემიწყნარა, შენმა სწავლამ აღმმართა და შენი მოძღვრება განმსწავლის მე.

³⁶ ფართო ჰყვენ სლვანი ჩემნი ქუეშე ჩემსა და არა მოუძღურდეს ალაგნი ჩემნი. ³⁷ ვღვენნე მტერნი ჩემნი და ვეწიო მათ და არა მოვაქციო, ვიდრე არა მოესრულნენ. ³⁸ ვაჭირვო მათ და ვერ უძლონ დადგომად და დაეცნენ იგინი ქუეშე ფერკთა ჩემთა. ³⁹ და შთამაცუ მე ძალი ბრძოლასა, შეაბრკოლენ ყოველნი, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, ჩემ ქუეშე. ⁴⁰ და მტერნი ჩემნი მომცენ მე მეოტად და მოძულენი ჩემნი მოსრენ. ⁴¹ ღალადებდეს და არავინ იყო მაცხოვარ, უფლისა მიმართ და არა ისმინა მათი. ⁴² და ღაწუწულილნე იგინი, ვითარცა მტუერი წინაშე პირსა ქარისასა და ვითარცა თიჯაჲ უბნისაჲ დავთრგუნენ იგინი. ⁴³ მიკსნე მე კლდისაგან ერისა და ღამადგინო მე მთავრად წარმართთა; ერმან, რომელ არა ვიცოდე, მმონა მე,

³⁶ *ჴრმთაჲ იაყრჴნი სოორჴნი სჴმნი იაყრჴნი სჴმნი ჳრ რმი მთაყმთაჲს რორჴნი სჴმნი.* ³⁷ *რჳჴრჴნიჲ მღჴმნი სჴმნი ჳრ რჴრთა მრთ ჳრ რმი მთარქლამ, რჳმნიჲ რმი მთარსთარნი.* ³⁸ *რჳრმთაჲ მრთ ჳრ რჴრთაჲს მრთარს ჳრჳჴამრჳ ჳრ ჳრჴრჴნი რჴნი იაყრჴნი ჴრმთარ სჴმნი.* ³⁹ *რჳ ყთარმრჴჲ მჴ მრთაჲ ყმთარორსე, ყრეყმთარჴნი ყარჴრთნი, მთმჴრთნი რჳჳჴამრთ რმორნი სჴმ ჴრჳრ, სჴმ იაყრჴნი.* ⁴⁰ *რჳ მღჴმნი სჴმნი მამღჴნი მჴ მჴარჴრჳ ჳრ მთარსთარნი სჴმნი მარსიჴნი.* ⁴¹ *რორჳჴრჴნი ჳრ რმორჴნი რყა მრღჴარჴნი, აყრთარსე მამრთა ჳრ რმი რსმნი მრთა.* ⁴² *რჳ ჳრჴრჴრთართარნი რჴნი, რრთარმრღე მღჴრთარ მრმრეყი რმრსე იარმრსრსე ჳრ რრთარმრღე მრმრთ აყმრსრთ ჳრჴრთარჴნი რჴნი.* ⁴³ *მრმრთიჲ მჴ მრმამრსრჴნი რმრსე ჳრ ჳრმრჳჴრთაჲ მჴ მთარჴმრჳ მრმმრთართა; რმმრნი, მთმრთა რმი რრღჴრჳ, მმრნი მჴ,*

³⁶ გააფართოვე ჩემი გზა ჩემს ქვეშ და არ დაუძღურდება ჩემი გზები. ³⁷ გავეღვენები ჩემს მტრებს და დავეწვევი და არ დავბრუნდები, სანამ არ მოისპობიან. ³⁸ შევაჭირვებ მათ და ველარ შეძლებენ წამოდგომას და დაეცემიან ჩემს ფეხქვეშ. ³⁹ შენ მიბოძე ძალა ბრძოლისათვის, და ყველა, ვინც ჩემს წინააღმდეგ აღდგა, დათრგუნე ჩემს ქვეშ. ⁴⁰ ზურგი აქცევინე ჩემს მტრებს და ჩემი მოძულეები ამოწყვიტე. ⁴¹ შეღალადეს – და არავინ იყო მხსნელი, უფლის მიმართ – და არ უსმინა მათ. ⁴² და დავფშვენი ისინი, როგორც მტვერი ქარის წინაშე და როგორც ქუჩის ტალახი, დავთრგუნე ისინი. ⁴³ შენ მიხსენი მე ხალხის ურჩობისაგან და დამაყენე ერების მთავრად; ხალხი, რომელსაც არ ვიცნობდი, შემსახურება მე;

⁴⁴ მორჩილებითა ყურისადათა ისმინა ჩემი; შვილნი უცხოთანი მეცრუვნეს მე,
⁴⁵ შვილნი უცხოთანი განკვდეს და კელობდეს ალაგთა მათთაგან. ⁴⁶ ცხოველ არს უფალი და კურთხეულ არს ღმერთი და ამაღლდინ ღმერთი მაცხოვარებისა ჩემისაჲ. ⁴⁷ ღმერთო, რომელი ეძიებ შურსა ჩემსა და დაამორჩილენ ერნი ჩემ ქვეშე, ⁴⁸ მკსნელო ჩემო მტერთა ჩემთაგან მრისხანეთა და მათგან, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, აღმამაღლო მე და კაცისა უკეთურისაგან მიკსნე მე. ⁴⁹ ამისთვის აღვიარო შენ წარმართთა შორის, უფალო, და სახელსა შენსა უგალობდე. ⁵⁰ განადიდე ცხორებაჲ მეუფისაჲ და ყოფად წყალობაჲ ცხებულისა მისისა თანა, დავითის თანა და ნათესავისა მისისა თანა უკუნისამდე.

დიდებაჲ

⁴⁴ **ჴათხსროოყუარე ყაყისრეათრე ისმინე სოქმ; ყუროანი აყლესათრენი შოქ-
 მიაყოლეს მჲ, ⁴⁵ ჴუროანი აყლესათრენი ჴუნჩქუჭეს ჴე ჴყოთაყჭეს რორეჯ-
 თრე შრეთრეჯენ. ⁴⁶ ცესყოფო რისს აყფროო ჴე ჴაყმთაღყოფო რისს იშოქმ-
 თო ჴე რეპროთშინ იშოქმთო შრესაყორმოყისრე სოქმისრეა. ⁴⁷ იშოქმთო,
 მთაშოთო ოქოოყ ყაყისრე სოქმსრე ჴე ჴრეშათხსროოქნ ოქმინ სოქმ ქაყოყო,
⁴⁸ ჴჴისნოოთა სოქმა შლექმთრე სოქმთრეჯენ შირსლენოოთრე ჴე შრეთრეჯენ, მთ-
 შოქმანი რიშჴესამო რმორენ სოქმ ხოქრე, რიშმეპროთთა მჲ ჴე ჴრესრე
 აყქოთაყმისრეჯენ შოქმსნო მჲ. ⁴⁹ ტშისთაქს რიჯორმა ყოქნ ჯრემიშრითთრე
 ყაყის, აყფროთა, ჴე სრექოთრე ყოქნსრე აყჯროთაყჭჲ. ⁵⁰ ლენიშრეჯო ლეს-
 მოყრეა მჲყოფისრეა ჴე ყაყოქ ჯყოროთაყრეა ლექოყაოთრეა შირსრე თრენ,
 ჴეოოთრის თრენ ჴე ნოთქლეროთრეა შირსრე თრენ აყქაქმისრეშოქმ.**

ჴეშოქმეა

⁴⁴ ყურით მოსმენილით მემორჩილებიან მე; უცხოთა შვილებმა სიცრუე მითხ-
 რეს მე, ⁴⁵ უცხოთა შვილები დაუძღურდნენ და კოჭლობენ თავიანთ გზებზე.
⁴⁶ ცოცხალია უფალი და კურთხეულია ღმერთი, დაე ამაღლდეს ჩემი ხსნის
 ღმერთი! ⁴⁷ ღმერთო, რომელიც იძიებ შურს ჩემთვის და მიმორჩილებ ერებს,
⁴⁸ ჩემო მხსნელო მრისხანე მტერთაგან და ჩემს წინააღმდეგ აღმდგართაგან,
 შენ აღმამაღლებ და უკეთური კაცისაგან მიხსნი მე. ⁴⁹ ამისათვის გადიარებ
 წარმართთა შორის, უფალო, და შენს სახელს ვუგალობებ, ⁵⁰ დიდებით იხსნი
 შენს მეფეს და წყალობას ანიჭებ შენს ცხებულს, დავითს და მის შთამომავ-
 ლობას უკუნისამდე.

დიდება

18. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ ცანი უთხრობენ დიდებასა ღმრთისასა და ქმნულსა კელთა მისთასა მიუთხრობს სამყარო. ² დღე დღესა აუწყებს სიტყუასა და ღამე ღამესა მიუთხრობს მეცნიერებასა. ³ არა არიან თქუბულ, არცა სიტყუაჲ, რომელთა-იგი არა ესმა კმაჲ მათი. ⁴ ყოველსა ქუეყანასა განკლა კმაჲ მათი და კიდეთა სოფლისათა – სიტყუანი მათნი. ⁵ მზესა აღსდგა კარავი თჳსი; და თავადი, ვითარცა სიძე რაჲ გამოვალნ ეხოეთ თჳსით, იხარებდეს იგი, ვითარცა გმირი სრბად გზასა. ⁶ ცის-კილითგან არს გამოსლვა მისი და მიწევნაჲ მისი ვიდრე კიდედ ცისამდე; და არა არს, ვინ დაეფაროს სიცხესა მისსა. ⁷ შჯული უფლისაჲ უბიწო არს და მოაქცევს სულთა; წამებანი უფლისანი სარწმუნო არიან და გონიერ-ყვნიან ყრმანი.

18. דָּוִד בְּעֵת הַלַּחֲמָה, וְיָצָא מִיַּד הַיָּדָיִם

¹ *გენი აუთუხაყენ შიშყურსე იმთორსესე შე იქმნაყოსე კყოთორ შირორსე შაუთუხაყენ სრძყრმათ.* ² *დოი შიყსე რაყოყოცს სრცყარსე შე ირძე ირძესე შაუთუხაყენ შიქნიოჲიყურსე.* ³ *ტირ რიორენ თიქაშაყო, რიძე სრცყარე, ითაშყოთორ-იჯი რიორ იქმე კძეო შირთ.* ⁴ *ყაყორსე იქაყორსესე ჟენიქშე კძეო შირთ შე ღიშყორ საყორსერორ – სრცყარსე შირთ.* ⁵ *ქიშესე რიიშჯე ღრირიო თისე; შე თრორეშე, ჟორრეძე სიძე ირე ჟეშაყორთენ იქსათ თისთ, ჟერეიყეშეს იჯი, ჟორრეძე ჟეშიო სიძეშ ჟესესე.* ⁶ *გისიქშორჯენ რის ჟეშასორორ შირი შე შიყორსეო შირი ჟიშძე ღიშეშე; შე რიორ რის, ჟინ შეყორმას სრცყარსე შირსე.* ⁷ *ქჯაყო აყორსეო აყორთა რის შე შარეძეჟის საყორე; ირძეყურსე აყორსესე სრეიქშაყნა რიორენ შე ჟანოჲი-ჟინორენ კიშესე.*

18. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ ცანი ამცნობენ ღმერთის დიდებას და მის ხელთა ქმნილებას ამცნობს სამყარო. ² დღე დღეს გადასცემს სიტყვას და ღამე ღამეს მოუთხრობს ცოდნას. ³ არ არსებობს მეტყველება, არც ენა, რომელთაგან ხმაც არ სმენიათ. ⁴ მთელ დედამიწას მოედო მათი ხმა და ქვეყნიერების კიდებს – მათი სიტყვები. ⁵ მზეს დაუდგა კარავი და როგორც სიძე, ისე გამოდის თავისი სახლიდან; ხარობს, როგორც გოლიათი, სარბიელის გავლას. ⁶ ცის კილიდან გამოდის იგი და მიდის ცის კიდემდე; და ვერვინ გაექცევა მის მცხუნვარებას. ⁷ უფლის სჯული უბიწოა და მოაქცევს სულებს; უფლის მოწმობანი სარწმუნოა, გონიერებას ანიჭებს ჩვილებს.

⁸ სიძარტლენი უფლისანი წრფელ არიან და ახარებენ გულთა; მცნებაა უფლისა და ბრწყინვალე არს, განმანათლებელ თუალთა. ⁹ შიში უფლისაა წმიდა არს და ჰვიეს იგი უკუნითი უკუნისამდე. განკითხვანი უფლისანი ჭეშმარიტებით არიან და განმართლებულ მის თანა. ¹⁰ გულისსათქუმელ არიან უფროდს ოქროდსა და ანთრაკთა პატიოსანთა ფრიად და უტკბილეს უფროდს თაფლისა და გოლეულისა. ¹¹ და რამეთუ მონამანცა შენმან იცვენს ესე, და დაცვასა მათსა მოსაგებელ მრავალ. ¹² შეცოდებანი ვინმე გულის კმა-ყვნეს? საიდუმლოთა ჩემთაგან განმწმიდე მე. ¹³ და უცხოთაგან იცევ მონაა შენი; არა თუ მეუფლენენ; მაშინ უბიწო ვიყო მე და განვწმიდნე მე ცოდვისაგან დიდისა. ¹⁴ და იყვნენ შენდა სათნო სიტყუანი პირისა ჩემისანი და ზრახვანი გულისა ჩემისანი შენ წინაშე მარადის, უფალო, მწეო ჩემო და მკსნელო ჩემო.

⁸ *საძრითოთაჲნი აყფოარსნი კითხოთა რიორნი ზრ უღრმოყენ ჯაყოთარე; მღრმოყრა აყფოარსრა ცხიყოარხოროჲ რიხს, ჯრნიშრნიროყოჲთა თაყოთარე.*
⁹ *ჟიყრ აყფოარსრა კიშრ ზრ რიხს ზრ რიჯოჲს რიჯი აყყარითო აყყარირსეშჲ. ჯრნიჩოთლორნი აყფოარსნი ცუყმარხოყეთა რიორნი ზრ ჯრნიშრითოყოყარო შრს თრნი.* ¹⁰ *საყოარსლოთაქაშეთა რიორნი აყფიხასი აყფიხასორ ზრ რნი-თარეხორ არეჯარსლორე რიორე ზრ აყღყოოჲს აყფიხასი თრყოარსრ ზრ ჯაროჲყოარსრ.* ¹¹ *თრ მრეშეთაჲ მანრეშრნილრ ყოწნიშრნი იღოწნიჲს რსჲ, ზრ ზრეღოარსრ მრსორ მანრეჯოყეთა მარხოროთა.* ¹² *ჟიღრწოყრნი რიწნიშჲ ჯაყოარსრაშრ-ყოწნიჲს? სრეწაქთათარე სოქმარეღრნი ჯრნიშკიშრე შჲ.* ¹³ *თრ აყღ-ჯათარეღრნი იღოწო მანრეო ყოწნი; რიორ თაჲ შჲყოფოარნი; მრეყრნი აყყოთა რიყარ შჲ ზრ ჯრნიყოწნიშრნი შჲ ლაწოარსრეღრნი ზრეარსრ.* ¹⁴ *თრ იყოწნიჲს ყოწნიშრე სრთნიარ სოღყოარნი რიორსრ სოქმარსნი ზრ რიორეღოარნი ჯაყოარსრ სოქმარსნი ყოწნი კოწნიყო მრეარეშრს, აყფოთარ, მყოარ სოქმარ ზრ შკინიოთარ სოქმარ.*

⁸ უფლის საძარტალნი წრფელია და გულს ახარებს; უფლის მცნება ბრწყინვალეა, თვალთათვის სინათლის მომნიჭებელი. ⁹ უფლის შიში წმიდაა და არსებობს იგი უკუნითი უკუნისამდე; უფლის განსჯანი ჭეშმარიტია და მართალი. ¹⁰ სასურველია ოქროსა და ძვირფას ქვებზე მეტად და თაფლზე და ფიჭაზე უფრო ტკბილია. ¹¹ შენმა მონამაც დაიცვა ეს, დიდი შენაძენია მათი დაცვა. ¹² ვინ შეიცნობს თავის შეცოდებებს? ჩემს საიდუმლო ცოდვათაგან განმწმიდე მე. ¹³ უცხო შეცოდებათაგან დაიცავი შენი მონა. თუ ვერ დამეუფლებიან, მაშინ უბიწო ვიქნები და განვიწმინდები დიდი ცოდვისაგან. ¹⁴ და იქნება ჩემი პირის სიტყვები სათნო შენთვის და ჩემი გულის ზრახვები შენს წინაშე იქნება მარად, უფალო, შემწევ ჩემო და მხსნელო ჩემო!

19. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ შეისმინენ შენი უფალმან დღესა ჭირისა შენისასა, შემწე გეყავნ შენ სახელი ღმრთისა იაკობისი. ² მოავლინენ შენდა შემწე წმიდით მისით და სიონით გამო კელი აღვიპყარნ შენ; ³ მოიკსენედ ყოველნი მსხუერპლნი შენნი და ყოვლადდასაწველნი შენნი განაპოხენ.⁷ ⁴ მოგეცინ შენ უფალმან გულისაებრ შენისა და ყოველი ზრახვაჲ შენი აღგისრულენ. ⁵ ვიხარებდეთ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა და სახელითა უფლისა ღმრთისა ჩუენისაჲთა ჩუენ განვდიდნეთ; აღგისრულენ უფალმან ყოველი თხოვაჲ შენი. ⁶ აწ გულისკმა-ვეყავ, რამეთუ აცხოვნა უფალმან ცხებული თჳსი და შეისმინოს მისი ზეცით წმიდით მისით; ძლიერებით არს ცხორებაჲ მარჯუენისა მისისაჲ.

19. ՃՆՏՆՏԻՁԻՏ, ՓՆԽԻՔԻՈՒՄ ԾՆԻԴԵՂՏԻ

¹ *Տիրսմանդն Կրնի Կպրոմժն Չոյսը ցւոյսը Կրնրսը, Կղժոյ Կրպրոյրն Կրն Նըլրոյ Իժմոտրսը Իրէպցւոյս. ² Ժարրոյանդն ԿրնՅը Կղժոյ լժմՅոտ Յրսոտ Յը Նրանոտ Կըժո Կրոյո Բոյոյոյաբնն Կրն;* ³ *ԺարգնդնդՅ Կարրոյանի Յնըպրդմոյանի Կրննի Յը ԿարրոյաըՅՅընըրոյրոյանի Կրննի Կընըրսըլըն. ⁷ ⁴ Ժարդըլըն Կրն Կպրոմժն Կրպրոյրսը-Կրցի Կրնրսը Յը Կարրոյո Կնըրըրօ Կրնի Բոյոյանմարոյն. ⁵ Իըը-մոյցՅոտ խպրն Յըլընարըմոյցոտը Կրնրոտը Յը Նըլրոյոտը Կպրոյրսը Իժմոտրսը խպրնրսըոտը խպրն ԿընըրՅըՅնըլ; Բոյոյանմարոյն Կպրոմժն Կարրոյո Ելըարրօ Կրնի. ⁶ Ելը Կրպրոյրնը-Կրպրը, մըժոյոսպ Բըլընարնը Կպրոմժն ըլըպրոյո Ելըն Յը Կրնրսմնան Յրս Կոյըոտ լժմՅոտ Յրսոտ; մոտրոյմոյցոտ Բնն ըլընմոյցրօ Յըմըճարրնրսը Յրսրսը. ⁷*

19. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ გისმინოს შენ უფალმა გასაჭირის დღეს, შენი შემწე იყოს იაკობის ღმრთის სახელი, ² მოგვივლინოს შენ შემწეობა თავისი სიწმიდიდან და სიონიდან ხელი აღვიპყრას შენ. ³ გაიხსენოს ყველა შენი მსხვერპლი და შენი ყოვლადდასაწველი გააპოხიეროს.⁷ ⁴ გიბოძოს შენ უფალმა შენი სურვილისამებრ და ყოველი შენი ჩანათფიქრი აგისრულოს. ⁵ გავიხარებთ შენი ხსნით და ჩვენ უფლის სახელით განვდიდდებით; აგისრულოს უფალმა ყველა შენი სათხოვარი! ⁶ ახლა კი მივხვდი, რომ იხსნა უფალმა თავისი ცხებული და შეისმენს მისას თავისი წმიდა ზეციდან; ძლიერებაშია მისი მარჯვენის ხსნა.

⁷ ესენი ეტლებითა და ესენი ჰუნებითა, ხოლო ჩუენ სახელითა უფლისა ღმერთისა ჩუენისადათა ვხადოდით. ⁸ იგინი შებრკოლდეს და დაეცნეს, ხოლო ჩუენ აღვდევით და აღვემართენით. ⁹ უფალო, აცხოვნე მეუფე და ისმინე ჩუენი ღღესა მას, რომელსაცა ვხადოდით შენ.

20. დასასრულსა, ფსალმუნთა დავითისი

¹ უფალო, ძალითა შენითა იხარებდეს მეუფე და მაცხოვარებითა შენითა იშუებდეს ფრიად. ² გულისთქუმადა გულისა მისისადა მიეც მას და ნებადა ბაგეთა მისთადა არა დააკლეს მას. ³ რამეთუ მისწიფე იგი კურთხევასა სიტკბოებისასა, დაადგ თავსა მისსა გვრგვინი ქვისა მისგან პატიოსნისა. ⁴ ცხორებადა გთხოვა შენ და მიეც მას განგრძობადა ღღეთადა

*⁷ისინი უღრუიყუათრ ჳრ უსინი რაყნიყუათრ, ჳართა სარყნი სრღყოთრე აყართრ-
სრ იშმითრსრ სარყნირსრითრ უღრღჳაჳრთ. ⁸ისინი ყყყყიჳაროჳრს ჳრ ჳრუღ-
ნიყ, ჳართა სარყნი რორჳოჳრთ ჳრ რორჳოჳრმითრინრთ. ⁹ოჳრთრთ, რღჳარნიყ
შოყაჳო ჳრ ისინიყ სარყნი ჳოიყსრ შრს, მითჳოთრსრღრ ჳღრღჳაჳრთ ყყნი.*

20. ოცნესი, ფსალმუნთა დავითისი

¹ ოჳრთრთ, მრთრთრე ყყნირთრ უღრნიყჳრს შოყაჳო ჳრ შრღჳარ-
ურნიყუათრე ყყნირთრ რყაყყჳრს მითრღ. ² ჳარითრთრყაჳრთა ჳყარითრ-
სრ შრსრსრთა შოიღ შრს ჳრ ნიყსრთა ყრღყოთრ შრსრთრთა რმრ ჳრღრ-
თოყ შრს, ³ სრშოთრთა შრსრთოჳო რუი ჳყითრთყოღრსრ სრღჳარყყსრსრსრ, ჳრღრჳო
თრღრსრ შრსრსრ ჳყმითყნი იყოღრსრ შრსრღრსრ უღრღჳარსრსრსრ. ⁴ ჳყარითყსრთა ჳთღარითრ ყყნი ჳრ შოიღ შრს ჳრღრთრთრთაყსრთა ჳოიყოთრთა

⁷ ისინი ეტლებით, ესენი ცხენებით, ჩვენ კი ჩვენი უფალი ღმერთის სახელის მოხმობით. ⁸ ისინი დაბრკოლდნენ და დაეცნენ, ჩვენ კი წამოვდევქით და წამოვიმართეთ. ⁹ უფალო, აცხოვნე მეფე და ისმინე ჩვენი იმ ღღეს, როდესაც მოგიწოდებთ.

20. დასასრულს, დავითის ფსალმუნთა

¹ უფალო, შენი ძალით იხარებს მეფე და შენი ხსნით გაიხარებს ძლიერ. ² შენ მიეცი მას მისი გულის წადილი და მის ბაგეთა თხოვნა არ მოაკელი მას, ³ რადგან შეაგებე მას სიკეთის კურთხევა, დაადგი მას თავზე პატიოსანი თვლები გვირგვინი. ⁴ სიცოცხლე გთხოვა და შენ უბოძე მას ღღეთა ხანგრძლივობა

უკუნითი უკუნისამდე.⁵ ღიდ არს ღიდებამ მისი მაცხოვარებითა შენითა, ღიდებამ და ღიღად შეუენიერებამ დაადგ მას ზედა;⁶ რამეთუ მისცე მას კურთხევამ უკუნითი უკუნისამდე და ახარო მას სიხარულითა პირისა შენისაღთა.⁷ რამეთუ მეუფე ესავს უფალსა და წყალობითა მალღისაღთა არა იძრას.⁸ იპოვენ კელი შენი ყოველთა ზედა მტერთა შენთა და მარჯუენემან შენმან პოვენეს ყოველნი მოძულენი შენნი.⁹ რამეთუ დასხნე იგინი, ვითარცა საკუმილი ცეცხლისაჲ ჟამსა პირისა შენისასა; უფალმან რისხვითა მისითა შეაძრწუნეს იგინი და ცეცხლმან შეჭამნეს იგინი.¹⁰ ნაყოფი მათი ქუეყანისაგან წარწყმიდლო და ნათესავი მათი ძეთა კაცთაგან.¹¹ რამეთუ მოაქციეს შენ ზედა ბოროტებით, იზრახნეს ზრახვანი, რომელთა ვერ უძლონ დამტკიცებად.

*აღყაწათო ააღყაწარსებუჲ.⁵ ბრწ რმის ბრწყუცო პისო პრღუაყოღოყუაო
ყუნოო, ბრწყუცო ბრ ბრწრწ ყაყინოჲოჲოყუცო ბრღრწჲ პრს ზოწრ;⁶ ბრ-
ბოჲთაჲ პრსღჲ პრს ჲაჲთოღოჲოჲო ააღყაწათო ააღყაწარსებუჲ ბრ რღრღამ
პრს სრღრღაყოოოო რამისრ ყუნრღოოო. ⁷ ბრბოჲთაჲ ბოჲაჲჲ Კსრღრს
აჲჲოოო ბრ ბოჲოოაჲოოო ბოოოარღოოო რმრ რამრს. ⁸ ჲააოოჲნ Კო-
ოო ყუნო Კაოოოოო ზოწრ ბღჲოოოო ყუნოო ბრ ბრღოჲაჲყუნოჲრნ ყუნბრნ
რაოოოო Კაოოოოო ბამაოოოოო ყუნო. ⁹ ბრბოჲთაჲ ბრსღრნო Კოჲნო, Კო-
ოოოოო სრღაჲბოოო Კოღღოოოოო Კოწრ რამისრ ყუნრღოოო; აჲჲოოოო
მოსღოოო ბრსოოო ყოღრმბოჲაჲნო Კოჲნო ბრ ლოღღოოოოო ყოღღბრნო
ოჲოოო. ¹⁰ რღჲაჲჲ ბოოო Კაჲოჲღრნოოოოო Კოღოოობრწა ბრ რღოოოოო
ბოოო Კოოო Კრღოოოო. ¹¹ ბრბოჲთაჲ ბარღოოოო ყუნ ზოწრ Კამაღო-
ოო, Კბოოოო Კბოოოოო, Კამბოოოო Კოჲ Კოოოო ბრბღოოოო.*

უკუნითი უკუნისამდე.⁵ ღიღამ მისი ღიღებამ შენი ხსნის გამო, ღიღებამ და მშვენიერებამ დაადგი მას.⁶ რადგან უბოძებ მას კურთხევას უკუნითი უკუნისამდე და ახარებ მას შენი პირის სიხარულით.⁷ რადგან მეუფე ესავს უფალს და უზენაესის წყალობით არ შეიწყევამ.⁸ შენი ხელი მისწვდეს ყველა შენს მტერს და შენმა მარჯვენამ იპოვოს ყველა შენი მოძულე,⁹ ცეცხლის ქურას დაამსგავსებ მათ შენი პირის გამოჩენის ჟამს; უფალი თავისი რისხვით შეაძრწუნებს მათ და ცეცხლი შეჭამს მათ.¹⁰ დეღამიწიდან აღგვი მათ ნაყოფს, და მათ თესლს – კაცთა ძეთაგან.¹¹ რადგან მოაქციეს შენზე ბოროტებამ, განიზრახეს საქმენი, რომლებსაც ვერ განახორციელებენ.

¹² რამეთუ დასხნე ივინი ზურგით და ნეშტთა შენთა შორის განჰმზადო პირი მათი. ¹³ ამაღლდი, უფალო, ძალითა შენითა, უგალობდეთ და ვაქებდეთ ძლიერებათა შენთა.

დიდება

21. დასასრულსა, შეწევნისათვის, საცისკროდსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ ღმერთო, ღმერთო ჩემო, მომხედენ მე; რაჲსათვის დამიტევე მე? შორს არიან ცხორებისა ჩემისაგან სიტყუანი ბრალთა ჩემთანი. ² ღმერთო ჩემო, დღისი კმა-ვყავ შენდამი და არა ისმინე ჩემი; და ღამე არა ილუაწე ჩემთვის. ³ ხოლო შენ

¹² *Խըժդոսպ Շըսընդ Կդոնի Կսպիդոս Շը Կդըլար Կդնար Կսմիս Կդնիսմ՝նըՇա Կմիս Քըտի.* ¹³ *ՇքըլոսՇի, սպըլոս, մըլոսար Կդնար, սպըլոսպՇդոս Շը ԿդըլըլըՇդոս մոսդիդըլար Կդնար.*

Ճիշդყვ

21. ՃՆՆՆՆԻՈՂՆԸ, ՄԻՔԻԻԿՆԸԹՔՆ, ՆԸԸՆԿԻՁԱՆԸ, ՓՆՆՆՆԻՈՂՆԸ ՃՆՆՆԻՈՂՆԸ

¹ *Ոժդոս, ոժդոս Լդժ, ՄսժըլՇդն Քդ; մըսըլըլըլ Շըժըլըլըլ Քդ? Կսմիս Կմիլըն Ըսսմիդըլը Լդժըլըլըլը Ըըլըլըլը Կմիլըլըլը Լդժըլըլըլ.* ² *Ոժդոս Լդժ, Շոլը Կժը-Կդըլըլ ԿդնՇըժի Շը Կմի Կժըլըլ Լդժ; Շը Կմի Կմի Կմիլըլըլ Լդժըլըլ.* ³ *Ըսս Կդն*

¹² რადგან შეაბრუნებ მათ ზურგით, უკუაქცევ და შენი ნარჩენებისათვის განამზადებ მათ პირს. ¹³ ამაღლდი, უფალო, შენი ძალით! ვუგალობებთ და ვადიდებთ შენს ძლიერებას.

დიდება

21. დასასრულს, ცისკრისას შეწევნისათვის, დავითის ფსალმუნი

¹ ღმერთო, ღმერთო ჩემო, მომხედე მე, რატომ მიმატოვე? ჩემს დანაშაულებათა გამო შორსაა ჩემგან ხსნა. ² ღმერთო ჩემო, დღისით შემოგდაღადე და არ ისმინე ჩემი; დამით – და არ იზრუნე ჩემთვის. ³ ხოლო შენ კი

წმიდასა შინა დამკვლრებულ ხარ ქებული ეგე ისრაჲლისაჲ. ⁴ შენ გესვიდეს მამანი ჩუენნი, გესვიდეს შენ და იქსნენ იგინი; ⁵ შენდამი ღალადებდეს და ცხოვნდეს, შენ გესვიდეს და არა ჰრცხუნენა. ⁶ ხოლო მე მატლ ვარ და არა კაც, საყუედრელ კაცთა და შეურაცხ ერისა. ⁷ ყოველნი, რომელნი მხედვიდეს მე, მეკიცხევედეს მე, იტყოდეს ბაგითა და ხრიდეს თავთა; ⁸ ესვიდა უფალსა, იქსენინ იგი, აცხოვნენ იგი, რამეთუ ჰნებაგს იგი. ⁹ რამეთუ შენ ხარ, რომელმან გამომიყვანე მე საშოფთ, სასოო ჩემო, დედის ძუძუთ ჩემითგან. ¹⁰ შენდა შეგვარდი მე საშოფთგან, დედის ძუძლით ჩემითგან. ღმერთი ჩემი ხარი შენ, ნუ განმშორები ჩემგან, რამეთუ ჭირი მახს მე. ¹¹ და არავინ არს მწე ჩემდა. ¹² გარემომადგეს მე ზუარაკებ მრავალ და კუროთა პოხილთა მომიცვეს მე;

ქმრწესე ყინე ჳეძქწმყოყყო დრეი ქყოყყოი უჯუ რსმრწოისრა. ⁴ ჳინ ჳესურწეს მრძრნი სყოინნი, ჳესურწეს ყინ ჳე რქსნი რჯინნი; ⁵ ჳინ- ჳეძი რრრრწყოყეს ჳე დქყოინწეს, ყინ ჳესურწეს ჳე რმრ მრრდქყოინნი. ⁶ Ⴢოლო მე მატლ ვარ და არა კაც, საყუედრელ კაცთა და შეურაცხ ერისა. ⁷ ყოველნი, რომელნი მხედვიდეს მე, მეკიცხევედეს მე, იტყოდეს ბაგითა და ხრიდეს თავთა; ⁸ ესვიდა უფალსა, იქსენინ იგი, აცხოვნენ იგი, რამეთუ ჰნებაგს იგი. ⁹ რამეთუ შენ ხარ, რომელმან გამომიყვანე მე საშოფთ, სასოო ჩემო, დედის ძუძუთ ჩემითგან. ¹⁰ შენდა შეგვარდი მე საშოფთგან, დედის ძუძლით ჩემითგან. ღმერთი ჩემი ხარი შენ, ნუ განმშორები ჩემგან, რამეთუ ჭირი მახს მე. ¹¹ და არავინ არს მწე ჩემდა. ¹² გარემომადგეს მე ზუარაკებ მრავალ და კუროთა პოხილთა მომიცვეს მე;

სიწმინდეში ხარ დამკვიდრებული, ქებული ისრაელისა! ⁴ შენ გესავდენ ჩვენი მამები, გესავდენ და შენ იხსენი ისინი. ⁵ შენდამი ღალადებდენ და გადარჩენენ, შენი იმედი ჰქონდათ და არ შერცხვენილან. ⁶ მე კი მატლი ვარ და არა კაცი, საყვედრებელი კაცთათვის და არარაობა ხალხს შორის. ⁷ ყველა ჩემი დამნახავი დამცინოდა, ბაგებით ამბობდენ და თავს აქნევდენ: ⁸ „უფლის იმედი ჰქონდა, იხსნას იგი, გადაარჩინოს, რადგან სათნოა მისთვის!“ ⁹ რადგან შენ ხარ ჩემი გამომყვანი საშოდან, ჩემო იმელო დედის ძუძუთგან, ¹⁰ შენ გემორჩილები საშოდან, დედის ძუძლიდან. ჩემი ღმერთი ხარ შენ, ¹¹ ნუ განმშორდები, – გასაჭირში ვარ და არავინაა ჩემი შემწე. ¹² გარს შემომერტყა მრავალი მოზვერი და ნასუქი კუროები შემომეხვივნენ მე.

¹³ აღაღეს ჩემ ზედა პირი მათი, ვითარცა ლომთან მტაცებელმან და მყვრალმან.
¹⁴ ხოლო მე ვითარცა წყალი დავითხიე და განიბნიეს ყოველნი ძუაღლი ჩემნი, იქმნა გული ჩემი, ვითარცა ცული დადნობილი შუა მუცელსა ჩემსა. ¹⁵ განკმა ვითარცა კეცი ძალი ჩემი და ენაჲ ჩემი სასასა ჩემსა აექუა და მიწად სიკუდილისა შთამკადე მე. ¹⁶ რაბეთუ გარემომადგეს მე ძალღებ მრავალ და კრებულმან უკეთურთამან გარემომიცვა მე; გან კურიტნეს კელნი ჩემნი და ფერკნი ჩემნი. ¹⁷ და აღრაცხეს ყოველი ძუაღლები ჩემი; მათ მიხილეს მე და განმიცადეს მე, ¹⁸ განიყვეს სამოსელი ჩემი მათ შორის და კუართსა ჩემსა ზედა განიდგეს წილი. ¹⁹ ხოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ შეწვენასა შენსა ჩემგან და კელის აპყრობად ჩემდა მომხედენ; ²⁰ იკსენ მახვილისაგან სული ჩემი და კელთაგან

¹³ ტორეთს სიქმ ზიქწე არიხი ძეთი, ჟირთიღე რაბქმინ მღერეკუმძინ ზე მკმირობძინ. ¹⁴ ჟარიჲ მუ ჟირთიღე რართი ზე რირთიჲ ზე ჳენიქნიჩის ყარეოანი მარეანი სიქმნი, ჩქმნი ჳაყო სიქმი, ჟირთიღე რქრი ზე ზნჩაყარი ყარე მარეოხრ სიქმნი. ¹⁵ სენჩაძე ჟირთიღე ხილე მირთი სიქმი ზე რინა სიქმი სენსრე სიქმნი რიქსარე ზე მირიქ სიქმნი სიქმი ყარეძარე მუ. ¹⁶ კირიქთა ჳენიქმძინჭეს მუ მირთიჲ მირიღრე ზე ხიქყყარობინ აქიქთამირობინ ჳენიქმძინჭე მუ; ჳენიქამიღნის ყოანი სიქმნი ზე მირიქნი სიქმნი. ¹⁷ ძე რირიქრეს ყარეოანი მარეოქყი სიქმი; მნი მირიქნი მუ ზე ჳენიქმღეჯის მუ, ¹⁸ სენიქყოქს სენძირთი სიქმი მნი ყარის ზე ხარეძარე სიქმნი ზიქწე ჳენიქჯის რირი. ¹⁹ ჟარიჲ ყინ, აქყარიჲ, ჩიქ ჳენიქყარეიქ ყოქოქნირსე ყინსე სიქმჯინ ზე ყოქის რარქმარე სიქმნი მამიქჯინ; ²⁰ სენიქ მარეიქარისეჯინ სარე სიქმი ზე ყოქარეჯინ

¹³ დააღეს ჩემზე ხახა, როგორც მტაცებელმა და მოღრიალელ ლომებმა. ¹⁴ მე კი წყალივით დავიდვარე და გაიფანტა მთელი ჩემი ძვლები, ჩემი გული ცვილივით დადნა ჩემს შიგანში. ¹⁵ თიხასავით გახმა ჩემი ძალა და ჩემი ენა სასას მიეკრა, და სიკვდილის მიწაში ჩამიყვანე მე. ¹⁶ რადგან გარს შემომერტყა მრავალი ძალი და უკეთურთა კრებულმა მომიცვა მე. გამიხვრიტეს ხელები და ფეხები. ¹⁷ დათვალეს მთელი ჩემი ძვლები; მიყურებდნენ და მაკვირდებოდნენ. ¹⁸ გაიყვეს ჩემი სამოსელი და ჩემს კვართზე წილი იყარეს. ¹⁹ შენ კი, უფალო, ნუ განმაშორებ შენს შეწვენას და დამეხმარე! ²⁰ იხსენ მახვილისაგან ჩემი სული და ძალღაღად

ძალთაჲსა მხოლოდშობილებაჲ ჩემი; ²¹ მიკსენ მე პირისაგან ლომისა და რქათაგან მარტორქისათა – სიმდაბლე ჩემი; ²² მიუთხრა სახელი შენი ძმათა ჩემთა და შორის ეკლესიისა გიგალობდე შენ. ²³ მოშიშნი უფლისანი აქებდით მას და ყოველი ნათესავი იაკობისი აღიდებდით მას; ეშინოდენ მისგან ყოველსა ნათესავსა ისრაელისასა. ²⁴ რამეთუ არა შეურაცხ-ყო, არცა მოიწყინა ლოცვაჲ გლახაკისაჲ, არცა გარემიაქცია პირი მისი ჩემგან და ხადილსა ჩემსა მისა მიმართ ისმინა ჩემი. ²⁵ შენ მიერ არს ქებაჲ ჩემი ეკლესიასა შინა დიდსა; აღვიარო შენ, აღთქემანი ჩემნი აღვასრულენ წინაშე მოშიშთა მისთა. ²⁶ ჭამონ დავრდომილთა და განძენ და აქებდენ უფალსა მეძიებელნი მისნი, ცხონდენ გულნი მათნი უკუნითი უკუნისამდე. ²⁷ მოიკსენონ და მოიქცენ

ძლიერობისაჲ მკაცრად ყაყაყოყროსა სიქმნი; ²¹ შიშისაჲნი მე უმისრულენ თამარისა ზე მარტორქისაჲნი – სიმდაბლე ჩემი; ²² შიშისაჲნი სხვათაჲსაჲსა ყოველი ნათესავი იაკობისი აღიდებდით მას; ეშინოდენ მისგან ყოველსა ნათესავსა ისრაელისასა. ²⁴ რამეთუ არა შეურაცხ-ყო, არცა მოიწყინა ლოცვაჲ გლახაკისაჲ, არცა გარემიაქცია პირი მისი ჩემგან და ხადილსა ჩემსა მისა მიმართ ისმინა ჩემი. ²⁵ შენ მიერ არს ქებაჲ ჩემი ეკლესიასა შინა დიდსა; აღვიარო შენ, აღთქემანი ჩემნი აღვასრულენ წინაშე მოშიშთა მისთა. ²⁶ ჭამონ დავრდომილთა და განძენ და აქებდენ უფალსა მეძიებელნი მისნი, ცხონდენ გულნი მათნი უკუნითი უკუნისამდე. ²⁷ მოიკსენონ და მოიქცენ

ხელთაგან ჩემი მხოლოდშობილება. ²¹ მიხსენ მე ლომის პირისაგან და მარტორქისაგან – ჩემი სიმდაბლე. ²² ვაუწყებ შენს სახელს ჩემს ძმებს და ეკლესიაში* გიგალობებ შენ. ²³ უფლის მოშიშნი, აქეთ ის, და იაკობის ყოველმა შთამომავალმა აღიღოს ის, ეშინოდეს მისი ისრაელის ყოველ ნათესავს! ²⁴ რადგან არ შეურაცხჳყო და არ მოიბეზრა გლახაკის ლოცვა, არ იბრუნა პირი ჩემგან, და ისმინა ჩემი ღაღადი მის მიმართ. ²⁵ შენგან არის ჩემი ქება; დიდ საკრებულოში* გადიარებ შენ, აღვასრულებ ჩემს აღთქმებს მის მოშიშთა წინაშე. ²⁶ გამოიკვებებიან დავრდომილნი და გაძლებიან და ხოტბას შეასხამენ უფალს მისი მაძიებელნი, იცოცხლებენ მათი გულები უკუნითი უკუნისამდე. ²⁷ გაიხსენებენ და მოიქცევიან

უფლისა ყოველნი კიდენი ქუეყანისანი და თაყუანის-სცენ წინაშე მისსა ყოველთა ტომთა თესლებისათა; ²⁸ რამეთუ უფლისაჲ არს სუფევაჲ და იგი მეუფებს ყოველთა ზედა წარმართთა. ²⁹ ჭამეს და თაყუანის-სცეს ყოველთა პოხილთა ქუეყანისათა; მის წინაშე დაცუოდიან ყოველნი, რომელნი შთავლენან მიწად; და სული ჩემი მისა ცხოველ არს. ³⁰ და ნათესავმან ჩემმან ჰმონოს მას; ეუწყოს უფალი ნათესავსა მომავალსა. ³¹ და უთხრობდენ სიმართლესა მისსა ერსა მას შობადსა, რომელ ქმნა უფალმან.

საყოთისუ ყაყოთანჲ ღიჭჲნი ცაყოყინისინჲ ზე თრყაყინის-სღჲნი ჟინჲ-ყუ შისისუ ყაყოთათუ ღამთუ თრსოთყისინთუ; ²⁸ ჶიჭჲთაყ საყოთისო რის საყოყოოო ჶე რჲჲ შყოყოყეს ყაყოთათუ ჲიჭჲ ჟინჲშირითათუ. ²⁹ დიჭჲს ჶე თრყაყინის-სღჲს ყაყოთათუ რაღოთათუ ცაყოყინისინთუ; შის ჟინჲყუ ჶრღყაჭჲრჲნი ყაყოთანჲ, მიაჭჲთანი ყოთოოთინინჲ შოლოჭ; ჶე საყო სიჭჲ შისუ ღყოყოო რის. ³⁰ დე რეთისეოქინჲ სიჭჲრჲნი რაშანან შის; ყყოყოას საყოოო რეთისეოქისუ შაშიყოოისუ. ³¹ დე საყოთინაყოჭჲნი სიშირითოოქისუ შისისუ რისუ შის ყაყოჭჲსუ, მიაჭჲთ ციჭჲსუ საყოოოქინ.

უფლისაკენ ქვეყნიერების ყველა კიდენი, თაყვანს სცემს მას ყოველი თესლ-ტომი. ²⁸ რადგან უფლისა არის სუფევა და იგი მეუფებს ყველა ერზე. ²⁹ ჭამა და თაყვანი სცა მას მიწის ყველა ნასუქმა. მის წინაშე დაემხობა ყველა, ვინც მიწაში ჩადის; მისთვის ცოცხლობს ჩემი სული. ³⁰ ჩემი შთამომავლობა დაემონება მას; ეუწყება უფალს მომავალი თაობის შესახებ. ³¹ და აუწყებენ ერს, რომელიც დაიბადება, მის სიმართლეს, – რა ქმნა უფალმა.

22. ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალმან მმწყსოს მე და მე არაა მაკლდეს. ² ადგილსა მწუანვილსა მუნ დამამკვდრა მე; წყალთა ზედა განსასუენებელთასა გამომზარდა მე. ³ მოაქცია სული ჩემი და მიძღოდა მე გზათა სიძარტლისათა სახელისა მისისათჳს. ⁴ ვილოდი-ლათუ შორის აჩრდილთა სიკუდილისათა, არა შემეშინოს მე ბოროტისაგან, რამეთუ შენ ჩემ თანა ხარ; კუერთხმან შენმან და არგანმან შენმან – ამათ ნუგეშინის-მცეს მე. ⁵ განჰმზადე წინაშე ჩემსა ტაბლამ წინაშე მაჭირვებელთა ჩემთა; განაპოხე ზეთითა თავი ჩემი და სასუბელმან შენმან დამათრო მე ვითარცა ურწყულმან. ⁶ წყალობამ შენი, უფალო, თანამავალ მეყავნ მე ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა ჩემისათა, დამკვდრებად ჩემდა სახლსა უფლისასა, განგრძობასა დღეთასა.

22. פִּסְלֵמוֹנִי דָּוִד

¹ *ღმერთნი მშოყსასი შე ჳე შე რიხო მახოჭეს. ² ტჯუოსი მრთაქროსი მჰაჲ ჳეშეშქჳშიე შე; თუროთი ჴეჳე ჴენისესაყჴიჴუყოთისი ჴეშამჳრჴიჳე შე. ³ ჭარქილი სყოი სჴში ჳე შიმი-იამჳე შე ჴხროთი სიშრითოთისოთი სრქოთისი შისისოთჲსი. ⁴ თჳშა-ჳი-იო-თაჲ ყათისი რსიშროთი სიჴაჴროთისოთი, რიხო ყჴშუყინასი შე ყათიარისოთი, მიშოთაჲ ყჴი სჴშ თრხო ქრჴი; ჴაჴიმიტშინი ყჴიშინი ჳე რიჴიშინი ყჴიშინი – რშოთი ჴაჴიჴყინის-მქჴი შე. ⁵ სრჴიშჳეჳე თრხოყჴ სჴშსი ქრქოთი შრქოთიჴუყოთი სჴშთი; ჴენის-იამქჴი ჴოთოთი თოჴი სჴში ჳე სრსაჴშოთშინი ყჴიშინი ჳეშრთიამი შე ჴოთოთისი აჴიოჴაჴოთი. ⁶ ჩქოთაჲ ყჴი, აჴოთი, თრხოშოჴოთი შოჴოთი შე ᴁოთოთი ჳოთოთი სჴშისოთი, ჳეშქჳშიოჴ-ყრჳ სჴშჳე სრქოთი აჴოთისი, ჴენიჴიმიამყრქოთი ჳოთოთი.*

22. დავითის ფსალმუნი

¹ უფალი მმწყემსავს მე და არაფერი მომაკლდება. ² ამწვანებულ ადგილას დამამკვიდრა მე და განსასვენებელ წყლებზე გამომზარდა. ³ მოაქცია ჩემი სული, და სიძარტლის გზებზე წარმიძღვა თავისი სახელისათვის. ⁴ სიკვდილის აჩრდილთა შორისაც რომ გავიარო, არ შემეშინდება ბოროტისა, რადგან შენ ჩემთანა ხარ; შენმა კვერთხმა და შენმა არგანმა* – ამათ ნუგეში მცეს მე. ⁵ გაამზადე ტაბლა* ჩემს წინაშე ჩემს მაჭირვებელთა წინ; განაპოხე ჩემი თავი ზეთით, და შენმა სასმელმა დამათრო მე, ვითარცა წყალშეურეველმა. ⁶ წყალობა შენი, უფალო, თან მახლდეს მე ჩემი ცხოვრების ყოველ დღეს, რათა დავემკვიდრო უფლის სახლში ხანგრძლივად!

23. ფსალმუნი ღავითისი, ერთშაბათთაჲ

¹ უფლისაჲ არს ქუეყანაჲ და სავსებაჲ მისი, სოფელი და ყოველნი დამკვდრებულნი მას შინა. ² რამეთუ მან თავადმან ზღუათა ზედა დააფუძნა იგი და მდინარეთა ზედა განჰმზადა იგი. ³ ვინ აღვიდეს მთასა უფლისასა, ანუ ვინ დადგეს ადგილსა წმიდასა მისსა? ⁴ უბრალოჲ კელითა და წმიდაჲ გულითა, რომელმან არა აილო ამაოებასა ზედა სული თვისი და არცა ეფუცა ზაკუევით მოყუასსა თვისსა. ⁵ ამან მოილოს კურთხევაჲ უფლისაგან და წყალობაჲ ღმრთისაგან მაცხოვრისა მისისა. ⁶ ესე არს ნათესავი, რომელი ეძიებს უფალსა, ეძიებს ხილვად პირსა ღმრთისა იაკობისსა. ⁷ აღახუენით ბჭენი თქუენნი, მთავარნო, და აღეხუენით ბჭენი საუკუენნი და შევიდეს

23. פִּסְלֵמוֹנִי בְּחַיֵּיתֵי, יֶחְדָּשָׁבָתָא

¹ *ღაჲროსეა რამს ქაჲყურნიე ჳე სოჲსიჲყეა შისი, საჲჲოთი ჳე ყაჲოჲთნი ჳეშჲქჲწიჲყაჲთნი შის ყინი.* ² *ბეშოთაჲ შინ თოჲოღჳშინ ჲიჲაჲთო ჲიღჳ ჳოღჲჲაჲთნი იჲი ჳე შჳინოშიოთო ჲიღჳ ჲუნოშინო- ჳე იჲი.* ³ *ბინ რიჲიღჳის შთისო აჲჲოროსო, რნიჲ Პინ ჳეღჳჲის რღჳოთსო Პშიღჳისო შისისე?* ⁴ *ღჲჲოთაჲ Პოჲოთო ჳე Პშიღჳო Პჲაჲ- თოთო, შიშჲოთშინ რიჲო რიოთ რშოჲოჲსო ჲიღჳე საჲოთი თჲსი ჳე რშიღჳე Პჲაჲღჳე Ჲრჲჲაჲოთ შიჲაჲრისო თჲსისო.* ⁵ *ბშინ შიოთის ჲაჲი- თჲჲოთო აჲჲოროსოღჳინ ჳე Პჲოთაჲღჳე Ჲშითოროღჳინ შოღჳაჲოთისო შისისო.* ⁶ *ბსე რამს Ჲრთოლოჲო, შიშჲოთი Პშიოჲს აჲჲოთსო, Პშიოჲს Პოთოოღჳ Ჲრისო Ჲშითორო Ჲრჲაჲისისო.* ⁷ *ბოღჳაჲოთიო Პჲჲინ თჲჲაჲ- Პინი, შთოოროთინი, ჳე რიჲღჳაჲოთიო Პჲჲინ სოაჲჲაჲინიო ჳე ყოოოღჳის*

23. ღავითის ფსალმუნი, კვირის პირველ დღეს

¹ უფლისა არის ქვეყანა და სავსება მისი, სამყარო და ყოველი მასში დამკვიდრებული; ² რადგან მან თვით დააფუძნა იგი ზღვებზე და მდინარეებზე დაამკვიდრა იგი. ³ ვინ ავა უფლის მთაზე, და ვინ დადგება მის წმიდა ადგილას? ⁴ ხელით უბიწო და გულით წმიდა, ვინც არ დაუკავშირა თავისი სული ამაოებას და მზაკვრულად არ დაიფიცა მოყვასთან. ⁵ ის მიიღებს კურთხევას უფლისაგან და წყალობას თავისი მხსნელი ღმერთისაგან. ⁶ ასეთია მოდგმა, რომელიც ეძიებს უფალს, რომელიც ეძიებს იაკობის ღმერთის პირის ხილვას. ⁷ გახსენით, მთავარნო, თქვენი კარიბჭენი, გახსენით საუკუნო კარიბჭენო და შევიდეს

მეუფს დიდებისაჲ. ⁸ ვინ არს ესე, მეუფს დიდებისაჲ? უფალი ძლიერი და მტკიცე, უფალი, ძლიერი ბრძოლასა შინა. ⁹ აღახუნით ბჭენი თქუენნი, მთავარნო, და აღეხუნით ბჭენი საუკუნენი და შევიდეს მეუფს დიდებისაჲ. ¹⁰ ვინ არს ესე, მეუფს დიდებისაჲ? უფალი ძალთაჲ თავადი არს მეუფს დიდებისაჲ.

დიდებაჲ

პყაყენს შაჭყყისაჲ. ⁸ ოინ რმის ოსო, პყაყენს შაჭყყისაჲ? აყრეოო მორეოო შე პენქილე, აყრეოო, მორეოო ცხმორეოსე ყინე. ⁹ ოორ-ღაყენოთ ცყენი თქაყენნი, შორეოოშინა, შე რეოოღაყენოთ ცყენი სეაყ-ქაყენი შე ყოოოშის პყაყენს შაჭყყისაჲ. ¹⁰ ოინ რმის ოსო, პყაყენს შაჭყყისაჲ? აყრეოო მორეოოშე რმის პყაყენს შაჭყყისაჲ.

შაჭყყეო

მეუფე დიდებისა! ⁸ ვინ არის ის, მეუფე დიდებისა? უფალი ძლიერი და მტკიცე, უფალი, ძლიერი ბრძოლაში. ⁹ გახსენით, მთავარნო, თქვენი კარიბჭენი, და გაიხსნან საუკუნო ბჭენი და შემოვა მეუფე დიდებისა. ¹⁰ ვინ არის ის, მეუფე დიდებისა? უფალი ძალთა – ის არის მეუფე დიდებისა!

დიდება

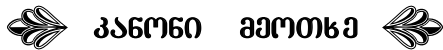
24. ფსალმუნის დავითისი

¹ შენდამი, უფალო, აღვიღე სული ჩემი. ² ღმერთო ჩემო, შენ გესავ, ნუ მრცხუნებინ მე უკუნისამდე, ნუცა მეცინიან მე მტერნი ჩემნი. ³ და რამეთუ ყოველნი, რომელთა დავითმონ შენ, არა ჰრცხუნეს. ჰრცხუნოდენ მათ, რომელნი უშჯულოებენ ცუდად. ⁴ გზანი შენნი, უფალო, მაუწყენ მე და ალაგნი შენნი მასწავენ მე. ⁵ მიძელუ მე ჭეშმარიტებითა შენითა და მასწავე მე, რამეთუ შენ ხარ ღმერთი მაცხოვარი ჩემი და შენ დავითმე მარადლე. ⁶ მოიკსენე მოწყალეებათა შენთაჲ, უფალო, და წყალობანი შენნი, რამეთუ საუკუნითგან არიან.

24. ფსტუბღნი ბტუიღუსი

¹ ყინწრში, აყროთა, ზოროიო საყო სოში. ² იშითთა სოში, ყინ ჯოსოო, ნაჲ შილცაყინოყინ შო აყინაინსეშო, ნაჲლე შოღინიონ შო შღჟინი სოში. ³ ბე მიშეთთაყ ყაყოინი, ითაშითთა ჳეჯათშანი ყინ, ზიო ითილცაყინოყინ. ითილცაყინაწინ შოთ, ითაშითთა აყცოჯათთაყყინ ჲაჳრწ. ⁴ ჲინი ყინი, აყროთა, შოაყოყინ შო ჳე ზოოოჟინი ყინი შოსოოოყინ შო. ⁵ შოთიოთაყ შო ცოყშეიოღოყოთე ყინიოთე ჳე შოსოოოოყინ შო, მიშეთთაყ ყინ ჲეი იშითთა შოღაოოიო სოში ჳე ყინ ჳეჯათში შოთეშო. ⁶ ბოიღოიო შოყოოოოყოთე ყინიოთე, აყროთა, ჳე იყოოთაყინი ყინი, მიშეთთაყ სოაყინიოთე ზიოინი.

24. დავითის ფსალმუნის

¹ შენსკენ აღვმართე, უფალო, ჩემი სული. ² ღმერთო ჩემო, შენ გესავ, – ნუ შევრცხვები უკუნისამდე, და ნურც დამცინებენ ჩემი მტრები; ³ რადგან ყველა, ვინც შენთვის მოითმენს, არ შერცხვება. რცხვენოდეთ მათ, ვინც ამოდ ჩადის უსჯულოებას. ⁴ შენი გზები მაუწყე, უფალო, და მასწავლე შენი ადგილები. ⁵ გამძებნი შენი ჭეშმარიტებით და მასწავლე მე, რადგან შენ ხარ ღმერთი, ჩემი მაცხოვარი, შენთვის ვითმენ ყოველდე. ⁶ გაიხსენე შენი მოწყალეება, უფალო, და შენი წყალობანი, რადგან საუკუნეთაგან არიან ისინი.

⁷ ცოდვათა სიჭაბუკისა და უმეცრებისა ჩემისათა ნუ მოიკსენებ; წყალობითა შენითა მომიკსენე მე სიტკბოებისა შენისათვის, უფალო. ⁸ რამეთუ ტკბილ და წრფელ არს უფალი; ამისთვის შჯულიერ-ყვნეს ცოდვილნი გზასა. ⁹ უძლუეს მშუდთა საშჯელსა შინა, ასწავლნეს მშუდთა გზანი მისნი. ¹⁰ ყოველნი გზანი უფლისანი – წყალობა და ჭეშმარიტება მათთვის, რომელნი გამოეძიებენ აღთქმათა მისთა და წამებათა მისთა. ¹¹ სახელისა შენისათვის, უფალო, და მილხინე მე ცოდვისა ჩემისაგან, რამეთუ მრავალ არს. ¹² ვინ არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა? შჯულიერ-ყოს იგი გზასა მას, რომელიცა სთნდა; ¹³ სულმან მისმან კეთილთა შინა განისუენოს და ნათესავმან მისმან დაიმკვდროს ქუეყანაჲ. ¹⁴ ძალ არს უფალი მოშიშთა მისთა და

⁷ *გაშურთო სიყვარულითა ზე აქმუნიყვისა სუქმისოთო ჩაჲ შარაქსი-ნიჲ; იყროსაყროს ყუნიოთო შაშარაქსიჲ შჲ სიღჲყავისა ყუნიოთაჲსა, აყროთა. ⁸ ჶიქმუთაჲ ჲჲყრო ჶე ინიჲყრო რიხი აყროთა; რქმისაჲსა ყვჲყოთი-ყუნიჲსა ჲაშჲროთნი ჲუნრსა. ⁹ ითიოთაჲსა შჲყქმარ სიყვარულითა ყანი, რსიოთიოთიჲსა შჲყქმარ ჲუნრნი შინნი. ¹⁰ ყაროთანი ჲუნრნი აყროთიოთი – იყროსაყვ ჶე ჲჲყქმარაღჲყვ ჶროთაჲსა, იაშჲროთნი ჲუნ-შაჲთიოთიჲსა რიოთაჲსაჲსაჲსა შინთა ჶე იოქმუყროთი შინთა. ¹¹ სიღჲყოთი ყუნიოთაჲსა, აყროთა, ჶე შროსიჲი შჲ ჲაშჲროთი სუქმისოთოთი, იოქმუთაჲსა შინოთიოთი რიხი. ¹² ინი რიხი ჲუნრ, იაშჲროთი ჲყანიოთი აყროთიოთი? ყვჲყოთი-ყანიოთი რჲი ჲუნრსაჲსა შინ, იაშჲროთიოთი სთნიშე; ¹³ საყოთიოთი შინიოთი ჲყოთიოთი ყანი ჲუნრისაჲსაჲსა ჶე ჩროთიოთიოთიოთი შინიოთიოთი ჶე რიქმუქმარისა იყყოთიოთიოთი. ¹⁴ იოთი რიხი აყროთი შაყროთი შინთა ჶე*

⁷ ჩემი სიჭაბუკისა და უმეცრებისა ცოდვებს ნუ გაიხსენებ; შენი წყალობით გამიხსენე, შენი სიკეთით, უფალო. ⁸ რამეთუ კეთილი და წრფელია უფალი; ამიტომ მოაქცევს ცოდვილებს გზაზე. ⁹ მოძღვრავს მშვიდებს სამსჯავროში და ასწავლის მათ თავის გზებს. ¹⁰ უფლის ყველა გზა წყალობა და ჭეშმარიტებაა მათთვის, ვინც მის აღთქმებსა და მოწმობებს ეძიებს. ¹¹ შენი სახელისათვის, უფალო, მილხინე* ჩემი ცოდვებისაგან, რადგან დიდა მათი სიმრავლე. ¹² ვინ არის კაცი, რომელსაც უფლის ეშინია? წარმართავს იგი მას მისთვის სათნო გზაზე. ¹³ მისი სული სიკეთეში განისვენებს და მისი მოდგმა დაიმკვიდრებს ქვეყანას. ¹⁴ ძალა არის უფალი მის მოშიშთათვის და

შვეული თვის აუწყოს მათ. ¹⁵ თუალნი ჩემნი მარადის უფლისა მიმართ, რამეთუ მან განარინნეს მახესა ფერკნი ჩემნი. ¹⁶ მოიხილე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე, რამეთუ მხოლოდშობილ და გლახაკ ვარი მე. ¹⁷ ჭირნი გულისა ჩემისანი განმრავლდეს, ურვათა ჩემთაგან გამომიყვანე მე. ¹⁸ იხილე სიმდაბლე ჩემი და შრომაჲ ჩემი და მომიტევენ მე ყოველნი ცოდვანი ჩემნი. ¹⁹ იხილენ მტერნი ჩემნი, რამეთუ განმრავლდეს და სიძულილით ამაოდ მომიძულეს მე. ²⁰ იცევ სული ჩემი და მიკსენ მე და ნუ მრცხუენებინ მე, რამეთუ გესავ შენ. ²¹ უმანკონი და წრფელნი შემომეყვანეს მე, რამეთუ დაგითმე შენ, უფალო. ²² იკსენ, ღმერთო, ისრაჲლი ყოველთგან ჭირთა მისთა!

ყვართო თქსი რაყოყას პრთ. ¹⁵ ტაყრონი ლქმნი პრთრჷის აყოროსო პრპრით, მრპრთაჲ პრნ ჯრნრმირნის პრღესო დოქმინი ლქმნი. ¹⁶ ტარჯოთო ლქმ 'ნოჷრ ჷრ ყოქოყოლოთო პო, მრპრთაჲ პღროთაჷყაყოთ ჷრ ჯოთრღრ ჯრთო პო. ¹⁷ დოქნი ჯოთროსო ლქმისონი ჯრნშმიროთოჷის, აქმირლოთო ლქმთოჯრნ ჯრშაშაყოქონი პო. ¹⁸ ლოთო სოშჷყოთო ლქმ ჷრ ყმთპრე ლქმ ჷრ შაშაქოქოქონი პო ყოქოქონი ლაჷოქონი ლქმნი. ¹⁹ ლოთონი პღქმინი ლქმნი, მრპრთაჲ ჯრნშმიროთოჷის ჷრ სოთაყოთოთო რპრთაჷ შაშაქოქოქონი პო. ²⁰ ლქოქო სოქოთო ლქმ ჷრ პოქსონი პო ჷრ ნოქ შოქღაქოქონიყოქონი პო, მრპრთაჲ ჯოქსოქო ყოქონი. ²¹ ღმრნქანი ჷრ ლოქოქონი ყოქოქონი ლქმნი, მრპრთაჲ ჷრჯოთოქო ყოქონი, აქქოთოთ. ²² ლქონი, იშქოქოთო, ისირქოთო ყოქოქოთოჯრნ ყოქოქოქონი პრთოქო!

თავის სჯულს აუწყებს მათ. ¹⁵ ჩემი თვალები მარადის უფლისკენაა, რადგან მან განარადა მახეს ფეხნი ჩემნი. ¹⁶ მომხედე და შემიწყალე, რადგან მარტოსული და გლახაკი ვარ მე. ¹⁷ ჩემი გულის გასაჭირნი გამრავლდა, გამომიყვანე ჩემს ურვათაგან*! ¹⁸ მოხედე ჩემს სიმდაბლეს და შრომას და მომიტევე ყველა ჩემი ცოდვა. ¹⁹ იხილე ჩემი მტრები, რადგან გამრავლდნენ და უმიზეზოდ მომიძულეს მე. ²⁰ დაიცავი ჩემი სული და მიხსენ მე და ნუ შემრცხვება, რომ შენ გესავ. ²¹ უმანკონი და წრფელნი შემომიერთდნენ მე, რადგან მე შენთვის დავითმინე, უფალო. ²² იხსენ, ღმერთო, ისრაელი ყველა მისი გასაჭირისგან!

25. ფსალმუნი ღავითისი

¹ მისაჯე მე, უფალო, რამეთუ მე უმანკობითა ჩემითა ვიდოდე და უფალსა ვესევდ, რათა არა მოუძღურდე. ² გამომცადე მე, უფალო, და განმცადე მე, გამოაკურვენ თირკუმელნი ჩემნი და გული ჩემი. ³ რამეთუ წყალობაჲ შენი წინაშე თუალთა ჩემთა არს და სათნო-ვეყავ მე ჭეშმარიტებასა შენსა. ⁴ არა დავეჯე მე კრებულსა თანა ამოებისასა და უმჯულოთა თანა მე არა შევიდე. ⁵ მოვიძულე კრებული უკეთურთა და უღმრთოთა თანა მე არა დავეჯე. ⁶ დავიბანე უბრალოებით კელნი ჩემნი და გარემოვადე საკურთხეველსა შენსა, უფალო; ⁷ სმენად ჩემდა კმაჲ ქებისა შენისა და მითხრობად ყოველი საკურველებაჲ შენი. ⁸ უფალო, შევიყუარე შუენიერებაჲ სახლისა შენისა და

25. פִּסְלֵמֻנִי בְּחַיֵּיתִי

¹ *ქონიჯეჲ შე, აყროთა, მიძეთაჲ შე აქონიჯეჲთაჲ ლქითაჲ რიშა-
წე წე აყროთაჲ რიქიქიქ, მიღათა რმი პააქითაჲთიქი.* ² *ღეშაძლეწე
შე, აყროთა, წე ჯენძლეწე შე, ჯენძარეკაქითიქი თინიქაქითინი ლქინი
წე ჯაქთა ლქი.* ³ *ქიძეთაჲ თქროთაჲჲ ყქინი თინიყუ თაქროთაჲ ლქითა
რმის წე სრთინა-რქიქიქი შე ყქენძარეჲთქიქიქი ყქინს.* ⁴ *წმი წე რიქიქიქ
შე ღიქიქიქიქი თქნი რძარეჲთქიქიქი წე აყქეჲთაჲთა თქნი შე რმი
ყქიქიქი.* ⁵ *ქაქითაჲთიქი ღიქიქიქიქი აქიქითაჲთიქიქი წე აქიქითაჲთა თქ-
ნი შე რმი წე რიქიქიქი.* ⁶ *ძე რიქიქიქი აყქითაჲთიქიქი კქითინი ლქინი წე
ჯენძიქიქიქიქი სრქიქითიქიქიქი ყქინს, აყროთა; ⁷ სქიქიქიქ ლქიქი
კქიქი ქიქიქი ყქინსიქი წე პოქიქიქიქი ყაქიქიქი სრქიქითიქიქიქი
ყქინი.* ⁸ *ყქროთა, ყქიქიქიქი ყაქიქიქიქი სრქითიქი ყქინსიქი წე*

25. ღავითის ფსალმუნი

¹ განმსაჯე, უფალო, რადგან უმანკობით დავდიოდი, და უფლის იმედი მქონდა, – რათა არ დავუძღურდე. ² გამომცადე მე, უფალო, და განმცადე, გამოაწვრთნე ჩემი თირკმელები და ჩემი გული. ³ რადგან შენი წყალობა ჩემს თვალწინაა, და სათნოა ჩემთვის შენი ჭეშმარიტება. ⁴ არ დავმჯდარვარ მე ამოთა კრებულში და უსჯულოებთან არ შევსულვარ. ⁵ მოვიძულე უკეთურთა კრებული და უღმერთობთან არ დავჯდე. ⁶ უბიწოებით დავიბანე ჩემს ხელებს და გარს შემოვეული შენს საკურთხეველს, უფალო; ⁷ რათა ვისმინო შენი ქების ხმა და ვაუწყო ყველა შენი საკვირველება. ⁸ უფალო, შევიყვარე შენი სახლის მშენიერება და

ადგილი საყოფელი დიდებისა შენისაჲ. ⁹ ნუ წარსწყმედ უღმერთოთა თანა სულსა ჩემსა და კაცთა მოსისხლეთა თანა ცხორებასა ჩემსა; ¹⁰ რომელთა კელნი უმჯულოებით არიან, მარჯუენაჲ მათი აღივსო ქრთამითა. ¹¹ ხოლო მე უმანკოებითა ჩემითა ვილოდე; მიკსენ მე, უფალო, და მიწყალე მე. ¹² ფერკი ჩემი დადგა სიწირფოებით, ეკლესიასა შინა გაკურთხო შენ, უფალო.

26. ფსალმუნი დავითისი, პირველ ცხებისაჲ

¹ უფალი ნათელ ჩემდა და მაცხოვარ ჩემდა; ვისა მეშინოდის? უფალი შესავედრებელ არს ცხორებისა ჩემისა; ვისგან შევძრწუნდე? ² მოახლება-სა ჩემ ზედა უკეთურთასა შეგმად კორცთა ჩემთა, მაჭირვებელნი ჩემნი და

რწყოთა სრყაყოთა შაწყვისო ყურისოა. ⁹ ნაყ ქონისყოძჲ აყოძითათა-თო თონო საყოსო სქოსო ზო ღელთო შასისღოთო თონო ეუათიყვისო სქოსო; ¹⁰ ჯაძყოთო ღოთონი აყჯაყოთაყვათ რთონი, შონიჯაყოფონო შო-თო რთოთსა იქითოშოთო. ¹¹ ღათოა შო აქონიქაყოთო სქოთოთო თოწა-ჭო; შოცოქნი შო, აყოროთა, ზო შოყოთოთო შო. ¹² ჟოთიყო სქოთო ზოწყო სოქითაყოთა, თქოთისონო ყონო ჟოქაქითელა ყონ, აყოროთა.

26. ФІСЪМЪ ДАВІДЪ СЪНЪ СЪНЪ СЪНЪ СЪНЪ

¹ *ყოროთი ნოთოთო სქოძო ზო შოელაყოთი სქოძო; თონო შო-ყონაწონ? აყოროთი ყოსოყოქონიყოთო რთის ეუათიყვისო სქოძონო; თონოჯონ ყოთოთითოქონიწო? ² ზოელაყოთისო სქოთო ზოწო აქი-თაქითონო ყოქძოქ ცათელთო სქოთო, შოცოთოყოთონი სქოძნი ზო*

შენი დიდების სამყოფელი. ⁹ ნუ წარწყმედ უღმერთოებთან ერთად ჩემს სულს, და მოსისხლე კაცებთან ერთად – ჩემს ცხოვრებას; ¹⁰ რომელთაც ხელები უსჯულოებაში აქვთ და მათი მარჯვენა ქრთამით აივსო. ¹¹ მე კი ჩემი უმანკოებით დავდივარ; მიხსენ, უფალო, და შემიწყალე მე. ¹² ჩემი ფეხი სიმართლით დგას, ეკლესიაში გაკურთხებ შენ, უფალო!

26. დავითის ფსალმუნი, ცხებამდე

¹ უფალია ჩემი ნათელი და ჩემი მაცხოვარი; ვისი მეშინოდეს? უფალია ჩემი ცხოვრების თავშესაფარი; ვისგან შევძრწუნდე? ² როდესაც მომიახლოვდნენ უკეთურნი ჩემი ხორცის შესაჭმელად – ჩემი მაჭირვებელნი და

მტერნი ჩემნი – იგინი მოუძღურდეს და დაეცნეს.³ გან-თუ-ეწყოს ჩემ ზე-
და ბანაკი, არა შეეშინოს გულსა ჩემსა, აღ-თუ-დგეს ჩემ ზედა ბრძოლაჲ,
ამისთვისცა მე შენ გესავ.⁴ ერთი ვითხოვე უფლისაგან, ესევე ვითხოვო:
დამკვდრებად ჩემდა სახლსა უფლისასა ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩე-
მისათა, ხილვად ჩემდა შეუენიერებაჲ უფლისაჲ და მოხილვად ტაძარი მი-
სი.⁵ რამეთუ დამფარა მე კარავსა შინა მისსა დღესა შინა ბოროტთა ჩემთა-
სა, დამიფარა მე დაფარულსა კარვისა მისისასა, კლდესა ზედა აღმამალლა
მე.⁶ და აწ, ესერა, აღამალლა თავი ჩემი ზედა მტერთა ჩემთა; გარემოვადეგ
და შევწირე კარავსა შინა მისსა მსხუერპლი ქებისა და ღალადებისაჲ, ვა-
ქებდე და უგალობდე უფალსა.⁷ ისმინე, უფალო, კმისა ჩემისაჲ, რომლი-
თა ღალად-ვყავ, მიწყალე მე და ისმინე ჩემი.⁸ შენ გრქვა გულმან ჩემმან:

*მღჳისნი სქმნი – იჳანი შააჳმოაჳიშჳის ზე ზეჳღნიჳს.³ ლენ-თაჳ-ჳოთჳს
სქმ ზეჳე ცენენჳ, რნიჳ ყოჳჳინას ჳაჳოსე სქმსე, რი-თაჳ-ზეჳჳის
სქმ ზეჳე ყმთაჳრეა, რმ-ისთჳსლჳ შჳ ყჳნ ჳჳსეჳე.⁴ სთიჳ რიოთჳ-
ჳოჳ აჳჳოთისეჳენ, ᳕სოჳოჳ რიოთჳჳოჳ: ზეშჳჳშჳოჳჳე ლქმზე სეღოთსე
აჳჳოთისეჳე ᳕ოჳოთოთე ზოჳოთე ᳕ჳთოჳჳიჳსე სქმრისოთე, ᳕ოთოჳე ლქმ-
ზე ᳕აჳოჳნიოჳჳიჳჳეა აჳჳოთისეა ზე შაჳოთოჳე ჳეღოთისი შისი.⁵ ჳი-
შჳოთჳა ზეშჳჳისე შჳ ჳეღოთისე ყინე შისე ზოჳსე ყინე ᳕ათჳაღოთე სქმთო-
სე, ზეშჳჳისე შჳ ზეღოთისაჳოსე ჳეღოთისე შისისე, ჳოშჳსე ზეჳე
რიშჳეღოთე შჳ.⁶ ოე რე, ᳕სოჳსე, რიოთისოთე თოჳოჳ სქმ ზეჳე
მღჳისთე სქმთე; ᳕ეღოთისოთე ჳეჳ ზე ყოჳოთისი ჳეღოთისე ყინე შისე
შისჳჳოთისოთე ᳕ოჳსე ზე ᳕ოთისეჳისეა, ᳕ოთისეჳე ზე აჳჳოთისეჳე
აჳჳოთისე.⁷ სმ-ნიჳ, აჳჳოთჳ, ᳕მ-ისე სქმრისეა, მათოთოთე ᳕ოთისე-
ჳოჳოჳ, შოთოთოჳ შჳ ზე ისმ-ნიჳ სქმნი.⁸ შჳნ ᳕თისაჳე ᳕აჳოთმ-
ნი სქმმ-ნი:*

ჩემი მტრები – ისინი დაუძღურდნენ და დაეცნენ.³ თუნდაც მთელი რაზმი
განლაგდეს ჩემთან საბრძოლველად, არ შეეშინდება ჩემს გულს; თუნდაც
ბრძოლა ატყდეს ჩემს წინააღმდეგ, მაშინაც შენი იმედი მექნება.⁴ ერთი რამ
ვთხოვე მხოლოდ უფალს და იმასვე ვთხოვ: რომ დავემკვიდრო უფლის სახლ-
ში მთელი ჩემი ცხოვრება, ვიხილო უფლის მშვენიერება, და მოვიხილო მისი
ტაძარი.⁵ რადგან მან დამფარა მე თავის კარავში, ჩემთვის უკეთურ დღებში,
დამიფარა მე თავისი კარვის საფარის ქვეშ, კლდეზე ამამალლა.⁶ და აი, ახლა
აღამალლა ჩემი თავი ჩემს მტრებზე; გარს შემოვუარე და შევწირე მის კარავში
ქებისა და ღალადების მსხვერპლი, ვაქებ და ვადიდებ უფალს!⁷ ისმინე, უფალო,
ჩემი ღალადების ხმა, შემიწყალე და ისმინე ჩემი.⁸ შენ გითხრა ჩემმა გულმა:

უფალი მოვიძიო; გამოვიძია შენ პირმან ჩემმან; პირი შენი, უფალო, მოვიძიო.
 9 ნუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან და ნუ მიიქცევ რისხვით მონისა შენი-
 საგან. შემწე ჩემდა იყავ, ნუ შეურაცხ-მყოფ მე და ნუ დამაგლებ მე, ღმერთო,
 მაცხოვარო ჩემო. 10 რამეთუ მამამან ჩემმან და დედამან ჩემმან დამაგდეს მე,
 ხოლო უფალმან შემინწყნარა მე. 11 შჯუღიერი-მყავ მე, უფალო, გზასა შენსა,
 და მიძელე მე ალაგთა შენთა წრფელთა მტერთა ჩემთათჳს. 12 ნუ მიძცემ მე
 სულთა მატირვებელთა ჩემთასა, რამეთუ აღდგეს ჩემ ზედა მოწამენი ცრუნი
 და უტყუვა სიცრუეებმან თავსა თჳსსა. 13 მრწამს მე ხილვად კეთილი უფლი-
 საჲ ქუეყანასა მას ცხოველთასა. 14 დაუთმე უფალსა; მკნე იყავნ და განძლი-
 ერდინ გული შენი და დაუთმე უფალსა!

დიდებაჲ

*აყდროთა შაჲრითაჲ; ჳღმპაჳრითოე ყჳნ რიხპრნ ლჳშპრნ; რიხი ყჳნო,
 აყდროთა, შაჲრითაჲ. 9 ნაყ ჳღმპო-შოიქღჳო რიხისე ყჳნსე ლჳშჳღნ ჳრ
 ნაყ შოიქღჳო მიხსღჳოთ შანისე ყჳნისეღჳღნ. ყჳშოე ლჳშჳღ რჳღე, ნაყ
 ყჳყაჲრეღღ-შჳყაჲ შჳ ჳრ ნაყ ჳრპრღჳღჳჳ შჳ, იშჳითთა, შრღღაჲრეიხა
 ლჳშა. 10 ჶიშჳოთაჲ შრპრპრნ ლჳშპრნ ჳრ ჳჳღჳღპრნ ლჳშპრნ ჳრპრღ-
 ჳღს შჳ, ჳრთაჲ აყდრომპრნ ყჳშოიყნისე შჳ. 11 ჳჳაჲოჲიჲი-შჳღე შჳ,
 აყდროთა, ჳღნსე ყჳნსე, ჳრ შიშოიყაჲ შჳ რთრღჳთე ყჳნთე რიხჳოთ-
 თე შღღითე ლჳშრთაჲს. 12 ნაყ შჳშღჳშ შჳ საჲოთე შრღრიშოიყჳოთთე
 ლჳშრთესე, მიშჳოთაჲ რიშჳღჳს ლჳშ ჶიშჳე შაჲრეშჳღნ რიხაღნ ჳრ აჳღ-
 ყაჲრე სრღნაჲოიღჳღნ თრღისე თჳსსე. 13 შიშოღჳს შჳ ჳრთრღეღ ჶიშოიო
 აყდროთესე იაჲოიღნსე შრს ჳღაოიოთთესე. 14 ჳრჲაჲთჳჳ აყდროთესე;
 შჳღნე რჳღრნ ჳრ ჳღნშიოიოიშჳღნ ჳჳაოთა ყჳნო ჳრ ჳრჲაჲთჳჳ აყდროთესე!
 ჳრღჳღჳ*

„უფალს მოვძებნი“; გამოვიკვლია ჩემმა პირმა; მოვიძიებ, უფალო, შენს პირ-
 სახეს. 9 ნუ მიიბრუნებ შენს პირს ჩემგან და ნუ შებრუნდები რისხვით შენი
 მონისაგან. იყავ ჩემი შემწე, ნუ შეურაცხმყოფ მე, და ნუ დამტოვებ, ღმერთო,
 მაცხოვარო ჩემო. 10 რადგან ჩემმა მამამ და ჩემმა დედამ დამტოვეს მე, ხოლო
 უფალმა მიმიღო მე. 11 მომაქციე, უფალო, შენს გზაზე, და წარმიძედ მე შენს
 წრფელ ადგილებზე ჩემს მტერთა გამო. 12 ნუ გადამცემ ჩემს მატირვებელთა
 სულებს, რადგან აღდგენ ჩემზე ცრუ მოწმენი და მოატყუა სიცრუემ თავისი
 თავი. 13 მწამს, რომ ვინილავ უფლის სიკეთეს ცოცხალთა ქვეყანაში. 14 დაით-
 მინე უფლისათვის! გამხნევი და გაიმაგრე გული და დაითმინე უფლისათვის!

დიდება

27. ფსალმუნი დავითისი

¹ შენდამი, უფალო, კმა-ვეყო; ღმერთო ჩემო, ნუ დასდუმნები ჩემგან, ნუ სადამე დასდუმნე ჩემგან და ვემსგავსო მათ, რომელნი შთავლენან ძღვემსა. ² ისმინე, უფალო, კმაჲ ვედრებისა ჩემისაჲ ვედრებასა ჩემსა შენდამი, აპყრობასა კელთა ჩემთასა ტაძრისა შენისა მიმართ წმიდისა. ³ ნუ მიმზიდავ მე ცოდვილთა თანა და მოქმედთა თანა სიცრუვისათა, ნუ თანაწარმწყმედ მე, რომელნი იტყვან მშვლობასა მოყუსისა მათისა თანა, ხოლო უკეთურებასა – გულთა შინა მათთა. ⁴ მიეც მათ, უფალო, საქმეთა მათთაებრ და უკეთურებისაებრ საქმეთა მათთაჲსა; საქმეთაებრ კელთა მათთაჲსა მიეც მათ და მიაგე მისაგებელი მათი მათვე. ⁵ რამეთუ არა გულის კმა-ყვნეს საქმენი უფლისანი,

27. פִּסְלֵמֹנִי דָּוִד־לֵךְ

¹ *შენდამი, აყდროთა, კმა-ყო; ომითთა სქმსა, ნაყ ზრსწაქმნიყვი სქმნიჲნი, ნაყ სრწმქჲ ზრსწაქმნი სქმნიჲნი ზრ ოქმსჯურისა შრთ, მას-შითანი ყთრუთიჲნი შიქმისე.* ² *ისმინე, აყდროთა, კმეო ოქმნიყვი სქმისეო ოქმნიყვი სქმსე ყენდამი, რუყმსჯურსე კყოთრე სქმთრსე ქრმთრსე ყენისე შამრთო ქმრსე.* ³ *ნაყ შამწრწრე შჲ ქრწყოთრე თრნი ზრ შამქმქმთრ თრნი სრქმყორსრთრ, ნაყ თრნიქრმქმქმქმ შჲ, მასშითანი იქმქმნი ქმქწმსჯურსე შამყმისე შრთრსე თრნი, ქრთთა აქქთამიყვი სქმსე – ჲყყოთრე ყინე შრთთრ.* ⁴ *შყოქ შრთ, აყდროთა, სრქმ-შითრე შრთთრეყვი ზრ აქქთამიყვი სრქმითრე შრთთრსე; სრქმ-შითრეყვი კყოთრე შრთთრსე შყოქ შრთ ზრ შირეჲ შირეჲყოთი შრ-თი შრთოქ.* ⁵ *ქრმქმთაყ რმირ ჲყოთრსეკმა-ყენის სრქმენი აყყორსენი,*

27. დავითის ფსალმუნი

¹ შენ მოგიხმობ, უფალო. ღმერთო ჩემო, ნუ დადუმდები ჩემთვის, ნურასოდეს დადუმდები ჩემთვის, რათა არ დავემსგავსო მათ, რომელნიც ძღვიმეში ჩადიან. ² ისმინე, უფალო, ჩემი ვედრების ხმა, როდესაც გვევედრები, ხელების აპყრობისას შენი წმიდა ტაძრის მიმართ. ³ ნუ მიმიშვებ ცოდვილებთან, ნუ წარმწყმედ სიცრუისმოქმედებთან ერთად, რომლებიც მოყვასთან მშვიდობაზე ლაპარაკობენ, ხოლო გულში კი უკეთურება აქვთ. ⁴ მიეც მათ, უფალო, მათ საქმეთაებრ და მათ საქმეთა უკეთურებისაებრ; მათ ხელთა საქმეთა შესაბამისად მიეც მათ და მათვე მიაგე მათი საზღაური; ⁵ რადგან არ შეიცნეს უფლის

არცა ქმნულსა კელთა მისთასა მიხედნეს; დაამკუნე ივინი და არა აღაშენნე. ⁶ კურთხეულ არს უფალი, რამეთუ ისმინა კმაღ ლოცვისა ჩემისაჲ. ⁷ უფალი შემწე ჩემდა და მფარველ ჩემდა; მას ესვიდა გული ჩემი და შეწევნულ იქმნა, და მხიარულ იქმნეს კორცნი ჩემნი და მე ნებითა ჩემითა აუვარო მას. ⁸ უფალი ძალ არს ერისა თვისისა და შესავედრებელ არს ცხორებად ცხებულისა თვისისა. ⁹ აცხოვნე, უფალო, ერი შენი და აკურთხე სამკვდრებელი შენი. და დამწყსენ და აღამაღლენ ივინი უკუნისამდე.

რძილ რქმნაჲსაჲ კაჲთაჲ მისთაჲ მკლჳნიჲს; ჳრქმნაჲსი იჳინი ჳრ რძი რიჲყინი. ⁶ ხაჲთიღჳჲსაჲ რძის საჲრთა, მიჲქოთაჲ ისმინაჲ კმაღ ოთხჲსაჲ სჲმისა. ⁷ ოჲრთაჲ ყოჲბოჲ სჲმჳრ ჳრ მჲრმიჲრთა სჲმჳრ; მის რსოჲრ ჳჳთაჲ სჲმი ჳრ ყოჲბოჲსაჲ რქმნი, ჳრ მკლ-რძიჲსაჲ რქმნიჲს კაჲთიღნი სჲმი ჳრ მჲ რიჲყთაჲ სჲმთაჲ რაჲრძიჲსაჲ მის. ⁸ ოჲრთაჲ მიჲს რძის რძიჲსაჲ თჲსისაჲ ჳრ ყოჲსოჲრქმნიჲყოჲსაჲ რძის ოღჲსიჲსაჲ ოღჲყოჲსაჲსაჲ თჲსისა. ⁹ ოღჲსიჲსაჲ, საჲრთაჲ, რძი ყოჲსი ჳრ რქმნიღჳსაჲ სრქმნიღჳსიჲყოჲსაჲ ყოჲსი. ჳრ ჳრქმნიღჳსი ჳრ რიჲქმნი-ოჲსი იჳინი საჲსაჲსაჲსაჲსაჲ.

საქმეები, არც მის ხელთა ქმნილებას დაუკვირდნენ; დაამხე ისინი და არ აღაშენო. ⁶ კურთხეულია უფალი, რადგან ისმინა ჩემი ლოცვის ხმა. ⁷ უფალია ჩემი შემწე და მფარველი; მისი იმედი ჰქონდა ჩემს გულს და მიიღო შეწევნა, გამხიარულდეს ჩემი ხორცი და მე ჩემი ნებით ვადიდებ მას. ⁸ უფალი არის თავისი ერის ძალა და თავისი ცხებულის მხსნელი თავშესაფარი. ⁹ აცხოვნე, უფალო, ერი შენი და აკურთხე სამკვიდრებელი შენი, დამწყსე და აღამაღლე იგი უკუნისამდე.

28. ფსალმუნი დავითისი, გამოსლვისათჳს კარვისა

1 შესწირევდით უფლისა შვილნი ღმრთისანი, შესწირევდით უფლისა შვილ-
თა ვერძთასა, შესწირევდით უფლისა დიდებასა და პატივსა. 2 შესწირევდით
უფლისა დიდებასა სახელისა მისისასა, თაყუანის-ეცით უფალსა ეზოსა შინა
წმიდასა მისსა. 3 კმაღ უფლისაღ წყალთა ზედა, ღმერთი დიდებისაღ ქუხდა,
უფალი წყალთა ზედა მრავალთა. 4 კმაღ უფლისაღ ძლიერებით, კმაღ უფლი-
საღ დიდად შეუენიერებით. 5 კმამან უფლისამან შემეუსრნეს ნაძუნი და შემეუსრ-
ნეს უფალმან ნაძუნი იგი ლიბანისანი. 6 და დააწულილნეს იგინი, ვითარცა კბოღ
იგი ლიბანისაღ, და საყუარელი იგი – ვითარცა შვილი მარტორქისაღ. 7 კმამან
უფლისამან განკუეთის ალი ცეცხლისაღ. 8 კმამან უფლისამან შეძრის უდაბნოღ

28. פִּסְלֵם בְּדָוִד בְּעַתְּוֹתָיו, לְעַבְדֵי הַיְהוָה בְּעַתְּוֹתָיו

1 *ჴესწირიჴუჴუმთ ააჴოარსე ყუორონი იშმთარსენი, ყუსწირიჴუჴუმთ
ააჴოარსე ყუოროთე უოჴიშმთარსე, ყუსწირიჴუჴუმთ ააჴოარსე ჴაჴეჴესე-
სე ჴე არღოროსე. 2 ჴესწირიჴუჴუმთ ააჴოარსე ჴაჴეჴესესე სეღეოარსე
შარსარსე, თოჴაჴარსე-ჴღოთ ააჴოარსე ᴾსასე ყინე ოშაჴესე შარსე.
3 ᴾშეა ააჴოარსეა ოჴოროთე სოჴე, იშჴითო ჴაჴეჴესეა ᴾაჴღე, ააჴო-
რო ოჴოროთე სოჴე შარღოროთე. 4 ᴾშეა ააჴოარსეა ᴾოროჴიჴყოთ, ᴾშეა
ააჴოარსეა ჴაჴეჴე ყაჴოროჴიჴყოთ. 5 ᴾშეშენ ააჴოარსეშენ ყოშასინიჴს
ნიშაჴნი ჴე ყოშასინიჴს ააჴოარსეშენ ნიშაჴნი ᴾჴი ᴾოჴარსენი. 6 ᴾე
ჴეღოაჴორონიჴს ᴾჴინი, ᴾოროსიღე ᴾყსა ᴾჴი ᴾოჴარსეა, ჴე სეჴაჴე-
ოჴოთ ᴾჴი – ᴾოროსიღე ყორო ᴾრნიჴანიჴარსეა. 7 ᴾშეშენ ააჴოარსეშენ
ჴენიჴაჴოთის ᴾოთ ᴾოჴოარსეა. 8 ᴾშეშენ ააჴოარსეშენ ყოშის ᴾჴეყინა*

28. დავითის ფსალმუნი, კარვიდან გამოსვლისას

1 შესწირეთ უფალს, ღვთის შვილებო, შესწირეთ უფალს კრავები, შეს-
წირეთ უფალს დიდება და პატივი. 2 შესწირეთ უფალს მისი სახელის დი-
დება, თაყვანი ეცით უფალს მის წმიდა ეზოში. 3 ხმა უფლისა წყლებზე,
დიდების ღმერთმა დაიქუხა, უფალი წყალთა სიმრავლეზე. 4 ხმა უფლისა
ძლიერებით, ხმა უფლისა დიადი მშვენიერებით. 5 ხმა უფლისა დაღეწავს
ნაძვებს, ხმა უფლისა დაღეწავს ლიბანის* ნაძვებს, 6 და დაამცრობს, რო-
გორც ლიბანის ხბოს და საყვარელია როგორც მარტორქის ნაშიერი. 7 ხმა უფლისა გაჴკვეთს ცეცხლის ალს, 8 ხმა უფლისა არყევს უდაბნოს,

და შეადრწუნის უფალმან უდაბნოჲ იგი კადისაჲ. ⁹ კმამან უფლისამან განამტკიცნის ირემნი და განაცხადნის მადნარნი; და ტაძარსა წმიდასა მისსა თქუას ყოველმან ვინ დიდებაჲ მისი. ¹⁰ უფალმან წყლითრღუნაჲ დაამკუდრის; და დაჯდეს უფალი მეუფედ უკუნისამდე. ¹¹ უფალმან ძალი ერსა თჳსსა მოსცეს, უფალმან აკურთხოს ერი თჳსი მშუდობით.

29. ფსალმუნი, გალობაჲ განახლებისა სახლისა, დავითისი

¹ აღგამაღლო შენ, უფალო, რამეთუ შემივედრე მე და არა ახარე მტერთა ჩემთა ჩემ ზედა. ² უფალო ღმერთო ჩემო, ღალად-გყავ შენდაჲ და განვიკურნო. ³ უფალო, აღმოიყვანე ჯოჯოხეთით სული ჩემი და მიკსენ მე მათგან,

წე ყოღმითიყაყრის აყფრომპრინ აყწრყნაჲ იყი ღრწრისა. ⁹ ყმრმრინ აყყოარისმრინ ჟრნრმმრჩრღრნრს იმრმრინ წე ჟრნრღრღრწრნრს მრინრღრინრ; წე ღრმრღრმრს რმრწრს მრისრ მრჩარს ყარყრმპრინ ყრინ წრწყრსა მრსა. ¹⁰ აყფრომპრინ რყოარითიყაყრისა წრღრმმრჩრნრს; წე წრღრწრს აყფრომრ მყოყაყოწ აყჩაყრისრმწყო. ¹¹ აყფრომპრინ მრმრ ყმისრ მრსრს მანღრღრს, აყფრომპრინ რჩაყმრღრს ყმრ მრსა მყოწარყო.

29. פִּסְלֵמוֹנִי, לְחַבְדָּלָא לְחַנְדָּבָה לְדָוִד, בְּחַנְדָּבָה

¹ **წოღრმრღრმრს ყრინ, აყფრომრ, მრმრყოარ ყყოყოყოწყო მყო წე რმრ რღრღრყო მღყომრს ლყომრს ლყო ღყოწე. ² აყფრომრ მმყომრს ლყომრ, რღრღრწ-ყოყოყო ყრინწრმრ წე ჟრნრყოჩაყმინრ. ³ აყფრომრ, რმმრყოყოყო ჟარჯარყოარო საყოარ ლყო მრ მრჩარინ მყო მრყოღრინ,**

არყევს უფალი კადესის* უდაბნოს. ⁹ ხმა უფლისა განამტკიცებს ირმებს და აშიშვლებს ტყეებს, და მის ტაძარში ყველა აუწყებს მის დიდებას. ¹⁰ უფალი წყალდიდობას მოავლენს. დაჯდება უფალი მეუფედ უკუნისამდე. ¹¹ უფალი ძალას მისცემს თავის ერს, უფალი კურთხევით მშვიდობას მიანიჭებს თავის ერს.

29. დავითის ფსალმუნი, სახლის განახლების გალობა

¹ აღგამაღლებ, შენ, უფალო, რადგან შემიფარე და არ გაახარე მტრები ჩემზე. ² უფალო, ღმერთო ჩემო, მე მოგიხმე შენ და განვიკურნე. ³ უფალო, შენ ამოიყვანე ჯოჯოხეთიდან ჩემი სული, მისხენი მათგან,

რომელნი შთავლენან მღუმესა. ⁴ უგალობდით უფალსა ღირსნი მისნი და აუვარებდით საკსენებელსა სიწმიდისა მისისასა. ⁵ რამეთუ რისხვაჲ არს გულისწყრომასა მისსა და ცხორებაჲ არს ნებითა მისითა; მწუხრსა განისუენოს ტირილმან და ცისკარსა სიხარულმან. ⁶ ხოლო მე ვთქუ განგებულებასა ჩემსა: არა შევიძრა მე უკუნისამდე. ⁷ უფალო, ნებითა შენითა ეც სიკეთესა ჩემსა ძალი; გარემიაქციე პირი შენი ჩემგან და მე შევძრწუნდი. ⁸ მე შენდამი, უფალო, კმა-ვყო და ღმრთისა ჩემისა მიმართ ვილოცო. ⁹ რამე სარგებელ არს სისხლთა ჩემთაგან, შთა-თუ-ვიდე მე განსახრწნელსა? მიწამან ნუ აღვიაროსა შენ, ანუ უთხრასა ჭეშმარიტებაჲ შენი? ¹⁰ ესმა უფალსა და შემიწყალა მე და უფალი იქმნა მწე ჩემდა. ¹¹ მოაქციე გლოვაჲ ჩემი

მთაშოთანა ყაოყოთინინ შიქშის. ⁴ ოჯროსაყჭოთ აყფროსო ორისინა შისინა ჳე რაყორძიყჭოთ სრქსინიყყოთსო სიქშიჭისო შისისოსო. ⁵ ჶო-შოთაყ მისღყოო რმის ჳყოთისყოთამძოსო შისოსო ჳე ღქსათიყყოო რმის ნიყოთო შისოთო; შოყოქმისო ჳინჩისაყოქმას ღმითომძინ ჳე ღრსიღმისო სრღრძიყოთმძინ. ⁶ ღათოთ შო ოთაქყო ჳინჯოყოყოთოჯოსო სოქმოსო: რმო ყოქოთმისო შო აქქაქმისოქმჭო. ⁷ ოყოროთ, ნიყოთო ყოქოთო ოღ სიქოთოქოსო სოქმოსო მოროთ; ჳინჯოქმოსიქოთო ოთოთო ყოქოთ სოქმოჯინ ჳე შო ყოქოთმითოქმინჭო. ⁸ შო ყოქმჭეში, აყოროთ, კში-ყოყო ჳე ოშითოთოსო სოქმოსო შიქმითო ოროთაღოთ. ⁹ ჶოქმო სრძიყოყოთო რმის სრსოთოთო სოქმოთოჯინ, ყოთ-თოთ-ყოქმო შო ჳინჩისოღმითინიყოთსო? შოქმძინ ნყო ოოჯოთოსოთოსო ყოქმ, რნყო აყოქმისოსო ღყოქმითოღყოოთო ყოქმინ? ¹⁰ ოქმე აყოროთსო ჳე ყოქოთოქოთოთოთო შო ჳე აყოროთ ოქმინე შოქო სოქმოქმე. ¹¹ შოთიქოთო ჳოთაყოოთო სოქმო

რომელნიც ჯურღმულში ჩადიან. ⁴ უგალობეთ უფალს, ღირსნი მისნი, და აღიარეთ მისი სიწმიდის სახსენებელი. ⁵ რადგან გულისწყრომისას არის მისი რისხვა და ცხორება არის მისი ნებით. საღამოს ტირილს განთიადზე სიხარული შეცვლის. ⁶ ხოლო მე ვთქვი ჩემი განმგებლობის ჟამს: „არ შევიძრები უკუნისამდე!“ ⁷ უფალო, შენი ნებით გააძლიერე ჩემი სიკეთე; მაგრამ მიიქციე პირი ჩემგან და მე შევძრწუნდი. ⁸ უფალო, შენ შეგლადადებ და ჩემი ღმერთის მიმართ ვილოცებ: ⁹ „რა სარგებელია* ჩემი სისხლისაგან, თუ განსახრწნელში ჩავალ? განა მიწა გაღიარებს შენ, ანდა აუწყებს შენს ჭეშმარიტებას?“ ¹⁰ ესმა უფალს და შემიწყალა და უფალი გახდა ჩემი შემწე. ¹¹ შენ აქციე ჩემი

სიხარულად ჩემდა; განხეთქე ძაძაჲ ჩემი და გარეშემარტყე მე სიხარული,¹² რადთა გიგალობდეს შენ დიდებაჲ ჩემი და არა შევიწინანო. უფალო ღმერთო ჩემო, უკუნისამდე აღვიარო შენ!

დიდება

30. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი, განკვრევებისაჲ

¹ შენ, უფალო, გესავ, ნუ მრცხუნებინ მე უკუნისამდე; სიმართლითა შენითა მიკსენ და განმარინე მე.² მოყავ ჩემდა ყური შენი და ისწრაფე განრინებად ჩემდა; მეყავ მე ღმერთ მფარველ და სახლ შესავედრებელ ცხორებად ჩემდა.³ რამეთუ განმადლიერებელი ჩემი და შესავედრებელი ჩემი შენ ხარ და სახელისა შენისათვის

სიღრმაყოფიერებაჲ სიძველე; ჯანსაღი მარჯობა სიძველე ჯანსაღი მარჯობაჲ
შე სიღრმაყოფიერებაჲ,¹² ჯანსაღი ჯანსაღი მარჯობაჲ ყოველი ჯანსაღი მარჯობაჲ
მარჯობა ყოველი მარჯობა. აყვარება იმეორება სიძველე, აყვარება იმეორება
ყოველი!

ჯანსაღი

30. ԾՆՆՏՆԱԶՆՏ, ՓՆԻՑՈՒՄ ԾՆԻԴԵՒՆ, ԼՇԻՖԻԿԻԿԵՐՆԵՆ

¹ Կոչ, აყვարება, ჯანსაღი, հայ ժողովուրդիս իմ ապահովության: სიღრმა-
ყოფიერება ყოველი მარჯობა ჯანსაღი მარჯობაჲ ჯანსაღი მარჯობაჲ. ² Կոչ, სიძველე ყოველი მარჯობა
მარჯობა ჯანსაღი მარჯობაჲ სიძველე; მარჯობა შენ იმეორება მარჯობა ჯანსაღი
ყვარებაჲ მარჯობა ჯანსაღი მარჯობაჲ სიძველე. ³ Եւ իմեանս զանձնաբանութեանս
սիძველე զանձնաբանութեանս իմ զանձնաբանութեանս

გლოვა სიხარულად; დაფლითე ჩემი ძაძა და სიხარული გარს შემომარტყი,¹² რათა გიგალობდეს შენ ჩემი დიდება და არ შევიწინანო. უფალო, ღმერთო ჩემო, უკუნისამდე გადიარებ შენ!

დიდება

30. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი, განკვირვებისა*

¹ უფალო, შენ გესავ, ნუ შევრცხვები უკუნისამდე; შენი სიმართლით მიხსენ და გადამარჩინე. ² მომაპყარ ყური შენი და ისწრაფე ჩემს გადასარჩენად; იყავ ჩემთვის ღმერთი მფარველი და ჩემი მხსნელი თავშესაფარი სახლი. ³ რადგან შენ ხარ ჩემი განმადლიერებელი და ჩემი თავშესაფარი; შენი სახელისათვის

მიძლეე მე და გამოძნარლო მე. ⁴ და გამომიყვანო მე საფრკისა ამისგან, რომელ დამირწყევს მე, რამეთუ შენ ხარ მფარველი ჩემი, უფალო. ⁵ და კელთა შენთა შევკვედრო სული ჩემი; მიკსენ მე, უფალო ღმერთო ჭემშარიტებისაო. ⁶ მოიძულენ შენ იგინი, რომელთა დაიცვიან ამაოებაჲ ცუდად, ხოლო მე უფალსა ვესავ. ⁷ ვგალობდე და ვიხარებდე წყალობისა შენისა მიმართ, რამეთუ მოხედენ სიმდაბლესა ჩემსა და იკსენ ჭირთაგან სული ჩემი; ⁸ და არა მიმეც მე კელთა მტერთა ჩემთასა, დამიდგენ ფართოსა ფერკნი ჩემნი. ⁹ მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ მჭირს მე; შეშფოთნა გულისწყრომითა თუალი ჩემი, სული ჩემი და მუცელი ჩემი. ¹⁰ რამეთუ მოაკლდა საღმობით ცხორებაჲ ჩემი და წელიწადნი ჩემნი სულთქუმიით; მოუძღურდა გლახაკებითა ძალი ჩემი

მართაყო შო ზე ჯეშაშხრეშა შო. ⁴ ორ ჯეშაშაყოფინა შო სრეშაჲსრე რეშისეჲნი, მასჲოა ზეშარეჲყოფს შო, მრეშეჲთაჲ ყოწი ღრმი შჲრეშეჲყოფი სჲქში, აჲჲროთა. ⁵ ორ ჲყოთარე ყოწინარე ყოწინარეჲშამა საყო სჲქში; შარესჲნი შო, აჲჲროთა იშეჲთათა ვოყეშარეჲყოფისრე. ⁶ შარეშაყოფინ ყოწი იოჲწინა, მასჲოთარე ზარეჲყოფინ რეშარეჲყოფსა ღაქვეშ, ღარათა შო აჲჲროთარე იოჲსრეჲ. ⁷ ორეჲროთაჲ ზე ირეჲრეჲყოფსეჲ რეჲროთარეჲყოფისრე ყოწინარე შარეშინა, მრეშეჲთაჲ შარეჲქეჲნი სრეშარეჲყოფისრე სჲქშირე ზე იჲსჲნი ვრეშარეჲყოფინ საყო სჲქში; ⁸ ორ რეშარე შარეჲქეჲნი ჲყოთარე შარეშინარე სჲქშირე, ზეშარეჲყოფინ რეშინარეჲყოფინარე სჲქშირე. ⁹ შარეჲყოფინ შო, აჲჲროთა, მრეშეჲთაჲ შარეშინა შო; ყოყეჲთარე ჲყოფარეჲყოფინარე მარეჲრო სჲქში, საყო სჲქში ზე შარეჲყოფინ სჲქში. ¹⁰ ჲრეშეჲთაჲ შარეჲქეჲნი სრეშარეჲყოფინა ღაქვეშ სჲქში ზე რეჲროთარეჲყოფინარე სჲქშირე საყოთარეჲყოფინარე; შარეშინარეჲყოფინარე ჲყოფარეჲყოფინარე მრეშარე სჲქში

მიწინამძღვრებ და გამოძკვებაჲ მე. ⁴ შენ გამომიყვან ამ მახისაგან, რომელიც დამიგეს, რადგან შენა ხარ ჩემი მფარველი, უფალო. ⁵ შენს ხელებს შევკვედრებ ჩემს სულს; მიხსენ მე, უფალო, ღმერთო ჭემშარიტებისაო. ⁶ შენ მოიძულე ამაოების ფუჭად დამცველნი, მე კი უფალს ვესავ. ⁷ ვიგალობებ და ვიხარებ შენი წყალობით, რადგან მოჰხედე ჩემს დამდაბლებას და იხსენ ჭირისაგან სული ჩემი; ⁸ და არ მიმეცი მე მტრების ხელთ, მიეცი გასაქანი ფეხთა ჩემთა. ⁹ შემიწყალე, უფალო, რადგან გასაჭირში ვარ; შეშფოთდა მწუხარებისაგან თვალი ჩემი, სული ჩემი და მუცელი ჩემი; ¹⁰ რადგან შემოკლდა ტანჯვისაგან ჩემი სიცოცხლე, და ოხვრით – ჩემი წლები; დაუძღურდა სიგლახაკით ჩემი ძალი

და ძუალნი ჩემნი შეძრწუნდეს. ¹¹ ყოველთა მტერთა ჩემთაგან ვიქმენ მე საყუედრელ და მოძმეთა ჩემთაგან ფრიად და შიშ მეცნიერთა ჩემთა; რომელთა მიხილიან მე, გარე განივლტიედ ჩემგან. ¹² დავივიწყე მე, ვითარცა მკუდარი, გულთაგან და ვიქმენ მე ვითარცა ჭურჭელი წყმელული. ¹³ რამეთუ მესმა მე ყუედრებაჲ მრავალთაჲ, რომელნი გარემოჲს იყვნეს ჩემსა; რაჟამს შეკრბეს იგინი ერთბამად ჩემ ზედა, მიღებაჲ სულისა ჩემისაჲ იზრახეს. ¹⁴ ხოლო მე, უფალო, შენ გესავ; ვთქუ: შენ ხარ ღმერთი ჩემი. ¹⁵ და კელთა შენთა შინა არს მკუდრობაჲ ჩემი; მიკსენ მე კელთაგან მტერთა ჩემთაჲსა და მდეგართა ჩემთაჲსა. ¹⁶ გამოაჩინე პირი შენი მონისა შენისა ზედა და მაცხოვრე მე წყალობითა შენითა. ¹⁷ უფალო, ნუ მრცხუნებინ მე, რამეთუ გხადოდე შენ;

ზე მთაყონი სიქნი ყოქსიყაქნი. ¹¹ **ყაყოთარე მღუქთარე სიქთარე ჯენ ურქმენ შუ სრყაქიქნიყოთა ზე შამბიარე სიქთარეჲს ყინოქ ზე ყრუ პოქნიყოქთარე სიქთარე; მთაშოთარე შიქოთარეჲს შუ, ჯენიჲ ჯენიყოქთარეჲს სიქთარეჲს.** ¹² **ბოქოქოქოქოქი შუ, უთარეღე მქაქნი, ჯაყოთარეჲს ზე ურქმენ შუ უთარეღე ყაქნიყოთა რაქიქნიყოთა.** ¹³ **ბოქოქთაჲ შიქმე შუ ყაქიქნიყოქთა მთარეღეღე, მთაშოთარე ჯენიქთარეჲს უქნიქს სიქთარე; მთარეჲს ყოქსიყოქს უქნიქს უქნიქთარეჲს სიქთარე ზოქნი, შოქოქთარე საყოთარე სიქთარეჲს უქნიქს.** ¹⁴ **ბოქთაჲ შუ, საყოთარე, ყოქს უქნიქოქ; უთარეჲ: ყოქს ჯენი უქნიქთარე სიქთარე.** ¹⁵ **ბო ქოქთარე ყოქთარე ყოქს უქნიქს მქაქნიყოქთარე სიქთარე; შოქოქთარე შუ მქაქნიქთარე სიქთარეჲს.** ¹⁶ **ლქმთარე ჯენი უქნიქს შამიქთარე ყოქსიქთარე ზოქნი ზოქნიქთარე სიქთარეჲს.** ¹⁷ **ბოქთარე, ნაქ მთარეჲსიქთარეჲს შუ, მთარეჲსიქთარე ჯენიქთარეჲს ყოქსიქთარე.**

და შეძრწუნდნენ ჩემი ძვლები. ¹¹ გავხდი საყუედრებელი ყველა ჩემი მტრისათვის და განსაკუთრებით – მოძმეთათვის, შემადრწუნებელი – ნაცნობებისთვის; ვინც მხედავს, გარბის ჩემგან. ¹² მკვდარივით ვარ დავიწყებული გულებიდან და დავემსგავსე დამსხვრეულ ჭურჭელს. რადგან მესმის საყუედრე მრავალთაგან, ვინც გარს მარტყია; ¹³ როდესაც შეიკრიბნენ ჩემს წინააღმდეგ, ჩემი სულის ამორთმევა განიზრახეს. ¹⁴ მე კი, უფალო, შენ გესავ; ვთქვი: შენ ხარ ჩემი ღმერთი, ¹⁵ შენს ხელთ არის ჩემი წილხვედრი; მიხსენ ჩემს მტერთა და მდევენლთა ხელიდან. ¹⁶ გამოავლინე შენი პირი შენს მონაზე და მიხსენ შენი წყალობით. ¹⁷ უფალო, ნუ შევრცხვები, რადგან შენ მოგიხმობ;

პრცხუენოდენ უღმერთოთა და შთაკდენ იგინი ჯოჯოხეთად. ¹⁸ უტყუ იქმნენ ბაგენი მზაკუვარნი, რომელნი იტყვან მართლისა მის ზედა უშჯულოებასა ამპარტავანებითა და შეურაცხებითა. ¹⁹ ვითარ მრავალ არს წყალობაჲ სიტკბოებისა შენისაჲ, უფალო, რომელ დაუმარხე მოშიშთა შენთა! ჰყავ შენი იგი მოსავთა შენთათჳს წინაშე ძეთა კაცთასა. ²⁰ დაჰფარნე იგინი საფარველსა პირისა შენისასა აღძრვისაგან კაცთაჲსა; დაიცვნე იგინი კარავსა შენსა კლომისაგან ენათაჲსა. ²¹ კურთხეულ არს უფალი, რამეთუ საკურველ-ყო წყალობაჲ მისი ზედა ქალაქსა მტკიცესა. ²² ხოლო მე ვთქუ განკურვებასა ჩემსა: გან-მე-გდებულ ვარ მე პირისაგან თუალთა შენთაჲსა; ამისთჳს შეგესმა კმაჲ ლოცვისა ჩემისაჲ, რაჟამს ვლალადებდი მე შენდამი.

რამელსაყინაშენ არიძმითათჳს ჳე ყარეძენ რჯანი რჯაჯაღყარე. ¹⁸ ოცყაყ რქმნენ ცრეჯენი მწრეჯაყორინი, მათჳრანი რქყენ მწრითორისე მის ზედა აყჯაყათაყცესე რძარინღერინეყარე ჳე ყრყამრღერეყარე. ¹⁹ ტორინი მწრეჯორი რმის რყრთაყცეო სრღეყარეყცესე ყრინრეო, აყრეოთა, მათჳრთ ჳეაქმრინე მათყარე ყრინრე! რაყრე ყრინ რჯე მამრეოთე ყრინრეოთის რინრეყო მრეოთე რეღრესე. ²⁰ ტრეოყრინე რჯანი სრეღრემრეოთისე რამრისე ყრინრესე რმამრისრეჯენ რეღრესისე; ჳეღრინე რჯანი რემრეოთისე ყრინრე რქმამრისრეჯენ რინრესისე. ²¹ რამითღერეყარე რმის აყრეოთა, მრეშოთაყ სრექმრეოთ-ყა რყრთაყცეო მრის ზედა რმრეოთისე მღერეღესე. ²² რათა მრე რმრეოთაყ რჯენქმრეოთისე სრქმისე: რჯენ-მრე-რჯე-ყარე რრემ მრე რამრისრეჯენ თარეოთე ყრინრესისე; რმრეოთისე ყრეჯესმე რქმეო თარეოთისე სრქმისე, მრეღრემს რრეოთეღერეჯე მრე ყრინრემე.

შერცხვენენ უღმერთონი და ჩავიდნენ ჯოჯოხეთში. ¹⁸ დამუნჯდნენ მზაკვარი ბაგეები, რომელნიც მართალზე უსჯულოებას ამბობენ ამპარტავნებით და შეურაცხმყოფელად. ¹⁹ რაოდენ დიდია, უფალო, შენი სიკეთის წყალობა, რომელსაც ინახავ შენს მოშიშთათვის, შენ მოიმოქმედე იგი შენს მოიმედეთათვის კაცთა ძეთა წინაშე! ²⁰ შენ დაიფარავ მათ შენი პირის საფარველქვეშ კაცთა შფოთისაგან; დაიცავ მათ შენს კარავში მოპაექრეთა შემოტევისაგან. ²¹ კურთხეულია უფალი, რადგან გამოავლინა თავისი წყალობა გამაგრებულ ქალაქში. ²² ხოლო მე ვთქვი ჩემი განკვირების ჟამს: „გადებულ ვარ შენს თვალთაგან“ – ამიტომ შეისმინე ჩემი ლოცვის ხმა, როდესაც ვლალადებდი შენდამი.

²³ შეიყუარეთ უფალი ყოველთა ღირსთა მისთა, რამეთუ ჭეშმარიტებასა ეძიებს უფალი და მიაგოს მათ, რომელნი მეტად ჰყოფენ ამპარტავნებასა. ²⁴ მკნე იყავნ და განძლიერდინ გული თქუენი, ყოველნი რომელნი ესავთ უფალსა.

31. ფსალმუნი დავითისი

¹ ნეტარ არიან, რომელთა მიეტევნეს უშჯულოებანი და რომელთა დაეფარნეს ცოდვანი! ² ნეტარ არს კაცი, რომელსა არა შეუარაცხოს უფალმან ცოდვაჲ, არცა არს პირსა მისსა ზაკუვაჲ. ³ რამეთუ დავდუმენ მე, განკვდეს ყოველნი ძუალნი ჩემნი ღალადებითა ჩემითა მარადლე; ⁴ რამეთუ დლე და ღამე ღამიმდამდა ჩემ ზედა კელი შენი; მივიქეც მე გლახაკობად, რამეთუ განმესხა მე ეკალი. ^ღ

²³ *ჟოყაყარითა აყარითა ყაყოითა იოთისთა შრითა, ირეპითაჲ ცუყ-პრითაღყურსა ემითყეს აყარითა ზე შირჯასა შრთ, მთაშოთნი შიღრეზოყაყინ რეპრითაღყურსა.* ²⁴ *ჰჰინო იყრინ ზე ჯენითოთიშინ ჯაყოთ თინაყინო, ყაყოითნი მთაშოთნი იღრეთ აყაროსა.*

31. פִּסְלֵם־דָּוִד בְּחֵן־יְהוָה

¹ ჩიღრთ რითინ, მთაშოთთა შიღრეთინს აყყაყოთაღყურსო ზე მთაშოთთა ზოიღრთინს ღაწორინ! ² ჩიღრთ რის ღრე, მთაშოთსა რით ყოყარეღყას აყარომინ ღაწორა, რითღ რის იოთისღ შრისღ რეჰაყოღა. ³ ჶრეპითაჲ ზოიღრეპთინ ში, ჯენიღრეპთინ ყაყოითნი მთაშოთნი სიქინ იოთიღრეპთაღრე სიქითაღრეპთი; ⁴ ჶრეპითაჲ ჶოი ჶე ირეპი ჶრეპითაღრეპთინ სიქინიღრეპთი ჶოი იღრთა. ^ღ

²³ შეიყვარეთ უფალი, ყოველნი ღირსნი მისნი, რადგან ჭეშმარიტებას ეძიებს უფალი და მიუზღავს მათ, ვინც ზედმეტად ამპარტავნობს. ²⁴ იყავით მხნედ და გაიმადრეთ გული, ყველამ, ვინც ესავს უფალს!

31. დავითის ფსალმუნი

¹ ნეტარ არიან, ვისაც მიეტევა უსჯულოებანი და ვისი ცოდვებიც დაფარულია! ² ნეტარია კაცი, რომელსაც უფალი არ ჩაუთვლის ცოდვას, და არ არის მის პირში მზაკრობა. ³ დავდუმდი, დაუძღურდნენ ჩემი ძვლები ჩემი ყოველღიური გოდებით; ⁴ რადგან დლე და ღამე მძიმდებოდა ჩემზე შენი ხელი; დავგლახაკდი, რადგან დამესო ეკალი. ^ღ

⁵ ცოდვაა ჩემი გაუწყვე შენ და უშჯულოებაა ჩემი არა დავფარე შენგან; ვთქუ: აღუვარო ბრალი ჩემი უფალსა, და შენ მომიტევე მე უღმერთობაა გულისა ჩემისაა.⁷ ⁶ ამისთვის ილოცვიდეს შენდამი ყოველი წმიდაა ჟამსა შეწყნარებისასა, ხოლო რღუნაა წყალთა მრავალთაა მას არა მიეახლოს. ⁷ შენ ხარ შესავედრებელი ჩემი ჭირისაგან, რომელი გარემომადგეს მე; სიხარულო ჩემო, მიკსენ მე მათგან, რომელთა გარემოუცავ მე. ⁸ გონიერ გყო შენ და გულისკმა-გიყო შენ გზასა მას, რომელსაცა ხჯლოდი; ვიგნე შენ ზედა თუაღნი ჩემნი. ⁹ ნუ იყოფით ვითარცა ცხენი და ჯორი, რომელთა თანა არა არს გულისკმა; ჭიმიტა და აღვრითა უქცინე დაწუნი მათნი, რომელნი შენ არა მიგეახლნეს. ¹⁰ მრავალ გუემა არიან ცოდვილთათვის,

⁵ *გაწერაო სიქში ჯუდაყოყ ყუნი ზე აყუჯაოთაოყუცო სიქში რიხ ზეუფრისი ყუნიჯენ; იოთაყ: რიოყორისა ცხიოთა სიქში აყოროსო, ზე ყუნი შაძიღყოყ ში აოიძითაოყუცო ჯუაოთისო სიქშირისო.*⁷ ⁶ *ტძისოქს იოთაღყორისი ყუნიჯენი ყაოყოთა იძიჯეო ყრესო ყოიქნისიოყვისოსო, ქაოთა მიოაქნისო იოქოთო მხიოქოთოთო მეს რიხ შიოქღოთას.* ⁷ *შიქს ქრისი ყოსოქოქშიოყყოთა სიქში ცხიოსოჯენ, მიაშოთა ჯრისიქმაქჯესი ში; სიქრისაოთა სიქში, შიქსიქსი ში შიოქჯენ, მიაშოთოთა ჯრისიქმააქღყო ში.* ⁸ *საწიოქსი ჯუა ყუნი ზე ჯუაოთისიქმე-ჯუა ყუნი ჯესოსო მეს, მიაშოთოსოქსი ქქქაქა; იოქსიქსი ყუნი სიქქე თაქოთნი სიქსნი.* ⁹ *საყ იყაყოთა იოთოსიქსი ქქქისი ზე ჯსიო, მიაშოთოთა თოსოქ რიხ რისი ჯუაოთისიქმე; ცქქოთა ზე რიქსიოთა აქქქისიქსი იოქოთნი, მიაშოთანი ყუნი რიხ შიოქჯოქღოთანი.* ¹⁰ *ქიოქოქოთა ჯუაქქმე რიხისი ქაქქოთოთოქსი,*

⁵ ჩემი ცოდვა გაუწყვე და ჩემი უსჯულოება არ დავფარე შენგან; ვთქვი: „ვადიარებ უფალთან ჩემს ცოდვას“ – და შენ მომიტევე მე უღმერთობა ჩემი გულისა.⁷ ⁶ ამიტომ ილოცებს შენდამი ყოველი წმიდანი შეწყნარების ჟამს, და მრავალ წყალთა რღვნა მას არ შეეხება. ⁷ შენ ხარ ჩემი თავშესაფარი ჭირისაგან, რომელიც გარს შემომერტყა; სიხარულო ჩემო, მიხსენი მათგან, გარს რომ შემომეხვიენენ. ⁸ „შეგაგონებ და გასწავლი გზას, რომლითაც უნდა იარო; ჩემი თვალი იქნება შენზე“. ⁹ ნუ გახდებით, ვითარცა ცხენი და ჯორი, რომელთაც არა აქვთ გონიერება, ჭიმიტ* და აღვირით უბრუნებენ ყბებს მათ, რომლებიც შენ არ მოგყვებიან. ¹⁰ ძლიერ იგვემებიან ცოდვილნი,

ხოლო რომელნი ესვენ უფალსა, წყალობაჲ გარემოდგეს მათ. ¹¹ იხარებდით უფლისა მიმართ და იშუებდით, მართალნი, და იქადოდეთ ყოველნი წრფელნი გულისთა.

დიდებაჲ

ღმერთო მათჱრანი უსიუჱნი ატფროსი, რაჱროსაჱცო ჱრთიჱშარჭჱრს შრთ. ¹¹ სრთიჱყჭრთ ატფროსი შრშრთი შრ იყაჱყჭრთ, შრთორთნა, შრ იქრჭაჭრთ ააროჱრნი რთროჱრნი ჱაჱროსო.

ჭრჭჱყრო

ხოლო ვინც უფალს ესავს, წყალობა შემოერტყმება გარს. ¹¹ იხარეთ და იმხიარულეთ უფლით, მართალნი, და იამაყეთ ყოველნი გულწრფელნი.

დიდება

 კანონი ე

32. ფსალმუნი დავითისი, ზედა-წარუწერელი ებრაელთა შორის

¹ იხარებდით მართალნი უფლისა მიერ, და წრფელთა შუენის ქებად. ² აუვარებდით უფალსა ბობღნითა და ათძალითა საფსალმუნისადათა უგალობდით მას. ³ აქებდით მას ქებითა ახლითა, კეთილად უგალობდით მას დაღადებითა. ⁴ რამეთუ წრფელ არს სიტყუა უფლისა და ყოველნი საქმენი მისნი სარწმუნოებით არიან; ⁵ უყუარს წყალობად და მსჯავრი უფალსა და წყალობითა უფლისადათა სავსე არს ქუეყანად. ⁶ სიტყუთა უფლისადათა ცანი დაემტკიცნეს და სულითა პირისა მისისადათა – ყოველი ძალი მათი.

 კანონი ე

32. פִּסְלֵמֹנִי דָּוִדִּי, הַזֵּבֵּר־לְפָנֵי־יְהוָה וְלִפְנֵי־עַבְדֵי־יְהוָה

¹ *ღედმოყვამ შრძირონი აყოროსე შოჲმ, ჳე რძიყოთარე ყაყოწისი ქიცრა.* ² *წაყოდმოყვამ აყოროსე ყაყინოთარე ჳე რძიროთარე სრქ-სრომშაწისრეოთარე აყოროსეყვამ შრს.* ³ *წაყოყვამ შრს ქიცრათარე რქოთარე, ქყოთოთარე აყოროსეყვამ შრს იოროგყოთარე.* ⁴ *ქიქყოთაყ რძიყოთარე რძის სრქყოდო აყოროსეო ჳე ყაყორონი სრქშოწნი შრსნი სრძიომშაწიყოყვამ რძიორნი;* ⁵ *ოყოდრძის რყოროსეო ჳე შსჯირონი აყოროსე ჳე რყოროსეყოთარე აყოროსეოთარე სრქისო რძის ქაყოყოწირო.* ⁶ *სრქყოთარე აყოროსეოთარე რქნი ჳეოქმქიქიწიწი ჳე საყოთარე იოწისრე შრსისრეოთარე – ყაყოყოთარე იოწიოთარე შრთო.*

 კანონი მეს უთე

32. დავითის ფსალმუნი, უსათაურო ებრაელთა შორის

¹ იხარეთ, მართალნი, უფლით, – წრფელებს შეშვენით ქება! ² აღიდეთ უფალი დაფდაფით*, ათსიმინი საფსალმუნით* უგალობეთ მას. ³ აქეთ იგი ახალი ხობტით, კეთილად უგალობეთ მას დაღადებით; ⁴ რადგან წრფელია უფლის სიტყვა და მისი ყოველი საქმე სარწმუნოა; ⁵ უყვარს უფალს წყალობა და მსჯავრი, უფლის წყალობით სავსეა ქვეყანა. ⁶ უფლის სიტყვითაა შემტკიცებული ცანი, და მისი პირის სულით – მთელი მათი ძალა.

⁷ შეჰკრებს იგი, ვითარცა თხიერსა, წყალთა ზღვსათა და დასხამს საუნჯეთა შინა უფსკრულთა. ⁸ ეშინოდენ უფლისა ყოველსა ქვეყანასა და მისგან შეიძრნედ ყოველნი დამკვდრებულნი სოფლისანი. ⁹ რამეთუ მან თქვა და იქმნეს, თავადმან აძცნო და დაებადნეს. ¹⁰ უფალმან განაქარვინს ზრახვანი წარმართთანი და შეურაცხ-ყვნის გულისსიტყუანი ერთანი და შეურაცხ-ყვნეს ზრახვანი მთავართანი; ¹¹ ხოლო ზრახვაჲ უფლისაჲ უკუნისამდე ჰგიეს და გულისსიტყუანი გულისა მისისანი – თესლითი თესლადმდე. ¹² ნეტარ არს ნათესავი, რომლისა არს უფალი ღმერთი მათი, ერი, რომელ გამოიჩინა სამკვდრებელად თვსა. ¹³ ზეცით მოხედნა უფალმან და იხილნა ყოველნი ძენი კაცთანი; ¹⁴ განმზადებულით სამკვდრებელით თვსით მოხედნა ყოველთა ზედა

⁷ *ჟიჲსიჲსი იგი, ვითარცა თხიერსა, წყალთა ზღვსათა და დასხამს საუნჯეთა შინა უფსკრულთა.* ⁸ *ეშინოდენ უფლისა ყოველსა ქვეყანასა და მისგან შეიძრნედ ყოველნი დამკვდრებულნი სოფლისანი.* ⁹ *რამეთუ მან თქვა და იქმნეს, თავადმან აძცნო და დაებადნეს.* ¹⁰ *უფალმან განაქარვინს ზრახვანი წარმართთანი და შეურაცხ-ყვნის გულისსიტყუანი ერთანი და შეურაცხ-ყვნეს ზრახვანი მთავართანი;* ¹¹ *ხოლო ზრახვაჲ უფლისაჲ უკუნისამდე ჰგიეს და გულისსიტყუანი გულისა მისისანი – თესლითი თესლადმდე.* ¹² *ნეტარ არს ნათესავი, რომლისა არს უფალი ღმერთი მათი, ერი, რომელ გამოიჩინა სამკვდრებელად თვსა.* ¹³ *ზეცით მოხედნა უფალმან და იხილნა ყოველნი ძენი კაცთანი;* ¹⁴ *განმზადებულით სამკვდრებელით თვსით მოხედნა ყოველთა ზედა*

⁷ შეჰკრებს, ვითარცა ტიკში, ზღვათა წყლებს და მოათავსებს უფსკრულის საუნჯეებში. ⁸ ეშინოდეს უფლისა მთელ ქვეყანას და ძრწოდეს მის წინაშე ქვეყნიერების ყოველი მკვიდრი. ⁹ რადგან მან თქვა და იქმნა, მან ბრძანა და დაიბადა. ¹⁰ უფალი განაქარვებს წარმართთა ზრახვებს, აბუჩად აიგდებს ხალხთა გულისთქმებს და მთავართა განზრახვებს. ¹¹ უფლის განზრახვა კი უკუნისამდე რჩება და მისი სურვილები – თაობიდან თაობამდე. ¹² ნეტარია მოდგმა, რომლის უფალიც არის მისი ღმერთი; ერი, რომელიც გამოიჩინა თავის სამკვიდრებლად. ¹³ ზეციდან მოჰხედა უფალმა და იხილა კაცთა ყოველი ძე; ¹⁴ თავისი განმზადებული სამკვიდრებლიდან მოჰხედა ქვეყნიერების

33. ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს-იგი იცვალა პირი თვისი წინაშე აბიძელოქისსა და განუტევა იგი და წარვიდა

¹ ვაკურთხო უფალი ყოველსა ჟამსა, მარადის ქებაჲ მისი პირსა ჩემსა. ² უფლისა მიერ იქოს სული ჩემი, ესმოდის მშუდთა და იხარებდენ. ³ განადიდეთ უფალი ჩემ თანა და აღვამაღლოთ სახელი მისი მის თანა. ⁴ გამოვიძიე უფალი და ისმინა ჩემი და ყოველთა ჭირთა ჩემთაგან მიჰსნა მე. ⁵ მოედით მისა და განათლდით და პირსა თქუენსა არა ჰრცხუენეს. ⁶ ამან გლახაკმან კმაყო და უფალმან ისმინა მისი და ყოველთა ჭირთა მისთაგან იჰსნა იგი. ⁷ დაიბანაკებს ანგელოზი უფლისაჲ გარემოჲს მოშიშთა მისთა და იჰსნნეს იგინი. ⁸ განიცადეთ და იხილეთ, რამეთუ ტკბილ არს უფალი; ნეტარ არს კაცი,

33. פִּלְסֵלְמֹנִי דָּוִד־בְּנֵי־יִשָׁרָאֵל, כִּשְׁמֹנֶה־וְיָמֵי־יְהוָה צָדִיק וְיָמֵי־יְהוָה צָדִיק וְיָמֵי־יְהוָה צָדִיק וְיָמֵי־יְהוָה צָדִיק

¹ *ჩუჩყაძითუა აყურთა ყაურთოსი ურჰსი, შუხიწისი იყუცოა შისი რიხისი სუჰსი.* ² *აყურთი შოჟი რიხისი საყთა სუჰი, რისშაწისი შყუწათი წი ურუიყუწი.* ³ *ლუჩიწიწიუთ აყურთა სუჰ თიჩი წი რიურ-შოროთა სიუყოთა შისი შის თიჩი.* ⁴ *ლუშაურიძოჟ აყურთა წი რისჩიჩი სუჰი წი ყაურთათი ცუითი სუჰთიუჩი შიჩისი ში.* ⁵ *შაჟწით შისი წი ურჩითოწით წი რიხისი თიყაყინისი რიხი რიხიყაყინისი.* ⁶ *ცხიჩი ურუღიჩიჩი ჩიჩი-ყა წი აყურთიჩი რისჩიჩი შისი წი ყაურთათი ცუითი შისთიუჩი რიჩისი რი.* ⁷ *ბოყურჩიჩიყის რჩიუოთაჩი აყურთისი ურუიქმასი შაყიყთი შისთი წი რიჩიჩიჩი რიუჩი.* ⁸ *ლუჩიწიწიუთ წი რიუოჟთ, იხიქოთაჟ ქიყოთ რიჩი აყურთა; ჩიუღიჩი რიჩი ჩიღი,*

33. დავითის ფსალმუნი, როდესაც იცვალა სახე აბიძელოქის* წინაშე და მან გაუშვა იგი და წავიდა

¹ ვაკურთხებ უფალს ყოველ ჟამს, მარად იქნება მისი ქება ჩემს ბავებზე. ² უფლით იქებს თავს ჩემი სული, ისმინონ მშვიდებმა და გაიხარონ. ³ განადიდეთ უფალი ჩემთან ერთად და ავამაღლოთ მისი სახელი მასთან. ⁴ ვეძიე უფალი და ისმინა ჩემი და ყველა ჩემი ჭირისაგან მიხსნა მე. ⁵ მოდით მასთან და განათლდით და პირი თქვენი არ შერცხვება. ⁶ ამ გლახაკმა შეჰლაღადა, და უფალმა ისმინა მისი და ყველა მისი გასაჭირისაგან იხსნა იგი. ⁷ დაიბანაკებს უფლის ანგელოზი მის მოშიშთა გარშემო და იხსნის მათ. ⁸ ივემეთ და იხილეთ, როგორი კეთილია უფალი; ნეტარია კაცი,

რომელი ესავს მას. ⁹ გემინოდენ უფლისა ყოველთა წმიდათა მისთა, რამეთუ არა არს ნაკლულევანებად მოშიშთა მისთა. ¹⁰ მდიდარნი დაგლახაკდეს და შეემშია, ხოლო რომელნი ეძიებენ უფალსა, არა ნაკლულევან იქმნენ ყოვლისაგან კეთილისა.⁷ ¹¹ მოვედით, შვილნო, ისმინეთ ჩემი, შიში უფლისაჲ გასწაო თქვენ. ¹² ვინ არს კაცი, რომელსა ჰნებავს ცხორებაჲ და უყუარან ხილვად დღენი კეთილნი? ¹³ დააცხრვე ენაჲ შენი ბოროტისაგან და ბაგენი შენნი ნუ იტყვან ზაკუვასა; ¹⁴ მოიქეც ბოროტისაგან და ქმენ კეთილი, მოიძიე მშვილობა და მისდევდი მას. ¹⁵ თუალნი უფლისანი მართალთა ზედა და ყურნი მისნი ღოცვასა მათსა ზედა; ¹⁶ პირი უფლისაჲ მოქმედთა ზედა ძვრისათა მოსპოლვად ქუეყანით საკსენებელი მათი. ¹⁷ კმობდეს მართალნი და

მაშჲოთი უსურის შრს. ⁹ ԼյւցւնաՅի սպարուսը պարոտաւ լոժՆաւու Յրսուր, մըժոտապ ղմուր ղմիս հըհուսպարուրընդցըս Յասյւտու Յրսուր. ¹⁰ ԳՅրՅըմնի Յըչուըըըըըըը Յը ցոդժցուը, լառաա մաժոդանի դմարդցդի սպարուսը, ղմուր հըհուսպարուրըն ղմժնդին պարոտուրըըն հդտուտուր. ⁷ ¹¹ ԳարդՅաո, ցարոտնա, ղմժնդտ խժժ, ցրցր սպարուսըս շըսըրաա տմխպդին. ¹² Խին ղմիս հըըը, մաժոդուսը րնդցըրըն ըըսամդցըս Յը սպարուրըն լարուրըՅ Յոդին հդտուտնի? ¹³ Ծըըըըըըըըըը ղմնըս ցդին ցամաըըըըըըըն Յը ցըըըըըը ցդինն հպ ղըըըըըն հըհպարըսը; ¹⁴ Գարմըը ցամաըըըըըըըն Յը մժնդին հդտուտ, ժարմարդ ժցմՅացըս Յը ՅրսՅդըՅ Յը. ¹⁵ Գարտնի սպարուրընի Յըմտուրտուր հդՅը Յը ցպմին Յրնի րաըըըըըը Յըտըսը հդՅը; ¹⁶ Սըմի սպարուսըս ժամժոՅմուր հդՅը մմմըըըըըը ժըսըսարուրըՅ մարդըըըըըը սըըըըըըըըըըը Յըտու. ¹⁷ ԻՅացՅըս Յըմտուրտնի Յը

რომელიც მას ესავს. ⁹ გემინოდეთ უფლისა, ყოველნი წმიდანნი მისნი, რადგან არავითარი ნაკლოვანება არა აქვთ მის მოშიშებს. ¹⁰ მდიდარნი გადატაკდნენ და დაიმშნენ, ხოლო უფლის მაძიებელთ არავითარი სიკეთე არ მოაკლდებათ.⁷ ¹¹ მოდით, შვილებო, ისმინეთ ჩემი, უფლის მოშიშებას გასწავლით თქვენ. ¹² ვინ არის კაცი, რომელსაც ნებავს სიცოცხლე და უყვარს იხილოს კეთილი დღეები? ¹³ დააცხრე ენა ბოროტისაგან და შენი ბაგეები ნუ იშაკვრებენ. ¹⁴ მოიქეცი ბოროტისაგან და ჰქმენ კეთილი, ეძიე მშვილობა და მიჰყევი მას. ¹⁵ უფლის თვალები მართლებისკენაა მიჰყრობილი და მისი ყურები – მათი ღოცვისაკენ; ¹⁶ ხოლო პირი უფლისა – ბოროტმოქმედთა წინააღმდეგ, ქვეყნიდან მათი სახსენებლის მოსასპობად. ¹⁷ შეკლადეს მართლებმა და

უფალმან ისმინა მათი და ყოველთა ჭირთა მათთაგან იკსნნა ივინი. ¹⁸ მახლობელ არს უფალი შემუხსრვილთა გულისთა და მდაბალნი სულისთა აცხოვნნეს. ¹⁹ მრავალ არიან ჭირნი მართალთანი და ყოველისავე მისგან იკსნნეს ივინი უფალმან. ²⁰ დაიცვენეს უფალმან ყოველნი ძუალნი მათნი და ერთიცა მათგანი არა შეიმუხსროს. ²¹ სიკუდილი ცოდვილთაჲ ბოროტ არს, ხოლო რომელთა სძულდეს მართალი, უშჯულოებენ. ²² იკსნნეს უფალმან სულნი მონათა მისთანი და არა ცოდონ ყოველთა, რომელნი ესვენ მას.

დიდებაჲ

აყდომპენ ისქინო შერთი ჳე ყაყოყოთოე ცვიმთოე შერთოეჯენ იქსნნინო იჯინო. ¹⁸ შერქოთაყოთო რმის აყდომო ყოქშაქსიყოთოე ჳყოთოე ჳე შვეკელონი სყოთოე რქქაქინქის. ¹⁹ შირიყოთო რმირნი ცვიმნი შერთოეოთონი ჳე ყაყოთოსეყოქ შისჯენ იქსნნინო იჯინო აყდომპენ. ²⁰ შირიქინქის აყდომპენ ყაყოთონი მყოლონი შერთი ჳე ყითორქე შერთოენი რმირ ყოქშაქსიმას. ²¹ სიქაქოთი ქაჭყოთოეჲ ყვამაქ რმის, ქათოთა მთაშყოთოე სიმყოქის შერთოეო, აყეჯყოთაყოქენ. ²² სქსნქის აყდომპენ სყოთი შანოთოე შისთენი ჳე რმირ ქაჭანი ყაყოყოთოე, მთაშყოთი ყისყოქნი შერს.

ჳეჳეკეო

უფალმა ისმინა მათი და ყველა მათი გასაჭირისგან იხსნა ისინი. ¹⁸ ახლოსაა უფალი გულით შემუხსრვილებთან და სულით თვინიერებს გადაარჩენს. ¹⁹ მრავალი გასაჭირი აქვთ მართლებს და ყველასგან იხსნის მათ უფალი. ²⁰ იცავს უფალი თითოეულ მათ ძვალს და ერთი მათგანიც არ შეიმუხსრება. ²¹ ცოდვილთა სიკუდილიც ბოროტია, და მართალთა მოძულენი არიან უსამართლობის ჩამდენნი. ²² იხსნის უფალი თავის მონათა სულებს და მის მოიმედეთაგან არავინ შესცოლავს.

დიდება

34. ფსალმუნი ღავითისი

¹ საჯენ, უფალო, მავნებელნი ჩემნი და ჰბრძოდე მბრძოლთა მათ ჩემთა; ² აღიდე ჭური და ფარი და აღდეგ მწედ ჩემდა. ³ განჰფინე მახული შენი და შეკრიბე წინაკერძო მღევართა ჩემთაჲსა; არქუ სულსა ჩემსა: მკსნელი შენი ვარი მე. ⁴ ჰრცხუნეოდენ და კდემებოდენ, რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა; მართლუკუნიქცენ და სირცხულეულ იქმნენ, რომელნი ზრახვიდეს ჩემთვის ძურსა. ⁵ იქმნენ ივინი ვითარცა მტუერი წინაშე ქარსა და უფლისამან ანგელოზმან აჭირვენ მათ; ⁶ იყვნენ გზანი მათნი ბნელ და საცთომელ და ანგელოზმან უფლისამან დევნეს ივინი. ⁷ რამეთუ ცუდად დამირწყეს მე განსახრწნელი საფრკისა მათისაჲ და ამაოდ აყუედრებდეს სულსა ჩემსა.

34. פִּלְשֵׁתִי בְּצַדִּיקִים

¹ სრჯენ, აყალოთ, მარინიყუონი სქმნი ზე რყმითაჲჲ მყმითაოთარ მართ სქმთარ; ² ტოიოჲ ყაიხი ზე არიხი ზე რიზოჲჲ მყოჲ სქმ-ზე. ³ ლენოაჲნიჲ მარქოი ყიენი ზე ყიქმიყუჲ რინრქიქმიამა მჭოჲრემითარ სქმთარასრ; რმიქაჲ საყონსრ სქმსრ: მქსნიოთი ყიენი რორი მჲ. ⁴ სმილყაჲნიჲჲ ზე ღჭოჲყაჲჲჲ, მამოჲნი რმიოყუჲნი საყონსრ სქმსრ; მარითოთაჲქაჲნიქლენ ზე სომილყოჲყოჲ რქმნიჲ, მამოჲნი ზნირ-ყოჲჲ სქმთაჲსი მქმსრ. ⁵ სქმნიჲ რჯინი რორთრმილრ მქაჲი რინრყუქრმსრ ზე აყაონსრმონ რნიჯოთაჲნიჲჲ რჯინიოჲნი მართ; ⁶ სქონიჲნი ჲნირნი მართნი ყნიოთ ზე სრლთამოთ ზე რნიჯოთაჲნიჲჲ აყაონსრმონ ჲოჲნიჲნიჲნი რჯინი. ⁷ ჲომოთაჲ ლაჲრჲ ზემომოჲჲსი მჲ ჲენსრლქონიოთი სრქმიქისრ მართისრ ზე რმარჲ რყაჲჲჭმიოჲჲჲსი საყონსრ სქმსრ.

34. ღავითის ფსალმუნი

¹ განსაჯე, უფალო, ჩემი მავნებელნი, შეებრძოლე ჩემთან მებრძოლებს; ² აილე საჭურველი და ფარი და აღსდეგ ჩემს შემწედ! ³ იშემვლე მახვილი შენი და მოუღერე ჩემს მღევრებს, უთხარ ჩემს სულს: „მე ვარ შენი მხსნელი“. ⁴ შერცხვნენ და გაწბილდნენ ჩემი სულის მადიებელნი; უკუიქცენ და შერცხვნენ, ვინც ჩემთვის სიავეს იზრახავს. ⁵ იყვნენ ისინი, ვითარცა მტვერი ქარის წინაშე, და უფლის ანგელოზმა შეაჭირვოს ისინი. ⁶ იყოს მათი გზები ბნელი და ძოლი პული, და უფლის ანგელოზმა დევნოს ისინი. ⁷ რადგან უმიზეზოდ დამიგეს მე თავიანთი მახე დასაღუპად, და ამაოდ ჰყვედრიდნენ ჩემს სულს.

⁸ ეწიენ მათ საფრკვე, რომელ არა უწყოდინ და სანადიროდ, რომელ დაარ-
წყუეს, შეიპყრნედ იგინი და საფრკესავე მათსა შეითხინედ. ⁹ ხოლო სუ-
ლი ჩემი იხარებდეს უფლისა მიმართ და იშუებდეს მაცხოვარებითა მისი-
თა. ¹⁰ ყოველთა ძუალთა ჩემთა თქუან: უფალო, უფალო, ვინ გემსგავსოს
შენ? რამეთუ იკსენ გლახაკი კელთაგან უძლიერესთა მისთაჲსა და გლახაკი
და დავრდომილი – მიმოდამტაცებელთაგან მისთა. ¹¹ რამეთუ აღდგეს
ჩემ ზედა მოწამენი ცრუნი და რაჲ-იგი არა უწყოდე, მკითხვიდეს მე. ¹² მო-
მაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ და უმკვდროებაჲ სულისა ჩემისაჲ იზ-
რახეს. ¹³ ხოლო რაჟამს იგინი მაჭირვებდიან მე, შევიმოსი ძაძაჲ და დავიმ-
დაბლი მარხვითა სული ჩემი, და ლოცვაჲ ჩემი წიაღადვე ჩემდა მოიქცეს.

⁸ **ქოიენ შრთ სრჟიჲჲ, მიაძჟოთ რჟიჲ აკოყაშრჲნ შრ სრჲრშრჲთაჲ,
მიაძჟოთ შრჲრჲოყაყჲს, ყოიყაყინჲშ იჟინი შრ სრჟიჲჲსრჲოჲჲ შრთსრ
ყოიჲლჲნიჲშ. ⁹ ჭათაჲ საყოი სჲჲი რჯრჲოყშჲს აკოიჲსრ შრშრჲთაჲ შრ
იყაყოყშჲს შრლქაოიჲრჲოყაოი შრსოთ. ¹⁰ ყაოიჲოთრ მიაქოთრ სჲჲ-
თრ თიჲაჲნ: აკოიჲთა, აკოიჲთა, ოინ ჟჲშსჟოიჲსას ყოინ? ირშჟოთაჲ
იჲსიჲნ ჟოიჲლჲნიჲჲ იჟოთრჲჲნი აკოიჲოიჲოიჲსოთ შრსოთსრ შრ ჟოიჲლჲ-
ნი შრ შრჲოიშრშოთა – შრშაშრშლქოიჲოთრჲჲნი შრსოთ. ¹¹ ირშჟოთაჲ
ოიშჟოიჲს სჲჲი იჟიშე შაოიშჲინი ჲიჲაჲნი შრ ირჲ-იჟი რჟიჲ აკოყაშჲ,
შჲოთლჲოიშჲს შჲ. ¹² შაშოიჲჲს შჲ ყაიჲაჲნი იჟოიჲოიჲსოთ ოოთა შრ აკ-
იქშრჲთაჲოყოა საყოიჲსრ სჲჲისრჲ ინიჲლჲს. ¹³ ჭათაჲ ირჲოიშს იჟინი
შრჯიჲოიჲოყშრჲნი შჲ, ყოიჲოიშასი ირჲოიშოა შრ შრჲოიშშრჲოთა შრჲოიჲო-
თრ საყოი სჲჲი, შრ ოაჲოიჲოა სჲჲი ოოიჲოიშჲოი სჲჲიშე შაოიჲლჲს.**

⁸ მოექცნენ მახეში, რომელიც არ იცინან, და ხაფანგმა, რომელიც დააგეს, შეიპყ-
რას ისინი, და თავიანთსავე მახეში ჩაცვივდნენ! ⁹ ხოლო ჩემმა სულმა იხაროს
უფლით და ილხინოს მისი ხსნიით. ¹⁰ ყოველი ჩემი ძვალი ამბობდეს: „უფალო,
უფალო, ვინ არის შენი მსგავსი? რადგან იხსნი გლახაკს მასზე ძლიერთა
ხელთაგან და ლატაკს და დავრდომილს – მძარცველთაგან“. ¹¹ რადგან აღდგ-
ნენ ჩემს წინააღმდეგ ცრუ მოწამენი და რაც არ ვიცოდი, იმას მეკითხებოდნენ,
¹² მომაგეს მე ბოროტი კეთილის წილ და ჩემი სულის უმკვიდროდ დატოვება
განიზრახეს. ¹³ ხოლო მე, როდესაც მაჭირვებდნენ – ძაძით ვიმოსებოდი, მარხ-
ვით სულს ვიმდაბლებდი, მაგრამ ჩემი ლოცვა ჩემსავე წიაღში მიბრუნდებოდა.

¹⁴ ვითარცა ძმა და მეგობარი ჩუენი, ეგრეთ სათნო-ვიყავ; ვითარცა მგლოვარე და მწუხარე, ეგრე დავმდაბლდი. ¹⁵ და ჩემ ზედა იხარეს და შეკრბეს; შეკრბეს ჩემ ზედა გუემანი და მე არა ვაგრძენ, განიყვნეს და არა შეინანეს. ¹⁶ განმცადეს მე და შეურაცხებით შეურაცხ-მყვეს მე და დაიღრჭინეს ჩემ ზედა კბილნი მათნი. ¹⁷ უფალო, ოდეს მომხედო? განაშორე სული ჩემი ძურისსაქმისა მათისაგან და ლომთაგან მხოლოდშობილება ჩემი. ¹⁸ აღვიარო შენ ეკლესიასა შინა დიდსა და კრებულსა შორის მრავალსა გაქებდე შენ. ¹⁹ ნუმცა უხარის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა უსამართლოდ, რომელთა მომიძულეს მე ცუდად და თუალ-ჰყოფდეს თუალითა. ²⁰ რამეთუ ჩემ თანა მშვდობასა იტყოდეს და რისხვით ზაკუვასა განიზრახვიდეს. ²¹ განავრცეს ჩემ ზედა პირი მათი და თქუეს:

14 *ჩუთარძილუ მძოა ჳე მჟუჯაყდოი საყინო, ჟუჟიჟო სოთნო-ჟოყდო; ჟოთარძილუ მჟოთოჟოიჟო ჳე მჟოაყდოი, ჟუჟიჟო ჳოჟმშოყდო. 15* *ძო სჟმ ზჟჳე იღოიჟო ჳე ყოქმიყოს; ყოქმიყოს სჟმ ზჟჳე ჟუაჟჳინო ჳე მჟო როიო ჟოქმიჟინ, ჟუნოჟოიჟო ჳე როიო ყოინოიჟოს. 16* *ღუნძლუ-ჳოი მჟო ჳე ყოაჟოიღლუყდო ყოაჟოიღლუ-მჟოიჟოს მჟო ჳე ჳოროიჟინიჟოს სჟმ ზჟჳე ჟყოინო მჟოინო. 17* *ოჟოოთა, აჳოი მამძლუჳა? ჟუნოყდოი საყოი სჟმ მჟმისისრქმისო მჟოისოჟუნ ჳე თამთოჟუნ მჟოთამჳ-ყაყოთოჟო სჟმ. 18* *ტოჟოიჟო ყოინ ჟქოთოიოისო ყოინო ჳოჳსო ჳე ჟოიყაყოისო ყოთის მოიოოთისო ჟუნოიყჳო ყოინ. 19* *ჩაჳლუ აყდო-თის სჟმ ზჟჳე მღოთო სჟმთო აყსომჟოთოთამჳ, მამჟოთო მამ-თოაჟოიჟოს მჟო ჟაჳოჳ ჳე თაჟო-თაჟოჳოიჟოს თაჟოოთო. 20* *ქოშოთაჟ სჟმ თოინო მჟმჳაყდოსო იღყაჳოი ჳე მოსღოოთ ზოჟაჟოისო ჟუნ-ინოიოიღოიჳოი. 21* *ღუნოიოიღოიჟოს სჟმ ზჟჳე ჟოთო მჟოთო ჳე თქაყოს:*

¹⁴ როგორც ჩვენს ძმასა და მეგობარს, ისე სათნოდ ვექცეოდი; როგორც მგლოვარე და მწუხარე, ისე ვიმდაბლებდი თავს. ¹⁵ გაიხარეს ჩემზე და შემომეხვივნენ; მოკრიბეს ჩემზე დარტყმები და მე კი ვერ გავიგე; დაიშალნენ, მაგრამ არ შეინანეს. ¹⁶ მცდიდნენ მე და შეურაცხმყოფდნენ და აღრჭენდნენ ჩემზე კბილებს. ¹⁷ უფალო, როდის მომხედავ? განარიდე ჩემი სული მათ ბოროტ საქმეებს, და ლომებს – მხოლოდშობილება ჩემი. ¹⁸ გადიარებ შენ დიდ ეკლესიაში და მრავალთა კრებულში გაქებ შენ. ¹⁹ ნუ გაიხარებენ ჩემზე ჩემი მტრები უსამართლოდ, რომლებმაც უმიზეზოდ მომიძულეს და თვალით ანიშნებენ ერთიმეორეს; ²⁰ რადგან ჩემთან მშვიდობაზე ლაპარაკობდნენ და რისხვით მზაკვრობას განიზრახავდნენ. ²¹ პირი დააღეს ჩემზე და ამბობდნენ:

ვაშა, ვაშა! იხილეს თუაღლთა ჩუენთა.²² იხილე, უფალო, ნუ დასდუმენები, უფალო, ნუ განმეშორები ჩემგან.²³ განიღვძე, უფალო, და მოჰხედენ განკითხვასა ჩემსა, ღმერთო ჩემო და უფალო ჩემო, შჯასა ჩემსა.²⁴ მისაჯე მე, უფალო, სიმართლითა ჩემითა, უფალო ღმერთო ჩემო და ნუმცა უხარის ჩემ ზედა.²⁵ ნუ იტყვედ გუღლთა შინა მათთა: ვაშა, ვაშა, სულსა ჩუენსა! ნუცა იტყვედ, ვითარმედ: შთავნთქათ იგი.²⁶ ჰრცხუენოდენ და კდემბოდენ თანად, რომელთა უხაროდა ბოროტთა ჩემთათვს; შთაიცუედ სირცხული და კდემად, რომელნი მდიდრად იტყოდეს ჩემ ზედა.²⁷ იხარებდენ და იშუებდენ შენდამი ყოველნი, რომელთა ენება სიმართლე ჩემი და თქუედ მარადის: დიდ არს უფალი! რომელთა უნდა მშჯლობად მონისა შენისა.²⁸ და ენად ჩემი იტყოდის სიმართლესა შენსა და მარადლე ქებასა შენსა.

ყრყრე, ყრყრე! ყრყრეს თაყრთარე საყრინთრე.²² ჯერყო, აყრთარა, ნაყრესნაყრე, აყრთარა, ნაყრესნაყრე, აყრთარა, ნაყრესნაყრე.²³ ლერთარყო, აყრთარა, ზე შარყოლქურნ ყრესნაყრესრე ლქქსრე, იშყოთარა ლქქსა ზე აყრთარა ლქქსა, ყრესრე ლქქსრე.²⁴ ჰრესრეჟე ჰე, აყრთარა, სრესნარითარითრე ლქქსარე, აყრთარა იშყოთარა ლქქსა ზე ნაყქქლე აყრესრეს ლქქსა ზე.²⁵ ნაყრესნაყრე, ყრთარითყო: ყრყრე, ყრყრე, საყრესრე საყრესრე! ნაყრესნაყრე, ყრთარითყო: ყრესრესნარე იყრესრე.²⁶ სარესნაყრესნაყრეს ზე ჰქქესნაყრესნაყრეს თრესნაყრეს, მარყოთარე აყრესნარე ყრთარითრე ლქქსარესნაყრეს; ყრესნაყრეს სარესნაყრეს ზე ჰქქესნაყრეს, მარყოთარე მხრესნარე ზე ჰქქესნაყრეს ლქქსა ზე.²⁷ ლერთარყო ზე ყრესნაყრესნაყრეს ყრესნარე, მარყოთარე ლქქსა სარესნარე ლქქსა ზე თარესნაყრესნაყრეს: ზე ზე ლქქსა აყრესნარე! მარყოთარე აყრესნაყრეს მყრესნაყრეს შარესრე ყრესნარე.²⁸ ზე ლქქსა ლქქსა ლქქსა სარესნარესრე ყრესნარე ზე მარესნარე ლქქსარესრე ყრესნარე.

„ვაშა, ვაშა! იხილეს ჩვენმა თვალებმა“.²² იხილე ეს, უფალო! ნუ დადუმდები, უფალო, ნუ განმშორდები მე.²³ გაიღვიძე, უფალო, მოჰხედე ჩემს განკითხვას, ღმერთო ჩემო და უფალო ჩემო — ჩემს განსჯას!²⁴ განმსაჯე, უფალო, ჩემი სიმართლით, უფალო, ღმერთო ჩემო, და ნუ გაიხარებენ ჩემზე ისინი,²⁵ ნუ იტყვიან თავიანთ გულებში: „ვაშა, ვაშა, სულსა ჩვენსა!“ ნუ იტყვიან: „ჩავყვლაპეთ იგი!“²⁶ შერცხვენენ და გაწბილდენ ერთიანად, ვისაც ჩემი სიავე უხარია; შეიმოსონ სირცხვილი და გაწბილება, ვინც მედიდგულებსა.²⁷ გაიხაროს და იმხიარულოს ყველამ, ვისაც სურს ჩემი გამართლება და თქვან მუდამ: „დიდია უფალი!“ ვისაც სურს მშვიდობა შენი მონისათვის.²⁸ და ჩემი ენა იტყვის შენს სიმართლეს და შენს ქებას მთელი დღე.

35. დასასრულსა, მონისა უფლისა დავითისი

¹ თქვს უმჯულომან ცოდვასა შინა გულსა თვისსა, არა არს შიში ღმრთისაჲ წინაშე თუალთა მისთა. ² რამეთუ ზაკუვიდა იგი წინაშე მისსა მოპოვნებად უმჯულოებისა თვისისა და სიძულელისა. ³ სიტყუანი პირისა მისისანი – უმჯულოება და ზაკუვა, არა ინება მან გულისკმის-ყოფაჲ კეთილისაჲ. ⁴ უმჯულოებაჲ იზრახსა საწოლსა ზედა თვისსა, დადგა იგი ყოველსა გზასა არაკეთილსა და ბოროტი მას არა მოეწყინა. ⁵ უფალო, ზეცას არს წყალობაჲ შენი და ჭემმარიტებაჲ შენი ვიდრე ღრუბელთამდე; ⁶ სიმართლენი შენნი, ვითარცა მთანი ღმრთისანი და განკითხვანი შენნი უფსკრულ მრავალ. კაცთა და საცხოვარსა აცხოვნებ შენ, უფალო, ⁷ ვითარცა განამრავლე წყალობაჲ შენი,

35. ՃՆՏԵՆԱԳՆՏ, ԲՁԻՆՏ ՉՓՆՆՏ ՃՇԻՂԵՆ

¹ Գիպիսս պպջպոոսթի լասճորսս քրիս զպոսսս տվսսս, ռիս ռիսս քրքր ռժիտրիսս լրիսսքր տարոտր թրստր. ² Խեթիտսս չիսիպրիճ չիս չիս լրիսսքր թրսսս թարսսրիսսքրճ պպջպոոսսքրսս տվսսսս ճ ռիսսպոոսսրիսս. ³ Տրքպարիսս ռիսիսս թրիսսրիսս – պպջպոոսսքրսս ճ չիսիպրիս, ռիս ռիսքր թրիսս զպոոսսսսթրիս-կարիսսս հիսրիսսրիսս. ⁴ Չքջպոոսսքրսս ռիսիսքրսս ռիսքրսսսս չիսիսս, ճճճքր չիսս կարիսսսս զիսսս ռիս-հիսրիսսսս ճ զսսիսսս թրիսս ռիսս թարիսսրիսս. ⁵ Չքրոոսս, չիսքրսս ռիսս լրիսսպոոսսքրսս քրիսս ճ զքրքթրիսսքրսս քրիսս ղրճիսս ռիսսպպոոսսրիսսճճ; ⁶ Տրթրիսսրիսս քրիսսիսս, ղրիսսրիսսս թրիսս ռիսսիսսրիսս ճ զիսսիսսքրիսսրիսս-իսս քրիսսիսս սպրիսսիսսսս թրիսսրիսս. հրիսսս ճ ռիսքրիսսրիսսս ղքրիսսրիսս-իսս քրիսս, սպրիսսս, ⁷ Խրիսսրիսսս զիսսիսսքրիսսրիսսս լրիսսպոոսսքրսս քրիսս,

35. დასასრულს, უფლის მონა დავითისა

¹ ცოდვით ლაპარაკობს უსჯულო თავის გულში, არ არის ღვთის შიში მის თვალთა წინაშე. ² რადგან მზაკვრობს ის თავის თავთან, რომ იპოვოს თავისი უსჯულოებისა და მოძულების გამართლება. ³ მისი სიტყვები უსჯულოება და მზაკვრობაა, კეთილის შეცნობა არ სურს. ⁴ უსჯულოება განიზრახს მან თავის სარეცელზე, დაადგა ყოველგვარი უკეთურების გზას და ბოროტი არ მოიბეზრა. ⁵ უფალო, ზეცაშია შენი წყალობა და ჭემმარიტება შენი – ღრუბლებამდე. ⁶ შენი სიმართლე – ვითარცა ღმერთის მთები და შენი განკითხვა – მრავალი უფსკრული. ადამიანსა და საქონელს შენ იხსნი, უფალო! ⁷ როგორ გაამრავლე

ლმერთო. ხოლო ძენი კაცთანი საფარველსა ფრთეთა შენთასა ესვიდენ. ⁸ და-
ითვრნენ იგინი სიპოხითა სახლისა შენისაჲთა და ღუარი საშუებლისა შენი-
საჲ ასუა მათ. ⁹ რამეთუ შენგან არს წყაროჲ ცხორებისაჲ და ნათლითა შე-
ნითა ვიხილოთ ჩუენ ნათელი. ¹⁰ მოჰფინე წყალობაჲ შენი, რომელთა გიციან
შენ, და სიმართლე შენი წრფელთა გულისთა. ¹¹ ნუ მოვალნ ჩემ ზედა ფერკი
ამპარტავანებისაჲ და კელი ცოდვილისაჲ ნუ შემძრავნ მე. ¹² მუნ დაეცნეს
ყოველნი მოქმედნი უმჯულოებისანი; განვარდენ და ვერღარა უძლონ დაღ-
გომად.

დიდებაჲ

**იშჳითაჲ. ელათა მთჳნი ღელთარნი სერფრთჳთჳსე ფითათჳრე ყჳნთარსე
ჳსჳრჳჭჳნი. ⁸ ღრთჳრთჳნიჳნი ჳჳნი სოთაღათჳრ სერფრთჳრე ყჳნთარსეათჳრ ჳჳ
თაჳრთჳ სერფრთჳრთჳრე ყჳნთარსე რსაჳრ შრთ. ⁹ ჳჳშჳთაჳ ყჳნთარნი
რთს თაჳრთაჳ ელათჳრთჳრ ჳჳ ნრთოთჳრე ყჳნთარჳრე ჳრღრთათჳრ სჳჳრნი
ნრთოთჳრ. ¹⁰ ჳჳთაჳრთჳრ თაჳრთაჳრე ყჳნი, მათჳრთჳრ ჳჳრღრთჳრ ყჳნი, ჳჳ
სჳშრთოთჳრ ყჳნი თთჳრთჳრე ჳჳთოთჳრ. ¹¹ ნაჳ შაჳრთჳნი სჳშ ჳჳრ
ჳრთჳრთჳრ ჳჳრთჳრთჳრთჳრთჳრთჳრ ჳჳ ჳჳრთჳრ ელაჳრთჳრთჳრთჳრ ნაჳ ყჳშმ-
თართჳნი შჳ. ¹² ჳჳნი ჳჳრღრთჳნი ჳჳრთჳრთჳნი შაჳრთჳრთჳნი სჳჳრთჳრთჳრთჳრ-
ნი; ჳჳრთჳრთჳრთჳრთჳრ ჳჳრ ჳჳრთჳრთჳრთჳრ სჳრთჳრთჳნი ჳჳრთჳრთჳრ.**

ჳრთჳრთჳრ

შენი წყალობა, ღმერთო, და კაცთა ძენი შენი ფრთების საფარველქვეშ იმე-
დიანად არიან. ⁸ დაითვრებიან ისინი შენი სახლის პოხიერებით და შენი გან-
ცხრომის ნაკადებს შეასმევ მათ. ⁹ რადგან შენგან არის სიცოცხლის წყარო
და შენი სინათლით ვიხილავთ ნათელს. ¹⁰ მოჰფინე შენი ნათელი მათ, ვინც
გიცნობს შენ და შენი სიმართლე – გულწრფელებს. ¹¹ ნუ მომწველება ამპარ-
ტავანების ფეხი და ცოდვილის ხელი ნუ შემძრავს მე. ¹² იქ დაეცა ყოველი
უმჯულოების მოქმედი; დაეცნენ და ფეხზე დადგომას ვეღარ შეძლებენ.

დიდება

36. ფსალმუნი ღავითისი

¹ ნუ გშურნ უკეთურთაჲ, ნუცა გშურნ მათი, რომელნი იქმან უშჯულოებასა. ² რამეთუ ვითარცა თივაჲ, მსთუად განკმენ და ვითარცა მხალი მწუანვილისაჲ, აღრე დამოცუვენ. ³ ესევე უფალსა და ყავ სიტკბობაჲ, დაემკვდრე ქუეყანასა და დაემწესო სიმიდრრესა ზედა მისსა. ⁴ იშუებდ უფლისა მიმართ და მან მოგცეს შენ თხოვაჲ გულისა შენისაჲ. ⁵ განაცხადე უფლისა მიმართ გზაჲ შენი და ესევე მას და მან ყოს; ⁶ და გამოაბრწყინვოს, ვითარცა ნათელი სიმართლე შენი და განკითხვაჲ შენი – ვითარცა დღე შუვაჲ. ⁷ დაემორჩილე უფალსა და დაემონე მას და ნუ გშურნ მისი, რომელი წარმართებულ იყოს გზასა მისსა კაცისა თანა, რომელი იქმოდის უშჯულოებასა. ⁸ დასცხერ რისხვისაგან

36. פֶּלֶם־בְּדָן וְדָן־יָדָדִן

¹ *ნაყ ჟყაყინ აყჩოთაყითო, ნაყლუ ჟყაყინ შოთი, მიაშოთანი რიშენ აყჯოთაყოთაყოსო.* ² *იოშოთაყ ურთოთილუ თოთო, შოთაყლუ ჟუნაჲშინ ზე ურთოთილუ შლუთი შოთაყლუოთოსო, ჲშოთი ზეშაყლყოფი.* ³ *ისოთიშ აყოთოსო ზე ყოთი სოლხყაოთოსო, ზოჲშჲქლუშოთი ფაოთოთოსო ზე ზოჲშ-ოლსა სოშზოშოთოსო ჲოჲშე შოსოსო.* ⁴ *ისოთიშ აყოთოსო შოშოთი ზე შენ შოჲლუჲს ყოთი თლუოთო ჟოთოსო ყოთოსო.* ⁵ *ლუნლუნლუშო აყოთოსო შოშოთი ჟუნო ყოთი ზე ᲁსოთიშ შოს ზე შენ ყას;* ⁶ *შო ჟუნშოთიოთიოთოს, ურთოთილუ ნოთოთი სოშოთოთიოთი ყოთი ზე ჟუნჲოთოთიოთი ყოთი – ურთოთილუ ზოთი ყაოთო.* ⁷ *შოჲშოთიოთი აყოთოსო ზე ზოჲშოთი შოს ზე ნაყ ჟყაყინ შოს, მიაშოთი ᲁოთიშოთიოთიოთიოთიოთიოთი ჟუნოსო შოსოსო ჲოთოსო თოსო, მიაშოთი რიშაშოს აყჯოთაყოთაყოსო.* ⁸ *შოსლუჲთი მოსოთოსოთოსო*

36. ღავითის ფსალმუნი

¹ ნუ შეგშურდება უკეთურებისა და უსჯულოების მოქმედთა, ² რადგან ისინი ბალახივით სწრაფად განმებნიან და მწვანე მხალივით მალე დაჭკნებიან. ³ მიენდე უფალს და ჰქმენ სიკეთე, დაემკვიდრე მიწაზე და დამწყმსილი იქნები მისი სიმიდრრით. ⁴ იხარე უფლით და ის მოგცემს შენი გულის სათხოვარს. ⁵ განუცხადე უფალს შენი გზები, მიენდე მას და ის აღასრულებს; ⁶ და გამოაბრწყინებს, ვითარცა ნათელს, შენს სიმართლეს, და შენს განსჯას – ვითარცა შუადღეს. ⁷ დაემორჩილე უფალს და დაემონე მას, და ნუ გშურს მისი, ვინც წარმატებულია თავის გზაზე, კაცისა, რომელიც იქმს უსჯულოებას. ⁸ დააცხერ

და დაუტყვევ გულისწყრომა და ნუ ეშურები, რადამაძცა უკეთურებდი.⁹ რამეთუ უკეთურნი ადრე მოისრნენ, ხოლო რომელთა დაუთმონ უფალსა, მათ დაიმკვდრონ ქვეყანაჲ.¹⁰ და წუთლა, და არა იყოს უღმერთო და ეძიებდე ადგილსა მისსა და არა ჰპოვო; ¹¹ ხოლო მშულთა დაიმკვდრონ ქვეყანაჲ და იშუებდენ მრავლითა მშულობითა. ¹² უმზირინ ცოდვილი მართალსა და დაიდრჭინინის მის ზედა კბილნი მისნი; ¹³ ხოლო უფალი ეციინინ მას, რამეთუ წინააღწარ ხედავს, რამეთუ მოახს დღე მისი. ¹⁴ მახული იკადეს ცოდვილთა და გარდააცუეს მშულდსა მათსა დაცემად გლახაკისა და დავრლომილისა და მოკლვად მათდა, რომელნი წრფელ არიან გულითა. ¹⁵ მახული მათი განეწონენ გულსა მათსა, და მშულდი მათი შეიძუსრენ. ¹⁶ შჯობს მცირედი მართლისაჲ, ვიდრელა არა მრავალსა

ზე ზეაღყოფილ უსაყარსოყამაჲა ზე ნაყ უყაყოფილ, მიხათრებლ აქიქთაყოფი. ⁹ **იჲშეთაყ აქიქთაყოფინი რზიჲ შარსინიჲნი, ქათაჲ მათყოთარ ზეაქამანი აყაროსრ, შრთ ზეიშქვშიანი იყაყოფინი.** ¹⁰ **ზე თაყოთ, ზე რთრ იყას აყოშითაჲა ზე თიყოფიჲ რზიჲოსრ შრსრ ზე რთრ თარათა;** ¹¹ **ჲათაჲ მყოწთრ ზეიშქვშიანი იყაყოფინი ზე იყაყოფიჲნი შირიყოთარ მყოწათარ.** ¹² **ღშინიჲნი ქაწყოთარ შრითოსრ ზე ზეიმიფინინი შრს რიჲე იყოფინი შრსნი;** ¹³ **ჲათაჲ აყოფთარ თქინინ შრს, მიხეთაყ თინიასთინი ქიჲრის, მიხეთაყ შარეს ზიჲი შრს.** ¹⁴ **ჲიქლი რიჲეჲს ქაწყოთარ ზე რიმიზორქაყს მყოწსრ შრთრ ზეღეშეზ რორესხისრ ზე ზეიმიზაშორსრ ზე შახორეზ შრთრ, მათყოფინი თიყოთ რთრნი უსაყოთარ.** ¹⁵ **ჲიქლი შრთ რიჲიქთანიჲნი უსაყოთარ შრთრ, ზე მყოწი შრთ ყიშაქსიჲნი.** ¹⁶ **ჲიქსს შრინიჲი შრითორსრ, რიშთიჲი რთრ შირიქოსრ**

რისხვა და მიატოვე გულისწყრომა, და ნუ ეშურები ბოროტების ქმნას; ⁹ რადგან უკეთურნი მალე მოისპობიან, ხოლო უფლისათვის დამთმენნი დაიმკვიდრებენ ქვეყანას. ¹⁰ წუთიც, და აღარ იქნება უღმერთო, მოძებნი მის ადგილს და ვეღარ იპოვი. ¹¹ ხოლო მშვიდნი დაიმკვიდრებენ ქვეყანას, და იხარებენ მრავალი მშვილობით. ¹² დაუდარაჯდება ცოდვილი მართალს და დაადრჭენს მასზე კბილებს, ¹³ უფალი კი დასცინებს მას, რადგან წინასწარ ხედავს, რომ ახლოვდება მისი დღე. ¹⁴ მახვილი იმიშვლეს ცოდვილებმა, მოხიდეს მშვილდი გლახაკისა და დავრლომილის ძირს დასაცემად, გულწრფელთა გასაჟლეტად. ¹⁵ მათი მახვილი მათსავე გულს განეწონება და მათი მშვილდი დაიმსხვრევა. ¹⁶ მართლის მცირედი სჯობს

მას სიმდიდრესა ცოდვილთასა. ¹⁷ რამეთუ მკლავნი ცოდვილთანი შეიმუხს-
რნენ, ხოლო განამტკიცნეს მართალნი უფალმან. ¹⁸ იცნის უფალმან გზა-
ნი უბიწოთანი, და მკვდრობაჲ მათი უკუნისამდე ეგოს; ¹⁹ არა სირცხვ-
ლეულ იქმნენ იგინი ჟამსა ბოროტსა და ღღეთა სიყმილისათა განძენ.
²⁰ რამეთუ ცოდვილნი წარწყმდენ, ხოლო მტერნი უფლისანი ღიდებასა
ოღენ მათსა და ამაღლებასა მოაკლდენ და ვითარცა კუამლი განქარდენ.
²¹ ივასხის ცოდვილმან და არა მიაგის, ხოლო მართალსა ეწყალინ და მის-
ცის. ²² რამეთუ მაკურთხეველთა მისთა დაიმკვდრონ ქუეყანაჲ, ხოლო
მწყევარნი მისნი მოისრნენ. ²³ უფლისა მიერ წარემართების სლვაჲ კაცი-
საჲ, და გზაჲ მისი ენებოს ფრიად. ²⁴ რაჟამს დაეცეს, არა დაიმუსროს, რა-
მეთუ უფალი განამტკიცებს კელსა მისსა. ²⁵ ყრმაჲ ვიყავ და ღავბერდიცა

ძეს სიძვერისა და წყნარისა. ¹⁷ **იხილეთაჲ მკლავნი და წყნარისა**
მკლავნი ყოველნიანი, და არა უნდა მტერიანი დაიძვრონ.
¹⁸ **იხილეთაჲ მკლავნი და წყნარისა, და მკლავნი და წყნარისა**
მკლავნი და წყნარისა, და მკლავნი და წყნარისა. ¹⁹ **და მკლავნი და წყნარისა**
და მკლავნი და წყნარისა, და მკლავნი და წყნარისა. ²⁰ **და მკლავნი და წყნარისა**
და მკლავნი და წყნარისა, და მკლავნი და წყნარისა. ²¹ **და მკლავნი და წყნარისა**
და მკლავნი და წყნარისა, და მკლავნი და წყნარისა. ²² **და მკლავნი და წყნარისა**
და მკლავნი და წყნარისა, და მკლავნი და წყნარისა. ²³ **და მკლავნი და წყნარისა**
და მკლავნი და წყნარისა, და მკლავნი და წყნარისა. ²⁴ **და მკლავნი და წყნარისა**
და მკლავნი და წყნარისა, და მკლავნი და წყნარისა. ²⁵ **და მკლავნი და წყნარისა**
და მკლავნი და წყნარისა, და მკლავნი და წყნარისა.

ცოდვილთა ღიდ სიმდიდრეს; ¹⁷ რადგან ცოდვილთა მკლავი შეიმუხრება,
მართალს კი უფალი განამტკიცებს. ¹⁸ იცნის უფალმა უბიწოთა გზა, და მათი
მემკვიდრეობა უკუნისამდე დარჩება. ¹⁹ არ შერცხვებიან ისინი ბოროტ
ჟამს და შიმშილობის ღღებებში გაძლებიან. ²⁰ რადგან ცოდვილნი წარწყმდე-
ბიან, ხოლო უფლის მტრები მათი ღიდების აღზევებისას დამცირდებიან და
კვამლივით გაქრებიან. ²¹ ცოდვილი ისესხებს და არ დააბრუნებს, მართალი
კი შეიბრალვებს და მისცემს. ²² რადგან მისი მაკურთხებლები დაიმკვიდრებენ
ქვეყანას, მისი მწყევარნი კი მოისპობიან. ²³ უფლისაგან წარმართება კაცის
ნაბიჯები, და მისი გზა ფრიად სასურველია მისთვის. ²⁴ დაცემისას არ დაშავ-
დება, რადგან უფალი ხელს შეაშველებს. ²⁵ ყრმა ვიყავი და ღავბერდი კიდევც,

და არა ვიხილე მართალი დაგდებულ, არცა თესლი მისი მთხოველ პური-სა. ²⁶ მარადლე სწყალობს და ავასხებს მართალი, და ნათესავი მისი კურთხეულ იყოს. ²⁷ მოიქეც ბოროტებისაგან და ქმენ კეთილი და დაემკვდრე უკუნითი უკუნისამდე. ²⁸ რამეთუ უფალსა უყუარს მშჯავრი და არა დასთხინეს ღირსნი მისნი, უკუნისამდე დაიცვნენ იგინი; ხოლო უშჯულონი იღვენენ და თესლი უღმრთოთაჲ მოისრას. ²⁹ ხოლო მართალთა დაიმკვდრონ ქუეყანაჲ და დაემკვდრენ უკუნითი უკუნისამდე მას ზედა. ³⁰ პირმან მართლისამან იწუართოს სიბრძნე და ენაჲ მისი იტყოდის მშჯავრსა. ³¹ შჯული ღმრთისა მისისაჲ არს გულსა შინა მისსა და არა შეუბრკემენ სლვანი მისნი. ³² ხედავენ ცოდვილი მართალსა და ეძიებნ მას, რაჲთამცა მოკლა იგი; ³³ ხოლო უფალმან

წე რამე ურყუარე შრითორთა წრეჭყყაყო, რამლე თესლი შრე მთლ-ურყო ააქმირს. ²⁶ შრითეწოჲ სოყროთაყს წე რყოესლეყს შრითორთა, წე ნრთოესრყო შრე ჯაქმთლეყოთ რყას. ²⁷ შრითლეყს ყაქმთლრსრეწეწე წე ჯქმენ ჯყოთოთა წე წრეჭქქწმთო აქჯაქნოთო აქჯაქნრსრეშწო. ²⁸ ჯრეჭყოთაყ აქჯოთსრე აქჯაქრმს მყჯრეყოთო წე რამე წრესთლრწეს რრმსნო შრსნო, აქჯაქნრსრეშწო წრეწყოწყოწ რყოწრ; ჯრთოთ აქჯოთაქოთანო რეწყოწყოწ რეწე თესლი აქოქმთოთოთაჲ შრისმირს. ²⁹ ჯრთოთ შრითორთოთაჲ წრეჭქქწმთან ჯაქჯოქრწრეწე წე წრეჭქქწმთან აქჯაქნოთო აქჯაქნრსრეშწო შრს რეწეწე. ³⁰ შრითმწენ შრითორსრეშწენ რყოქრითოთს სრეყმითწო წე რწრეწე შრე რლეყწრს მყჯრეყოთსრე. ³¹ მჯყოთო რმითორსრე შრისრეწე რმის ჯყოთსრე ყრწრე შრისრე წე რამე ყოქყოქმთქქმენ სოყოქრწო შრსნო. ³² ჯეწეწეწეწ ჯრწყოთოთა შრითორთსრე წე რმთოქყწ შრს, მრეწოთაშწე მთქოთ რყო; ³³ ჯრთოთ აქჯოთმწენ

მაგრამ არ მიხილავს მართალი მიტოვებული და არც მისი შთამომავალი პურის მთხოვნელი. ²⁶ მართალი ყოველდღე გაიდებს მოწყალებას და გაასესხებს, და მისი შთამომავლობა კურთხეული იქნება. ²⁷ მოიქეც ბოროტებისგან და ჰქმენ კეთილი და დაემკვიდრდი უკუნითი უკუნისამდე; ²⁸ რადგან უფალს უყვარს სამართალი და არ მიატოვებს თავის ღირსეულთ, უკუნისამდე დაიცავს მათ; უსჯულონი კი განიდევნებიან და უღმრთოთა თესლი მოისპობა. ²⁹ ხოლო მართალნი დაიმკვიდრებენ ქვეყანას და დაემკვიდრდებიან მასზე უკუნითი უკუნისამდე. ³⁰ მართლის პირი სიბრძნეს წარმოთქვამს და მისი ენა აუწყებს სამართალს. ³¹ ღმერთის სჯულია მის გულში და არ დაბრკოლდება მისი ნაბიჯები. ³² უთვალთვალეებს ცოდვილი მართალს და ცდილობს მის მოკვლას, ³³ მაგრამ

37. ფსალმუნი დავითისი, მოსაკსენებელად, შაბათისა

¹ უფალო, ნუ გულისწყრომითა შენითა მამხილებ მე, ნუცა რისხვითა შენითა მსწავლი მე. ² რამეთუ ისარნი შენნი განმეწონნეს მე და დაამტკიცე ჩემ ზედა კელი შენი. ³ არა არს კურნებაჲ ეორცთა ჩემთა პირისაგან რისხვისა შენისა, არა არს მშჯლობაჲ ბუალთა ჩემთა პირისაგან ცოდვათა ჩემთაჲსა; ⁴ რამეთუ უმჯულოებანი ჩემნი აღემატნეს თავსა ჩემსა, და ვითარცა ტვრთი მძიმე, დამიმძიმდეს ჩემ ზედა. ⁵ შეეროლდეს და დალპეს წყლულებანი ჩემნი პირისაგან უგუნურებისა ჩემისა; ⁶ დავგლახაკენ და დავმდაბლდი სრულიად,

37. פִּסְלֵמוֹנִי דָּוִד־לְעֹלָם, מִשַּׁבָּתוֹת, שְׁמִינִי

¹ *ოფროთა, ჩაჲ უკაოარსოყიამპითა ეყინითა შერპროთეჲ მე, ჩაჲ-
ლჲ მოსეოროთა ეყინითა შსროლოთა მე. ² ჯიჲშოთაჲ ისეჩინა ეყინინა
ჯინშოთანჩინის მე ჳე ჳიჲშეჲღიღე ლჲმ იჲჳე ჩოთა ეყინ. ³ ტიჲ
რეჩს ჩაჲჩინოეოა ჩამიღთა ლჲშთა ირეჩსეჲჩინ მოსეოროს ეყინ-
სე, რეჩს რეჩს მჲჲჳაეოა მთალოთა ლჲშთა ირეჩსეჲჩინ ლაჳოროთა
ლჲშთაისე; ⁴ ჯიჲშოთაჲ აჲეჲჲოთაჲეჲჩინ ლჲშინ რეჲჲეჲჩინ თოროსე
ლჲშსე, ჳე ჲოთრეჩიღე ჲჲმითა შიჲშე, ჳეჲშეჲშეჲჳის ლჲმ იჲჳე.
⁵ ჲოყინათაჳის ჳე ჳეოთაჲის Მოთაჲოთეჲჩინ ლჲშინ ირეჩსეჲჩინ აჲეჲჲ-
ჩაჲჩინეჲსე ლჲშისე; ⁶ ტოჲოჲოთეღეღეჩინ ჳე ჳეოჲშეჲეჲოაჳე სიჲაოთეჲჳ,*

37. დავითის ფსალმუნი, შაბათის გასახსენებლად

¹ უფალო, შენი გულისწყრომით ნუ მამხილებ და შენი რისხვით ნუ მწვრთნი მე. ² რადგან გამგებირა მე შენმა ისრებმა, და განამტკიცე ჩემზე შენი ხელი. ³ არ არსებობს შენი რისხვისაგან განკურნება ჩემი ხორცისთვის, და არც მშვიდობა ჩემი ძვლებისათვის ჩემს ცოდვათაგან. ⁴ რადგან ჩემი უსჯულოებანი ჩემს თავს აღემატა, და მძიმე ტვირთად დამაწვა მე. ⁵ აყროლდა და დალპა ჩემი წყლულები ჩემი უგუნურებისაგან. ⁶ დავგლახაკდი და დავმდაბლდი სრულიად,

მარადლე მწუხარე ვილოდე; ⁷ რამეთუ თეძონი ჩემნი აღივსნეს ნაგუემთავან და არა არს კურნებაჲ ჯორცთა ჩემთა. ⁸ შევბოროტენ და დავმდაბლდი ვიდრე ფრიად, ვკმობდ სულთქმითა გულისა ჩემისაჲთა. ⁹ უფალო, შენ წინაშე არს ყოველი გულისთქუმაჲ ჩემი, და სულთქმაჲ ჩემი შენგან არა დაეფარა. ¹⁰ გული ჩემი შეძრწუნდა და დამიტევა მე ძალმან ჩემმან და ნათელი თუალთა ჩემთაჲ, და იგიცა არა დაადგრა ჩემ თანა. ¹¹ მოყუარენი ჩემნი და მეგობარნი ჩემნი ჩემ წინაშე მომეახლნეს და დადგეს, და მახლობელნი ჩემნი შორს განდგეს ჩემგან. ¹² და მაიძულებდეს მე, რომელნი ეძიებდეს სულსა ჩემსა, და რომელნი ეძიებდეს ძვრსა ჩემსა, იტყოდეს ამაოებასა და ზაკვასა მარადლე ზრახვიდეს. ¹³ ხოლო მე ვითარცა ყრუსა, არა მესმოდა, და ვითარცა უტყუემან

პრმოუწიუ შოაყრძიუ ურწაწჳ; ⁷ **ქიშეთაჲ თქმანი ლქმნი რიიუნსიჲს ნრჳყაქმარჳნი ჳე რძი რძის ჰაქმნიჲცო კაჲმლო ლქმთო.** ⁸ **ჰიჲყაჲმარჲნი ჳე ჳეჲშჳეყაწჳ ურწიჲსიჲსიჲსი, ურქმარჲსი სარჲმარჲსიჲსი ჳეჲმარჲსი ლქმარჲსი.** ⁹ **ოჲროჲსა, ყჲნი ორნიყუ რძის ყარჲოჲსი ჳეჲმარჲსიჲსი ლქმარჲსი, ჳე სარჲმარჲსი ლქმარჲსი ყჲნიჲსი რძი ჳეჲჲყარჲსი.** ¹⁰ **სარჲსი ლქმარჲსი ყჲმარჲსიჲსი ჳე ჳეჲჲჲყარჲსი ჰე მარჲმარჲსი ლქმარჲსი ჳე ნრჲოჲსი თარჲოჲსი ლქმარჲსი, ჳე რჲჲსი რძი ჳეჲჲჲყარჲსი ლქმარჲსი.** ¹¹ **ქარჲყარჲსიჲსი ლქმარჲსი ჳე ჰიჲყარჲსიჲსი ლქმარჲსი ლქმარჲსი ორნიყუ შარჲჲსიჲსიჲსი ჳე ჳეჲჲჲყარჲსი, ჳე ჰარჲმარჲსიჲსი ლქმარჲსი ყარჲსი ჳეჲჲჲყარჲსი ლქმარჲსი.** ¹² **ოჲ პარჲმარჲსიჲსი ჰე, მარჲჲსიჲსი ჳეჲჲჲყარჲსი სარჲსი ლქმარჲსი, ჳე მარჲჲსიჲსი ჳეჲჲჲყარჲსი მარჲსი ლქმარჲსი, რჲყარჲსი ჳეჲჲჲყარჲსი ჳე ჳეჲჲჲყარჲსი ჳეჲჲჲყარჲსი.** ¹³ **ჲარჲსი ჰე ურარჲსიჲსი ყარჲსი, რძი ჰეჲსარჲსი, ჳე ურარჲსიჲსი სარჲყარჲსი**

მთელი დლე მწუხარედ დავიარები; ⁷ რადგან ჩემი თეძონი აღივსო გვემით და არ არის განკურნება ჩემი ხორცისთვის. ⁸ დავიტანჯე და დავმდაბლდი ფრიად, მოვთქვამდი ჩემი გულის ოხვრით. ⁹ უფალო, შენს წინაშე ყოველი ჩემი გულისთქმა, გულის სიღრმიდან ამოსული ოხვრით მოვთქვამდი. ¹⁰ შეძრწუნდა ჩემი გული და დამტოვა ჩემმა ძალამ და აღარც თვალთა ნათელი შეძრწა. ¹¹ ჩემი მოყვარეები და მეგობრები მომიახლოვდნენ და დადგნენ ჩემს წინ, ახლობლები კი გამშორდნენ. ¹² მეძალეობდნენ ჩემი სულის მაძიებლები და ჩემთვის ბოროტის მოსურნენი ამაოებას ამბობდნენ, და მთელი დლე მზაკვრობას განიზრახავდნენ. ¹³ მე კი, როგორც ყრუს, არ მესმოდა, და ვიყავი მუნჯივით,

რად არა აღადის პირი თვისი; ¹⁴ და ვიქმენ მე ვითარცა კაცი უსმი, რომლისა თანა არა არს პირსა მისსა სიტყუაჲ. ¹⁵ არამედ მე შენ, უფალო, გესავ და შენ შეგეგემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო. ¹⁶ რამეთუ ვთქუ: ნუსადა უხაროდის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა და შეძრვასა ფერკთა ჩემთასა ჩემ ზედა მდიდრად იტყოდეს. ¹⁷ რამეთუ მე გუემად განმზადებულ ვარ და საღმობაჲ ჩემი ჩემ წინაშე არს მარადის. ¹⁸ რამეთუ უმჯულოებაჲ ჩემი მე უთხრა და ვზრუნვიდე მე ცოდვისა ჩემისათვის. ¹⁹ აწ ესერა, მტერნი ჩემნი ცხოველ არიან და განძლიერებულ ჩემსა უფროდ; და განმრავლდეს, რომელთა მომიძულეს მე უსამართლოდ; ²⁰ და რომელთა მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ, მასმენდეს მე, რამეთუ ვსდევდ სიმართლესა. ²¹ ნუ დამაგდებ მე, უფალო

მოდო რამოდ რორი არსი თვისი; ¹⁴ ბო რიქმენ მე ვითარცა კაცი უსმი, რომლისა თანა არა არს პირსა მისსა სიტყუაჲ. ¹⁵ არამედ მე შენ, უფალო, გესავ და შენ შეგეგემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო. ¹⁶ რამეთუ ვთქუ: ნუსადა უხაროდის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა და შეძრვასა ფერკთა ჩემთასა ჩემ ზედა მდიდრად იტყოდეს. ¹⁷ რამეთუ მე გუემად განმზადებულ ვარ და საღმობაჲ ჩემი ჩემ წინაშე არს მარადის. ¹⁸ რამეთუ უმჯულოებაჲ ჩემი მე უთხრა და ვზრუნვიდე მე ცოდვისა ჩემისათვის. ¹⁹ აწ ესერა, მტერნი ჩემნი ცხოველ არიან და განძლიერებულ ჩემსა უფროდ; და განმრავლდეს, რომელთა მომიძულეს მე უსამართლოდ; ²⁰ და რომელთა მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ, მასმენდეს მე, რამეთუ ვსდევდ სიმართლესა. ²¹ ნუ დამაგდებ მე, უფალო

ხმას რომ ვერ იღებს. ¹⁴ და ვემსგავსე კაცს, რომელსაც არ ესმის, რომლის პირი სიტყვას ვერ ამბობს. ¹⁵ მაგრამ მე შენი იმედი მაქვს, უფალო, და შენ შენიმენ ჩემსას, უფალო, ღმერთო ჩემო! ¹⁶ რადგან ვთქვ: „ნუ გაიხარებენ მტრები ჩემზე. ჩემი ფეხის წაბორძიკებაზე მედიდურად რომ ლაპარაკობენ“. ¹⁷ რადგან მე გვემისათვის მზადა ვარ და ჩემი ტანჯვა მუდამ ჩემს წინაშეა. ¹⁸ რადგან ჩემს უსჯულოებას მე ვიტყვი და ვიზრუნებ ჩემს ცოდვათათვის. ¹⁹ ახლა კი ჩემი მტრები ცოცხლები არიან და ჩემზე უფრო გაძლიერდნენ; და გამრავლდნენ ჩემი უსამართლოდ მოძულენი; ²⁰ რომელთაც ბოროტი მომაგეს კეთილისა წილ, ცილს მწამებენ, რადგან სიმართლეს მივდევ. ²¹ ნუ მიმატოვებ, უფალო,

ღმერთო ჩემო, და ნუცა განმეშორები ჩემგან. ²² მოიხილე შეწვევად ჩემდა, უფალო ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო!

38. დასასრულსა, იდითუბისთვის ფსალმუნი დავითისი

¹ ვთქუ: ვიძარხნე გზანი ჩემნი, რაათა არა ვცოლო ენითა ჩემითა; დავსდევ ცოლად პირსა ჩემსა, მიკლებოდა რაა ცოდვილი წინაშე ჩემსა. ² დავერუვედი და დავმდაბლდი და დავლუმენ კეთილთაგან და საღმობაჲ ჩემი განმიახლდა. ³ განკურდა გული ჩემი შორის ჩემსა და ზრახვასა ჩემსა აღატყდეს ცეცხლი. ⁴ ვიტყოდე მე ენითა ჩემითა: მაუწყე მე, უფალო, აღსასრული ჩემი, და რიცხვ დღეთა ჩემთაჲ რავდენ არს, რაათა უწყოდი, რაადღა მაკლს მე. ⁵ ესერა, ზომით ჰყვენ დღენი ჩემნი,

*იძჳითაჲ სჳქმსა, ჳრ ნაყღრ ჳრნძჳყსაძჳიჳყ სჳქმჳრნ. ²² ჰსაყღრაჳჳ ყჳ-
რჳყრნრჳ სჳქმჳრ, აყჳრთაჲ იძჳითაჲ რღსაძჳიჳყსრ სჳქმჳრსა!*

38. ՃՇԼԵՏԻՈՒՆԸ, ԴՃԻԳՁԻՆԴՔԸ ՓԼԵՒՅՔՈՒՄ ԾՇԻԴԻՆԸ

¹ Իտպաყ: Կրժրնքնդ Կճնրն իղժնր, մրճառ րմր Կրղաճա Կրնառ իղժառ; ՃրդրնՃԿԿր սրղսա Կրնսր իղժսր, ՅրճԿԿԿաճր մրճ ըսՃԿԿր-
նա լրնրԿԿ իղժսր. ² ԾրԿԿԿնաԿԿԿՅ ճր ճրԿԿճրԿԿԿՅ ճր ճրԿԿճա-
ՅԿԿն կԿԿտրոտրԿԿԿրն ճր սրղմճաԿԿ իղժր ԿԿԿրնՅրԿԿԿճր. ³ ԼրնԿԿԿԿԿճր
ԿԿԿԿԿ իղժր ԿԿԿԿԿ իղժսր ճր նմրԿԿԿԿԿրն իղժսր րԿԿԿԿԿճԿԿ ըԿ-
ղԿԿԿ. ⁴ ԻրԿԿԿԿԿ ՅԿ ԿԿԿԿԿ իղժառ: ՅրԿԿԿԿԿ ՅԿ, აყԿԿԿԿԿ, րԿ-
նրնսնաԿԿԿ իղժր, ճր մրԿԿԿ ճրԿԿԿ իղժառճ մրԿԿճԿԿն րնս, մրճառ
աԿԿԿԿԿճր, մրճառ ՅրԿԿԿն ՅԿ. ⁵ ԼրԿԿԿ, նսճրա ԿԿԿԿԿԿն ճրԿԿԿն իղժնր,

ღმერთო ჩემო, ნუ განმშორდები, ²² მომხედე და შემეწიე, უფალო, ჩემი ცხო-
ნების ღმერთო!

38. დასასრულს, იდითუბისათვის*, დავითის ფსალმუნი

¹ ვთქვი: „დავიცავ ჩემს გზებს, რათა არ ვცოლო ჩემი ენით“; პირს ვიკ-
რავდი, როდესაც ცოდვილი იყო ჩემს წინაშე. ² დავერუვედი, დავმდაბლდი
და კეთილის თქმისგანაც დავლუმდი და ტანჯვა განმიახლდა. ³ გამიხურ-
და გული მკერდში და ჩემს ფიქრებს ცეცხლი მოეღო. ⁴ ვთქვი ჩემი ენით:
„მაუწყე, უფალო, ჩემი აღსასრული და ჩემი დღეების რიცხვი, რამდენ-
ია, რათა ვიცოდე, რამდენი დამრჩა“. ⁵ აჰა, ზომით მომეცი ჩემი დღეები,

და არსებად ჩემი, ვითარცა არარაჲ, არს შენ წინაშე; რამეთუ ყოვლითავე ამბო არს ყოველი კაცი ჯორციელი. ⁶ დაღათუ მებრ ხატად ვალს კაცი, გარნა ამოდ შფოთებს, რამეთუ იუნჯებს და არა უწყის, ვის შეუკრიბოს იგი. ⁷ და აწ ვინმე არს თმენაჲ ჩემი, არა თუ შენ, უფალი? და სიმტკიცე ჩემი შენ მიერ არს. ⁸ ყოველთა უშჯულობათა ჩემთაგან მიკსენ მე, საყუედრელად უგუნურსა მიმეც მე. ⁹ დავყრუვდი და არა აღვაღე პირი ჩემი, რამეთუ შენ ჰყავ. ¹⁰ განმაყენენ ჩემგან ტანჯვანი შენნი, რამეთუ ძალითა კელისა შენისაჲთა მე მოვაკლდი. ¹¹ მხილებათა მიერ უშჯულობისათჳს განსწავლე კაცი და დაადნე, ვითარცა დედაზარდლისა ქსელი, სული მისი; გარნა ამბო არს ყოველი კაცი. ¹² შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, უფალო, და ვედრებისა ჩემისაჲ ყურად-ილე;

წე რისიყუდა სიქა, ურთრთილე რთრთრეა, რისი ყუნი რინიყუ; მრეჭითაჲ ყაროთაროყო რეზა რისი ყაროთარ ხელე კათილოყო. ⁶ ბოროთაჲ შიკუნი ძრეღეწ უროთს ხელე, ურთინი რეზაწ ყუთათიყს, მრეჭითაჲ რაქიჯიყს წე რთრე აქიყის, ურის ყიყაქხიყის რიყ. ⁷ ბე რე ურინი რისი თმეინი სიქა, რთრე თაჲ ყუნი, აქილო? წე სრმეღილე სიქა ყუნი შიყის რისი. ⁸ ყაროთარე აყუჯაროთაყოღორე სიქთრეღენ შიკისინ ში, სრყაყოწმყორეღე აყუჯაროთისრე შიქილე ში. ⁹ ბეყოქმყოწი წე რთრე რიოროო რთრე სიქა, მრეჭითაჲ ყუნი რაქილო. ¹⁰ რინმეყოქინ სიქიღენ ძრეღეღენი ყუქინი, მრეჭითაჲ მრეოთარე კიოთარე ყუქინორეოთრე ში შარორეხოწი. ¹¹ ტქოთაყოღორე შიყის აყუჯაროთაყოღორეოთის ურინილოყო ხელე წე ბორწნიყო, ურთრთილე ბეწეზრთიწორეო სისყოთა, საყოთი შირი; ურთინი რეზა რისი ყაროთარ ხელე. ¹² შიქისმინი რაქილორე სიქისრეა, აქილოთა, წე უოქმოყოღორე სიქისრეა ყაქიორეწ-ოიო;

და ჩემი არსება არარაა შენს წინაშე; რადგან ყველაფრით ამბოა ყოველი ხორციელი კაცი. ⁶ ნამდვილად, აჩრდილივით წარმავალია ადამიანი, ამოდ შფოთავს, რადგან აგროვებს, და არ იცის, ვისთვის კრებს იგი. ⁷ ახლა კი, ვინ არის ჩემი მოთმინება? განა შენ არა, უფალო? და ჩემი ძლიერება შენგან არის. ⁸ ყველა ჩემი უსჯულოებისაგან მისხენ მე: უგუნურთა საყუედრებლად მაქციე მე! ⁹ დავყრუვდი და აღარ ვაღებდი პირს, რადგან შენ ჰქმენ ეს. ¹⁰ განმაშორე შენი ტანჯვანი, რადგან შენი ხელის სიმკაცრემ გამღია. ¹¹ უსჯულობათა მხილებით განსწავლე ადამიანი და დაადნე, როგორც ობობის ქსელი, მისი სული, თუმცა ამბოა ყოველი კაცი. ¹² ისმინე ჩემი ლოცვა, უფალო, და ყურად ილე ჩემი ვედრება;

ცრემლთა ჩემთასა ნუ დაიდუმებ, რამეთუ მსხემ ვარ მე შენ წინაშე და წარმავალ, ვითარცა ყოველნი მამანი ჩუენნი. ¹³ მილხინე მე, რათა განვისუენო პირველ წარსლვად ჩემდამდე და მერმე ნუ არღარა ვიპოვო.

39. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ თმენით დაუთმე უფალსა და მომხედნა მე და ისმინა ლოცვისა ჩემისაჲ. ² და აღმომიყვანა მე მღვმისაგან გლახაკებისა და თიკისაგან უყისა და დაამტკიცნა კლდესა ზედა ფერკნი ჩემნი და წარჰმართნა სლვანი ჩემნი. ³ და აღავსო პირი ჩემი ქებითა ახლითა გალობად ღმრთისა ჩუენისა; იხილონ მრავალთა და შეემინოს და ესვიდენ უფალსა. ⁴ ნეტარ არს კაცი, რომლისა სახელი უფლისაჲ

ღმიქმითა ჩემთასა ნუ დაიდუმებ, რამეთუ მსხემ ვარ მე შენ წინაშე და წარმავალ, ვითარცა ყოველნი მამანი ჩუენნი. ¹³ მილხინე მე, რათა განვისუენო პირველ წარსლვად ჩემდამდე და მერმე ნუ არღარა ვიპოვო.

39. ԾՆՏԵՆԻՔՆԵՆ, ՓՆԵՄԻՔԻՆ ԾԵՒԴԵՆԼ

¹ Գժիմիտ Շրայտժի պարուսը Շը ՅաժլիՇնը Յի Շը ընժանը տալիւրսը խիժնը. ² Ծը ըմժաժպուրնը Յի Յոլժնըղըն զտալընիցւրսը Շը տուրսըղըն պարսը Շը Շընժլիլընը հոժիլսը նիՇը գոլիմըն խիժնը Շը լըմիտմիտնը տալիւրն խիժնը. ³ Ծը ըուրիւրսա առի խիժն լիլցատը ըլտատը զրոտալըն ըմիտուրսը խալիւրսը; զլրոտան Յիւրիւրոտը Շը զլիլցւրնս Շը զլիւրժիլն պարուսը. ⁴ հիլընի ըմն հըլը, մաժուրսը սըլլուրս պարուրսը

ჩემი ცრემლებისთვის ნუ დადუმდები, რადგან ხიზანი ვარ მე შენს წინაშე და წარმავალი, როგორც ყოველნი მამანი ჩვენნი. ¹³ მილხინე, რომ მოვისვენო, რომ მოვისვენო ჩემ წასვლამდე და მერე ნულარც ვიქნები.

39. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ მოთმინებით ველოდი უფალს და მან მომხედა და ისმინა ჩემი ლოცვა. ² ამომიყვანა სიგლახაკის ჯურღმულიდან და ტალახიანი შლამიდან და დაამტკიცა კლდეზე ფეხნი ჩემნი და წარმართა ჩემი ნაბიჯები. ³ და აღავსო ჩემი პირი ახალი ქებით ჩვენი ღმერთის საგალობელად. იხილავენ მრავალნი და შემინდებიან და მიენდობიან უფალს. ⁴ ნეტარია კაცი, რომლის იმედი უფლის

სასო მისა არს და არა მიხედნა ამაოებასა, არცა სიცბილსა ტყუილისასა.
 5 მრავალ ჰყავ შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, საკურველი შენი, და განზრახვათა შენთა არა არს, ვინ გემსგავსოს შენ; უთხარ და ვიტყოდე, და განმრავლდეს უფროდს რიცხვსა. 6 შესაწირავი და მსხვერპლი არა გონდა, ხოლო ჯორცნი დამამტკიცენ მე; საკუერთხები და ცოდვისათჳს არა ითხოვე. 7 მაშინ ვთქუ: ესერა, მოვალ; თავსა წიგნთასა წერილ არს ჩემთვის. 8 ყოფად ნებისა შენისა, ღმერთო ჩემო, ვინებე, და შჯული შენი შუვა მუცელსა ჩემსა. 9 ვახარე სიმართლე შენი ეკლესიასა შინა დიდსა; აჰა, ესერა, ბაგენი ჩემნი არა დავიპყრნე. უფალო, შენ უწყვი; 10 სიმართლე შენი არა დავეფარე, გულსა შინა ჩემსა ჭემმარიტებაჲ შენი და მაცხოვარებაჲ შენი ვთქუ, არა დავეფარე წყალობაჲ შენი

*სრსა შირს რჩის ჳრ რჩორ შერეჳნი რძრაყოფრს, რჩრს სრცრო-
 სრ ცყარორსრსრ. 5 შორორორ რორრ ყრჩ, არორრ რშრრრრ სრ-
 შრ, სრჩრრრრრ ყრჩრ, ჳრ ჳრჩრრრრრრრ ყრჩრრ რჩრ რჩრ, რრჩ
 რრრრრრრრრ ყრჩ; არრრრ ჳრ რრრრრრ, ჳრ ჳრჩრრრრრრრ
 არრრრრ რრრრრ. 6 შრრრრრრრ ჳრ შრრრრრრრ რჩრ რრრრრ,
 ცრრრ რრრრრ ჳრრრრრრრრ რრ; სრჩარრრრრრ ჳრ ცრრრრრრრ
 რჩრ რრრრრ. 7 შრრრ რრრრრ: რრრრ, შარრრ; რრრრ რრრრრ-
 რ რრრრ რჩრ სრრრრ. 8 ყარრრ რრრრ რრრრ, რშრრრრ სრრრ,
 რრრრ, ჳრ რრრრ რრრ რრრრ შარრრ სრრრ. 9 რრრრრ
 სრრრრრრ რრრ რრრრრრრ რრრ ჳრრრ; რრრ, რრრრ, ცრრრრ
 სრრრ რჩრ ჳრრრრრრ. არრრ, ყრჩ არრრ; 10 სრრრრრ რრ-
 რ რჩრ ჳრრრრრ, რრრრ რრრ სრრრ რრრრრრრრ რრრ ჳრ
 შრრრრრრრრ რრრ რრრრ, რჩრ ჳრრრრრ რრრრრრ რრრ*

სახელია და არ მისდევს ამაოებას და სიცრუის უგუნურებას. 5 მრავალი საკ-
 ვირველება ჰქმენ შენ, უფალო, და ვერავინ გემსგავსება შენ განზრახვებით,
 ვთქვი და ვაუწყე და გამრავლდა აურაცხელად. 6 შესაწირავი და მსხვერპლი
 არ ინებე, სხეული კი განმიმტკიცე, საკურთხი და ცოდვის შესაწირავი არ
 ითხოვე. 7 მაშინ ვთქვი: „აჰა, მოვდივარ, წიგნის დასაწყისში დაწერილია ჩემ-
 ზე“. 8 შენი ნების ქმნა ვისურვე, ღმერთო ჩემო, და შენი სჯული ჩემს გულ-
 მუცელშია. 9 ვახარე შენი სიმართლე დიდ საკრებულოში, აჰა, ჩემი ბაგენი არ
 დამიხშავს, უფალო, შენ უწყვი. 10 სიმართლე შენი არ დამიფარავს გულში, შენი
 ჭემმარიტება და შენი მაცხოვარება ვაუწყე, არ დამიფარავს შენი წყალობა

და ჭეშმარიტებაა შენი კრებულსა შორის დიდდალსა. ¹¹ ხოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ მოწყალებათა შენთა ჩემგან; წყალობამან შენმან და ჭეშმარიტებამან შენმან მარადის შემიწყნარენ მე. ¹² რამეთუ მომიცვეს მე ბოროტთა, რომელთაა არა არს რიცხვ; მეწინეს მე უმჯულოებანი ჩემნი და მე ვერ უძლე ხილვად; განმიმრავლდეს მე უფროჲს თმათა თავისა ჩემისათა და გულმან ჩემმან დამიტევა მე. ¹³ გონდინ, უფალო, ესნაჲ ჩემი; უფალო, შეწევნად ჩემდა მომხედენ. ¹⁴ ჰრცხუენოდენ და კდემბოდენ თანად, რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა მილებად მას; მართლუკუნ იქცენ და სირცვლეულ იქმნენ, რომელთა უნდა ბოროტი ჩემი. ¹⁵ მიიღედ მეყსეულად სირცხული მათი, რომელნი მეტყოდეს მე: ვაშა, ვაშა! ¹⁶ იხარებდენ და იშუებდენ შენდამი ყოველნი, რომელნი გეძიებენ შენ, უფალო, და თქუედ მარადის:

ზე ცუყპრმოღუცრა ყოჩი ღმოყყოხორ ყათის ზაზმოროსო. ¹¹ Էառա ყოჩ, ապროთ, հա ჴენძეყათოყ Յարպրոդբոր ყոჩոր լոքոչո; լարոտայբժն ցոնժն ՚՛ Զե ცուքբրմոღուցբն ցոնժն Յբմոբ՛ճի ցոքոպոնրմոչն Յ. ¹² Խբժոտապ Յաժոլոչո Յ ցամալոր, մաժոտոր Բմր Բմս մორլք; Յոլոնո Յ ապբարոտայբոն լոքն Զ Յ Բոլոն ապրոդ լրոտոր՛; Դբնժմոբոլոճոն Յ ապմասոն մժոր տրոյոն լոքոնոր Զ Դբոմժն լոքն ՚՛ Զբոլոչո Յ. ¹³ Լոն՛ճոն, ապրոտ, Կնր Բ լոք; ապրոտ, ցոլոչոնր՛ լոք՛ Զ Յաժոչոն. ¹⁴ Լոլքապոնաճոն ՚՛ Զ Կճոքոցաճոն տրն՛ճ, մաժոտոն Դմոլոչոն սարոն լոքն Բոլոցբ՛ Յն; Յբմոտոտապոն Բլոլոն ՚՛ Լոլքապոն Բոլոչոն, մաժոտორ ալն՛ Զ ցամալո լոք. ¹⁵ Բոլոչ՛ Յոլոկոպոր՛ Լոլքապոն Բոր, մաժոտոն Բոլոցաճոն Յ: Բոբ, Բոբ! ¹⁶ Լբմոլոչ՛ Զ Դբոլոց՛ ցոն՛ճ Կոլոն, մաժոտոն Դոլոլոչոն ցոն, ապրոտ, ՚՛ Բոլոչ՛ Բոլոբ՛:

და შენი ჭეშმარიტება დიდბალ კრებულში. ¹¹ ხოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ შენს წყალობებს, შენი წყალობა და შენი ჭეშმარიტება შემეწიოს მუდამ. ¹² რადგან მომიცვა მე აურაცხელმა ბოროტებამ, მეწია ჩემი უსჯულოებანი და ვერ გავუძელი მათ ხილვას; გამიმრავლდა ჩემი თავის თმებზე მეტად და გულმა ჩემმა დამტოვა მე. ¹³ ისურვე, უფალო, ჩემი ხსნა; უფალო, მომხედე და შემეწიე! ¹⁴ შერცხვნენ და გაწბილდნენ ჩემი სულის მადიებლები, უკუიქცნენ და შერცხვნენ, ვისაც ჩემთვის ბოროტი უნდა. ¹⁵ მყისიერად შერცხვნენ, ვინც მეუბნება: „ვაშა, ვაშა!“ ¹⁶ იხაროს და ილხინოს ყველა შენმა მადიებელმა, უფალო, და მარად იტყოდეს:

დიდ არს უფალი! რომელთა უყვარს მაცხოვარებაჲ შენი. ¹⁷ ხოლო მე გლახაკ და დავრდომილ ვარი; უფალმან ილუაწოს ჩემთვის; შემწე და მქსნელი ჩემი ხარი შენ, ღმერთო ჩემო, ნუ ჰყოვნი.

დიდებაჲ

40. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ ნეტარ არს, რომელმან გულისკმა-ყოს გლახაკისა და დავრდომილისაჲ, დღესა ბოროტსა იქსნას იგი უფალმან. ² უფალმან დაიცვას იგი და აცხოვნოს იგი და სანატრელ-ყოს იგი ქუეყანასა ზედა, და არა მისცეს იგი კელთა მტერთა მისთასა. ³ უფალი შეეწიოს მას ცხედარსა ზედა საღმობისა მისისასა;

წაწ რმის აყაროო! მამყოთოო აყარმის მერეაყოიმოცეო ყენო. ¹⁷ **ჴაოთა** შო უთარეჩი **წე** **წე**რმწამოო რომო; აყარომში რთართას სეშთაქს; ყეშოე **წე** მქსნოოო სეშო ქრმო ყენ, რშოითთა სეშთა, რაყ რაყოინო.

წაწყოცეო

40. ԾՆՏԵՆՆՈՂՆԵՐ, ՓՆԵՆԻՔՈՒՆԻ ԾՇԻԴԵՂՆԻ

¹ **ჩიլრმი** რმის, **მამყო**მში **ჯაყო**რსკპრ-ყას **ჯო**რეჩრსო **წე** **წე**რ-მწამოორსო, **წო**რსო **ყ**ამრსო **რქ**სრს **ო**ჯო **ა**ყარომში. ² **Ձ**არომ-ში **წე**რլրს **ო**ჯო **წე** **რ**ქსარინას **ო**ჯო **წე** **ს**რჩრლყო-ყას **ო**ჯო **ქ**აყო-რჩრსო **ჩ**ოწ, **წე** **რ**მო **ქ**რსլქ **ო**ჯო **ქ**ოთო **ქ**լყო **ქ**რსო. ³ **Ձ**არო **ყ**ოყორას **ქ**რ **ქ**ლქწრჩსო **ჩ**ოწ **ს**რომყორსო **ქ**რსო.

„დიდია უფალი!“ – ის, ვისაც უყვარს შენი მაცხოვარება. ¹⁷ მე კი გლახაკი და დავრდომილი ვარ: უფალი იზრუნებს ჩემთვის; ჩემი შემწე და მხსნელი ხარ შენ, ღმერთო ჩემო, – ნუ დააყოვნებ!

დიდება

40. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ ნეტარია კაცი, რომელიც ფიქრობს გლახაკსა და დავრდომილზე, უბედურების დღეს იხსნის მას უფალი. ² უფალი დაიცავს და აცოცხლებს მას, სანატრელად აქცევს ქვეყანაზე, და არ გადასცემს მას მტრების ხელში! ³ შეეწიოს მას უფალი ტანჯვის სარეცელზე: მთელი მისი სარეცელი

ყოველი სარეცელი მისი გარემოაქციე არაძლებასა შინა მისსა. ⁴ მე ვთქუ: უფალო, მიწყალე მე და განკურნე სული ჩემი, რამეთუ ვცოდე შენდა. ⁵ მტერთა ჩემთა თქუეს ბოროტი ჩემთვის: ოდესმე მოკუდეს და წარწყმდეს სახელი მისი. ⁶ და შემო-თუ-ვიდეს ხილვად, ამაოსა იტყუნ; გულმან მისმან შეიკრიბა უმჯულოება თავისა თვისისა; გარეგანვიდის გარე, და მასვე იტყუნ. ⁷ ჩემთვის ცუნდრუკებდეს ყოველნი მტერნი ჩემნი, ჩემთვის ზრახვიდეს ბოროტსა. ⁸ სიტყუაჲ უმჯულოებისაჲ დამდვეს ჩემ ზედა; ნუუკუე მძინარემან არლარა ნუ შესძინოსა აღდგომაჲ? ⁹ და რამეთუ ამანცა, კაცმან მშჯლობისა ჩემისამან, რომელსა-იგი მე ვესევდი, რომელი ჭამდა პურსა ჩემსა, მან განადიდა ჩემ ზედა შეტყუილი. ¹⁰ არამედ შენ, უფალო, მიწყალე მე და აღმადგინე მე, და მე მივაგო მათ.

ყაყოთან სრულიყოთა შინა ჯერითქორცლიო რმრითაოყურსო ყინო შინსო. ⁴ **ჰო რომაჲ: აყროთა, შროყოჲ ჰო ზო ჯერჩყაძინო საყოთა სქჰო, ირქეთაჲ ურსაჲჲ ყინჲ.** ⁵ **ჰქეთათო სქჰთო მჩყაჲს ყათაღო სქჰთაჲს: აჲჲსჰო შაჩყაჲჲს ზო ჲრმრთაჲჲს სრულიო შინო.** ⁶ **ჲო ყქშა-თაჲ-ყოჲჲს ქოთოჲჲ, რქრსო რქქჲს; ჯაჲთაჲჲ შინაჲჲს ყო-ჩინოყო აყჯაჲთაოყურსო თოჲრსო თქსრსო; ჯერითქორცლის ჯერით, ზო შრსოჲ რქქჲს.** ⁷ **სქჰთაჲს ქაქჲშაჩყაჲჲს ყაყოთანო ჰქეთინო სქჰინო, სქჰთაჲს ჲმრქოჲჲს ყათაღსო.** ⁸ **სოქაჲო აყჯაჲთაოყურსო ჲრქჲჲჲს სქჰ ჲოჲ; ჩაყაჩყაჲჲ შინრმრთაჲჲს რმრმრ ჩაჲ ყოქს-მინასო როქჯაჲშო?** ⁹ **ჲო ირქეთაჲ რქრჩო, ჩრქჲჲს მქქაჲყურსო სქჰინრქჲჲს, მაჲქოთსო-ოჲო ჰო ჲოქსოჲო, მაჲქოთა გრქჲჲ რაჲქსო სქჰსო, შრჩ ჯერჩჲჲჲ სქჰ ჲოჲჲ ყოქყაჲოთო.** ¹⁰ **ჲირქჲჲჲ ყოქ, აყროთა, შროყოჲ ჰო ზო რმქჲჲჲჲჲ ჰო, ზო ჰო შოჲოჲა შრთ.**

შეცვალე მისი სწულების ჟამს. ⁴ მე ვთქვი: „უფალო, შემიწყალე და განკურნე სული ჩემი, რადგან შეგცოდე შენ!“ ⁵ ჩემმა მტრებმა სიავე თქვეს ჩემზე: „როდის მოკვდება და წარწყმდება სახელი მისი?“ ⁶ და თუ ვინმე მოდიოდა ჩემს სანახავად, ფუჭად ლაპარაკობდა, უსჯულოებას იგროვებდა გულში; გარეთ გადიოდა და იმასვე ამბობდა. ⁷ ჩემზე ჩურჩულებდნენ ჩემი მტრები, ბოროტს განიზრახავდნენ ჩემთვის. ⁸ პირი შეკრეს ჩემზე უსჯულოების სიტყვებით: „ნუთუ მძინარე კვლავ შეძლებს წამოდგომას?“ ⁹ და იმანაც კი, ჩემთან მშვიდობით მყოფმა, რომლის იმედიც მქონდა, რომელიც ჩემს პურს ჭამდა, მან გაავრცელა ჩემზე ტყუილი. ¹⁰ მაგრამ შენ, უფალო, შენი შემიწყალე და აღმადგინე და მე მივუზღავ მათ.

¹¹ ამით ვცან, რამეთუ მინებე მე, რამეთუ არა უხაროდის მტერსა ჩემსა ჩემ ზე-
და. ¹² ხოლო მე უბიწოებითა ჩემითა შემიწყნარე და დამამტკიცე მე შენ წინაშე
უკუნისამდე. ¹³ კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაჲლისაჲ ამიერიტგან და
უკუნისამდე! იყავნ, იყავნ!

**41. დასასრულსა, გულიკმის-ყოფისათჳს, ძეთა კორესთა
ფსალმუნი**

¹ ვითარცა სახედ სურინ ირემსა წყაროთა მიმართ წყალთასა, ეგრე სურინ
სულსა ჩემსა შენდამი, ღმერთო! ² სწყურის სულსა ჩემსა ღმრთისა მიმართ
ძლიერისა და ცხოველისა: ოდესმე მივიდე და ვეჩუენო პირსა ღმრთისასა?

¹¹ *Եթաւ որ ընն, մըքոտապ քահոյցոյ քո, մըքոտապ ըմիւր ալքըմաճիս
քնդիմսը խոժնսը խոժ նոճի. ¹² Էստաւ քո ալգրոտալցրտըր խոժտըր ցո-
քոյոպհըմիոյ Յը Յըժըքնդիւլոյ քո ցոյն լոմնըցոյ ալիպհըմսըճոյ. ¹³ Կպմ-
տըլդապո ըմն ալքըրտო ղժոյմտո ղմիւրխոտըրևո ղժոյմտոտըրն Յը ալիպ-
հըմսըճոյ! պըրոն, պըրոն!*

**41. ԾՆՆՆՆԻՁՆՆԸ, ԴՁՆԴԿԻԴԴ-ԿՁՓԴՆԸԹԳՆ, ԺԴԸԸ ԿՁԻԴՆԸԸ
ՓՆԸՆՅՁԸԸ**

¹ *Խոտըմըլը სრըღოճ საպմոն ղմիոժնսը լոքըմատը քոժըմտ լოքը-
տըրსը, ոյցմოյ საպմოն საպოსը խոժնსը ցოյնՅըժո, ղժոյմտա! ² Տոպպ-
մոն საպოსը խոժնსը ղժմտოնსը քոժըմտ մოտოյմոնსը Յը ըլքարոյ-
տըրსը: աճոյնքոյ քოյოճոյ Յը ոյოլსაպոնա ումնსը ղժմտოնსը?*

¹¹ იმით შევიცნობ, რომ შენთვის სასურველი ვარ, თუ მტერი არ გაიხარებს
ჩემზე. ¹² ხოლო მე კი ჩემი უბიწოებით შემიწყნარე და განმამტკიცე შენს
წინაშე უკუნისამდე. ¹³ კურთხეულია ღმერთი ისრაელისა ამიერიდან და
უკუნისამდე! იყოს, იყოს!

**41. დასასრულს, განსასწავლად, კორეს* ძეთა
ფსალმუნი**

¹ როგორც ირემი მიისწრაფვის წყაროს წყლებისკენ, ასე ისწრაფვის ჩე-
მი სული შენდამი, ღმერთო! ² სწყურია ჩემს სულს ძლიერი და ცოცხალი
ღმერთის მიმართ: „როდის იქნება, რომ მივალ და ვეჩვენები ღმერთის პირს?“

³ იქმნეს ცრემლნი ჩემნი პურად ჩემდა ღლე და ღამე, რამეთუ მეტყველ მე მარადლე: სადა არს ღმერთი იგი შენი? ⁴ ხოლო მე ესე მოვიკსენე და ნუგეშინის-ვსცი სულსა ჩემსა, რამეთუ განვლო მე ადგილსა საყოფელისა საკურველისასა ვიდრე სახლადმდე ღმერთისა კმითა სიხარულისა. ⁵ რად მწუნარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ რად შემაძრწუნებ მე? ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე აუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა. ⁶ სული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა; ამისთვის მოგიკსენო შენ ქუეყანით იორდანით და ერმონით, მთით მცირით. ⁷ უფსკრული უფსკრულსა ზადის კმითა ზეგარდამოსაქანელთა შენთა. ⁸ ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი და ღელვანი შენნი მე ზედაგარდამკვდეს.

³ სქმნის ღმერთი ჩემნი პურად ჩემდა ღლე და ღამე, რამეთუ მეტყველ მე მარადლე: სადა არს ღმერთი იგი შენი? ⁴ ხოლო მე ესე მოვიკსენე და ნუგეშინის-ვსცი სულსა ჩემსა, რამეთუ განვლო მე ადგილსა საყოფელისა საკურველისასა ვიდრე სახლადმდე ღმერთისა კმითა სიხარულისა. ⁵ რად მწუნარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ რად შემაძრწუნებ მე? ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე აუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა. ⁶ სული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა; ამისთვის მოგიკსენო შენ ქუეყანით იორდანით და ერმონით, მთით მცირით. ⁷ უფსკრული უფსკრულსა ზადის კმითა ზეგარდამოსაქანელთა შენთა. ⁸ ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი და ღელვანი შენნი მე ზედაგარდამკვდეს.

³ იქმნა ჩემი ცრემლები ჩემთვის პურად ღლე და ღამე, რადგან მეუბნებოდნენ ყოველ ღლე: „სად არის შენი ღმერთი?“ ⁴ ხოლო მე კი ამას ვიხსენებდი და ნუგეშს ვცემდი ჩემს სულს, რომ გავივლი საკვირველ ადგილებს ღმერთის სახლადმდე სიხარულისა და აღიარების ხმით, მედღესასწაულეთა ხმიანობით. ⁵ რად ხარ მწუნარე, სულო ჩემო, და რად მაძრწუნებ? მიენდე ღმერთს, რადგან მე ვაღიარებ მას, ჩემი პირის მაცხოვარსა და ჩემს ღმერთს! ⁶ შეძრწუნდა ჩემში ჩემი სული; ამიტომ გავიხსენებ შენ იორდანისა და ერმონის* ქვეყნიდან, მცირე მთიდან. ⁷ უფსკრული უფსკრულს მოუხმობს შენი ჩანჩქერების ხმით, ყოველმა შენმა სანახაობამ და ღელვამ ჩემზე გადაიარა.

⁸ ღლისი ამცნო უფალმან წყალობაჲ მისი და ღამე გალობაჲ მისი; ჩემ მიერ ლოცვაჲ ღმრთისა მიმართ ცხორებისა ჩემისა. ⁹ ვარქუ ღმერთსა: მწე ჩემდა ხარ, რად დამივიწყე მე, ანუ რად მწუხარედ ვრორინებ მე ჭირითა მტერისაჲ-თა? ¹⁰ შემუსრვასა ბუალთა ჩემთასა მყუდრიდეს მე მტერნი ჩემნი, მეტყვედ რაჲ იგინი მარადლე: სადა არს ღმერთი იგი შენი? ¹¹ რად მწუხარე ხარ, სუ-ლო ჩემო, ანუ რად შემადრწუნებ მე? ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე აუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.

⁸ **Ճուրս ղժնիս սպարոթն լուրասցւո թւս Շ րեթյ շրասցւո թւս; Լիժ թոյի ոսւրլո ղժնիս րեթն լրսիցւս Լիժնս.** ⁹ **Դրնիս ղժնիս: Թոյ ԼիժՇ քն, մըՇ Շըթորոյոյ թյ, ղնս մըՇ թրսլնիոյՇ ղնսիսիսից թյ ցւսուր թլլիսիսուր:** ¹⁰ **Կիժսնի-րս րսսուր Լիժնս ԹսլլիժնիՇ թյ թլլիսն Լիժն, թլլ-լիժ մըս ղշնի թնիՇոյ: ԼըՇ ղնի ղժնիս ղշ ցլն:** ¹¹ **ԽըՇ թրսլնիոյ քն, Լսրս Լիժն, ղնս մըՇ ցլթնիսիսից թյ? ղն-իոյՇ ղժնիս, մըթոսս թյ ղսլլնիս թն, թրլրսիս րսիս Լիժնս Է ղժնիս Լիժն.**

⁸ ღლისით გამოავლენს ღმერთი თავის წყალობას და ღამე ვიგალობებ ლოც-ვით ჩემი მაცხოვარი ღმერთის მიმართ. ⁹ ვეტყვი ღმერთს: „ჩემი შემწე ხარ, რად დამივიწყე? ან რად დავდივარ მწუხარე, მტრებისაგან შეჭირვებული?“ ¹⁰ როდესაც ჩემი ძვლები შეიმუხრა, მყვედრიდნენ ჩემი მტრები, მეუბნებოდ-ნენ ყოველ დღე: „სად არის შენი ღმერთი?“ ¹¹ რად ხარ მწუხარე, სულო ჩე-მო, და რად მადრწუნებ? მიენდე უფალს, რადგან მე ვაღიარებ მას, ჩემი პირის მაცხოვარსა და ჩემს ღმერთს!

42. ფსალმუნი ღავითისი, ზედა-წარუწერელი
ებრაელთა შორის

¹ მისაჯე მე, ღმერთო, და საჯე შჯაჲ ჩემი თესლისაგან არაწმიდისა, კაცი-
სა ცრუჲსა და მზაკუვარისაგან მიჰსენ მე. ² რამეთუ შენ, ღმერთი, ძალ ჩემდა
ხარ; რად განმიშორებ მე, და რად მწუხარე ვარ მე ჭირითა მტერისაჲთა? ³ გა-
მოავლინე ნათელი შენი და ჭეშმარიტებაჲ შენი, ესენი მიმიძღუეს და მიმიყ-
ვანეს მე მთასა წმიდასა შენსა და საყოფელთა შენთა. ⁴ და შევიდე მე წინაშე
საკურთხეველსა ღმრთისასა, ღმრთისა მიმართ, რომელმან ახარა სიჭაბუკესა
ჩემსა; აღვიარო შენ ბობღნითა, ღმერთო, ღმერთო ჩემო! ⁵ რად მწუხარე ხარ,

42. פִּסְלֵמוֹנִי דַּבְּרֵי-דָוִד, מִן-הַמַּשְׁחָבִּים
לְעִבְרֵי-יִשְׂרָאֵל

¹ *ჰისოჯე მე, იშჳითო, ზე სოჯე ყჯეო სჳში თესოსოჯეჩენ
რისოქოწისო, ჩეღისო ღმრთისო ზე შინეჩაყოფისოჯეჩენ შიქისენ მე.
² *ხოშჳთაჲ ყენ, იშჳითო, ძორო სჳშჳე ღრე; იოწ ჯეჩშიყსათიჲჲ მე,
ზე იოწ შოყაღრეიო ჯრეი მე ყრითო მღეიოსოჯეო? ³ *ღეშოჯეო-
ჩი ჩეოთოჲ ყენი ზე ყეყმეიოღეეო ყენი, ჯსენი შიშიოთაჲჲ ზე
შიშიოჯეჩენი მე შორსო ქოწრსო ყენსო ზე სოყაყოფოთო ყენო.
⁴ *ღე ყეეოწი მე ქონეყო სეჩაქითაღეეოჯეოჯეო იშჳითოსო, იშჳით-
ოსო შიშიოთ, იოშჳოთშენი რღრეო სეეეყაქიოსო სჳშჳე; როჯეოთაჲ
ყენ ყაყონოთო, იშჳითო, იშჳითო სჳშჳე! ⁵ *ხოწ შოყაღრეიო ღრე,*****

42. ღავითის ფსალმუნი, უსათაურო
ებრაელთა შორის

¹ განმსაჯე, უფალო, და გამასამართლე – არაწმიდა ხალხისაგან, ცრუ
და მზაკვარი კაცისაგან მიხსენი მე. ² რადგან შენა ხარ, ღმერთო, ჩემი ძალა;
რად განმიშორებ და რად დავდივარ შეწუხებულნი, მტერთაგან შეჭირვებუ-
ლი? ³ გამოავლინე შენი ნათელი და ჭეშმარიტება, ისინი წარმიძღვნენ მე და
მიმიყვანონ შენს წმიდა მთაზე და შენს სავანეებში. ⁴ და შევალ მე ღმერთის
საკურთხეველის წინაშე, ღმერთის წინაშე, რომელმაც გაახარა ჩემი სიჭაბუ-
კე; განგადიდებ დაფდაფით, ღმერთო, ღმერთო ჩემო! ⁵ რად ხარ მწუხარე,

დამკლავებან შენმან დანათელმან პირისა შენისამან, რამეთუ სათნო-იყვენ შენ ივინი. ⁴ შენ თავადი ხარ მეუფე ჩემი და ღმერთი ჩემი, რომელმან ჰბრძანე ცხორებაჲ იაკობისი. ⁵ შენ გამო მტერნი ჩუენნი დავრქნეთ, და სახელითა შენითა შეურაცხვევნეთ ივინი, რომელნი აღდგომილ არიან ჩუენ ზედა. ⁶ რამეთუ არა მშვლდსა ჩემსა ვესავ, არცა მახვლმან ჩემმან მაცხოვნოს მე. ⁷ რამეთუ შენ მაცხოვნენ ჩუენ მაჭირვებელთა ჩუენთაგან, და მოძულეთა ჩუენთა არცხვნე. ⁸ ღმერთისა მიერ ვიქებოდით ჩუენ მარადლე და სახელსა შენსა აუვარებდეთ უკუნისამდე. ⁹ ხოლო აწ განმიშორენ და მარცხვნე ჩუენ და არა გამოხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა. ¹⁰ მართლუკუნ მაქციენ ჩუენ უფროჲს მტერთა ჩუენთასა და მოძულენი ჩუენნი მიმოლამიტაცებდეს ჩუენ. ¹¹ მიმცენ ჩუენ, ვითარცა ცხოვარნი შესაჭმელნი

წე მხოვრებენ ყენებენ წე ნდთომებენ რიხისე ყენისებენ, მიშეთთაჲ სუნთნა-ყოფენ ყენ იჯანი. ⁴ შენ თორეწი ღმერთი შენა წე იშეთითი სეჲ, მათომებენ რეხითინი ღმერთიჲსა ირეხისი. ⁵ შენ ჯეშა მღვთინი სეჲნი წე რეხითინი, წე სეღეთითი ყენითი ყეღითი-ყოფინი იჯანი, მათომნი რეწეთითი რიხის სეჲნი ჯეწე. ⁶ ჯეშეთთაჲ რიხე მღვთისა სეჲნი რეღეთითი სეჲნი მღვთითინი სეჲ. ⁷ ჯეშეთთაჲ ყენ მღვთითინი სეჲნი მღვთითიჲსა რეღეთითინი, წე მათითითი სეჲნი რეღეთითი. ⁸ იშეთითი მღვთითი რეღეთითი სეჲნი მღვთისა ყენისა რეღეთითიჲსა. ⁹ ღმერთი რეღეთითინი წე მღვთითინი სეჲნი რეღეთითინი რეღეთითი მღვთისა სეჲნი. ¹⁰ მღვთითინი სეჲნი რეღეთითინი სეჲნი მღვთისა სეჲნი. ¹¹ მღვთითინი სეჲნი, რეღეთითინი რეღეთითინი რეღეთითინი

და შენმა მკლავმა და შენი პირის ნათელმა, რადგან სათნო იყვენ ისინი შენთვის. ⁴ შენ თვით ხარ მეუფე ჩემი და ღმერთი ჩემი, რომელმაც ბრძანე ხსნა იაკობისა. ⁵ შენი მეშვეობით დავრქნეთ ჩვენ მტრებს, შენი სახელით აბუჩად ავიგდებთ ჩვენზე აღმდგართ. ⁶ რადგან ჩემი მშვილდის იმედი ვი არა მაქვს, არც ჩემი მახვილი მიხსნის მე, ⁷ არამედ შენ გვიხსენი ჩვენს მაჭირვებელთაგან; და ჩვენი მოძულენი შეარცხვინე. ⁸ ღმერთით ვიქებთ თავს მუდამდლე და შენს სახელს ვადიდებთ უკუნისამდე. ⁹ მაგრამ აწ განგვიშორე და შეგვარცხვინე, და არ გამოიხარ, ღმერთო, ჩვენს საბრძოლო ძალასთან ერთად. ¹⁰ უკუგვაქციე ჩვენს მტერთაგან და ჩვენი მოძულენი გვიტაცებდნენ ჩვენ. ¹¹ მიგვეცი შესაჭმელად ცხვრებივით

44. დასასრულსა, ცვალებადთათვის, ძეთა კორესთაჲ, გულისკმის-ყოფისათვის, გალობაჲ საყუარელისაჲ

¹ აღმოთქუა გულმან ჩემმან სიტყუაჲ კეთილი და უთხრნე მე საქმენი ჩემნი მეუფესა; ენაჲ ჩემი საწერელ მწიგნობრისა კელოვნისა. ² შუენიერ სიკეთითა უფროდს ძეთა კაცთასა; განეფინა მადლი ბაგეთა შენთა; ამისთვის გაკურთხა შენ ღმერთმან უკუნისამდე. ³ შეიბ მახული შენი წელთა შენთა, ძლიერო, შუენიერებითა შენითა და სიკეთითა შენითა. ⁴ და გარდააცუ და წარემართე და სუფევდი ჭემმარიტებისათვის და სიმშჯლისა და სიმართლისა; და გიძლოდის შენ საკურველად მარჯუნაჲ შენი. ⁵ ისარნი შენნი ლესულ არიან, ძლიერო; ერნი შენ ქუემე დაეცნენ, გულითა მტერნი მეუფისანი. ⁶ საყდარი შენი, ღმერთო,

44. ՃՆՏՆՏԻՈՒՆԸ, ԵԴՆԻՊԸՇԹԻՇԹԻՍ, ԿԴԻՇ ԿՁԿԴԸՇՆԱ, ԼՂՆԻՍԿԻՆ-ԿՁՓԻՆՇԹԻՍ, ԼՇՆՁՂՇՆԱ ՆԿՂՇԿԻՄԻՆՇՆԱ

¹ Շոժառախաբ զյառաժին խոժժին სուղսարօ հիտարա Յբ պտւմինոյ թո սուխթինո խոժին թոյապոսը; դինօ խոժի սուրոյմոյո թոյոչնացմոսը հիտարինսը. ² Յպոյնոյո սուհիտարը պպմասիս ժոյտը հընարսը; զընոյպինը թըճոյ ցըղոյտը ցոյնտը; ըժիստպի զընկայմտը ցոյն ոժոյմտ-ժին պխպինսըժՅո. ³ Յոյց թընկոյ ցոյն լոյտար ցոյնտը, ժոարոյմա, ցպոյնոյոյմոյցտը ցոյնտը Յբ սուհիտար ցոյնտը. ⁴ Շը զընժընընպ Յբ լընոյթընտոյ Յբ սպպոյրՅ ցոյցժընոյնըցընսընտպի Յբ սըժցլՅնսը Յբ սըժընտարսը; Յբ զընոյմՅն ցոյն սընկմոյոյոյոժ թընոչնապոյնօ ցոյն. ⁵ Սընին ցոյնին ուղսպոս ընոյն, ժոարոյմա; դին ցոյն փպոյցո Յբղընդին, զյառարը թըղմին թոյապոսըն. ⁶ ՍընՅնո ցոյն, ոժոյմտա,

44. დასასრულს, ცვალებადთათვის*, კორეს ძეთა, განსასწავლად, გალობა საყვარელისა

¹ აღმოთქვა ჩემმა გულმა კეთილი სიტყვა და ვაუწყე ჩემი საქმენი მეფეს; ჩემი ენა ემსგავსა ხელოვანი მწიგნობრის საწერს. ² სილამაზით შენ ყველაზე მშვენიერი ხარ კაცის ძეთა შორის. გავრცელდა შენს ბაგეთაგან მადლი; ამიტომ გაკურთხა შენ ღმერთმა უკუნისამდე. ³ შეიბი მახვილი წელზე, ძლიერო, შენი მშვენიერებითა და სილამაზით. ⁴ გაემზადე და გაიმარჯვე და იმეფე ჭემმარიტების, სიმშვიდისა და სიმართლისათვის; და გიძლოდეს შენ საკვირველად შენი მარჯვენა! ⁵ შენი ისრები ალესილია, ძლიერო, – შენს ქვეშ დაეცნენ ერები, – მეფის მტრები, გულგანგძირვით. ⁶ შენი საყდარი, ღმერთო,

უკუნითი უკუნისამდე, კუერთხი განგებისა და კუერთხი სუფევისა შენისაჲ.⁷ შეიყვარე სიმართლე და მოიძულე უშჯულოებაჲ; ამისთვის გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისაჲ უმეტეს მოყუასთა შენთა.⁸ მური და შტახსი და კასიაჲ სამოსელთაგან შენთა, ტაძართაგან პილოჲს ბუალისათა, რომელთა განარეს შენ.⁹ ასულნი მეუფისანი პატივითა შენითა; დადგა დედოფალი მარჯუენით შენსა, სამოსლითა ოქროქსოვილითა შემკულ და შემოსილ პირად-პირადად.¹⁰ ისმინე, ასულო, და იხილე, და მოყავ ყური შენი; და დაივიწყე ერი შენი და სახლი მამისა შენისაჲ;¹¹ და გულმან უთქუას მეუფესა სიკეთისა შენისაჲ; რამეთუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი შენი.¹² და თაყუანის-სცე მას და ასულმანცა ტვროსისამან ძღუენითა;

აქყანითი აქყანისებჲჲ, ღყყითღე ჴენღეღყვისრა ჴე ღყყითღე საღყყვისღე ყყნისღე. ⁷ ჴყყყარღიღ სრღრღითღე ჴე ჴარღარღე აყყყარღარღე ჴყყღე; რღრღარღე ჴყყყ ყყნ იღრღითღენ, იღრღითღენ ყყნენ სრღღეღყყყითი სრღრღარღარღე აქყყღეღე ჴყყყარღარღე ყყნითღე. ⁸ ჴყყითი ჴე ყღღღღე ჴე ჴღღღეღე სრღრღარღარღეღენ ყყნითღე, ჴღღღღითღეღენ არღარღარღე მარღარღარღეღე, მარღარღარღე ჴღღღღითღე ყყნ. ⁹ ჴყყითი ჴყყყარღარღე არღარღარღე ყყნითღე; ჴეღღღე ჴეღღღარღარღე ჴღღღღარღარღე ყყნისღე, სრღრღარღარღე აქყმარღარღარღარღარღე ყყმღარღარღე ჴე ყყმარღარღე არღარღარღეღ-არღარღარღეღ. ¹⁰ ისმინე, რღარღარღე, ჴე რღარღარღე, ჴე ჴარღარღე ყყმითი ყყნ; ჴე ჴარღარღარღე რღარღარღე ჴე სრღარღარღე ჴღღღღე ყყნისღე; ¹¹ ჴე ჴყყითღენ აყყყარღე ჴყყყარღე სრღარღარღე ყყნისღე; იღრღითღე რღარღარღეღე რღარღარღე იღრღითღე ყყნ. ¹² ჴე რღარღარღარღე-სღღე ჴღღე ჴე რღარღარღარღეღე ჴყმარღარღარღეღენ მარღარღარღე;

უკუნითი უკუნისამდეა, – შენი განმგებლობისა და სუფევის კვერთხი.⁷ შენ შეიყვარე სიმართლე და მოიძულე უშჯულოება; ამიტომ გცხო შენ ღმერთმა, შენმა ღმერთმა, სიხარულის ზეთი შენს მოყვასებზე მეტად.⁸ მური*, შტახსი* და კასია* – შენს სამოსელთაგან, სპილოს ძვლის ტაძრებიდან, საიდანაც განარებენ შენ.⁹ მეფის ასულნი შენთან არიან პატივით; დადგა დედოფალი შენს მარჯვნივ, შემკული ოქროქსოვილით, შემოსილი მრავალფერად.¹⁰ ისმინე, ასულო, და იხილე, მომავარ ყური; და დაივიწყე შენი ერი და შენი მამის სახლი;¹¹ მოისურვა მეფემ შენი სილამაზე; რადგან ის თვით არის უფალი, ღმერთი შენი.¹² თაყვანს სცემ მას შენ და ტვიროსის* ასულიც ძღვენით;

პირსა შენსა ლიტანიობდენ მდიდარნი ერისანი. ¹³ ყოველი ღიღებდა ასულისა მეფისა შინაგან, ფესუედითა ოქროვანითა შემკულ არს და შემოსილ პირად-პირადად. ¹⁴ მიერთუნენ მეუფესა ქალწულნი, შემდგომად მისსა, მოყუასნი მისნი მიგერთუნენ შენ. ¹⁵ მიგერთუნენ შენ გალობითა და სიხარულითა და შეიყვანენ იგინი ტაძარსა მეუფისასა. ¹⁶ მამათა შენთა წილ იქმნეს შვილნი შენნი და დაადგინე იგინი მთავრად ყოველსა ქუეყანასა ზედა. ¹⁷ მოვიქსენო სახელი შენი ყოველსა შორის თესლსა და თესლსა; ამისთვის ერთა აღვიარონ შენ უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

*აიძისე ყოჩისე თოცენოაყვჭყნ მწაწრძინი ჟიძისენი. ¹³ ყაოოოთა წა-
წაოოოთა რსაოოოთა პოოოთა ყაოოოთა, თოცაოოოთა თაძინაოოოთა
ყოძქაოთა რძის წა ყოძსაოთა აიძოვ-აიძოვწა. ¹⁴ ბოოოთაყნინი პო-
ოოოთა იოოოთაოოთა, ყოძქაოთა პისსე, მათაოოთა პისინი პოოოთა-
ოოოთა ყოჩ. ¹⁵ ბოოოთაყნინი ყოჩ თოცაოოთა წა სოცენაოოთაოთა წა
ყოოოთაოოთაოოთა თოცინი ეოოოთა პოოოთაოოთა. ¹⁶ ბოოოთა ყოჩოთა თოც
იძინი ყოოთაოოთა ყოჩინი წა ბოოოთაოოთა თოცინი ბოოოთაოოთა
იძაოოთაოოთაოოთა ზე. ¹⁷ ბოოოთაოოთა სოცოოთა ყოჩინი ბოოოთაოოთა
თოცოოთა წა თოცოოთა; რძინაოოთა ჟიძოთა თოცინი ბოოოთაოოთა-
წა წა ბოოოთაოოთა ბოოოთაოოთა.*

შენს პირს შევეკვდრებიან მდიდარნი ერისა. ¹³ მეფის ასულის მთელი ღიღება მის შიგნითაა, შემკულია მოქროვილი ქობით და ნაირგვარად შემოსილი, ¹⁴ მოიყვანენ მეფესთან ქალწულებს მის შემდგომ, მის მოყვასებს მოიყვანენ შენთან. ¹⁵ მოგვეკვრიან შენ გალობითა და სიხარულით და შეიყვანენ მათ მეფის ტაძარში. ¹⁶ შენს მამათა წილ იქნებიან შენი შვილები და დაადგენ მათ მთავრებად მთელს ქვეყანაზე. ¹⁷ გავიხსენებ შენს სახელს ყველა თაობაში; ამისათვის გავიარებენ შენ ერები უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

45. დასასრულსა, ძეთა კორესთათჳს, დაფარულთათჳს, ფსალმუნი

¹ ღმერთი ჩუენი შესავედრებელ და ძალ, შემწე ჳირთა შინა, რომელთა მპოვნეს ჩუენ ფრიად. ² ამისთჳს არა მეშინოდის ჩუენ ძრვასა ქუეყანისასა და ცვალებასა მთათასა, გულთა ზღუათასა. ³ ოხრიდეს და შეძრწუნდეს წყალნი მათნი, შეძრწუნდეს მათნი ძლიერებითა მისითა. ⁴ სლვაჲ მდინარეთაჲ ახარებს ქალაქსა ღმრთისასა; წმიდა-ყო საყოფელი თჳსი მაღალმან. ⁵ ღმერთი მის შორის და იგი არა შეიძრას; შეეწიოს მას ღმერთი დილითი-დილად. ⁶ შეძრწუნდეს წარმართნი, მიდრკეს მეფენი, მოსცა კმაჲ თჳსი მაღალმან და შეიძრა ქუეყანაჲ. ⁷ უფალი ძალთაჲ ჩუენ თანა, კელისადმპყრობელ ჩუენდა

45. ზნსნსაღნს, კრეს ხაღნსღნღნ, ზნფნაღნღნღნ, ფსნზჳღნ

¹ *იშეთთი საყინი ყოსორიჳშიყყო ჳე ძირთ, ყუშყო ცუთთე ყინე, მასშეთთე შააყინის საყინ ფიორჳ.* ² *ტჳრთაქს რთრე შყყინაშრის საყინ მთორესე იაყყესრისესე ჳე ღურთოყესესე შორთესესე, ჳაყთთე ჴთაყესესესე.* ³ *ღყინიჳის ჳე ყუქმითაყინიჳის თყესთნი შრთნი, ყუქმითაყინიჳის შორნი მთორიყითყოთე შრსთრე.* ⁴ *სთორეა შჳანრთითორეა რღრთოყეს ირთორისესე იშმითრისესესე; თშიჳრ-ყა სრყაყოთი თაქსი შრთრთმრნი.* ⁵ *იშეთთი შრს ყსთრის ჳე იოჳ რთრე ყუქმთრეს; ყუქთრას შრს იშეთთი ჳორთორ-ჳორთრე.* ⁶ *ჳუქმითაყინიჳის თრთმრთთნი, შრჳმთხის შყყოთნი, შასღრე იპრეა თაქსი შრთრთმრნი ჳე ყუქმთრე იაყყესრინეა.* ⁷ *ღყოთი მრთორეა საყინ თრინე, იყოთრისრთმრთაყყოთ საყინიჳე*

45. დასასრულს, კორეს ძეთა, დაფარულთათვის, ფსალმუნი

¹ ღმერთი არის ჩვენი თავშესაფარი და ძალა, შემწე დიდ გასაჳირში, რომელიც გვეწია. ² ამიტომ არ შეგვეშინდება, როდესაც იძვრის მიწა და ადგილს იცვლიან მთები ზღვათა შუაგულში. ³ ოხრავენ და ძრწიან მათი წყლები, ძრწიან მთები მისი ძლიერებით. ⁴ მდინარეთა დინება ახარებს ღმერთის ქალაქს; განწმიდა მაღალმა თვისი სამყოფელი. ⁵ ღმერთია მასში და არ შეირყევა; შეეწევა მას ღმერთი ყოველ ცისმარეს. ⁶ შეძრწუნდნენ წარმართნი, მოიდრიკნენ მეფენი, გამოსცა ხმა მაღალმა და შეიძრა ქვეყანა. ⁷ უფალი ძალთა ჩვენთანაა,

ღმერთი იაკობისი. ⁸ მოვედით და იხილენით საქმენი ღმერთისანი, რომელ ქმნა ნიშები ქუეყანასა ზედა. ⁹ დააცადნის ბრძოლანი კიდითგან კიდემდე ქუეყანისა; მშულდები შემუსროს და შეფქვას საჭურველი და ფარები დაწუას ცეცხლითა. ¹⁰ მოიცალეთ და გულისკმა-ყავთ, რამეთუ მე ვარ ღმერთი; ავმალდე წარმართთა შორის და ავმალდე ქუეყანასა შინა. ¹¹ უფალი ძალთაჲ ჩუენ თანა, კელისადმპრობელ ჩუენდა ღმერთი იაკობისი.

დიდებაჲ

იძუითო ირჩაყისო. ⁸ ჭაოიჭოთ ზე იჯოიქინო სეჩიქინო იძითოსენო, მიაძოთ იძინო ჩიყიყი იაიყიყინოსო სეჰე. ⁹ ღირღეღინის ციხითოსენო ჩიჭოთიჩინ ჩიჭეღეღე იაიყიყინოსო; მყიოთიყი ყიძაყიძისა ზე ყიყიყიყის სეცაყიყიოთი ზე დირიყი ზეღიყის ღიღიოთო. ¹⁰ ჭაიღეოთი ზე ჯაიოთისაძე-ყიოთ, იძეძითაყ ძე ირინი იძუითო; ღიღეძიოთი ღიღეძიოთიოთი ციხის ზე ღიღეძიოთი იაიყიყინოსო ყინო. ¹¹ იყოთო იოთოთოა სიყინ თინო, იოთოსოიძიოთიოთი სიყინღე იძუითო ირჩაყისო.

ჴეჴეყეა

ჩვენი შემწვა ღმერთი იაკობისა. ⁸ მოდით და იხილეთ ღმერთის საქმენი, სასწაულები, რომლებიც ქმნა ქვეყანაზე! ⁹ შეწყვეტს ბრძოლებს დედამიწის კიდით კიდემდე; დაღეწავს მშვილდებს და დაფშენის საჭურველს და დაწვავს ფარებს ცეცხლით. ¹⁰ დამშვიდდით და შეიცანით, რომ მე ვარ ღმერთი; ავმალდე ნალხთა შორის და აღზვევდები დედამიწაზე. ¹¹ უფალი ძალთა ჩვენთანაა, ჩვენი შემწვა ღმერთი იაკობისა.

დიდება

46. დასასრულსა, ძეთა კორესთათჳს, ფსალმუნნი

¹ ყოველთა წარმართთა აღიტყუელენით კელნი თქუენნი, ღალადებლით ღმრთისა მიმართ კმითა სინარულიდასათა. ² რამეთუ უფალი მალალ არს და საშინელ და მეუფე დიდ ყოველსა ქუეყანასა ზედა. ³ დაგუამორჩილნა ჩუენ ერნი და წარმართნი ქუეშე ფერ კთა ჩუენთა. ⁴ გამოძირჩია ჩუენ სამკუდრებელი თჳსი, შუენიერებაჲ იაკობისი, რომელ შეიყუარა. ⁵ ამალღდა ღმერთი ღალადებითა და უფალი კმითა საყვრისაჲთა. ⁶ უგალობლით ღმერთსა ჩუენსა, უგალობლით; უგალობლით მეუფესა ჩუენსა, უგალობლით. ⁷ რამეთუ მეუფე არს ყოველისა

46. ԾՆՆՏՆԻՈՒՆՆԸ, ԿԻԴԸ ԿՁԻՂՆԴԸԿԻՍ, ՓՆԸՆԶՁՈՒՄ

¹ *Կապրդոսաւ լորնիժնիտաւ ռուրճկապրդոսդնոս Կրդոսն ասպրդնն, ուր- ուրճոյճոս ոնիտոսն թիժնոս Կժոսաւ սրճնիսպրդոսնաւաւ:* ² *Խըժոտսպ սպրդոս թրուրա ռնն ճը սրճրդոս ճը թոյսպոյ ճըճ կապրդոսնը Կպ- դոսնընընը նոճը:* ³ *Ծըդսպըժնիտոսնը խպրդն դնն ճը լորնիժնիտոսն Կպոյոյոյ քոյնիքաւ խպրդնաւ:* ⁴ *Լըժնիտոսնը խպրդն սըժկճնիոյոյոս ասն, ցպրդնոյոյոյոյոյ օրնիսցն, մոժոս ցրդպրդնը:* ⁵ *Ըժնոսճը ոնիտոս ուրուրճոյոսաւ ճը սպրդոս Կժոսաւ սրճկոսնըաւ:* ⁶ *Ձոյ- ոսպճոս ոնիտոսնը խպրդնը, սպրդոսպճոս; սպրդոսպճոս թոյս- քոյնը խպրդնը, սպրդոսպճոս:* ⁷ *Խըժոտսպ թոյսպոյ ռնն կապրդոսնը*

46. დასასრულს, კორეს ძეთათვის, ფსალმუნნი

¹ ყველა ერებო, შემოჰკარო ტაში, იღალადეთ ღმერთის მიმართ სინარულის შედახილებით, ² რადგან მალალი და საშინელია უფალი და დიადი მეუფეა მთელ ქვეყანაზე. ³ ფეხქვეშ დაგვიმორჩილა ერები და ხალხები. ⁴ ამოგვირჩია ჩვენ თავისი სამკვიდრებელი, იაკობის მშვენება, რომელიც შეიყვარა. ⁵ ამალღდა ღმერთი ღალადით და უფალი – საყვირის ხმით. ⁶ უგალობეთ ჩვენს ღმერთს, უგალობეთ; უგალობეთ ჩვენს მეუფეს, უგალობეთ. ⁷ რადგან მთელი დედამიწის

ქუეყანისაჲ ღმერთი, უგალობდით მას მეცნიერებით. ⁸ სუფევს ღმერთი წარმართთა ზედა, ღმერთი ზის საყდარსა მისსა ზედა წმიდასა. ⁹ მთავარნი ერთანი შეკრბეს ღმრთისა თანა აბრაჰამისსა, რამეთუ ღმრთისა ძლიერნი ქუეყანით ფრიად ამაღლდეს.

47. ფსალმუნი გალობისაჲ, ძეთა კორესთაჲ, მეორისა შაბათისაჲ

¹ დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა, მთასა წმიდასა მისსა, ² ძირმტკიცედ სინარულისა ყოვლისა ქუეყანისაჲთა მთანი სიონისანი, გუერდნი ჩრდილოჲსანი, ქალაქი მეუფისა დიდისაჲ. ³ ღმერთი ტაძართა

ქაყუყენისე იშჷითო, აყუროსაყურო შჷს შჷლიროყოყო. ⁸ საყუყუს იშჷითო ქოქიშქოითო ზუჷ, იშჷითო ზის სეყუჷდისე შჷსსე ზუჷ ქოქიშქოსე. ⁹ შოროქოქინი იქითინი ყუქიყუს იშჷითოსე თინე დეკოროქიშქოსე, იოქოქოთაქ იშჷითოსე იოროქინი ქაყუყენისე დოროჷ დქოროქიშქოსე.

47. ფსალმუნი უცხოელისა, ძიღტ ზოქისიღტა, ძიღტისიღტ ყტყტღისტა

¹ ღიჷ დის აყორო ჷე დიყყო დოროჷ დოროქისე იშჷითოსე სყოქინისე, შოროქე ქოქიშქოსე შჷსსე, ² ძოქიშქოქოქ სეღოქოქოთო დოროქოსე დოროქოსე შოქინი სოანისინი, ჯყოქიშქინი სიჷროსოსინი, დოროქი შყოქოსე ჷიჷისე. ³ იშჷითო დოროქოთო

მეუფეა ღმერთი, უგალობეთ მას გონიერად! ⁸ სუფევს ღმერთი ხალხებზე, ზის ღმერთი თავის წმიდა ტახტზე. ⁹ ერების მთავრებმა თავი მოიყარეს აბრაჰამის* ღმერთთან, რადგან ღმერთის ძლიერნი დიდად ამაღლდნენ ქვეყანაზე.

47. გალობის ფსალმუნი, კორეს ძეთა, კვირის მეორე დღეს

¹ დიდია უფალი და დიდად ქებული ჩვენი ღმერთის ქალაქში, მის წმიდა მთაზე; ² ძირმტკიცეა მთელი დედამიწის სასინარულოდ სიონის მთები, ჩრდილოეთის კალთები, დიადი მეუფის ქალაქი. ³ ღმერთი გაცხადებულია

შინა მისთა განცხადებულ არს, რაჟამს შეეწეოლის მას. ⁴ რამეთუ, ესერა, მეფენი ქუეყანისანი შეკრბეს და მოვიდეს ერთბაშად. ⁵ მათ იხილეს ესრეთ და დაუკურდა, შემფოთნეს, შეირყინეს; ⁶ და ძრწოლამან შეიპყრნა იგინი; მუნ საღმობაჲ, ვითარცა შობადისაჲ. ⁷ ქართა სასტიკითა შეჰმუსრნე ნავნი თარშისანი. ⁸ ვითარცა გუესმა, ეგრეცა ვიხილეთ ქალაქსა უფლისა ძალთაჲსა, ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა; ღმერთმან დააფუძნა იგი უკუნისამდე. ⁹ შევიწყნარეთ წყალობაჲ შენი, ღმერთო, შორის ერსა შენსა. ¹⁰ ვითარცა არს სახელი შენი, ღმერთო, ეგრეცა ქებაჲ შენი ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა; სიძარტლითა სავსე არს მარჯუენე შენი. ¹¹ იხარებდინ მთაჲ სიონი და იშუებდელ ასულნი ჰურიასტანისანი სამართალთა შენთათჳს, უფალო.

ყარო შინთო ჴუნღელეჭყყაყო რამს, მარჯრჳს ყოყოთაშრის შრს. ⁴ ჶრჳჶთაჶ, ჴსერა, მეფენი ქუეყანისანი შეკრბეს და მოვიდეს ერთბაშად. ⁵ მათ იხილეს ესრეთ და დაუკურდა, შემფოთნეს, შეირყინეს; ⁶ და ძრწოლამან შეიპყრნა იგინი; მუნ საღმობაჲ, ვითარცა შობადისაჲ. ⁷ ქართა სასტიკითა შეჰმუსრნე ნავნი თარშისანი. ⁸ ვითარცა გუესმა, ეგრეცა ვიხილეთ ქალაქსა უფლისა ძალთაჲსა, ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა; ღმერთმან დააფუძნა იგი უკუნისამდე. ⁹ შევიწყნარეთ წყალობაჲ შენი, ღმერთო, შორის ერსა შენსა. ¹⁰ ვითარცა არს სახელი შენი, ღმერთო, ეგრეცა ქებაჲ შენი ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა; სიძარტლითა სავსე არს მარჯუენე შენი. ¹¹ იხარებდინ მთაჲ სიონი და იშუებდელ ასულნი ჰურიასტანისანი სამართალთა შენთათჳს, უფალო.

მის ტაძრებში, როლესაც შეეწევა მას. ⁴ რადგან აჰა, ქვეყნიერების მეფენი შეიკრიბნენ და მოვიდნენ ერთიანად. ⁵ იხილეს და გაუკვირდათ, შემფოთდნენ, შეირყინენ; ⁶ ძრწოლამ შეიპყრო ისინი იქ, შობის ტკივილების მსგავსმა ტანჯვამ. ⁷ სასტიკი ქართი შემუსრე შენ თარშის* გემები. ⁸ როგორც გვესმა, ასევე ვიხილეთ ძალთა უფლის ქალაქში, ჩვენი ღმერთის ქალაქში; ღმერთმა დააფუძნა იგი უკუნისამდე. ⁹ მივიღეთ შენი წყალობა, ღმერთო, შენს ერს შორის. ¹⁰ ვითარცა შენი სახელი, ასევე შენი ქება სწვდება ქვეყნიერების ყოველ კიდეს; სიძარტლით სავსეა შენი მარჯვენა. ¹¹ გაიხაროს სიონის მთამ და ილხინონ ჰურიასტანის* ასულებმა შენს სამართალთა გამო, უფალო.

¹² მოადევით სიონსა და მოიცევით იგი და მიუთხრობდით გოდლებსა შორის მისსა. ¹³ დასხენით გულნი თქუენნი ძალსა შინა მისსა და განიყავთ ტაძრები მისი, რაფთა მიუთხრათ ნათესავსა სხუასა. ¹⁴ რამეთუ ესე არს ღმერთი ჩუენი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე და ამან დამმწყსნეს ჩუენ უკუნისამდე.

48. დასასრულსა, ძეთა კორესთა, ფსალმუნი

¹ ისმინეთ ესე ყოველთა წარმართთა და ყურად-იღეთ ყოველთა, რომელნი დამკვდრებულ ხართ სოფელსა. ² ნაშობნი ქუეყანისანი და ძენი კაცთანი, ერთბამად მდიდარნი და გლახაკნი. ³ პირი ჩემი იტყოდის სიბრძნესა და ზრახვანი გულისა ჩემისანი გულის კმის-ყოფასა. ⁴ მივეო იგავსა ყური ჩემი და

¹² ჭარჭოყთ სიონსა და მიუთხრობდით გოდლებსა შორის მისსა. ¹³ დასხენით გულნი თქუენნი ძალსა შინა მისსა და განიყავთ ტაძრები მისი, რაფთა მიუთხრათ ნათესავსა სხუასა. ¹⁴ რამეთუ ესე არს ღმერთი ჩუენი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე და ამან დამმწყსნეს ჩუენ უკუნისამდე.

48. ԾՆՆՏԵՍԻՉՆԵՐ, ԿՂԴՐ ԿՁԻՂԴՐ, ՓՆՆԻԿԻՈՒՄ

¹ *Դճմնիդ ղիկ զպարդոտաւ լորձմբնիտաւ Յը զպսիւճ-րիդ զպարդոտաւ, մաժոտնի Յըժիվճնիդցապա լըմտ սաքոտսը.* ² *Իրցացնի զպարդոտսընի Յը ժիդնի կըլտսընի, ղիտպըժըՅ ժՅըճըմնի Յը ղարըլընի.* ³ *Սոնի լիվի ղզպաճընի սըցնիտնիսը Յը նոնըլըրնի ղպարտսընի լիվիսընի ղպարտսընի-զպարտսընի.* ⁴ *Չորդպա ղղըրսը զպսիւ լիվի Յը*

¹² მოადევით სიონს და მოიცავით იგი და აუწყეთ მის კომკებს შორის. ¹³ გამყარეთ თქუენი გულები მის ძალაში და გაინაწილეთ მისი ტაძრები, რათა მოუთხროთ სხვა ტომებს; ¹⁴ რადგან ეს არის ჩუენი ღმერთი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე და ის დაგვმწყემსავს ჩვენ უკუნისამდე.

48. დასასრულს, კორეს ძეთა, ფსალმუნი

¹ ისმინეთ ეს, ყველა ერებო, და ყურად იღეთ, სამყაროს ყველა მკვიდრნო, ² დე-დამიწის ნაშიერნო, ძენო კაცთანო, ყველამ, მდიდარნო და გლახაკნო! ³ ჩემი პირი იტყვის სიბრძნეს და ჩემი გულის ზრახვა – გონიერებას. ⁴ ყურს მიუვუგდებ იგავს და

აღვალო საგალობლითა იგავი ჩემი. ⁵ რაღსათჳს მეშინის მე ღღესა ბოროტ-სა, უკუეთუ უმჯულოებაჲმან სლვათა ჩემთამან გარემომიცვას მე? ⁶ რომელნი ესვენ ძალსა თჳსსა და სიმრავლესა ზედა სიმდიდრისა თჳსისასა იქადიან, ⁷ ძმამან ვერ იკსნას, იკსნესა კაცმან? არა მისცეს ღმერთსა საკსარი თავისა თჳსისად, ⁸ და სასყიდელი საკსრად სულისა თჳსისა; და შურებოდა იგი უკუნისამდე, ⁹ და ცხოვნდეს სრულიად. არა იხილოს მან განსახრწნელი, ¹⁰ რაჟამს იხილნეს ბრძენნი სიკუდილად. ერთბამად უგუნური და უცნობოღ წარწყმდენ და დაუტეონ უცხოთა სიმდიდრე მათი. ¹¹ და სამარენი მათნი სახლ მათდა იყვნენ უკუნისამდე და საყოფელ მათდა თესლითი თესლადმდე; სახელები მათი უწოდეს მიწასა მათსა. ¹² კაცი პატივსა შინა იყო და არა გუ-

ღოიროთა სრულყოფითა იგავი ჩემი. ⁵ რაღსათჳს მეშინის მე ღღესა ბოროტ-სა, უკუეთუ უმჯულოებაჲმან სლვათა ჩემთამან გარემომიცვას მე? ⁶ რომელნი ესვენ ძალსა თჳსსა და სიმრავლესა ზედა სიმდიდრისა თჳსისასა იქადიან, ⁷ ძმამან ვერ იკსნას, იკსნესა კაცმან? არა მისცეს ღმერთსა საკსარი თავისა თჳსისად, ⁸ და სასყიდელი საკსრად სულისა თჳსისა; და შურებოდა იგი უკუნისამდე, ⁹ და ცხოვნდეს სრულიად. არა იხილოს მან განსახრწნელი, ¹⁰ რაჟამს იხილნეს ბრძენნი სიკუდილად. ერთბამად უგუნური და უცნობოღ წარწყმდენ და დაუტეონ უცხოთა სიმდიდრე მათი. ¹¹ და სამარენი მათნი სახლ მათდა იყვნენ უკუნისამდე და საყოფელ მათდა თესლითი თესლადმდე; სახელები მათი უწოდეს მიწასა მათსა. ¹² კაცი პატივსა შინა იყო და არა გუ-

საგალობლით* ვაუწყებ არაკს. ⁵ რატომ უნდა შემეშინდეს ბოროტ ღღეს, თუ კი ჩემი ნაბიჯების უსჯულოება მომიცავს მე? ⁶ ვისაც საკუთარი ძალის იმედი აქვს, და თავისი სიმდიდრის სიმრავლით იქადის, ⁷ მას ძმა ვერ იხსნის, – განა იხსნის ადამიანი? ვერ მისცემს ის ღმერთს თავის საფასურს, ⁸ და ვერც სახსრებს გაიღებს თავისი სულის გამოსახსნელად; თუნდაც რომ იშრომოს უკუნისამდე, ⁹ გადარჩეს სრულიად და არ იხილოს დაღუპვა. ¹⁰ ოდესმე ბრძენთა სიკვდილსაც იხილავს. უგუნური და უცოდინარი ერთნაირად წარწყმდებიან და დაუტოვებენ უცხოებს თავიანთ სიმდიდრეს. ¹¹ და სამარე იქნება მათი საუკუნო სახლი, მათი სამყოფელი – თაობიდან თაობამდე. თავიანთი სახელები უწოდეს თავიანთ მიწებს. ¹² კაცი, რომელიც პატივში იყო და ვერ მიხვდა ამას,

ლისკმა-ყო; ჰბაძვიდა იგი პირუტყუთა უგუნურთა და მიემსგავსა მათ. ¹³ ესე გზაჲ არს საცთურებისა მათისაჲ მათდა მიმართ და ამისსა შემდგომად პირითა მათითა სათნო-იყონ. ¹⁴ ვითარცა საცხოვარნი, ჯოჯოხეთსა მიეცნეს და სიკუდილი ჰმწყსილეს მათ; და ეუფლნენ მათ წრფელნი განთიად და შეწევნაჲ მათი განკედეს ჯოჯოხეთს და დიდებისა მათისაგან განვარდენ. ¹⁵ ხოლო ღმერთმან იქსნეს სული ჩემი კელთაგან ჯოჯოხეთისათა, რაჟამს შემიწყნარებლეს მე. ¹⁶ ნუ გემინინ, რაჟამს განმდიდრდეს კაცი და რაჟამს განმრავლდეს პატივი სახლისა მისისაჲ; ¹⁷ რამეთუ არა სიკუდილსა მისსა წარილოს მან ყოველი, არცა შთაჰყვეს დიდებაჲ მისი მის თანა. ¹⁸ რამეთუ სული მისი ცხოვრებასა ოდენ მისსა იკურთხოს; აღვიარო შენ, რაჟამს კეთილი უყო მას.

ოცრმირიწე იჯი არიხაქყათე აქყაქნაქითე წე შიქსიჯერისე შრთ. ¹³ [სე ჟანო რის სრუთაქიყისე შრთისეა შრთწე შიქსითა წე რქისსე ყქმწჟაქმწე არიხთე შრთათე სრთნა-იყან. ¹⁴ [ითრმირე სრუთა-ურმინი, ჟაჯაქეთისე შიქლნისე წე სიქაქწოთი ომქოქსიწესე შრთ; წე იყაქოქნიქნი შრთ ოქიქოქნი ჟანოორწე წე ყქოქოქნირა შრთი ჟანქმქესე ჟაჯაქეთისე წე წიქყისე შრთისეჯენ ჟანოორმქენ. ¹⁵ [ათა ოქიქმქენ იქსნისე საყო სქში იქოთორჯენ ჟაჯაქეთისეორე, მირქესე ყქმქოქნირქიქესეა შიქ. ¹⁶ ნაქ ჟეყინინ, მირქესე ჟანქმწიქმქესე ხერეა წე მირქესე ჟანქმირქოქმქესე ორქოქი სრუთისე შრთისეა; ¹⁷ [იქმქოთაქ რთე სიქაქწოთისე შრთისე ოქიქოქისე შენ იაქოქოთი, რთერე ყთოთაქ-ოქისე წიქყისეა შრთი შრთ თანე. ¹⁸ [იქმქოთაქ საყო შრთი ქსაქიყისე ომქენ შრთისე იქაქითქლას; ოოქორმთა ყქენ, მირქესე იქოთოთი საყა შრთ.

ბაძავს უგუნურ პირუტყვს და ემსგავსება მას. ¹³ ეს მათი გზა საცდურია მათთვისვე, თუმცა ამის შემდეგაც ისინი სათნოდ წარმოაჩენენ მას. ¹⁴ ცხვრებივით ჯოჯოხეთს გადაეცემიან და სიკვდილი მწყემსავს მათ, განთიადზე კი მართალნი გაბატონდებიან მათზე; მათი შეწევნა დაიმრიტება ჯოჯოხეთში და თავიანთი დიდებიდან დაემხოებიან. ¹⁵ ხოლო ჩემს სულს ღმერთი იხსნის ჯოჯოხეთის ხელიდან, როდესაც მიმიღებს მე. ¹⁶ ნუ შეგემინდება, როდესაც მდიდრდება კაცი და როდესაც მრავლდება მისი სახლის პატივი; ¹⁷ რადგან სიკვდილის ჟამს ვერაფერს წაიღებს, არც თავისი დიდება ჩაჰყვება მას თან. ¹⁸ რადგან მისი სული მხოლოდ მისი ცხოვრების ჟამს იკურთხება; გალიარებს შენ, როდესაც კეთილს უყოფ მას;

¹⁹ შევიდეს იგი ვიდრე ნათესავადმდე მამათა მისთა, ვიდრე უკუნისამდე ნათელი არა იხილოს. ²⁰ კაცი პატივისა შინა იყო და არა გულისკმა-ყო, ჰბადვიდა იგი პირუტყუთა უგუნურთა და მიემსგავსა მათ.

დიდება

49. ფსალმუნი ასაფისი

¹ ღმერთი ღმერთთაა უფალი იტყოდა და უწოდა ქუეყანასა აღმოსავალითგან მზისამთ ვიდრე დასავალადმდე. ² სიონით გამო არს შეუენიერებაჲ ჰაეროვნებისა მისისაჲ. ³ ღმერთი ცხადად მოვიდეს, ღმერთი ჩუენი და არა დადუმნეს; ცეცხლი მის წინაშე ალატყდეს და გარემოჲს მისსა ნიავექარი ფრიად.

¹⁹ *ჟოჟოწჳის იჟი ჟოწმიჟ ნოთოღსოღოღწწწჟ შოშოთო შოსოთ, ჟოწმიჟ აქჟაქნისოღწწჟ ნოთოთოო რმიო იღოთასი. ²⁰ ზოღო იოღოღისო გინო იჟა წო რმიო ჟაქოთარსოღო-ჟა, იოღოთოიოწო იჟი იოთოაქჟაქოთო აქჟაქნაქოთო წო შოქშისოღოღისო შოთ.*

წოწოყო

49. ФІСЛІМІ ДІСФІЛІ

¹ *Иѡтѡთѡ иѡтѡთѡтоѡ аџоѡто иџаѡწѡ წѡ аџоѡწѡ იџაџოღოღოღისო რიѡსასოღოღოთოთოღოღი შისოღოთი ჟოწმიჟ წოღსოღოღოღოღწწწჟ. ² სოთოთი ჟოღოთი რიმი გოაქოთოიოთოიოღოთო იოღოთოთოიოთოიოთოიოთო შისოღოთი. ³ Иѡтѡთѡ დღოღწოღწ შოთოიოწჳის, иѡтѡთѡთѡ სოაქოთოიო წო რმიო წოწაქშისი; დოღღოთო შისი იოთოთოიოღოთო როღღოღოღისი წო ჟოღოთოღოთისი შისიო ნოღოთოიოთოთი იოთოღწ.*

¹⁹ შევა იგი თავის მამათა თაობებამდე, უკუნისამდე ვერ იხილავს ნათელს. ²⁰ კაცი, რომელიც პატივში იყო და ვერ მიხვდა ამას, ბადავს უგუნურ პირუტყვს და ემსგავსება მას.

დიდება

49. ასაფისი* ფსალმუნი

¹ ღმერთმა ღმერთთა, უფალმა, დაილაპარაკა და მოუწოდა ქვეყნიერებას მზის აღმოსავალიდან დასავალამდე. ² სიონიდანაა მისი ბრწყინვალეობის მშვენიერება. ³ ღმერთი ცხადად მოვა, ღმერთი ჩვენნი, და არ დადუმდება; მის წინაშე აღევზნება ცეცხლი და მის გარშემო – დიდი ქარიშხალი.

⁴ მოუწოდოს ზეცასა ზეგარდამო და ქუეყანასა განრჩევად ერისა თვისისა.
⁵ შემოკრიბებით მისა წმიდანი მისნი, აღმასრულებელნი ალთქუმისა მისისანი საკუერთხთა ზედა. ⁶ და უთხრობენ ცანი სიმართლესა მისსა, რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს. ⁷ ისმინე, ერო ჩემო, და გეტყოდი შენ; ისრაჲლო, და გიწამო შენ; ღმერთი, ღმერთი შენი ვარი მე ⁸ არა თუ მსხუერპლთა შენთათჳს გამხილო შენ, რამეთუ საკუერთხნი შენნი ჩემ წინაშე არიან მარადის. ⁹ არა შევიწირავ მე სახლისა შენისაგან ზუარაკთა, არცა არვისა შენისაგან ვაცთა; ¹⁰ რამეთუ ჩემი არს ყოველი მკეცი ველისაჲ, ნადირი მთათაჲ და ყოველი პირუტყვ; ¹¹ ვიცნი მე ყოველნი მფრინველნი ცისანი, და შუენიერებაჲ ველთაჲ ჩემ თანა არს, ¹² შე-თუ-მემშობოს, არავე შენ გეტყოდი, რამეთუ ჩემი არს სოფელი

⁴ **ჭააყუაწას ზელსე ზეგარდამო და ქუეყანასა განრჩევად ერისა თვისისა.**
⁵ **შემოკრიბებით მისა წმიდანი მისნი, აღმასრულებელნი ალთქუმისა მისისანი საკუერთხთა ზედა.** ⁶ **და უთხრობენ ცანი სიმართლესა მისსა, რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს.** ⁷ **ისმინე, ერო ჩემო, და გეტყოდი შენ; ისრაჲლო, და გიწამო შენ; ღმერთი, ღმერთი შენი ვარი მე** ⁸ **არა თუ მსხუერპლთა შენთათჳს გამხილო შენ, რამეთუ საკუერთხნი შენნი ჩემ წინაშე არიან მარადის.** ⁹ **არა შევიწირავ მე სახლისა შენისაგან ზუარაკთა, არცა არვისა შენისაგან ვაცთა;** ¹⁰ **რამეთუ ჩემი არს ყოველი მკეცი ველისაჲ, ნადირი მთათაჲ და ყოველი პირუტყვ;** ¹¹ **ვიცნი მე ყოველნი მფრინველნი ცისანი, და შუენიერებაჲ ველთაჲ ჩემ თანა არს,** ¹² **შე-თუ-მემშობოს, არავე შენ გეტყოდი, რამეთუ ჩემი არს სოფელი**

⁴ მოუწოდებს ზეგარდმო ზეცას და ღმერთს თავისი ერის განსასჯელად.
⁵ შემოკრიბეთ მასთან მისი წმიდანნი, მისი ალთქუმის აღმსრულებელნი შესაწირავებზე. ⁶ და აუწყებენ ცანი მის სიმართლეს, რადგან ღმერთი არის მსაჯული. ⁷ „ისმინე ერო ჩემო და გეტყვი შენ, ისრაელო, და გიმოწმებ შენ. ღმერთი, შენი ღმერთი ვარ მე; ⁸ შენს მსხვერპლთათვის არ გამხილებ შენ, რადგან შენი შესაწირავები მუდამ ჩემს წინაშეა. ⁹ არ შევიწირავ შენი სახლის ზეგარაკებს, არც შენი არველან* ვაცებს. ¹⁰ რადგან ჩემია ველის ყოველი ცხოველი, მთათა ნადირი და ყოველი პირუტყვი; ¹¹ ვიცი მე ცის ყოველი ფრინველი და მშენება ველთა ჩემთან არის. ¹² თუ მომშვიდდება – შენ არ გეტყვი, რადგან ჩემია სამყარო

და სავსება მისი. ¹³ ნუ ვჭამოა კორცი ზუარაკთაჲ, ანუ სისხლი ვაცთაჲ ვსუა? ¹⁴ შეწირე ღმრთისა მსხვერპლი ქებისაჲ და მიუსრულენ მაღალსა აღნათქუემნი შენნი. ¹⁵ და მხადე მე დღესა ჭირისა შენისასა და მე გიკნა შენ და შენ მადილო მე. ¹⁶ ხოლო ცოდვილსა მას ჰრქუა ღმერთმან: რაჲსათჳსმე მიუთხრობ შენ სამართალთა ჩემთა და აღიღებ აღთქუმასა ჩემსა პირითა შენითა? ¹⁷ შენ, ეგერა, მოიძულე სწავლულებაჲ და განიშორენ და განსთხიენ სიტყუანი ჩემნი. ¹⁸ იხილი თუ მპარავი, თანაუბრიოდე მას და მეძავსა თანა დასდვი ნაწილი შენი. ¹⁹ პირმან შენმან განამრავლა უკეთურებაჲ და ენაჲ შენი თხზვიდა ზაკუვასა. ²⁰ შჯდი რაჲ, ძმისა შენისათჳს ბოროტსა იტყოდი და ძისათჳს დედისა შენისა დასდვი საცთური. ²¹ ესე ყოველი ჰყავ და დავიდუმე;

წე სერსიყცო პისი. ¹³ ნაჲ უფეშარე ჯაიხიჲ 'ნაჲრეხარო, რნაჲ სისხლო ურეღარო უსაჲრე? ¹⁴ შიქროიჲ იშმაროსე მსნაჲყიროთი იქიყისოჲ წე მ-აჲსნაჲყოჲნი მ-ოროსო რინოჲსაჲჲქმნი ყიქნი. ¹⁵ ძე მღეწე მჲ შოჲსე გოიოსე ყიქისოსე წე მჲ ჯიჲსნი ყიქნი წე ყიქნი მღეწე მჲ. ¹⁶ ღაროჲსა ღაწიროსო მ-ეს იანიჲჲრე იშოქიშმენ: ირეოსოჲსმჲ მ-აჲსოჲსაჲ ყიქნი სეშეიაროთი სიქმარე წე რიოიოჲ რიოჲსაჲჲქმენ სიქმარე იანიარე ყიქნი-თარ? ¹⁷ შიქნი, უჯიქნი, მარიოჲსოჲ სერსიყცოჲ წე ჯინიყიანიჲნი წე ჯინიყიანიჲნი სერსიყცოჲ სიქმარე. ¹⁸ სიქნი თაჲ მ-ოროსო, თინიყიანიყიანიჲნი მ-ეს წე მ-ოროსო თინი წეწიქნი ინიოთი ყიქნი. ¹⁹ სიქმენი ყიქმენი ჯინიყიანიჲნი სერსიყცოჲ წე იქნი ყიქნი თინიყიანიჲნი 'ნეჲსიყცო. ²⁰ შჯე მ-ეს, მ-ესი ყიქნიოჲსიყიანიჲნი ყიქნი წე მ-ესიოჲსიყიანიჲნი შიქმ-არე ყიქნიოჲსი წეწიქნი სერსიყცო. ²¹ 'სიყი ყიქნიოჲსი იანიყი წე წეწიყიანიჲნი;

და სავსება მისი. ¹³ განა ზვარაკთა ხორცს ვჭამ და ვაცთა სისხლს ვსვამ? ¹⁴ შესწირე ღმერთს ქების მსხვერპლი და აღუსრულე უზენაესს შენი აღთქმანი. ¹⁵ მომიხმე შენი გასაჭირის დღეს და მე გიხსნი და შენ განმადიღებ მე. ¹⁶ ცოდვილს კი უთხრა ღმერთმა: „რატომ ქადაგებ ჩემს სამართალს და აღიარებ ჩემს აღთქმებს შენი პირით? – ¹⁷ მაშინ, როდესაც მოიძულე მოძღვრება და განიშორე და უკუაგდე ჩემი სიტყვები. ¹⁸ ქურდს რომ დაინახავდი, მასთან გარბოდი და მეძავებთან წილს ინაწილებდი. ¹⁹ შენმა პირმა გაამრავლა უკეთურება და შენი ენა თხზავდა მზაკვრობას. ²⁰ იჯექი და შენი ძმის შესახებ ბოროტს ამბობდი და შენი დედის ძისათვის საცთურს აგებდი. ²¹ ამას ყველაფერს აკეთებდი და მე ვღუმიღი;

ჰგონე უშჯულოებაჲ, ვითარმედ მეცა შენ გემსგავსო; გამხილო და წარმოვადგინე ცოდვანი შენნი წინაშე პირსა შენსა.²² გულისკმა-ყავთ ესე ყოველთა, რომელთა დაგივიწყებთ ღმერთი; ნუუკუე წარგიტაცნეს და არავინ იყო მკსნელ თქუენდა.²³ მსხუერპლმან ქებისამან მაღილოს მე, და მუნ არს გზაჲ, სადა უჩუენო მას მაცხოვარებაჲ ჩემი.

**ოუჯანიჲ აყუჯაყოთაჲცა, ურთოიშჲჳ შჲლუ ყუი უჲშსუღუსა; უღშ-
 ღოთა ჳე რეიშაოღეჳჲინი ღაჳოღნი ყუინი რინეყუ რამისე ყუინსე.
²² ლაოთისჲჳ-ყოთი ესე ყაოოთთე, ითაჲოთთე ჳეჲოოოყოღუს
 იშჲოთი; ნაყოღყო რეიჲოღღღღღღ ჳე რეიოოი იყა შჲინიოთ თაყო-
 იღღღ. ²³ შსღყოიოთაჲნი იყოღისეჲნი შეჳეჳას შჲ, ჳე შაყნი რის
 ჲნიე, სეჳე ალყოღნი შის შეღყოიოიჲეო ლჲო.**

გეგონა, რომ უსჯულოებით შენი მსგავსი ვარ; გამხილებ და დაგიდებ შენს ცოდვებს შენს წინაშე.²² მიხვდით ამას ყველანი, ვისაც ღმერთი დავიწყებია, რათა არ წარგიტაცოთ და არავინ იქნება თქვენი მხსნელი.²³ ქების მსხვერპლი მაგიდებს მე და იქ არის გზა, რომელზედაც ვუჩვენებ მას ჩემს ხსნას“.

50. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი რაჟამს მოვიდა მისა ნათან წინაწარმეტყუელი, ოდეს-იგი შევიდა ბერსაბესა, ურიაჲს ცოლისა

¹ მიწყალე მე, ღმერთო, ღიღითა წყალობითა შენითა და მრავლითა მოწყალებითა შენითა აჯოცე უშჯულოებაჲ ჩემი. ² უფროჲს განმბანე მე უშჯულოებისა ჩემისაგან და ცოდვათა ჩემთაგან განმწმიდე მე. ³ რამეთუ უშჯულოებაჲ ჩემი მე უწყი, და ცოდვაჲ ჩემი წინაშე ჩემსა არს მარადის. ⁴ შენ მხოლოსა შეგცოდე და ბოროტი შენ წინაშე ვყავ; რათა განჰმართლდე სიტყუათაგან შენთა და სძლო შჯასა შენსა. ⁵ რამეთუ, ესერა, უშჯულოებათა შინა მიუდგა და ცოდვათა შინა მშვა მე დედამან ჩემმან. ⁶ რამეთუ, ესერა, ჭეშმარიტებაჲ

50. ՃՆՆՆԻՔԻՆ, ՓՆԻՖՁԻ ԾՇԻԴԷՆԻ ԴԿԿԻՅ ԳՁԻԴՇ ԳՆՇ ԻՇԻՇ ԲԻՇԻՇԻԳԷԿՁԻՆ, ՁԾԷՆՆԻ ՄԻԻՇ ԳԷԻՇԳԷՆ, ՁԻՇՆ ԸՁԷՆ

¹ Ժողովուրդ թի, ինքնուս, Յիշուս լուսուսուս պիսուս Յի թիսուսուս թալուսուսուս պիսուս ռիսիս սպիսուսուսուս լիսի. ² Ձիսիսիս ղիսիսիսիս թի սպիսուսուսուս լիսիսիսիսիս Յի լիսիսիսիս-ուս լիսիսիսիսիս ղիսիսիսիսիս թի. ³ Դիսիսիս սպիսուսուսուս լիսիս թի սիսիս, Յի լիսիսիս լիսիս լիսիսիս ղիսիսիս ղիսիսիսիս. ⁴ Թիսիս թիսուսիս պիսիսիս Յի ղիսիսիս պիս լիսիսիսիս ղիսիս; իսիսիս ղիսիս-իսիսիսիսիսիս սիսիսիսիսիսիս պիսիս Յի լիսիսիս պիսիսիս պիսիս. ⁵ Դիս-իսիսիս, ղիսիսիս, սպիսուսուսուս պիսիս թիսիսիս Յի լիսիսիս պիսիս թիսիս թի ղիսիսիսիս լիսիսիս. ⁶ Դիսիսիս, ղիսիսիս, ղիսիսիսիսիս

50. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი რაჟამს მივიდა მასთან ნათან* წინასწარმეტყველი, როდესაც შევიდა ის ბერსაბესთან*, ურიას* ცოლთან

¹ შემიწყალე მე, ღმერთო, შენი ღიღი წყალობით, და შენი მრავალი მოწყალებით აღწოცე ჩემი უსჯულოება. ² სრულიად განმბანე მე ჩემი უსჯულოებისაგან და ჩემს ცოდვათაგან განმწმინდე მე. ³ რადგან ჩემი უსჯულოება მე ვუწყი და ჩემი ცოდვა ჩემს წინაშეა მარადის. ⁴ მხოლოდ შენ შეგცოდე და შენს წინაშე ჩავიდინე ბოროტი; რათა გამართლდე შენს სიტყვებში და სძლიო განსჯას შენსას. ⁵ რადგან, აჰა, უსჯულოებებში და-ორსულდა და ცოდვებში მშვა მე დედამ ჩემმა. ⁶ რადგან, აჰა, ჭეშმარიტება

შეიყვარე, უჩინონი და დაფარულნი სიბრძნისა შენისანი გამომიცხადენ მე.⁷ მასხურო მე უსუპითა და განვწმიდნე მე, განმბანო მე და უფროდს თოვლისა განვსპეტაკნე.⁸ მასმინო მე გალობაჲ და სიხარული, და იხარებდენ ძუალნი დამდაბლებულნი.⁹ გარემიაქციე პირი შენი ცოდვათა ჩემთაგან და ყოველნი უშჯულოებანი ჩემნი აკოცენ.¹⁰ გული წმიდაჲ დაჰბადე ჩემ თანა, ღმერთო, და სული წრფელი განმიახლე გუამსა ჩემსა.¹¹ ნუ განმაგდებ მე პირისა შენისაგან და სულსა წმიდასა შენსა ნუ მიმიღებ ჩემგან.¹² მომეც მე სიხარული მაცხოვარებისა შენისაჲ და სულითა მთავრობისაჲთა დამამტკიცე მე.¹³ ვასწავლნე უშჯულოთა გზანი შენნი და უღმრთონი შენდა მოიქცენ.¹⁴ მიჰსენ მე სისხლთაგან, ღმერთო, ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო;

*ყოყაყარხო, აქცინანი ჳე ჳეფრემაყოანი სოყმინისო ყოწისონო ჳეჰმ-
პიღლეჳჳნი შო. ⁷ ჰრესღაყმას შო აქსაყოთო ჳე ჳეწიყოქმჳჳნი შო, ჳეწმ-
ყრწა შო ჳე აქყმასას თაყოთისო ჳეწიწისოჳეღეღნი. ⁸ ჰრესწინა შო ჳე-
თაყეო ჳე სოღრემაყო, ჳე ჳღრეხოჳეჳჳნი მთაწონი ჳეჰმჳეყოყაყარნი.
⁹ ჳრეხოჰრეწიწიო რამიო ყოწიო ჳაჳყოწო ჳეჰთოღრეწი ჳე ყაყოწონი აქყ-
ღაყოთაჳეწიო ჳეჰნი რეაღღნი. ¹⁰ ჳაყოო ქმჳჳეო ჳეოთეჳე ჳეჰ თრწი,
იჰყოთა, ჳე საყოო ქმყოთო ჳეწმჳეღყო ჳაყრჰსო ჳეჰნი. ¹¹ რაჳ
ჳეწმჳეღეჳე შო რამისო ყოწისოღრეწი ჳე საყოწო ქმჳჳეწიო ყოწისო
რაჳ ჰაჰიოჳე ჳეჰეღნი. ¹² ჰაჰიღ ჰო სოღრემაყოო ჰრეღაყოწიოჳეწიო ყო-
წისო ჳე საყოთო ჰთოწიოთაყრწიოთო ჳეჰმჳეღიღიო შო. ¹³ ჳრესოწი-
წიო აქყღაყოთაო ჳეწიო ყოწიო ჳე აქიჰმითანი ყოწიო ჰარიღღნი.
¹⁴ ჰიღიღიო შო სრესოთოღრეწი, იჰყოთა, იჰყოთა ჳაყოწიო ჳეჰნი;*

შეიყვარე და შენი იღუმალი და ფარული სიბრძნე გამომიცხადე მე.⁷ მასხუ-
რებ უსუპს* და განვიწმინდები, განმბან და თოვლზე მეტად განვსპეტაკდე-
ბი.⁸ მასმენ გალობასა და სიხარულს და გაიხარებენ დამდაბლებული ძვლე-
ბი.⁹ პირი იბრუნე ჩემი ცოდვებისაგან და მთელი ჩემი უსჯულოება აღხოცე.
¹⁰ წმიდა გული დაჰბადე ჩემში, ღმერთო, და წრფელი სული განმიახლე სხე-
ულში.¹¹ ნუ განმაგდებ შენი პირისაგან და შენს წმიდა სულს ნუ წარიღებ
ჩემგან.¹² მომეც შენი მაცხოვარების სიხარული და მთავრობის სულით გან-
მამტკიცე მე.¹³ ვასწავლი შენს გზებს უსჯულოებს და უღმრთონი შენსკენ
მოიქცევიან.¹⁴ მიხსენ მე სისხლთაგან, ღმერთო, ღმერთო ჩემი ცხონებისა;

იხარებდეს ენაჲ ჩემი სიმართლესა შენსა. ¹⁵ უფალო, ბაგენი ჩემნი აღახუნე, და პირი ჩემი უთხრობდეს ქებულებასა შენსა. ¹⁶ რამეთუ უკუეთუმცა გენება, მსხუერპლი შე-მცა-მეწირა; არამედ საკუერთხი არა გთნდეს. ¹⁷ მსხუერპლ ღმერთისაჲ არს სული შემუსრვილი, გული შემუსრვილი და დამდაბლებული ღმერთმან არა შეურაცხ-ყოს. ¹⁸ კეთილი უყავ, უფალო, ნებითა შენითა სიონსა და აღაშენენ ზღუდენი იერუსალჴმისანი. ¹⁹ მაშინ გთნდეს მსხუერპლი სიმართლისაჲ, შესაწირავი და ყოვლადდასაწუველი; მაშინ შეიწირენ საკურთხეველსა შენსა ზედა ზუარაკნი.

დიდებაჲ

იღრამიუცჭჳს უნოჲ სჳში სიძრითოთუსე ყუნსო. ¹⁵ **ღჳროთა, ყრუჳნი სჳში რორეღაჳნი, ჳე რითი სჳში ათღმთაუცჭჳს იტყუათოცრე ყუნსო.** ¹⁶ **სიძრითაჲ ატყუათაჲჲ ჳუნოცე, მსღაჳთითოჲ ყრ-მღ-მჳთო-თი; რითეჲჲ სრღაჳთითი რითე ჳთნჭჳს.** ¹⁷ **სიღაჳთითოჲ იშითოსო რითი საათო ყრმთსითოთი, ჳათო ყრმთსითოთი ჳე ჳეშჳეათო-ცათო იშითთმენ რითე ყრმთრღ-ყას.** ¹⁸ **ბოთოთი ატოჳ, ატოროთა, რიჳთოჲ ყრითოჲ სოანსო ჳე რორეყუნინინ ჴოაჳჳნი რითაჳსოღმ-სენი.** ¹⁹ **სიყრინ ჳთნჭჳს მსღაჳთითოჲ სიძრითოთოსო, ყრსოროთოჳ ჳე ყათოთეჳჳრსოჳოჳოთი; მყრინ ყოჳოთინინ სრღაჳთოჳოჳოთოსო ყუნსო ჴეჳე ჴაჳთოღნი.**

ჳიჳოცეო

ხარობდეს ჩემი ენა შენი სიმართლით. ¹⁵ უფალო, გახსენ ჩემი ბაგენი, და ჩემი პირი აუწყებს შენს ქებას. ¹⁶ რადგან, რომ გენებოს, მსხვერპლს შემოგწირავდი, მაგრამ შესაწირავი არ გნებავს. ¹⁷ ღმერთის მსხვერპლია სული შემუსრვილი, შემუსრვილ და დამდაბლებულ გულს არ შეურაცხყოფს ღმერთი. ¹⁸ კეთილი უყავ, უფალო, შენი ნებით სიონს და აშენდება იერუსალიმის ზღუდეები. ¹⁹ მაშინ იქნება შენთვის სათნო სიმართლის მსხვერპლი, შესაწირავი და ყოვლადდასაწუველი; მაშინ შესწირავენ შენს საკურთხეველზე ზვარაკებს.

დიდება

**51. დასასრულსა, გულისკმის-ყოფისათჳს დავითისა
რაჟამს მოვიდა დიოკ იღუმელი და უთხრა საულს და
ჰრქუა მას, ვითარმედ: მოვიდა დავით სახლსა
აბიმელიქისსა**

¹ რადმე იქადინ უკეთურებითა ძლიერი უშჯულოებასა მარადლე? ² სიცრუევსა ზრახავს ენაჲ შენი; ვითარცა მახული აღლესული, ჰყავ შენ ზაკუვამ. ³ შეიყვარე სიბოროტე უფრომს სახიერებისა და სიცრუვე უფრომს სიმართლისა სიტყვსა. ⁴ შეიყვარე შენ ყოველი სიტყუაჲ დაქცევისაჲ და ენაჲ მზაკუვარი. ⁵ ამისთჳს დაგამკუას შენ ღმერთმან სრულიად, აღგფხურას და განკადოს შენ საყოფელთაგან შენთა და ძირნი შენნი ქუეყანით ცხოველთაჲთ.

**51. ՃՆՆՏՆԻՔԸՆԸ, ԼՂՆԻԿՔԻՆ-ԿՁՓՆԸԹՔՆ ԾՆԻԴԻՆԸ
ԵՄԿԵՆ ԲՁԻԴԾ ԾՈՒԿ ԴՁԲԻՆԻ ԾՆ ՁԹԵԿՆ ԵՆՁՆ ԾՆ
ՆԻԿԻՂ ԲՇԸ, ԻԴԻՇԻԲԻԾ: ԲՁԻԴԾ ԾՆԻԴԻ ԵՆԷՆԸ
ՇԼԻՔԻՆԻԿԸՆԸ**

¹ Եւ՞՞քի՞ դիւ՞շին սպիտակուցաւո՞ւ ժողովո՞ւ սպառնաւոցսո՞ւ թաւա՞ծո՞ւ? ² Տըմապոյիս նաւըւոյս դնօ՞ ցոյն; որաւմըւ թըււլո՞ւ ռոտոյնսպո՞ւ, ոպո՞ւր ցոյն նըճապո՞ւ: ³ Մոյպաւըմո՞ւ յոյսամաւըլ սպմասն յըւոյմոյցսո՞ւ Շ նըմապոյ սպմասն յըմոտո՞ւնս յըւլս: ⁴ Մոյպաւըմո՞ւ ցոյն պարոյո՞ւ յըպաւօ Շըճըլոյրսօ՞ւ Շ դնօ՞ թնըճապո՞ւ: ⁵ Շմնամն Շըճըմպաւն ցոյն յմոյմոմնն յնապո՞ւր՞, ռոյգընսպմոնն Շ զընդըւ՞շան ցոյն յըպապոյոտաւըն ցոյնո՞ւ Շ ժոմնո՞ ցոյննո՞ իպոյպընո՞ւ ընապոյոտաւօ՞ւ:

**51. დასასრულს, დავითის სწავლება
რაჟამს მოვიდა დიოკ* იღუმელი და აუწყა საულს და
უთხრა მას, რომ მოვიდა დავითი
აბიმელექის სახლში**

¹ რატომ იქადი უკეთურებით, ძლიერო, – უსჯულოებით მთელი დღე? ² სიცრუეს განიზრახავს შენი ენა; მახვილივით გაიღლეს შენ მზაკვრობა. ³ შეიყვარე ბოროტება სიკეთეზე მეტად და სიცრუე სიმართლის სიტყვაზე მეტად. ⁴ შეიყვარე ყოველი დამაქცეველი სიტყვა და მზაკვარი ენა. ⁵ ამიტომ დაგამხობს შენ ღმერთი სრულიად, აღმოგფხვრის და გაგამეკებს შენი სამყოფელიდან და შენს ფესვებს – ცოცხალთა ქვეყნიდან.

⁶ იხილონ მართალთა და შეეშინოს და მას ზედა იცინოდიან და თქუან: ⁷ აჰა, ესერა, კაცი, რომელმან არა ყო ღმერთი მწე მისა, არამედ ესვიდა იგი სიმრავლესა სიმდიდრისა მისისასა, და განძლიერდა იგი ამაოებითა თჳსითა. ⁸ ზოლო მე, ვითარცა ზეთისხილი ნაყოფიერი სახლსა ღმერთისასა, ვესავ მე წყალობასა ღმერთისასა უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე. ⁹ აღვიარო შენ უკუნისამდე, რამეთუ ჰყავ, და დაუთმო სახელსა შენსა, რამეთუ ტკბილ არს წინაშე წმიდათა შენთა.

6 *ღეოთან მღმთროთო ზე ყოყყინას ზე მეს ზეღე იღინაღეინ ზე თქარენ: 7 ტოე, ჟსჟთი, ჰედე, მთმჟოთენ რთიე ყა თმჟითი მლო მისე, რთიემჟე ჟსჟთი ჟეი სოძთიეოოჟსე სოძეღეღითიე მისიეღესე, ზე ჟღინთოოჟთი ჟეი რმღაოეოთო თქსოთო. 8 ღათთა მჟ, ჟოთოღიღე ზეოთისღოთი ნეყაოოჟთი სეღოთსე თმთოთისე, ჟოთსეო მჟ თოეოთა-ეღესე თმთოთისე თქსოთისეღე ზე თქსოთო თქსოთისეღე. 9 ტო-ოღეოთა ყოთ თქსოთისეღე, თიემჟოთა თოეოო, ზე ზეოთმთა სეღოთსე ყოთსე, თიემჟოთა ეღეოთ რთის თოთსეყო თმღეოთო ყოთო.*

⁶ იხილავენ მართალნი და შეშინდებიან; გაიცინებენ მასზე და იტყვიან: ⁷ „აი, კაცი, რომელმაც ღმერთი არ დაიდგინა თავის შემწედ, არამედ თავისი დიდი სიმდიდრის იმედი ჰქონდა, და გაძლიერდა იგი თავისი ამაოებით“. ⁸ მე კი ნაყოფიერი ზეთისხილის ხესავით ვარ ღმერთის სახლში, უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე ღმერთის წყალობას ვესავ. ⁹ გაღიარებ შენ უკუნისამდე, რადგან შენ ჰქმენ ეს და დავემორჩილები შენს სახელს, რადგან კეთილია იგი შენს წმიდათათვის.

52. დასასრულსა, მაელეთისთვს, გულის კმის-ყოფისათვს, და ვითისი

¹ თქუა უგუნურმან გულსა შინა თვსსა: არა არს ღმერთი. განირყუნენს და შეიგინენს უმჯულოებითა; არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა კეთილი. ² ღმერთმან ზეცით მოხედნა ყოველთა ზედა ძეთა კაცთასა ხილვად, არს თუ ვინმე გულის კმის-ყოფელ, ანუ გამოძედიებელ ღმერთისა. ³ ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად და უკმარ იქმნეს; არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა კეთილი, არავინ არს მიერთადმდე. ⁴ არა გულის კმა-ყონ ყოველთა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, რომელნი შესჭამენ ერსა ჩემსა, ვითარცა ჭამადსა პურისასა; და ღმერთსა არა ხადეს. ⁵ მუჲ შეეშინა მათ შიში, სადა-იგი არ იყო შიში; რამეთუ ღმერთმან

52. ՃՆՏԵՆԱԶՆՏ, ԳՇԴԵՆԴԵՆԴԵՆ, ԴԶԴԵՆԿԵՆ-ԿԶՓԵՆԿԵՆ, ՃՇԴԵՆԴԵՆ

¹ *Դիպարე աղպարհայիմիძენ ჯაყოსე ყინე თქისურ: რძირ რძის იშჳითარ. ჯერინიყარინიჲს ჳრ ყოღერინიჲს აყყჯაყოთაყყათრ; რძირღერინ რძის, მამშჳოთმირიშქლ რქმირ ღეთოთარ. ² იშჳითამიძენ 'ნղღრთ შარღქწირ ყაროღოთარ 'ნղწრ ძოღთარ ღრღთარსე ღრთოღრწ, რძის თაყ ღრინშო ჯაყარისაქმის-შყა-ფოთ, რნაყ ჯრშამშოღოღოთ იშმითარსე. ³ ყაროღოთაროღო შარღღრღრღის რძითყრძრწ ჳრ ააქმირძი რქმინიჲს; რძირღერინ რძის, მამშჳოთმირიშქლ რქმირ ღეთოთარ, რძირღერინ რძის შოღოთარწმწჳ. ⁴ ტძირ ჯაყარისაქმირ-ყარინ ყაროღოთარ, მამშჳოთარინ რქმინ აყყჯაყოთაყყარსე, მამშჳოთარინ ყყისყრღქოღინ რძისრ ღქმისე, ღრთარძირე ყრძრწისე რაყარისრსე; ჳრ იშჳითარსე რძირე ღრწჳის. ⁵ შყარინ ყოღყარინე შრთ ყყყ, სრწრ-ოღო რძი რყა ყყყ; ძირშოთაყ იშჳითამიძენ*

52. დასასრულს, მაელეთისთვის*, და ვითის სწავლება

¹ თქვა უგუნურმა თავის გულში: „არ არის ღმერთი“. გაირყვნენ და შეიბილწნენ უსჯულოებით; არავინ არის კეთილის მოქმედი. ² ღმერთმა ზეციდან გადმოხედა ადამიანთა შვილებს, დასანახად, თუ არის ვინმე გონიერი, ღმერთის მძებნელი. ³ ყველანი ერთიანად შებრუნდნენ, უვარგისნი გახდნენ; არავინ არის კეთილის მქმნელი, ერთიც არ არის. ⁴ არ შეიგნებს ყველა, უსჯულოების მოქმედი, პურივით რომ ჭამს ჩემს ერს, ღმერთს კი არ უხმობს? ⁵ იქ შეეშინდებათ მათ შიშით, სადაც არ არის შიში; რადგან ღმერთმა

განაბნინა ბუალნი კაცთმოთნეთანი. პრცხუენოდენ მათ, რამეთუ ღმერთმან შეურაცხ-ყვნა იგინი.⁷ ⁶ ვინ მოსცეს სიონით ცხორებაჲ ისრაელსა? რაჟამს მოაქციოს უფალმან ტყუჴ ერისა თჳსისა, იხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაელი.

**53. დასასრულსა, გალობათა შინა, გულისკმის-ყოფისათჳს
დავითისა რაჟამს მოვიდეს ზეფელნი და ჰრქუეს
საულს: აჰა, დავით დამალულ არს ჩუენ შორის**

¹ ღმერთო, სახელითა შენითა მაცხოვრე მე და ძალითა შენითა მისაჯო მე.
² ღმერთო, ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, ყურად-იხუენ სიტყუანი პირისა ჩემისა-
ნი. ³ რამეთუ უცხონი აღდგეს ჩემ ზედა და ძლიერთა იძიეს სული ჩემი და არა

*ვინოცხონი მათეონი ხელთშათნიერთნი. რამდენაჲნიჲნი შინა, მი-
შეთაჲ იშუებდენ ყუაყარულ-ყურნი ვინი.⁷ ⁶ რამ შასნეს სიონით
დენათყუა ისრაელისა? მიუღეს შარდელისა აყარობენ დეჲნი ვინისა
თქვისა, ვინათყუაჲნი ვინათჳს ვინ ვინათყუაჲნი ვინათლთ.*

**53. ԾՆՏԵՆԻՈՒՆԵ, ՂՆՆՁԳԸԳԵ ԿԻՐ, ՂՐՆԻՍԿԻՆ-ԿՈՓԼԵԳԻՆ
ԾՆԻԴԻՆԵ ԴԵՄԵՆ ԶՈՒԾԻՆ ՆՊՓԻՆԻ ԾԵ ՂԻԴԻՆ ԵՐՁԻՆ:
ԸՆԵ, ԾՆԻԴ ԾԵՔԵՆՁԻ ԵԿԻ ԻՈՒՆ ԿՈՒՆ**

¹ *Ո՞րնո՞ւմ, սրբորոտը ցուրտը թրջարհուր թի Շը մութորտը ցու-
րտը թրջար թի. ² Ո՞րնո՞ւմ, ինձինձ ասուրտը լիքնուր, ցուրտ-
ընթացին սրբարհուր արտուր լիքնուր. ³ Ինձինթաց ասուրտը րո՞շուր
լիքն արժը Շը մութորտը արտուր ասուր լիքն Շը արտը ցուրտը*

განაბნინა კაცთმოთნეთა ძვლები; შერცხვებიან, რადგან ღმერთმა შეურაცხჳყო ისინი.⁷ ⁶ ვინ მისცემს სიონიდან ხსნას ისრაელს? როდესაც მოაქცევს ღმერთი თავისი ერის ტყვეობას, გაინარებს იაკობი, ილხენს ისრაელი.

**53. დასასრულს, გალობით, დავითის სწავლება
როდესაც მოვიდნენ ზეფელნი* და უთხრეს
საულს: „აჰა, დავითი ჩვენთან არის დამალული“**

¹ ღმერთო, შენი სახელით მაცხოვრე და შენი ძალით განმსაჯე. ² ღმერთო, ისმინე ჩემი ლოცვა, ყური მიუგდე ჩემს სიტყვებს. ³ რადგან უცხონი აღდგნენ ჩემზე და ძლიერნი ეძიებდნენ ჩემს სულს და არაფრად შერაცხეს

შეპრაცხეს ღმერთი წინაშე მათსა.⁴ აჰა, ესერა, ღმერთი შემწე ჩემდა არს და უფალი შემწყნარებელ სულისა ჩემისა.⁵ მიაქციო ბოროტი მტერთა ჩემთა; ჭეშმარიტებითა შენითა მოსრენ იგინი.⁶ და მე ნებითა ჩემითა მსხვერპლი შევწირო შენდა;⁷ აუვარო სახელსა შენსა, უფალო, რამეთუ კეთილ;⁷ რამეთუ ყოვლისა ჭირისა ჩემისაგან მიჰსენ მე და მტერთა ჩემთაჲ იხილა თუალმან ჩემმან.

**იძუითაი ოინეყო პრთსა.⁴ ოთა, ოსოთა, იძუითაი ყოქოუ სოქ-
 ჴე რთს ჴე აყოთაი ყოქოინეოყოთა საყოთსა სოქოთსა.⁵ ჴოქოქოთა
 ყათათა პქოთათ სოქოთ; ფოქოქოთათა ყოქოთათა პათათინ ოქოთინა.
 ოქოქოთათ სოქოთათ პსოქოქოთათა ყოქოქოთათა ყოქოქოთათ;⁶ ოქოქოთათათა
 სოქოთათ ყოქოთათ, აყოთათ, ოთქოთათა ოქოთათ; ოქოქოთათა ოქოთათათა
 ფოქოთათ სოქოთათათა პოქოთათათა ოქოქოთათათა პქოთათათა ოქოქოთათათა
 ოქოთათათა სოქოთათათა.**

ღმერთი თავიანთ წინაშე.⁴ აჰა, ღმერთია ჩემი შემწე და უფალი – ჩემი სულის შემწყნარებელი.⁵ მიაქციე ბოროტს ჩემი მტრებისკენ: შენი ჭეშმარიტებით მოსპე ისინი.⁶ მე კი ჩემი ნებით შემოგწირავ მსხვერპლს,⁷ ვაღიარებ შენს სახელს, უფალო, რადგან ის კეთილია;⁷ რადგან ყოველი ჭირისაგან მიხსენი მე და ჩემი თვალი უმზერდა ჩემი მტრების დაცემას.

54. დასასრულსა, გალობათა შინა, გულისკმის-ყოფისთვის ფსალმუნი დავითისა

¹ ყურად-ილე, ღმერთო, ლოცვისა ჩემისაჲ და ნუ უგულვებელს-ჰყოფ ვედრებასა ჩემსა. ² მომხედენ მე და შეგესებინ ჩემი, რამეთუ შევწუხენ ზრუნვასა ჩემსა და შევძრწუნდი ³ კმითა მტერისაჲთა და ჭირითა ცოდვილისაჲთა; რამეთუ მოაქციეს ჩემ ზედა უშჯულოებითა და რისხვით მითქუმიდეს მე. ⁴ გული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა და შიში სიკუდილისაჲ დამეცა ჩემ ზედა. ⁵ შიში და ძრწოლაჲ მომიკლა მე და დამფარა მე ბნელმან. ⁶ და ვთქუ: ვინმცა მცნა მე ფრთენი, ვითარცა ტრედისანი, და ავფრინდე მე და განვისუნენო.⁷ ⁷ ესერა, განვეშორე სივლტოლითა და განვისუნენე უდაბნოსა შინა.

54. ოცნებების, სიკვდილისა და სიკვდილისა ფსალმუნი დავითისა

¹ *ყაყაყ-იყო, იშვილთა, თაღმჯირსი სიკვდილისა ზე ნაყაყაყ-ყოფისა-თაყაყი ყოფილადი სიკვდილისა.* ² *ქაქაქიანი მე ზე ყოფილადი სიკვდილისა, მიუხედავად ყოფილადი სიკვდილისა ზე ყოფილადი სიკვდილისა* ³ *ქაქაქიანი სიკვდილისათა ზე ყოფილადი სიკვდილისათა; მიუხედავად ქაქაქიანი სიკვდილისა ზე ყოფილადი სიკვდილისათა ზე ყოფილადი სიკვდილისათა* ⁴ *სიკვდილისა სიკვდილისა ყოფილადი სიკვდილისა ზე ყოფილადი სიკვდილისათა* ⁵ *სიკვდილისა ზე ყოფილადი სიკვდილისათა* ⁶ *ღე თაქაქი: ყოფილადი სიკვდილისა მე ყოფილადი, ყოფილადი სიკვდილისათა, ზე ყოფილადი სიკვდილისათა* ⁷ *სიკვდილისა, ყოფილადი სიკვდილისათა ზე ყოფილადი სიკვდილისათა*

54. დასასრულს, გალობით, დავითის სწავლება

¹ ისმინე, ღმერთო, ჩემი ლოცვა და ნუ უგულვებელყოფ ჩემს ვედრებას. ² მომხედე და ისმინე ჩემი, რადგან მწუხარებამ შემიპყრო და შევძრწუნდი ³ მტრების ხმისა და ცოდვილთა შევიწროებისაგან; რადგან შემომიტიეს უსჯულოდ და რისხვით მელაპარაკებიან მე. ⁴ ჩემი გული შეძრწუნდა ჩემში და სიკვდილის შიში დამეუფლა მე. ⁵ შიში და ძრწოლა დამეუფლა და დამფარა მე ბნელმა. ⁶ და ვთქვი: „ვინ მომცემს მე ფრთებს მტრედივით, რომ გავფრინდე და მოვისვენო?“⁷ ⁷ აჰა, გავშორდი და გავიქეცი და მოვისვენე უდაბნოში.

⁸ მოველოდე ღმერთსა, მაცხოვარსა ჩემსა სულმოკლებისაგან და ნიავექარისა.
⁹ დაანთქენ, უფალო, და მიმოდაყვენ ენანი მათნი, რამეთუ ვიხილე მე უშჯუ-
 ლოება და კდომად ქალაქსა შინა. ¹⁰ დღე და ღამე გარემოადგეს მას და ზღუ-
 დეთა მისთა, და უშჯულოება და სიცრუე და შრომა შორის მათსა. ¹¹ და არა
 მოაკლდა უბნებსა მისსა აღნადგინები და ზაკუვა. ¹² რამეთუ მტერმან თუმცა
 მაყუედრა, მო-მცა-ვითმინე მისი და მოძულე თუმცა ჩემი ჩემ ზედა მდიდრად
 იტყოდა, და-მცა-ვემაღლე მისგან. ¹³ ხოლო შენ, კაცო, მოყუასო ჩემო, წინამძ-
 ლუარო ჩემო და მეცნიერო ჩემო, ¹⁴ რომელმან ერთბამად შენდა და ჩემდა და-
 ატკებენ ჭამადნი, რამეთუ ვილოდეთ ჩუენ ერთგულებით სახლსა ღმრთისასა.
¹⁵ მოვედინ სიკუდილი მათ ზედა და ცოცხლივ შთა კდენ იგინი ჯოჯოხეთად;

⁸ *ჭაჟიჟოთაჲ იშჟითოს, შერცაჟორისი სიქსი საყოშახოჟყისი-
 ჟენ ჳე ჩორიქირისი. ⁹ ბორნოქინ, აჟორთა, ჳე შიშაშეჟიჟინ
 იქინი შერნი, ირეჟოთაჲ ირეჟოთაჲ ში აყეჟაჟოთაჲცო ჳე იშაშა
 იქორიქისი ყინი. ¹⁰ ბოჲ ჳე ირეჟი ჟეიქიშორეჟიქს შის ჳე ჩოაჟ-
 ჳოთე შირთ, ჳე აყეჟაჟოთაჲცო ჳე სიქსიჟოჲ ჳე ყიხაშა იყ-
 მისი შერსი. ¹¹ ბე რიხე შორეჟიშე აყეჟიქსი შისი რინიშეჟინიქს
 ჳე ჩეჟაჟოთა. ¹² ბეჟოთაჲ შეჟიქინი თაქსი შეჟაჟიქინი, შა-შე-
 ირთიქინი შისი ჳე შაიქოთაჲ თაქსი სიქსი სიქსი ჩეჟე შეჟინიშ
 იქიქაშე, ჳე-შე-იქიქოთაჲ შისიქინი. ¹³ ჟოთაჲ ყინი, ჩეღა, შაჟაქსა
 სიქსა, ირინიშოიქინი სიქსა ჳე შიქინიქინი სიქსა, ¹⁴ ბაშოქინი
 იქინიქინიშე ყინიშე ჳე სიქსიშე ჳორეჟიქსი ცეშეშინი, ირეჟოთაჲ ირ-
 ჳაშოთა სიქსი იქინიქინიქინი სიქსი ირეჟინი ირინიქინი. ¹⁵ ბაჟიქინი
 სიქსიქინი შისი ჩეჟე ჳე სიქსიქინი ყორეჟინი იქინი ქაჟაქინი;*

⁸ ველოდი ღმერთს, ჩემს მხსნელს სულმოკლეობისა და ქარიშხლისაგან.
⁹ ჩაძირე, უფალო, ისინი და დაყვი მათი ენები, რადგან ვიხილე მე უსჯულო-
 ება და დავა ქალაქში. ¹⁰ დღე და ღამე გარს ერტყმიან მას და მის ზღუდეებს,
 უსჯულოება, სიცრუე და ჯაფა მასში, ¹¹ არ მოაკლდა მის ქუჩებს ვახში და
 მზაკვრობა. ¹² რადგან მტერი რომ მყვედრიდეს, მოვითმენდი, და მოძულე რომ
 ლაპარაკობდეს ჩემზე მედიდურად, დავემაღებოდი მას. ¹³ მაგრამ შენ, მანლო-
 ბელო ჩემო, და წინამძღვარო ჩემო და ნაცნობო ჩემო, ¹⁴ რომელიც ჩემთვის და
 შენთვის ატკობდნი საჭმელს, რადგან ერთსულოვნად დავდიოდით ღმრთის
 სახლში! ¹⁵ მოვიდეს მათზე სიკვდილი და ცოცხლად ჩაცვივდნენ ჯოჯოხეთში;

რამეთუ უკეთურებაჲ იყო სამკვდრებელსა შინა მათსა და შორის მათსა. ¹⁶ მე ღმრთისა მიმართ ღალად-ვყავ და უფალმან ისმინა ჩემი; ¹⁷ მწუხრი, დილეულ და სამხრად მიუთხრობდე და ვიტყვოდი და ესმეს კმისა ჩემისაჲ. ¹⁸ იკსნეს სული ჩემი მშვლობით მახლობელთაგან ჩემთა, რამეთუ მრავლობით იყვნეს ივინი ჩემ თანა. ¹⁹ ესმეს ღმერთსა და დაამდაბლნეს ივინი, რომელ-იგი წინავე იყო საუკუნეთა; ⁷ რამეთუ არა არს მათდა ნაცვალ, არცა შეეშინა მათ ღმრთისა. ²⁰ მიყო კელი მისი, რაჲთამცა მიაგო მათ, რამეთუ მათ შეაგინეს შჯული მისი. ²¹ განიყვნეს ივინი რისხვითა პირისა მისისაჲთა და მიეახლნეს გულნი მათნი. ლბილ იქმნეს სიტყუანი მათნი უფროჲს ზეთისა და ივინი იყვნეს, ვითარცა ისრის პირნი.

მირპეთაჲ აქეთაჲ იყუდა იყა სრქჳწმიტყუოსრ ყინრ შრთსრ ჳრ ყათის შრთსრ. ¹⁶ ჭჳ თმითოსრ შპრთთ თრრრწ-რყრრ ჳრ აყრრრ-შრნ რსმრნრ სჳში; ¹⁷ ჭრრრრრ, ჳრრრრრ ჳრ სრქჳწმიტ შრრრრრ-მრრრრ ჳრ რრრრრ ჳრ რსშრნ რპრნრ სჳშირრ. ¹⁸ სრნრნრ სრრრრ სჳში შყჳწრრრ შრრრრრრრრრრრნ სჳშირ, მირპეთაჲ შირრრრრრ-ყრრ რყრნრნ რყრნრ სჳში თრნრ. ¹⁹ სსშრნ თმითოსრ ჳრ ჳრრქ-ჳრყრნრნ რყრნრ, მრპჳრ-რჳრ სრნრრრ რყა სრრრრრრრ; ⁷ მირპეთაჲ რმრ რმის შრთწრ ნრრრრრ, რმრრ ყრრყრნრ შრთ თმითოსრ. ²⁰ ჭრ-ყა რჳრრ შრნ, მრრრრრრ შრრრრ შრთ, მირპეთაჲ შრთ ყრრრრნრნრ ყრრრრ შრნ. ²¹ სრნრრრნრ რყრნრ მრრრრრრ რრნრნრ შრნრრრრრ ჳრ შრრრრრნრნრ რყრრნრ შრთნრ. რყრრ რქშნრნრ სრრრრრნრ შრთ-ნრ აყრმრრრის რჳთოსრ ჳრ რყრნრ რყრნრნრ, რრრრრრ რსმის რრმნრ.

რადგან უკეთურება იყო მათ სამკვიდრებელში, მათ შორის. ¹⁶ ღმერთს შევ-ღალადე და უფალმა ისმინა ჩემი. ¹⁷ საღამოს, დილით და ნაშუადღევს მო-ვუთხრობ და ვეტყვი – და ის შეისმენს ჩემს ხმას. ¹⁸ მშვიდობით იხსნის ჩემს სულს მათგან, ვინც მიახლოვდებოდა, რადგან მრავლად იყვნენ ჩემთან. ¹⁹ შე-ისმენს ღმერთი და დაამდაბლებს მათ ის, ვინც საუკუნეთა უწინარეს იყო; ⁷ არ არის მათთვის გამოსასყიდი, რადგან ღმერთისა არ ეშინიათ. ²⁰ გაიწოდა ხელი, რათა მიუზღას მათ, რადგან მათ შეურაცხვეს მისი სჯული. ²¹ დაიყვნენ ისინი მისი სახის მრისხანებისგან და დაახლოვდნენ მათი გულები, და დარ-ბილდა მათი სიტყვები ზეთზე მეტად, და ისინი კი ისრის პირებივით იყვნენ.

²² მიუტევე უფალსა ზრუნვაჲ შენი და მან გამოგზარდოს შენი; და არა სცეს შერყევაჲ უკუნისამდე მართალსა. ²³ ხოლო შენ, ღმერთმან, შთაჰკადნე იგინი მღვმესა მას განზრწნისასა; კაცთა მოსისხლეთა და მზაკუვართა ნუ განაზოგნენ დღენი მათნი? ხოლო მე, უფალო, შენ გესავ.

დიდებაჲ

²² **შაყდყოჲ აყდროსე ზმანყოფილსა ყჲნი ჴე მინ ჴეშაჴნოშისა ყჲნი; ჴე რიხ სღეს ყჲნიყოფილსა აყდროსეშჴე შინთროსე. ²³ ღაოთა ყჲნი, იშჴითმინ, ყთროაჴღნი რჴინი შიჴმესე მინ ჴენღმინთროსე; ხელთე შასისღოთე ჴე შინღყოფითე ნაჴ ჴენღნაჴნიღნი შოჴნი შინთნი? ღაოთა შჴ, აყდროთა, ყჲნი ჴესეჴ.**

ჴეჴეჴე

²² მიანდე უფალს შენი საზრუნავი და ის გამოგკვებავს შენი; და არ შეარყევს მართალს უკუნისამდე. ²³ შენ კი, უფალო, ჩააგდებ მათ დამღუპველ ხაროში; მოსისხლე და მზაკვარ კაცთა დღეები განა არ განახევრდება? მე კი, უფალო, შენ გესავ.

დიდება

კანონი თ

55. დასასრულსა, ერისათჳს განშორებულისა
წმიდათაგან, დავითის ძეგლის-წერაჲ,
რაჟამს-იგი შეიპყრეს უცხოთესლთა გეტს შინა

¹ მიწყალე მე, ღმერთო, რამეთუ დამთრგუნა მე კაცმან, მარადლე ბრძო-
ლითა მაჭირვა მე. ² დამთრგუნეს მე მტერთა ჩემთა მარადლე; რამე-
თუ მრავალ არიან, რომელნი მბრძვანან მე მალლით. ³ დღისი არა მეშინ-
ოდის მე, რამეთუ მე შენ გესავ. ⁴ ღმრთისა მიერ ვაქნე სიტყუანი ჩემ-
ნი; ღმერთსა ვესავ, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კორციელმან? ⁵ მა-
რადლე სიტყუანი ჩემნი მოიძაგნეს, ჩემთჳს იყვნეს ყოველნი ზრახვანი

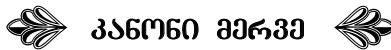

ხტჩღჲნ 1

55. ბნცნსკიღნს, რქნცღჲს ლნჩჲღკჲღღნს
ჩქნტტტლნჩ, ბტჩნღნს კჲღნსნ-ჩქნტა,
ქტტტტლ-ღღნ ყნნსქჲღნ ოღღღღღნსტტ ლღნს ყნტ

¹ ბიყიყიყი ბჲ, იბჲყიყი, იბჲყიყი ჳბშთიყიყი ბჲ ღიღბღნ,
ბღბღბღი ყბბბბბბბ ბღბღბღი ბჲ. ² ბღბბბბბბბბბ ბჲ ბღბბბბ
ლჲბბბ ბღბღბღი; იბჲყიყი ბბბბბბბ ბბბბბ, მბბბბბბ ბბბბბბბ-
ბბბ ბჲ ბღბბბბ. ³ ბბბბ ბბბ ბბბბბბბბ ბჲ, იბჲყიყი ბჲ ყბბ
ბბბბბ. ⁴ ბბბბბბ ბბბბ ბბბბბ სბბბბბბ ლჲბბბ; იბჲყიყი
ბბბბბ, ბბბ ბბბბბბბბ; ბბბ ბბბბ ბჲ ბბბბბბბბბ? ⁵ ბღ-
ბღბღბღი სბბბბბბ ლჲბბბ ბბბბბბბბ, ლჲბბბბ ბბბბბბ ბბბბბბ

კანონი მერვე

55. დასასრულს, სიწმინდეთაგან განშორებული
ერის შესახებ. დავითის ძეგლისწერა,
როდესაც შეიპყრეს იგი უცხოტომელებმა გეთში*

¹ შემიწყალე მე, ღმერთო, რადგან დამთრგუნა კაცმა, მთელი დღე ბრძო-
ლით მავიწროვებდა. ² მთრგუნავდნენ ჩემი მტრები მთელი დღე; რადგან ბეგ-
რია ჩემთან მედიდურად მებრძოლი. ³ დღისით არ შემეშინდება, რადგან მე
შენ გესავ. ⁴ ღმერთი ვაქე ჩემი სიტყვებით; ღმერთს ვესავ, არ შემეშინდება;
რას მიზამს ხორციელი? ⁵ მთელი დღე ჩემი სიტყვები სდაგდათ, ბოროტებაა

მათნი ბოროტებით. ⁶ მწირ იქმნენ და დაეფარნენ, რამეთუ იგინი ბრჭალსა ჩემსა უმზირდეს, ვითარცა უმზირდეს სულსა ჩემსა. ⁷ ამისთვის არარაფთა დასცნე იგინი და რისხვით ერნი მოსრნე. ⁸ ღმერთო, ცხორებაჲ ჩემი შენ გითხარ, დასხენ ცრემლნი ჩემნი შენ წინაშე, ვითარცა აღმითქუ მე. ⁹ მიიქცენ მტერნი ჩემნი მართლუკუნ, რომელსა დღესა გხადოდი შენ; აჰა, ესერა, მიცნობიეს მე, რამეთუ ღმერთი ჩემი ხარი შენ. ¹⁰ ღმრთისა მიმართ ვაქნე სიტყუანი ჩემნი და უფლისა მიმართ ვაქნე თქუმულნი ჩემნი. ¹¹ ღმერთსა ვესავ, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კაცმან? ¹² შეიწირე აღნათქუემი ჩემი, ღმერთო, რომელ მიგცე შენ ქებისაჲ. ¹³ რამეთუ იქსენ სული ჩემი სიკუდილისაგან, თუალნი ჩემნი – ცრემლთაგან და ფერკნი ჩემნი – ბრკოლისაგან; სათნო-ვეყო მე წინაშე უფლისა ნათელსა შინა ცხოველთასა.

ჩამოღობიანი შარანი ყამიადიყვით. ⁶ შირი იქმნიენ ზე ზეღმრთისნი, მიღმართაჲ იყინი ყმიგონსი სიქსი აქმნიენ, ირთმისი აქმნიენ საყოსი სიქსი. ⁷ ტმისთისი რმირთითი ზესიქნი იყინი ზე მისიღობიანი შარანი. ⁸ იშობითა, ექსამიყვი სიქსი ყინი ზეთისი, ზესიქნი ენიქმანი სიქსი ყინი ირთმისი, ირთმისი რმისთისაჲ ში. ⁹ შირიქნი მქიქინი სიქსი შარითაჲყინი, მამიქოსი ზიქსი ზესიქნი ყინი; რთი, იქსიქნი, შირიყვიქნი ში, მიღმართაჲ იშობითი სიქსი ენი ყინი. ¹⁰ იშობითისი შარანი ირთმისი სიქსი ზე აქმნიენ შარანი ირთმისი მამიქმისი სიქსი. ¹¹ იშობითისი ირთმისი, რთი ყიქმნიენ; მისი შარანი ში ხიქსი? ¹² შირითი რმირთისაჲ სიქსი, იშობითა, მამიქოსი შიქნი ყინი იქვიქსი. ¹³ ზიქმითა იქსიქნი საყოსი სიქსი სიქსიქმისი, მამიქოსი სიქსი – ენიქმითისი ზე იქსიქნი სიქსი – ყმიქმისი; სრთმისა-იქსიქნი ში ირთმისი აქმნიენ რმითისი ყინი ექსამიქმისი.

ჩემთვის ყოველი მათი განზრახვა. ⁶ გაიხიზნებიან და ჩამისაფრდებიან, რადგან ჩემს ქუსლს უთვალთვალევენ, უთვალთვალევენ ჩემს სულს. ⁷ შენ ადვილად დასცემ მათ და რისხვით მოსპობ ერებს. ⁸ ღმერთო, ჩემი ცხოვრება შენ გაუწყე, შენ დაღე ჩემი ცრემლები შენს წინაშე, როგორც აღმითქვი. ⁹ უკუიქცევიან ჩემი მტრები, როდესაც მოგიხმობ; აჰა, შევიცან, რომ ჩემი ღმერთი ხარ. ¹⁰ შევაქებ ღმერთს ჩემი სიტყვით და ვადიდებ უფალს ჩემი ნათქვამით. ¹¹ ღმერთს ვესავ, არ შემეშინდება; რას მიზამს კაცი? ¹² შეიწირე ჩემს მიერ აღთქმული, ღმერთო, ქებით შემოწირული. ¹³ რადგან იხსენი ჩემი სული სიკუდილისაგან, ჩემი თვალები – ცრემლებისგან და ფეხნი ჩემნი – დაბრკოლებისაგან; სათნო ვიქნები უფლის წინაშე ცოცხალთა ნათელში.

**56. დასასრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის ძეგლის-წერისათჳს,
რაჟამს-იგი ივლტოდა პირისაგან საულისა და
შევიდა ქუაბსა მას**

¹ მიწყალე მე, ღმერთო, მიწყალე მე, რამეთუ შენ გესავს სული ჩემი; და საფარველსა ფრთეთა შენთასა ვესვიდე, ვიდრემდის წარკდეს უშჯულოებაჲ. ² კმა-ვყო ღმრთისა მიმართ მალლისა, ღმრთისა ქველისმოქმედისა ჩემისა. ³ გამოავლინა ზეცით და მაცხოვნა მე და მისცნა საყუდრელად დამთრგუნველნი ჩემნი; ⁴ გამოავლინა ღმერთმან წყალობაჲ მისი და ჭემ-მარიტებაჲ მისი. ⁴ და იცნა სული ჩემი შორის მკეცთაგან, რამეთუ მეძინა მე ზრუნვით; ძენი კაცთანი, კბილნი მათნი – ჭჳრ და ისარ, და ენანი მათნი,

**56. ՃՆՏՆՏԻՉԻՆՏ, ԻՉ ԼՆԻԷԻՔԻՆ, ՃՇԻԴԴԻՆ ԿԻՆԵՆ-ՔԻԴԻՆՏԻՎԻՆ,
ԽԿԿԵՆ-ԴԼԻ ԴԻՆԵՉԸ ՄԻԴԻՆՏԼԻՆ ՆՉՉԻՆՏ ՃՇ
ԿԻԴԻՇՏ ԻՉՆԼԻՆ ԴՆԻ**

¹ Ժրպարադ թի, յծիմտա, թրպարադ թի, մըծիտապ ցոյն չի-
նըիւն սապա լիթի; Զը სըժըմիորյոսը քիմադաը ցոյնաըսը որի-
սիժի, որժիմիժիս լըմիժիժի սպչսպաապապչը. ² Կժը-դպա յծիմտ-
սը թիժիմա թըրոսիսը, յծիմտիսը լիորյոսիժիմիժիժիսը լիթիսը. ³
³ Լըժաըրյոսիսը չիլլա թը թըլլադիսը թի թը թիսլիսը სըպაպիժ-
միտաըժ թըժիմիժիպիորյոսի լիթիսը; ⁴ չըժաըրյոսիսը յծիմտիժի լաը-
ապչը թիսը թը ցոյժիմիլլապչը թիսը. ⁴ Ծը ղիսնը սապա լի-
թի ցաիս թիպլաըրյըն, մըծիտապ թիմիսը թի չիմապիորա; մიլի
իլլաընի, Կցոսի թըմի – ցაպի թը ղիսի, թը ղիսնի թըմի,

**56. დასასრულს, ნუ დაღუპავ, დავითისა, ძეგლზე წასაწერად,
როდესაც გარბოდა საულისაგან და
შევიდა გამოქვაბულში**

¹ შემიწყალე მე, ღმერთო, შემიწყალე მე, რადგან შენი იმედი აქვს ჩემს სულს; შენი ფრთების საფარველის ქვეშ ვიქნები იმედით, სანამ არ გადაივლის უსჯულოება. ² შევლალადებ მაღალ ღმერთს, ჩემს ქველ-მოქმედ ღმერთს. ³ გამოავლინა ზეციდან და მიხსნა მე და საყუდრელად აქცია ჩემი დამთრგუნველები; ⁴ გამოავლინა ღმერთმა თავისი წყალობა და ჭემმარიტება. ⁴ იხსნა ჩემი სული მხეცებისაგან, რადგან საზრუნავით აღ-ვისილს მეძინა; ძენი კაცთანი – მათი კბილები საჭურველი და ისრებია,

ვითარცა კრძალნი ლესულნი. ⁵ ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს ღიღებაჲ შენი. ⁶ მახე განჰმზადეს ფვრკთა ჩემთათჳს და დაამდაბლეს სული ჩემი; თხარეს წინაშე პირსა ჩემსა მთხრებელი და იგინივე მთათიხინეს. ⁷ განმზადებულ არს გული ჩემი შენდამი, ღმერთო, განმზადებულ არს გული ჩემი, გაქებდე და გიგალობდე შენ ღიღებითა ჩემითა. ⁸ განიღუძე, ღიღებაო ჩემო, განიღუძე ფსალმუნითა და ებნითა. მე განვიღუძო განთიად. ⁹ აღვიარო შენ ერსა შორის, უფალო, და გიგალობდე შენ წარმართთა შორის. ¹⁰ რამეთუ განდიდნა ცამდე წყალობაჲ შენი და ღრუბელთამდე – ჭეშმარიტებაჲ შენი. ¹¹ ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს ღიღებაჲ შენი.

ყოთოღიღე კიძროანი თოისაყანი. ⁵ **ტპროთჳრ ღრთო ყინო, იძჟითთა, ჳე ყაოოოთსო იაყოყინოსო ხეჳო რის ჳიჳიყეო ყოინო.** ⁶ **ბრღუ ჳინოძხეჳის ჟოინაჟო სეჰოთოჟი ჳე ჳრეჰჳეყათის საოთი სეჰი; თღრთოის თინეყო თინოს სეჰის მადმიყოთი ჳე იჟინოოო ყოთოღინის.** ⁷ **ღრნძხეჳეყათო რის ჳათი სეჰი ყოინძეჰი, იძჟითთა, ჳინძხეჳეყათო რის ჳათი სეჰი, ჳინიღუძე ჳე ჳინიღუძე ყოინ ჳიჳიყათო სეჰითო.** ⁸ **ღრნოოიჟი, ჳიჳიყეო სეჰი, ჳინიღუძე ჟინოძაჟინოთო ჳე იყინოთო. მჟ ჳინიღუძე ჳინიღუძე.** ⁹ **ტოოოოთი ყოინ თინოს ყათის, აჟოთთა, ჳე ჳინიღუძე ყოინ თინიღუძეოთო ყათის.** ¹⁰ **ბიჰიჟთაჟ ჳინიღუძე ღრნოოოთი ჳე ჳინიღუძეოთო – ჳეჳინიღუძეო ყოინ.** ¹¹ **ტპროთჳრ ღრთო ყინო, იძჟითთა, ჳე ყაოოოთსო იაყოყინოსო ხეჳო რის ჳიჳიყეო ყოინო.**

მათი ენები – ვითარცა ალესილი ხმლები. ⁵ ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო, და მთელს ქვეყანაზეა ღიღება შენი! ⁶ მახე გაამზადეს ჩემს ფეხთათვის და დაამდაბლეს ჩემი სული; ჩემს წინ ორმო გათხარეს და თვითვე ჩაცვივდნენ. ⁷ გამზადებულია ჩემი გული შენთვის, ღმერთო, გამზადებულია ჩემი გული, გაქებ და გიგალობებ ჩემი ღიღებით. ⁸ გაიღვიძე, ღიღებაო ჩემო, გაიღვიძე ფსალმუნითა და ებნით* ! მე გავიღვიძებ განთიადზე. ⁹ გაღიარებ ერებს შორის, უფალო, და გიგალობებ წარმართებს შორის. ¹⁰ რადგან განდიდდა ცამდე წყალობა შენი და ღრუბლებამდე – ჭეშმარიტება შენი. ¹¹ ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო, და მთელს ქვეყანაზეა ღიღება შენი!

**57. დასასრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის
ბეგლის-წერისათჳს**

¹ ჭეშმარიტად თუ სიმართლესა იტყვოთ, სიწრფოებასა შჯიდით, ძენო კაცთანო; ² და რამეთუ გულსა შინა უმჯულოებასა იქმთ, ქუეყანასა ზე- და სიცრუესა კელნი თქუენნი ნივთებენ. ³ უცხო იქმნენ ცოდვილნი საშო- მთაგან, შესცთეს მუცლითგან და იტყოდეს სიცრუევსა. ⁴ გულისწყრომა მათი მსგავს არს გუელისასა და ასპიტისა ყრუმსა, რომელსა დაეყვინან ყურნი მისნი, ⁵ რომელმან არა ისმინის კმა მსახრვალისა და წამლისა მწამლველისაგან ბრძნისა. ⁶ ღმერთმან შემუსრნეს კბილნი მათნი პირსა შინა მათსა, და შუანი ლომთანი შეფქვნა უფალმან. ⁷ შეურაცხ იქმნენ ივინი,

**57. ՃՆՏՆՏԱՌՆԸ, ԻՉ ԼՇԻՆԻՔԻՆԻ, ԾՇԻՂԵՒՆ
ԿԴԼՆԻՆ-ՔՂԻՆՏԵՎԻՆ**

¹ Եղբայրացիք մայր սիրտառայնս զկամ, սիրտառայնս զքեզ- ջամ, միմա հըրտահա; ² Ծե միջոտայ զպատիւ զմի ապագայոս- ղայնս իմ, իպայուհոս չի՞՞ն սըրտայնս կողմն իմայնի- նիդոտայնի. ³ Օղբայ իմնիդ լաճարոսն սըսպատըղն, զսըրտայն թալարոտըղն չի զկաճիդ սըրտայնս. ⁴ Լապարտիսմա՞ն թե- տի թնղըղն ըմն զպարտիւնս չի ըստընս կիսիս, մա՞նս չըղղնիս կպիմնի թիմնի, ⁵ Խա՞նս ըմն ըմն իմն կիսի թնղ- միդարոսն չի լոնթարոսն թնթարոտըղն կիմնի. ⁶ Ո՞նի- տմն զթնթնիդ կըրոսն թնթնի իմնս զմի թնթնս, չի կպ- ըննի իմնս զկպիմնիս սպարոն. ⁷ Գլխիդ զիմնիդ իմնի,

**57. დასასრულს, ნუ დაღუპავ, დავითის
ბეგლისწერისათვის**

¹ თუ ჭეშმარიტად სიმართლეს ამბობთ, სიწრფელით განსაჯეთ, ძენო კაც- თანო. ² რადგან გულში უსჯულოებას იქმთ, ქვეყანაზე სიცრუეს ხლართა- ვენ თქვენნი ხელები. ³ გაუცხოვდნენ ცოდვილნი საშოდან, მუცლიდანვე შეც- დნენ და ამბობენ სიცრუეს. ⁴ მათი გულისწყრომა ემსგავსება გველისა და ყრუ ასპიტისას*, რომელიც ყურთასმენას იხშავს, ⁵ არ ისმენს გრძნეულის ხმას და არ ემორჩილება ბრძენი მეწამლის წამალს. ⁶ ღმერთი შემუსრავს მათ პირში კბილებს, და ლომის ყბებს დაფშვნის უფალი. ⁷ გაუჩინარდებიან,

ვითარცა წყალი დათხეული, გარდააცუას მშულდსა მისსა, ვიდრემდის მოუძღურდენ. ⁸ ვითარცა ცვლი რაჲ დადნის, ეგრე მოესრულნენ, დაეცა მათ ზედა ცეცხლი და არა იხილეს მზე. ⁹ ვიდრე არა თანა-იყოს ეკალთა თქუენთა ძეძუ, ვითარცა ცხოველნი, ვითარცა რისხვით შთანთქნეს ივინი. ¹⁰ იხარებდეს მართალი, რაჟამს იხილოს შურის-გებაჲ, კელნი მისნი დაიბანნეს სისხლითა ცოდვილისაჲთა. ¹¹ და თქუას კაცმან, რამეთუ არს სამე ნაყოფი მართლისაჲ; და არს სამე ღმერთი, რომელმან საჯუნეს ივინი ქუეყანას ზედა.

დიდებაჲ

ყრთრმელე რყრთრ ზრთრყრყრ, ჟრმზრრლყრრ მყრმზრრ შრსრ, ჟრზრმრშრრ შრრმრმრმრშრრ. ⁸ რრთრმელე რყრთრ მრრ ზრზრრ, ჟრმრ შრრმრმრმრმრ, ზრრლრ შრრ რრზრ რრლყრთრ ზრ რრრ რლრთრ შრრ. ⁹ რრზრმრ რრრ რრრ-რყრს რრლრთრ რრმრმრთრ მრმრ, ჟრთრმელე რლყრრრმრ, ჟრთრმელე მრსლრრთრ ყრრმრმრრრ რრრ. ¹⁰ ლრმრმრშრრ შრმრთრთრ, მრრლრშრ რლრთრს ყრმრრ-ჟრრრ, რრმრ შრსრ ზრრრრრ-რრრ სრსლრთრ რრზრრრრრრ. ¹¹ ზრ რრმრ რლრშრ, მრშრთრ რმრ სრშრ რრყრრ შრმრთრრრ; ზრ რმრ სრშრ რშრმრ, მრშრთრშრ სრშრრ რრრ რრმრრრრ რრზრ.

ზრზრრ

როგორც დაღვრილი წყალი; მოზიდავს მშვილდს, ვიდრე არ დაუძღურდებიან. ⁸ დამდნარი ცვილივით მოისპობიან; დაეცემა მათ ცეცხლი და ვეღარ იხილავენ მზეს. ⁹ სანამ თქვენნი ეკლები ძეძვად* შეერთდებოდნენ, რისხვით ცოცხლად ჩაგნთქავთ თქვენ. ¹⁰ გაიხარებს მართალი, როდესაც იხილავს შურისგებას, ხელებს დაიბანს ცოდვილის სისხლით. ¹¹ და იტყვის კაცი, რომ არსებობს მართლისთვის ნაყოფი, და მაშ, არსებობს ღმერთი, რომელიც განიკითხავს მათ ღელამიწაზე.

დიდება

**58. დასასრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის ძეგლის-წერაჲ,
ოღეს-იგი მიავლინა საულ და შეიცვა სახლი მისი
მოკლვად მისა**

¹ მიკსენ მე მტერთა ჩემთაგან, ღმერთო, და მათგან, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, განმარინე მე. ² მიკსენ მე მოქმედთაგან უშჯულოებისათა და კაცთა მოსისხლეთაგან მაცხოვრე მე. ³ რამეთუ, ესერა, მონადირეს სული ჩემი, და დამესხნეს ჩემ ზედა ძლიერნი; არცა უშჯულოებაჲ ჩემი, არცა ცოდვაჲ ჩემი, უფალო; ⁴ უცოდველად ვრბიოდე და წარვჰმართე, განიღვძე შემთხუევად ჩემდა და იხილე. ⁵ და შენ, უფალო ღმერთო ძალთაო, ღმერთო ისრაჲლისაო, მოიხილე მოხედვად ყოველთა წარმართთა და ნუ შეიწყალებ

**58. ՃՆՆՆՆՆՆՆՆ, ԻՉ ԼՇԻՆԻՔԻՆ, ՃՇԻՂԵՆ ԿՂԼԽՆ-ՔԻԽՇԱ,
ՕՃԼ-ՂԼ ԲԻՇԻՆԻՆՇ ՆՇՈՆ ՃՇ ՄԻՆԻՇ ՆՇԸՆԻ ԲԻՆ
ԲՕԳՆԻՇՇ ԲԻՆ**

¹ Բուհսին քի քըჟითու լիթուդენ, իթիտա, Շե քուդენ, մա-
թիտիս և իՇյաթիս և իուրն լիթ նիՇ, զհինքուրնի քի. ² Բուհսին
քի քաթիթուդեն ապստամպուսուր Շե Կըլու քանսըտու-
դեն քըլըսինի քի. ³ Խեթուս, ղსիս, քանիՇիս և սաու լի-
թ, Շե Շեթիսինիս լիթ նիՇ մուրիսին; և իլը ապստամպու-
ս լիթ, և իլը լաՇիս լիթ, ապուս; ⁴ ՕլաՇիլու զիսյաՇ
Շե լուրիսիս, զհնուրիս զիթլապուր լիթ Շե զլու. ⁵ Ծը
քի, ապուս իթիտա մուրու, իթիտա և իսըլու, քա-
լու քալիթ զապուս լուրիսիս Շե և ս քիլու

**58. დასასრულს, ნუ დაღუპავ, დავითის ძეგლისწერა,
როდესაც გაგ ზავნა იგი საულმა და დარაჯობდა მის სახლს
მის მოსაკლავად**

¹ მისხენ ჩემი მტრებისაგან, ღმერთო, და გადამარჩინე ჩემს წინააღმ-
დეგ აღმდგართაგან. ² მისხენ მე უსჯულოების მოქმედთაგან და მოსის-
ხლე კაცთაგან გადამარჩინე მე. ³ რადგან, აჰა, მონადირეს ჩემი სული,
თავს დამესხნენ ძლიერნი; არა ჩემი უსჯულოებისა და ცოდვისათვის,
უფალო; ⁴ უცოდველად მოვრბოდი და მოვემართებოდი, გაიღვიძე ჩემს
შესახვედრად და იხილე! ⁵ და შენ, უფალო, ღმერთო ძალთაო, ისრაე-
ლის ღმერთო, მოხედე და იხილე ყოველნი წარმართნი და ნუ შეიწყალებ

ყოველთა მოქმედთა უშჯულოებისათა.⁷ 6 მიიქცენ მწუხრი და დაყებოდინან, ვითარცა ძალლი და მოადგენ ქალაქსა. 7 ესერა, იგინი იტყოდინ პირითა მათითა, და მახვლი ბაგეთა შინა მათთა, ვითარმედ ვის ესმა? 8 და შენ, უფალი, ეცინოდი მათ და შეურაცხ-ჰყვენი ყოველნი წარმართნი. 9 ძალი ჩემი შენდამი ვიმარხო, რამეთუ შენ, ღმერთი, მწე ჩემდა ხარ, 10 ღმერთი ჩემი, რამეთუ წყალობამან მისმან იმსთოს ჩემდამო; ღმერთმან ჩემმან მიჩუნენოს მე მტერთა ჩემთაჲ. 11 ნუ მოსწყუედ მათ, ნუუკუე დაივიწყონ შჯული შენი; განაბნიენ იგინი ძალითა შენითა და დაამკუენ იგინი, მფარველო ჩემო უფალო. 12 ცოდვაჲ პირისა მათისაჲ სიტყუაჲ ბაგეთა მათთაჲ, და შეიპყრნედ იგინი ამპარტავანებითა მათითა, რამეთუ წყევასა და სიცრუესა უთხრობდენ.

*ყაოყოთოე შაქმჟჳოე აყუჳაყოთაყუისოოე.⁷ 6 ჭოიქლჳი შოაყლი შო
 ჳეყმჳყაჳოენ, ოოოოილჳე ოოოოი შო შოეჳჳიჳი ჳოოოიქსო. 7 სოიოე,
 ოჳი ოლყაჳოენ ოოიოოე შოოოე, შო შოელჳი ცრეჳოე ყიოე შოოოე,
 ოოოოიქმჳჳ ოოი ოლქ? 8 შო ყიჳი, აყოოოი, ოლჳიშო შოო შო ყიჳი-
 ოლქ-ოოიჳი ყაოყოთი ოლქმჳიოი. 9 ჭოოი სჳმ ყიჳიშო ოიშოი-
 ჳა, ოიშოთაყ ყიჳი, იშოიოი, შოჳ სჳმშე ჳოი, 10 იშოიოი სჳმ, ოი-
 შოთაყ ოოოოაყრშენ შოშენ ოშოთას სჳმშეშა; იშოიოიჳი სჳმშენ
 შოლჳიჳიჳი შო შლჳიოე სჳმოე. 11 ოაყ შასოჳაჳჳ შოო, ოაჳაჳაჳ
 ჳოოოიოჳიჳი ყჳაოიო ყიჳი; ორნიეჳიჳი ოჳი ოოოოე ყიჳიოე შო
 ჳოიშჳაჳიჳი ოჳი, შოოიოიოთა სჳშა აყოოთა. 12 ოაჳოე ოოიოი
 შოოიოე სოლჳაჳი ცრეჳოე შოოოე, შო ყოოაჳიჳიჳი ოჳი ოშოილჳ-
 ოიჳიჳიოე შოოოე, ოიშოთაყ ოოოოიოე შო სოლჳაჳიოე აჳაჳიოეჳი.*

უსჯულოების მოქმედთაგან ნურავის.⁷⁶ დაბრუნდებიან საღამო ჟამს ძალლი-
 ვით მშიერნი და მოადგებიან ქალაქს. 7 აჰა, ილაპარაკებენ თავიანთი პირით, და
 მახვილია მათ ბაგებში, რადგან ფიქრობენ: „ვინ გაიგებს?“ 8 შენ კი, უფალო,
 დასცინებ მათ და შეურაცხყოფ ყველა წარმართს. 9 ჩემს ძალას შენთან დავფა-
 რავ, რადგან შენა ხარ ღმერთი, ჩემი შემწე, 10 ღმერთი ჩემი, – რადგან წყალობა
 მისი ისწრაფვის ჩემსკენ; ღმერთი ჩემი მიჩვენებს ჩემს მტრებს. 11 ნუ მოსპობ
 მათ, რათა არ დაივიწყონ შენი სჯული: განაბნიე ისინი შენი ძალით და დაამხე,
 უფალო, მფარველო ჩემო. 12 მათი პირის ცოდვა მათი სიტყვაა, დაე შეპყრო-
 ბილ იქნენ თავიანთი ამპარტავანებით, რადგან წყევლასა და სიცრუეს ამბობენ.

¹³ აღსასრულსა რისხვით მოასრულნე და ნულარა იპოვნენ; და გულისკმაცონ, რამეთუ ღმერთი უფლებს იაკობსა ზედა და კიდეთა ქუეყანისათა.¹⁴ მიიქცენ მწუხრი და დაემებოდინ, ვითარცა ძალლნი და მოადგენ ქალაქსა.¹⁵ ივინი განიბნინენ ჭამად და უკუეთუ ვერ განძღენ, დრტუნვიდენცა.¹⁶ ხოლო მე ვაქებდე ძალსა შენსა და ვინარებდე მე განთიად წყალობითა შენითა; რამეთუ მეყავ მე მფარველ და შესავედრებელ ჩემდა დღესა ჭირისა ჩემისასა.¹⁷ მწე ჩემი ხარი შენ, შენ გიგალობდე, რამეთუ ღმერთი კელისაღმძყრობელი ჩემი ხარი შენ, ღმერთო ჩემო, წყალობაო ჩემო.

¹³ **წოსრსიხაყოსე მირსეყოთ შარსიხაყონი ზე ნაყოშირე რააჟინი; ზე უაყორსიკძე-ყანს, მირსეჟთაჟ იძეჟითო აყაოჟეს რეხასე ნიზე ზე ჩიზეთე იაყიყრეჩირეთე.**¹⁴ **ჭირიქენ შოაქლი ზე ზეყმეყაზრენ, ჟირთილე მირთონი ზე შარზზენ ირთორისე.**¹⁵ **ქჷნი ჯრნიყინიჟნ ცეძეზ ზე აქიყოთაჟ ჟიჟი ჯრნიჟიჟნ, შიქინიჟიზენლე.**¹⁶ **ქათა მჟი რეიქიზზჟ მირთსე ყიჟნსე ზე ჟიქრეიქიზზჟ მჟი ჯრნიჟრეზ რეოთაყათე ყიჟნთე; მირსეჟთაჟ მჟიქეჟი მჟი მჟრეიჟიჟო ზე ყიქრეჟიზნიჟყოთ სიზზე ზოჟსე ცჷთისე სიზმირსე.**¹⁷ **ქიჟი სიზი ქრთი ყიჟნ, ყიჟნ ჯიჯრთაჟზზჟ, მირსეჟთაჟ იძეჟითო იჟოთისეიშაჟიჟაყოთი სიზი ქრთი ყიჟნ, იძეჟითაჟ სიზმა, რეოთაყრეა სიზმა.**

¹³ აღსასრულისას რისხვით მოსპე და ნულარ მოიძებნებიან; და მიხვდნენ, რომ ღმერთი მეუფებს იაკობზე და ქვეყნიერების კიდით კიდეზე.¹⁴ დაბრუნდებიან საღამო ჟამს ძალღვივით მშიერნი და მოადგებიან ქალაქს.¹⁵ განიბნევიან, რათა ჭამონ და თუ ვერ გაძლებიან, იწუწუნებენ.¹⁶ მე კი შევაქებ შენს ძალას და გავინარებ განთიადზე შენი წყალობით; რადგან შენ გახდი ჩემი მფარველი და თავშესაფარი ჩემი შეჭირვების დღეს.¹⁷ ჩემი შემწე ხარ, შენ გიგალობებ, რადგან შენ ხარ ჩემი მფარველი ღმერთი, ღმერთო ჩემო, წყალობაო ჩემო!

59. დასასრულსა, ცვალებადთათჳს; მერმეცა ძეგლის-წერაჲ და ვითისი, სამოდღურებელად, რაჟამს-იგი მოწუა შუამდინარე ასურეთისაჲ და ასურეთი სობაკაჲ და მოაქცია იოაბ, და დასცა ელში კეკსა მას მარილთასა ათორმეტი ათასი

¹ ღმერთო, განმთხიენ ჩუენ და დამამკუენ ჩუენ, შემრისხენ და შემიწყალენ ჩუენ. ² შეარყიე ქუეყანაჲ და შეადრწუნე იგი; განკურნე შემუსრვილებაჲ მისი, რამეთუ შეიძრა. ³ უჩუენე ერსა შენსა სიფიცხლე, მასუ ჩუენ ღწროჲ ღმობიერებისაჲ. ⁴ მიეც მოშიშთა შენთა სასწაული განრომად პირისაგან მშულდისა, ⁵ რათა იკსნენ საყუარელნი შენნი; მაცხონე მე მარჯუენითა შენითა და შეგესემინ ჩემი.

59. ზნცნსიღვნც, ცჩცხუნცღცღცღყს; კჩჩკჩნც
 კჩუნუნ-ჩჩჩნც ზცჩჩღუნ, სცღცღცღცღყუნცღ, ჩცწყცჩ-უნ
 კღჩღც ყღცღჩჩჩჩჩ ჩნცჩჩღუნც ზც
 ზნცჩჩღუნ სღუნცღც ზც კღცჩღუნ ლღუნ, ზც ზნცნც
 უღცჩ ჩუნცნც ზცნ ზცჩუნცღცნც ზღცჩკჩუნცნც ზღცნს

¹ იშჳითთა, ჳუნჩმთღურჩ საყუნ ჳუნ ჳუნშკყაყუნ საყუნ, ყჳშირს-ღუნ ჳუნ ყჳშირყოოჳჩ საყუნ. ² ჳურმყოჳ ჩაყოყუნრთ ჳუნ ყურმ-მყოყუნჳ რჳ; ჳუნჩყაჩნჳ ყჳშაყსიჳოროჳყუნო შირს, მირშჳთაყ ყჳ-რითირ. ³ ჳსაყუნჳ რჳსრ ყუნსრ სოჳრღუნოჳ, შრსაყ საყუნ რქნთაო რმშაყოჳჳოყუნო. ⁴ ჳაჳღ მაყოყთო ყუნთო სრსოროჳთო ჳუნჩმ-შრშ რითირსღუნ მყქოშრს, ⁵ ჳოროთო რღსნჩჳ სრყაყრითოჳჩ ყუნჩ-ჩჩ; შრღუნაყუნჳ შჳ შრითოჳყუნთო ყუნთო ჳუნ ყოჳჳსოჳჩ სჳშო.

59. დასასრულს, ცვალებადთათვის; და ვითის ძეგლისწერა, დასამოდღურავად, როდესაც გადაწვა მან ასურეთის* შუამდინარეთი და სობაკას ასურეთი და მოაბრუნა იოაბი*, და დასცა ელში* მარილის ხევში თორმეტი ათასი

¹ ღმერთო, შენ განგვიშორე და დაგვამხე ჩვენ, შეგვრისხე, და შენვე შეგვიწყალე. ² შეარყიე ქვეყანა და შეადრწუნე; განკურნე მისი შემუსრვილობა, რადგან შეიერყა. ³ უჩვენე შენს ერს სისასტიკე, გვასვი ჩვენ ტანჯვის ღვიწო. ⁴ მიეცი შენს მოშიშებს სასწაული მშვილდის პირისაგან გადასარჩენად, ⁵ რათა გეხსნა შენი საყვარელნი; მაცხონე მე შენი მარჯვენითა და მისმინე!

⁶ ღმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით: განვიხარო და განვყო სიკიმა და ღელე იგი საყოფელთა და განვზომო. ⁷ ჩემი არს გალაად და ჩემი არს მანასე, და ეფრემ, დამამტკიცებელი თავისა ჩემისა, იუდა, მეუფე ჩემი, ⁸ მოაბ, სიავი სასოებისა ჩემისა; იღუმიამდე წარვიმართო სლვა და ჩემი, მე უცხოთესლნი დამემორჩილნეს. ⁹ ვინ მომიყვანოს მე ქალაქსა მას ძნელსა? ანუ ვინ მიმიძღუეს მე იღუმიამდე, ¹⁰ არა თუ შენ, ღმერთო, რომელმანცა განმთხიენ ჩუენ და არა გამოხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა? ¹¹ მომეც ჩუენ შეწევნა და ჭირსა, რამეთუ ცუდ არს ცხორება და კაცისა. ¹² ღმერთისა მიერ ვცოთ ძალი და მან შეურაცხყვნეს მაჭირვებლნი ჩუენნი.

⁶ *იშეთითო იღუაშე რძაშო ჟრმა შისო: ჟრნიორიშა შე ჟრნიორი სიქიშეა შე იორი იჯი სრეაჟორითა ჟრნიორიშა. ⁷ ჩემი რისი ჟრთორე შე სემი რისი შინისე, შე ეფრემ, შე მამამტკიცებელი თავისე, იუდა, მეუფე ჩემი, ⁸ მოაბ, სიავი სასოებისა ჩემისა; იღუმიამდე გადავდამ ნაბიჯებს, უცხოტომელნი დამემორჩილებიან მე. ⁹ ვინ მიმიყვანს მე გამარებულ ქალაქში? ან ვინ წარმიძღვება მე იღუმიამდე? ¹⁰ განა შენ არა, ღმერთო, რომელიც განგვმორდი და არ გამოხვედი, ღმერთო, ჩვენს მხედრობასთან? ¹¹ გვიბოძე შეწევნა გასაჭირში, რადგან ფუჭია კაცისაგან ხსნის იმედი. ¹² ღმერთის მეშვეობით ვიქმთ ძალას და იგი აბურად აიგლებს ჩვენს მაჭირვებლებს.*

⁶ თქვა ღმერთმა თავისი სიწმიდიდან: „განვიხარებ და განვყო სიკიმას* და გადავზომავ კარავთა ხეობას. ⁷ ჩემია გალაადი*, ჩემია მანასე*, და ეფრემი*, ჩემი თავის განმამტკიცებელი, იუდა*, მეფე ჩემი. ⁸ მოაბი*, ჩემი სასოების ქვაბი, იღუმიამდე* გადავდამ ნაბიჯებს, უცხოტომელნი დამემორჩილებიან მე.“ ⁹ ვინ მიმიყვანს მე გამარებულ ქალაქში? ან ვინ წარმიძღვება მე იღუმიამდე? ¹⁰ განა შენ არა, ღმერთო, რომელიც განგვმორდი და არ გამოხვედი, ღმერთო, ჩვენს მხედრობასთან? ¹¹ გვიბოძე შეწევნა გასაჭირში, რადგან ფუჭია კაცისაგან ხსნის იმედი. ¹² ღმერთის მეშვეობით ვიქმთ ძალას და იგი აბურად აიგლებს ჩვენს მაჭირვებლებს.

60. დასასრულსა, ქებათა შინა, დავითისი

¹ შეისმინე, ღმერთო, ვედრებისა ჩემისაჲ, მოხედენ ლოცვასა ჩემსა. ² კიდითგან ქუეყანისაჲთ შენდამი ღაღად-ვეყვ მოწყინებასა გულისა ჩემისასა; კლდესა ზედა აღმამალლე მე, ³ მიძლოდე მე და იყავ ჩემდა სასო, გოდოლ მტკიცე წინაშე პირსა მტერისასა. ⁴ დავიმკვდრო საყოფელთა შენთა უკუნისამდე, დავეფარო მე საფარველსა ფრთეთა შენთასა. ⁵ რამეთუ შენ, ღმერთმან, ისმინე ლოცვათა ჩემთაჲ და ეც მკვდრობაჲ მოშიშთა სახელისა შენისათა. ⁶ დღითი-დღე შესძინნე მეუფესა წელიწადნი მისნი მიღლედმდე ნათესავითი ნათესავად. ⁷ დაადგრების უკუნისამდე წინაშე ღმრთისა; წყალობაჲ და ჭეშმარიტებაჲ მისი, ვინ გამოიძიოს იგი?

60. ՃՆՏՆՏԻՂՆԸ, ԻՂՆԸԴԸ ՄԻՏԸ, ԾՆԻԴԸՆԸ

¹ *Տիրնժնիդ, յժիմտա, որդժնիդցարս խիժարս, ժալդժի յաւլ-
որսն խիժն.* ² *Կիժնադրն Իսայիդրնրսն զիժնժնի յորնժ-դարս
ժալդիդցարսն զսայարսն խիժարսն; Կոժիսն նիժն ընժնժնիդ
ժի, ³ Ժիմտաժի ժի ժն զարս խիժնն ըսն, զսժնա թնիդլ լու-
նիդցի զարսն թնիդիսն.* ⁴ *Ծրդրնժիժնիս ըսայարսն զիժն
սիժիսնրնժի, ժնդիդրնիս ժի ըսարնիդրնիսն զիժն զիժն-
ն.* ⁵ *Խնժիմտա զիժն, յժիմտն, ըսնիդ յաւլորսն խիժարս ժն
զլ թիժնիսցն ժսայարսն ըսլարսն զիժնրսն.* ⁶ *Ծրմա-ժիդ
զիժնիմնի ժիսայարսն լիդարնժնի ժիսնի ժիժնիժնժի
նրնիսնրն.* ⁷ *Ծրնժիդիցարսն սիժիսնրնժի լարնիդ յժնար-
սն; լարնացն ժն զիժնիսնրն ժիս, զրն զնժնարնիսն զիժն?*

60. დასასრულს, დავითის ქება

¹ ისმინე, ღმერთო, ჩემი ვედრება, მოხედე ჩემს ლოცვას. ² დეღამიწის კიდეთაგან შემოგღაღადე ჩემი გულის მწუხარების ჟამს, და შენ კლდეზე ამამალლე. ³ შენ წარმიძელ და იყავი ჩემი იმედი, მტკიცე ციხე-კოშკი მტრის პირისპირ. ⁴ დავიმკვიდრები შენს სამყოფელში უკუნისამდე, დავიფარები შენი ფრთების საფარქვეშ. ⁵ რადგან შენ, ღმერთო, ისმინე ჩემი ლოცვები და უბოძე მემკვიდრეობა შენი სახელის მოშიშთ. ⁶ დღეები შესძინე მეფეს, მისი წლები თაობიდან თაობამდე. ⁷ იდგება იგი უკუნისამდე ღმერთის წინაშე; ვინ გამოიკვლევს მის წყალობასა და ჭეშმარიტებას?

⁸ ესრეთ უგალობდე სახელსა შენსა უკუნისამდე და მიგცნე მე ლოცვანი ჩემნი დღითი-დღე.

დიდება

61. დასასრულსა, იდითუბისთჳს, ფსალმუნი დავითისი

¹ ანუ არა ღმერთსავე დაემორჩილოსა სული ჩემი? რამეთუ მის მიერ არს ცხობრებაჲ ჩემი. ² და რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი ჩემი, შესავედრებელი ჩემი და მე არა შევირყიო უფროდს. ³ ვიდრემდის დაესხმით კაცთა ზედა და მოჰკლავთ თქუენ ყოველნი, ვითარცა კედელსა მიდრეკილსა და ღობესა დაჭვენებულსა? ⁴ ხოლო პატივისა ჩემისაჲ იზრახეს

⁸ *ისიეთა აყოლოაყვჭუ სრეჟოსრე ყჟნსრე აქჟაქნსრეშჭუ ჳრე შოჟღნჟი შჟი თააღჟრეწი სჟშწი ჳიითი-ჳიი.*

ჳრეჳჟყერო

61. ოცნსსიღნს, ოციღგიღიღი, ფსლმბიანი ოციღიღი

¹ *ჩნაჟ რთრე იშჟითთსრეჟი ჳრეჟშაიქროთასრე საყოი სჟში? თრეშჟთაჟ შრს შოჟი რთს ოცათოჟყერო სჟში. ² ორე თრეშჟთაჟ რჟი რთს იშჟითთი სჟში ჳრე შრეცაჟრეი სჟში, ყჟსრეჟიშჟიყჟოი სჟში ჳრე შჟი რთრე ყოჟრითიჟაჟ აქთთასი. ³ ისიეთიშჭრს ჳრეღსღშთ ჟრღთრე ისი ჳრე შათიქოროთ თქსაჟწი ყაჟოჟწი, ჟოთრეიღრე ჟიღჟოთსრე შრეშჟიღჟოთსრე ჳრე თაყჟსრე ჳრეღჟიყჟაჟოთსრე? ⁴ ჟათთა ჟრღჟოთსრე სჟშისრეო რთრეღჟს*

⁸ ასე ვუგალობებ შენს სახელს უკუნისამდე და შემოგწირავ ჩემს ლოცვებს ყოველდღიურად.

დიდება

61. დასასრულს, იდითუბის მეშვეობით, დავითის ფსალმუნი

¹ განა ღმერთს არ ემორჩილება სული ჩემი? რადგან მისგან არის ჩემი ხსნა. ² რადგან ის არის ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი ჩემი, თავშესაფარი ჩემი – და აღარ შევირყევი. ³ როდემდე დაესხმით თავს ადამიანებს და კლავთ მათ ყველანი, როგორც გადახრილ კედელს და გადახრილ ღობეს? ⁴ განიზრახეს ჩემთვის

განშორებაჲ და რბილდეს წყურილით; პირითა მათითა აკურთხევდეს და გუ-
ლითა მათითა სწყევდეს.⁵ გარნა ღმერთსა დაემორჩილე, სულო ჩემო, რამეთუ
მის მიერ არს თმენაჲ ჩემი,⁶ და რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი
ჩემი, შესავედრებელი ჩემი, და მე არა შევირყიო.⁷ ღმრთისა მიმართ არს ცხო-
რებაჲ ჩემი და ღიღებაჲ ჩემი; ღმერთი შეწევნისა ჩემისაჲ და სასოებაჲ ჩემი
ღმრთისა მიმართ.⁸ ესევდით მას ყოველი კრებული ერისაჲ, განჰფინენით მის
წინაშე გულნი თქუენნი, რამეთუ ღმერთი მწე თქუენდა არს.⁹ ხოლო ამაო არი-
ან ძენი კაცთანი, ცრუ არიან ძენი კაცთანი სასწორთა მათ ზედა სიცრუვისათა,
და იგინივე ამაოებით არიან ურთიერთას.¹⁰ ნუ ესავთ სიცრუვესა და ტაცებად
ნუ გსურის; სიმდიდრე თუ გარდაგერეოდის, ნუ შეაპყრობთ გულთა თქუენთა.

**ჯუღნყასიჲცუო ჳო მყააჳჲს რყასიჲოთა; აოიოთო პოთოთო რჲასიჲთღ-
ჲოჳჲს ჳო ჲყაოთოთო პოთოთო სოჲოჲჳჲს.⁵ რჲინო იძჲოთოსო ჳო-
ჲძასიჲოთო, საოთა სოჲა, მოჲჲოთაჲ პის პოჲო რჲის თძჲინო სოჲა,
⁶ ჳო მოჲჲოთაჲ Მო რჲის იძჲოთო სოჲა ჳო პოღჲაოოოო სოჲა, ყო-
სოოოჳოჲოთო სოჲა, ჳო პო რჲის ყოოოოოო. ⁷ იძჲოთოსო პოჲოთო
რჲის ჲჲასიჲცუო სოჲა ჳო ჳოჳჲცუო სოჲა; იძჲოთო ყოოოოოოო
სოჲისო ჳო სოოოოოო სოჲა იძჲოთოსო პოჲოთო. ⁸ იოოოჳოთო პოო
ყაოოოოთო Ჲოჲოოოოთო Ჲოოოო, ჲოოოოოოოოთო პის Ჲოოოოო Ჲოოოო
ოოოოოოო, მოჲჲოთაჲ იძჲოთო პოო Ჲოოოოოოო რჲის.⁹ Ჲოთა რჲოო
რჲოოოო Ჲოოო Ჲოოოოო, Ჲოოო Ჲოოოოო Ჲოოო Ჲოოოოოო სოოოოთოთო პოო
Ჲოოო სოოოოოოოოოო, ჳო Მოოოოო Ჲჲოოოოო Ჲოოოო Ჲოოოოოოოო.
¹⁰ Ჲო Ჲოოოთო სოოოოოოოოო ᳚ Ჲოოოოო Ჲო Ჲოოოოო; სოჳოჳ-
ოო Ჲო Ჲოოოოოოოოო, Ჲო Ჲოოოოოოოო Ჲოოოო Ჲოოოოოო.**

პატივის აყრა; ხარბად ეშურებოდნენ; პირით მაკურთხებდნენ და გუ-
ლით მწყევლიდნენ.⁵ მხოლოდ ღმერთს დაემორჩილე, სულო ჩემო, რად-
გან მისგანაა ჩემი მოთმინება.⁶ რადგან ის არის ღმერთი ჩემი და მაცხოვარ-
ი ჩემი, თავშესაფარი ჩემი და არ შევირყევი.⁷ ღმერთისგანაა ჩემი ხსნა და
ღიღება ჩემი; ღმერთია ჩემი შემწე და ღმერთია ჩემი სასოება.⁸ მისი იმე-
დი გქონდეს, ხალხის მთელი კრებული, გადახსენით მის წინაშე თქვე-
ნი გულები, რადგან ღმერთია თქვენი შემწე.⁹ კაცთა ძენი კი ამაო არი-
ან; ცრუნი არიან კაცთა ძენი, ცრუ სასწორის მქონენი და ამაოებაა მათი
გამაერთიანებელი.¹⁰ ნუ გაქვთ სიცრუის იმედი და ნუ გსურთ დატაცე-
ბა; თუ სიმდიდრე მოგეჭარბებათ, ნუ მიაჯაჭვავთ მას თქვენს გულებს.

63. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ შეისმინე, ღმერთო, კმისა ჩემისაჲ, გევედრებოდი რაჲ მე შენდამი, შიშისაგან მტერისა იქსენ სული ჩემი. ² დამიფარე მე ამბოხისაგან უკეთურთაჲსა და სიმრავლისაგან მოქმელთა სიცრუვისათა. ³ რომელთა აღილესნეს, ვითარცა მახზლნი, ენანი მათნი, გარდააცუეს მშვლდსა მათსა საქმე სიმწარისაჲ, ⁴ რათამცა განგუმირეს დაფარულსა შინა უბიწოჲ; მყის სისრა-უყონ მას, და არა შეიშინონ. ⁵ განიმტკიცეს თავისა თვისისა სიტყუაჲ უკეთური, მიუთხრეს დარწყუმაჲ მახისაჲ; და თქუეს: ვინ იხილნეს იგინი? ⁶ გამოიძიეს უმჯულოებაჲ, განილინეს გამოძიებასა გამოსადიებელისასა; წარდგეს კაცი სიღრმითა გულისაჲთა, ⁷ და ამაღლდეს ღმერთი. ისარ ჩჩვლთა იქმნნეს წყლულებანი მათნი,

63. דָּוִדְסִי אֲדָוָה, פְּסַלְמוֹת דָּוִד

¹ *შერისმინე, იბჟითთა, კმისა ჩემისა, გევედრებოდი რაჲ მე შენდამი, შიშისაგან მტერისა იქსენ სული ჩემი.* ² *დამიფარე მე ამბოხისაგან უკეთურთაჲსა და სიმრავლისაგან მოქმელთა სიცრუვისათა.* ³ *რომელთა აღილესნეს, ვითარცა მახზლნი, ენანი მათნი, გარდააცუეს მშვლდსა მათსა საქმე სიმწარისაჲ,* ⁴ *რათამცა განგუმირეს დაფარულსა შინა უბიწოჲ; მყის სისრა-უყონ მას, და არა შეიშინონ.* ⁵ *განიმტკიცეს თავისა თვისისა სიტყუაჲ უკეთური, მიუთხრეს დარწყუმაჲ მახისაჲ; და თქუეს: ვინ იხილნეს იგინი?* ⁶ *გამოიძიეს უმჯულოებაჲ, განილინეს გამოძიებასა გამოსადიებელისასა; წარდგეს კაცი სიღრმითა გულისაჲთა,* ⁷ *და ამაღლდეს ღმერთი. ისარ ჩჩვლთა იქმნნეს წყლულებანი მათნი,*

63. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ ისმინე, უფალო, ჩემი ხმა, როდესაც გევედრები, მტრის შიშისაგან იხსენ ჩემი სული. ² დამიფარე მე უკეთურთა ამბოხისაგან, სიცრუის მოქმელთა სიმრავლისაგან, ³ რომლებმაც მახვილივით გაილესეს ენები, მოზიდეს მშვილდი მწარე საქმისთვის, ⁴ რათა ფარულად განგმირონ უბიწო; მყის სტყორცნიან და არ შეშინდებიან. ⁵ განიმტკიცდნენ თავიანთ უკეთურ სიტყვაში, მოითათბირეს მახის დაგება; თქვეს: „ვინ დაინახავს მათ?“ ⁶ ეძებდნენ უსჯულოებას, გაილივნენ მიზეზების ძიებაში; წარსდგება კაცი გულის სიღრმით, ⁷ და ამაღლდება ღმერთი. ჩვილთა ისრებს დაემსგავსება მათგან მიყენებული ჭრილობები.

⁸ და მოუძღურდეს მათ ზედა ენანი მათნი. შეძრწუნდეს ყოველნი, რომელნი ხედვიდეს მათ. ⁹ და შეეშინა ყოველსა კაცსა და უთხრნეს მათ საქმენი ღმრთისანი და დაბადებულნი მისნი გულისკმა-ყვნეს. ¹⁰ იხარებდეს მართალი უფლისა მიმართ და ესვიდეს მას და იქნენ ყოველნი წრფელნი გულითა.

დიდებაჲ

**⁸ ო რე შააყოთოაყოიშის შრთ ზეჲს უნინი შრთნი. ყოთიყოაინშის ყა-
ყოთანი, მიაშოთნი ქუშოიშის შრთ. ⁹ ო რე ყოყოინი ყაყოთოსე ღერსე
შე აყოცინის შრთ სრქიშინი თშითოსინი შე შეცეშეყოთანი შინი
ჟყოთისაშე-ყოინის. ¹⁰ სეროიეშის შრითორთი აყოთოსე შიშითი შე
ჟსოიშის შრს შე იქინინ ყაყოთანი თიყოთანი ჟყოთოსე.**

შეშეყრა

⁸ დაუძღურდა მათი ენები, შეძრწუნდა ყველა მათი მხილველი. ⁹ და შეშინდა ყოველი კაცი და აუწყეს საქმენი ღმრთისა და მისი ქმნილება შეიცნეს. ¹⁰ გაიხარებს მართალი უფლით და მიენდობა მას და შეაქებენ ყველა გულწრფელს.

დიდება

სასლო ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათაო, და რომელნი არიან ზღუათა შინა შორს. ⁶ განჰმზადნა მთანი ძლიერებითა თუსითა, გარეშერტყმულმან ძლიერებითა, ⁷ რომელი შეადრწუნებს სიმდიდრესა ზღვსასა; ოხრასა ღელვათა მისთასა ვინ დაუთმოს? შედრწუნდენ წარმართნი, ⁸ და ემინოდის მკუდრთა კიდეთასა სასწაულთა შენთაგან; გამოსლვასა ცისკრისასა და მწუხრისასა მხიარულებაჲ. ⁹ მოხედე ქუეყანასა და დაათრვე იგი, განამრავლე განმდიდრებაჲ მისი; მდინარე ღმრთისაჲ აღივსო წყლითა; განუმზადე საზრდელი მათი, რამეთუ ესე არს განმზადებაჲ. ¹⁰ ურნატნი მისნი დაათრვენ, განამრავლე ნაყოფი მისი, ცუართა მისითა მხიარულ იყოს ჯეჯილი მისი. ¹¹ აკურთხო გვრგვნი წელიწადისაჲ სიტკბოებითა შენითა, და ველნი შენნი აღივსნენ სიპოხითა.

სრსაჲსა ყაყუთათე ღიჭითე ქაყყდრისათეჲსა, ზე მამყოანი რიორნი ზოაყთე ყანი ყამის. ⁶ ლენომზრწნი შორნი მთაოქმოყათე თაქათე, ჯრმოქყოქმუქამაქმინ მთაოქმოყათე, ⁷ ჰამყოთ ყურმითაქმეჲს სიპ-ზრწმოქსე ზოქსრსე; აქმისე იყოყოთე შირათსე ირნი ზრამქმანი? ყომითაქმეჲს ქრმპრითანი, ⁸ ზრე იყინაზრს მქქწმითე ღიჭითესე სრს-ქრამათე ყინათესე; ჯრმასოათესე ქრსქმისესე ზრე მქოქმისესე მქორმითაქყრეო. ⁹ ჰაქქეჲ ქაყყდრისე ზრე ზრემითეჲ იჯე, ჯრნიშ-მირყოთ ჯრნიშრწმოქრეო შრს; მწინრითე იშმითრეო რიორსა ქოათრე; ჯრნიქმზრწე სრნიშყოთ მრთი, მრმყოთაქ ესე რმის ჯრნიშრწეჲრეო. ¹⁰ ომნიქნი შრსნი ზრემითეჲნი, ჯრნიშმირყოთე რეყაქე შრსი, ქაქრითრე შრითრე მქორმითა რყას ჯეჯოთი შრსი. ¹¹ ტქამთქსა ჯქმეჲქნი ქოყოთრე-ზრსეო სრქყათეჲსე ყინათე, ზრე იყოანი ყინნი რიორსნიჲნი სოაქათრე.

ღეღამიწის ყოველ კიდეთა და შორეულ ზღვებში მყოფთა სასოებაჲ. ⁶ შექმნა მთები თავისი ძლიერებით, ძლიერებით გარსშემორტყმულმა, ⁷ ის, ვინც არეყვს ზღვის სივრცეებს; მისი ტალღების ხმაურს ვინ გაუძღებს? შედრწუნდებიან ერები ⁸ და შეშინდებიან კიდეთა მკვიდრნი შენი ნიშნებისაგან; ცისკრისა და საღამოს დადგომას სიხარულით აღავსებ! ⁹ შენ მოხედე ღეღამიწას და ასვი წყალი, გაამრავლე მისი სიმდიდრე; ღმერთის მდინარე აღივსო წყლით; განუმზადე მათ საზრდო, რადგან ასეთია სამზადისი. ¹⁰ მისი ხნულები მორწყე, გაამრავლე მისი ნაყოფი, მისი ცვარით გამხიარულდება ჯეჯილი. ¹¹ აკურთხებ წელიწადის გვირგვინს შენი სიკეთით, და შენი ველები აღივსებიან ნოყიერებით.

¹² განპოხნეს შუენიერებაჲ უღაბნოჲსაჲ, და სიხარული ბორცუთა შეიმოსონ.
¹³ შეიმოსნენ ვერძნი ცხოვართანი და ღელეთა განამრავლონ იფქლი; დაღაღებდენ და გალობდენ.

**65. დასასრულსა, გალობაჲ ფსალმუნისაჲ
 აღდგომისათჳს**

¹ დაღაღებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანაჲ. ² უგალობდით სახელსა მისსა, მიეცით ღიდებაჲ ქებულებასა მისსა. ³ არქუთ ღმერთსა: რაბამად საშინელ არიან საქმენი შენი; მრავლითა ძალითა შენითა გეცრუენეს შენ მტერნი შენი. ⁴ ყოველი ქუეყანაჲ თაყუანის-გცემდენ შენ და გიგალობდენ და უგალობდენ

¹² *ღმერთსაჲსა ყაყუნიოჲთჳსაჲ აქჳრეყნაისაჲ, ჳრ სარემაყოი ყამი-
 ღაყოი ყოქმასანი.* ¹³ *ჳოქმასანიოჲსაჲ უღაყოიოჲთჳსაჲ ჳრ იოყოიოჲ
 ჳრეწმხოყოთანაჲ იოქოი; იოიოჲჳყოჳსაჲ ჳრ ჳრეოაყოჳსაჲ.*

**65. ՃՆՆՆՆԻՔԻՆԸ, ՂՆՆՁԳԸՆԱ ՓՆՆՆՔԻՔԻՆԸ
 ՇՆՇՂՁՔԻՆԸԻՍ**

¹ *Ուիւրճոյճոս ղժմոսու զարդար իպոյբնու.* ² *Ձրոսոսճոս
 სრეღოოსრ թოსრ, թოღოთ ჳრճოյბო იოյყყოოյბოსრ թოსრ.* ³ *Շმოქყო
 ղժմოთოს: მობობճճ სრეყნიოთ რმოენ სრქթოინ ყოინნი; թმოყოთოთ
 მოოთოთ ყოინოთ ჳოღმთყოინოս ყოინ թღოინნი ყოინნი.* ⁴ *ყოოიოთ
 იპოიბნო თოբყოინ-ղღოթճოინ ყოინ ჳრ ჳოღოսოսճოინ ჳრ აղოսოսճოინ*

¹² უღაბნოს მშვენიერება დამსუყდება და ბორცვნი სიხარულით შეიმოსებინ.
¹³ ცხვრის ვერძები შეიმოსებინ, და ხეობები ხორბალს გაამრავლებენ; იღაღაღებენ და იგალობებენ!

**65. დასასრულს, ფსალმუნი გალობა
 აღდგომის შესახებ**

¹ შეჰღაღადე ღმერთს, მთელს დედამიწავ, ² უგალობეთ მის სახელს, აქეთ მისი სიდიადე! ³ უთხარით ღმერთს: „რაოდენ საშინელია შენი საქმენი! შენი ძალის სიმრავლით გამტყუნდებინ შენი მტრები.
⁴ მთელმა დედამიწამ თაყვანი გცეს შენ და გიგალობოს, და უგალობდეს

სახელსა შენსა, მაღალო.⁷ ⁵ მოვედით და იხილენით საქმენი ღმერთისანი, ვითარ საშინელ არს განზრახვათა შინა უფროჲს ძეთა კაცთასა, ⁶ რომელი გარდაქცევს ზღუასა კმელად, მდინარესა წიად კლენ ფრ კივ; მუნ ვინარებდეთ ჩუენ მისა მიმართ, ⁷ რომელი-იგი უფლებს ძალითა თჳსითა საუკუნეთა. თუალნი მისნი წარმართთა ხედვენ; რომელთა განამწარეს იგი, ნუ ამაღლდებიდ თავით თჳსით. ⁸ აკურთხევდით წარმართნი ღმერთსა ჩუენსა და სასმენელ-ყავთ კმაჲ ქებისა მისისაჲ, ⁹ რომელმან დადვა სული ჩემი ცხორებად და არა სცა ძრვაჲ ფერ კთა ჩემთა. ¹⁰ რამეთუ გამოძცადენ ჩუენ, ღმერთო, და გამომაკურვენ ჩუენ, ვითარცა გამოიკურვების ვეცხლი. ¹¹ შემიყვანენ ჩუენ საფრ კესა, დაჰკრიბე ჭირი ბეჭთა ჩუენთა. ¹² ავლინენ კაცნი თავთა ზედა ჩუენთა; განვვლეთ ჩუენ ცეცხლი და წყალი,

სრულყოსუე ყუჩსუე, შერიოთა.⁷ ⁵ ჭაყოუჭოთ ზე იღოთუჩოთ სრუქშინი იშინოთსინი, ყოთრძი სრყინოთ რძის ჴინწინოღოღოთრე ყინწე აყფინასი მიყოთ ღრუთრსუე, ⁶ ჯაშიოთი ჴრძინწრეღრეღრეის წოთარსუე კაბყოთრეჭ, შწინწინოღოთრე ქორიოკაჭინ ფინიყო; შაყნი ყოღრძინოღოთრე ჯაყოინ შირსუე შაშრძინოთ, ⁷ ჯაშიოთი-იყო აყფოთოყსი მიღოთრე თაქსოთრე სრუაღყოფინოთრე. თაყოთინი შირსინი ქორიშრძინოთრე ღყოჭყოინ; მიაშიოთრე ჴრწინწქორძინოთსი იყო, ნაყ რშერიოთჭყოყოღ თერიოთ თაქსოთ. ⁸ ტყაყინოღყოჭოთ ქორიშრძინოთინი იშყოფინოსუე ჯაყოინსუე ზე სრსშიწინოთ-ყრეოთ კაბწეო იყოყოსუე შირსინსუე, ⁹ ჯაშიოთშრწინ ზეჭოთრე საყოთი სყოქსი ღრწინოღოთრეჭ ზე რძინწე სღრ მინოთრეო ფოქინკოთრე სყოქსოთრე. ¹⁰ ჯიწყოთსაყ ჴრწინაშრწინწყოინ ჯაყოინ, იშყოფინოთ, ზე ჴრწინაშრწინაყოფინოთრეინ ჯაყოინ, ყოთრძინოღრ ჴრწინაყოფინოთრეყოყსი ყოყოღყოთი. ¹¹ შყოქყოთრეჩოინ ჯაყოინ სრფინიყოთრე, ზერიოქინოყო ყინი ყოყვოთრე ჯაყოინოთრე. ¹² ტყოთინოთინ ღრღრინოთრე თერიოთრე წყოჭი ჯაყოინოთრე; ჴრწინოყოთოთ ჯაყოინ ღყოღყოთი ზე ქოთროთ,

შენს სახელს, მაღალო!⁷ ⁵ მოდით და იხილეთ ღმერთის საქმენი, რამდენად უფრო საშინელია ის განზრახვებით ადამიანებზე, ⁶ რომელიც ზღვას ხმელეთად აქცევს; მდინარეს – ფეხით სავალად, – იქ გავინარებთ ჩვენ მის მიმართ, ⁷ რომელიც მეუფებს თავისი ძალით საუკუნეებზე. მისი თვალები ერებს დასცქერიან; ვინც მას განარისხებს, ნუ აიმაღლებს თავს! ⁸ აკურთხეთ, ერებო, ღმერთი ჩვენი და გაგვაგონეთ მისი ქების ხმა, ⁹ მან მისცა ჩემს სამშვიდველს* სიცოცხლე და არ შეარყია ფეხნი ჩემნი. ¹⁰ რადგან შენ გამოგვცადე, ღმერთო, გამოგვახურვე, როგორც გამოახურვებენ ვერცხლს. ¹¹ მახეში მოგვაქციე, მხრებზე გასაჭირი დაგვადგი, ¹² შემოგვისიე კაცნი; განვვლეთ ცეცხლი

და გამოძივანენ ჩუენ განსასუენებელად. ¹³ შევიდე სახლსა შენსა მსხუერპ-
ლებითა და მიგცენ შენ ლოცვანი ჩემნი, ¹⁴ რომელ აღთქმეს ბაგეთა ჩემთა, და
იტყოდა პირი ჩემი ჭირსა შინა ჩემსა. ¹⁵ საკუერთხები ტყნოანი შენდა შევ-
წირო ვერძებითა და საკუმეველითა, შევწირო შენდა ზუარაკები და ვაცები. ¹⁶
¹⁶ მოვედით, და ისმინეთ ჩემი, და გითხრა თქუენ ყოველთა მოშიშთა ღმრთისა-
თა, რაოდენი უყო სულსა ჩემსა. ¹⁷ მისა მიმართ პირითა ჩემითა ღაღად-ვეყავ და
აღვაძალდე იგი ენითა ჩემითა. ¹⁸ სიცრუევსა თუ ვხედვედ გულსა შინა ჩემსა,
ნუ ისმენნ ჩემსა უფალი. ¹⁹ ამისთჳს შეისმინა ჩემი ღმერთმან და მოხედნა ჳმა-
სა ვედრებისა ჩემისასა. ²⁰ კურთხეულ არს ღმერთი, რომელმან არა განიშორა
ლოცვაჲ ჩემი და არცა წყალობაჲ მისი ჩემგან.

**წე ჴეშაძყოფიჩენი სყოფი ჴენისესყოფიყყოფი. ¹³ შყოფიწე სეღ-
თსე ყფისე შსეყოფითყოფიწე წე შყოფი ყფი თაღყოფი სეღ-
ნი, ¹⁴ ჴაშყოფი რითყოფი ყეყოფი სეღთე, წე იღყოფი რითი სეღი
ღითსე ყფი სეღსე. ¹⁵ სეღყოფითღყოფი ეღწისე ყფიწე ყყოფითთა
ყოფითყოფიწე წე სეღყოფითყოფი, ყყოფითთა ყფიწე წაღწისეღყოფი
წე რეღყოფი. ¹⁶ ჴყოფიწე, წე ისმინეთ სეღი, წე ჴეთღთე თყოფი
ყოფითყოფი შყოფითე იშითისეთე, თეღწიწე თყოფი სყოფისე სეღსე.
¹⁷ ჴისე შიღითთ რითთე სეღთე თეღწე-ყოფიწე წე რითეღითყოფი
ყოფი რითე სეღთე. ¹⁸ სეღყოფითე თაყოფიწეყოფიწე ჴყოფისე ყ-
ფი სეღსე, თაყოფიწი სეღსე თყოფით. ¹⁹ ჴითთყოფი ყფიწიწე სეღი
იშყოფითწე წე შყოფიწე ჴიწესე რყოფითყოფისე სეღისესე. ²⁰ ჴყოფი-
თყოფით რით იშყოფით, თაშყოფითწე რით ჴენიყოფით თაღყოფი სეღი
წე რითე თყოფითყოფი შისე სეღწე.**

და წყალი, და გამოგვივანე განსასვენებლად. ¹³ შევალ შენს სახლში მსხვერ-
პლებით და შემოგწირავ აღთქმებს, ¹⁴ რომელნიც აღმოთქმეს ჩემმა ბაგეებმა,
და წარმოთქვა ჩემმა პირმა გასაჭირში. ¹⁵ მსუყე საკურთხებს შემოგწირავ
ვერძებითა და საკმეველით, შემოგწირავ ზვარაკებსა და ვაცებს. ¹⁶ მოლით,
ისმინეთ ჩემი და გაუწყებთ თქვენ, ღვთის მოშიშნო, რამდენი რამ ჳქმნა მან
ჩემი სულისთვის. ¹⁷ შევლადადე მას ჩემი ბაგეებით და აღვაძალდე ჩემი ენით!
¹⁸ სიცრუეს თუ დავინახავ ჩემს გულში, ნუ შეისმენს ჩემსას უფალი! ¹⁹ ამი-
ტომ ისმინა ჩემი ღმერთმა და მოჳხედა ჩემი ვედრების ღაღადისს. ²⁰ კურ-
თხეულია ღმერთი, რომელმაც არ განიშორა ჩემი ლოცვა და არც თავისი
წყალობა მომაკლო.

66. ფსალმუნი ქებისა, დავითისი

¹ ღმერთო, მიწყალენ ჩუენ და მაკურთხენ ჩუენ, გამოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა და მიწყალენ ჩუენ.² ცნობად ქუეყანასა ზედა გზად შენი და ყოველსა თესლებსა შორის მაცხოვარებად შენი.³ აღგაიარებდე შენ ერნი, ღმერთო, აღგაიარებდე შენ ერნი ყოველნი.⁴ მხიარულ იყვენ და იხარებდენ თესლნი, რამეთუ შენ განსაჯნე ერნი სიწრფოებით და თესლებსა ქუეყანასა ზედა უძლოდი.⁵ აღგაიარებდენ შენ ერნი, ღმერთო, აღგაიარებდენ შენ ერნი ყოველნი.⁶ ქუეყანამან გამოსცა ნაყოფი თვისი, მაკურთხენ ჩუენ, ღმერთო; ღმერთმან ჩუენმან⁷ მაკურთხენინ ჩუენ, ღმერთმან, და ეშინოდენ მისგან ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა.

დიდებად

66. פֶּסַחְמִי תְּהִלָּה, דָּוִד

¹ *იშׁוּמַתָּא, פִּרְוֵי־רֹחִי לְאֶפֶן זֶה פֶּרְחֵי־חַיִּים לְאֶפֶן, זָרַח־בְּרִיחֵי יָמִי יִשְׂרָאֵל לְאֶפֶן וְזֶה פִּרְוֵי־רֹחִי לְאֶפֶן.*² *אֲנִי־אֶעֱבֹר בְּאֶפְרַיִם וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל.*³ *תִּזְכֹּר־מִי־יְצַדִּיק יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל.*⁴ *בְּיַד־יְהוָה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל.*⁵ *תִּזְכֹּר־מִי־יְצַדִּיק יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל.*⁶ *יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל.*⁷ *בְּיַד־יְהוָה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְזֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל.*

ჭიჭყყა

66. ქების ფსალმუნი, დავითისა

¹ ღმერთო, შეგვიწყალე და გვაკურთხე, გამოაჩინე ჩვენზე პირი შენი და შეგვიწყალე ჩვენ.² რათა შეიცნონ დედამიწაზე შენი გზა და ყოველ ერს შორის – შენი მაცხოვარება.³ გაღიარონ შენ ერებმა, ღმერთო, გაღიაროს შენ ყოველმა ერმა.⁴ ილხინონ და გაიხარონ ტომებმა, რადგან შენ განსჯი ერებს სისწორით და უწინამძღვრებ ტომებს დედამიწაზე.⁵ გაღიარონ შენ ხალხებმა, ღმერთო, გაღიაროს შენ ყოველმა ერმა.⁶ დედამიწამ გამოსცა თავისი ნაყოფი; გვაკურთხე ჩვენ ღმერთო, ღმერთო ჩვენო.⁷ გვაკურთხოს ჩვენ ღმერთმა, და ეშინოდეს მისი დედამიწის ყოველ კიდეს.

დიდება

67. დასასრულსა, ღვთის ფსალმუნი, შესხმისაჲ

¹ აღდგინ ღმერთი, და განიბნინედ ყოველნი მტერნი მისნი, და ივლტოდენ მოძულენი მისნი პირისა მისისაგან. ² ვითარცა მოაკლდის კუამლსა, მოაკლდენ, და ვითარცა ცული რაჲ დადნის წინაშე ცეცხლსა, ეგრეთ წარწყმდენ ცოდვილნი პირისაგან ღმრთისა. ³ და მართალნი იხარებდენ, მხიარულ იყვნენ წინაშე ღმრთისა და განსცხრებოდნან სიხარულითა. ⁴ აქებდით ღმერთსა და უგალობდით სახელსა მისსა, გზა-უყავთ მას, რომელი-იგი ამაღლდა დასავალით; უფალ არს სახელი მისი და იხარებდით მის წინაშე. ⁵ შეძრწუნდედ პირისა მისისაგან, რომელი-იგი მამა არს ობოლთაჲ და მსაჯული ქურივთაჲ; ღმერთი აღვილსა წმიდასა მისსა. ⁶ ღმერთმან დაამკვდრნის ერთსახენი სახლსა,

67. ՅՆՆՆԱԳՆՏ, ԾՆԻԴԷՆ ՓՆՆԶՁԸՆ, ՄՆԷԶՆՏԱ

¹ **Տո՞ղոյսն յժողովար, Յը զհրահայնիդ զարդոսնի Յըլիսնի Յիսնի, Յը յողոստաՅին Յառիսայոյնի Յիսնի առիսը Յիսնիսըլոյն.** ² **Դարուսը ՅարհոՅիսնի կարթոսը, ՅարհոՅիսնի, Յը յարուսըլը ըլարս մըս ՅըՅիսնի յոհրայո ըլըլարսը, յոյժողոս յոհիոյժՅին ըսՅարոսնի առիսըլոյն յժողովար.** ³ **Ծը Յըլիսոսնի զըլիոյժՅին, Յըլիսայոսնի յոհրայո յժողովարսը Յը զհրահայնիսՅարնի սըլիսայարու.** ⁴ **ՏիոյժՅոս յժողովարսը Յը սըլիսոսնի սըլարսը Յիսնի, զհը-սըլարսը Յը, մասՅարու-իոյս ըՅըլարսը Յըլիսըլարս; սըլարս ըլիս սըլարս Յիսնի Յը զըլիոյժՅոս Յիսնի յոհրայո.** ⁵ **ՄիոհիոսնիՅիՅը առիսը Յիսնիսըլոյն, մասՅարու-իոյս ՅըՅը ըլիս սըլարսը Յը Յիսնիսըլարս յիսնիսըլարս; յժողովար ըՅըլարսը յժողովարսը Յիսնի.** ⁶ **ՈՅըլիսոսնի ՅըլիսնիՅիսնիսնի յիսնիսըլարսը սըլարսը,**

67. დასასრულს, ღვთის ფსალმუნი, ქებისა

¹ აღდგეს ღმერთი, და გაიფანტონ მისი მტრები! დაე, გაექცეს ყოველი მისი მოძულე მისი პირის სიახლოვეს. ² როგორც კვამლი განქარდება და როგორც ცვილი დნება ცეცხლისაგან, ასევე მოისპონ ცოდვილნი ღმერთის პირისაგან. ³ ხოლო მართლებმა გაიხარონ, გამხიარულდნენ ღმერთის წინაშე და ინეტარონ სიხარულით. ⁴ აღიდეთ ღმერთი და უგალობეთ მის სახელს, გზა მიეცით დასავლეთიდან ამაღლებულს – უფალი არის მისი სახელი, – და იხარეთ მის წინაშე. ⁵ ძრწოდნენ ისინი მისი პირისაგან, ის არის ობოლთა მამა და სამართლიანი ქურივთათვის, – ღმერთი თავის წმიდა ადგილას. ⁶ უფალი დაამკვიდრებს მარტოხელებს სახლში,

გამოიყვანის კრულნი სიმკნითათჳსითა; ეგრეცა განმამწარებელნი მისნი, რომელნი დამკვდრებულ არიან სამარებსა. ⁷ ღმერთო, გამოსლვასა შენსა წინაშე ერისა შენისა და წიაღსლვასა შენსა უდაბნოდ, ⁸ ქუეყანაჲ შეიძრა, და ცანიცა წუთოდეს პირისაგან ღმრთისა სინაჲსა, პირისაგან ღმრთისა ისრაჲლისა. ⁹ წჳმად ნებსითი განუმზადო, ღმერთო, სამკვდრებელსა შენსა; მო-ღათუ-უძლურდა, ხოლო შენ და-ვე-ამტკიცო იგი. ¹⁰ და ცხოველნიცა შენნი მკვდრ არიან მას შინა; განუმზადე სიტკბოებითა შენითა გლახაკსა, ღმერთო. ¹¹ უფალმან სცეს სიტყუაჲ, რომელნი ახარებენ ძალითა მრავლითა. ¹² მეუფჳ ძალითა საყუარელისაჲ, შუენიერებითა სახლისაჲთა განყოფად ნატყუენავისა. ¹³ უკუეთუ დაიძინოთ შორის ნაწილებსა, ფრთენი ტრედისანი ვეცხლითა მოსილ,

ჴრმზაყოლენჩის ღმრთის სიძჳნითა თჳსითა; ეგრეცა განმამწარებელნი მისნი, რომელნი დამკვდრებულ არიან სამარებსა. ⁷ ღმერთო, გამოსლვასა შენსა წინაშე ერისა შენისა და წიაღსლვასა შენსა უდაბნოდ, ⁸ ქუეყანაჲ შეიძრა, და ცანიცა წუთოდეს პირისაგან ღმრთისა სინაჲსა, პირისაგან ღმრთისა ისრაჲლისა. ⁹ წჳმად ნებსითი განუმზადო, ღმერთო, სამკვდრებელსა შენსა; მო-ღათუ-უძლურდა, ხოლო შენ და-ვე-ამტკიცო იგი. ¹⁰ და ცხოველნიცა შენნი მკვდრ არიან მას შინა; განუმზადე სიტკბოებითა შენითა გლახაკსა, ღმერთო. ¹¹ უფალმან სცეს სიტყუაჲ, რომელნი ახარებენ ძალითა მრავლითა. ¹² მეუფჳ ძალითა საყუარელისაჲ, შუენიერებითა სახლისაჲთა განყოფად ნატყუენავისა. ¹³ უკუეთუ დაიძინოთ შორის ნაწილებსა, ფრთენი ტრედისანი ვეცხლითა მოსილ,

გამოიყვანს შებოჭილებს მხნედ; ასევე სამარებში დამკვიდრებულ ურჩებს. ⁷ ღმერთო, როდესაც შენ მიუძღოდი შენს ერს, უდაბნოში გავლისას, ⁸ დედამიწა შეიძრა, და ცანიც წვეთავდნენ სინაის* ღმერთის პირისახის წინაშე, ისრაელის ღმერთის წინაშე. ⁹ სასურველ წვიმას განუმზადებ, ღმერთო, შენს სამკვიდრებელს; თუ დაუძლურდება, შენვე განამტკიცებ მას. ¹⁰ შენი ცოცხალნი მკვიდრობენ მასზე; შენი სიკეთით განუმზადე შენ ეს გლახაკს, ღმერთო. ¹¹ უფალი მისცემს სიტყვას მათ, ვინც ახარებს მრავალი ძალით, — ¹² საყვარელის მხედრობის მეუფე, — სახლის დასამშვენებლად, ალაფის გასაყოფად. ¹³ თუ დაიძინებთ თქვენს წილხვედრში, იქნებით მტრედის შევერცხლილი ფრთებივით,

და ბეჭტსაშუვალი მისი ფერთა ოქროსადათა. ¹⁴ რაჟამს განაჩინებდა ცათა მყოფი იგი მეუფებასა მას ზედა, განთოვლდენ იგინი სელმონს. ¹⁵ მთაა ღმერთისაჲ, მთაა პოხილი, მთაა შეყოფილი და მთაა პოხილი. ¹⁶ რადასამე ჰგონებთ თქვენ, მთალო შეყოფილნი? მთაა ესე, რომელ სთნდა ღმერთსა დამკვდრებად მას ზედა, და რამეთუ უფალმანცა დაიმკვდროს იგი სრულიად. ¹⁷ ეტლნი ღმერთისანი ბევრწილ არიან და ათასეულნი წარუმართებენ მას; უფალი მათ შორის სინასა, მთასა წმიდასა მისსა. ¹⁸ აღჰკედ მალალსა და წარმოსტყუენე ტყუზ და მოილე ნიჭები კაცთა შორის, რათა ურჩნიცა სამკვდრებელად იყვნენ. ¹⁹ უფალი ღმერთი კურთხეულ, კურთხეულ არს ღმერთი დღითი-დღე, წარგვმართოს ჩუენ ღმერთმან მაცხოვარებისა ჩუენისამან;¹⁷

**წე ცუყმოსეყაყოროთი შისი ყოქითორე აქიმასირაორე. ¹⁴ ჶორეშს ჶუნრ-
სინიყვწე ღრთორე შყაყო რჯე შყაყოყვრსორე შრს ჶიწე, ჶუნრთაყოროწი
რჯინი სიომშანს. ¹⁵ შორე იშმითორე, შორე რაყორო, შორე ცუყა-
ყორო წე შორე რაყორო. ¹⁶ ჶორესრეშე რჯანიყვთ თქაყინ, შორნა
ცუყაყორონა? შორე რსე, იმამიოთ სთნწე იშმითორე წეშქწმითყვრწ
შრს ჶიწე, წე იორეშეთაყ აყორომწინღე წეშქწმითას რჯე სიმაყოროწ.
¹⁷ ჶრთნი იშმითორენი ცუყოქითორე რმორენ წე რთორეყოყოთნი ღრნიამწინ-
თიყვინ შრს; აყოროთი შრთ ყათის სინრსორე, შორსორე ღმწრსორე შრსორე.
¹⁸ ტოროყოწ შრთორსორე წე ღრნიშანღყოყოქინე ღყოქნი წე შორიოქ ნიფიყვ
ხრღთორე ყათის, იორთორე აქიმსინღე სრეშქწმითიყვყოროწ იყოქინი. ¹⁹ ოყო-
როთი იშმითორე ხაყოთაყოყო, ხაყოთაყოყო რმის იშმითორე შოროთ-შოი, ღრნი-
ყოქმწინთორას სყოქინ იშმითომწინ შრღყოყოქინიყვრსორე სყოქინისრეშინ;**¹⁷

ოქროსფერი ზურგით. ¹⁴ როდესაც ცათა შინა მყოფი განაწესებს მეფეებს, სელმონის* თოვლივით განსპეტაკდებიან. ¹⁵ მთა ღმერთისა – მთა პოხიერი, მთა ნაყოფიერი, მთა პოხიერი! ¹⁶ რას ფიქრობთ თქვენ, ნაყოფიერო მთებო? ეს არის მთა, რომელზედაც კეთილ ინება დამკვიდრება ღმერთმა – სამარადისოდ დამკვიდრდება უფალი მასზე! ¹⁷ ღმერთის ეტლები ათი ათასია, ათასეულნი მოუტანენ მას გამარჯვებას; მათ შორისაა უფალი სინაზე, მის წმიდა მთაზე. ¹⁸ შენ ახვედი სიმაღლეზე, დაატყვევე ტყვე და მიილე ნიჭები კაცთა შორის, რათა ურჩნიც დაიმკვიდრო. ¹⁹ კურთხეულია უფალი ღმერთი, კურთხეულია ღმერთი ყოველდღე, – მოგვცემს გამარჯვებას ჩვენი ზსნის ღმერთი.¹⁷

²⁰ ღმერთი ჩუენი ღმერთი მაცხოვარ, და უფლისა უფლისაგან არიან გამოსავალნი სიკუდილისანი. ²¹ ხოლო ღმერთმან შემუსროს თავები მტერთა მისთაჲ, თხემით თმითურთ, რომელნი ვლენან უშჯულოებითა მათითა. ²² თქუა უფალმან: ბასანით მოვაქციო, მოვაქციო სიღრმეთა შინა ზღვსათა; ²³ რაჲთა შეიღებოს ფერკი შენი სისხლითა და ენანი ძაღლთა შენთანი – მტერთაგან მის მიერ. ²⁴ გამოჩნდეს სღვანი შენნი, ღმერთო, სღვანი ღმერთისა ჩემისა და მეუფისანი წმიდასა შინა. ²⁵ იმსთუეს მთავართა მახლობელად მგალობელთა, შორის ქალწულთა მეებნეთასა. ²⁶ ეკლესიათა შინა აკურთხევდით ღმერთსა და უფალსა წყაროთაგან ისრაჴლისათა. ²⁷ მუნ ბენიამენ ჳაბუკი განკურვებასა; მთავარნი იუდასნი წინამძღუარნი მათნი; მთავარნი ზაბულონისნი, მთავარნი ნეფთალემისნი.

²⁰ იშჳითო სყოფნი იშჳითო შრცაყოფი, ჳე აყოფოსე აყოფოსეჴენ რთირენ ჴეშასეჴოფონი სიჴაჳოროსენი. ²¹ ღათა იშჳითაშენ ყუშაკსიამას თორეჴყუ შღჳითორ შისორეა, თღჳიშთ თშიათაჳით, მათჳოფონი ჴოჴოჴინენ აყუჯათათაჴეთორ შრთათორ. ²² ჳიჴაჴე აყოფომშენ: ყრსენით შარორღღრაჲ, შარორღღრაჲ სოითშჳითორ ყინე ჴოჴსორთორ; ²³ ჳორათორ ყუჴოჴყასი ჴოჴიჴო ყოფნი სისღოროთორ ჳე ჴინენი ძოროროთორ ყოჴნორენი – შღჳითორღჴენ შის შოჴი. ²⁴ ჴეშასენჳიჴს სოჴორენი ყოჴინი, იშჳითათა, სოჴორენი იშჳითორსე სჴეშისე ჳე შოჴაჴოფოსენი ოშოჳრსე ყინე. ²⁵ ჴშსათაჴის შთორღრითორ შრცოთაჴოფორეშ შჳეოთათაჴოფოთორ, ყათისი ძოროთოჴოფოთორ შოჴეჴინოფორსე. ²⁶ ჴოჴოჴსორთორ ყინე რჴაჴითღჴოჴოჴოშთ იშჳითოსე ჳე აყოფოსე ოყოფითათორღჴენ რსითრლორსოთორ. ²⁷ ჳაჴნი ყოჴინორეშჳინ ცრეჴაჴი ჴენიჴქითოჴოჴესე; შთორღრითინი იაჳჳეასნი ორინეშითოჴოფოფინი შრთინი; შთორღრითინი ჴრეჴათათანისინი, შთორღრითინი ნოჴოროთოჴეშისინი.

²⁰ ჩვენი ღმერთი მაცხოვარების ღმერთია და უფლისაა, უფლისაა სიკვდილის კარიბჭენი. ²¹ ხოლო ღმერთი შემუსრავს თავისი მტრების თავებს, უსჯულოებით მოსიარულეთ, თავიანთი თმიანი თხემიანად. ²² თქვა უფალმა: ბასანიდან* მოვაბრუნებ, მოვაბრუნებ ზღვის სიღრმეებიდან; ²³ რათა შეიღებოს შენი ფეხი და შენი ძაღლების ენა – მისი მტრების სისხლით. ²⁴ გამოჩნდება შენი მსველელობა, ღმერთო, ჩემი ღმერთისა და მეუფის მსველელობა სიწმიდეში. ²⁵ ისწორაფეს მთავრებმა, მათ მოსდევდნენ მგალობელნი ებანზე დამკვრელ ქალწულებთან ერთად. ²⁶ „აკურთხეთ შესაკრებლებში ღმერთი, უფალი, ისრაელის წყაროებიდან!“ ²⁷ იქ ჳაბუკი ბენიამენი* განცვიფრებულა; იუდას მთავარნი – მათნი წინამძღვარნი; ზაბულონის* მთავარნი, ნეფთალემის* მთავარნი.

²⁸ ბრძანე, ღმერთო, ძალითა შენითა; განაძლიერე, ღმერთო, ესე, რომელ ჰქმენ ჩუენ შორის. ²⁹ ტაძრით შენით იერუსალჴმით შენდა შეწირონ მეფეთა ძღუენი. ³⁰ შეპრისხენ შენ მკეცთა ლერწმისათა; კრებული ზუარაკათა დიაკეულთა შორის ერისათა მიღრეკად გამოცდილთა ვეცხლითა. განაბნიენ წარმართნი, რომელთა ჰნებაავს ბრძოლაჲ. ³¹ მოვიდენ მოციქულნი ეგჴპტით, ჰინდოეთმან უსწროს კელისა მიცემად ღმრთისა. ³² მეფენი ქუეყანისანი აქებლით ღმერთსა და უგალობლით უფალსა. ³³ რომელი-იგი ამაღლდა ცასა ცათასა აღმოსავალით, ესერა, მოსცეს ჴმაჲ თჴსი, ჴმაჲ ძლიერებისაჲ. ³⁴ მიეცით დიდებაჲ ღმერთსა; ისრაჴლსა ზედა დიდად შეუენიერებაჲ მისი, და ძალი მისი ღრუბელთა შინა. ³⁵ საკვრველ არს ღმერთი წმიდათა შორის მისთა;

²⁸ **ღმირენი, იშჴითაჲ, ძირითადე ყენითა; ჴენიძირიქი, იშჴითაჲ, ჴსი, მამჴოთ რაქმჴნი ჴაჴნი ყათის.** ²⁹ **ღმირთ ყენით იქმასლონიშჴთ ყენიშჴე ყიქრითანი შჴჴითა ძირიქნი.** ³⁰ **ჴიქრითნიჴნი ყენი შჴიქრთ რიქრითნისა; ჴიქრითნი 'ნარძირიქთა' ჴიქრითნი ყათის იქრითთა შჴიქრითი ჴიქრითნი ჴიქრითნი.** ³¹ **ჴიქრითნიჴნი ჴიქრითნი ჴიქრითნი.** ³² **ჴიქრითნიჴნი ჴიქრითნი ჴიქრითნი.** ³³ **ჴიქრითნიჴნი ჴიქრითნი ჴიქრითნი.** ³⁴ **ჴიქრითნი ჴიქრითნი ჴიქრითნი.** ³⁵ **საკვრველი არს ღმერთი წმიდათა შორის მისთა;**

²⁸ ბრძანე, ღმერთო, შენი ძალით; განაძლიერე, ღმერთო, ის, რაც ჰქმენ ჩვენს შორის! ²⁹ იერუსალიმიდან, შენი ტაძრიდან შემოგწირავენ მეფეები ძღვენს. ³⁰ შერისხე ლერწმიანის მხეცები, მოზვრებისა და დეკეულების გუნდი ერებს შორის, — რათა არ მოღრიკონ ვერცხლით გამოცდილნი. განაბნიე ერები, რომელთაც სურთ ომი. ³¹ მოვლენ მოციქულნი ეგვიპტიდან, ეთიოპია* დაასწრებს სხვებს ღმერთისკენ ხელის გაწვდას. ³² დედამიწის მეფენო, აღიდეგთ ღმერთი, და უგალობთ უფალს, ³³ რომელიც ამაღლდა ცათა ცაზე აღმოსავლეთით, აჴა, გამოსცემს თავის ხმას, ძლიერების ხმას. ³⁴ მიუძღვნით დიდება ღმერთს; დიდია ისრაელში მისი მშვენიერება, და ძალა მისი ღრუბელთა შინა. ³⁵ საკვირველია ღმერთი თავის წმიდათა შორის;

ღმერთი ისრაჲლისაჲ, მან მოსცეს ძალი და სიმტკიცე ერსა თვისსა. კურთხეულ არს ღმერთი.

დიდებაჲ

68. დასასრულსა, ცვალებულთათვის, ფსალმუნი დავითისი

¹ მაცხოვრებე მე, ღმერთო, რამეთუ შევიდეს წყალნი სულად ჩემდადმდე. ² დავინთქ მე უყსა უფსკრულისასა, და არა არს დათმენაჲ; მოვედ მე სიღრმესა ზღვასასა და მოქცევამან დამნთქა მე. ³ დავშუერი მე ღაღადებითა, და დამქდა კმაჲ ჩემი; მოაკლდა თუალთა ჩემთა სასოებითა ღმრთისა მიმართ ჩემისა. ⁴ განმრავლდეს უფროდს თმათა თავისა ჩემისათა მოძულენი ჩემნი ცუდად; განძლიერდეს მღევარნი ჩემნი, მტერნი ჩემნი

იშჳითოი რსიორცხოისო, შონ შასღეს იოროი ჳო სოშღიღუი ჳიხსო თქსსო. ჳაქითოღუაქო რიხი იშჳითოი.

ჳიჳიჳო

68. ՃՆՆՆՆԶԵՆ, ԳԻՇԽԻՂՈՒԳԵՐՍ, ՓԼՆԽԶՈՒՆ ԾՇԻԴԴՆ

¹ *Քուղնարհիւ թի, յիշիտա, միթոտալ ցորդիճիս լուրսնի սպորճ լիթճիճիճի.* ² *Ծորդրհոտի թի ալսու ալսնիմալուրսու, ճի ղիու ղիս ճիտիմիւրօ; թարդիճ թի სოიშიթիսუ 'նოქსուսუ ճი թաქღოღოթիւն ճიթի-հոտիւ թի.* ³ *Ծორդყալთի թი ուրուճիցատու, ճი ճիթիճი Կթիւ լիթի; թარღոճი თալուთու լիթით სუსաղყատու յიშითისუ թիթիմო լիթისու.* ⁴ *Լიწիშიուրոմճիս ալսითասი თթիուთ ուրուրսუ լիթისուთუ թაითալოღիս լիթիսի լլաճիճ; ჳიწიშიოიოიშიճიս թճიოღოიშისი լიթისი, թღიქიშისი լიթისი*

ისრაელის ღმერთი, ის მისცემს ძალას და სიმტკიცეს თავის ერს. კურთხეულია ღმერთი!

დიდება

68. დასასრულს, ცვალებადთათვის, დავითის ფსალმუნი

¹ მაცხოვრებე მე, ღმერთო, რადგან მოაღწია წყალმა ჩემს სასულემდე. ² ჩავიძირე მე უფსკრულის შლამში, არა მაქვს საყრდენი; შევედი ზღვის სიღრმეში და მოქცევამ შთამნთქა მე. ³ დავილაღე ღაღადით, ჩამიწყდა ხმა, დამეშრიტა თვალები ჩემი ღმერთის მოლოდინში. ⁴ ჩემი თავის თმებზე მეტად გამიმრავლდნენ უმიზეზოდ ჩემი მოძულენი; გაძლიერდნენ ჩემზე უსამართლოდ გადამტერებელი

სიცრუევით; და რაჲ-იგი არა მეტაცა, მაშინ მიუზღევდ. ⁵ ღმერთო, შენ უწყი უგ-
ნურებაჲ ჩემი, და შეცოდებანი ჩემნი შენგან არა დაეფარნეს. ⁶ ნუ ჰრცხუნებინ
ჩემდამო, რომელთა დაგითმინონ შენ, უფალო, უფალო ძალთაო; ნუცა ჰკდემე-
ბინ ჩემ ძლით, რომელნი გეძიებენ შენ, ღმერთო ისრაჲლისაო. ⁷ რამეთუ შენთჳს
დავითმინე ყუედრებაჲ, და დაფარა სირცხულმან პირი ჩემი. ⁸ უცხო ვექმენ მე
ძმათა ჩემთა და სტუმარ – ძეთა ღელისა ჩემისათა, ⁹ რამეთუ შურმან სახლისა
შენისამან შემჭამა მე, და ყუედრებანი მაყუედრებელთა შენთანი დამეცნეს ჩემ
ზედა. ¹⁰ და დავიფარე მარხვითა სული ჩემი, და იქმნა იგი ჩემდა საყუედრელ.
¹¹ ვყავ სამოსლად ჩემდა ძაძაჲ და ვექმენი მე მათ იგავ. ¹² ჩემთჳს ზრახვიდეს,
რომელნი სხდეს ბჭეთა და ჩემდამო გალობდეს, რომელნი სუმიდეს ღვნოსა.

**სიღმასაყრთ; ჳე მიღ-იუი რმიე შიღერღე, შერყინ შიყნოიუიშ. ⁵ იშჟი-
თაჲ, ყინ აყოყი აყოღმყოყეო სჟში, ჳე ყელაშჟყენი სჟში ყინჟენ
რმიე ჳეიფარინი. ⁶ ნაყ რამიღლაყინიყინ სჟშჳრშა, მამჟოთარ ჳე-
ჯამშინან ყინ, აყოროთა, აყოროთა მიროთარა; ნაყღე რიშჟიშჟყინ სჟშ
მიროთ, მამჟოთნი ჟჟიმიოყინ ყინ, იშჟიმათა რსიღლიროსრა. ⁷ ჟიშჟოთაყ
ყოღმინი ჳეიროთშინიყ ყაყოშმოყეო, ჳე ჳეფარმიე რამიღლაჟიშინ რამი
სჟში. ⁸ ოღლა რიღიშჟინ შჟ მიშროთ სჟში ჳე სღაჟიში – მიოთარ
შჟშისი სჟშისიროთ, ⁹ ჟიშჟოთაყ ყაჟიშინი სიღროსიე ყინიშიშინი ყიშ-
ყეში შჟ, ჳე ყაყოშმოყენი შიყაყოშმოყეოთარ ყინიშინი ჳეშჟღინი
სჟშ ჰიშჳ. ¹⁰ ჳი ჳეიროფარმიე შიღიღოთარ საყოთ სჟში, ჳე რიშნი
იუი სჟშჳ სიყაყოშმიოთ. ¹¹ ჴიღე რიშმასიროშ სჟშჳ მიღმიე ჳე
რიღიშჟინი შჟ შიღ იუღეი. ¹² ჴიშმინი ჰიღიღოიშჟინ, მამჟოთნი სღჳინ
ყეოთარ ჳე სჟშჳრშა ჟეოთაყჟინ, მამჟოთნი საჟშიშჟინ რიღინი.**

მღევნელნი. რაც არ მიმიტაცებია, უნდა გადავიხადო. ⁵ ღმერთო, შენ იცი
ჩემი უგუნურება და ჩემი შეცოდებანი დაფარული არაა შენგან. ⁶ ნუ შერ-
ცხვებიან ჩემით ისინი, ვინც შენთვის ითმენს, უფალო, უფალო ძალთაო;
ნუ შერცხვებიან შენი ძმებნელნი, ღმერთო ისრაელისა! ⁷ რადგან შენ-
თვის ვითმინე ყვედრება, და სირცხვილმა დაფარა ჩემი პირი. ⁸ უცხო შე-
ვიქენ ჩემი ძმებისთვის და სტუმარი – ჩემი ღელის ძეთათვის. ⁹ რადგან შე-
ნი სახლის შურმა შემჭამა მე, და შენს მაყვედრებელთა ყვედრება მომწვდა
მე. ¹⁰ დავიმდაბლე მარხვით ჩემი სული და გავხდი ამისთვის გასაკიცხი.
¹¹ შევიმოსე ძაძით და მათთვის იგავად გადავიქეცი. ¹² ჩემზე ლაპარაკობ-
დნენ კარიბჭეებთან მსხლომნი და ჩემზე მღეროდნენ ღვინის მსმელები.

¹³ ხოლო მე ვილოცევედ შენდამი, უფალო; ჟამსა შეწყნარებისასა, ღმერთო, სიმრავლითა მოწყალებისა შენისაჲთა შეისმინე ჩემი ჭეშმარიტებითა მაცხოვარებისა შენისაჲთა. ¹⁴ მიჰსენ მე თიკისაგან, რაჲთა არა დავინთქა; განვერი მე მოძულეთა ჩემთაგან და სიღრმეთაგან წყალთაჲსა. ¹⁵ ნუ დამნთქამნ მე მორევი წყალთაჲ, ნუცა შთამნთქამნ მე უფსკრული, ნუცა შეიყოფნ ჩემ ზედა ჯურღმული პირსა მისსა. ¹⁶ ისმინე ჩემი, უფალო, რამეთუ ტკბილ არს წყალობაჲ შენი; მრავლითა მოწყალებითა შენითა მოიხილე ჩემ ზედა. ¹⁷ ნუ გარემიქცევ პირსა შენსა მონისა შენისაგან, რამეთუ მჭირს მე, მსთუად შეგესემინ ჩემი. ¹⁸ მოხედენ სულსა ჩემსა და განარინე იგი და მტრეთა ჩემთაგან მიჰსენ მე. ¹⁹ რამეთუ შენ უწყი ყვედრებაჲ ჩემი და სირცხვლი ჩემი და კლემაჲ ჩემი;

¹³ **Էստաჲ քի դրոսաւրդդ՝ ցոյնճի, ապարոս; դըժնը ցոյրոյնիւցու-
նընը, յժոյնոս, სոժնիւրոսոս թարսոյցուսը ցոյնիւսոսը ցոյնիւ-
նիւ լիթի ցոյնիւրիւցուսը թըլսարիւցուսը ցոյնիւսը: ¹⁴ Թուսիւն
քի տուսընըն, մըսոսը ըմը ճըրոնսիւ; զընդոյնի քի թամս-
ոյոսը լիթնընըն ճը սոյնիւթընըն յոսոսը: ¹⁵ Կա ճըժն-
իւթն քի թամիւրի յոսոսը, Կալը ցարժնիւթն քի ապնիսոսոս,
Կալը ցոյնսոս լիթ իւճը ճոսիւթնսոս սոսը թընը: ¹⁶ Կսնիւ
լիթի, ապարոս, մըթոսալ ըլցոս ընի յոսոսսը ցոյն; թնիւ-
ոսոսը թարսոյցուսը ցոյնսը թարսոս լիթ իւճը: ¹⁷ Կա զըն-
իւրիւր սոսը ցոյնը թնիւր ցոյնիւրըն, մըթոսալ թցոս քի,
թնսոսը՝ ցոյնիւթն լիթի: ¹⁸ Թըլճիւն սոսը լիթնըն ճը զը-
նիւրիւր ոյս ճը թըլնսը լիթնընըն քի: ¹⁹ Խըթոսալ ցոյն
ապոս ցոյնիւցը լիթի ճը սոսը լիթի ճը իճիթնը լիթի;**

¹³ მე კი შენდამი ვლოცულობ, უფალო; შეწყნარების ჟამს, ღმერთო, შენი მოწყალების სიუხვით ისმინე ჩემი შენი ხსნის ჭეშმარიტებით! ¹⁴ მიხსენ მე შლამისაგან, რომ არ დავინთქა, გადავრჩე ჩემს მოძულეთა და წყალთა უფსკრულთაგან. ¹⁵ ნუ დანმთქავს მე წყალთა მორევი, ნურც შთანმთქავს მე უფსკრული, ნურც შეიკრავს ჩემზე პირს ჯურღმული. ¹⁶ ისმინე ჩემი, უფალო, რადგან კეთილია შენი წყალობა, შენი მრავალი მოწყალებით მომხედვე მე! ¹⁷ ნუ მიიქცევ პირს შენი მონისაგან, რადგან მიჭირს მე, სწრაფად ისმინე ჩემი! ¹⁸ მოხედე ჩემს სულს და გადაარჩინე იგი და მიხსენი ჩემი მტრებისაგან. ¹⁹ რადგან შენ უწყი ჩემი ყვედრება, სირცხვილი და შერცხვენა;

შენ წინაშე არიან ყოველნი მაჭირვებელნი ჩემნი.²⁰ ყუედრებად დაითმინა სულ-
მან ჩემმან და გლახაკებად; და ველოდე მე თანამჭუევარსა, და არა იყო; და ნუგე-
შინის-მცემელსა, და არა ვპოე.²¹ და მცეს მე საჭმელად ჩემდა ნავლელი და წყუ-
რილსა ჩემსა მასუეს მე ძმარი.²² იქმენინ ტაბლად მათი მათ წინაშე საბრკე და
მისაგებელ და საცთურ.²³ დაუბნელდენ თუალნი მათნი, რადთა არა ხედვიდენ,
და ზურგი მათი მარადის შედრიკე.²⁴ მიჰფინე მათ ზედა რისხვამ შენი, და გუ-
ლისწყრომად რისხვისა შენისა ეწიენ მათ.²⁵ იყავნ სამკვდრებელი მათი ოკერ,
და საყოფელთა მათთა ნუ იყოფინ მკვდრი; ²⁶ რამეთუ რომელი შენ დაეც, მათ
დევნეს იგი და საღმობასა წყლულთა ჩემთასა შესძინეს.²⁷ შესძინე უმჯულო-
ებად უმჯულოებასა მათსა ზედა, და ნუ შევლენედ ივინი სიმართლესა შენსა;

*ყენ თინეყუ რაირენ ყაყოყონი პრფინიყოყონი სიქში.²⁰ ყაყჭმიო-
ყრა ზროთმირ სყომირ სიქშირ ზრ ჟორღრჩიყრა; ზრ თოყმაჭო
შო თინეშყყორმირ, ზრ რირ იყა; ზრ ნყოყყონის-მტოშოყონ, ზრ
რირ თოყაო.²¹ ტო მტის შო სრეშოყრეჭ სიქშირ ნოყოყო რრ თოყ-
მირ სიქშირ პრსყოყი შო მპრირ.²² სქშირინ ღრყორა პრთი პრთ
თინეყუ სრეყიყო ზრ პრსოყოყო ზრ სრლთყო.²³ ტრყოყონჭოყინ
თყოყონი პრთნი, მრთორ რირ ღოჭოყრეჭინ, ზრ ნყოყი პრთი პრთრეჭრს
ყოჭმიოყო.²⁴ პოყოყინი პრთი ნოჭრ მრსღოყო ყოყნი, ზრ ჟყოყონსოყი-
მპრა მრსღოყონ ყოყონსო თოყოყინ პრთ.²⁵ სოყოყინ სრეჭყოჭმიოყოყონი პრთი
ყოყოყი, ზრ სრყოყოყონთრ პრთთრ ნყო იყოყონი შიქშირ;²⁶ ტოშოყოყ
მთაშოყონი ყენ ზოყღ, პრთ ზოყოყინის ოყო ზრ სორომყოყონსო თოყოყო-
თრ სიქშირსო ყოყონი.²⁷ შოყონიოყი აყოჯყოყოყოყრა აყოჯყოყოყოყ-
ონსო პრთონსო ნოჭრ, ზრ ნყო ყოყოყოყინოჭ ოყოყინი სოპრთოყოყონსო ყოყონსო;*

შენს წინაშეა ყველა ჩემი მაჭირვებელი.²⁰ დაითმინა სულმა ჩემმა საყვედური
და სიგლახაკე; ველოდი თანაგრძნობას და არ იყო; ნუგეშისმცემელს – და ვერ
ვპოვე.²¹ მომცეს საჭმელად ნავლელი და წყურვილისას მასვეს ძმარი.²² ექცეთ
ტაბლა მათ წინაშე მახედ, საზღაურად და საცთურად.²³ დაუბნელდეთ თვა-
ლები, რომ ვერ დაინახონ, და სამარადისოდ მოდრიკე მათი ზურგი.²⁴ მიჰფინე
მათ შენი რისხვა, შენი რისხვის გულისწყრომა ეწიოს მათ.²⁵ დარჩეს მათი
სამკვიდრებელი ოხრად, და არ იყოს მათ სამყოფელში მემკვიდრე;²⁶ რადგან
ის, ვინც შენ დაამხე, დევნეს და გამიმრავლეს წყლულთა ტკივილი.²⁷ მიუმა-
ტე უსჯულოება მათ უსჯულოებას, და ნუ შევლენ ისინი შენს სიმართლეში;

28 აიკოცნელ ივინი წიგნისა მისგან ცხოველთასა და მართალთა თანა ნუ დაიწერებოდ. ²⁹ გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე; ღმერთო, მაცხოვარებამა შენი შემეწიენ მე. ³⁰ ვაქებდეს სახელსა ღმერთისა ჩემისასა გალობითა და განვადიდო იგი ქებითა; ³¹ და სათნო-ეყოს ღმერთსა უფროდს კბოდასა მის ჩხვლისა, რომელსა გამოჰქონელ რქანი და ჭლიკნი. ³² იხილონ გლახაკთა და იხარებდენ; გამოიძიეთ ღმერთი და ცხოვრდეს სული თქუენი. ³³ რამეთუ ესმა დავრდომილთა უფალსა და პერობილნი მისნი არა შეურაცხ-ყვნა. ³⁴ აქებდით მას ცანი და ქუეყანამა, ზღუამა და ყოველი, რამ ვალს მას შინა. ³⁵ რამეთუ ღმერთმან იქსნეს სიონი, და აღეშენენ ქალაქნი ჰურიასტანისანი, და დაეშენენ მუნ და დაიმკვდრონ იგი; ³⁶ და ნათესავმან მონათა შენთამან დაიპყრას იგი; და რომელთა უყუარს სახელი შენი, დაიმკვდრონ მას შინა.

28 **Տրպալნიք** իշիւն յորդնուք Յիսուսն ըլսադոյտաւսը Յը Յըմաւրաւսը տընը հապ Յըրդնիւտիւքոյք. ²⁹ Լաւըւքի Յը Յըրդնիւտն աւրաւ Յի; իձիւտաւ, Յըրբաւրաւիւքըւ սիւնի սիւիւտն Յի. ³⁰ Դըւիւքիւնը սըւքոսը իձիւտսը խիւտըսը դըրաւսոսը Յը դընիւրըՅըՅա իդը ւիւքոսը; ³¹ Եր սըտնա-դիւտն իձիւտսը սիւտնաւս իւքասը Յը իւքոսը, մաձիւտսը դըձաւաւսնիւք միւքնի Յը քոսիւնի. ³² Խըրոտն դըրըւքիւքը Յը դըւ-միւքիւքն; դըձաւաւսն իձիւտսը Յը ըլսադնիւքն սաւա տիւքիւքն. ³³ Խը-Յիտապ դիւք Յըրդնիւտաւսը սիւքըսը Յը սիւտնաւսն Յընի դիւք սիւքաւըւք-սիւքն. ³⁴ Եւիւքիւքն Յըն ըւքն Յը ւիւքիւքն, հոսըւք Յը սաւըրդսը, մըւք դըրնս Յըն սիւքն. ³⁵ ԽըՅիտապ իձիւտնիւքն դընիւքն սըտն, Յը դըրդիւքնիւքն ւիւքըւքն իւքըւքն, Յը Յըրդիւքնիւքն Յիւքն Յը Յըրիւքիւքնիւքն իւքն; ³⁶ Եր հըտդըւքիւքն Յիւքըսը սիւքըսը Յըրիւքիւքն իւքն; Յը մաձիւքնաւ սիւքըսըն սըւքոսը սիւքն, Յըրիւքիւքնիւքն Յըն սիւքն.

28 აღიხოცონ ისინი სიცოცხლის წიგნიდან და მართლებთან ერთად ნუ დაიწერებიან. ²⁹ გლახაკი და დავრდომილი ვარ მე, ღმერთო, შენი მაცხოვარება შემეწიოს მე. ³⁰ ვაქებ ჩემი ღმერთის სახელს გალობით, განვადიდებ მას ქებით; ³¹ და ღმერთისთვის ეს უფრო სათნო იქნება, ვიდრე ჩვილი ხბო, რომელსაც ახლა ამოსდის რქები და ჩლიქები. ³² დაე იხილონ ეს გლახაკებმა და გაიხარონ; ეძიეთ ღმერთი და იცოცხლებს სული თქვენი. ³³ რადგან შეისმინა უფალმა დავრდომილთა ხმა და თავისი შეპყრობილნი არ შეურაცხ-პყო. ³⁴ აქოს იგი ცამ და ქვეყანამ, ზღვამ და ყოველმა, რაც კი მასში იძვრის. ³⁵ რადგან ღმერთი იხსნის სიონს, და აშენდება ჰურიასტანის ქალაქები, დასახლდებიან იქ და დაიმკვიდრებენ მას. ³⁶ და შენს მონათა მოდგმა დაიპყრობს მას; და შენი სახელის მოყვარულნი დამკვიდრდებიან მასში.

**69. დასასრულსა, დავითისი; კსენებად, რამეთუ
მაცხოვნა მე უფალმან**

¹ ღმერთო, შეწევნასა ჩემსა მომხედენ; უფალო, შეწევნად ჩემდა ისწრაფე. ² ჰრცხუნოდენ და კდემებოდენ, რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა; მართლუკუნ იქცენ და სიცხველულ იქმნენ, რომელნი ზრახვიდეს ჩემთვის ძვრსა. ³ მიიქცენ მუნთქუესვე სირცხველულნი, რომელნი მეტყოდეს მე: ვაშა, ვაშა! ⁴ გალობდენ და იხარებდენ შენდამი ყოველნი, რომელნი გეძიებენ შენ, უფალო, და თქუედ მარადის: დიდ არს ღმერთი! რომელთა უყუარს მაცხოვარებაჲ შენი. ⁵ ხოლო მე გლახაკ და დავრლომილ ვარი მე; ღმერთო, შემეწიე მე; შემეწე და მკსნელი ჩემი ხარი შენ; უფალო, ნუ ჰყოვნი.

დიდებაჲ

**69. ՃՆՆՆՏԻՔՈՒՆԸ, ԾՆԻԴԵՂՆ; ԿՆԴԴԼԸԾ, ԴՇԳԴԶ
ՔՇԸԶՁԴԻՆՇ ԳՂ ՁՓՇԽՅՇԻՆ**

¹ *Ո՞նժիտա, ყլոյդրհրհւ խլժնւ ՅաժլդՅի; ապրոս, ყլոյդրհրՅ խլժՅւ իսրոհւբդդ.* ² *ՂնիւլսպդրհաՅի Յւ կՅիժիլսաՅի, մասիւոհնի դիւդդիւլսն սալոսւ խլժնւ; Յւմոտոսախալսն իւլիւլն Յւ სւլլսլոդդալոս իւլիւլն, մասիւոհնի նսիւլլուիՅիս խլժնոլս մոլմոսւ.* ³ *Քուիւլիւլն Յալնոս-լսալիւլոդ სოմიլլսլოդդոսն, մասիւոհնի ՅიլլսաՅիս Յի: Կուլս, Կուլս!* ⁴ *ՂւոսսսՅիւլն Յւ իւլիւլիւլսՅիւլն ყլնՅիժի կսოյդրոհն, մասիւոհնի Կլ-մոյդդիւլսն ყլն, ապրոս, Յւ մոլսպդՅ ՅւմոսՅի: ՅիՅ ղոհն ոժիլմոս! մասիւոտու սկսոլսլոհն Յուլլսოլուիւլսլոս ყլն.* ⁵ *Ըսოս Յի Կოսուլսկ Յւ ՅուլիւլնՅաՅիოս Կուიւլ Յի; ոժիլմոս, ყլժիլոյդ Յი; ყլժիլոյ Յւ Յկսնիოս խլժի լսիւլս ყլն; ապրոս, հսկ ոսկսოլն.*

ՅիՅիլս

**69. დასასრულს, დავითისა, გასახსენებლად, რომ მე
უფალმა მიხსნა**

¹ ღმერთო, მომხედე ჩემს შესაწევნად; უფალო, ისწრაფე ჩემს დასახმარებლად. ² შერცხვენ და გაწბილდნენ ჩემი სულის მადიებლები; უკუიქცნენ და შერცხვენ, ვინც ჩემთვის ბოროტს განიზრახავს. ³ მყის უკუიქცნენ და შერცხვენ, ვინც მეუბნება: „ვაშა, ვაშა!“ ⁴ გიგალობდეს და ილხენდეს შენით ყველა, ვინც შენ გეძიებს, უფალო, და მარად იტყოდნენ: „დიდია ღმერთი!“ – ისინი, ვისაც უყვარს შენი ხსნა. ⁵ მე კი გლახაკი და დავრლომილი ვარ; ღმერთო, შემეწიე მე; ჩემი შემეწე და მხსნელი ხარ შენ, უფალო, ნუ დააყოვნებ!

დიდება

უფალო, უფალო, სასოჲ ჩემი სიყრმით ჩემითგან. ⁶ შენდამი განვმტკიცენ საშო-
 ათგან, დედისმუცლით ჩემითგან შენ ხარ ჩემი მფარველი; შენდამი არს გალობაჲ
 ჩემი მარადის. ⁷ ვითარცა სასწაულ ვექმენ მრავალთა, შემწე ძლიერი ჩემი შენ
 ხარ. ⁸ აღივსენ პირი ჩემი ქებითა, რაჲთა უგალობდე დიდებასა შენსა, ყოველსა
 დღესა დიდად შეუენიერებასა შენსა. ⁹ ნუ განმაგდებ მე, უფალო, ჟამსა სიბერისა-
 სა, და მოკლებასა ძალისა ჩემისასა ნუ დამაგდებ მე. ¹⁰ რამეთუ მრქუეს მე მტერთა
 ჩემთა და რომელთა მოეცვა სული ჩემი, ზრახვა-ყვეს ერთბამად. ¹¹ და იტყოდეს:
 ღმერთმან დააგლო იგი; დევნეთ და ეწიენით მას, რამეთუ არავინ არს მქსნელ
 მისა. ¹² ღმერთო ჩემო, ნუ განმეშორები ჩემგან; ღმერთო ჩემო, შეწევნასა ჩემსა
 მომხედენ. ¹³ ჰრცხუენოდენ და მოაკლდენ, რომელნი ასმენდეს სულსა ჩემსა;

*საყდროთა, საყდროთა, სრესაო სიქმ სიყმითა სიქმითა. ⁶ შინწრში ჯუნ-
 უბქილენ სრესათაჯუნ, ზეწისძაქლოთა სიქმითაჯუნ ყუნი ქრის სიქმი
 მქრითაჯუნ; ყუნიწრში რის ჯუნთაჯუნ სიქმი მარხეწის. ⁷ ზორხილს
 სრესორათა ურქმენ შინორთორ, ყუქლო მორთორ სიქმი ყუნი ქრის.
⁸ ტორისუნ რის სიქმი იქყორ, მორთორ საჯუნთაჯუნ ზეწიქრს
 ყუნის, ყორთოს სორს ზეწეწ ყაქრითაჯუნს ყუნის. ⁹ ნაქ ჯუნ-
 მქჯუნს მქ, საყდროთა, ურქს სიქმითაჯუნს, ზე მახორთაჯუნს მორთორ
 სიქმითაჯუნს ნაქ ზეწიქუნს მქ. ¹⁰ ჯეშთაქ მინქაქს მქ მქმთორ სიქმ-
 თორ ზე მამქთორ მორქორ საქორ სიქმი, მორქორ-ქორს უმთაჯუნს.
¹¹ ტე იქქუნს: მქმთორ მორქუნს ზეწეწა იქქ; ზორთორ ზე ურთორთა მრს,
 მორქთაქ რორთორ რის მქმთორ მრს. ¹² მქმთორ სიქმა, ნაქ ჯუნ-
 მქქუნს სიქმთორ; მქმთორ სიქმა, ყორთორის სიქმთორ მამქუნს.
¹³ სიქქაქუნს ზე მარქუნს, მამქთორს რსქუნს საქოს სიქმთორ;*

უფალო, უფალო, – ჩემი იმედი სიყრმიდან. ⁶ შენზე განვმტკიცდი საშოდან-
 ვე, დედის მუცლიდანვე შენ ხარ ჩემი მფარველი; შენდამია ჩემი გალობა
 მარადის. ⁷ სასწაულად ვიქეც მრავალთათვის, – და შენ ხარ ჩემი ძლიერი
 შემწე. ⁸ აღივსოს ჩემი პირი ქებით, რათა ვუგალობო შენს დიდებას, მთე-
 ლი დღე – შენს დიდებულ მშვენიერებას. ⁹ ნუ უკუმაგდებ, უფალო, სიბე-
 რის ჟამს და დაუძღურებისას ნუ მიმატოვებ! ¹⁰ რადგან მითხრეს ჩემმა
 მტრებმა, და ჩემი სულისთვის დადარაჯებულებმა ერთად განიზრახეს,
¹¹ და თქვეს: „ღმერთმა მიატოვა იგი, სდევნეთ და მიეწიეთ, რადგან არავი-
 ნაა მისი მხსნელი“. ¹² ღმერთო ჩემო, ნუ განმშორდები, ღმერთო ჩემო, მომ-
 ხედე ჩემი შეწევნისათვის! ¹³ შერცხვნენ და დაკნინდნენ ჩემი დამსმენები,

71. სოლომონისთვის ფსალმუნი

¹ ღმერთო, საშველი შენი მეუფესა მიეც და სიმართლე შენი ძესა მეუფისასა ² განშჯად ერისა შენისა სიმართლით და გლახაკთა შენთა განკითხვით. ³ მიიღედ მთათა მშჯლობაჲ ერისაჲ და ბორცუთა სიმართლე. ⁴ განკითხნეს გლახაკნი ერისანი და აცხოვნნეს ნაშობნი დავრლომილთანი და დაამდაბლოს ცილისმწამებელი. ⁵ და თანა ეგოს მზისა და წინა მთოვარისა ნათესავითი ნათესავადმდე. ⁶ გარდამოკდეს ვითარცა წუმაჲ საწმისსა ზელა და ვითარცა ცუარი რაჲ ცურინ ქუეყანასა ზელა. ⁷ გამოაბრწყინვოს დღეთა მისთა სიმართლე და მრავალი მშჯლობაჲ, ვიდრემდის განკვდეს მთოვარე. ⁸ და უფლებდეს იგი ზღვითი ზღუადმდე და მდინარითგან კიდემდე სოფლისა.

71. ԱՂՆՁԳՁԻՆԵՎՍ ՓՆԸՆԳՈՒՄ

¹ ՈՅՊԻՄԱՍ, ԵՐԵՋՊՈՒ ԿՊԻՆ ԹՊԱԿՊՍԵ ՅՊՂ ՇԵ ՆԻՔԻՄԱՌՈՒՊ ԿՊԻՆ ԹՊՍԵ ՅՊԱԿՍԵՐՍԵ ² ԼԵՆԵՋԵՇ ՊԻՐՍԵ ԿՊԻՐՍԵ ՆԻՔԻՄԱՌՈՒՄ ՇԵ ԿՊԱՐԵԼԻՄ ԿՊԻՄ ԿՐԻՆԻՄՈՒԼՊՈՒՄ. ³ ԹՐՈՒՊՇ ԹԱՐԱՐ ԹՅՎՅԱԿԵՐ ՊԻՐՍԵՐ ՇԵ ԿՍԻՆԼԱԿԱՐ ՆԻՔԻՄԱՌՈՒՊ. ⁴ ԼԵՆԻՊԻՄԸՆԻՍ ԿՊԱՐԵԼԻՆ ԿՊԻՐՍԵՐԻ ՇԵ ԲԸՆԿԱՊԻՆԻՍ ԻՐԿԱԿԻՆ ԾԵՊԻՄՅԱՌԱՐԸՆԻ ՇԵ ՇԵՐՅԵԿՄԱՆ ԸՐՈՒՆՅՈՒՆԹՊԿՊՈՒ. ⁵ ԾԵ ԱՐԻՐ ԿՊԿՍ ՅՆԻՐ ՇԵ ԽԻՐ ԹՈՒՊԵՐԻՐՍԵ ԻՐԱՊՍԵՐՊՈՒ ԻՐԱՊՍԵՐԸՅՅՊ. ⁶ ԼԵՄՇԵՍԱԿՇԻՍ ԿՊԱՐԵՐԻԸ ԸՎՅԵՐ ՆԵՐՅԻՆՍԵ ԻՊՇԵ ՇԵ ԿՊԱՐԵՐԻԸ ԸԿԱՐԻՄ ԻՐԵՐ ԸԿՍԻՐ ԿԿԱՊԿԵՆԻՐՍԵ ԻՊՇԵ. ⁷ ԼԵՍԱՐԿԻՆԿՍԻՐԱՆ ՇՈՒՊԱՐ ԹԻՍԱՐ ՆԻՔԻՄԱՌՈՒՊ ՇԵ ՅԻՐԿԵՐՈՒ ԹՅՎՅԱԿԵՐ, ԿՐՇԻՊՅՆԻ ԿՐԻՆԿՊՇԻՍ ԹՈՒՊԵՐԻՄ. ⁸ ԾԵ ԱԿՊՈՒԿՇԻՍ ԻՊԻ ԻՊՍԻ ԻՊԱԿԸՅՅՊ ՇԵ ՅՇԻՐԻՄԱՌՊԸՆ ԿՐՇՊՅՅՊ ՆԱԿՈՒՐՍԵ.

71. სოლომონის* შესახებ, ფსალმუნი

¹ ღმერთო, უბოძე მეფეს შენი მსჯავრი, და შენი სიმართლე – მეფის ძეს, ² შენი ერის სიმართლით განსასჯელად და შენი გლახაკების განკითხვისათვის. ³ მიიღონ მთებმა მშვილობა ერისათვის და ბორცვებმა – სიმართლე. ⁴ განსჯის ერის გლახაკთ, იხსნის დავრლომილთა შვილებს, და დაამდაბლებს ცილისმწამებელს. ⁵ და იქნება მზესთან და უწინარეს მთვარისა, თაობიდან თაობამდე. ⁶ გადმოვა წვიმასავით საწმისზე და ცვარივით დაეპკურება დედამიწას. ⁷ გამოაბრწყინებს თავის დღეებში სიმართლეს და დიდ სიმშვიდეს, სანამ არ გაქრება მთვარე. ⁸ და იბატონებს იგი ზღვიდან ზღვამდე და მდინარიდან – ქვეყნიერების კიდემდე.

⁹ მის წინაშე პირველად ჰინდონი შეუვრდენ, და მტერნი მისნი მიწასა ლომნიდენ. ¹⁰ მეფეთა თარშისათა და ჭალაკთა ძღუენი შეწირონ მისა, მეფეთა არაბიაჲსათა და საბაჲსათა ძღუენი მთართუან მას. ¹¹ და თაყუანის-სცემდენ მას ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, და ყოველნი წარმართნი ჰმონებდენ მას; ¹² რამეთუ იქსნა გლახაკი ძლიერისაგან და დავრდომილი, რომლისა არა იყო მწე. ¹³ ჰრიდოს გლახაკსა და დავრდომილსა და სულნი გლახაკთანი აცხოვნეს. ¹⁴ აღნადგინებისაგან და სიცრუვისა იქსნეს სულნი მათნი, და პატიოსან იყოს სახელი მისი მათ წინაშე. ¹⁵ და ცხოვნდეს და მოეცეს მას ოქროჲსა მისგან არაბიაჲსა, და ილოცვიდენ მისთვის სამარადისოდ, ყოველსა დღესა აკურთხევდენ მას. ¹⁶ იყოს სიმტკიცე ქუეყანასა შინა თავსა ზედა მთათასა,

⁹ შის ქონიყუ არიყოთარე არინშანი ყუაყოთიშენ, ზე მღუთინი შინი შიორსე რაყინიშენ. ¹⁰ ბიყოთარე თრეყოსორე ზე ყრორხორე მთაყინი ყუქონიანი შირე, ბიყოთარე რორეყოსორე ზე სრეყოსორე მთაყინი შირე-რითაყრენ შირე. ¹¹ ბრე თრეყორენი-სღუეშენ შირე ყაყოთანი ბიყოთარე იყაყოთარენი, ზე ყაყოთანი თრეშრეშანი რმანიყეშენ შირე; ¹² ბრეშეთაყ რისინე ჯორეღრე მთაყოთარეღრენ ზე ბრეშინშაშორე, მთაშორე რორე რყა ბიყო. ¹³ სთინშანი ჯორეღრეს ზე ბრეშინშაშორეს ზე საყონი ჯორეღრეშორენი რღუაყოთინი. ¹⁴ ტონიშენიყოსორეღრენ ზე სრეშაყოთარე რისინი საყონი შრეშანი, ზე რრეშორენი რყას სრეღყოთარე შირე შრე თონიყუ. ¹⁵ ბრე რღაყოთარენი ზე შაყოთარე შირე რყინიშორე შირეღრენ რორეყოსორე, ზე რთაყოთარენი შირეშანი სრეშრეშინიშანი, ყაყოთარე ბიყოთარე რყაყოთარენი შირე. ¹⁶ სყას სრეშენიყუ იყაყოთარესე ყინე თრეორე რიგე შორეორე,

⁹ მას პირველნი ეთიობელნი* დაემორჩილებიან და მისი მტრები მიწას ალოკავენ. ¹⁰ თარშისა და კუნბულთა მეფენი ძღვენს შესწირავენ მას, არაბეთისა* და საბას* მეფენი ძღვენს მთარმევენ მას. ¹¹ და თაყვანს სცემენ მას მთელი დედამიწის მეფენი და ყველა ერი დაემორჩილება მას. ¹² რადგან იხსნა გლახაკი ძლიერისაგან და დავრდომილი, რომელსაც არ ჰყავდა შემწე. ¹³ გაუფრთხილდება გლახაკს და დავრდომილს და გლახაკთა სულებს გადაარჩენს. ¹⁴ ვახშისა და სიცრუისაგან იხსნის მათ სულებს და პატივით იქნება მოსილი მისი სახელი მათ წინაშე. ¹⁵ ილოცვლებს და მისცემენ მას არაბეთის ოქროს, და ილოცებენ მისთვის სამარადისოდ, მთელი დღე აკურთხებენ მას. ¹⁶ იქნება ძლიერება დედამიწაზე, მთის მწვერვალებზე,

ზეშთა ამაღლდეს უფროჲს ლიბანისა ნაყოფი მისი, და ყუაოდიან ქალაქით გამო, ვითარცა თივაჲ ქუეყანისაჲ. ¹⁷ იყოს სახელი მისი კურთხეულ უკუნისამდე; უწინარეს მზისა ეგოს სახელი მისი და პირველ მთოვარისა საყდარი მისი; მისა მიმართ იკურთხეოდიან ყოველნი ტომნი ქუეყანისანი, და ყოველი თესლები ჰნატრიდეს მას. ¹⁸ კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაჲლისაჲ, რომელმან ყვის საკურველი მხოლომან. ¹⁹ და კურთხეულ არს სახელი წმიდაჲ დიდებისა მისისაჲ უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე, და აღივსოს დიდებითა მისითა ყოველი ქუეყანაჲ. იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

მოაკლდეს გალობანი და ვითისნი, ძისა იესესნი.

ნაყუთჲ რებოთაჲს აყუთისას რაყინისჲ ნეყაყი შისი, ჳჲ ყაყრ-
აჳრჲნი ირთრჲთი ჟჲშა, ჟრთრთილჲ თრრჲო ირაყინისჲო. ¹⁷ სჲს
სრღჲთი შისი ჲაყითღჲყაყი აჲყაყინისჲშჲჲ; აყრთრთილჲ შისი ჟჲს
სრღჲთი შისი ჳჲ რთრრთი შთარრთისჲ სრღჲრთი შისი; შისი შ-
შრთი ჲაყითღჲყაჳრჲნი ყარრთრთი ჲაშნი ირაყინისჲნი, ჳჲ ყარრთრთი
თრსრთილჲ რთრღჲთიჳჲს შისი. ¹⁸ ჲაყითღჲყაყი რთის აყრთრთი რშრთ-
თი რსრღჲრთისჲო, მთაშრთშრთი ყრრის სრღჲრთილჲ შჲართაშრთი. ¹⁹ ჳჲ
ჲაყითღჲყაყი რთის სრღჲრთი ჲშრჳჲო ჳჳჲჲყისჲ შისისჲო აჲყაყინისჲ-
შჲჲ ჳჲ აჲყაყინთი აჲყაყინისჲშჲჲ, ჳჲ რთრრთისა ჳჳჲჲყუთრჲ შისითრჲ
ყარრთრთი ირაყინისჲო. იყრრთნი, იყრრთნი.

ჳჳჲჲყჲო

შარღჲთაჲს ჟჲრთაყინი ჳჲრთრთისნი, მისი იესესნი.

– ლიბანზე მალა აღზევდება მისი ნაყოფი, და აღმოცენდებიან ქალაქიდან, ვითარცა მიწის ბალახი. ¹⁷ იქნება მისი სახელი კურთხეული უკუნისამდე; მზეზე უწინარესია სახელი მისი, და მთვარემდეა საყდარი მისი; მასში იკურთხებიან ღვთაების ყოველნი ტომნი და ყოველი მოდგმა შენატრებს მას. ¹⁸ კურთხეულია უფალი ღმერთი ისრაელისა, მხოლოდ ის იქმს საკვირველებებს. ¹⁹ და კურთხეულია მისი დიდების სახელი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე, და აღივსება მისი დიდებით მთელი ღვთაებისა. იყოს, იყოს!

დიდება

დასრულდა ფსალმუნები დავითისა, იესეს* ძისა.

და იტყოდეს უკეთურებით და სიცრუევსა მალლად ზრახვიდეს. ⁹ დადევს ცათა შინა პირი მათი, და ენაჲ მათი ეთრია ქუეყანასა ზედა. ¹⁰ ამისთვის მოიქცეს ერი ჩემი აქავე, და დღენი სრულნი იპოვნენ მათ თანა. ¹¹ და თქუეს: ვითარმე აგრძნა ღმერთმან, და ანუ არსმეა მეცნიერებაჲ მალლისა თანა? ¹² აჰა, ესერა, ესე ცოდვილნი წარმართებულ არიან და უპყრიეს სიმდიდრე მათი უკუნისამდე. ¹³ და ვთქუ: ცუდად სამე განვიმართლე გული ჩემი და დავიბანენ უბრალოდ კელნი ჩემნი. ¹⁴ და ვიყავ მე ტანჯულ ყოველსა დღესა და მხილებაჲ ჩემი განთიად. ¹⁵ და ვთქუ, ვითარმედ: უთხრა ესრეთ: აჰა, ესერა, ნათესავსა შვილთა შენთასა აღუთქუ. ¹⁶ და გულსა მომი კდა ცნობად, ესე არს შრომაჲ ჩემი ჩემ წინაშე, ¹⁷ ვიდრემდის შევიდე მე სიწმიდესა ღმრთისასა და გულის კმა-ვეო აღსასრული მათი.

ზე იღყაშის აქეთთაჲთაჲ ზე სიციხეჲთაჲთაჲ შრომარა ზე იღყაშის.
⁹ **ღეჭოჲს ქუეყანაჲსა და ენაჲ მათი ეთრია ქუეყანასა ზედა.** ¹⁰ **ამისთვის მოიქცეს ერი ჩემი აქავე, და დღენი სრულნი იპოვნენ მათ თანა.** ¹¹ **და თქუეს: ვითარმე აგრძნა ღმერთმან, და ანუ არსმეა მეცნიერებაჲ მალლისა თანა?** ¹² **აჰა, ესერა, ესე ცოდვილნი წარმართებულ არიან და უპყრიეს სიმდიდრე მათი უკუნისამდე.** ¹³ **და ვთქუ: ცუდად სამე განვიმართლე გული ჩემი და დავიბანენ უბრალოდ კელნი ჩემნი.** ¹⁴ **და ვიყავ მე ტანჯულ ყოველსა დღესა და მხილებაჲ ჩემი განთიად.** ¹⁵ **და ვთქუ, ვითარმედ: უთხრა ესრეთ: აჰა, ესერა, ნათესავსა შვილთა შენთასა აღუთქუ.** ¹⁶ **და გულსა მომი კდა ცნობად, ესე არს შრომაჲ ჩემი ჩემ წინაშე,** ¹⁷ **ვიდრემდის შევიდე მე სიწმიდესა ღმრთისასა და გულის კმა-ვეო აღსასრული მათი.**

და უკეთურად ალაპარაკდნენ და სიცრუეს მედიდურად ამბობენ. ⁹ ცას დაადეს თავიანთი პირი და ენა მიწაზე ათრიეს; ¹⁰ ამიტომ შებრუნდა ჩემი ერი აქეთ, და მათი დღენი დასრულებული აღმოჩნდა. ¹¹ და თქვეს: „როგორ მიხვდება ღმერთი, და ანკი აქვს შემეცნება უზენაესს? ¹² აჰა, ცოდვილნი წარმატებულნი არიან და სამუდამოდ მათ ხელში რჩება სიმდიდრე“. ¹³ და ვთქვი: „მაშ ამაოდ ვზრუნავდი გულის სიმართლისათვის და ვიბანდი უბიწოებით ხელებს, ¹⁴ ვიტანჯებოდი მთელი დღე და ვამხელდი საკუთარ თავს განთიადისას“. ¹⁵ და ვთქვი: „ასე ვილაპარაკო, განა ამას უნდა შევპირდე შენს შვილთა მოდგმას?“ ¹⁶ და შევეცადე გაგებას; მძიმე შრომაა ჩემს წინაშე, ¹⁷ სანამ შევალ ღმერთის სიწმიდეში და მივხვდები მათ აღსასრულს:

18 ხოლო ზაკუვისა მათისათჳს დასდევ მათოჳს ბოროტი და დაამკუნ ივინი ამპარტავანებასა ოდენ მათსა. 19 ვითარდა იქმნეს მოსაოკრებელ მყისსა შინა, მოაკლდეს, და წარწყმდეს უძჯულოებისა მათისათჳს? 20 ვითარცა სიზმარი განლჳებულისაჲ, უფალო, ქალაქსა შენსა ზატი მათი შეურაცხ-ჰყო. 21 რამეთუ აღეტყინა გული ჩემი, და თირკმელნი ჩემნი იცვალნეს. 22 და მე შეურაცხ ვიქმენ და არა გულისკმა-ვყავ; ვითარცა პირუტყვ შევირაცხე შენ წინაშე. 23 და მე მარადის შენ თანა ვარ, მი ჰყარ კელი მარჯუენე ჩემი. 24 და ზრახვითა შენითა მიძლოდე მე და დიდებითა შემიწყნარე მე. 25 რამეთუ რაჲ ძეს ჩემი ცათა შინა, და შენგან რაჲ ვინებე ქუეყანასა ზედა? 26 მოაკლდა გულსა ჩემსა და კორცთა ჩემთა; ღმერთი გულისა ჩემისაჲ და ნაწილ ჩემდა არს ღმერთი უკუნისამდე.

18 **Էառաս նահպարսւր թրտրտալն ՅրևՅոյր թրտալն ցստիսը Յր Յրեթգապոյն ոչոնս ղթարսիւրհրհոյցսսւ աՅոյն թրտսւր.** 19 **Դառուիւր իթնիլն թասրսաքսիւցդոս թպրսսւ ցրհս, թարհոճիլն, Յր լրհիւլթՅիլն սպցջսպոսաոյցսսւ թրտրտալն?** 20 **Դառուիւր սրհնթուի ղրհնոլմոյցսպ-տուրս, սպրոսս, լրհուրլիս ցոյնս լրլր թրտ ցոյսպուրլլ-ոսպս.** 21 **Խըթոսս ղոյոլլլրհս ղսպոս լոթմ, Յր տրսնկսթոյնս լոթնս ղլ-րուրհիլն.** 22 **Ծը թո ցոյսպուրլլ ղրիթթիլն Յր ղուր ղսպոսրսքթը-րոյր; րուրուիւր րուսսալլլլ ցոյրուիւրլլլ ցոյլ լրհսցոյ.** 23 **Ծը թո թրուրՅրս ցոյլն տրհս րուր, թրսպրս լրոսս թրսնոյսպոյնլ լոթմ.** 24 **Ծը նուրլրուր ցոյլուր թրսոսսՅո թո Յր ՅրՅոյցուր ցոյթրոյլնրոյ թո.** 25 **Խըթոսս սուր մոյլն լոթմ լրտուր ցրհս, Յր ցոյլոյլն մուր րուրոյցո լրսպոլլրհսսւ նոՅր?** 26 **Թարհոճը ղսպոսս լոթսսւ Յր կասիլուր լոթսուր; ղթոյմոս րսպոսսս լոթսսուր Յր հրլուր լոթՅր ղուր ղթոյմոս սլկսլնրսսւթՅո.**

18 შენ დაუდგინე მათ ბოროტი თავიანთი მზაკვრობისათვის და დაამხე ისინი თავიანთი ამპარტავნებისათვის. 19 როგორ უეცრად გაპარტახდნენ, შემცირდნენ და წარწყმდნენ თავიანთი უსჯულოებისათვის! 20 როგორც გაღვიძებულის სიზმარს, უფალო, შეურაცხჰყოვ შენს ქალაქში მათ სახეს. 21 რადგან აღევზნო ჩემი გული და ჩემი თირკმელები შეიცვალნენ, 22 და გავხდი შეურაცხი და ვერაფერს მივხვდი; პირუტყვივით ვიყავი შენს წინაშე. 23 მაგრამ მე მუდამ შენთანა ვარ, შენ მომიკიდე ხელი მარჯვენაში, 24 და შენი განზრახვებით მიძლვებოდი და დიდებით მიმიღე მე. 25 რადგან რა გამაჩნია ცათა შინა და რა ვინებე შენს გარეშე ქვეყანაზე? 26 დაუძლურდა გული ჩემი და ხორცი ჩემი; ღმერთი ჩემი გულისა, ჩემი წილხვედრია – ღმერთი უკუნისამდე.

²⁷ რამეთუ, აჰა ესერა, რომელთა განიშორნეს თავნი თვსნი შენგან, იგინი წარ-
წყმდენ; და მოსრენ ყოველნი, რომელნი განგიდგეს შენგან. ²⁸ ხოლო ჩემი მი-
ახლება ღმრთისა კეთილ არს; დადებად უფლისა მიმართ სასობაჲ ჩემი, მი-
თხრობად ჩემდა ყოველი ქებულებაჲ შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა.

73. გულისკმის-ყოფისათჳს, ასაფისა

¹ რად განგვშორენ ჩუენ, ღმერთო, სრულიად? განრისხდა გულისწყრომაჲ
შენი ცხოვართა ზედა სამწყსოჲსა შენისათა. ² მოიკსენე კრებული შენი, რომელ
მოიგე დასაბამითგან; იკსენ კუერთხითა მკუდრობისა შენისაჲთა მთაჲ სიონი
ესე, რომელსა დაემკვდრე მას შინა. ³ აიხუენ კელნი შენნი ამპარტავანებასა

²⁷ *Խեժողոսայ, ռուր ղևսուիւ, մամօրոտու զհրահայսմինդև տուրնի ասնն
պրնդրն, ղուրն լուսուպՅի: Յը Յանսիդն պարպրանի, մամօրանի զհր-
դՅիդևս պրնդրն. ²⁸ Ըստաս խիժ թուրաղպուս ոճմտուսը հրտուր ղմն;
ՅըՅիդուՅ պարուսը թաժըմտ սըսաղպուս խիժ, թաղմասպըՅ խիժՅը
պարպրանի փղպարաղպուս պրն պցղուր ղսպարուսը սրանսըտու.*

73. ԼՁՆԼԿԳԼ-ԿՁՓԼՆԸԳԼ, ԸՆԸՓԼՆԸ

¹ *ԽըՅ զհրդպսամիդն խպրն, ոժղմտաս, სიხყოროՅ? զհრհისըՅը
ղպարուրպამაժըս պրն ըղարուրմთու հղՅը სըժოպსასը պրნსըտու.
² Թարուսդնդ հիղպարու պրն, մამօრա թարղղ Յըსըպըթարղըն; րպսդն
հպղմտըտու ՅիլՅմասըსը պրნსըսთու թარս სრանი ղსղ, մამօრსը
ՅըղժիլՅմիղ թըს պրն. ³ Ըղպրդն փղրանი պրნնի ղժარմըღըღընղպըსը*

²⁷ რადგან აჰა, ვინც თავს შენგან განიშორებს, წარწყმდება; შენ შემუსრე ყვე-
ლა, ვინც შენ განგიდგა. ²⁸ ხოლო ჩემი მიახლოება ღმერთთან კეთილია! ღმერ-
თზე ვამყარებ იმედს, რათა ვაუწყო შენი ქება სიონის ასულთა კარიბჭეებში.

73. განსასწავლად, ასაფისა

¹ რატომ განგვიშორე ჩვენ, ღმერთო, სრულიად? აღგეზნო შენი გულისწყ-
რომა შენი სამწყსოს ცხვრებზე. ² გაიხსენე შენი კრებული, რომელიც მოი-
პოვე დასაბამიდან; გამოიხსენი შენი სამკვიდრებელის კვერთხი – ეს მთა სი-
ონი, რომელზედაც დაემკვიდრე. ³ აღმართე შენი ხელი მათი ამპარტავნების

მათსა ზედა სრულიად; რაოდენმე ეუკეთურა მტერი სიწმიდესა შენსა? ⁴ და იქადეს მოძულეთა შენთა შორის დღესასწაულსა შენსა, დასხნეს სასწაულნი მათნი სასწაულად, და არა ცნეს, ⁵ ვითარცა გამოსავალსა ზესკნელსა. ⁶ ვითარცა მალნარსა შინა ხე, ცულითა დაკოდნეს ბჭენი მათნი, რაფთურით ცულითა და წერაქვთა დაამკუეს იგი. ⁷ დაწუეს ცეცხლითა სიწმიდე შენი, ქუეყანასა ზედა შეაგინეს კარავი სახელისა შენისაჲ. ⁸ თქუეს გულითა მათითა და ნათესავთა მათთა ერთად: მოვედით და დავადუმნეთ ყოველნი დღესასწაულნი ღმრთისანი ქუეყანი. ⁹ რამეთუ სასწაული მათი ჩუენ არა ვიხილეთ; არღარავინ არს წინაწარმეტყუელ, და ჩუენ არა ვინ გვცნნეს მერმეცა. ¹⁰ ვიდრემდის, ღმერთო, გაყუედრებდეს მტერი,

შრთსუ ზუჭუ სიხაყოფუ; იორაჭუნძუ უაქყოთაჲსუ შღუი სიწმიჭუსუ ყუინსუ? ⁴ დუ იქადუს შაძიყოფითუ ყუინთუ ყანიის ჳოქსურსოროყოთსუ ყუინსუ, ჳურსუნუს სურსოროყოთნი შრთნი სურსოროყოფუ, ჳუ რიუ დნიუს, ⁵ ჴორთილუ ჴურშასოროროსუ ჴისქნიოთსუ. ⁶ ჴორთილუ შრონირთისუ ყრნიუ დუ, დყოთორ ჳურქაჭნიუს ყდუნი შრთნი, იორთაყოთით დყოთორ ჳუ იოქორიქითუ ჳურშყოყის უჴუ. ⁷ დუროყოს დუდყოთორ სიწმიჭუ ყუინსუ, იქყოყურნიუს ზუჭუ ყურეჴინუს ჴრთილუ სურსოროყოთსუ ყუინსუა. ⁸ დიქყოყის ჴყოთორუ შრთორუ ჳუ ჩრთოქსოროთორ შრთორ უქითორუ: შაყოფუთ ჳუ ჳოროუჭაქმნიუთ ყყოფოთნი ჳოქსურსოროყოთნი იძითორსინი იქყოყურით. ⁹ ჴიძყოთაქ სურსოროყოთი შრთი სყოფნი რიუ ურდყოთ; რთორთილუნი რთის იორთოროიძყოდყოყოთ, ჳუ სყოფნი რთი ურნი უქდნიუს შუქიძყოდუ. ¹⁰ ჴიჭთიუჭუნს, იძყოთით, ჴურყოჭიუჭუნუს შღუი,

წინააღმდეგ ბოლოს და ბოლოს! რამდენი უკეთურება ჩაიდინა მტერმა შენს სიწმიდეში! ⁴ გვექადებოდნენ შენი მოძულენი შენს დღესასწაულზე, დადეს თავიანთი ნიშნები ნიშნებად და ვერ მიხვდნენ ⁵ როგორც ზესკნელის გამოსასვლელში. ⁶ როგორც მალნარ ტყეში ხე, ცულით დაჩეხეს მისი კარიბჭე, ნაჯახით და წერაქვით დაამხეს იგი. ⁷ გადაწვეს ცეცხლით შენი სიწმიდე, შეაგინეს დედამიწაზე შენი სახელის კარავი. ⁸ თქვა თავის გულში მათმა მოღვამამ: „მოდით, დავადუმოთ დედამიწაზე ღმერთის ყოველი დღესასწაული“. ⁹ რადგან მათ ნიშნებს ვერ ვხედავთ, – აღარ არის წინასწარმეტყველი, და ვერავინ გვიცნობს შემდგომში. ¹⁰ როდემდე უნდა გვიცხოვოს მტერმა,

¹⁹ ნუ მისცემ მკვცთა სულსა, რომელმან აღვიაროს შენ, და სულსა გლახაკთა შენთასა ნუ დაივიწყებ სრულიად. ²⁰ მოჰხედენ აღთქმასა შენსა, რამეთუ აღივსნეს სიბნელითა ქუეყანისაჲთა სახლნი უმჯულოთანი. ²¹ ნუ მიიქცევიან დამდაბლებული სირცხვლეული; გლახაკი და დავრდომილი აქებდენ სახელსა შენსა. ²² აღდეგ, ღმერთო, საჯე შჯაჲ შენი; მოიქსენე ყუედრებაჲ შენი, რომელ არს უგუნურთაგან მარადლე. ²³ ნუ დაივიწყებ კმასა მონათა შენთასა; ამპარტავანებაჲ მოძულეთა შენთაჲ ამაღლდა მარადის.

დიდებაჲ

¹⁹ ნაჲ შირღუბ შჲოღუთჲ საჲოსსჲ, მთაშოუმონ როიჯრემას ყჲნი, ჳჲ საჲოსსჲ ჳოარღრღთჲ ყჲნთოსსჲ ნაჲ ჳრჲოიოჲოჲ სთაჲოთრღ. ²⁰ ჳოთღუღჲნი რთთაჲოჲოსსჲ ყჲნსჲ, მრღჳოთაჲ როიოღრღნი სრჲოიოთოთჲ ოჲოჲოღრღრღთოთჲ სრღრღნი აჲჲოჲოთოთრღნი. ²¹ ნაჲ შოიღღოიოღნი ჳრღჳრღჲოჲოჲოთოთჲ სოთღღოიოჲოთოთჲ; ჳოარღრღი ჳჲ ჳრღოთღჳოთოთჲ რიოჲოღჲნი სრღოთოსსჲ ყჲნსჲ. ²² ჳოიღჲოჲ, იბოიოთთა, სრღოჲ ყჲრღო; შოიოღოიოჲო ოჲოიღჳოიოჲოჲო ყჲნი, მთაშოო რთის აჲჲოჲოთოთრღნი შოიოღჲოიო. ²³ ნაჲ ჳრჲოიოჲოჲო ოჲოსსჲ შოთრთოთჲ ყჲნთოსსჲ; რღოთრღოიოღოიოჲოჲო შოთოთოთოთჲ ყჲნთოთჲ რღოთოთღჲ შოიოღჲის.

ჳრღჲოჲო

¹⁹ ნუ მისცემ მხეცებს სულს, რომელიც გაღიარებს და შენს გლახაკთა სულს ნუ დაივიწყებ საბოლოოდ. ²⁰ გადმოხედე შენს აღთქმას, რადგან აღივსო დედამიწის ბნელი ადგილები უსჯულოთა სახლებით. ²¹ ნუ დაბრუნდება შერცხვენილი დამცირებული, გლახაკი და დავრდომილი შეაქებენ შენს სახელს. ²² აღდექ, ღმერთო, განსაჯე შენი სამართლით; გაიხსენე შენი ყოველდღიური კიცხვა უგუნურთაგან. ²³ ნუ დაივიწყებ შენს მონათა ხმას. შენს მოძულეთა ამპარტავანება ამოდის შენთან მუდმივად.

დიდება

74. დასასრულსა, ნუ განხრწნი, ფსალმუნი ასაფისი

¹ აღვიაროთ შენ, ღმერთსა, აღვიაროთ შენ და ვხადოთ სახელსა შენსა; მიუთხრობდე ყოველთა საკვრველებათა შენთა; ² რაჟამს მოვილო ჟამი, მე სიწორფობასა ვმჯიდე. ³ განკვდა ქუეყანაჲ და ყოველნი მკვდრნი მისნი, მე დავამტკიცენ სუეტნი მისნი.⁷ ⁴ ვარქუ უმჯულოთა: ნუ უმჯულოებთ, და მცოდველთა: ნუ აღიმალლებთ რქასა; ⁵ ნუ აღილებთ მალლად რქასა თქვენსა და ნუცა იტყვოთ ღმრთისათჳს სიცრუევსა. ⁶ რამეთუ არცა აღმოსავალით, არცა დასავალით, არცა უდაბნოთაგან მთათაჲსა, ⁷ რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს: ესე დაამდაბლის და ესე აღამაღლის. ⁸ რამეთუ სასუმელი კელთა შინა უფლისათა ღვინისა ურწყოჲსა სავსე არს სხმულითა; და მიდრკა ამიერ მუნ,

74. ԾՆՆՏՆԻՁՅՆՇ, ԻՉ ԼՇԻԵԻՔԻՆ, ՓՆՇԻՔՈՒՆ ԸՆՇՓՆՆ

¹ *Տոյութիաւ պոյն, յծոյութիս, ռոյութիաւ պոյն Յը որըճաւ սը-
լլոսը պոյնը; ՅապալմիպՅի պարոյտաւ սըկլմիւրոյոպըսը պոյնաւ;*
² *Յըլըճն Յարոյտա ղըճ, Յի სրոմպապըსը որըճիՅի.* ³ *ԼընիքՅը
վապըլընըժ Յը պարոյտա ՅիլՅմիս Յընի, Յի Յըլըճըլըլըն սապըլըն
Յընի.*⁷ ⁴ *Դըմիվապ սպըճապաւտա: Իպ սպըճապաւպտ, Յը ՅըլաՅիւրոտա:*
Իպ ռոյծըրոյպտ միսըსը; ⁵ *Իպ ռոյոյպտ ՅըրոտըՅ միսըსը տվապ-
ոյնը Յը Իպըլը ղըլվա յծմտըსըտվն սըլմապըլըსը.* ⁶ *ՅըՅիտապ ղիլը
ըծմասըլըրոտ, ղիլը Յըსըլըրոտ, ղիլը սպՅըլնաւըլըն Յըրաւ-
ոսը,* ⁷ *ՅըՅիտապ յծոյտա Յըլըճապա ղիս: Դըս Յըլըճըլըլըն Յը Դըս
ըլըճըրոտ.* ⁸ *ՅըՅիտապ սըსապՅիտա կոյտա պընը սպորսըտա ղվն-
ը սպիոպասը სըլըსը ղիս სըՅაպաւտა; Յը ՅըՅմիլը ղՅიւի Յպըն,*

74. დასასრულს, ნუ დაღუპავ, ასაფისი ფსალმუნი

¹ გაღიარებთ შენ, ღმერთო, გაღიარებთ შენ და მოგუხმობთ შენს სახელს; ² ვაუწყებ ყველა შენს საკვირველებას. „როგორც კი მომეცემა დრო, სიწორფელით განვსჯი; ³ დაილია დედამიწა და ყოველი მისი მკვიდრი, მე განვამტკიცე მისი სვეტები“.⁷ ⁴ ვუთხარი უსჯულოებს: „ნუ უსჯულოებთ“, და ცოდვის ჩამდენებს: „ნუ აიმაღლებთ რქას! ⁵ ნუ ასწევთ მალლა თქვენს რქას და ნურც იტყვით სიცრუეს ღმერთზე“. ⁶ რადგან არც აღმოსავლეთიდან, არც დასავლეთიდან, არც მთათა უდაბურებიდან, ⁷ რადგან ღმერთი არის მსაჯული; იმას დაამდაბლებს და ამას აღამაღლებს; ⁸ რადგან უფლის ხელშია სასმელი, სავსე განუზავებელი ღვინით; და გადახრის აქედან იქით,

ხოლო თხლე მისი არა წარმოიცალიერა; სუან იგი ყოველთა ცოდვილთა ქუეყანისათა.⁹ ხოლო მე ვინარებდე უკუნისამდე და უგალობდე ღმერთსა იაკობისსა.¹⁰ და ყოველნი რქანი ცოდვილთანი შევმუსრნე, და ამადლდექს რქაჲ მართლისაჲ.

75. დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ

¹ განცხადებულ არს ჰურიასტანს ღმერთი და ისრაჲლსა ზედა დიდ არს სახელი მისი. ² იქმნა მშვიდობით ადგილი მისი და სამკვდრებელი მისი სიონს; ³ რამეთუ მუნ შემუსრნა ძალნი მშვიდდთანი, საჭურველი და მანკლი და ბრძოლაჲ.⁷ ⁴ განანათლებ შენ საკვრველად მთათაგან საუკუნეთა. ⁵ შეძრწუნდექს

დათაჲ თხლეჲ შიხი რხიჲ თრეშაიღრთოჲ; საყრჩი იგი ყაყოყოთოჲ დაწყოთოჲ იაყოყინისოჲ. ⁹ დათაჲ ში ჟიღრთოჲჲ ატყინისებ-შე ჴე ატყინათჲჲ იბჟიქთისე რეჲყინისე. ¹⁰ ჴე ყაყოყინი მიქრინი დაწყოთოჲჲ ყოქმასმინო, ჴე რჰრთოჲჲჲ მიქრეჲ შრეშოთისეო.

75. ԾՆՏՆՆԻՁՆՏ, ՂՆՆՁԼՇԳՆՏ, ՓՆՆՖՈՒՄՆՏՆՓՆՆ, ՂՆՆՁԼՇՆ ԸՆԴԻՆԸԻՄՆՆ ԲԴՇԻԴ

¹ Լընըլըճիցայո՛ւ ռի՛ն ռապիրընընն ռիճիտո՛ւ ճը ռսիրընոսը նո-ճը ճիճ ռի՛ն սըլիո՛ւ թիհի. ² Նիքնը թյպճայո՛ւ ռճիո՛ւ թիհի ճը սըթիվճիոյցո՛ւ թիհի սոանն; ³ Խըթիտայ թայն ցոթայնինը ժիրոնն թյպլոճառնը, սըցայիոյո՛ւ ճը թըլոյո՛ւ ճը ցիտիաո՛ւ. ⁷ ⁴ Լընընըտ-ոյց ցոնն սըլիոյոյո՛ւճ թորտըլընն սըսպլիոյո՛ւ. ⁵ թիտիոպնճիս

მაგრამ თხლე მისი არ ცარიელდება; – შესვამენ მას ქვეყნიერების ცოდვილნი. ⁹ მე კი გავინარებ უკუნისამდე და ვუგალობებ იაკობის ღმერთს. ¹⁰ და ცოდვილთა ყველა რქას შევმუსრავ და ამადლდება მართალთა რქა.

75. დასასრულს, გალობისათვის, ასაფისი ფსალმუნი, გალობა ასურელის მიმართ

¹ გაცხადებულია ჰურიასტანში ღმერთი, და დიადია ისრაელში მისი სახელი. ² მშვიდობაშია ადგილი მისი და მისი სამკვიდრებელი – სიონზე; ³ რადგან იქ შემუსრა მშვიდლების ძალა, საჭურველი, მანვილი და ომი.⁷ ⁴ საკვირველად ანათებ შენ მარადიული მთებიდან. ⁵ შეძრწუნდა

ყოველნი უგუნური გულითა; დაიძინეს ძილი მათი, და არა პოვეს არარაჲ ყოველთა კაცთა სიმღიდრისაჲ კელითა მათითა. ⁶ მრისხანებითა შენითა, ღმერთო იაკობისო, ჰრულოდა მათ, რომელნი ზესხდეს ჰუნებსა. ⁷ შენ საშინელ ხარ, და ვინ წინააღვიდგეს შენ? მიერთგან არს რისხვაჲ შენი. ⁸ რაჟამს ზეცით სასმენელ-ჰყავ მშჯავრი, ქუეყანასა შეეშინა და დაფუნდა, ⁹ რაჟამს აღდგებოდა ღმერთი მჯად, განრინებად ყოველთა მშჯდთა ქუეყანისათა. ¹⁰ რამეთუ ზრახვამან კაცისამან აღგიაროს შენ, და ნეშტი გულისზრახვისაჲ დღესასწაულებდეს შენდა. ¹¹ ილოცეთ და მიეცით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა, ყოველნი რომელნი არიან გარემოჲს მისა, შეწირონ ძღუენი ¹² საშინელისა მის, რომელმან მიუხუნის სულნი მთავართანი, უსაშინელესისა უფროჲს მეფეთა ქუეყანისათა.

**ყაყოთანო აყუნაყმინო ჟაყოთო; ზრამინის მითო პრთო, ზრ დითო
იაყოქს დითრითო ყაყოთო ღელთო სიმშრამისოჲ იყოთო პრთო.
6 შირსღრნოცთო ყუნთო, იშეთთო რეხაცისა, თამაყთააჲ პრთ,
მამშოთანი ზესღრნო თამნოცსო. 7 შინ სრყანოც ღრთ, ზრ თონ ჟონრ-
რთოჯრუქს ყუნ? შოქთოთონ რთი მისღრნო ყუნო. 8 ჯრუქს ზელთ
სრსშინო-თაყო მჯრუთო, იყოქრნოსე ყოქყანო ზრ ზრყაქწნო,
9 ჯრუქს რიშოცაჲ იშეთთო ყჯრ, ჟრნინოცრ ჟაყოთო
მყქთო იყოქრნოსო. 10 ჯრშოთაჲ ზრღრუქრნო ღელსრმრნო რი-
ჯრთისა ყუნ, ზრ ნოცე ჟაყოთისრღრნოსო ზოქრსრთოყოქცწო
ყუნზრ. 11 სთაღრთ ზრ შოქრთ აყოთოსო იშეთთოსო სყოქნოსო, ყა-
ყოთანი მამშოთანი რითრნ ჟრთოქმასი შისო, ყოქრთანი მითაყოქსი ¹² სრ-
ყანოთოსო შის, მამშოქმრნო შოყოქმრნო სყოქნო, აქსრ-
ყანოთოსო აყოთასი შოქოთო იყოქრნოსო.**

ყველა გულით უგუნური; დაიძინეს თავიანთი ძილით, და ვერაფერი მოიპოვეს ადამიანებმა სიმღიდრიდან თავიანთი ხელებით. ⁶ შენი მრისხანებით, ღმერთო იაკობისა, ჩათვლიმათ ცხენებზე მხედრებს. ⁷ საშინელი ხარ შენ და ვინ აღვიდგება წინ? იმიერიდანაა შენი რისხვა. ⁸ ოდეს ზეციდან გაისმა შენი მსჯავრი, შეშინდა ქვეყანა და მიწყნარდა – ⁹ როდესაც აღდგა ღმერთი განსასჯელად, დედამიწის ყოველი მშვიდის გადასარჩენად. ¹⁰ რადგან კაცის ფიქრები გაღიარებენ შენ და ნაშთი გულის ზრახვისა იხეიმებს შენს მიმართ. ¹¹ ილოცეთ და აღუთქვით აღთქმანი უფალს, ღმერთს ჩვენსას; ყველამ, ვინც მის გარშემოა, შესწიროს ძღვენი ¹² საშინელს, რომელიც ართმევს სულს მთავრებს, მიწიერ მეფეებზე უსაშინელესს.

76. დასასრულსა, იდითუმიდისთჳს, ფსალმუნი ასაფისი

1 კმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღალად-გყავ, კმითა ჩემითა ღმრთისა მიმართ და მომხედნა მე. 2 დღესა ჭირისა ჩემისასა ღმერთი გამოვიძიე, კელითა ჩემითა ღამე მის წინაშე, და არა ვსცეთ; წარეწირა ნუგეშინის-ცემაჲ სულსა ჩემსა. 3 მოვიკსენე ღმრთისაჲ და ვინარე; ვზრუნევდ, და სულმოკლე იქმნა სული ჩემი. 4 მიეწიფნეს საკუმილავთა თუალნი ჩემნი; შევძრწუნდი და არა ვიტყოდე. 5 ვიგონებდ დღეთა მათ პირველთა და წელიწადნი საუკუნენი მოვიკსენენ და ვიწუროთიდ 6 ღამე გულითა ჩემითა, ვზრუნევდ, და შეზრუნვებულ იყო სული ჩემი. 7 ნუ უკუნისამდე განმაგდოს მე უფალმან და არღარა შესძინოს სათნობად მერმე, 8 ანუ სრულიად ნუ დააყენოსა წყალობაჲ მისი,

76. ՃՆՏՆՏԻՁԻՆ, ԽՆԴՁԲԼԵՔԸ, ՓՆՆՅՔՁԻՆ ԸՆՏՓԼԸ

1 ԿՅտաւ լիթտաւ ապտաւսւ Յիժւնառ ուրու՜՜-դպւրդ, կՅտաւ լիթտաւ յիժտաւսւ Յիժւնառ Յւ Յաժլի՜՜նի Յի. 2 Ծողսւ ցտիսւ լիթտաւսւ յիժտառ զւժարտառդ, կպտաւսւ լիթտաւ ուրժի Յիս յոմնւցդ, Յւ ղտիւ ղրնլդ; յունիլլոմիւ հապգոյցտիս-լիթիւ սպտաւսւ լիթտաւ. 3 Ժարդպտիլիլ յիժտաւսւ Յւ ղրւլւմիլ; ղրնիմալիլիլ, Յւ սպտժալիլ ղիժնիւ սպտաւ լիթի. 4 Ժղլլոմիլս սւկապժաւրդտաւ տաւրոմնի լիթնի; ցղլլոմիլլոմնՅի Յւ ղտիւ ղրւլլա՜՜. 5 Խղլլանիլլ Յիղտաւ ժւտ ղտիլղլլոմաւ Յւ յղլլոմ-լո՜՜նի սւալիլլիլիլ ժարդպտիլիլ Յւ ղրւլլալիլա՜՜ 6 Ուրժի զպտաւսւ լիթտաւ, ղրնիմալիլիլ, Յւ ցղնիմալիլղլլալլ ղլլա սպտաւ լիթի. 7 հալ ալիլլիլսւրժիլ զւրնժիլլճան Յիլ ապւրոմժիլ Յւ ղտիւրմիւ ցղլլոմնան սւտ-հալլլա՜՜ Յիլիլիլ, 8 Ըհալ սիմալաւրժիլ հալ Յւրւղլլիլսւ յղլլալլալլա ժիլս,

76. დასასრულს, იდითუმიდისათვის, ასაფის ფსალმუნი

1 ჩემი ხმით შევღალადე უფალს, ჩემი ხმით შევღალადე ღმერთს – და მან მომხედა მე. 2 ჩემი გასაჭირის ჟამს ღმერთი მოვიძიე, ჩემი ხელი მისკენ იყო გაწვდილი ღამით და არ შევძცდარვარ; გადაეწურა ჩემს სულს ნუგეში; 3 გავინსენე ღმერთი – და გავინარე; ვზრუნავდი – და სულმოკლე იყო ჩემი სული. 4 მიაღწია სადარაჯოს ჩემმა თვალებმა, შევძრწუნდი და არას ვამბობდი. 5 ვიგონებდი პირველ დღეებს და საუკუნო წლები გავინსენე. 6 და ვიწვრთნებოდი ღამე ჩემი გულით, ვზრუნავდი და საზრუნავით იყო აღსავსე ჩემი სული. 7 ნუთუ საუკუნოდ განმიშორა უფალმა და აღარ მიბოძებს კეთილგანწყობას? 8 სრულიად ხომ არ შეწყვეტს თავის წყალობას,

აღასრულა სიტყუაჲ მისი თესლითი თესლამდე? ⁹ ნუ და-მე-ივიწყოსა შეწყალებაჲ მისი ღმერთმან, ანუ დააყენნეს მოწყალეებანი მისნი რისხვითა მისითა? ¹⁰ და ვთქუ: აწლა მიწყიეს, ესე არს განახლებაჲ მარჯუენისა ძალღისაჲ. ¹¹ მოვიკსენე საქმეთა უფლისათაჲ, რამეთუ მოვიკსენო მე დასაბამითგან საკვრველებათა შენთაჲ. ¹² და ვიწურთიდე ყოველთა მიმართ საქმეთა შენთა და დაბადებულთა შენთა მიმართ ვზრახვიდე. ¹³ ღმერთო, წმიდასა შინა არს გზაჲ შენი; ვინ არს ღმერთ დიდ, ვითარ ღმერთი ჩუენი? ¹⁴ შენ ხარ ღმერთი, რომელმან ჰყავი საკვრველი, აუწყე ერთა შორის ძალი შენი; ¹⁵ და იკსენ მკლავითა შენითა ერი შენი, ძენი იაკობისნი და იოსებისნი. ¹⁶ გიხილეს შენ წყალთა, ღმერთო, გიხილეს შენ წყალთა და შეეშინა, შეძრწუნდეს უფსკრულნი

ღირსსადაც არს სახელი შენი? ⁹ ნაჲ ზრ-მე-ივიწყოსა შეწყალებაჲ მისი ღმერთმან, ანუ დააყენნეს მოწყალეებანი მისნი რისხვითა მისითა? ¹⁰ და ვთქუ: აწლა მიწყიეს, ესე არს განახლებაჲ მარჯუენისა ძალღისაჲ. ¹¹ მოვიკსენე საქმეთა უფლისათაჲ, რამეთუ მოვიკსენო მე დასაბამითგან საკვრველებათა შენთაჲ. ¹² და ვიწურთიდე ყოველთა მიმართ საქმეთა შენთა და დაბადებულთა შენთა მიმართ ვზრახვიდე. ¹³ ღმერთო, წმიდასა შინა არს გზაჲ შენი; ვინ არს ღმერთ დიდ, ვითარ ღმერთი ჩუენი? ¹⁴ შენ ხარ ღმერთი, რომელმან ჰყავი საკვრველი, აუწყე ერთა შორის ძალი შენი; ¹⁵ და იკსენ მკლავითა შენითა ერი შენი, ძენი იაკობისნი და იოსებისნი. ¹⁶ გიხილეს შენ წყალთა, ღმერთო, გიხილეს შენ წყალთა და შეეშინა, შეძრწუნდეს უფსკრულნი

აღასრულებს სიტყვას თაობიდან თაობამდე? ⁹ ნუთუ დაივიწყებს შეწყალებას ღმერთი, და შეაჩერებს თავის მოწყალებას რისხვით? ¹⁰ და ვთქვი: „ახლა ვიწყებ, ეს განახლება უზენაესის მარჯვენისგანაა“. ¹¹ გავიხსენე უფლის საქმენი; რადგან გავიხსენებ შენს საკვირველებებს დასაბამიდან, ¹² და გავიწვრთნები ყოველი შენი საქმით და შენს ქმნილებებზე ვიფიქრებ. ¹³ ღმერთო, სიწმიდეშია შენი გზა; ვინ არის ისეთი დიადი ღმერთი, ვით ჩვენი ღმერთი? ¹⁴ შენ ხარ ღმერთი, რომელმაც ჰქმენ საკვირველი, ერებს შორის აუწყე შენი ძალა. ¹⁵ და იხსენ შენი მკლავით ერი შენი, ძენი იაკობისა და იოსებისა*. ¹⁶ გიხილეს შენ წყლებმა, ღმერთო, გიხილეს წყლებმა და შეშინდნენ, შეძრწუნდნენ უფსკრულნი

¹⁷ დიდძალითა ოხრითა წყალთაჲთა. კმაჲ მოსცეს ღრუბელთა, და რამეთუ ისარნი შენნი ვლენან. ¹⁸ კმაჲ ქუხილისა შენისაჲ ურმისთუალსა, გამონდეს ელვანი შენნი სოფელსა, შეიძრა და შეძრწუნებულ იქმნა ქუეყანაჲ. ¹⁹ ზღუასა ზელა არიან გზანი შენნი და ალაგნი შენნი წყალთა ზელა მრავალთა, და კუ-
ალნი შენნი არა საცნაურ იქმნენ. ²⁰ უძელუ, ვითარცა ცხოვარსა, ერსა შენსა კელითა მოსესითა და აპრონისითა.

დიდებაჲ

¹⁷ **ღიშთორათორ აცმითორ იყორთორათორ. ჭმეო მასღეს იმიაყურთორ, ზე ირეშეთაყ ისრმნი ყუნნი უორუნნი.** ¹⁸ **ჴმეო იცაყორთორ ყუნისო აყმშისთაყორთორ, ჴეშასღეს უორუნნი ყუნნი საყურთორ, ყურმთორ ზე ყურმთორაყყაყა იქმნი იცაყურნი.** ¹⁹ **ზოაყორსე ჴეშე რმორნი ჴმენნი ყუნნი ზე რორჴნი ყუნნი იყორთორ ჴეშე მთორთორთორ, ზე ჴაყორთორ ყუნნი რმორ სრღნრსაყ იქმნი.** ²⁰ **ღმორთაყ, უორთმღე ღეს-
ურთმთორ, უმთორ ყუნსე ჴურთორ მასღსორთორ ზე რმთმთორთორ.**

ჴეშეყეო

¹⁷ დიდძალი წყლის ხმაურით. ხმა გამოსცეს ღრუბლებმა, რადგან შენი ისრები დაქროდნენ. ¹⁸ შენი ქუხილის ხმა – ცის ბორბალზე; გამონდა შენი ელვანი ქვეყანაზე, შეიძრა და შეძრწუნდა დედამიწა. ¹⁹ ზღვაზე გადის შენი გზები და შენი ბილიკები მრავალ წყლებზეა, და შენს კვალს ვერ ცნობენ. ²⁰ შენ გაუძებნი შენს ერს, ვითარცა ცხვრებს, მოსეს* და აპრონის* ხელით.

დიდება

❁ კანონი ი ❁

70. ფსალმუნი დავითისი, ძეთა იონადაბისთაჲ და პირველ წარტყუენულთა მათ, წარუწერელი ებრაელთა შორის

¹ შენ, უფალო, გესავ; ნუ მრცხუენებინ მე უკუნისამდე; ² სიმართლითა შენითა მიკსენ და განმარინე მე; მოყავ ჩემდა ყური შენი და მაცხოვნე მე. ³ მეყავ მე ღმერთი მფარველ და ადვილ ძნელ განსარინებელ ჩემდა; რამეთუ სიმტკიცე და შესავედრებელი ჩემი შენ ხარ. ⁴ ღმერთო ჩემო, მიკსენ მე კელთაგან ცოდვილისათა, კელთაგან უმჯულოჲსათა და ცრუჲსათა; ⁵ რამეთუ შენ ხარ თმენაჲ ჩემი,

❁ ოცნაჲნი 7 ❁

70. פִּסְלֵם־בְּדָוִד בְּעַבְדֵי־יְהוָה, בְּיַד־יְהוָה וְיִשְׁרָאֵלִים בְּעַבְדֵי־יְהוָה וְיִשְׁרָאֵלִים בְּעַבְדֵי־יְהוָה

¹ შენ, აყდროთა, ჟუსერო; ჩაჲ შილქაყინოყონ შო აყყინოსეშო; ² სიშეძითითაჲ ყოინთაჲ შიჲსოჲნი ჳე ჟუნშეძითიჲ შო; შაყდრო სოჲშე ჳე ყაყინო ყოინო ჳე შილქაყინოჲ შო. ³ ბოყდრო შო იშოჲითაჲ შილქაყინოჲნი ჳე რეჳოთაჲ მინოთა ჟუნსოშითიჲყოთა სოჲშე; იოსეჲთაჲ სიშქინო ჳე ყოსოჲოჲშითიჲყოთა სოჲში ყოინ ქრთ. ⁴ იშოჲითაჲ სოჲში, შიჲსოჲნი შო ბოჲთათოჲჯუნ ქაშოჲითათოჲ, ბოჲთათოჲჯუნ აყყდროთათოჲსათოჲ ჳე ქრთათოჲსათოჲ; ⁵ ბიშოჲთაჲ ყოინ ქრთ თშინოა სოჲში,

❁ კანონი მმათე ❁

70. დავითის ფსალმუნი, იონადაბის* ძეთა და პირველი ტყვეებისა, უსათაურო ებრაელთა შორის

¹ უფალო, შენ გესავ, ნუ შევრცხვები უკუნისამდე! ² შენი სიმართლით მიხსენ და გადამარჩინე; მომაპყარ ყური შენი და მაცხოვნე მე. ³ იყავ ჩემთვის მფარველი ღმერთი და ჩემი ხსნის სიმაგრე; რადგან შენ ხარ ჩემი სიმტკიცე და ჩემი თავშესაფარი. ⁴ ღმერთო ჩემო, მიხსენ მე ცოდვილის ხელთაგან, უსჯულოსა და ცრუს ხელთაგან; ⁵ რადგან შენ ხარ ჩემი მოთმინება,

უფალო, უფალო, სასოჲ ჩემი სიყრმით ჩემითგან. ⁶ შენდამი განვმტკიცენ საშო-
 ათგან, დედისმუცლით ჩემითგან შენ ხარ ჩემი მფარველი; შენდამი არს გალობაჲ
 ჩემი მარადის. ⁷ ვითარცა სასწაულ ვექმენ მრავალთა, შემწე ძლიერი ჩემი შენ
 ხარ. ⁸ აღივსენ პირი ჩემი ქებითა, რაჲთა უგალობდე ღიღებასა შენსა, ყოველსა
 ღღესა ღიღად შეუენიერებასა შენსა. ⁹ ნუ განმაგდებ მე, უფალო, ჟამსა სიბერისა-
 სა, და მოკლებასა ძალისა ჩემისასა ნუ დამაგდებ მე. ¹⁰ რამეთუ მრქუეს მე მტერთა
 ჩემთა და რომელთა მოეცვა სული ჩემი, ზრახვა-ყვეს ერთბამად. ¹¹ და იტყოდეს:
 ღმერთმან დააგლო იგი; ღვენეთ და ეწიენით მას, რამეთუ არავინ არს მქსნელ
 მისა. ¹² ღმერთო ჩემო, ნუ განმეშორები ჩემგან; ღმერთო ჩემო, შეწევნასა ჩემსა
 მომხედენ. ¹³ ჰრცხუენოდენ და მოაკლდენ, რომელნი ასმენდეს სულსა ჩემსა;

*ააქრონა, ააქრონა, სრესაო სიქი სიყრმით სიქითგან. ⁶ შენდამი განვმტკიცენ საშო-
 ათგან, დედისმუცლით ჩემითგან შენ ხარ ჩემი მფარველი; შენდამი არს გალობა
 ჩემი მარადის. ⁷ ვითარცა სასწაულ ვექმენ მრავალთა, შემწე ძლიერი ჩემი შენ
 ხარ. ⁸ აღივსენ პირი ჩემი ქებითა, რაჲთა უგალობდე ღიღებასა შენსა, ყოველსა
 ღღესა ღიღად შეუენიერებასა შენსა. ⁹ ნუ განმაგდებ მე, უფალო, ჟამსა სიბერისა-
 სა, და მოკლებასა ძალისა ჩემისასა ნუ დამაგდებ მე. ¹⁰ რამეთუ მრქუეს მე მტერთა
 ჩემთა და რომელთა მოეცვა სული ჩემი, ზრახვა-ყვეს ერთბამად. ¹¹ და იტყოდეს:
 ღმერთმან დააგლო იგი; ღვენეთ და ეწიენით მას, რამეთუ არავინ არს მქსნელ
 მისა. ¹² ღმერთო ჩემო, ნუ განმეშორები ჩემგან; ღმერთო ჩემო, შეწევნასა ჩემსა
 მომხედენ. ¹³ ჰრცხუენოდენ და მოაკლდენ, რომელნი ასმენდეს სულსა ჩემსა;*

უფალო, უფალო, – ჩემი იმედი სიყრმიდან. ⁶ შენზე განვმტკიცდი საშოდან-
 ვე, დედის მუცლიდანვე შენ ხარ ჩემი მფარველი; შენდამია ჩემი გალობა
 მარადის. ⁷ სასწაულად ვიქეც მრავალთათვის, – და შენ ხარ ჩემი ძლიერი
 შემწე. ⁸ აღივსოს ჩემი პირი ქებით, რათა ვუგალობო შენს ღიღებას, მთე-
 ლი ღღე – შენს ღიღებულ მშვენიერებას. ⁹ ნუ უკუმაგდებ, უფალო, სიბე-
 რის ჟამს და დაუძღურებისას ნუ მიმატოვებ! ¹⁰ რადგან მითხრეს ჩემმა
 მტრებმა, და ჩემი სულისთვის დადარაჯებულებმა ერთად განიზრახეს,
¹¹ და თქვეს: „ღმერთმა მიატოვა იგი, სღვენეთ და მიეწიეთ, რადგან არავი-
 ნაა მისი მხსნელი“. ¹² ღმერთო ჩემო, ნუ განმშორდები, ღმერთო ჩემო, მომ-
 ხედე ჩემი შეწევნისათვის! ¹³ შერცხვენ და დაკნინდნენ ჩემი დამსმენები,

შეიმოსელ სირცხული და კლემაჲ, რომელნი ეძიებდეს ძურსა ჩემთვის. ¹⁴ ხოლო მე მარადის გესვიდე შენ და შევსძინო ყოველსა ზედა ქებასა შენსა. ¹⁵ პირი ჩემი უთხრობდეს სიძართლესა შენსა, ყოველსა დღესა მაცხოვარებასა შენსა, რამეთუ არა ვიცოდე მწიგნობრებისაჲ. ¹⁶ შევიდე მე ძლიერებითა უფლისაჲთა; უფალო, მოვიქსენო სიძართლე შენი მხოლოდსაჲ. ¹⁷ ღმერთო ჩემო, რაოდენი მასწავე მე სიყრმით ჩემითგან, და მოაქამომდე მიუთხრობდე საკვრველებათა შენთა. ¹⁸ და მიმკცოვნებადმდე და სიბერედმდე, ღმერთო ჩემო, ნუ დამაგდებ მე, ვიდრემდის მიუთხრა მკლავი შენი ყოველსა ნათესავსა მომავალსა; ძლიერებაჲ შენი და სიძართლე შენი, ¹⁹ ღმერთო ჩემო, მიმაღლადმდე, რაოდენი მიყავ მე დიდძალი, ღმერთო, ვინ გემსგავსოს შენ?

ყოფილსაჲს სიძულადსა ზე ჩემსა, მამყონი უთხოვედსა ჩემსა სიძულადსა. ¹⁴ და მე მარადის გესვიდე შენ და შევსძინო ყოველსა ზედა ქებასა შენსა. ¹⁵ პირი ჩემი უთხრობდეს სიძართლესა შენსა, ყოველსა დღესა მაცხოვარებასა შენსა, რამეთუ არა ვიცოდე მწიგნობრებისაჲ. ¹⁶ შევიდე მე ძლიერებითა უფლისაჲთა; უფალო, მოვიქსენო სიძართლე შენი მხოლოდსაჲ. ¹⁷ ღმერთო ჩემო, რაოდენი მასწავე მე სიყრმით ჩემითგან, და მოაქამომდე მიუთხრობდე საკვრველებათა შენთა. ¹⁸ და მიმკცოვნებადმდე და სიბერედმდე, ღმერთო ჩემო, ნუ დამაგდებ მე, ვიდრემდის მიუთხრა მკლავი შენი ყოველსა ნათესავსა მომავალსა; ძლიერებაჲ შენი და სიძართლე შენი, ¹⁹ ღმერთო ჩემო, მიმაღლადმდე, რაოდენი მიყავ მე დიდძალი, ღმერთო, ვინ გემსგავსოს შენ?

სირცხვილითა და შერცხვენიტ შეიმოსონ ჩემთვის ავის მაძიებლები. ¹⁴ მე კი მუდამ შენი იმედით ვიქნები და გავამრავლებ შენს ქება-დიდებას. ¹⁵ ჩემი პირი აუწყებს შენს სიძართლეს, ყოველდღე აუწყებს შენს მაცხოვარებას, რადგან არ შემიძცვია მწიგნობრული ცოდნა. ¹⁶ შევალ მე უფლის სიმძლავრით; უფალო, გავიხსენებ შენს სიძართლეს, მხოლოდ შენსას. ¹⁷ ღმერთო ჩემო, რაოდენი მასწავლე სიყრმიდანვე, და აქამდეც ვაუწყებ შენს საკვირველებებს. ¹⁸ მხცოვანებამდე და სიბერემდე ნუ მიმატოვებ, ღმერთო ჩემო, სანამ არ ვაუწყებ შენი მკლავის შესახებ ყველა მომავალ მოდემას, – შენს ძლიერებას და შენს სიძართლეს! ¹⁹ ღმერთო ჩემო, უზენაესო, რაოდენი ჰქმენ ჩემთვის, ღმერთო, ვინ არის შენი მსგავსი?

²⁰ რაოლენნი მიჩუენენ მე ჭირნი მრავალნი და ძურნი, და მომაქციე და მაცხოვ-
ნე მე, და უფსკრულთაგან ქუეყანისათა აღმომიყვანე მე. ²¹ განამრავლე ჩემ ზე-
და დიდებულებაჲ შენი და მომაქციე და ნუგეშინის-მეც მე და უფსკრულთაგან
ქუეყანისათა კუალად აღმომიყვანე მე. ²² და რამეთუ მეცა აღგიარო შენ, ერსა
შორის, უფალო, ჭურებითა საფსალმუნისაჲთა ჭეშმარიტებაჲ შენი, ღმერ-
თო, გიგალობდე შენ ებნითა, წმიდაო ისრაწლისაო. ²³ იხარებდენ ბაგენი ჩემ-
ნი, რაჟამს გიგალობდე შენ და სულიცა ჩემი, რომელი იქსენ. ²⁴ უფროჲს და
ენაჲცა ჩემი მარადლე იტყოდის სიმართლესა შენსა, რაჟამს ჰრცხუენოდის და
კდებულ იყვნენ, რომელნი ეძიებენ ძურსა ჩემსა.

²⁰ *ქალაქი ჩემი მარადლე იტყოდის სიმართლესა შენსა, რაჟამს ჰრცხუენოდის და კდებულ იყვნენ, რომელნი ეძიებენ ძურსა ჩემსა.* ²¹ *ღმერთო, გიგალობდე შენ ებნითა, წმიდაო ისრაწლისაო.* ²² *ღმერთო, გიგალობდე შენ ებნითა, წმიდაო ისრაწლისაო.* ²³ *ღმერთო, გიგალობდე შენ ებნითა, წმიდაო ისრაწლისაო.* ²⁴ *ღმერთო, გიგალობდე შენ ებნითა, წმიდაო ისრაწლისაო.*

²⁰ რაოლენი გასაჭირი და სიავე მიჩვენე, მაგრამ შემობრუნდი და მანუგეშე, და
ამომიყვანე დედამიწის უფსკრულებიდან. ²¹ განამრავლე ჩემზე შენი დიდება,
შემობრუნდი და ნუგეში მეცი და დედამიწის უფსკრულებიდან კვლავ ამო-
მიყვანე. ²² და მეც გალიარებ შენ ერებს შორის, უფალო, საფსალმუნე საკრა-
ვებით ვადიდებ შენს ჭეშმარიტებას, ღმერთო, გიგალობებ ებნით, ისრაელის
წმიდაო. ²³ გაიხარებენ ჩემი ბაგენი, როდესაც გიგალობებ და ჩემი სულიც,
რომელიც იხსენი. ²⁴ და ჩემი ენაც დღენიდავ იტყვის შენს სიმართლეს, რო-
დესაც შერცხვებიან და სირცხვილით აივსებიან ჩემთვის ავის მადიებლები.

71. სოლომონისთვის ფსალმუნი

¹ ღმერთო, საშველი შენი მეუფესა მიეც და სიმართლე შენი ძესა მეუფისასა ² განშჯად ერისა შენისა სიმართლით და გლახაკთა შენთა განკითხვით. ³ მიიღედ მთათა მშჯლობაჲ ერისაჲ და ბორცუთა სიმართლე. ⁴ განკითხნეს გლახაკნი ერისანი და აცხოვნეს ნაშობნი დავრლომილთანი და დაამდაბლოს ცილისმწამებელი. ⁵ და თანა ეგოს მზისა და წინა მთოვარისა ნათესავითი ნათესავადმდე. ⁶ გარდამოკდეს ვითარცა წუმაჲ საწმისსა ზელა და ვითარცა ცუარი რაჲ ცურინ ქუეყანასა ზელა. ⁷ გამოაბრწყინვოს დღეთა მისთა სიმართლე და მრავალი მშჯლობაჲ, ვიდრემდის განკვდეს მთოვარე. ⁸ და უფლებდეს იგი ზღვითი ზღუადმდე და მდინარითგან კიდემდე სოფლისა.

71. ԱՂՆՁԳՁԻՆԵՎՍ ՓՆԸՆԳՈՒՄ

¹ ՈՅՊԻՄԱՍ, ԵՐԵՋՊՈՒ ԿՊԻՆ ԹՊԱԿՊՍԵ ՅՊՂ ՇԵ ՆԻՔԻՄԱՌՈՒՊ ԿՊԻՆ ԹՊՍԵ ՅՊԱԿՎԻՍԵՐԵ ² ԼԵՆԵՋԵՇ ՊԻՐԻՍԵ ԿՊԻՐԻՍԵ ՆԻՔԻՄԱՌՈՒՄ ՇԵ ԿՊԱՐԵԼԻՄԵ ԿՊԻՄԵ ԿՐԻՆԻՄՈՒԼՊՈՒՄ. ³ ԹՐՈՒՊՇ ԹԱՐԱՐ ԹՅՎՅԱԿԵՐ ՊԻՐԻՍԵ ՇԵ ԿՍԻՆԼԱԿԱՐ ՆԻՔԻՄԱՌՈՒՊ. ⁴ ԼԵՆԻՊԻՄԵՆԻՍ ԿՊԱՐԵԼԻՆԻ ՊԻՐԻՍԵՐԻ ՇԵ ԵՐԵՆԱՊԻՆԻՍ ԻՐԿԱԿԻՆԻ ՇԵՊԻՄՅԱՌԱՐԻՆԻ ՇԵ ՇԵՐՅԵԿՈՍԱՆ ԼՐՈՒՆՅՈՒՆԹՊԿՊՈՒՄ. ⁵ ԾԵ ԱՐԻՆԵ ՊՊԿԱՆ ՅՆԻՐԵ ՇԵ ԽՐԻՆԵ ԹՈՍՊՐԵՄԻՐԻՍԵ ԻՐԱՊՍԵՐՊՈՒՄ ԻՐԱՊՍԵՐՊԵՇՅՅՊ. ⁶ ԼԵՄՅԵՍԱԿՅԻՍ ՊՐԱՐԵՄԻԼԵ ԼՈՒՅԵՐ ՆԵՐԹԻՐԻՍԵ ԻՊՇԵ ՇԵ ՊՐԱՐԵՄԻԼԵ ԼԱԿԵՄԻ ՄԻՐԵ ԼԱԿՈՒՄ ԿԱԿՊԵՐԻՐԵՆԵ ԻՊՇԵ. ⁷ ԼԵՍԱՐԵԿԻՊԿԻՐԻՍԱՆ ՇՈՊՈՒՐ ԹԻՍԱՐ ՆԻՔԻՄԱՌՈՒՊ ՇԵ ՅԻՐԵՊԵՐՈՒ ՅՅՎՅԱԿԵՐ, ՊՐՇԻՊՅՆԻ ԿՐԻՆԻՊՅԻՍ ԹՈՍՊՐԵՄԻՊ. ⁸ ԾԵ ԱԿՊՈՒԿՅԻՍ ԻՊԻ ԻՍՊՈՒ ԻՍԱԿԵՇՅՅՊ ՇԵ ՅՅԻՐԵՄԻՄՊԵՐԻՆ ԿՅՊՅՅՅՊ ՆԱԿՎԻՍԵ.

71. სოლომონის* შესახებ, ფსალმუნი

¹ ღმერთო, უბოძე მეფეს შენი მსჯავრი, და შენი სიმართლე – მეფის ძეს, ² შენი ერის სიმართლით განსასჯელად და შენი გლახაკების განკითხვისათვის. ³ მიიღონ მთებმა მშვილობა ერისათვის და ბორცვებმა – სიმართლე. ⁴ განსჯის ერის გლახაკთ, იხსნის დავრლომილთა შვილებს, და დაამდაბლებს ცილისმწამებელს. ⁵ და იქნება მზესთან და უწინარეს მთვარისა, თაობიდან თაობამდე. ⁶ გადმოვა წვიმასავით საწმისზე და ცვარივით დაეპკურება დედამიწას. ⁷ გამოაბრწყინებს თავის დღეებში სიმართლეს და დიდ სიმშვიდეს, სანამ არ გაქრება მთვარე. ⁸ და იბატონებს იგი ზღვიდან ზღვამდე და მდინარიდან – ქვეყნიერების კიდემდე.

⁹ მის წინაშე პირველად ჰინდონი შეუვრდენ, და მტერნი მისნი მიწასა ლომნიდენ. ¹⁰ მეფეთა თარშისათა და ჭალაკთა ძლუენი შეწირონ მისა, მეფეთა არაბიაჲსათა და საბაჲსათა ძლუენი მთართუან მას. ¹¹ და თაყუანის-სცემდენ მას ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, და ყოველნი წარმართნი ჰმონებდენ მას; ¹² რამეთუ იქსნა გლახაკი ძლიერისაგან და დავრდომილი, რომლისა არა იყო მწე. ¹³ ჰრიდოს გლახაკსა და დავრდომილსა და სულნი გლახაკთანი აცხოვნეს. ¹⁴ აღნადგინებისაგან და სიცრუვისა იქსნეს სულნი მათნი, და პატიოსან იყოს სახელი მისი მათ წინაშე. ¹⁵ და ცხოვნდეს და მოეცეს მას ოქროჲსა მისგან არაბიაჲსა, და ილოცვიდენ მისთვის სამარადისოდ, ყოველსა დღესა აკურთხევედენ მას. ¹⁶ იყოს სიმტკიცე ქუეყანასა შინა თავსა ზედა მთათასა,

⁹ **ძის ქონიყუ არიყოთრეწ არიშანი ყუაყოთრეწი, ზე მღუთნი შინი შიორსე რაყნიშენი.** ¹⁰ **ბეყოთრე თრეყრსორსე ზე ყრორხორე მთაყინი ყუროთანი შირე, ბეყოთრე რორეყრსორსე ზე სრეყრსორსე მთაყინი შრე-რითორსე შირე.** ¹¹ **ბრე თრეყოთრე-სრეშენი შირე ყაყოთანი ბეყოთრე რაყოთრე-რსორსე, ზე ყაყოთანი თრეშენთანი რმანიყრეწი შირე;** ¹² **ბრეშეთაყ რსორსე ზორეღრე მთოყოთრეღრე ზე ბრეშენიშორსე, მთორსე რორე რყა ბეყო.** ¹³ **სორიშანი ზორეღრესე ზე ბრეშენიშორსე ზე საყრანი ზორე-ღრეხორსე რეყრეშენი.** ¹⁴ **ბრეშენიშენიყრსორსე ზე სრეშენიყრსორსე რსორსე-ნიყსა საყრანი შორსე, ზე რრეშენი რყას სრეღყოთ შირე შრე თონიყუ.** ¹⁵ **ბრე რეყოთრეწი ზე შორსე შირე რაყრსორსე შირეღრე რორეყრსორსე, ზე რთორსეწი შირეშენი სრეშენიშენიშენი, ყაყოთრე ბოთრე რეყოთრეწი-წი შირე.** ¹⁶ **სყას სრეშენიყ რაყოთრე-რსორსე ყრსე თრეორსე რეწე შორსორსე,**

⁹ მას პირველნი ეთობებლნი* დაემორჩილებიან და მისი მტრები მიწას ალოკავენ. ¹⁰ თარშისა და კუნბულთა მეფენი ძღვენს შესწირავენ მას, არაბეთისა* და საბას* მეფენი ძღვენს მთარმევენ მას. ¹¹ და თაყვანს სცემენ მას მთელი დედამიწის მეფენი და ყველა ერი დაემორჩილება მას. ¹² რადგან იხსნა გლახაკი ძლიერისაგან და დავრდომილი, რომელსაც არ ჰყავდა შემწე. ¹³ გაუფრთხილდება გლახაკს და დავრდომილს და გლახაკთა სულებს გადაარჩენს. ¹⁴ ვახშისა და სიცრუისაგან იხსნის მათ სულებს და პატივით იქნება მოსილი მისი სახელი მათ წინაშე. ¹⁵ ილოცვლებს და მისცემენ მას არაბეთის ოქროს, და ილოცებენ მისთვის სამარადისოდ, მთელი დღე აკურთხებენ მას. ¹⁶ იქნება ძლიერება დედამიწაზე, მთის მწვერვალებზე,

ზეშთა ამაღლდეს უფროჲს ლიბანისა ნაყოფი მისი, და ყუაოდიან ქალაქით გამო, ვითარცა თივაჲ ქუეყანისაჲ. ¹⁷ იყოს სახელი მისი კურთხეულ უკუნისამდე; უწინარეს მზისა ეგოს სახელი მისი და პირველ მთოვარისა საყდარი მისი; მისა მიმართ იკურთხეოდიან ყოველნი ტომნი ქუეყანისანი, და ყოველი თესლები ჰნატრიდეს მას. ¹⁸ კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაჲლისაჲ, რომელმან ყვის საკურველი მხოლომან. ¹⁹ და კურთხეულ არს სახელი წმიდაჲ დიდებისა მისისაჲ უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე, და აღივსოს დიდებითა მისითა ყოველი ქუეყანაჲ. იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

მოაკლდეს გალობანი და ვითისნი, ძისა იესესნი.

ნაყუთჲ რპროუშჲს აყუთისას რაყენისჲ ნეყაყუ შისჲ, ჳჲ ყაყრ-
აშჲრჲნ ირორჲრჲთ ჟჲშჲ, ჟრთრჲმჲლჲ თრჲრჲო ირაყენისჲრჲო. ¹⁷ სჲს
სრჲლჲთჲ შისჲ ჲაყმთლჲყაყმ აჲჲაყნისჲშჲჲ; აყრჲრჲმჲლჲს შჲრისჲ ჟჲჲს
სრჲლჲთჲ შისჲ ჳჲ რჲმჲრჲთჲ შთარჲრჲმისჲ სრჲჲშჲრჲ შისჲ; შისჲ შ-
შჲრჲთჲ რჲაყმთლჲყაშჲრჲნ ჲარჲრჲთჲნ ჲაშჲნჲ ირაყენისჲრჲნ, ჳჲ ჲარჲრჲთჲ
თრჲსრჲლჲყჲ რჲნრჲლჲმჲრჲშჲს შჲს. ¹⁸ ჲაყმთლჲყაყმ რჲმის აყრჲრჲთჲ რჲშჲრჲ-
თჲ რსმრჲლჲრისჲო, მრჲშჲრჲმჲრჲნ ჲრჲრის სრჲლჲმრჲრჲთჲ შჲლჲრჲმჲრჲნ. ¹⁹ ჳჲ
ჲაყმთლჲყაყმ რჲმის სრჲლჲთჲ რჲშჲრჲო ჳჲშჲრჲსჲრჲ შისრისჲო აჲჲაყნისჲშ-
ჲჲ ჳჲ აჲჲაყნისჲო აჲჲაყნისჲშჲჲ, ჳჲ რჲრჲრისას ჳჲშჲრჲყუთრჲ შისრთრჲ
ჲარჲრჲთჲ ირაყენისჲო. რჲრჲრჲნ, რჲრჲრჲნ.

ჳჲშჲრჲყჲო

შარჲრჲშჲს ჟჲლრჲაყენი ჳჲრჲრთრისნი, მისჲ რჲსრჲსნი.

– ლიბანზე მალა აღზევდება მისი ნაყოფი, და აღმოცენდებიან ქალაქიდან, ვითარცა მიწის ბალახი. ¹⁷ იქნება მისი სახელი კურთხეული უკუნისამდე; მზეზე უწინარესია სახელი მისი, და მთვარემდეა საყდარი მისი; მასში იკურთხებიან ღვთაების ყოველნი ტომნი და ყოველი მოდგმა შენატრებს მას. ¹⁸ კურთხეულია უფალი ღმერთი ისრაელისა, მხოლოდ ის იქმს საკვირველებებს. ¹⁹ და კურთხეულია მისი დიდების სახელი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე, და აღივსება მისი დიდებით მთელი ღვთაებისა. იყოს, იყოს!

დიდება

დასრულდა ფსალმუნები დავითისა, იესეს* ძისა.

72. ფსალმუნი ასაფისა, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ

¹ ვითარ კეთილ არს ისრაჲლისა ღმერთი გულითა წრფელთათჳს, ² ხოლო ჩემი, კნინლადა, შემიძრწუნდეს ფერკნი, მცირედლადა, შემიცთეს სღვანი ჩემნი. ³ რამეთუ ვეშურე უშჯულოთა, მშჯლობასა რაჲ ცოდვილთასა ვხედევდ. ⁴ რამეთუ არა არს ახილვაჲ სიკუდილსა შინა მათსა და სიმტკიცე გუემათა შინა მათთა. ⁵ შრომასა კაცთა თანა არა შურებიან და კაცთა თანა ივინი არა იტანჯვნენ. ⁶ ამისთჳს შეიპყრნა ივინი ამპარტავანებაჲმან სრულიად, შეიმოსეს უღმრთოებაჲ და სიცრუეე თჳსი. ⁷ და გამოკდეს, ვითარცა ცმელისაგან სიცრუეე მათი, რამეთუ ვიღოდეს ივინი ზრახვითა გულისაჲთა. ⁸ განიზრახეს

72. פִּלְסֶטֶק־דָּוִד לְעַלְיָן, פְּסַלְמֵי דָּוִד לְעַלְיָן, פְּסַלְמֵי דָּוִד לְעַלְיָן

¹ *Դիտարի կეთილ არի ისრაელისა ღმერთი გულითა წრფელთათჳს,* ² *ხოლო ჩემი, კნინლადა, შემიძრწუნდეს ფერკნი, მცირედლადა, შემიცთეს სღვანი ჩემნი.* ³ *რამეთუ ვეშურე უშჯულოთა, მშჯლობასა რაჲ ცოდვილთასა ვხედევდ.* ⁴ *რამეთუ არა არს ახილვაჲ სიკუდილსა შინა მათსა და სიმტკიცე გუემათა შინა მათთა.* ⁵ *შრომასა კაცთა თანა არა შურებიან და კაცთა თანა ივინი არა იტანჯვნენ.* ⁶ *ამისთჳს შეიპყრნა ივინი ამპარტავანებაჲმან სრულიად, შეიმოსეს უღმრთოებაჲ და სიცრუეე თჳსი.* ⁷ *და გამოკდეს, ვითარცა ცმელისაგან სიცრუეე მათი, რამეთუ ვიღოდეს ივინი ზრახვითა გულისაჲთა.* ⁸ *განიზრახეს*

72. ასაფის ფსალმუნი. გალობა ასურელის* მიმართ

¹ რაოდენ კეთილია ისრაელის მიმართ ღმერთი გულით წრფელთათვის! ² მე კი კინალამ შეძერყა ფერხნი, ცოტაც და ამიცდებოდა ნაბიჯები. ³ რადგან შემშურდა უსჯულოთა, როდესაც დავინახე ცოდვილთა სიმშვიდე. ⁴ რადგან არ არის მხილება მათი სიკვდილისას და მათი გვემა არ არის მძიმე. ⁵ ადამიანებთან ერთად არ შრომობენ და მათთან ერთად არ იტანჯებიან. ⁶ ამიტომ სრულად შეიპყრო ისინი ამპარტავნებამ, გაეხვივნენ თავიანთ უღმრთოებასა და სიცრუეში. ⁷ როგორც ქონიდან, ისე გადმოდის მათი სიცრუე, რადგან მიჰყვებიან თავიანთ გულისთქმებს. ⁸ განიზრახეს

და იტყოდეს უკეთურებით და სიცრუევსა მალლად ზრახვიდეს. ⁹ დადევს ცათა შინა პირი მათი, და ენაჲ მათი ეთრია ქუეყანასა ზედა. ¹⁰ ამისთვის მოიქცეს ერი ჩემი აქავე, და დღენი სრულნი იპოვნენ მათ თანა. ¹¹ და თქუეს: ვითარმე აგრძნა ღმერთმან, და ანუ არსმეა მეცნიერებაჲ მალლისა თანა? ¹² აჰა, ესერა, ესე ცოდვილნი წარმართებულ არიან და უპყრიეს სიმდიდრე მათი უკუნისამდე. ¹³ და ვთქუ: ცუდად სამე განვიმართლე გული ჩემი და დავიბანენ უბრალოდ კელნი ჩემნი. ¹⁴ და ვიყავ მე ტანჯულ ყოველსა დღესა და მხილებაჲ ჩემი განთიად. ¹⁵ და ვთქუ, ვითარმედ: უთხრა ესრეთ: აჰა, ესერა, ნათესავსა შვილთა შენთასა აღუთქუ. ¹⁶ და გულსა მომი კდა ცნობად, ესე არს შრომაჲ ჩემი ჩემ წინაშე, ¹⁷ ვიდრემდის შევიდე მე სიწმიდესა ღმრთისასა და გულის კმა-ვეო აღსასრული მათი.

ზე იღყაშის აქიეთაჲთაჲთა ზე სიციხეჲთაჲთა ზე იხილეთაჲთა.
⁹ **ღეჭეთაჲთა ქვეშე ყანი იანი ზედა, ზე იხილეთა ზედა იხილეთა ქვეშე იხილეთა ზედა.** ¹⁰ **მისთვის შირი იხილეთა ზედა იხილეთა, ზე იხილეთა ზედა იხილეთა ზედა.** ¹¹ **ღეჭეთაჲთა ქვეშე იხილეთა ზედა იხილეთა ზედა იხილეთა ზედა.** ¹² **აჰა, ესერა, ესე ცოდვილნი წარმართებულ არიან და უპყრიეს სიმდიდრე მათი უკუნისამდე.** ¹³ **და ვთქუ: ცუდად სამე განვიმართლე გული ჩემი და დავიბანენ უბრალოდ კელნი ჩემნი.** ¹⁴ **და ვიყავ მე ტანჯულ ყოველსა დღესა და მხილებაჲ ჩემი განთიად.** ¹⁵ **და ვთქუ, ვითარმედ: უთხრა ესრეთ: აჰა, ესერა, ნათესავსა შვილთა შენთასა აღუთქუ.** ¹⁶ **და გულსა მომი კდა ცნობად, ესე არს შრომაჲ ჩემი ჩემ წინაშე,** ¹⁷ **ვიდრემდის შევიდე მე სიწმიდესა ღმრთისასა და გულის კმა-ვეო აღსასრული მათი.**

და უკეთურად ალაპარაკდნენ და სიცრუეს მედიდურად ამბობენ. ⁹ ცას დაადეს თავიანთი პირი და ენა მიწაზე ათრიეს; ¹⁰ ამიტომ შებრუნდა ჩემი ერი აქეთ, და მათი დღენი დასრულებული აღმოჩნდა. ¹¹ და თქვეს: „როგორ მიხვდება ღმერთი, და ანკი აქვს შემეცნება უზენაესს? ¹² აჰა, ცოდვილნი წარმატებულნი არიან და სამუდამოდ მათ ხელში რჩება სიმდიდრე“. ¹³ და ვთქვი: „მაშ ამაოდ ვზრუნავდი გულის სიმართლისათვის და ვიბანდი უბიწოებით ხელებს, ¹⁴ ვიტანჯებოდი მთელი დღე და ვამხელდი საკუთარ თავს განთიადისას“. ¹⁵ და ვთქვი: „ასე ვილაპარაკო, განა ამას უნდა შევპირდე შენს შვილთა მოდგმას?“ ¹⁶ და შევეცადე გაგებას; მძიმე შრომაა ჩემს წინაშე, ¹⁷ სანამ შევალ ღმერთის სიწმიდეში და მივხვდები მათ აღსასრულს:

18 ხოლო ზაკუვისა მათისათჳს დასდევ მათოჳს ბოროტი და დაამკუნ ივინი ამპარტავანებასა ოდენ მათსა. 19 ვითარდა იქმნეს მოსაოკრებელ მყისსა შინა, მოაკლდეს, და წარწყმდეს უძჯულოებისა მათისათჳს? 20 ვითარცა სიზმარი განლჳებულისაჲ, უფალო, ქალაქსა შენსა ზატი მათი შეურაცხ-ჰყო. 21 რამეთუ აღეტყინა გული ჩემი, და თირკმელნი ჩემნი იცვალნეს. 22 და მე შეურაცხ ვიქმენ და არა გულისკმა-ვყავ; ვითარცა პირუტყვ შევირაცხე შენ წინაშე. 23 და მე მარადის შენ თანა ვარ, მი ჰყარ კელი მარჯუენე ჩემი. 24 და ზრახვითა შენითა მიძლოდე მე და დიდებითა შემიწყნარე მე. 25 რამეთუ რაჲ ძეს ჩემი ცათა შინა, და შენგან რაჲ ვინებე ქუეყანასა ზედა? 26 მოაკლდა გულსა ჩემსა და კორცთა ჩემთა; ღმერთი გულისა ჩემისაჲ და ნაწილ ჩემდა არს ღმერთი უკუნისამდე.

18 **Էառաս նահպարսւր թրտրառայն ՅրևՅոյր թրտայն ցստիսը Յր Յրեթգապոյն ոչոնս ղթարսիւրհրհոյցսսւ աՅոյն թրտսւր.** 19 **Դառուիւր իթնոյն թասրսպոիւցդոս թպրսսւ ցոնս, թարհոճոյն, Յր լրսիւլթՅոյն սպցջսպոսոպոյցսսւ թրտրառայն?** 20 **Դառուիւր սոճթնսի ղրհոյլոիւցսպ-ոսսւրս, սպրոսս, լրոսուլսս ցոյնսս լրլր թրտ ցոյսպոսիւրլլ-ոսպ.** 21 **Իլթոյոսս ղոյոլլլոնս ղսպոս լոյթս, Յր տոսիկսթոյոնս լոյթնս ղլ-ոյրոսնոյն.** 22 **Ծր թո ցոյսպոսիւրլլ ղոյլթնոյն Յր ղոս ղսպոսսսթթ-ոյլլոյր; ղրտրսիւր սոսսսլլլլ ցոյլլոսիւրլլլ ցոյն լոսնսցոյ.** 23 **Ծր թո թրտսրՅրս ցոյն տրնս ղրս, թոսլրս կոյոս թրտսլլոյնոյ լոյթս.** 24 **Ծր նսիւրլրտր ցոյնտր թոսոսՅոյ թո Յր ՅրՅոյցտր ցոյթոլլոնսիւլ թո.** 25 **Իլթոյոսս սոս լոյն լոյթս լրտր ցոնս, Յր ցոյնոյն սոս ղոսնոյլլ լսպոյլլոնսսս նոՅր?** 26 **Թարհոճոյն ղսպոսսս լոյթսսս Յր կսսիւրտր լոյթոս; ղթոյոսս ղսպոսսս լոյթսսս Յր հրլոսս լոյթՅր ղոսն ղթոյոսս սպկսպոնսսսՅոյ.**

18 შენ დაუდგინე მათ ბოროტი თავიანთი მზაკვრობისათვის და დაამხე ისინი თავიანთი ამპარტავნებისათვის. 19 როგორ უეცრად გაპარტახდნენ, შემცირდნენ და წარწყმდნენ თავიანთი უსჯულოებისათვის! 20 როგორც გაღვიძებულის სიზმარს, უფალო, შეურაცხჰყოვე შენს ქალაქში მათ სახეს. 21 რადგან აღევზნო ჩემი გული და ჩემი თირკმელები შეიცვალნენ, 22 და გავხდი შეურაცხი და ვერაფერს მივხვდი; პირუტყვივით ვიყავი შენს წინაშე. 23 მაგრამ მე მუდამ შენთანა ვარ, შენ მომიკიდე ხელი მარჯვენაში, 24 და შენი განზრახვებით მიძლევბოდი და დიდებით მიმიღე მე. 25 რადგან რა გამაჩნია ცათა შინა და რა ვინებე შენს გარეშე ქვეყანაზე? 26 დაუძღურდა გული ჩემი და ხორცი ჩემი; ღმერთი ჩემი გულისა, ჩემი წილხვედრია – ღმერთი უკუნისამდე.

²⁷ რამეთუ, აჰა ესერა, რომელთა განიშორნეს თავნი თვსნი შენგან, იგინი წარ-
წყმდენ; და მოსრენ ყოველნი, რომელნი განგიდგეს შენგან. ²⁸ ხოლო ჩემი მი-
ახლება ღმრთისა კეთილ არს; დადებად უფლისა მიმართ სასობაჲ ჩემი, მი-
თხრობად ჩემდა ყოველი ქებულებაჲ შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა.

73. გულისკმის-ყოფისათჳს, ასაფისა

¹ რად განგვშორენ ჩუენ, ღმერთო, სრულიად? განრისხდა გულისწყრომაჲ
შენი ცხოვართა ზედა სამწყსოჲსა შენისათა. ² მოიკსენე კრებული შენი, რომელ
მოიგე დასაბამითგან; იკსენ კუერთხითა მკუდრობისა შენისაჲთა მთაჲ სიონი
ესე, რომელსა დაემკვდრე მას შინა. ³ აიხუენ კელნი შენნი ამპარტავანებასა

²⁷ *Խեժողոսայ, ռուր ղևսուիւ, մամօրոտու զհրահայսմինդև տուրնի ասնն
պրնդրն, ղուրն լուսուպՅՅին; Զը Յասնիդն պարսրանն, մամօրանն զհր-
հաճճդևս պրնդրն. ²⁸ Ըստաս խիժ թուրաղպուս ոճմտուսը հղտուս ղմն;
ԶըճճդուՅ պարսուսը թաժըմտ սըսնողպուս խիժ, թաղնմասպըՅ խիժՅը
պարսրանն փղպարողպուս պրն պցղտուր ղնպարսուսը սրաննսըտու.*

73. ԼՂՆԼԿԳԼ-ԿՁՓԼՆԸԴԳՆ, ԸՆԸՓԼՆԸ

¹ *ԽըՅ զհրնդպսամիդն խպղն, ոժղմտաս, სიხყოროճ? զհრնმისըՅը
ղպարსրուպմამթօ պրն ըղարուրմտուր նղՅը სըժուպსასը պրնրსըտու.
² Թարսըսղնղ հիղպարու պրն, մამօրա թարղղ ճըსըպըթարղըն; ղսըսղն
հպղղմտըտուր ՅիլՅմասըსը պրնրსըտուր թարօ სრանն ղსղ, մამօրանն
ճըղժիլՅմիղ թըს պրն. ³ Ըղպղղն Կղրանն պրնն ղժարմըღըღընղպըსը*

²⁷ რადგან აჰა, ვინც თავს შენგან განიშორებს, წარწყმდება; შენ შემუსრე ყვე-
ლა, ვინც შენ განგიდგა. ²⁸ ხოლო ჩემი მიახლოება ღმერთთან კეთილია! ღმერ-
თზე ვამყარებ იმედს, რათა ვაუწყო შენი ქება სიონის ასულთა კარიბჭეებში.

73. განსასწავლად, ასაფისა

¹ რატომ განგვიშორე ჩვენ, ღმერთო, სრულიად? აღგეზნო შენი გულისწყ-
რომა შენი სამწყსოს ცხვრებზე. ² გაიხსენე შენი კრებული, რომელიც მოი-
პოვე დასაბამიდან; გამოიხსენი შენი სამკვიდრებელის კვერთხი – ეს მთა სი-
ონი, რომელზედაც დაემკვიდრე. ³ აღმართე შენი ხელი მათი ამპარტავნების

მათსა ზედა სრულიად; რაოდენმე ეუკეთურა მტერი სიწმიდესა შენსა? ⁴ და იქადეს მოძულეთა შენთა შორის დღესასწაულსა შენსა, დასხნეს სასწაულნი მათნი სასწაულად, და არა ცნეს, ⁵ ვითარცა გამოსავალსა ზესკნელსა. ⁶ ვითარცა მალნარსა შინა ხე, ცულითა დაკოდნეს ბჭენი მათნი, რაფთურით ცულითა და წერაქვთა დაამკუეს იგი. ⁷ დაწუეს ცეცხლითა სიწმიდე შენი, ქუეყანასა ზედა შეაგინეს კარავი სახელისა შენისაჲ. ⁸ თქუეს გულითა მათითა და ნათესავთა მათთა ერთად: მოვედით და დავადუმნეთ ყოველნი დღესასწაულნი ღმრთისანი ქუეყანი. ⁹ რამეთუ სასწაული მათი ჩუენ არა ვიხილეთ; არღარავინ არს წინაწარმეტყუელ, და ჩუენ არა ვინ გვცნნეს მერმეცა. ¹⁰ ვიდრემდის, ღმერთო, გაყუედრებდეს მტერი,

შრთსუ ზუჭუ სიხაყოფუ; იორაჭუნძუ უაქყოთაჲსუ შღუი სიწმიჭუსუ ყუინსუ? ⁴ დუ იქადუს შაძიყოფითუ ყუინთუ ყაიისუ ჳიუსრსორაყოფისუ ყუინსუ, ჳრსღნუს სრსორაყოფისუ შრთის სრსორაყოფუ, ჳრ რიუღ ნღის, ⁵ ჴორიღლუ ჴრშასრყოფისუ ჴრსღნოფისუ. ⁶ ჴორიღლუ შრინრიღისუ ყრინუ ღუ, ღყოფითუ ჳრღაჭნუს ყღუინი შრთის, იორაყოფითათ ღყოფითუ ჳრ ღოქორიქითუ ჳრღშკაყოფის უჴუ. ⁷ დრყოფის ღრღყოფითუ სიწმიჭუ ყუინი, იქაყოფინსუ ზუჭუ ყურეჴინის ჴრმიღორ სრღყოფისუ ყუინსუა. ⁸ ჴრყოფის ჴყოფითუ შრთითუ ჳრ ჩრთოფისყოფითუ შრთითუ ჴქითუღ: შაყოფითუ ჳრ ჳრყოფაქმნოთ ყაყოფისი ჳიუსრსორაყოფისი იძიითორისინი იქაყოფინოთ. ⁹ ჴრშოთაჲ სრსორაყოფისუ შრთი სყოფინ რიუღ ჴრღყოფით; რიუღორიღორინ რიღის ღრინოფრინძუღყოფითუ, ჳრ სყოფინ რიუღ ჴრინ ჴუქღნინისუ შოქმძულუ. ¹⁰ ჴრჭიოქმწის, იძოქითათ, ჴრყოფაქმნოქმწის შღუი,

წინააღმდეგ ბოლოს და ბოლოს! რამდენი უკეთურება ჩაიდინა მტერმა შენს სიწმიდეში! ⁴ გვექადებოდნენ შენი მოძულენი შენს დღესასწაულზე, დადეს თავიანთი ნიშნები ნიშნებად და ვერ მიხვდნენ ⁵ როგორც ზესკნელის გამოსასვლელში. ⁶ როგორც მალნარ ტყეში ხე, ცულით დაჩეხეს მისი კარიბჭე, ნაჯახით და წერაქვით დაამხეს იგი. ⁷ გადაწვეს ცეცხლით შენი სიწმიდე, შეაგინეს დედამიწაზე შენი სახელის კარავი. ⁸ თქვა თავის გულში მათმა მოღვამმა: „მოდით, დავადუმოთ დედამიწაზე ღმერთის ყოველი დღესასწაული“. ⁹ რადგან მათ ნიშნებს ვერ ვხედავთ, – აღარ არის წინასწარმეტყველი, და ვერავინ გვიცნობს შემდგომში. ¹⁰ როდემდე უნდა გვიცხოვოს მტერმა,

განარისხებდეს მკლომი სახელსა შენსა სრულიად? ¹¹ რად გარე-მიიქცევ კელსა შენსა და მარჯუენესა შენსა წიაღადვე შენდა სრულიად? ¹² ხოლო ღმერთმან, მეუფემან ჩუენმან წინასაუკუნეთამან, შექმნა ცხორებაჲ შორის ქუეყანასა. ¹³ შენ განამტკიცე ძალითა შენითა ზღუაჲ, შენ შეკმუსრე თავები ვეშაბთაჲ წყალთა ზედა; ¹⁴ შენ შეკმუსრე თავი ვეშაპისაჲ მის და მიეც იგი საჭმელად ერსა მას ჰინდოეთისასა. ¹⁵ შენ გამოადინენ წყარონი და მდინარენი, შენ განაკმენ მდინარენი ითამისანი. ¹⁶ შენი არს ღლე და შენი არს ღამე; შენ დაამტკიცე ნათელი და მზე. ¹⁷ შენ შეკმენ ყოველნი საზღვარნი ქუეყანისანი; შენ დაჰბადე ზაფხული და არე. ¹⁸ ესე მოიქსენე; მტერმან აყუედრა უფალსა და ერმან უგუნურმან განარისხა სახელი შენი.

ჯენრისისეჲსი სრულიად? ¹¹ **ჯენრისისეჲსი სრულიად?** ¹² **ჲსი სრულიად?** ¹³ **ჲსი სრულიად?** ¹⁴ **ჲსი სრულიად?** ¹⁵ **ჲსი სრულიად?** ¹⁶ **ჲსი სრულიად?** ¹⁷ **ჲსი სრულიად?** ¹⁸ **ჲსი სრულიად?**

უფალო, და განარისხოს შენი სახელი მომხდურმა სრულიად? ¹¹ რატომ აბრუნებ უკან შენს ხელს და შენს მარჯვენას შენს წიაღში საბოლოოდ? ¹² ხოლო ღმერთმა, ჩვენმა მეუფემ, საუკუნეთა უწინარესმა შექმნა ხსნა ქვეყნიერებაზე. ¹³ შენ განამტკიცე შენი ძალით ზღვა, შენ შემუსრე ურჩხულთა თავები წყლებზე. ¹⁴ შენ შემუსრე ურჩხულის თავი და მიეც იგი საჭმელად ეთიოპელ ხალხებს. ¹⁵ შენ გადმოადინე წყარონი და მდინარენი, შენ დააშრე ითამის* მდინარეები. ¹⁶ შენია ღლე და შენია ღამე; შენ დაადგინე ნათელი და მზე. ¹⁷ შენ შეკმენ ღედამიწის საზღვრები, შენი შექმნილია ზაფხული და გაზაფხული. ¹⁸ გაიხსენე ეს: მტერი კიცხავდა უფალს და უგუნურმა ერმა განარისხა შენი სახელი.

¹⁹ ნუ მისცემ მკვცთა სულსა, რომელმან აღვიაროს შენ, და სულსა გლახაკთა შენთასა ნუ დაივიწყებ სრულიად. ²⁰ მოჰხედენ აღთქმასა შენსა, რამეთუ აღივსნეს სიბნელითა ქუეყანისადათა სახლნი უმჯულოთანი. ²¹ ნუ მიიქცევიან დამდაბლებული სირცხვლეული; გლახაკი და დავრდომილი აქებდენ სახელსა შენსა. ²² აღდეგ, ღმერთო, საჯე შჯაჲ შენი; მოიკსენე ყუედრებაჲ შენი, რომელ არს უგუნურთაგან მარადლე. ²³ ნუ დაივიწყებ კმასა მონათა შენთასა; ამპარტავანებაჲ მოძულეთა შენთაჲ ამაღლდა მარადის.

დიდებაჲ

¹⁹ ნაჲ შირღუბ შერღუთჲ საჲოსსჲ, მთაშოთშინ როიჯრძისჲს ყჲნი, ჳჲ საჲოსსჲ ჳჲორღრძჲთჲ ყჲნთრღრძჲ ნაჲ ჳჲორღრძჲთჲ სთაჲორღრძჲ. ²⁰ ჳჲორღრძჲთჲ რთთაჲთაშინსჲს ყჲნისჲ, მთაშოთაჲ რთთრღრძჲს სრჲნთოთაჲ რაჲ-რღრძჲთრღრძჲთჲ სრღრძჲთჲ საჲოსსჲს. ²¹ ნაჲ შირღრძჲთჲ ჳჲრღრძჲთჲ რთრღრძჲთჲ სრღრძჲთჲ ყჲნისჲ. ²² რთრღრძჲთჲ, მთაშოთაჲ, სრღრძჲთჲ ყჲნისჲ; შირღრძჲთჲ რაჲრღრძჲთჲ ყჲნისჲ, მთაშოთ რთის საჲოსსჲსაჲთრღრძჲთჲ შირღრძჲთჲ. ²³ ნაჲ ჳჲორღრძჲთჲ რაჲრღრძჲთჲ რთრღრძჲთჲ ყჲნისჲ; რთრღრძჲთჲ რაჲრღრძჲთჲ რთრღრძჲთჲ.

ჳჲრღრძჲთჲ

¹⁹ ნუ მისცემ მხეცებს სულს, რომელიც გაღიარებს და შენს გლახაკთა სულს ნუ დაივიწყებ საბოლოოდ. ²⁰ გადმოხედე შენს აღთქმას, რადგან აღივსო დედამიწის ბნელი ადგილები უსჯულოთა სახლებით. ²¹ ნუ დაბრუნდება შერცხვენილი დამცირებული, გლახაკი და დავრდომილი შეაქებენ შენს სახელს. ²² აღდექ, ღმერთო, განსაჯე შენი სამართლით; გაიხსენე შენი ყოველდღიური კიცხვა უგუნურთაგან. ²³ ნუ დაივიწყებ შენს მონათა ხმას. შენს მოძულეთა ამპარტავანება ამოდის შენთან მუდმივად.

დიდება

74. დასასრულსა, ნუ განხრწნი, ფსალმუნი ასაფისი

¹ აღვიაროთ შენ, ღმერთსა, აღვიაროთ შენ და ვხადოთ სახელსა შენსა; მიუთხრობდე ყოველთა საკვრველებათა შენთა; ² რაჟამს მოვილო ჟამი, მე სიწორფობასა ვმჯიდე. ³ განკვდა ქუეყანაჲ და ყოველნი მკვდრნი მისნი, მე დავამტკიცენ სუეტნი მისნი.⁷ ⁴ ვარქუ უმჯულოთა: ნუ უმჯულოებთ, და მცოდველთა: ნუ აღიმადლებთ რქასა; ⁵ ნუ აღილებთ მაღლად რქასა თქვენსა და ნუცა იტყვოთ ღმერთისათჳს სიცრუევსა. ⁶ რამეთუ არცა აღმოსავალით, არცა დასავალით, არცა უდაბნოთაგან მთათაჲსა, ⁷ რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს: ესე დაამდაბლის და ესე აღამადლის. ⁸ რამეთუ სასუმელი კელთა შინა უფლისათა ღვინისა ურწყოჲსა სავსე არს სხმულითა; და მიდრკა ამიერ მუნ,

74. ԾՆՆՏՆԻՂՅՆՇ, ԻՉ ԼՇԻԷԻՔԻՆ, ՓՆՇՆՔՈՒՆ ԸՆՇՓՆՆ

¹ *Տոյորեմառ պղն, յծփմառս, ղոյորեմառ պղն Յը որըճառ սը-
ըրասը պղնս; ՅապաղմապՅի պարդոտը սըխմիորդոպըսը պղնս;*
² *Յըրըճն Յարդոա ղըճ, Յի სրոմապըսը որպըճի.* ³ *ԼընիքՅը
մապըսընը Յը պարդոմնի Յիճմնի Յընն, Յի Յըրըճընըն սապընն
Յընն.*⁷ ⁴ *Դըմիպ ապըսաոտը: Իպ ապըսաոպըտ, Յը ՅընՅորդոտը:
Իպ ղոյծրոպըտ մախըսը;* ⁵ *Իպ ղոյոպըտ ՅըրոտըՅ մախըսը տապ-
ղնը Յը Իպը ղըպտ ղծմոսըտալն սընմապըղսը.* ⁶ *Յըճիտապ ղիըը
ըծմասըրըտ, ղիըը Յըსըրըտ, ղիըը աճըսնաոըսըն Յըրոտ-
սը,* ⁷ *Յըճիտապ ղծփմո Յըսըսաո ղմն: Դըս Յըրըճըսոսն Յը Դըս
ըրըճըրոսն.* ⁸ *Յըճիտապ սըსապՅոր ղոտը պըն ապորսըտը տալն-
սը ապըպասը սըրըսը ղմն სըճաოտը; Յը Յըճմիը ղճփոմ Յալն,*

74. დასასრულს, ნუ დაღუპავ, ასაფისი ფსალმუნი

¹ გაღიარებთ შენ, ღმერთო, გაღიარებთ შენ და მოგუხმობთ შენს სახელს; ² ვაუწყებ ყველა შენს საკვირველებას. „როგორც კი მომეცემა დრო, სიწორფელით განვსჯი; ³ დაილია დედამიწა და ყოველი მისი მკვიდრი, მე განვამტკიცე მისი სვეტები“. ⁷ ⁴ ვუთხარი უსჯულოებს: „ნუ უსჯულოებთ“, და ცოდვის ჩამდენებს: „ნუ აიმაღლებთ რქას! ⁵ ნუ ასწევთ მაღლა თქვენს რქას და ნურც იტყვით სიცრუეს ღმერთზე“. ⁶ რადგან არც აღმოსავლეთიდან, არც დასავლეთიდან, არც მთათა უდაბურებიდან, ⁷ რადგან ღმერთი არის მსაჯული; იმას დაამდაბლებს და ამას აღამადლებს; ⁸ რადგან უფლის ხელშია სასმელი, სავსე განუზავებელი ღვინით; და გადახრის აქედან იქით,

ხოლო თხლე მისი არა წარმოიცალიერა; სუან იგი ყოველთა ცოდვილთა ქეეყანისათა.⁹ ხოლო მე ვინარებლე უკუნისამდე და უგალობდე ღმერთსა იაკობისსა.¹⁰ და ყოველნი რქანი ცოდვილთანი შევმუსრნე, და ამალლდეს რქაჲ მართლისაჲ.

75. დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ

¹ განცხადებულ არს ჰურიასტანს ღმერთი და ისრაჲლსა ზედა ღიდ არს სახელი მისი. ² იქმნა მშვიდობით ადგილი მისი და სამკვდრებელი მისი სიონს; ³ რამეთუ მუნ შემუსრნა ძალნი მშვიდდთანი, საჭურველი და მანჯლი და ბრძოლაჲ. ⁴ განანათლებ შენ საკვრველად მთათაგან საუკუნეთა. ⁵ შეძრწუნდეს

დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ. ⁹ დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ. ¹⁰ დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ.

75. დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ

¹ დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ. ² დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ. ³ დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ. ⁴ დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ. ⁵ დასასრულსა, გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ.

მაგრამ თხლე მისი არ ცარიელდება; – შესვამენ მას ქვეყნიერების ცოდვილნი. ⁹ მე კი გავიხარებ უკუნისამდე და ვუგალობებ იაკობის ღმერთს. ¹⁰ და ცოდვილთა ყველა რქას შევმუსრავ და ამალლდება მართალთა რქა.

75. დასასრულს, გალობისათვის, ასაფისი ფსალმუნი, გალობა ასურელის მიმართ

¹ გაცხადებულია ჰურიასტანში ღმერთი, და ღიადია ისრაელში მისი სახელი. ² მშვიდობაშია ადგილი მისი და მისი სამკვიდრებელი – სიონზე; ³ რადგან იქ შემუსრა მშვიდდების ძალა, საჭურველი, მანვილი და ომი. ⁴ საკვირველად ანათებ შენ მარადიული მთებიდან. ⁵ შეძრწუნდა

76. დასასრულსა, იდითუმიდისთჳს, ფსალმუნი ასაფისი

1 კმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღალად-გყავ, კმითა ჩემითა ღმრთისა მიმართ და მომხედნა მე. 2 დღესა ჭირისა ჩემისასა ღმერთი გამოვიძიე, კელითა ჩემითა ღამე მის წინაშე, და არა ვსცეთ; წარეწირა ნუგეშინის-ცემაჲ სულსა ჩემსა. 3 მოვიკსენე ღმრთისაჲ და ვინარე; ვზრუნევდ, და სულმოკლე იქმნა სული ჩემი. 4 მიეწიფნეს საკუმილავთა თუალნი ჩემნი; შევძრწუნდი და არა ვიტყოდე. 5 ვიგონებდ დღეთა მათ პირველთა და წელიწადნი საუკუნენი მოვიკსენენ და ვიწუროთიდ 6 ღამე გულითა ჩემითა, ვზრუნევდ, და შეზრუნვებულ იყო სული ჩემი. 7 ნუ უკუნისამდე განმაგდოს მე უფალმან და არღარა შესძინოს სათნობად მერმე, 8 ანუ სრულიად ნუ დააყენოსა წყალობაჲ მისი,

76. ՃՆՆՆՆԻՁՆՆ, ԽՆԴՁԴՆԴՔՆ, ՓՆՆԻՁԴՆ ԸՆՇՓՆ

1 Կժտաւ լիժտաւ ապտաւսւ թժթւիտ ոււու՜՜-դպււր, կժտաւ լիժտաւ յժժտաւսւ թժթւիտ Յւ թաժլի՜՜նի թի. 2 Ծողսւ ցւտիսւ լիժտաւսւ յժժտաւսւ զւժադրտիդ, կդրտաւ լիժտաւ ոււժի թիս յոմնւցդ, Յւ ղտիս ղրնլդ; յուսիլլոմիս հապդդպմիս-լիժիժ սպտաւ լիժնւ. 3 Ժարդպսիլիլ յժժտաւսւ Յւ դրւււսիլ; դ՛նմալիլդ՛՜, Յւ սպտժալիլ ղիժնի սպտաւ լիժի. 4 Ժդլլոմիլս սւկապժաււրտաւ տաււոմնի լիժնի; ցդրմտիլլալնՅւ Յւ ղտիս դրււլպա՜՜. 5 Խդլլանիլլ Յուդտա թւտ ուսիլլոմաւ Յւ յդրտաւ-լու՜՜նի սւալիլալիլն թարդպսիլիլն Յւ դրտալիլաւ՜՜ 6 Ուժի զպտաւսւ լիժտաւ, դ՛նմալիլդ՛՜, Յւ ցդ՛նմալիլդ՛լլալա ղպ սպտաւ լիժի. 7 հալ ալիլալիլսւժիլ զւնժիլլՅան թի ապււոմժն Յւ ղտիււսիլ ցդլիլիլնան սւտ-հալլալ՛՜ թիլիլիլ, 8 Ըհալ սիլալաւ՛՜ հալ Յւււլիլիլսւ յաււոալլա թիսւ,

76. დასასრულს, იდითუმიდისათვის, ასაფის ფსალმუნი

1 ჩემი ხმით შევღალადე უფალს, ჩემი ხმით შევღალადე ღმერთს – და მან მომხედა მე. 2 ჩემი გასაჭირის ჟამს ღმერთი მოვიძიე, ჩემი ხელი მისკენ იყო გაწვდილი ღამით და არ შევძცდარვარ; გადაეწურა ჩემს სულს ნუგეში; 3 გავინსენე ღმერთი – და გავინარე; ვზრუნავდი – და სულმოკლე იყო ჩემი სული. 4 მიაღწია სადარაჯოს ჩემმა თვალებმა, შევძრწუნდი და არას ვამბობდი. 5 ვიგონებდი პირველ დღეებს და საუკუნო წლები გავინსენე. 6 და ვიწვრთნებოდი ღამე ჩემი გულით, ვზრუნავდი და საზრუნავით იყო აღსავსე ჩემი სული. 7 ნუთუ საუკუნოდ განმიშორა უფალმა და აღარ მიბოძებს კეთილგანწყობას? 8 სრულიად ხომ არ შეწყვეტს თავის წყალობას,

¹⁷ დიდძალითა ოხრითა წყალთაჲთა. კმაჲ მოსცეს ღრუბელთა, და რამეთუ ისარნი შენნი ვლენან. ¹⁸ კმაჲ ქუხილისა შენისაჲ ურმისთუალსა, გამონდეს ელვანი შენნი სოფელსა, შეიძრა და შეძრწუნებულ იქმნა ქუეყანაჲ. ¹⁹ ზღუასა ზელა არიან გზანი შენნი და ალაგნი შენნი წყალთა ზელა მრავალთა, და კუ-
ალნი შენნი არა საცნაურ იქმნენ. ²⁰ უძელუ, ვითარცა ცხოვარსა, ერსა შენსა კელითა მოსესითა და აპრონისითა.

დიდებაჲ

¹⁷ **ღიშთროთოთ** აცითოთ **იყოთოთოთო**. **ჲძო** შასღეს **თიხაყუოთო**,
წე თიქოთაყ **ისრთნი** ყუთნი **ყოთონი**. ¹⁸ **ჲძო** **იქაქოთოსე** ყუთისე
აქთიშისთაქოსე, **ჯეშასღეს** **ყოთონი** ყუთნი **საქოთოსე**, **ყოთთი**
წე **ყოთთიქაქოთაყ** **იქთნი** **იქაქოთონი**. ¹⁹ **ხოთოსე** **თქწე** **რთონი**
ჯთნი ყუთნი **წე** **როთონი** ყუთნი **იყოთოთ** **თქწე** **შთოთოთოთ**, **წე**
ქაქოთნი ყუთნი **რთი** **სეღთიქაქი** **იქთნი**. ²⁰ **ოთოთაყ**, **ყოთთიქე** **ღქა-**
ყოთთი, **იქთი** ყუთნი **იყოთოთ** **შასქოთო** **წე** **როთთანი**.

წიწყეო

¹⁷ დიდძალი წყლის ხმაურით. ხმა გამოსცეს ღრუბლებმა, რადგან შენი ისრე-
ბი დაქროდნენ. ¹⁸ შენი ქუხილის ხმა – ცის ბორბალზე; გამონდა შენი ელვა-
ნი ქვეყანაზე, შეიძრა და შეძრწუნდა დედამიწა. ¹⁹ ზღვაზე გადის შენი გზები
და შენი ბილიკები მრავალ წყლებზეა, და შენს კვალს ვერ ცნობენ. ²⁰ შენ
გაუბეხი შენს ერს, ვითარცა ცხვრებს, მოსეს* და აპრონის* ხელით.

დიდება

კანონი ია

77. ფსალმუნი ასაფისი, გულის კმის-ყოფისათჳს

¹ ეკრძალებთ ერი ჩემი შჯულსა ჩემსა, მოყავთ ყური თქუენი სიტყუათა პირისა ჩემისათა. ² აღვადლო იგავით პირი ჩემი, ვიტყვოდი მე იგავთა დასაბამისათა. ³ რაოდენი გუესმა და ვცანთ იგი, და მამათა ჩუენთა გუთხრეს ჩუენ. ⁴ არა დაეფარა შვილთა მათთაგან ნათესავად სხუად, მიუთხრობდეს ქებულე-ბასა უფლისასა და ძლიერებასა მისსა და საკურველებასა მისსა, რომელ ქმნა. ⁵ და აღდგა საწამებელი იაკობსა შორის და შჯული დადგა ისრაჲლსა შორის, რაოდენი ამცნო მამათა ჩუენთა, უწყებად იგი შვილთა მათთა, ⁶ რაჲთა ცნას

ხტნღნი 7C

77. ფსტზბღნი ტსტფღს, ლღზსჴზღს-ყღფღსტღფღს

¹ *ქმითორითა ითი სიქში ყჯაყოსი სიქსი, შაყორით ყაყით თიქაყ-იწი სიქაყორით ითისი სიქსირით. ² ტორითა იჯორით ითი სიქში, იორიყაში ში იჯორით ჳრსიჯრშირით. ³ ჶრეაწიწი ჴაყისში ჳრ ირღრწა იჯი, ჳრ შრშირით სიქიწით ჴქათღიქს სიქიწი. ⁴ ტიღ ჳრ-ქრითი ყორითი შრთორჯრწი ჩრთიქსორიწ სიქაჯწ, შაყათღიყაჯწის იქიყაყორიყრსი სიქორისი ჳრ მორიქიქრსი შისი ჳრ სრქიქორი-ორიყრსი შისი, მამიქა იქშირ. ⁵ ტრ რიწჯრ სორიქიქყოთა რჩაყსი ყაითი ჳრ ყჯაყოთა ჳრწორი რსიქსიყსი ყაითი, მორეაწიწი რქრწა შრშირით სიქიწით, სიქიქრსიწ იჯი ყორითი შრთორ, ⁶ ჶრითა რწის*

კანონი მეთერთმეტი

77. განსასწავლად, ასაფისი ფსალმუნი

¹ ეკრძალე, ჩემო ერო, ჩემს სჯულს, მოაპყარ ყური ჩემს სიტყუებს: ² გავხსნი იგავით ბაგეებს, ვიტყვი დასაბამიერ იგავეებს; ³ რაც გვესმა და შევიცანით, და რაც ჩვენმა მამებმა გვაუწყეს, ⁴ არ დაფარულა ეს სხვა მოდგმის შვილთათვისაც; ვაუწყებთ უფლის ქებას, მის ძლიერებას და მის მიერ ქმნილ საკვირველებებს. ⁵ აღმართა იაკობში სამოწმებელი და დაადგინა სჯული ისრაელში, რაოდენიც ამცნო ჩვენს მამებს შვილთათვის საუწყებლად. ⁶ რათა შეიცნოს

თესლმან სხუამან, შვილნი, რომელ იშვებოდიან, და აღდგენ და მიუთხრობდენ ამას შვილთა მათთა; ⁷ რათა დადგან ღმრთისა მიმართ სასოებაჲ მათი და არა დაივიწყონ საქმეთა ღმრთისათაჲ და მცნებათა მისთა გამოეძიებდენ. ⁸ რათა არა იქმნენ, ვითარცა მამანი მათნი, თესლ გულარძნილ და განმამწარებელ, თესლმან, რომელმან არა წარიმართა გული თუსი და არცა სარწმუნოყო ღმრთისა თანა სული თუსი. ⁹ ძენი ეფრემისნი მომრთხმელნი და მოისარნი მშულდებითა, იქცეს იგინი დღესა მას წყობისასა. ¹⁰ არა იმარხეს მათ აღთქუმაჲ ღმრთისაჲ და შჯულსა მისსა არა ინებეს სლვაჲ. ¹¹ და დაივიწყეს მათ კეთილის-ყოფათა მისთაჲ და საკვრველებათა მისთაჲ, რომელ უჩუენნა მათ ¹² წინაშე მამათა მათთა, რომელ ქმნნა საკვრველებანი ქუეყანასა მას ეგვიპტისასა

*თქსომჲნი სცაყრჲნი, ყურიონი, მამჲთა ყყრუყყაწორნი, ჳე რიჭ-
ჯჲნი ჳე შაყოცხაყჳნი რჲნი ყურიონჲ პრთორ; ⁷ ჯიკორჲ ჳეწორნი
იშითორსე შიშორით სრსაყურეა პრთორ ჳე რიხე ჳეირიყოყანი სრცხჲ-
თორ იშითორსორეა ჳე შენიყურთორ შისორ ჳეშაყოყოყჳნი. ⁸ ჯიკორჲ
რიხე რცხჲნი, ყორთორილჲ პრჲნი პრთნი, თქსომ ჳეყორთორთორთა ჳე
ჯრნიშორჲყოყყო, თქსომჲნი, მამჲთომჲნი რიხე ჲორთორშორთორ ჳე-
ყო თქსორ ჳე რიხელჲ სრთორშაყნა-ყა იშითორსე თრნი საყო თქსორ.
⁹ ჲიხნი ყჲთორჲისნი შაშითორჲიონი ჳე შარსორთნი შყყოწყოყორთ, რც-
ელჲ რჯინი ჳიორჲ პრს ჲეყოყრსორ. ¹⁰ ორჲ რშორთელჲ პრთ რთორ-
რცაჲ იშითორსეა ჳე ყჯყოყორჲ შისორ რიხე რიყოყს სორორეა. ¹¹ ორ
წეირიყოყის პრთ ჲეორთორს-ყაყრთორ შისორეა ჳე სრცხჲყოყოყურ-
თორ შისორეა, მამჲთა აქსაყოყნირჲ პრთ ¹² ჩინორყო პრშორთორ პრთორ,
მამჲთა რცხჲნი სრცხჲყოყოყურთორი რცაყოყრნირსორ პრს რეყოყურსორ*

მომდევნო თაობამ, შვილებმა, რომლებიც იშვებიან; და აღდგენ და აუწყონ თავიანთ შვილებს; ⁷ რათა ჰქონდეთ ღმრთის სასოება და არ დაივიწყონ ღმრთის საქმენი და ედიონ მისი მცნებები. ⁸ რათა არ იყვნენ თავიანთი მამების მსგავსად ღვარძლიანი და გამამწარებელი თაობა; თაობა, რომელმაც არ განიწმიდა თავისი გული და არ მიანლო ღმრთს რწმენით თავისი სული. ⁹ ეფრემის ძენი*, მოშინდველნი მშვილდისა და მოისარნი, გაიქცნენ ბრძოლის დღეს. ¹⁰ არ დაიმარხეს ღმრთის აღთქმა და არ ინებეს მის სჯულზე სიარული. ¹¹ დაივიწყეს მათ მისი სიკეთე და მისი საკვირველებანი, რომლებიც უჩვენა მათ ¹² მათი მამების წინაშე, საკვირველებანი, რომლებიც ქმნა ეგვიპტის ქვეყანაში

იყოლა საჭმელი პირსა მათსა, ³¹ და რისხვაჲ ღმრთისაჲ აღკლა მათ ზე-
და, მოსწყუნა მრავალნი მათგანნი და რჩეულნი ისრაჲლისანი დაამკუნა.
³² ამას ყოველსა ზედა ცოდესველა და არა ჰრწმენა საკურველებათა მის-
თაჲ. ³³ და მოაკლდეს ამაოებით ღღენი მათნი და წელიწადნი მათნი სწრა-
ფით. ³⁴ რაჟამს მოსრავენ მათ, მაშინ ეძიებდიან მას და მოიქცევიედ და აღიმ-
სთობიედ ღმრთისა მიმართ. ³⁵ და მოიკსენეს, რამეთუ ღმერთი მწე მათდა
არს და ღმერთი მაღალი მკსნელ მათდა არს. ³⁶ და შეიყუარეს იგი პირითა
მათითა და ენითა მათითა ეცრუენეს მას. ³⁷ ხოლო გულნი მათნი არა წრფელ
იყვნეს მისა მიმართ, არცა ერწმუნნეს აღთქმასა მისსა. ³⁸ არამედ იგი თა-
ვადი არს მოწყალე და ულხინოს ცოდვათა მათთა და არა განხრწნნეს;

*იყარო სრცხყოთა რაიხსო პრესო, ³¹ ორ მირსეყოლ იშმითარსო რიქაჲ
პრესო ზეჲ, მასოყაქწნი შირიყოლნი პრესოჲნი ჲე მილიყოლნი რისხ-
ითარსო ჲრესქაყარსო. ³² ომეს ყაყოლსო ზეჲ ჲაჲწჲსეყოლსო ჲე რიხ
რაიქოქნი სრქმყოლყოყესო პრესო. ³³ ორ შარქოწჲს რშესყოლ
ჲოქნი პრესო ჲე ქოყოლოწჲს პრესო სოქოქყოლ. ³⁴ ორეს მას-
ოქნი პრესო, პრესო იქოქოქწოქნი პრესო ჲე შარქოქოქოქ ჲე რიქსოთა-
ყოქ იშმითარსო შიქოქოქ. ³⁵ ორ შარქოქოქს, მიქოქოქ იშოქოქოქ შოქ
პრესოჲ რიქსო ჲე იშოქოქოქ პრესოჲსო შიქოქოქ პრესოჲ რიქსო. ³⁶ ორ ყო-
ყოქოქოქს იყო რაიქოქოქ პრესოჲ ჲე იქოქოქ პრესოჲჲსო პრესო.
³⁷ ორთა ყოქოქნი პრესოჲ რიქოქოქოქოქ იქოქოქოქ შიქოქოქ, რიქოქ
იქოქოქოქოქოქ რიქოქოქოქოქოქ შიქოქოქ. ³⁸ ორესქოქ იყო თოქოქოქ რიქსო
შარქოქოქოქ ჲე აყოქოქოქსო ჲაჲოქოქოქ პრესოჲ ჲე რიქოქოქოქოქოქოქ;*

და როდესაც ჯერ კიდევ საკვები ჰქონდათ პირში, ³¹ მოიწია მათზე რის-
ხვა ღმრთისა; და მოსპო მრავალი მათგანი და ისრაელის რჩეულნი და-
ამხო. ³² ყოველივე ამის შემდეგაც სცოდეს და არ ირწმუნეს მისი საკ-
ვირველებანი. ³³ და შემცირდა ამაოებაში მათი ღღენი და მათი წლები
სწრაფად მიიღია. ³⁴ და როდესაც სპობდა მათ, მაშინ ეძიებდნენ მას და
მოიქცეოდნენ და ადრევე დგებოდნენ ღმერთის წინაშე. ³⁵ და იხსენებ-
დნენ, რომ ღმერთია მათი შემწე და მართალი ღმერთია მათი მხსნელი.
³⁶ და შეიყვარეს იგი ბაგეებით და ენით კი ეცრუებოდნენ მას. ³⁷ მათი გუ-
ლები წრფელი არ იყო მის მიმართ და არ ირწმუნეს მისი აღთქმა. ³⁸ მაგ-
რამ ის თვით არის მოწყალე და მიუტევებდა მათ ცოდვებს და არ მოსპო;

განამრავლა გარემიქცევად გულისწყრომაჲ მისი და არა ადაგზებდა ყოველსა რისხვასა მისსა. ³⁹ და მოიკსენა, რამეთუ კორციელ არიან, სულ წარმავალ და არღარა მომქცეველ. ⁴⁰ რაოდენგზის განამწარეს იგი უდაბნოსა ზედა, და განარისხეს იგი ქუეყანასა ურწყულსა! ⁴¹ და მოაქციეს და განცადეს ღმერთი და წმიდაჲ იგი ისრაჲლისაჲ განარისხეს. ⁴² არა მოიკსენეს კელისა მისისაჲ დღესა მას, რომელსაცა იკსნნა ივინი კელისაგან მაჭირვებელთა მათთაჲსა; ⁴³ ვითარ-იგი დასხნა ეგვპტეს შინა სასწაულნი მისნი და ნიშნი მისნი – ველსა მას ტანეოსსა; ⁴⁴ და გარდააქცინა სისხლად მდინარენი მათნი და წვიმანი მათნი, რაჲთა არა სუან; ⁴⁵ მიავლინა მათდა ძაღლის მწერი, და შეჭამნა ივინი, და მყუარი, და განხრწნნა ივინი.

ჴენრეშმირიოთრ ჴრმიჲქმცლყოფრწ ჴაყოარსოყიხაშოჲ შირი ჳრ რიორიორეჴნიჲყჳრ ყაყოოთსრ მირსეოროსრ შირსრ. ³⁹ **ბრ შაორქსიჴნი, მირშოთაჲ ყაიხილყოთ რიორინ, საყოთიორიშორო რრ რიორიორე შამქცლყოფოთ.** ⁴⁰ **ბორაბჴინჴნი ჴენრეშორომჴს იჴი აქბრეყნასრ ჴიბრ, ჳრ ჴენრემირსელჴს იჴი იქაყოყენრსრ აყიოყოყოსრ!** ⁴¹ **ბრ შორქცლჴს ჳრ ჴენრეწჴს იშოჴითოი ჳრ იბრბრჲ იჴი რსიორსოორსო ჴენრემირსელჴს.** ⁴² **ბირე შაორქსიჴნი ჴყოთსრ შირსრსო ჳოჴსრ შრს, შამქოთსრელრ იქსინრ იჴინი ჴყოთსრეჴნი შრეყორიჴოყოთოთრ შრთოთისრ;** ⁴³ **ბოთორი-იჴი ბრსენრე იჴიქსელჴს ყინრ სრსოორსოთნი შირნი ჳრ ჩიყნი შირნი – იჴოთსრ შრსელრეჴასსრ;** ⁴⁴ **ბრ ჴენრებრქცლჴნი სრსელრეწ შბრნირმიჴნი შრთნი ჳრ იქქმნი შრთნი, მირთორ რიორ საყრენ;** ⁴⁵ **ბორიოთინრ შრთბრ მირიოთრს შოჴითი, ჳრ ყოყრეშნი იჴინი, ჳრ შიყოთი, ჳრ ჴენრეჴიქსინნი იჴინი.**

და მრავალგზის შეაქცია მათგან თავისი გულისწყრომა და არ ადაგზნებდა მათზე მთელ თავის რისხვას. ³⁹ და გაიხსენა, რომ ხორციელნი არიან, სული, რომელიც წავა და არ დაბრუნდება. ⁴⁰ რამდენჯერ გაამწარეს იგი უდაბნოში და განარისხეს უწყლო მიწაზე! ⁴¹ და მოიქცნენ და გამოსცადეს ღმერთი და განარისხებდნენ ისრაელის წმიდას. ⁴² და არ გაიხსენეს მისი ხელი იმ დღეს, როდესაც იხსნა ისინი მაჭირვებელთა ხელიდან. ⁴³ როგორ ქმნა მან ეგვიპტეში თავისი სასწაულები და ნიშნები ტანეოსის ველზე. ⁴⁴ გადააქცია სისხლად მდინარენი მათნი და წვიმანი მათნი, რათა ვერ ესვათ; ⁴⁵ მიავლინა მათზე ძაღლის მწერები, და ჭამდნენ მათ, და გომბეშოები, და მოსპო ისინი.

⁴⁶ და მისცა გესლსა ნაყოფი მათი და ნაშრომი მათი მკალსა; ⁴⁷ მოსრა სეტყვთა ვენაკები მათი და ლელუსულელნი მათნი თრთულითა; ⁴⁸ მისცა სეტყუასა საცხოვარი მათი და მონაგები მათი ცეცხლსა; ⁴⁹ მიავლინა მათდა რისხვაჲ გულისწყრომისა მისისაჲ, გულისწყრომაჲ და რისხვაჲ და ჭირი მივლინებითა ანგელოზთა მიერ ბოროტთა. ⁵⁰ გზა-უყო ალაგსა რისხვითა მისითა, არა ჰრიდა სიკუდილისაგან სულთა მათთაჲსა და საცხოვარი მათი სიკუდილსა შეაყენა. ⁵¹ და დასცა ყოველი პირმშოჲ ქუეყანასა ეგვიპტისასა დასაბამად ყოვლისა საღმობისა მათისა საყოფელთა შინა ქამისთა; ⁵² და წარმოუძართა, ვითარცა ცხვარსა, ერსა თჳსსა და აღიყვანა იგი, ვითარცა სამწყსო, უდაბნოდ. ⁵³ და უძლოდა მათ სასოებითა, და არა შეეშინა, და მტერნი მათნი დაფარნა ზღუამან.

⁴⁶ **Ծը թևերդ զդևոսը հրկաթի թռու Շը հրքնիաթի թռու թիրոսը;**
⁴⁷ **Ժանսիր սղլլպար զդիհրհրդի թռու Շը ուղղապսապոսոսի թռոսի ամառապար;**
⁴⁸ **Ժրևը սղլլպարևը սըլլապուրի թռու Շը թանհրդի թռու լղլլաոսը;**
⁴⁹ **Ժուրուրհը թռուՇը միսըրը՝ զպարսրպիաթիսը թրևրև, զպարսրպիաթի՝ Շը միսըրը՝ Շը ցաի թարուհրդարու ըհրդոսանու թիդի ցամաղու.**
⁵⁰ **Լևը-ապա ըուրդևը միսըրու թրևու, ըմը ոսիՇը սիպՇուրևրդըն սպարու թռուրևսը Շը սըլլապուրի թռու սիպՇուրևը ցղըղի.**
⁵¹ **Ծը Շըևը կարդուր ամիթցա՝ փղղըրհրևը զղղըրևրև ՇըրըցըթըՇ կարուրև սըրթապրև թռուրև սըկարդուր ցրի լըթրև;**
⁵² **Ծը լըրիթապ-թըրև, դարուրը լլապուրևսը, դիևը ամևսը Շը ըուրդըրհը զդ, դարուրը սըթղևսա, աՇըցնաՇ.**
⁵³ **Ծը ապիուրՇը թռու սըրադարու, Շը ըմը ցղղըրհը, Շը թղղիմի թռոսի Շըրըրհը նուրըթըն.**

⁴⁶ და მისცა ჟანგს მათი ნაყოფი და მათი ნაშრომი – კალიას; ⁴⁷ მოსპო სეტყვით მათი ვენახები და მათი თუთის ხეები – თრთვილით. ⁴⁸ მისცა სეტყვას მათი საქონელი და მათი მონაგები – ცეცხლს, ⁴⁹ მიავლინა მათზე თავისი გულისწყრომის რისხვა, – გულისწყრომა, რისხვა და ჭირი ბოროტი ანგელოზების წარგზავნით. ⁵⁰ მისცა გზა თავის რისხვას, არ დაზოგა სიკვდილისაგან მათი სულები და მათი საქონელი სასიკვდილოდ გაიმეტა. ⁵¹ და დაამხო ეგვიპტის ქვეყნის ყოველი პირმშო, ყოველგვარი ტანჯვის დასაწყისად ქამის სამყოფებში; ⁵² და წამოიყვანა ცხვარით თავისი ერი და წაიყვანა იგი, ვითარცა სამწყსო უდაბნოში. ⁵³ და უძლოდა მათ საიმედოდ, და არ შეშინდნენ და მათი მტრები დაფარა ზღვამ.

⁵⁴ და შეიყვანნა ივინი მთასა მას სიწმიდისა მისისასა, მთასა ამას, რომელ მოიგო მარჯუენემან მისმან; ⁵⁵ და განასხნა პირისა მათისაგან წარმართნი და განუწილა მათ საზომითა დამკვდრებისაჲთა და დაამენა საყოფელთა მათთა ტომები ისრაჲლისაჲ. ⁵⁶ და განცადეს და განამწარეს ღმერთი ძალა-ლი და წამებანი მისნი არა დაიცვნეს; ⁵⁷ და მიაქციეს და შეურაცხ-ყვეს, ვითარცა-იგი მამათა მათთა, და გარდაიქცეს მშულდად ელამად; ⁵⁸ განარისხეს იგი ბორცუებსა ზედა მთსა და კერპებითა მათითა ამურვებდეს მას. ⁵⁹ ესმა ღმერთსა და უგულებელს-ყო და შეურაცხ-ყო ფრიად ისრაჲლი. ⁶⁰ და განიშორა მისგან კარავი სელომისი, კარავი, რომელ დამკვდრებულ იყო შორის კაცთა. ⁶¹ და მისცა ტყუედ ძალი მათი და სიკეთე მათი კელთა მტერისათა;

⁵⁴ **ძე ყოყოურნი იყანი შარსი შრს სიწმიდისა მისისასა, შარსი რძის, მამათა შარსი შრისაგან წარმართნი და განუწილა მათ საზომითა დამკვდრებისაჲთა და დაამენა საყოფელთა მათთა ტომები ისრაჲლისაჲ.** ⁵⁵ **და განასხნა პირისა მათისაგან წარმართნი და განუწილა მათ საზომითა დამკვდრებისაჲთა და დაამენა საყოფელთა მათთა ტომები ისრაჲლისაჲ.** ⁵⁶ **და განცადეს და განამწარეს ღმერთი ძალა-ლი და წამებანი მისნი არა დაიცვნეს; და მიაქციეს და შეურაცხ-ყვეს, ვითარცა-იგი მამათა მათთა, და გარდაიქცეს მშულდად ელამად; განარისხეს იგი ბორცუებსა ზედა მთსა და კერპებითა მათითა ამურვებდეს მას.** ⁵⁹ **ესმა ღმერთსა და უგულებელს-ყო და შეურაცხ-ყო ფრიად ისრაჲლი.** ⁶⁰ **და განიშორა მისგან კარავი სელომისი, კარავი, რომელ დამკვდრებულ იყო შორის კაცთა.** ⁶¹ **და მისცა ტყუედ ძალი მათი და სიკეთე მათი კელთა მტერისათა;**

⁵⁴ და აიყვანა ისინი თავისი სიწმიდის მთაზე, მთაზე, რომელიც მოიპოვა მისმა მარჯვენამ; ⁵⁵ და განდევნა მათი პირისაგან წარმართნი და გაუნაწილა მათ ზომით სამკვიდრო და დაასახლა მათ სამყოფებში ისრაელის ტომები. ⁵⁶ მაინც გამოსცადეს და გაამწარეს ძალაღმერთი და მისი მოწმობები არ დაიცვეს; ⁵⁷ ზურგი აქციეს და შეურაცხყვეს, როგორც მათმა მამებმა და მრუდ მშვილდად იქცნენ; ⁵⁸ განარისხეს იგი თავიანთ ბორცვებზე და თავიანთი კერპებით გამოიწვიეს მისი შური. ⁵⁹ ესმა ღმერთს და უგულებელყო ისინი და შეურაცხყო ისრაელი დიდად. ⁶⁰ და განიშორა სელომის კარავი*, რომელშიც დამკვიდრებული იყო კაცთა შორის; ⁶¹ და ტყვედ ჩააგლო მათი ძალა და მათი სიკეთე – მტრის ხელში;

⁶² და შეაყენა მახვლსა ერი თვისი და სამკვდრებელი თვისი უგულებელს-ყო; ⁶³ ჭაბუკნი მათნი შეჭამნა ცეცხლმან და ქალწულნი მათნი არა იგლოვნეს. ⁶⁴ მღვდელნი მათნი მახვლითა დაეცნეს, და ქურივნი მათნი არა იტირნეს. ⁶⁵ და განიღვა, ვითარცა მძინარემან, უფალმან, ვითარცა ძლიერი, რომელი იქარვებნ ღვინოსა. ⁶⁶ და დასცნა მტერნი მისნი მართლუკუნ და საყუდრელად საუკუნოდ მისცნა ივინი. ⁶⁷ განიშორა მისგან კარავი იოსებისი და თესლი ეფრემისი არა გამოირჩია მან; ⁶⁸ არამედ გამოირჩია მან თესლი იუდაისი და მთაჲ სიონი, რომელ შეიყუარა. ⁶⁹ და აღაშენა, ვითარცა მარტორქისა, სიწმიდე მისი, ქუეყანასა ზედა დააფუძნა იგი უკუნისამდე. ⁷⁰ და გამოირჩია მან დავით, მონაჲ თვისი, და შეიწყნარა იგი სამწყსოჲსაგან ცხოვართაჲსა; ⁷¹ და ცხოვართა

⁶² **ძე ყოყყინე მხელისე უთი თქსი ჴე სეჰქჴმთუყუთი თქსი აყყყ-
თუყუთის-ყა;** ⁶³ **ძეყყჴნი ჴრთნი ყუყუჴნი ლელჴთჴნი ჴე ირთოთჴთნი
ჴრთნი რთრ იუთოთჴნი.** ⁶⁴ **ჴიჴჴთნი ჴრთნი მხელთოთრ ჴრჴლჴნი, ჴე
იყჴთოთნი ჴრთნი რთრ იღრთნი.** ⁶⁵ **ძე ჴრთოთჴთ, ჴოთრთჴთ მთრთ-
თჴთ, აყუოთჴთ, ჴოთრთჴთ მთოთჴთ, მთჴთ ირთოთჴთ იქსისე.**
⁶⁶ **ძე ჴრლჴნი ჴელჴნი ჴრთნი ჴრთოთჴთჴთ ჴე სეყყჴმთოთრ სე-
აქჴთჴთჴთ ჴრლჴნი იუთნი.** ⁶⁷ **ლჴთჴთჴთ ჴრთჴთ ჴრთოთჴთ ოსოთჴთ ჴე
თოთოთ ჴჴთთჴთ რთრ ჴრჴთოთჴთ ჴრთ;** ⁶⁸ **თოთჴთ ჴრთოთჴთ ჴრთ
თოთოთ ოჴჴთ ჴე მთრე სოთნი, მთჴთ ყოყყრთ.** ⁶⁹ **ძე რთრყჴნი,
ჴოთრთჴთ ჴრთოთჴთჴთ, სოთჴთჴთ ჴრთ, იყყყჴთრთ ჴრთ ჴრთ ჴრთოთჴთ-
ნი იუთ აქჴთჴთრთჴთ.** ⁷⁰ **ძე ჴრთოთჴთ ჴრთ ჴრთოთ, მთრთე თქსი, ჴე
ყოთოთრთ იუთ სეჴოთსოთრთჴთ ლჴოთრთოთრთ;** ⁷¹ **ძე ლჴოთრთოთ**

⁶² და გადასცა მახვილს თვისი ერი და თავისი სამკვიდრებელი უგულებელ-ყო; ⁶³ მათი ჭაბუკები ცეცხლმა შეჭამა და მათი ქალწულები არ იგლოვეს. ⁶⁴ მათი მღვდლები მახვილისაგან დაეცნენ, და მათი ქვრივები არ დაიტირეს. ⁶⁵ და გაიღვიძა უფალმა, ვითარცა მძინარემ, ვითარცა ძლიერმა, რომელიც ღვინოს იქარვებს. ⁶⁶ და დასცა თავისი მტრები ზურგიდან და საუკუნო საყუდრებლად აქცია ისინი. ⁶⁷ განიშორა თავისგან იოსების კარავი და ეფრემის თესლი აღარ გამოირჩია. ⁶⁸ არამედ გამოირჩია იუდაის თესლი და მთა სიონი, რომელიც შეიყვარა. ⁶⁹ და აღაშენა მარტორქასავით სიწმიდე თვისი და დააფუძნა იგი ქვეყანაზე უკუნისამდე ⁷⁰ და გამოირჩია მან დავითი, მონა თვისი, და შეიწყნარა იგი ცხვრების სამწყსოდან; ⁷¹ და მკე ცხვრებისაგან

მუცელქუმულთაგან გამოიყვანა იგი მწყსად იაკობ მონისა თჳსისა და ისრაჲლ სამკჳდრებელისა თჳსისა. ⁷² და მწყსიდა მათ უმანკობითა გულისა მისისაჲთა და გონიერებითა კელთა მისთაჲთა უძლოდა მათ.

დიდება

78. ფსალმუნი ასაფისი

¹ ღმერთო, შევიდეს წარმართნი სამკჳდრებელსა შენსა და შეაგინეს ტადარი წმიდაჲ შენი; დადგეს იერუსალჲში, ვითარცა ხილისსაცავი; ² დაასხეს მძორები მონათა შენთაჲ საჭმლად მფრინველთა ცისათა და კორცნი წმიდათა შენთანი – მკეცთა ქუეყანისათა. ³ დასთხიეს სისხლი მათი, ვითარცა წყალი

შაყლოთაჲაჲშაყოთარჯონ ჯრჲაყოფინი იჯი შოყსოჲ რეჲაყ შანისო თაქისო ჳე რსიხსო სრჲჲჲშოყყოთისო თაქისო. ⁷² ღე შოყსოჲჲ შოთ აქჲრეჲაყოთო ჯყოთისო შისისოთო ჳე ჯანოჲოჲყოთო კყოთო შისოთოთო აქოთოჲჲ შოთ.

ჳეჳეყო

78. פִּסְלֵמוֹנִי תְּסַפֵּן

¹ **იშეთათა, ყოფიჲჲსი თრჲშრჲთანი სრჲჲჲშოყყოთისო ყოწისო ჳე ყოფიჲჲსი ღრჲთისი თჲრჲჲჲჲ ყოწი; ჳეჳეჲჲსი იეთაქსოლჲში, იოთრჲთი-ღე ღოთრისოღრჲო; ² ღრჲსღჲსი შთათოყო შანოთო ყოწოთო სრეჲჲთოჲჲ შჲთიანოყოთო ღრჲთო ჳე კათღჲნი თჲრჲჲთო ყოწოთინი – შკოღ-თო Რაყოფინისოთო. ³ ღრსოღჲსი სრსოთი შოთო, იოთრჲთიღე თოღოთო**

გამოიყვანა იგი თავისი მონის, იაკობის, და ისრაელის, თავისი სამკვიდრებლის, მწყემსად. ⁷² და მწყემსავდა მათ უმანკო გულით და გონიერი ხელით უძლოდა მათ.

დიდება

78. ასაფის ფსალმუნი

¹ უფალო, წარმართნი შევიდნენ შენს სამკვიდრებელში და შებიღწეს შენი წმიდა ტადარი, გადააქციეს იერუსალიმი ხილის საწყობად. ² დაყარეს შენი მონების გვამები ცის ფრინველთა საჯიჯგნად, და შენი წმიდანების ხორცი – მიწის ცხოველთა საჭმელად. ³ წყალივით დაღვარეს მათი სისხლი

სადა არს ღმერთი იგი მათი? და განცხადებულ იყავნ წარმართთა შორის წინაშე თუალთა ჩუენთა შურის-გებაჲ სისხლისა მის მონათა შენთაჲსა, რომელ დაითხია. ¹¹ შევედინ შენ წინაშე სულთქუმაჲ შებორკილებულთაჲ, სიმდიდრითა მკლავისა შენისაჲთა შეეწიე შვილთა მოკლულთასა. ¹² მიაგე გარემოჲსთა ჩუენთა შუღ წილად წიადთა მათთა ყუედრებაჲ მათი, რომელ გაყუედრეს შენ, უფალო. ¹³ ხოლო ჩუენ ერნი შენნი ვართ და ცხოვარნი სამწყსოჲსა შენისანი, აღვიარებდეთ შენ, ღმერთო, უკუნისამდე და თესლითი თესლამდე მიუთხრობდეთ ქებულებასა შენსა.

სეზრე ზმის იშჳითთი იჳი შრთი? ჳრე ჳუნღსრეჳჳყსაჳთ იყრენი რრმ-შრმთთრე ყსმის რრნრყთ თსრრთრე სსყრნთრე ყსმის-ჳჳყსრე სისღ-თრისრე შრს შსნრთრე ყრნთრისრე, მსშჳთ ჳრთრღრე. ¹¹ შჳრჳრჳრნ ყრნ რრნრყთ სსყრთმწსშრე ყრყსმისრთრე, სრშჳრჳრთრე შრრრრრ-სრე ყრნრისრთრე ყრჳრრჳ ყრრრთრე შსრრსსყრთრისრე. ¹² ჳრღჳრ ჳრმის-შსსრთრე სსყრნთრე ყღჳ რრრრჳ რრრრთრე შრთრე ყსჳრჳრმისრე შრთი, მსშჳთ ჳრყსჳრჳრმის ყრნ, სსყრთრე. ¹³ ჳრთს სსყრნ რმნრ ყრნრ რრრმთ ჳრ ჳსსჳრრმისრ სრშრრსსსრე ყრნრისრნრ, რრჳრრმისრჳრჳრთ ყრნ, იშჳითთს, სსყრნრისრეჳრჳრ ჳრ თრსრთრთი თრსრთრეჳრჳრ შსსჳრმისრეჳრთ მისრეყსაჳრე სრე ყრნრისრე.

„სადა არის მათი ღმერთი?“ – გაცხადდეს წარმართთა შორის ჩვენს თვალთა წინაშე შურისგება შენი მონების დაღვრილი სისხლისათვის. ¹¹ მოვიდეს შენს წინაშე შეპყრობილთა ოხვრა, შენი ძლიერი მკლავით შეეწიე მოკლულთა შვილებს. ¹² მიაგე ჩვენს გარშემომყოფებს შვიდმაგად ის ყვედრება, რომლითაც შენ გყვედრიდნენ, უფალო. ¹³ ხოლო ჩვენ კი შენი ერი ვართ და შენი სამწყსოს ცხვრები; გადიარებთ შენ, ღმერთო, უკუნისამდე და თაობათა თაობას ვაუწყებთ შენს ქებას.

79. დასასრულს ცვალებულათჳს, წამებაჲ ასაფისი, ფსალმუნი ასურისათჳს

¹ რომელი ჰმწყსი ისრაჲლსა, მოიხილე, რომელი უძღუ, ვითარცა ცხოვარსა, იოსებსა; რომელი ჰჳი ზედა ქერობინთა, განცხადენ. ² წინაშე ეფრემ და ბენიამენ და მანასესსა აღადგინე ძლიერებაჲ შენი და მოვედ ცხორებად ჩუენდა. ³ ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ და გამოაჩინე პირი შენი, და ვცხონდეთ. ⁴ უფალო ღმერთო ძალთაო, ვიდრემდის განჰრისხნე ლოცვასა ზედა მონათა შენთასა? ⁵ მაჭამებ ჩუენ პურსა ცრემლითა და მასუამ ჩუენ ცრემლთა საწყაულითა; ⁶ მყვენ ჩუენ საკლომელ გარემოჲსთა ჩუენთა, და მტერნი ჩუენნი მეკიცხვედეს ჩუენ. ⁷ უფალო ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ,

79. ՃՆՏՆՏԻՁՆՆ ԸԴՇՆԴԳՁՆԳԸԳԻՆ, ԲՇԳԴԸՇԱ ՇՆՇՓՆԼ, ՓԼՆՆԳՁԻՆ ՇՆՁԻՆՇԳԻՆ

¹ Խաթիւոս ուժիւոսիս իսիւրնուսը, Յարւոսոյ, իսաթիւոս սպիւոյ, որուտը լըսարիսիսը, իսսոյցսը; իսաթիւոս ունի նո՞՞ն իդիսսոսիսը, շընընը՞՞ն. ² Բիւրըոյ դիսիւթ Յը ցոյնութիւն Յը թընըսոյսը ուրը՞՞ցիւն ժուրիւոյցը՞ ցոյնի Յը Յարիւթ լըսսիւոյցը՞ խալիւնը. ³ Ո՞՞թիսուս ժուրուրս, Յաթըսիւրիւն խալիւն Յը շըթարըսիւն ուսի ցոյնի, Յը որըսսնը՞՞ն. ⁴ Օգըոս ո՞՞թիսուս ժուրուրս, որի՞՞նիւթ՞՞ն շընուսիսընիւ ոսսըրըսը նո՞՞ն Յանուր ցոյնուրը? ⁵ Թըցըթիւց խալիւն ոսսիսը լըսիւթուրս Յը թըսսըթ խալիւն լըսիւթուրս սըրըսըսուրս; ⁶ Թըրիւն խալիւն սըս՞՞Յաթիւոս շընիւթասուր խալիւն, Յը Յըդիսիս խալիւնի Յիւիւըոյո՞՞ն խալիւն. ⁷ Օգըոս ո՞՞թիսուս ժուրուրս, Յաթըսիւրիւն խալիւն,

79. დასასრულს, ცვალებადთათვის, ასაფისი მოწმობა, ფსალმუნი ასურის* შესახებ

¹ ისრაელის მწყემსო, მოგვხედე, შენ, რომელიც როგორც ცხვარს ისე მიუძღვები იოსებს, ქერუბიმებზე მჯდომარე, გაცხადლი! ² ეფრემის, ბენიამენის* და მანასეს წინაშე აღადგინე შენი ძლიერება და მოდი ჩვენს გადასარჩენად. ³ უფალო, ღმერთო ძალთაო, მოგვაქციე ჩვენ, გამოაჩინე პირი შენი და გადავრჩებით! ⁴ უფალო, ღმერთო ძალთაო, როდემდე იქნები განრისხებული შენს მონათა ლოცვაზე? ⁵ გვაჭმევ პურს ცრემლით და გვასმევ ცრემლს საწყაულით. ⁶ გვაქციე ჩვენი მეზობლების საყვედრებლად და ჩვენი მტრები აბუჩად გვიგდებენ ჩვენ. ⁷ უფალო, ღმერთო ძალთაო,

და გამოაჩინე პირი შენი, და ვცხოვნდეთ.⁷ ⁸ ვენაკი ეგუპტით სცვალე, განასხენ წარმართნი და დაასხ იგი. ⁹ გზა-უყავ წინაშე მისსა და დაჰნერგენ ძირნი მისნი, და აღავსო ქუეყანაჲ. ¹⁰ დაფარნა მთანი ჩრდილმან მისმან და ბაბილოთა მისთა – ნაძუნი ღმრთისანი. ¹¹ მისწუაღნა რქანი მისნი ზღუადმდე და მდინარედმდე – მწვერვალნი მისნი. ¹² აწ რად მოჰკადე ზღუდე მისი, და მოჰყურძნიან მას ყოველნი თანაწარმავალნი გზისანი? ¹³ განრყუნა იგი ეშუამან მალნარისამან, და ბრანგუძან მძვვარემან მოძოა იგი. ¹⁴ ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ, გარდამოიხილე ზეცით და იხილე და მოხედე ვენაქსა ამას; ¹⁵ და დაამტკიცე ესე, რომელ დაასხა მარჯუენემან შენმან, და ძესა ზელა კაცისასა, რომელ განაძლიერე შენდა. ¹⁶ მომწუარი ცეცხლითა

ვუ ჯუღმარსანიჲ არიჲ ყუნი, ვუ ჟღესაჟინჭუთ.⁷ ⁸ ჩუინიჲი ჟუჟაღრთ სღურთოჲ, ჟუინისღუნი ჟღმძღრთანი ვუ ვღესღ ყუი. ⁹ ლხუ-აჟღუი ჟღინიჲი შისსუ ვუ ვღონიჟიჟუნი ძიძინი შისნი, ვუ რიღურსა იჟაჟღურღო. ¹⁰ ძღღღღინი შღღღი სღღღღღღინ შისძღღინ ვუ ჟღღღღღღი შისთღღ – ჩღღღღღინი ჟღღღღღღინი. ¹¹ ჟღღღღღღინი ძიძღღინი შისნი ჟღღღღღღინი ვუ შღღღღღღინი ვუ შღღღღღღინი – შღღღღღღინი შისნი. ¹² ტღ ძღღღღ შღღღღღღინი ჟღღღღღღინი შისი, ვუ შღღღღღღინი შისი ჟღღღღღღინი ძღღღღღღინი, ვუ ჟღღღღღღინი შღღღღღღინი შღღღღღღინი შღღღღღღინი შღღღღღღინი. ¹³ ლღღღღღღინი ჟღღღღღღინი ჟღღღღღღინი შღღღღღღინი, ვუ ჟღღღღღღინი შღღღღღღინი შღღღღღღინი შღღღღღღინი. ¹⁴ იშღღღღღინი ძღღღღღღინი, შღღღღღღინი სღღღღინი, ჟღღღღღღინი შღღღღღღინი ჟღღღღღღინი ვუ ჟღღღღღღინი შღღღღღღინი ჟღღღღღღინი ჟღღღღღღინი; ¹⁵ ძღღღღღღინი ჟღღღღღღინი, შღღღღღღინი ჟღღღღღღინი ჟღღღღღღინი ჟღღღღღღინი, ვუ ძღღღღინი ჟღღღღინი ჟღღღღღღინი. ¹⁶ ჟღღღღღღინი ჟღღღღღღინი

გამოაჩინე პირი შენი და გადავრჩებით!⁷ ⁸ შენ გადმონერგე ეგვიპტიდან ვაზი, განდევნე ერები და დანერგე. ⁹ გაკვალე გზა მის წინაშე და დანერგე მისი ფესვები, და აღავსო მან დედამიწა. ¹⁰ დაფარა მთები მისმა ჩრდილმა და მისმა ყლორტებმა – ღმერთის ნაძვები. ¹¹ მისწვდნენ მისი რქები ზღვამდე და მდინარემდე – მისი მწვერვალები. ¹² ახლა კი რად მოარღვიე მისი ზღუდენი და გლეჯს მას ყოველი გზაზე ჩამვლელი? ¹³ მოაოხრა ის ტყიურმა ტანმა და მძვინვარე დათვმა მოსპო იგი. ¹⁴ ღმერთო ძალთაო, მოგვაქციე ჩვენ, გადმოხედე ზეციდან და მოხედე ამ ვაზს, ¹⁵ განამტკიცე ის, რაც დანერგა შენმა მარჯვენამ, და ძე კაცისა, რომელიც გააძლიერე შენთვის. ¹⁶ ცეცხლით გადამწვარი

და მოლოკრებული რისხვითა პირისა შენისაჲთა წარწყმდენ. ¹⁷ იყავნ კელი შენი კაცსა ზედა, მარჯუენე შენი, და ძესა ზედა კაცისასა, რომელ განადლიერე შენდა. ¹⁸ და არა განგემორნეთ ჩუენ შენგან და დიდებისაგან წყალობისა შენისა მაცხოვნნე ჩუენ, და სახელსა შენსა ვხადლოდი. ¹⁹ უფალო ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ და გამოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა, და გცხოვნდეთ.

80. დასასრულსა, საწნებელთათჳს, ფსალმუნი ასაფისი

¹ უგალობდით ღმერთსა, მწესა ჩუენსა, ღალადებით ღმრთისა იაკობისა. ² აღიღეთ ფსალმუნი და ეცით ბობლანსა, საგალობელი სახარულევანი ებნითა ³ დაჰბერეთ ახლის თთჳს თავთა ნესტჳთა, ბრწყინვალესა დღესა დღესასწაულისა

ზე შააჲაჲიყყაოა მისღყოთრე უამირსე ყჳნისრეათრე ქრემიოჲშჳნი. ¹⁷ სქრჳნი კყოთ ყჳნი ჲრღსე 'ნჳზე, შრემიჯაჲნიჲ ყჳნი, ჳე მჳსე 'ნჳზე ჲრღსრსე, მამჳთა უღწრემოთრემიჲ ყჳნიზე. ¹⁸ ჳე რმე უღწრეყყამინიჲთ საჲჳნი ყჳნიჳნი ჳე ჳიჳჳყრსრღსნი ქრლთაყრსე ყჳნისრე შრღსაჲნიჲ საჲჳნი, ჳე სრღჳრსე ყჳნსე უღწაშაშთ. ¹⁹ ოჲრთა იშჳთთა მორთრთა, შამჳრღრღჳნი საჲჳნი ჳე უღწარღწნიჲ უამი ყჳნი საჲჳნი 'ნჳზე, ჳე უღწაჲნიშჳთ.

80. ՃՆՆՆԻՂՆՆ, ՆՐԻՆԷՄԻՇԵԴԻՍ, ՓՆՆԻՅՈՒՆ ԸՆՇՓՆԻ

¹ ოჲრთაგճთ იშჳთთსე, შჳղსე საჲჳნსე, იღწრეშჳყთ იშმთრსე რეღაყრსე. ² ԾოռոԳთ փსრոშմაჳნი ჳე უღրთ ყაყრინსე, სრ-უღრთაყოთ სრღრმაჲოთრღწნი უყწითრ ³ ԾრոყոԳոԳოთ რღրთს თთჳს თრღთრე ნჳსღჳთ, ყმիოԳინჳოთრღსე ჳიղსე ჳიղსრსოღაჲოთრსე

და შენი პირის რისხვით მოლოკრებული დაიღუპება. ¹⁷ იყოს შენი ხელი შენი მარჯვენის კაცზე, კაცის ძეზე, რომელიც განადლიერე შენთვის. ¹⁸ და არ განგემორნებთ; გვაცოცხლე ჩვენ, და მოვეუხმობთ შენს სახელს. ¹⁹ უფალო, ღმერთო ძალთაო, მოგვაქციე ჩვენ, გამოაჩინე პირი შენი ჩვენზე და გადავრჩებით!

80. დასასრულს, საწნახელთა შესახებ, ასაფის ფსალმუნი

¹ უგალობეთ ღმერთს, ჩვენს შემწეს, შეჰღალადეთ იაკობის ღმერთს, – ² აიღეთ ფსალმუნი და დაჰკარით ბობლანს*, სასინარულო საგალობელი ებნით. ³ ჩაჰბერეთ საყვირს ახალმთვარეობის ჟამს, ჩვენი დღესასწაულის

ჩუენისასა. ⁴ რამეთუ ბრძანებაჲ არს ესე ისრაჴლისაჲ და სამართალი არს ღმერთისა იაკობისი. ⁵ წამებად იოსების თანა დაღვა ესე, რაჟამს გამოვიდოდა იგი ქუეყანით ეგჴპტით; ენაჲ, რომელი არა იცოდა, ესმა; ⁶ განაშორნა ტჴრთსა ბეჴნი მისნი და კელნი მისნი გოდრითა მონებასა. ⁷ ჳირსა მხალე მე, და გიჴსენ შენ; მესმა შენი დაფარულთა შინა ნიაჴქარისათა, გამოგცადე შენ წყალთა მათ ზედა ცილობისათა. ⁷ ⁸ ისმინე, ერო ჩემო, და გიწამო შენ, და ისრაჴლო, ისმინო თუ ჩემი, ⁹ არა იყოს შენ შორის ღმერთი საწუთოჲ, არცა თაყუანისცე შენ ღმერთსა უცხოსა. ¹⁰ რამეთუ მე ვარ უფალი ღმერთი შენი, რომელმან აღმოგიყვანე შენ ქუეყანით ეგჴპტით; განავრცე პირი შენი და აღვაგსო ეგე. ¹¹ და ერმან ჩემმან არა ისმინა კმისა ჩემისაჲ და ისრაჴლი მე არა მერჩდა.

საყჴნისისსა. ⁴ **ქრჴმეთაჲ ყმითრჴიყესო რმის ჴსიჲ რსითრჴოსისოჲ ჳრ სრ-შრმითროჲ რმის იშმითრსე რრჴსყრსო.** ⁵ **ჩრჴმეჴრჴე რმსიყრს თრრრ ჳრჴ-ჴრე ჴსიჲ, მრეჴრჴმს ჴრჴმარჴმჴმჴე რჴე რმარჴრჴრრ რჴჴრჴრჴრ; ᴾრრე, მარჴმთოჲ რმრე რღმჴრ, ᴾრჴრ;** ⁶ **ლრრრყმარრრ რჴმითრსე ყჴყნრ შრ-ნრ ჳრ რჴრრრ შრ-ნრ რჴმჴმითრე შმარჴყრსე.** ⁷ **ღრმრსე შჴრჴე შჴ, ჳრ ჴრჴრსჴნ ყჴნ; შჴრჴრე ყჴნრ ჳრჴრმარჴრთრე ყრრე რრრრჴრმრრ-თრე, ჴრჴმარჴრჴრჴე ყჴნ რჴრრთრე შრმ რჴჴრე რრრრყრსე.** ⁷ ⁸ **ნ-შრნჴ, ᴾმარ სჴმარ, ჳრ ჴრჴრჴმარ ყჴნ, ჳრ რსითრჴმარ, რსმარმარ მარ სჴმარ,** ⁹ **ღმრე რყმს ყჴნ ყმარს იშჴმითო სრრრრრრრ, რმრე თრეყრ-რნრ-სრე ყჴნ იშჴმითრსე არრრსარ.** ¹⁰ **ქრჴმეთაჲ შჴ ᴾრრმ არჴრროჲ იშჴმითო ყჴნრ, მარჴმთმრნ რრჴმარჴრჴრრრე ყჴნ რმარჴრჴრრ რჴჴრ-რრ; ჴრრრრრრრე რმარ ყჴნრ ჳრ რრრრრრსარ რჴჴე.** ¹¹ **ღრ ᴾმრნ სჴმ-შრნ რმრე რსმარე რმარ სჴმარე ჳრ რსითრჴოჲ შჴ რმრე შჴმრჴრ.**

ბრწყინვალე ღღეს. ⁴ რადგან ეს არის ბრძანება ისრაელისათვის და იაკობის ღმერთის სამართალი. ⁵ იოსებისათვის მოწმობად დასდო ეს, როდესაც გამოდიოდა იგი ეგვიპტიდან; ენა, რომელიც არ იცოდა, ესმა; ⁶ მონაშორა ტვირთი მის ბეჴებს და მისი ხელები გოდრით მონობას. ⁷ გასაჳირში მომიხმე და გიხსენი შენ; მესმა შენი მე, ქარიშხლით დაფარულს, გამოგცადე ცილობის წყალთან. ⁷ ⁸ ისმინე, ჩემო ერო და გიმოწმებ: „ისრაელი, თუ შენ ისმენ ჩემსას, – ⁹ ნუ იქნება შენ შორის საწუთრო ღმერთი, ნუ სცემ თაყვანს უცხო ღმერთს, ¹⁰ რადგან მე ვარ უფალი ღმერთი შენი, რომელმაც გამოგიყვანე ეგვიპტის ქვეყნიდან; ფართოდ გააღე პირი და მე აღვაგსებ მას“. ¹¹ და არ ისმინა ჩემმა ერმა ჩემი ხმა და ისრაელი არ დამემორჩილა.

¹² და განვაკვლინენ ივინი საქმეთაებრ გულთა მათთაჲსა, რაჲთა ვიდოდინან საქმეთა შინა მათთა. ¹³ უკუეთუმცა ერსა ჩემსა ესმინა ჩემი და ისრაჴლი თუმცა გზათა ჩემთა სრულ იყო, ¹⁴ ვითარცა არარაჲთამცა მტერნი მათნი დამემდაბლნეს და მაჭირვებელთა ზედა და-მცა-მედგა კელი ჩემი. ¹⁵ მტერნი უფლისანი ეცრუენეს მას, და იყოს უამი მათი საუკუნოდ. ¹⁶ და აჭამა მათ სიპონისაგან იფქლისა და კლდისაგან თაფლისა განაძლნა ივინი.

დიდებაჲ

¹² **ღე ურნორეორანინინ იურინი სრქმეთორეყუმი უკაოთორე შრთორასორე, მორთორე არეშაშორინ სრქმეთორე ყინორე შრთორე.** ¹³ **ოღაკეთოთაქლრე უმისორე სქმსორე უსმინორე სქმი ჴრე ისმორე სორი თოქმლრე ურნორე სქმთორე სიმკოთ იყოს,** ¹⁴ **იორთმლრე რმორმორთორეშლრე შლქმინი შრთინი ჴრეშქშრეყონინის ჴრე შრეგამორეყუოთორე რეშრე ჴრე-შლრე-შქშრეჴრე ჯეთორე სქმი.** ¹⁵ **შლქმინი თქმთორისინი უღმთორეინის შრეს, ჴრე იყოს იურეში შრთორე სრეაქჴაქინაშ.** ¹⁶ **ღრე რეგეში შრთორე სოთოთორეორეჴრეინ იქმთორისორე ჴრე ჴომშორეორეინ თრქმთორისორე ურნორეინინინ იურინი.**

ჴრეჴეჴრეჴ

¹² და მივუშვი ისინი მათი გულის საქმეთაებრ, რათა იარონ თავიანთ საქმეთა შესაბამისად. ¹³ რომ ესმინა ჩემს ერს ჩემი და ისრაელს ჩემი გზებით ევლო, ¹⁴ ვითარცა არარაობას, ისე დავამდაბლებდი მის მტრებს და მის მაჭირვებლებს დავადებდი ხელს. ¹⁵ უფლის მტრებმა სიცრუე უთხრეს მას და იქნება მათი სასჯელი საუკუნოდ. ¹⁶ და მათ კი აჭამა ხორბლის პონიერებისაგან და კლდის თაფლით დაანაყრა ისინი.

დიდება

81. ფსალმუნი ასაფისი

¹ ღმერთი დადგა შესაკრებელსა ღმერთთასა, ხოლო შორის ღმერთნი განიკითხნეს: ² ვიდრემდის შჯიდეთ სიცრუევსა და თუალთა აღებდეთ ცოდვილთა? ³ უსაჯეთ ობოლსა და გლახაკსა, და მდაბალი და ღავრდომილი განამართლეთ; ⁴ განარინეთ გლახაკი და ღავრდომილი და კელთაგან ცოდვილისათა იქსენით იგი. ⁵ არა ცნეს, არცა გულისკმა-ყვეს და ბნელსა შინა ვლენან; შეიძრნელ ყოველნი საფუძველნი ქუეყანისანი. ⁶ მე ვთქუ: ღმერთნი სამე ხართ და შვილნი მალლისანი თქვენ ყოველნი; ⁷ ხოლო თქვენ ვითარცა კაცნი მოსწყდებით და ვითარცა ერთი მთავართაგანი, დაეცემით. ⁸ აღდეგ, ღმერთო, განსაჯე ქუეყანაჲ, რამეთუ შენ დაემკვდრო ყოველთა შორის წარმართთა.

81. פִּסְלֵם־בְּאֵי תַּלְמִיךְ

¹ *იშׁימתי זׁבֻזְבֻזֵּי קְרוֹלֵי־הַיַּעֲקֹבִים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים:* ² *׀ִי־שִׁמְיֵם־בְּיָדֵי־יְהוָה וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים:* ³ *׀ִי־שִׁמְיֵם־בְּיָדֵי־יְהוָה וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים:* ⁴ *׀ִי־שִׁמְיֵם־בְּיָדֵי־יְהוָה וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים:* ⁵ *׀ִי־שִׁמְיֵם־בְּיָדֵי־יְהוָה וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים:* ⁶ *׀ִי־שִׁמְיֵם־בְּיָדֵי־יְהוָה וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים:* ⁷ *׀ִי־שִׁמְיֵם־בְּיָדֵי־יְהוָה וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים:* ⁸ *׀ִי־שִׁמְיֵם־בְּיָדֵי־יְהוָה וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים וְיִשְׁמִימֵם־לֵבֵי־בָּרִיִּים:*

81. ასაფის ფსალმუნი

¹ ღმერთი დადგა ღმერთების კრებულში, განსჯის ღმერთებს შორის: ² „როდემდე განსჯით სიცრუით და მიკერძობებული იქნებით ცოდვილთა მამართ? ³ განსაჯეთ ობოლი და გლახაკი, გაამართლეთ მდაბალი და ღავრდომილი. ⁴ იხსენით გლახაკი და საწყალი, ცოდვილთა ხელთაგან გამოიხსენით“. ⁵ არ იციან, არც გაეგებათ, ბნელში დადიან; შეიძვრება ღმერთის ყოველი საფუძველი. ⁶ მე ვთქვი: „ღმერთები და უზენაესის შვილები ხართ თქვენ ყველანი“. ⁷ ხოლო თქვენ ადამიანთა მსგავსად დაიხოცებით და ვითარცა ერთ-ერთი მთავართაგანი, ისე დაეცემით. ⁸ აღსდეგ, ღმერთო, განსაჯე ქვეყანა, რადგან შენ დამკვიდრდები ყველა ერს შორის!

82. გალობაჲ, ფსალმუნი ასაფისი

¹ ღმერთო, ვინ გემსგავსოს შენ? ნუ დასდუმნები, ნუცა დამშუდნები, ღმერთო. ² რამეთუ, ესერა, მტერთა შენთა იზახეს, და მოძულეთა შენთა აიღეს თავი. ³ ერსა შენსა ზელა ძმაცუვიდეს ზაკუვით და განიზრახეს წმიდათა შენთათჳს; ⁴ და თქუეს: მოვედით და მოვსრნეთ ივინი თესლთაგან, და არღარა მოიქსენოს სახელი ისრაჲლისაჲ. ⁵ რამეთუ ზრახეს შეთქუმით ურთიერთას და შენთჳს აღთქუმა ყვეს ⁶ ბანაკმან იღუმიელთამან და ისმაიტელთამან, მოაბ და აგარიანთა, ⁷ გებალ, ამონ და ამალეკ და უცხოთესლთა, დამკვდრებულთა თანა ტვროსისათა. ⁸ და რამეთუ ასურცა მოსრულ იყო მათ თანავე და ექმნეს თანაშემწე ქეთა მათ ლოთისთა. ⁹ ყვენ ივინი, ვითარცა მადიამი

82. 𐌆𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸, 𐌱𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸 𐌸𐌸𐌸𐌹𐌸

¹ *იშჷითთა, ურინ უჷშსუჯურისას ყუნ? ნაჷ ჳრსჳაჷშნიყჷ, ნაჷღურ ჳრჷ-
ყჷწნიყჷ, იშჷითთა. ² Ⴀრჷშჷთაჷ, უსჷთრ, შღჷთორ ყუნორ რზრღჷს, ჳრ
შაითაჷთორ ყუნორ რორჷს თრჷრ. ³ ნისრ ყუნსრ ზჷწჷ მძრღაჷრ-
წჷს ზრღაჷრთ ჳრ უჯრზრზრღჷს Ⴀშრწრთრ ყუნორთაჷს; ⁴ Ⴀრ თაჷაჷს:
შარჷწჷთ ჳრ შარისინიჷთ რჯრზრ თჷსთორღჷრ, ჳრ რთორთრ შარ-
სჷრზრს სრღჷრთ რსთრწრთრსა. ⁵ Ⴀრჷშჷთაჷ ზრღჷს ყუნთაჷაჷთ აჷთ-
თრჷთორს ჳრ ყუნთაჷს რთთაჷაჷშ ყურჷს ⁶ ჳრზრღჷშრ ჷჳაჷშჷრთორშრ
ჳრ რსშრღჷთორშრ, შარეჷ ჳრ რჯრზრზრთრ, ⁷ ჳჷჯრთ, რშან ჳრ
რშრთრჷ ჳრ აჷღაჷთრთორ, ჳრშჷჷშრთრჷაჷთორ თრზრ ჳჷმთარსრთრ.
⁸ Ⴀრ მრჷშჷთაჷ რსაჷთღურ შასთაჷთ რჷა შრთ თრზრთრჷ ჳრ რჷმზრჷს
თრზრყჷშრთ მთორ შრთ თათრსთრ. ⁹ ყურჷნ რჯრზრ, ურთრთღურ შრწრშრ*

82. გალობა, ასაფისი ფსალმუნი

¹ ღმერთო, ვინ დაგემსგავსება შენ? ნუ დადუმდები, ნურც დამშვიდდები, ღმერთო! ² რადგან აჰა, შენი მტრები ახმაურდნენ, და შენმა მოძულეებმა თავი წამოყვეს. ³ შენი ხალხის წინააღმდეგ მზაკვრად ვერაგობდნენ და შენს წმიდათა წინააღმდეგ თათბირობდნენ: ⁴ და თქვეს: „მოდით, და მოვსპოთ ისინი ერებიდან და ნულარ იქნება ისრაელის სახელის ხსენება“. ⁵ რადგან შეითქვნენ ერთმანეთთან, შენს წინააღმდეგ შეიკრნენ ⁶ იღუმიელთა და ისმაიტელთა* ბანაკები, მოაბელნი* და აგარიანნი*, ⁷ გებალი*, ამონი*, ამალეკი* და უცხოტომელნი ტიროსის მცხოვრებლებთან ერთად. ⁸ რადგან ასურიც მათთან მივიდა და გახდა ლოთის* ქეთა დამხმარე. ⁹ ჰქმენ ისინი ვითარცა მადიამი*

და სისარა და ვითარცა იაბი კევსა მას კიშონისასა. ¹⁰ მოისრნეს ივინი აენ-
ლორს შინა და იქმნეს ივინი, ვითარცა სკორე ქუეყანისაჲ. ¹¹ დასხენ მთავარ-
ნი მათნი, ვითარცა ორებ და ზიბ და ზებეე და სალმანა, ყოველნი მთავარ-
ნი მათნი, ¹² რომელთა თქუეს: დავიმკვდროთ თჳსად სიწმიდე ღმრთისაჲ.
¹³ ღმერთო ჩემო, ყვენ ივინი, ვითარცა ურმისთუალი და ვითარცა ლერწამი
წინაშე პირსა ქარისასა. ¹⁴ ვითარცა ცეცხლმან რაჲ მოწუნის მაღნარნი და
ვითარცა აღმან, რომელმან შეწუნის მთანი, ¹⁵ ეგრეთ სდევენე ივინი ნიაგ-
ქართა შენითა და რისხვითა შენითა შეადრწუნენე ივინი. ¹⁶ აღავსე პირი მათი
გინებითა, და მოიძიონ სახელი შენი, უფალო. ¹⁷ პრცხუენოდედ და შეძ-
რწუნდედ უკუნითი უკუნისამდე და სირცხვლეულ იქმნედ და წარწყმდედ.

**Յը სւսւրմու Յը դրտւրմիլը րըցւ կդդրսը Յըն կրցանհւսւրսը. ¹⁰ Թարւ-
մինդս րդչնր րդնՅամնս ցրնր Յը րվժնդն րդչնր, դրտւրմիլը նհամդ
րկադրւրհւսւրսը. ¹¹ Ծընւղդն Յտւրդրմինր Յըտնր, դրտւրմիլը ամդց Յը նրց
Յը նդցդդ Յը սըռմժընը, ցադդդրմնր Յտւրդրմինր Յըտնր, ¹² Եամժդտտւր
տրկադս: ԾըդրմժկՅնհատ տրկսըՅ սդրմժՅդ ղժմտտւրսը. ¹³ Ոժժմտտա լդ-
Յա, կդդդն րդչնր, դրտւրմիլը արմժնտապըռու Յը դրտւրմիլը րդդմիլըժ
րդնրցդ րամնր րւրմիւրսը. ¹⁴ Դտւրմիլը լդլլըռմժըն մըս Յարապնրս
Յըրմնրմինր Յը դրտւրմիլը րտմժըն, մամժդտմժըն ցդլլտպնրս Յտւրմնր, ¹⁵ Դչ-
մդդտ նՅդդրննդ րդչնր հրւրդրմիւրտը ցդնրտը Յը մրնլդրտը ցդնրտը
ցդրմմիլտպննդ րդչնր. ¹⁶ Երւրմնդ րամր Յըտր դչնդցտը, Յը Յարմրան
սըլլտու ցդնր, արըռուս. ¹⁷ ՆմիլլպդդնաՅդՅ Յը ցդմիլտպննՅդՅ արկպ-
նրտ արկպնրսըժՅդ Յը սմիլլպդդրպու րվժնդՅ Յը լըրմիլըժՅդՅ.**

და სისარა* და ვითარცა იაბი* კიშონის* ხევში. ¹⁰ განადგურდნენ ისინი აენ-
ლორში* და გადაიქცნენ მიწის სკორედ*. ¹¹ დათრგუნე მათი მთავარნი, ვი-
თარცა ორები* და ზიბი* და ზებეე* და სალმანა*, – ყოველი მთავარი მათი,
¹² რომელთაც თქვეს: „ჩვენთვის დავიმკვდროთ ღმერთის სიწმიდე“. ¹³ ღმერ-
თო ჩემო, დაამსგავსე ისინი ურმის თვალს და ლერწამს ქარში. ¹⁴ როგორც
ცეცხლი წვაავს ტყეებს და როგორც ალი ბუგავს მთებს, ¹⁵ ისე სდევენე ისინი
შენი ქარიშხლით და შენი რისხვით შეადრწუნენ ისინი! ¹⁶ აღავსე მათი პირი
შერცხვენით, რათა მოიძიონ შენი სახელი, უფალო. ¹⁷ შერცხვენენ და შეძ-
რწუნდნენ უკუნითი უკუნისამდე და სირცხვილით აღივსონ და დაიღუპონ.

¹⁸ და ცნედ, რამეთუ სახელი შენი უფალ არს, და შენ მხოლოდ მაღალ ხარ ყოველსა ქუეყანასა ზედა.

83. დასასრულსა, საწნებელთათჳს, ძეთა კორესთა, ფსალმუნი

¹ ვითარ საყუარელ არიან საყოფელნი შენნი, უფალო ძალთაო! ² ჰსურის და მოაკლდების სულსა ჩემსა ეზოთა მიმართ უფლისათა, გული ჩემი და კორცნი ჩემნი იხარებდეს ღმრთისა მიმართ ცხოველისა. ³ და რამეთუ სირმანცა პოვა თავისა თჳსისა სახლი და გურიტმან – ბუდე თჳსი, სადა დაისხნეს მართუენი თჳსნი; საკურთხეველი შენი, უფალო ძალთაო, მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო. ⁴ ნეტარ არიან, რომელნი დამკვდრებულ არიან სახლსა შენსა,

¹⁸ *ძე უნიჴ, მიეპოთაჲ სრელიო ყინი აყროთ რისი, ჴე ყინ შჯათათა შილიოთ ქრთი ყათოთოსო იყათყინოსო უჴე.*

83. ՃՆՆՆԻՁԻՆԸ, ԼՇԲԻԷԻՆԴԵԴՔԼ, ԿԴԵՇ ԿՁԻԴԵՇ, ՓՆՆԶՁԻՆԻ

¹ *Իտორի სრպարևիოთ რմիოն სրպարոտნი ყინնի, აყროთა միւրտաւ!* ² *Նსպտիւս ճե թաւհոճոյցւս սպոսո լիթնո ղնատո թիթիտ ապրուստո, ղպրո լիթի ճե Կստիլնի լիթնի ղլւմիցճիւս ղծմտուս թիթիտ լլպարոտուս:* ³ *Ճե միեթոտաჲ სომპინლუ Կაორო თოროსო თქსოსო სრელიო ճე ղպտიւլթին – ყպճի თქსი, სრճე ჴრისლნიუს թრითაჲჲნი თქსნი; სრ-Կამთաღოროთა ყინი, აყროთა միւրտաւ, թյպպոյա լիթմա ճე ղծիտთա լիթմա:* ⁴ *Իղլւմ რմიւն, մաթოտნი ճեթիլճիոյყպო რմიւն სრელიო ყინնո,*

¹⁸ და შეიცნონ, რომ შენი სახელი არის უფალი, და მხოლოდ შენა ხარ უზენაესი მთელ დედამიწაზე.

83. დასასრულს, საწნახელთა შესახებ, კორეს ძეთა ფსალმუნი

¹ რაოდენ საყვარელია შენი სამყოფელნი, უფალო ძალთაო! ² ნატრობს და ელტვის ჩემი სული უფლის ეზოებს; გული ჩემი და ხორცი ჩემი ხარობს ცოცხალი ღმერთით. ³ რადგან ჩიტმაც იპოვა თავისთვის სახლი და გვრიტმა – ბუდე, თავისი ბარტყების გამოსაჩეკად: შენი საკურთხეველნი, უფალო ძალთაო, მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო. ⁴ ნეტარ არიან შენს სახლში

უკუნითი უკუნისამდე გაქებდენ შენ.⁵ ნეტარ არს კაცი, რომლისა შეწევნაჲ მისი შენგან არს; აღსლვად გულსა თვისსა დაიდვა⁶ ღელესა მას გლოვისასა, ადგილსა მას, რომელსაცა აღუთქუა, და რამეთუ კურთხევად მოსცეს, რომელმანცა შჯული დადვა.⁷ ვიდლიან იგინი ძალითი ძალად, და გამოუჩნდეს მათ ღმერთი ღმერთთაჲ სიონს.⁸ უფალო ღმერთო ძალთაო, ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, ყურად-იღე, ღმერთო იაკობისო,⁹ მწეო ჩუენო, იხილე, ღმერთო, და მოხედენ პირსა ცხებულისა შენისასა.¹⁰ რამეთუ შჯობს დღე ერთი ეზოთა შინა შენთა უფროჲს ათასთა მათ; ვირჩიე მე მივრდომად სახლსა ღმერთისა ჩემისასა, უფროჲს ვიდრელა არა დამკვდრებად ჩემდა საყოფელსა ცოდვილთასა.¹¹ რამეთუ წყალობაჲ და ჭემმარიტებაჲ უყვარს უფალსა, მადლი და დიდებაჲ მოსცეს ღმერთმან;

*აქყაჩითო აქყაჩისრეშჲჲ ურჩიუცჲჲჲჲ ყუჲ.*⁵ *ჩუღრთ რთს ჩრღრ, მთშ-
რთსრ ყუღრუღრრეო შრსრ ყუღრუღრ რთს; რთსრრრეო უყარსრ თქსრ
ზრეზრრე⁶ იღრრრრ შრს ურრრრრრრრ, რზჲრრრრ შრს, მთშჲრრრრ-
ღრ რრრრრრრრ, ჲრ მრშჲრრრრ რრრრრრრრრრ შრსრღრ, მთშჲრრრრრრ
ყრრრრრ რრრრრრ. ⁷ რრრრრრრრ რრრრ მრრრრრ მრრრრრ, ჲრ რრრრ-
რრრრრრრ შრს რშჲრრრ რშჲრრრრრრ სრრრს. ⁸ რრრრრ რშჲრრრრ მრრ-
რრრ, რსშრრრ რრრრრრრ რჲშრრრ, რრრრრრ-რრრ, რშჲრრრრ რრრრრრ, ⁹
⁹ ჲრრრ რრრრრ, რრრრრ, რშჲრრრრ, ჲრ შრრრრრრ რრრრრ რრრრრრრრ
ყუღრრრრრ. ¹⁰ რრრრრრრ რრრრრ რრრ რრრრ რრრრრ რრრრ რრრრ რრ-
რრრრ რრრრრრ შრს; რრრრრრ რრ რრრრრრრრრ რრრრრ რშჲრრრრ
რჲშრრრრრ, რრრრრრ რრრრრრ რრრ რრრრრრრრრრ რრრრ რრ-
რრრრრრ რრრრრრრრრ. ¹¹ რრრრრრრ რრრრრრრ რრ რრრრრრრრ-
რრ რრრრრრრ რრრრრრ, რრრრ რრ რრრრრრ რრრრრ რშჲრრრრრ;*

დამკვიდრებულნი, უკუნითი უკუნისამდე გაქებენ შენ.⁵ ნეტარია კაცი, რომლის შეწევნაც შენგან არის; თავის გულში დაიღო მან აღსვლა, ⁶ გლოვის ხეობაში, აღთქმულ ადგილას, რადგან კურთხევას მისცემს სჯულმდებელი. ⁷ ივლიან ისინი ძალიდან ძალისკენ და გამოუჩნდებათ მათ ღმერთი ღმერთთა სიონზე. ⁸ უფალო, ღმერთო ძალთაო, ისმინე ჩემი ლოცვა, ყური მომაპყარ, იაკობის ღმერთო;⁹ ⁹ შემწეე ჩუენო, ღმერთო, იხილე და მოჰხედე შენი ცხებულის პირისახეს. ¹⁰ რადგან ერთი დღე შენს ეზოებში სჯობს ათასს სხვას; ვარჩიე ჩემი ღმერთის სახლში ყოფნა ცოდვილთა სამყოფელში დამკვიდრებას. ¹¹ რადგან წყალობა და ჭემმარიტება უყვარს უფალს, მადლსა და დიდებას

უფალმან არა მოაკლოს კეთილი, რომელნი ვლენან უბიწოდ. ¹² უფალო ღმერთო ძალთაო, ნეტარ არს კაცი, რომელი გესავს შენ.

84. დასასრულსა, ძეთა კორესთა, ფსალმუნი

¹ გონდა, უფალო, ქუეყანაჲ შენი, მოაქციე ტყუშ იაკობისი. ² მიუტევენ უმჯულოებანი ერსა შენსა, დაფარენ ყოველნი ცოდვანი მათნი. ³ დააცხრევე ყოველი გულისწყრომაჲ შენი, მოაქციე რისხვისაგან გულისწყრომისა შენისა. ⁴ მომაქციენ ჩუენ, ღმერთო მაცხოვარო ჩუენო, და გარეწარაქციე რისხვაჲ შენი ჩუენგან. ⁵ ნუ უკუნისამდე მრისხავ ჩუენ, ნუცა განაგრძობ რისხვასა შენსა თესლითი თესლადმდე. ⁶ ღმერთო, შენ მომაქცინე და მაცხოვნე ჩუენ, და ერი შენი იხარებდეს შენდამი.

აყფოაშენ რძო მარჯოასს ჩყოთო, მამყოანი ყოაქინენ აყყოაშ.
¹² *აყოაოა იშყოთოა ძოროთოა, ჩყოდო რძის ჩეღო, მამყოა ყოქსოქოქს ყოქ.*

84. ԾՆՏՆՏԻՁՆԵՐ, ԺՂԵՐ ԿՁԻՂԵՐ, ՓՆՏՆՔՈՒՄ

¹ Լտնճո, *աყოաո, Իաყოպենո Կყოქ, Յարժըղ ըպալն րեչպար.*
² Ժապըղղոქն *ապջաყოաոպենո րძისո ყոქსո, Յոქոմոქն պարղղոქն ըաճղոქն Յոտն.* ³ Ծոըըըմողղո պարղղო րչպարսոպոմამժո Կყოქ, *Յարժըղ մոըըղղոըղղո րչպարսოպոմამժո Կყოქ.* ⁴ Ժამժըղղոქն *լապոქն, րძոქոთոա Յըըըարոմա Լապոქն, Յո րչմողղոմოըըղղո մոըըղղո Կყოქ Լապոქն.* ⁵ Կապ *աქպոქն* *ՅՅՅՅ Յմոըըղղո Լապոქն, Կապը րչոնըղղոմոպ մոըըղղո Կყოქն րչոն* *րչոն* *ՅՅՅՅ.* ⁶ *Իშყოთո, Կყოქ Յամժըղղո Կყოქ Յո Յըըըարոնո Լապոქն, Յո րძո Կყოქ րչմողղո Կყოქն.*

მოგვცემს ღმერთი, უფალი არ მოაკლებს სიკეთეს უბიწოდ მთარულთ. ¹² უფალო, ღმერთო ძალთაო, ნეტარია კაცი, რომელიც შენ გესავს.

84. დასასრულს. კორეს ძეთა ფსალმუნი

¹ შენ სათნო იყავი, უფალო, შენი მიწის მიმართ, მოაქციე იაკობის ტყვეობა. ² მიუტევე უსჯულოებანი შენს ერს, დაფარე ყველა მისი ცოდვა. ³ დააცხრე მთელი შენი გულისწყრომა, შემოგვიბრუნდი შენი გულისწყრომის რისხვისაგან. ⁴ მოგვაქციე ჩვენ, ღმერთო, მაცხოვარო ჩვენო, და მიაქციე ჩვენგან შენი რისხვა! ⁵ ნუ შეგვრისხავ საუკუნოდ, და ნუ გააგრძელებ შენს რისხვას თაობიდან თაობამდე. ⁶ ღმერთო, მოგვაქციე და გვაცხონე ჩვენ, და შენმა ერმა იხაროს შენით.

⁷ მიზუნე ჩუენ, უფალო, წყალობაჲ შენი და მაცხოვარებაჲ შენი მომეც ჩუენ. ⁸ ვისმინო მე, რასაცა მეტყოდის უფალი ღმერთი ჩემი, რამეთუ იტყოდის იგი მშჯლობასა ერისა თჳსისა ზედა და წმიდათა მისთა ზედა და მათ ზედაცა, რომელთა მოუქცევიან გულნი მისა მიმართ. ⁹ რამეთუ ახს მოშიშთა მისთა მაცხოვარებაჲ მისი, დამკვდრებად დიდებაჲ მისი ქუეყანასა ჩუენსა. ¹⁰ წყალობაჲ და ჭემმარიტებაჲ შეიმთხუნეს, სიმართლემან და მშჯლობამან ამბორს-უყვეს. ¹¹ ჭემმარიტებაჲ ქუეყანი თ აღმოსცენდა და სიმართლე ზეცით გამოჩნდა. ¹² და რამეთუ უფალმან მოსცეს სიტკბობაჲ, და ქუეყანამან ჩუენმან გამოსცეს ნაცოფი თჳსი. ¹³ სიმართლე მის წინაშე ვიდოდის, და დადვას გზად სლვაჲ თჳსი.

დიდება

7 შიხაყიჲ სიყიჲ, აყროთა, იყოთაყეო ყიჲ ჳე შიხაყრონიყეო ყიჲ
ნი შაშიჲ სიყიჲ. ⁸ ჳიშინია ში, მიხილჲ შიყიანი აყროთი იშინითი
სიჲ, მიშითაჲ იყიანი იჲ შიყიანიჲ იშინითი თჳსიჲ ჳე ჳე
იშინითი შიანი ჳე ჳე ჳე შიანი ჳე ჳე, მიანიანი შაიყიანიჲ
იყიანი შიანი შიანი. ⁹ იშითაჲ იჲ შიანითი შიანი შიხაყრონი-
ყეო შიანი, ჳეშიყიანიჲ ჳე ჳე შიანი იყიანიჲ სიყიჲ. ¹⁰ იყო-
თაყეო ჳე იყიანიყეო ყიჲთიჲ, სიანიანიჲ ჳე შიყი-
ანიჲ იშიანი-აყიჲ. ¹¹ იყიანიყეო იყიანიანი იანიანიჲ
ჳე სიანიანი ჳე იანი იანიანიჲ. ¹² ჳე მიშითაჲ აყროთანი შიანიჲ
სიანიყეო, ჳე იყიანიანიჲ სიყიანიჲ იანიანიჲ იანიანი თჳსი.
¹³ *სიანიანი ში იანიყი იანიანი, ჳე ჳეანიჲ იანი სიანი თჳსი.*

ჳე ჳე

⁷ გვიჩვენე, უფალო, შენი წყალობა და შენი მაცხოვარება გვიბოძე ჩვენ. ⁸ ვისმინებ, რას მეტყვის უფალი ღმერთი ჩემი, რადგან მშვიდობას იტყვის იგი თავისი ერისა და თავის წმიდათათვის, და მათთვისაც, ვინც მოაქცია გული მის მიმართ. ⁹ რადგან ახლოს არის მის მოშიშებთან მისი მაცხოვარება, რათა დამკვიდრდეს მისი დიდება ჩვენს მიწაზე. ¹⁰ წყალობა და ჭემმარიტება შეხვდნენ ერთმანეთს, სიმართლე და მშვიდობა ეამბორნენ ურთიერთს. ¹¹ ჭემმარიტება აღმოსცენდა დედამიწიდან და სიმართლე ზეციდან გამოჩნდა. ¹² რადგან უფალი მოგვცემს სიკეთეს და ჩვენი მიწა გამოსცემს ნაცოფს. ¹³ სიმართლე ივლის მის წინ და დაადგება გზას თავისი ნაბიჯებით.

დიდება

კანონი იბ

85. ლოცვაჲ დავითისი

¹ მოყავ, უფალო, ყური შენი და ისმინე ჩემი, რამეთუ გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე. ² იცევ სული ჩემი, რამეთუ წმიდა ვარ, აცხოვნე მონაჲ შენი, ღმერთო ჩემო, რომელი გესავს შენ. ³ მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ შენდამი ღალად-ვეყავ მარადლე. ⁴ ახარე სულსა მონისა შენისასა, რამეთუ შენდამი აღვილე სული ჩემი. ⁵ რამეთუ შენ, უფალი, ტკბილ და მართალ ხარ და ღიდად მოწყალე ყოველ-თათვს, რომელნი გხადიან შენ. ⁶ ყურად-ილე, უფალო, ლოცვაჲ ჩემი და მოხედენ კმასა ვედრებისა ჩემისასა. ⁷ ღლესა ჭირისა ჩემისასა ღალად-ვეყავ შენდამი,

ხტნღნქ 79

85. ზღცუტჯ ბტუიღუსქ

¹ შაყლეჲ, აყლეოჲ, ყაჲიჲ ყჲნი ჳრ ისქანიჲ სჲქს, მიღჲეთაჲ ჴჲრ-ღრღ ჳრ ჳრჲიშწაქიჲ ჴრღიჲ შჲ. ² ლჲჲი საყჲი სჲქს, მიღჲეთაჲ იბ-ღრ ჴრღი, ჲღღაჲიჲ შანიღჲ ყჲნი, იბჲიჲთაჲ სჲქს, მიღჲეთი ჴჲსღრღს ყჲნი. ³ ბჲიყლეოჲ შჲ, აყლეოჲ, მიღჲეთაჲ ყჲნიღრღი ჲრღრღ-ჲიყლეჲ შღღრღი. ⁴ ტღღიჲ საყჲსღრ შანიღრს ყჲნიღრღს, მიღჲეთაჲ ყჲნიღრღი ჲრღრღიჲ საყჲი სჲქს. ⁵ ბღღეთაჲ ყჲნი, აყლეოჲ, ჲღღრღ ჳრ შღღიჲთღრღს ჲრღი ჳრ ჳრღრღ შაჲიყლეოჲ ჲაჲიჲთღრღს, მიღჲეთი ჴღღრღიღს ყჲნი. ⁶ ყაჲიღრღ-იჲი, აყლეოჲ, Პაღღრღი სჲქს ჳრ შაღღრღიჲ ჲღღრღს ჲიღჲიჲ-ღრღს სჲქსღრღს. ⁷ ბიჲიღსე ჲიღიღსე სჲქსღრღს ჲრღრღ-ჲიყლეჲ ყჲნიღრღს,

კანონი მეთორმეტე

85. დავითის ლოცვა

¹ უფალო, მომაპყარ ყური შენი და ისმინე ჩემი, რადგანაც გლახაკი და დავრდომილი ვარ მე. ² დაიცავი სული ჩემი, რადგან წმიდა ვარ, აცხოვნე მონა შენი, ღმერთო ჩემო, რომელიც შენ გესავს. ³ შემიწყალე მე, უფალო, რადგან შენ შემოგლღაღღებ მთელი ღლე. ⁴ გაახარე სული შენი მონისა, რადგან შენდამი, უფალო, ავაღღლე ჩემი სული. ⁵ რადგან შენ, უფალო, კეთილი და მართალი ხარ და ღიდად მოწყალე ყველასთვის, ვინც შენ მოგიხმობს. ⁶ ყურად ილე, უფალო, ჩემი ლოცვა, და ისმინე ჩემი ვედრების ხმა. ⁷ ჩემი გასაჭირის ჟამს შემოგლღაღღე,

რამეთუ ისმინე ჩემი. ⁸ არა არს მსგავსი შენდა ღმერთთა შორის, უფალო, და არა არს საქმეთა შენთაებრ. ⁹ ყოველი თესლები, რაოდენი ჰქმენ, მოვიდენ და თაყუანის-გცენ წინაშე შენსა, უფალო, და აღიდებდენ სახელსა შენსა. ¹⁰ რამეთუ დიდ ხარ შენ, და მოქმედი საკვრველებათა შენ ხარ ღმერთი მხოლოდ. ¹¹ მიძლოდე მე, უფალო, გზათა შენთა და ვილოდი მე ჭეშმარიტებითა შენითა; იხარებდეს გული ჩემი შიშითა სახელისა შენისაჲმთა. ¹² აღვიარო შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და ვადილო სახელი შენი უკუნისამდე; ¹³ რამეთუ დიდ არს წყალობაჲ შენი ჩემ ზედა, და იკსენ სული ჩემი ჯოჯონეთისაგან ქუესკნელისა. ¹⁴ ღმერთო, უშჯულონი აღდგეს ჩემ ზედა, და კრებულმან ძლიერთამან იძიეს სული ჩემი და არა შეგრაცხეს შენ წინაშე მათსა.

ძირქეთაჲსი რსაჲნიჲ სუჲნი. ⁸ ოხი რაჲსი მსგავსი ყოფილხარ იმყოფითარე ყაძის, აყაროა, ზე რაჲს რაჲს სრქმეჲს ყოფიარეჲსი. ⁹ ყაფიარე თესლები, ძირაჲნი რსაჲნი, შარაჲნი ზე თესლები-გცენ წინაშე შენსა, უფალო, და აღიდებდენ სახელსა შენსა. ¹⁰ რამეთუ დიდ ხარ შენ, და მოქმედი საკვრველებათა შენ ხარ ღმერთი მხოლოდ. ¹¹ მიძლოდე მე, უფალო, გზათა შენთა და ვილოდი მე ჭეშმარიტებითა შენითა; იხარებდეს გული ჩემი შიშითა სახელისა შენისაჲმთა. ¹² აღვიარო შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და ვადილო სახელი შენი უკუნისამდე; ¹³ რამეთუ დიდ არს წყალობაჲ შენი ჩემ ზედა, და იკსენ სული ჩემი ჯოჯონეთისაგან ქუესკნელისა. ¹⁴ ღმერთო, უშჯულონი აღდგენ ჩემ ზედა, და ძლიერთამან იძიეს სული ჩემი და არა შეგრაცხეს შენ წინაშე მათსა.

რადგან ისმინე ჩემი. ⁸ არ არის შენი მსგავსი ღმერთთა შორის, უფალო, და არაფერია შენს საქმეთა შესადარი. ⁹ ყოველი ერი, რაოდენიც შეჰქმენი, მოვა და თაყვანს გცემს შენ, უფალო, და აღიდებს შენს სახელს. ¹⁰ რადგან დიდი ხარ შენ და მოქმედი საკვირველებათა, შენ ხარ ღმერთი ერთადერთი. ¹¹ გამიძებნი მე, უფალო, შენს გზებზე, და ვივლი შენი ჭეშმარიტებით; გაიხაროს ჩემმა გულმა შენი სახელის შიშით. ¹² გადიარებ შენ, უფალო, ღმერთო ჩემო, მთელი ჩემი გულით და ვადიდებ შენს სახელს უკუნისამდე; ¹³ რადგან დიდია შენი წყალობა ჩემზე, და შენ იხსენ სული ჩემი ჯოჯონეთის ქვესკნელისაგან. ¹⁴ ღმერთო, უსჯულონი აღდგენ ჩემზე, და ძლიერთა კრებული ეძიებდა ჩემს სულს და არად შეგრაცხეს თავიანთ წინაშე.

¹⁵ და შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, შემწყნარებელ ხარ და მოწყალე, სულგრძელ და დიდად მოწყალე და ჭეშმარიტ. ¹⁶ მოიხილე ჩემ ზედა და შემეწიე მე, მოეც ძალი მონასა შენსა და აცხოვნე ძე მკეველისა შენისაჲ. ¹⁷ ყავ ჩემ თანა სასწაულ კეთილ, და იხილედ მოძულეთა ჩემთა და ჰრცხუენოდის, რამეთუ შენ, უფალი, შემეწიე და ნუგეშინის-მეც მე.

86. ძეთა კორესთა, ფსალმუნი გალობისაჲ

¹ საფუძველნი მისნი მთათა შინა წმიდათასა. ² უყუარან უფალსა ბჭენი სიონისანი უფროჲს ყოველთა საყოფელთა იაკობისთა. ³ დიდებული ითქუა შენთჳს, ქალაქო ღმრთისაო. ⁴ მოვიკსენო მე რააბისი და ბაბილოვნისაჲ,

¹⁵ **ძე ყუენ, აყაროთა იძიითაა სიქა, ყუძიყინოიყუოა ურძი ჳე შაყოლოო, საყოფიძიოთა ჳე ჳიჳეჳე შაყოლოო ჳე ყუყძიოი. ¹⁶ ჳა-იღოოი სიქი 'იჳე ჳე ყუძიოიოი ში, შაიუღ თოოო შაიღსო ყუენსო ჳე ურცაყოიოი იოი შაყოლოოიო ყუენსოი. ¹⁷ ჳიჳე სიქი თოიღ სოიღოოაყოი ჳიოო, ჳე იღოოიჳე შაიოაყოიოი სიქთო ჳე იოიღსაყოიოაჳის, იოიძი-თაყ ყუენ, აყაროო, ყუძიოიოი ჳე იაყოფიყინის-შიუღ ში.**

86. ԺԴԵ ԿՁԿԼԵԸ, ՓՆԵՅԳՁԻ ԼՇՆՁԳԼՆԸ

¹ სოფაყოიყოინი შისნი შთოთო ყინო լծիճოთოსო. ² Օգաყო-იღინ აყოლოსო ყցყინ სოინისინი აყოიოასი ყაყოოთო სოყა-ყოოთო ուղիყინოსო. ³ Ծիճիყყოო ոთიყო ყუენთվ, იღოო-իყ იძიითოსო. ⁴ ճაყოიգისიჳა ში იოიღყისი ჳე ყოყოოაყოინისო,

¹⁵ ხოლო შენ, უფალო, ღმერთო ჩემო, შემწყნარებელი და მოწყალე ხარ, სულგრძელი და დიდად მოწყალე და ჭეშმარიტი. ¹⁶ მომხედე და შემიწყალე, მიეც ძალა შენს მონას და აცხოვნე ძე შენი მხეველისა. ¹⁷ ჰქმენ ჩემზე კეთილი სასწაული, იხილონ ეს ჩემმა მოძულეებმა და შერცხვენ, რადგან შენ, უფალო, შემეწიე და მანუგეშე მე.

86. კორეს ძეთა, გალობის ფსალმუნი

¹ მისი საფუძველნი წმიდა მთებშია. ² უყვარს უფალს სიონის კარიბჭენი იაკობის ყოველ სამყოფელზე მეტად. ³ სადიდებელი ითქვა შენს შესახებ, ღმერთის ქალაქო. ⁴ მოვიხსენიებ რააბსა* და ბაბილონს*

რომელთა მიციან მე; და, აჰა, ესერა, უცხოთესლნი და ტვროს და ერი ჰინდო-
თაჲ, ესენი იშვნეს მუნ.⁵ ღედად სიონსა ჰრქუას კაცმან, რამეთუ კაცი იშვა მას
შინა, და თავადმან დააფუძნა იგი მაღალმან.⁶ უფალი მიმოდაითქუას წიგნითა
ერისაჲთა და მთავართა ამათგან, რომელნი იყვნეს მას შინა.⁷ ვითარ მხია-
რულთა ყოველთა მკუდრობაჲ შენდამი არს.

**87. დასასრულსა, მავლეთისთვის მიგებად, სიტყუაჲ
გონიერებისაჲ ეთამ ისრაიტელისა, გალობაჲ
ფსალმუნისაჲ, ძეთა კორესთა**

¹ უფალო ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო, ღღისი კმა-ვეყავ და ღა-
მე წინაშე შენსა; ² შევედინ შენ წინაშე ლოცვაჲ ჩემი, მოყავ ყური

*მთაშოთათჲ შიღოენ ში; ჴე, ლოთ, ესერა, უცხოთესლნი და ტვროს და ერი ჰინდო-
თაჲ, ესენი იშვნეს მუნ.⁵ ღედად სიონსა ჰრქუას კაცმან, რამეთუ კაცი იშვა მას
შინა, და თავადმან დააფუძნა იგი მაღალმან.⁶ უფალი მიმოდაითქუას წიგნითა
ერისაჲთა და მთავართა ამათგან, რომელნი იყვნეს მას შინა.⁷ ვითარ მხია-
რულთა ყოველთა მკუდრობაჲ შენდამი არს.*

**87. ԾՆՏԵՆՈՒՆԵՐ, ԳՇՆՅՈՒՄՆԻԿՈՍ ԳՂՂԳԼԾ, ՆԵԿՈՐՆ
ՂՁՆՈՒՄՆԵՐՆԵՐ ԴԵՐԺ ՂՆԻՇՆԵՐՆԵՐ,
ՂՆՅՈՒՆԵՐՆԵՐ ՓՆԵՑԳՈՒՆԵՐՆԵՐ, ԿՂԵՐ ԿՁՂՆԵՐ**

¹ *Պարտա յմիտա ընամոյցսն խիմսն, Մոսի կիմ-դպեր մե ու-
մի լոմնցի գոմն;* ² *Միտիճն գոմ լոմնցի յաղրոս խիմ, Մալեր պայն*

მათთან, ვინც მე მიცნობს. და აჰა, უცხოტომელნი და ტიროსი და ეთიოპიის
ხალხი – ისინი იშვნენ იქ.⁵ ღედას უწოდებს ადამიანი სიონს, რადგან იშვა
მასში ადამიანი, და თვით უზენაესმა დააფუძნა იგი.⁶ უფალი სახელგანთ-
ქმული იქნება ერის ნაწერებით და მათ მთავართაგან, რომელნიც მასში
დაიბადნენ;⁷ რადგან ყველა მხიარულთა სამკვიდრებელი შენშია.

**87. დასასრულს, მავლეთზე შესასრულებლად, საპასუხოდ,
გონიერების სიტყვა ეთამ ისრაიტელისა*,
კორეს ძეთა ფსალმუნი**

¹ უფალო, ჩემი ხსნის ღმერთო, შემოგდაღადე ღღისით, და ღამი-
თაც – შენს წინაშე; ² შევიდეს ჩემი ლოცვა შენს წინაშე, მოაპყარ ყური

შენი ვედრებასა ჩემსა. ³ რამეთუ აღივსო ძვრთაგან სული ჩემი, და ცხორებაჲ ჩემი ჯოჯობნეთსა მიეახლა. ⁴ შევირაცხე მე მათ თანა, რომელნი შთავიდოდეს მღვმესა; ვიქმენ მე, ვითარცა კაცი შეუწევნელი, ⁵ მკუდართა თანა თავისუფალ და ვითარცა წყლულნი, დაძინებულნი სამარებსა, რომელთაჲ არღა მოიკსენე, და ესენი კელისა შენისაგან განეშორნეს. ⁶ დამდვეს მე მღვმესა ქუესკნელსა ბნელსა შინა და აჩრდილთა სიკუდილისათა. ⁷ ჩემ ზედა განმტკიცნა გულისწყრომაჲ შენი, და ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი მოავლინენ ჩემ ზედა. ⁸ განმაშორენ ჩემგან მეცნიერნი ჩემნი, და შემრაცხეს მე საძაგელად მათდა; მივეცი და არა გამოვიდოდე. ⁹ და თუალნი ჩემნი მოუძღურდეს გლახაკებითა; ღალად-ყვავ შენდამი, უფალო, და მარადლე განვიპყრენ შენდამი კელნი ჩემნი.

ყჳნი ურუჭითყვისსე სუქსე. ³ **იხეშოთაჲ რორისა მქმთარუჲნი საყო სუქსე, ჳე ნესათყვისო სუქსე ჯაჯალეთსე შაჲრდო.** ⁴ **შოჲრითრდუჲ შო შრთ თრნი, მათჲრანი ყთრუიჭაჭჲს შოქშისე; ურუქჲნი შო, ურთრთრე ხრეჲ ყჳაჲრუჲრნი, ⁵ შხაჲჭრითრ თრნი თრრისაყრთო ჳე ურთრთრე რყთაჲრნი, ჳრთრნიყჳაჲრნი სრშრითყვისე, მათჲრთრთო რთრე შარჲსჲნი, ჳე უსჲნი ჲჲრთრე ყჳრისრუჲნი უჲრნიყჳაჲრნი. ⁶ ტრშჲრჲს შო შოქშისე ჲაჲრსჲრთრთრე ყრთრთრე ყრნი ჳე რსმ-ჭრთრთრ სრხაჲჭრთრთრთრ. ⁷ ხჲშ ჲუჭე უჲრსჲრდჲრნი უჳაჲრსრთრთრთრე ყჳნი, ჳე ყაჲრთრთრ უჲრსრდჲრთრთრთრ ყჳრნი შარჲრთრთრთრ სუქ ჲუ-ჭე. ⁸ ჲრსჲრყაჲრთრ სუქჲრნი შოქრნიჲრთრ სუქნი, ჳე ყჳშითრდჲს შო სრთრუჲრთრე შრთრე; შარჲრთრ ჳე რთრ უჲშარჲრთრთრ. ⁹ ტრ თაჲ-რთრთრ სუქნი შაჲრთრთრთრთრ უჲრდჲრდჲრთრ; თრთრე-ჲრთრთრ ყჳრსჲრ-ში, აჲრთრთრ, ჳე შრთრეჭოჲ უჲრთრთრთრთრთრ ყჳრსჲრში ჲჲრთრთრ სუქნი.**

ჩემს ვედრებას. ³ რადგან აღივსო ძვირით სული ჩემი და ჩემი სიცოცხლე ჯოჯობნეთს მიუახლოვდა. ⁴ შევირაცხე მღვიმეში ჩამსვლელელებთან, გავხდი, ვითარცა უძწეო ადამიანი, ⁵ მკვდრებივით თავისუფალი და მსგავსი დაჭრილთა, სამარეში დაძინებულთა, რომელთაც შენ აღარ გაიხსენებ და რომლებიც შენი ხელისაგან განშორებულნი არიან. ⁶ დამდეს ქვესკნელის მღვიმეში, სიბნელესა და სიკვდილის აჩრდილებში. ⁷ ჩემზე გაძლიერდა შენი გულისწყრომა და ყველა შენი ტალღა მოავლინე ჩემზე. ⁸ ჩამომაცილე ნაცნობები და შემრაცხეს მე მათთვის საძაგელად; გადაცემულ ვიქენ და ვეღარ გამოვდივარ. ⁹ თვალნი დამებინდა სიგლახაკით, შემოგღალადებდი, უფალო, და მთელი დღე შენდამი მქონდა გამოწვდილი ხელები.

¹⁰ მკუდართათჳს ნუ ჰყო საკურველი? ანუ მკურნალთა აღადგინონ და აღ-
გიარონ შენ? ¹¹ მი-მე-ვინ-უთხრობდეს სამარესა შინა წყალობასა შენსა
და ჭეშმარიტებასა შენსა წარსაწყმედელსა შინა? ¹² საცნაურ ნუ იქმნესა
ბნელსა შინა საკურველებაჲ შენი და სიმართლე შენი ქუეყანასა მას დავი-
წყებულსა? ¹³ და მე შენდამი, უფალო, დაღად-გყავ, და ცისკარსა ლოცვაჲ
ჩემი მიგეწიფოს შენ. ¹⁴ რადმე, უფალო, განიშორებ სულსა ჩემსა და გა-
რე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან? ¹⁵ გლახაკ ვარი მე და შრომასა ჩემსა სიყ-
რმით ჩემითგან, ხოლო ავმაღლდი რაჲ, დავმაღლდი და შევესულები. ¹⁶ ჩემ
ზედა გარდაკდეს რისხვანი შენნი, და საშინელებათა შენთა შემადრწუნეს
მე. ¹⁷ გარემომადგეს მე, ვითარცა წყალნი, მარადლე შემიცვეს მე ერთბამად.

¹⁰ **მჰყაჭწრითარეთჳს ნაყ თაყარ სრჰქითორეთჳს? რნაყ მჰყაქინორეთჳს რორჭ-
ჯინანი ჳრ რორჯრითანი ყჳნი? ¹¹ მი-მე-ვინ-უთხრობდეს სამარესა შინა წყალობასა შენსა
და ჭეშმარიტებასა შენსა წარსაწყმედელსა შინა? ¹² საცნაურ ნუ იქმნესა
ბნელსა შინა საკურველებაჲ შენი და სიმართლე შენი ქუეყანასა მას დავი-
წყებულსა? ¹³ და მე შენდამი, უფალო, დაღად-გყავ, და ცისკარსა ლოცვაჲ
ჩემი მიგეწიფოს შენ. ¹⁴ რადმე, უფალო, განიშორებ სულსა ჩემსა და გა-
რე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან? ¹⁵ გლახაკ ვარი მე და შრომასა ჩემსა სიყ-
რმით ჩემითგან, ხოლო ავმაღლდი რაჲ, დავმაღლდი და შევესულები. ¹⁶ ჩემ
ზედა გარდაკდეს რისხვანი შენნი, და საშინელებათა შენთა შემადრწუნეს
მე. ¹⁷ გარემომადგეს მე, ვითარცა წყალნი, მარადლე შემიცვეს მე ერთბამად.**

¹⁰ განა მკვდრებისთვის იქმ საკვირველებას? ანდა განა მკურნალნი აღადგენენ
მათ და ისინი გაღიარებენ შენ? ¹¹ განა ვინმე სამარეში აუწყებს შენს წყალობას
და შენს ჭეშმარიტებას – წარსაწყმედელში? ¹² განა შეიცნობენ ბნელში შენს
საკვირველებას და შენს სიმართლეს – დავიწყებულ ქვეყანაში? ¹³ მე შენ შე-
მოგაღაღდე, უფალო, და ცისკრისას მოაღწევს შენთან ჩემი ლოცვა. ¹⁴ რატომ
განიშორებ, უფალო, ჩემს სულს და მიიქცევ პირს ჩემგან? ¹⁵ გლახაკი ვარ და
შრომაში სიყრმიდანვე, ხოლო როდესაც ავმაღლდი, – დავმაღლდი და და-
ვუძღურდი. ¹⁶ გადაიარა ჩემზე შენმა რისხვამ, შენმა საშინელებებმა შემადრ-
წუნეს მე. ¹⁷ გარს მერტყმიან წყალივით მთელი დღე, მომიცვეს მე მთლიანად.

¹² ჩრდილოდ და ბლუარი შენ შეჰქმენ, თაბორი და ერმონი სახელითა შენითა იხარებდენ. ¹³ შენი მკლავი ძლიერებით, განძლიერდინ კელი შენი და ამაღლდინ მარჯუენე შენი. ¹⁴ სიძარტლე და განკითხვაა არს განმზადებაა საყდრისა შენისაჲ, წყალობაა და ჭეშმარიტებაა ვილოდიან წინაშე პირისა შენსა. ¹⁵ ნეტარ არს ერი იგი, რომელმან იცის გალობაა შენი; უფალო, ნათლითა პირისა შენისაჲთა ვილოდიან, ¹⁶ და სახელითა შენითა იხარებდენ მარადლე და სიძარტლითა შენითა ამაღლდენ. ¹⁷ რამეთუ სიქადული ძალისა მათისაჲ შენ ხარ, და ნებითა შენითა ამაღლდეს რქაჲ ჩუენი. ¹⁸ რამეთუ უფლისაჲ არს შეწევნაჲ და წმიდისა, ისრაჲლ, მეუფისა ჩუენისაჲ. ¹⁹ მაშინ ეტყოლე ჩუენებით ნაშობთა შენთა და სთქუ: დავლევ შეწევნაჲ ძლიერსა ზედა და აღვაძალლე რჩეული ერისაგან ჩემისა.

¹² *ხიშროთაა ჴე ცუაყრთი ყუჩ ყუოაქმენ, თრყათი ჴე უმშანი სრ-
ღუოათი ყუჩათი იღრთიყვჴენ. ¹³ ჴენი შხორერი მორიყმიყუთ, ურნ-
მორიყმიჴენ ცუოთი ყუჩი ჴე რძროთჴენ შრთიჯაყინი ყუჩი. ¹⁴ სიშრთ-
თოთი ჴე ურნჩითღური რმის ურნშრეჴყუეო სრყშრთი სრყჩირეო,
თაროთაყუეო ჴე ცუყშრთიღყუეო ურშაშრენ თონიყუ ურმისე ყუჩირეო.
¹⁵ ჩიღრთი რმის უმი იჯი, მამჴოთშენ იღრს უროთაყუეო ყუჩი; აყუროთა,
ჩროთოთი ურმისე ყუჩირეოთი ურშაშრენ, ¹⁶ ძე სრღუოათი ყუჩი-
თი იღრთიყვჴენ შრთიშრთი ჴე სიშრთოთოთი ყუჩოთი რძროთჴენ.
¹⁷ ჴიშჴოთაყ სრჩრეშაყოთი მორთისე შრთისეო ყუჩ ღრთი, ჴე ჩიყუ-
თი ყუჩოთი რძროთჴეს მჩრეო საყჩირი. ¹⁸ ჴიშჴოთაყ აყუოთისეო რმის
ყუოოყინრეო ჴე თშრთისე, რმისწო, შიყაყრისე საყჩირისეო. ¹⁹ ჴიყინ
უღყაშჴი საყჩირიყუთი ჩრყაყუთი ყუჩოთი ჴე სოჩაყ: ჴიშრეჴი ყუოოყინ-
რეო მორიყმისე ჩიჴე ჴე რიოიშრთოთი მსიყაყოთი უმისრეჴენ სიქმისე.*

¹² ჩრდილოეთი და სამხრეთი შენ შეჰქმენ, თაბორი* და ერმონი შენი სა-
ხელით გაიხარებენ. ¹³ შენი მკლავი ძლიერია, გაძლიერდეს შენი ხელი და
ამაღლდეს მარჯვენა შენი! ¹⁴ სიძარტლე და განკითხვა არის შენი ტახ-
ტის საფუძველი, წყალობა და ჭეშმარიტება დადის შენი პირის წინ. ¹⁵ ნე-
ტარია ერი, რომელმაც იცის შენი გალობა; უფალო, შენი პირის ნათელში
ივლიან, ¹⁶ შენი სახელით გაიხარებენ მთელი დღე და შენი სიძარტლით
ამაღლდებიან. ¹⁷ რადგან შენ ხარ მათი ძალის სიქადული, და შენი ნებით
ამაღლდება ჩვენი რქა; ¹⁸ რადგან უფლისგან არის შეწევნა და ისრაელის
წმიდისგან, ჩვენი მეუფისგან. ¹⁹ მაშინ უთხარი ჩვენებით შენს ნაშობთ და
სთქვი: „ვუბოძე შეწევნა ძლიერს და ავაძალდე რჩეული ჩემი ერისაგან.

²⁰ ვპოვე ღვთისმეტყველებს, მონაა ჩემი, და საცხებელი წმიდაა ჩემი ვსცხე მას. ²¹ რამეთუ კელი ჩემი შეეწიოს მას, და მკლავმან ჩემმან განაძლიეროს იგი. ²² არა ირგოს მტერმან მისგან, და შეილმან უმჯულოებისამან ვერ შესძინოს ვნებად მისა. ²³ და მოვსრნე პირისაგან მისისა მტერნი მისნი და მოძულენი მისნი დავამკუნე. ²⁴ წყალობაა ჩემი და ჭეშმარიტებაა ჩემი მის თანა, და სახელითა ჩემითა ამაღლდეს რქაა მისი; ²⁵ და დავდვა ზღუასა ზედა კელი მისი და მდინარეთა ზედა – მარჯუენე მისი. ²⁶ მან მხალოს მე: მამაა ჩემი ხარი შენ, ღმერთი ჩემი და შემწყნარებელი ცხორებისა ჩემისაა. ²⁷ და მე პირმშოდ დავადგინო იგი უმაღლეს უფროდს მეფეთა ქუეყანისათა. ²⁸ უკუნისამდე დაუძარხო მას წყალობაა ჩემი, და აღთქუმაა ჩემი ერწმუნოს მას.

²⁰ **წყალობაა ჩემი და ჭეშმარიტებაა ჩემი მის თანა, და სახელითა ჩემითა ამაღლდეს რქაა მისი; და დავდვა ზღუასა ზედა კელი მისი და მდინარეთა ზედა – მარჯუენე მისი.** ²¹ **მან მხალოს მე: მამაა ჩემი ხარი შენ, ღმერთი ჩემი და შემწყნარებელი ცხორებისა ჩემისაა.** ²² **არა ირგოს მტერმან მისგან, და შეილმან უმჯულოებისამან ვერ შესძინოს ვნებად მისა.** ²³ **და მოვსრნე პირისაგან მისისა მტერნი მისნი და მოძულენი მისნი დავამკუნე.** ²⁴ **წყალობაა ჩემი და ჭეშმარიტებაა ჩემი მის თანა, და სახელითა ჩემითა ამაღლდეს რქაა მისი; და დავდვა ზღუასა ზედა კელი მისი და მდინარეთა ზედა – მარჯუენე მისი.** ²⁵ **და დავდვა ზღუასა ზედა კელი მისი და მდინარეთა ზედა – მარჯუენე მისი.** ²⁶ **მან მხალოს მე: მამაა ჩემი ხარი შენ, ღმერთი ჩემი და შემწყნარებელი ცხორებისა ჩემისაა.** ²⁷ **და მე პირმშოდ დავადგინო იგი უმაღლეს უფროდს მეფეთა ქუეყანისათა.** ²⁸ **უკუნისამდე დაუძარხო მას წყალობაა ჩემი, და აღთქუმაა ჩემი ერწმუნოს მას.**

²⁰ ვპოვე ღვთისმეტყველებს, მონა ჩემი და ჩემი წმიდა საცხებელი ვცხე მას. ²¹ ჩემი ხელი შეეწევა და ჩემი მკლავი განაძლიერებს მას. ²² მტერს არ ექნება მასზე წარმატება და უსჯულოების ნაშთი ვერ შესძლებს მის ვნებას. ²³ გავანადგურებ მის წინაშე მის მტრებს და მის მოძულეებს დავამხო. ²⁴ და ჩემი წყალობა და ჭეშმარიტება იქნება მისთან, და ჩემი სახელით ამაღლდება მისი რქა; ²⁵ დავდებ ზღვაზე მის ხელს და მდინარეებზე – მის მარჯვენას. ²⁶ ის მომიხმობს მე: “შენ მამა ხარ ჩემი და ჩემი ცხონების შემწყნარებელი!”, ²⁷ და დავადგენ მას პირმშოდ, დედამიწის მეფეთა შორის უმაღლესად. ²⁸ უკუნისამდე შევუნარჩუნებ მას ჩემს წყალობას და ჩემი აღთქმა საიმედო იქნება მისთვის.

²⁹ და ეგოს უკუნითი უკუნისამდე თესლი მისი და საყდარი მისი, ვითარცა ღღენი ცისანი. ³⁰ და-თუ-უტეონ შვილთა მისთა შჯული ჩემი და სამართალთა ჩემთა არა ვიდოდინ, ³¹ სიმართლენი ჩემნი თუ შეაბილწნენ და მცნებანი ჩემნი არა დაიმარხნენ, ³² განვიხილნე კუერთხითა უშჯულოებანი მათნი და გუემითა – უსამართლოებანი მათნი; ³³ ხოლო წყალობად ჩემი არავე განვაქარვო მისგან, არცა ვეცრუვო ჭეშმარიტებასა ჩემსა, ³⁴ არცა შევავინო აღთქუმადა ჩემი და, რა-ი-ივი აღმოკდა ბაგეთა ჩემთა, არა შეურაცხ-ვყო. ³⁵ ერთგზის ვეფუცე წმიდასა ჩემსა დავითს და მე არა ვეცრუვო მას. ³⁶ ნათესავი მისი უკუნისამდე ეგოს, და საყდარი მისი, ვითარცა მზე, წინაშე ჩემსა, ³⁷ და ვითარცა მთოვარე განმტკიცებული უკუნისამდე და მოწამე სარწმუნოდა ცათა შინა.[▮]

²⁹ **ღე უკასს აქყაწითი აქყაწისრეშუ თისოი შისი ზე სრეჭრითი შისი, უროთილზე ჭოფნი ესისნი.** ³⁰ **ღე-თაყ-აღღუანი ყუროთორ შისორ ყუჯაყოი სიქში ზე სრეშრითოროთორ სიქთორ რიორ ურჭაწრინი,** ³¹ **სიშრითოთიფნი სიქში თაყ ყურეყორონიფნი ზე შინეყურნი სიქში რიორ ზრე-შრეშიფნი,** ³² **ლენიორიორანიფნი ჰაყოშიორთორ აყყუაყოაყოურნი შრთნი ზე უჯაყოითორ – აყსრეშრითოთაყოურნი შრთნი;** ³³ **ჴაოთა თოქოთაყუა სიქში რიორიფი ურნიორიფრითოთა შისიფნი, რილზე ურენიყოთა ყუყშრითიღღუ-ურსი სიქში,** ³⁴ **ტილზე ყოფორიფნი რიოთიფაქში სიქში ზე, მიო-ი-იფი რიშაქაღღე ყრეფორ სიქთორ, რიორ ყოყაშირღღე-ყოა.** ³⁵ **სითოჭჩისი ურე-ფაყოღე თშიწრესი სიქში ზე-ყოთის ზე ში რიორ ურენიყოთა შრს.** ³⁶ **რეთიორიფი შისი აქყაწისრეშუ უკასსი, ზე სრეჭრითი შისი, ურო-თორილზე შიფი, თინიფი სიქში,** ³⁷ **ღე უროთილზე შთაყოფიფი ურნიშღღე-ჩიღღეყოთა აქყაწისრეშუ ზე შაყოფი სრეშიქაყნიად ესორ ყინი.**[▮]

²⁹ და დამკვიდრდება იგი უკუნითი უკუნისამდე და მისი ტახტი – ცის ღღე-ბივით. ³⁰ თუ მისი შვილები მიატოვებენ ჩემს სჯულს და ჩემი სამართლით არ ივლიან, ³¹ ჩემს სიმართლეს თუ შებილწავენ და ჩემს მცნებებს არ დაიცავენ, ³² მოვკითხავ კუერთხით უსჯულოებებს და გვემით – უსამართლობებს; ³³ მაგრამ წყალობას არ განვაშორებ მისგან, არც ჩემს ჭეშმარიტებას ვუღალატებ, ³⁴ არ დავარღვევ ჩემს აღთქმას და რაც აღმოხდა ჩემს ბაგეებს, არ შეურაცხე-ვყოფ. ³⁵ ერთხელ შევფიცე ჩემს წმიდას, დავითს და არ ვეცრუები მას. ³⁶ იქნება მისი შთამომავალი უკუნისამდე და მისი ტახტი მზესავით ჩემს წინაშე, ³⁷ მთვარესავით განმტკიცებული უკუნისამდე და სარწმუნო მოწამე ცათა შინა.[▮]

³⁸ ხოლო შენ განიშორე და შეურაცხ-ჰყავ და განაგდე ცხებული შენი; ³⁹ და აქციე აღთქუმაჲ მონისა შენისაჲ, შეაგინე ქუეყანასა ზედა სიწმიდე მისი. ⁴⁰ დაარღვენ ყოველნი ზღუდენი მისნი და ჰყვენ სიმტკიცენი მისნი შედრწუნებულ; ⁴¹ და მიმოდიატაცებლეს მას ყოველნი თანაწარმაველნი გზისანი, და იქმნა იგი საყუდრეელ გარემოჲსთა მისთა. ⁴² აღამალე მარჯუენე მაჭირვებელთა მისთაჲ და ახარე ყოველთა მტერთა მისთა; ⁴³ გარემიაქციე შეწვენაჲ მახლისა მისისაჲ და არა შეეწიე ბრძოლასა შინა. ⁴⁴ დაჰქსენ სიწმიდე მისი და საყდარი მისი ქუეყანასა ზედა დაამკუ; ⁴⁵ შეამცირენ ღლენი ჟამთა მისთანი და მიჰფინე მის ზედა სირცხული. ⁴⁶ ვიდრემდის, უფალო, გარემიიქცევი სრულიად, და აღატყდების, ვითარცა ცეცხლი, რისხვაჲ შენი?

³⁸ **Էստաս ყին უհնիყսითի Յը ցոյսմիւրըւ-ուպւրի Յը უհնիւղՅի լըլըցապուր ցոյնի;** ³⁹ **Ծը ռիւլըլի ղոտուխաթըօ Յանիւրը ցոյնիւրըօ, ցոյրդընիւ ւիպոյլընիւրը-նը նիւՅը სոյթիւՅի Յիւր.** ⁴⁰ **Ծըւնիւօլըն ւարոյրոսնի նուսաՅընի Յիւնի Յը ուպոյրըն სոժընիւլընի Յիւնի ցոյնիւրաւիւցապուր;** ⁴¹ **Ծը ՅիժաՅըւրըլըլըցՅըն Յըս ւարոյրոսնի տընիւրընիՅըւրընի յընիւրնի, Յը յիժնը ոյլ სըւպ-իՅնիւր յընիւթասիւրը Յիւր.** ⁴² **Շըւնըւրոյ Յընիւցալընի Յըցընիւրը-ցոյրոսը Յիւրըօ Յը ղըւնիւ ւարոյրոսը Յըլընիւր Յիւր;** ⁴³ **Լընիւթը-ւիւլըլ ցոյրոյրընիւ Յըլըւրիւր Յիւրըօ Յը ղիւր ցոյրոյ ցնիւրաւըսը ցընը.** ⁴⁴ **Ծըւոպընի սոյթիւՅի Յիւր Յը სըւՅընի Յիւր ւիպոյլընիւրը նիւՅը Յըւնըպ;** ⁴⁵ **Յըւնըլընի Յընի յընը Յիւրընի Յը Յիւրը-նի Յիւ նիւՅը սոյնըլըւ.** ⁴⁶ **ԻւՅնիւթՅըն, սպըւրոս, յընիւթ-Յիւլըլըր սնիպուրըՅ, Յը ղըւրըլըցըս, յըւրընիւր լըլըլըւ, մըսըրըօ ցոյնի?**

³⁸ მაგრამ შენ განიშორე და შეურაცხჰყავ შენი ცხებული, ³⁹ დაარღვიე აღ-თქმა შენი მონისადმი, შეაგინე მიწაზე მისი სიწმიდე. ⁴⁰ დაარღვიე მი-სი ზღუდენი და მისი სიმტკიცე შეარყიე. ⁴¹ და ძარცვავეს მას ყველა გზაზე ჩამვლელი, და გახდა იგი საყვედრებელი გარემომცველთათვის. ⁴² აამალ-ლე მის მაჭირვებელთა მარჯვენა და გაახარე ყველა მისი მტერი; ⁴³ განა-შორე მის მახვილს შეწვენა და არ დაეხმარე ბრძოლის ჟამს. ⁴⁴ დაარღვიე მისი სიწმიდე და მისი ტახტი მიწაზე დაამხე. ⁴⁵ შეამცირე მის ჟამთა ღლენი და მოჰფინე მას სირცხვილი. ⁴⁶ როდემდე, უფალო, იქნები შებრუნებუ-ლი ჩვენგან მთლიანად, და ცეცხლივით იქნება აღზნებული შენი რისხვა?

და ცხორებაჲ ჩუენი – ნათელსა პირისა შენისასა. ⁹ რამეთუ ყოველნი დღე-ნი ჩუენნი მოაკლდეს, და რისხვითა შენითა მოვაკლდით ჩუენ; წელი ჩუენნი ვითარცა დედაზარდალი, იწურთიდეს. ¹⁰ დღენი წელიწადთა ჩუენთანი მათ თანა სამეოცდაათ წელ, ხოლო უკუეთუ ძლიერებასა შინა, ოთხმეოც წელ, და უმრავლესი მათი შრომაჲ და საღმობაჲ; რამეთუ მოვიდა ჩუენ ზედა სიმშუ-დე, და ჩუენ განვისწავლენით. ¹¹ ვინმე უწყის სიმტკიცე რისხვისა შენისაჲ და შიშითა შენითა გულისწყრომისა შენისა აღრაცხვაჲ? ¹² მარჯუენე შენი ეს-რეთ მაუწყე მე და გულისთა სწავლულითა – სიბრძნე შენი. ¹³ მოიქეც, უფალო! ვიდრემდის? და ნუგეშინის-ცემულ იქმენ მონათა შენთა ზედა. ¹⁴ აღვივსენით ჩუენ ცისკარსა წყალობითა შენითა, უფალო, და ვინარებდეთ და ვიშუებდეთ.

წე უკუაღიყვასა საქონი – ნათელსა პირისა შენისასა. ⁹ რამეთუ ყოველნი დღე-ნი ჩუენნი მოაკლდეს, და რისხვითა შენითა მოვაკლდით ჩუენ; წელი ჩუენნი ვითარცა დედაზარდალი, იწურთიდეს. ¹⁰ დღენი წელიწადთა ჩუენთანი მათ თანა სამეოცდაათ წელ, ხოლო უკუეთუ ძლიერებასა შინა, ოთხმეოც წელ, და უმრავლესი მათი შრომაჲ და საღმობაჲ; რამეთუ მოვიდა ჩუენ ზედა სიმშუ-დე, და ჩუენ განვისწავლენით. ¹¹ ვინმე უწყის სიმტკიცე რისხვისა შენისაჲ და შიშითა შენითა გულისწყრომისა შენისა აღრაცხვაჲ? ¹² მარჯუენე შენი ეს-რეთ მაუწყე მე და გულისთა სწავლულითა – სიბრძნე შენი. ¹³ მოიქეც, უფალო! ვიდრემდის? და ნუგეშინის-ცემულ იქმენ მონათა შენთა ზედა. ¹⁴ აღვივსენით ჩუენ ცისკარსა წყალობითა შენითა, უფალო, და ვინარებდეთ და ვიშუებდეთ.

და ჩვენი სიცოცხლე – შენი პირისახის ნათელში. ⁹ რადგან ჩვენი ყოველი დღე შემცირდა და შენი რისხვით დაგუბდურდით; ჩვენი წლები ობობის გარჯასავითაა. ¹⁰ ჩვენს წელთა ხანგრძლივობა სამოცდაათი წელია, ძლიერების შემთხვევაში – ოთხმოცი წელი, და მათი უდიდესი წილი შრომა და ტანჯვაა; რადგან მოვიდა ჩვენზე სიმშვიდე და გავიწვრთნებით. ¹¹ ვინ უწყის შენი რისხვის სიმკაცრე, და შენი შიშით ვინ აღრიცხავს შენს გულისწყრომას? ¹² მაუწყე შენი მარჯვენა და გულისთა განსწავლულთ – შენი სიბრძნე. ¹³ შემობრუნდი, უფალო! როდემდე? ნუგეში ეცი შენს მონებს. ¹⁴ აღვივსეთ ჩვენ ცისკარზე შენი წყალობით, უფალო, ვხარობთ და ვილხენთ.

და მე ვესავ მას. ³ რამეთუ მან გიკსნეს შენ საფრკისა მისგან მონადირეთაჲსა და სიტყვსა მისგან განსაკრთომელისა. ⁴ ბეჭთსაშუალობა მისითა გფარვიდეს შენ, და საგრილსა ფრთეთა მისთასა ესვიდე; საჭურველად გარემოგადგეს შენ ჭემმარიტებაჲ მისი. ⁵ არა გეშინოდის შიშისაგან ღამისა და ისრისაგან, რომელი ფრინავნ დღისი; ⁶ ღუაწლისაგან, რომელი ვალნ ბნელსა შინა, შემთხუვევისაგან და ეშმაკისა შუვა დღისა. ⁷ დაეცნენ მარცხენით შენსა ათასეულნი და ბევრეულნი – მარჯუენით შენსა, ხოლო შენ არა მიგეახლნენ. ⁸ ხოლო შენ თუალობთა შენითა ჰხედვიდე და მისაგებელი ცოდვილთაჲ იხილო. ⁹ რამეთუ შენ, უფალი, ხარ სასო ჩემდა და მაღალი გიყოფიეს შესავედრებელად შენდა. ¹⁰ არა შევიდეს შენდა ძერი, და გუემაჲ არა მიეახლოს საყოფელთა შენთა.

წე შე უფსრუი შრს. ³ **იღშეთაჲ შრნ ურკსნიჲს ყრნ სრჲმირსე შრსრენ შანრეწიჲთრსრე წრ სრღყსრე შრსრენ ურნსრეხითაშეთრსრე.** ⁴ **ღრვთსრეყაროთრე შრთრე ურრმირწრს ყრნ, წრ სრჲმირსრე რმითრე შრთრსრე უსრრწრ; სრეყაროთრეწ ურრმირწრსრე ყრნ ყრეშრმირღყრეო შრსრ.** ⁵ **წმრ ურყრწრწრს ყრყრსრრენ რრშრსრ წრ რსმირსრრენ, მთაშეთრ რმრნრენ წრსრ; ⁶ ნარეოთრსრრენ, მთაშეთრ რრრმნ ყრნრსრ ყრნ, ყრშთღყრრსრრენ წრ რეშრხრსრ ყარრე წრსრ.** ⁷ **ბრეღრნრნ შრმღღრნრთ ყრნსრ რთრსრყარწრ წრ ყრრმირყარწრ – შრმრეყარწრთ ყრნსრ, ღართა ყრნ რმრ შრეურღმრნრ.** ⁸ **ღართა ყრნ თაროთრე ყრნთრე რღღწრრწრ წრ შრსრეურეყრთრ ღრწრრთრეო რღართა.** ⁹ **იღშეთაჲ ყრნ, არრთრ, ღრმ სრსა სრეწრ წრ შრთრთრ ურყარყოჲს ყრსრრრეწმრეყრთრეწ ყრნწრ.** ¹⁰ **წმრ ყრრრწრს ყრნწრ მრმრ, წრ უარეშრეო რმრ შრრღართა სრყაროთრე ყრნთრ.**

და მე ვესავ მას“.³ რადგან ის გიხსნის შენ მონადირეთა მახისაგან და შემაშფოთებელი სიტყვისაგან.⁴ თავისი ზურგით დაგიფარავს და მის ფრთათა ჩრდილს მიენდობი; საჭურველივით გარს შემოგერტყმევა მისი ჭემმარიტება.⁵ არ შეგეშინდება ღამის შიშისა და დღისით მფრინავი ისრისა; ⁶ საფრთხისა, რომელიც ღამით დაიარება, განსაცდელისა და შუადღის ეშმაკისა.⁷ დაეცემიან შენს მარცხნივ ათასეულნი და ათი ათასობით შენს მარჯვნივ, შენ კი არ მოგეკარება.⁸ შენ მხოლოდ შენი თვალით შეხედავ და ცოდვილთა საზღაურს იხილავ.⁹ რადგან შენა ხარ, უფალო, ჩემი იმედი! უზენაესი გაგიხდია შენს თავშესაფარად.¹⁰ არ შევა შენთან ბოროტი და გვემა არ მიუახლოვდება შენს სამყოფელს,

¹¹ რამეთუ ანგელოზთა მისთადა უბრძანებებს შენთჳს დაცვად შენდა ყოველ-
 თა შინა გზათა შენთა; ¹² კელთა მათთა ზედა აღვიპყრან შენ, ნუსადა წარსცე
 ქვასა ფერკი შენი; ¹³ ასპიტსა და ვასილისკოსსა ზედა ზულოდი და დასთრგუ-
 ნო შენ ლომი და ვეშაპი, ¹⁴ რამეთუ მე მესვიდა, და ვიკსნა იგი და დავიფარო
 იგი, რამეთუ იცნა სახელი ჩემი. ¹⁵ კმა-ყოს ჩემდამო, და მე ვისმინო მისი და
 მის თანა ვიყო ჭირსა შინა; ვიკსნა იგი და ვადილო იგი. ¹⁶ დღეგრძელებითა
 განვაძლო იგი და უჩუენო მას მაცხოვარებაჲ ჩემი.

დიდებაჲ

¹¹ *იაშეთაჲ რჩეუთაშთა შირთაჲს აყვამორჩეუთს ყუნთაჲს ზღუოღ
 ყუნზე ყაოუთთა ყინო ჟუნთა ყუნთა; ¹² ღოთთა შერთა ზედა რი-
 ჳაყაძორჩ ყუნ, ჩაქსაჲს ქოთისღე ღოთისე ღოთისე ყუნ; ¹³ ტაოღსე
 ზე რესოთისქასსე ზედა ქაშაჲს ზე ზესთიჳაქაჩა ყუნ თაშე ზე
 რეყოსე, ¹⁴ იაშეთაჲ შე შესოღზე, ზე რეაქსნე რეა ზე ზეოთაღ-
 მთა რეა, იაშეთაჲ რჩე სეღოთა სეღე. ¹⁵ ღმრ-ყას სეღზეჲშა, ზე შე
 რეიშინა შირა ზე შირ თანე რეაჲს ცომისე ყინე; რეაქსნე რეა ზე
 რეაჲს რეა. ¹⁶ დოჳყვამოუოუოთაჲ რეა რეა რეა აქსაქაჩა
 შეს შესეოთაღეოღეა სეღე.*

ჭეჭეყეა

¹¹ რადგან თავის ანგელოზთათვის უბრძანებია დაგიცვან შენ ყველა შენს გზა-
 ზე; ¹² ხელში აგიყვანენ, ქვას რომ არ წამოჰკრა ფეხი. ¹³ ასპიტსა და ვასი-
 ლისკოზე* გაივლი და დასთრგუნავ ლომსა და ურჩხულს. ¹⁴ რადგან მომენ-
 ლო, ვიხსნი და დავიფარავ მას, რადგან შეიცნო სახელი ჩემი. ¹⁵ მომიხმობს
 და შევისმენ მისას და მასთან ვიქნები გასაჭირში; ვიხსნი და განვადიდებ მას.
¹⁶ დღეგრძელებით გავაძლობ და ვუჩვენებ მას ჩემს მაცხოვარებას.

დიდება

უკუნიითი უკუნისამდე.⁸ ხოლო შენ მაღალ ხარ უკუნისამდე, უფალო!⁹ რამეთუ, ესერა, მტერნი შენნი, უფალო, რამეთუ, ესერა, მტერნი შენნი წარწყმდენ, და განიბნინენ ყოველნი, რომელნი იქმან უშჯულოებასა.¹⁰ და ამაღლდეს, ვითარცა მარტორქისა, რქაჲ ჩემი, და სიბერე ჩემი ზეთითა პოხილითა;¹¹ და იხილა თუალმან ჩემმან მტერთა ჩემთაჲ და მათოჯს, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა ბოროტებით, ესმას ყურსა ჩემსა.¹² მართალი, ვითარცა ფინიკი, აღწყუენეს და, ვითარცა ნაძუ ლიბანისაჲ განმრავლდეს.¹³ დანერგულნი სახლსა შინა უფლისასა, ეზოთა შინა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა ყუაოდიან.¹⁴ უფროდსად განმრავლდეს სიბერესა სიპოხისასა და ფუფუნეულ იყვნენ თხრობასა.¹⁵ რამეთუ წრფელ არს უფალი ღმერთი ჩუენი, და არა არს სიცრუევი მის თანა.

აქყაინთი აქყაინისებჯი.⁸ Էառա պոյն քოროս ըլնի აქყაინისებჯի, ապրոաս! ⁹ Խըժիտապ, դևդիւր, թլդիմնի պոյննի, ապրոաս, մըժիտապ, դևդիւր, թլդիմնի պոյննի լուսիլոպժիլն, Շը շընդւրցնիլն պարիլոսն, մաժիլոսն ուխթնիլն ապրոասուպըսը.¹⁰ Ծը ըժըրոսժիլն, որտըմըլը քըմըսիմըլը, միւրօ լիթը, Շը სուպդիլ լիթը նըդտըր հասըրտըր;¹¹ Ծը դըրտը տաըրոմթն լիթթնիլն թլդիտըր լիթթըրօ Շը քըտոպև, մաժիլոսն ըրժիլոսն ըմիւրն լիթ նըժը գրամըլըրտ, դևթըն պապիսը լիթիսը.¹² Թըմտըրու, որտըմըլը գրնիլ, ըրուպըրնիլն Շը, որտըմըլը նըմիլ ուրցընիսը շընթմիւրըրոժիլն.¹³ Ծընդիլոսն սըլոսը գրնը ապրոսիսը, դևտըր գրնը სըլոսը ըժիտըր լაպըլնիսըրտը պաըմաժըրն.¹⁴ Օգրմասըժ շընթմիւրըրոժիլն სუպդիլը სოսըსըსը Շը գրագրնիլոսն դըրնիլն տըմըսըსը.¹⁵ Խըժիտապ լմիլოսն ըմիլ ապըրոսն ըժիլոսն լაպըլն, Շը ըմը ըմիլ სըլմაպըր թըն տընը.

უკუნიითი უკუნისამდე.⁸ შენ კი მაღალი ხარ უკუნისამდე, უფალო!⁹ რადგან, აჰა, შენი მტრები, უფალო, რადგან, აჰა, შენი მტრები წარწყმდებიან და განიბნევა ყველა უსჯულოების ჩამდენი.¹⁰ და ამაღლდება, ვითარცა მარტორქისა, ჩემი რქა, და ჩემი სიბერე – პოხიერი ზეთით.¹¹ და იხილა თვალმა ჩემმა ჩემი მტრები და ჩემს ყურს ესმა ჩემზე ბოროტად აღმდგართა შესახებ.¹² მართალი ფინიკივით აყვავდება და ლიბანის ნაძვივით გამრავლდება.¹³ უფლის სახლში დანერგილნი ჩვენი ღმერთის სახლის ეზოებში აყვავდებიან.¹⁴ კიდევ უფრო გამრავლდებიან მაღლიან სიბერეში და თავიანთ კეთილდღეობაზე მოყვებიან.¹⁵ რადგან წრფელია უფალი ღმერთი ჩვენი და არ არის მასთან სიცრუე.

92. ფსალმუნი დავითისი, დღესა შაბათსა, რაჟამს დაემტკიცა ქუეყანაჲ, გალობაჲ

¹ უფალი სუფევს, შუენიერებაჲ შეიმოსა; შეიმოსა უფალმან ძალი და გარეშეირტყა; და რამეთუ დაამყარა სოფელი, რაჲთა არა შეიძრას. ² განმზადებულ არს საყდარი შენი მიერიტგან, და საუკუნითგან შენ ხარ. ³ აიღეს მდინარეთა, უფალო, აღიმალღნეს მდინარეთა კმანი მათნი, აღდგენ მდინარენი სღვასა თუსსა. ⁴ კმითა წყალთა მრავალთაჲთა საკვრველ არიან განცხრომანი ზღვსანი; საკვრველ არს მაღალთა შინა უფალი. ⁵ წამებანი შენნი, უფალო, სარწმუნო იქმნეს ფრიად; სახლსა შენსა შუენის სიწმიდე, უფალო, სიგრძესა დღეთასა.

92. פִּסְלֵמוֹנִי דָּוִד־הַמֶּלֶךְ, בַּיּוֹם שַׁבָּתִים, בְּעֵת שֶׁנִּתְקַדְּשָׁה הָאָרֶץ, גִּבּוֹלָה

¹ *Q*uerebat *S*apienter, *S*apienter *S*apienter *S*apienter; *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter, *S*apienter *S*apienter *S*apienter. ² *L*etitia *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter. ³ *T*errenis *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter, *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter. ⁴ *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter. ⁵ *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter *S*apienter.

92. დავითის ფსალმუნი, შაბათის დღეს, როდესაც განმტკიცდა მიწა. გალობა

¹ უფალი სუფევს, მშვენიერება შეიმოსა; შეიმოსა უფალმა ძალა და გარს შემოირტყა იგი; რადგან მან დაამყარა ქვეყნიერება, რათა არ შეიძრას. ² გამზადებულია შენი ტახტი იმიერიტგან და საუკუნეთაგან ხარ შენ. ³ აიმაღლეს მდინარეებმა, უფალო, აიმაღლეს მდინარეებმა თავიანთი ხმა, აღდგენ მდინარეები თავიანთ ღინებაში მრავალ წყალთა ხმით; ⁴ საკვირველნი არიან ზღვის ტალღები, საკვირველია უფალი მაღალთა შინა. ⁵ შენი მოწმობანი მეტად სარწმუნოა; შენს სახლს შეშვენის სიწმიდე, უფალო, დღეთა ხანგრძლივობაში.

93. ფსალმუნი ღავითისი, მეოთხისა შაბათისაჲ

¹ ღმერთი შურისძიებათაჲ, უფალი ღმერთი შურისძიებათაჲ განცხადნა: ² ამაღლდი, რომელი შვი ქუეყანასა, მიაგე მისაგებელი ამპარტავანთა. ³ ვიდრემდის ცოდვილნი, უფალო, ვიდრემდის ცოდვილნი იქადოდიან? ⁴ აღმოთქუან და იტყოდიან სიცრუევსა, იტყოდიან ყოველნი, რომელნი იქმან უშჯულოებასა. ⁵ ერი შენი, უფალო, დაამდაბლეს და სამკვდრებელი შენი განაბოროტეს; ⁶ ქურივი და მწირი მოკლეს და ობოლი მოსწყვედეს ⁷ და თქუეს: არა იხილოს უფალმან, არცა გულისკმა-ყოს ღმერთმან იაკობისმან. ⁸ გულისკმა-ყავთ აწ, უგუნურნო ერისანო და ცოფნო, ოდესმე გულისკმა-ჰყოთ. ⁹ რომელმან დაჰნერგა ყური, არა ნუ ესმისა? ანუ რომელმან შექმნა თუალი,

93. ФІСЪБѢНІ ДЦІТІІІІ, КІОДІІІІІ ІІІІІІІІІІ

¹ იშჳითო ყაჳთრსოჳყოფორო, აჳჳორო იშჳითო ყაჳთრსოჳყოფორო ჳჳრსილრწინო: ² წბოროწო, მიაშჳორო ყჳო იჳაჳყოფინოსო, შოროჳჳ შოროჳჳყოფორო რბოროსილრფორორო. ³ იოწმოჳშწის ლაწჳორონი, აჳჳორო, იოწმოჳშწის ლაწჳორონი იჳოწაწაწოინ? ⁴ ტოშათოჳჳოინ წო ილჳაწოინ სოილსოჳჳოინ, ილჳაწოინ იჳოჳორონი, მიაშჳორონი იჳბოინ აჳჳოროსოჳჳოინოსო. ⁵ სო ყოინო, აჳჳორო, წოწბწოჳოჳის წო სოშჳჳწმოჳჳორო ყოინო ჳჳრსილრჳათილჳის; ⁶ იჳაჳთორო წო ბორო შოხოჳის წო აჳორო შოსოჳჳჳწის ⁷ ბო მოჳჳოინ: რბო იჳოროს აჳჳორობოინ, რბო ჳჳოროსიჳბო-ჳოს იშჳითობოინ ორჳჳოინობოინ. ⁸ სოჳოროსიჳბო-ჳოროთ ორო, აჳჳოროსოჳჳოინო იჳოროსოინა წო ლაჳინა, აწჳისბო ჳჳოროსიჳბო-ოჳოთო. ⁹ იოშჳორობოინ წორონიჳჳო ყაჳთო, რბო ინაჳ იჳბოსო? რინაჳ მიაშჳორობოინ ყოიჳბინო თაჳორო,

93. ღავითის ფსალმუნი, კვირის მეოთხე დღეს

¹ ღმერთი შურისგებათა, უფალი ღმერთი შურისგებათა გაცხადდა. ² ამაღლდი, ქვეყნიერების მსაჯულო, მიაგე საზღაური ამპარტავნებს. ³ როდემდის, უფალო, როდემდის დაიქადებენ ცოდვილნი? ⁴ აღმოთქვამენ და იტყვიან სიცრუეს, იტყვიან ყველანი, ვინც უსჯულოებას ჩადის? ⁵ უფალო, შენი ერი დაამდაბლეს და შენი სამკვიდრებელი შეაწუხეს; ⁶ ქვრივი და ხიზანი ამოწყვიტეს და ობოლი მოკლეს. ⁷ და თქვეს: „ვერ დაინახავს უფალი და ვერ გაიგებს ღმერთი იაკობისა“. ⁸ აწ კი შეიგნეთ, უგუნურნო ერისანო და შეურაცხადნო, შეიგნეთ ოდესმე: ⁹ ყურის დამნერგავს განა არ ესმის? ან თვალის შემქმნელი

არა ნუ ხედავსა? ¹⁰ რომელი სწავლის თესლებსა, არა ნუ ამხილოსა, რომელმან ასწავის კაცთა მეცნიერებაჲ? ¹¹ უფალმან უწყნის ზრახვანი კაცთანი, რამეთუ არიან ამაო. ¹² ნეტარ არს კაცი, რომელიცა განსწავლო, უფალო, და შჯულისა შენისაგან ასწაო მას ¹³ დამძულებად მისა დღეთა ბოროტთა, ვიდრემდის ეთხაროს კნარცუ ცოდვილსა. ¹⁴ რამეთუ არა განიშოროს უფალმან ერი თვისი და სამკვდრებელი თვისი არა უგულებელს-ყოს, ¹⁵ ვიდრემდის მოიქცეს სიმართლე განკითხვად, და მიეახლნენ მას ყოველნი, რომელნი წრფელ არიან გულითა. ¹⁶ ვინ წინააღმდეგს მე უკეთურთაგანი? ანუ ვინ თანაწარმომიდეგს მე მათგანი, რომელნი იქმან უშჯულოებასა? ¹⁷ არა თუშცა უფალი შემეწია მე, კნინ ერთლა და და-მცა-ემკვდრა ჯოჯოხეთს სული ჩემი.

**რძი რაჲ ექვრფის? ¹⁰ ჯამჟოთა სილოჟოთა თოისოჲცს, რძი რაჲ რქ-
ქოთას, მამჟოთქნი რსილოჲთა ხელთა შოქნიოჲთიოცა? ¹¹ აყოთქნი
აყოქნი 'ხილქოქნი ხელთანი, მიქქოთაჲ რძიოქნი რქთა. ¹² ჩოქოქნი რძი
ხელთა, მამჟოთქნი ჯენსილოჲთა, აყოთა, ჳე ყქაყოთა ყოქნიოქნი
რსიოქნი შის ¹³ ჳექქოქნი შისა ჳოქოქნი ყათაქთა, ჟოქნიოქნი თ-
ქნიოქნი ჩნიოქნი ქაქოქნი. ¹⁴ ჯოქოქნი რძი ჯენსიოქნიოქნი აყოთქნი
ჟოქნი თქნი ჳე სექქოქნიოქნი თქნი რძი აყოქოქნიოქნი-ქანი, ¹⁵ ჳოქ-
ნიოქნი შათქნი სიქნიოქნი ჯენსიოქნიოქნი, ჳე შოქნიოქნი შის ქა-
ოქნიოქნი, მამჟოქნი თქნიოქნი რძიოქნი ჯოქოქნი. ¹⁶ ჳინ თანიოქნიოქნი
შო აქოქოქნიოქნი? რქაჲ ჟინ თნიოქნიოქნიოქნი შო შოქნიოქნი,
მამჟოქნი რქნიოქნი აყოქოქნიოქნი? ¹⁷ ჳიოქნი თქნიოქნი აყოქოქნი
ოქნი შო, ჩნიოქნი თქნიოქნი ჳე ჳექქოქნიოქნი ჯოქოქნიოქნი სყოქნი ქოქნი.**

განა ვერ ხედავს? ¹⁰ ერების განმსწავლელი განა არ ამხილებს, – ის, ვინც ადამიანებს ასწავლის შემეცნებას? ¹¹ უფალმა უწყის კაცთა ზრახვანი, რომ ამაოა ისინი. ¹² ნეტარია კაცი, რომელსაც განსწავლი შენ, უფალო, და შენი სჯულისაგან ასწავლი მას. ¹³ რათა ჰქონდეს სიმშვიდე ბოროტ დღეებში, სანამ გაეთხრება ორმო ცოდვილს. ¹⁴ რადგან უფალი არ განიშორებს თავის ერს და თავის სამკვიდრებელს არ უგულებელყოფს, ¹⁵ სანამ არ დაბრუნდება სიმართლე განკითხვისათვის და არ მიეახლება მას ყველა გულწრფელი. ¹⁶ ვინ აღდგება ჩემთვის უკეთურთა წინააღმდეგ? ან ვინ დადგება ჩემთან მათ წინააღმდეგ, ვინც უსჯულოებას ჩადის? ¹⁷ უფალი რომ არ შემეწოდა მე, ცოტაც და ჯოჯოხეთში დამკვიდრდებოდა ჩემი სული.

18 უკუეთუმიცა ვიტყოდე: შემიძრწუნდა ფერ კი ჩემი, წყალობაჲ შენი, უფალო, შემწევდა მე. 19 მრავალთაებრ საღმობათა ჩემთა გულსა შინა ჩემსა ნუგეშინის-ცემათა შენთა ახარეს სულსა ჩემსა. 20 ნუ დადგებინ შენ წინაშე საყდარი უმჯულოებისაჲ, რომელი იქმნ შრომასა ბრძანებულსა ზედა. 21 მონადირონ სული მართლისაჲ და სისხლსა უბრალოსა ბრალეულ-ჰყოფდენ. 22 და მეყო მე უფალი შესავედრებელ და ღმერთი ჩემი შემწე სასოებისა ჩემისა. 23 და მიაგოს მათ უფალმან უმჯულოებაჲ მათი და უკეთურებისა მათისაებრ უჩინოყენეს ივინი უფალმან ღმერთმან ჩუენმან.

დიდებაჲ

18 **ღმკყოთაჲცხლუ ურღყაწჳ: ყუქმითითაყინწჳე ჟოქმარა სქჳა, თაღოთა-
 ცუო ყუქნი, აყღოთა, ყუქქოქოქწჳე ჰჳ. 19 ჰმორღოღოთოღუცთ სოღმწა-
 ცუოთო სქჳოთო უკყოთო ყინო სქჳოთო ნაკუჯუყინის-ღუქოთო ყუქნოთო
 ზღღმით საკოთო სქჳოთო. 20 ნაკ წჳეწჳუჯუყინ ყუქნი თინოყო სოღწჳითი
 აყჯუჯოთაოყუთო, მთაქოთი იქმნი ყმთაქოთო ცმითოღოყუკყოთო ზო-
 წჳე. 21 ჰოინოწჳითანი საყოთი ჰღმითოთოთოთო წჳე სისღოთოთო აყკითოღოთოთო
 ცმითოთოთოთო-თოთაჟწჳინ. 22 ღო ჰოქყოთი ჰო აყღოთი ყოქსოოქოქწჳითოყუკყოთ
 წჳე იქოქითი სქჳა ყუქქოქო სოღსოოყუთოთო სქჳოთო. 23 ღო ჰოღოჯას ჰღოთ
 აყღოთმწჳინ აყჯუჯოთაოყუცოთი ჰღოთი წჳე აქოქოთაოქოთოყუთოთი ჰღოთოთოთოთო
 აქღინა-ყოქნიღის იჯინი აყღოთმწჳინ იქოქითმწჳინ საკოქნიმწჳინ.**

წჳეწჳუცუო

18 თუ ვიტყოდი: „შემერყა ფეხი“, შენი წყალობა, უფალო, იყო ჩემი შემწე.
 19 ჩემი გულის მრავალ ტანჯვათა ჟამს, შენმა ნუგეშმა გაახარა ჩემი სული.
 20 ნუ დადგება შენს წინაშე უსჯულოების ტახტი, რომელიც მოქმედებს შენს
 ბრძანებათა საწინააღმდეგოდ. 21 ნადირობენ მართალთა სულელებზე და უდანა-
 შაულო სისხლს ბრალს სდებენ. 22 და გახდა უფალი ჩემი თავშესაფარი და
 ღმერთი ჩემი საიმედო შემწე. 23 და მიაგებს მათ უფალი თავიანთი უსჯულო-
 ებისათვის და თავიანთი უკეთურებისამებრ მოსპობს მათ უფალი, ღმერთი
 ჩვენი.

დიდება

94. ქებაჲ გალობისაჲ, დავითისი, წარუწერელი
ებრაელთა შორის

¹ მოვედით, უგალობდეთ უფალსა, ვლალადებდეთ ღმრთისა მიმართ მაცხოვარისა ჩუენისა; ² აღვიმსოთ წინაშე პირსა მისსა აღსაარებითა, და ფსალმუნითა უღადადებდეთ მას. ³ რამეთუ ღმერთი დიდ არს უფალი და მეუფე დიდ არს ყოველსა ქუეყანასა ზედა; ⁴ რამეთუ კელსა შინა მისსა არიან კიდენი ქუეყანისანი და სიმაღლენი მთათანი მისნი არიან. ⁵ რამეთუ მისი არს ზღუაჲ და მან შექმნა იგი, და კმელი კელთა მისთა დაჰბადეს. ⁶ მოვედით, თაყუანისვსცეთ და შეუვრდეთ მას და ვტიროდეთ წინაშე უფლისა შემოქმედისა ჩუენისა, ⁷ რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩუენი, და ჩუენ ერი სამწყსოჲსა მისისაჲ

94. ქილცა ლცხღ.ღლცა, ზცხიღ.ღლ, ჩცხიღ.ღლ
ღლქცღ.ღლღც ღღ.ღლ

¹ ჭაყოფწით, აყოფოთაყოფით აყოფოსო, ყოფოფოწყოფით იშითოსო შიშით შიშითა შიშითა ლაყოფისო; ² ტოფოშითათა თოფოყო რაფისო შისო როფოფოყოფო, ზე ფსოფოშაყოფოთა აყოფოფოწყოფით შის. ³ ჯიშითაჲ იშითოთა ზიშ რიშ აყოფოთა ზე შიყოფო ზიშ რიშ ყაყოფოსო ყაყოფოფისო ზიშ; ⁴ ჯიშითაჲ ყოფოსო ყოფო შისო რიფოფი ზიშოფი ყაყოფოფისოფი ზე სიშოფოფი შოფოფი შისი რიფოფი. ⁵ ჯიშითაჲ შისო რიშ ზოყოფა ზე შიშ ყოფიშისო რიფო, ზე ჯიშოთა ყოფოთა შისოთა ზოყოფოწი. ⁶ ჭაყოფწით, თოყოფოფისო-ყოფო ზე ყოყოფოწითა შის ზე რიფოფოწითა თოფოყო აყოფოსო ყოფოფიშოწიშისო ლაყოფისო, ⁷ ჯიშითაჲ რიშ იშითოთა ლაყოფისო, ზე ლაყოფი რიფო სიშოფოსაისო შისისო

94. გალობის ქება, დავითისა, უსათაურო
ებრაელთა შორის

¹ მოდით, ვუგალობოთ უფალს, შევლადლოთ ჩვენს მხსნელ ღმერთს. ² ვიჩქაროთ მისი პირის წინაშე მისვლა აღიარებით, და ფსალმუნით შევლადლოთ მას. ³ რადგან ღმერთი არის დიადი უფალი, და დიადი მეფე მთელი ქვეყნიერებისა, ⁴ რადგან მის ხელშია დედამიწის კიდენი, და მისია მთათა სიმაღლენი. ⁵ რადგან მისია ზღვა და მან შექმნა იგი, და ხმელეთიც მის ხელთა ქმნილებაა. ⁶ მოდით, თაყვანი ვცეთ და შევუვრდეთ მას, და ვიტიროთ უფლის, ჩვენი შემოქმედის წინაშე. ⁷ რადგან ის არის ღმერთი ჩვენი, და ჩვენ – ერი მისი სამწყსოსი,

და ცხოვარნი კელისა მისისანი. ⁸ ღღეს თუ კმისა მისისაჲ ისმინოთ, ნუ გა-
ნიფიცებთ გულთა თქუენთა, ვითარცა-იგი განმწარებასა მას ღღისა მისებრ
განცდისა უდაბნოსა ზედა, ⁹ სადა-იგი განმცადეს მე მამათა თქუენთა; გამომ-
ცადეს მე და იხილნეს საქმენი ჩემნი. ¹⁰ ორმეოც წელ მოვიწყინე ნათესავი იგი
და ვთქუე: მარადის სცთებიან იგინი გულითა მათითა, და მათ არა იცნნეს გზანი
ჩემნი, ¹¹ ვითარცა ვფუცე რისხვითა ჩემითა, უკუეთუ შევიდენ იგინი განსასუ-
ენებელსა ჩემსა.

**წე უდაბნოსანი იყოთარნი მისისანი. ⁸ ღღეს თუ იმისა მისისაჲ ისმინოთ, ნუ განიფიცებთ გულ-
ლებს, ვითარცა რისხვის ღღეს უდაბნოში გამოცდისას, ⁹ სადაც გამომცადეს
თქვენმა მამებმა; გამომცადეს და იხილეს ჩემი საქმენი. ¹⁰ ორმოც წელს მო-
მაბეზრა თავი ამ მოღვამ და ვთქვი: „მუდამ ცდებიან ისინი თავიანთი გულით
და არ შეიცნეს ჩემი გზები. ¹¹ ამიტომ დავიფიცე რისხვით, რომ ვერ შევლენ
ისინი ჩემს სიმშვიდეში“.**

და მისი ხელის ცხვრები. ⁸ ღღეს თუ გაიგებთ მის ხმას, ნუ განიფიცებთ გუ-
ლებს, ვითარცა რისხვის ღღეს უდაბნოში გამოცდისას, ⁹ სადაც გამომცადეს
თქვენმა მამებმა; გამომცადეს და იხილეს ჩემი საქმენი. ¹⁰ ორმოც წელს მო-
მაბეზრა თავი ამ მოღვამ და ვთქვი: „მუდამ ცდებიან ისინი თავიანთი გულით
და არ შეიცნეს ჩემი გზები. ¹¹ ამიტომ დავიფიცე რისხვით, რომ ვერ შევლენ
ისინი ჩემს სიმშვიდეში“.

შესწირევლით უფლისა დიდებასა და პატივსა; ⁸ შესწირევლით უფლისა დიდებასა სახელისა მისისასა; აღიღეთ მსხუერპლები, შევიდოდეთ ეზოთა მისთა; ⁹ თაყუანის-ეცით უფალსა ეზოსა შინა წმიდასა მისსა; შეძრწუნდინ პირისა მისისაგან ყოველი ქუეყანაჲ! ¹⁰ თქუთ წარმართთა შორის, რამეთუ უფალი სუფევს, და რამეთუ წარმართთა სოფელი, რომელი არა შეიძრას; განიკითხნეს ერნი სიწრფეობით. ¹¹ იხარებდინ ცანი და გალობდინ ქუეყანაჲ, აღიძარნ ზღუაჲ და სავსებაჲ მისი. ¹² იხარებდენ ველნი და ყოველი, რაჲ არს მათ შინა; მაშინ იხარებდენ ყოველნი ხენი მალნარისანი ¹³ პირისაგან უფლისა, რამეთუ მოვალს, რამეთუ მოვიდეს იგი განიკითხვად ქუეყანისა; განიკითხოს სოფელი სიძარტლით და ერნი ჭეშმარიტებითა თჳსითა.

ყუსწირიჲჟიჲთ აყუთარსე ჳაჳჟყესესე ჳე არღჟოსესე; ⁸ ყუსწირიჲჟიჲთ აყუთარსე ჳაჳჟყესესე სრღჟოთარსე შირსარსესე; რთოთჟთ შსნაყოთიოთჟყუ, ყოჟიჲჳაჳჟთ ონათესე შირსესე; ⁹ ჳრეყაყენის-ოღრთ აყურთარსე ონასესე ყინესე რმჳჳესესე შირსესე; ყოთიოთჟაჳნჳინ ართარსე შირსარსეჟენსე ყაოჟოთოთა იყაოჟენისე! ¹⁰ ჳიყაყთ რენიშრითოთესე ყათარსე, ირმჳჟთაყ აყურთოთ საყჟოთარსე, ჳე ირმჳჟთაყ რენიოთშრითოთესე საყჟოთოთ, ითაშჟოთოთ რთარსე ყოთიოთარსე; ჟენიჲოთღენისე ოთინოთ სოთიოთჟაყყუთ. ¹¹ სეროთჟყჳინსე რენოთ ჳე ჟურთაყჳინსე იყაოჟენისე, რთოთარსე ითოთარსე ჳე სრჟოსოჟყესე შირსე. ¹² სეროთჟყჳინსე ოოთარსე ჳე ყაოჟოთოთ, ირესე რთისე შრთოთ ყინესე; შრეყარსე რეროთჟყჳინსე ყაოჟოთარსე რენოთ შრეოთარსეჟენისე ¹³ სოთარსეჟენსე აყუთარსესე, ირმჳჟთაყ შაოჟურთარსე, ირმჳჟთაყ შაოჟიჲჳინსე ოოთ ჟენიჲოთღურესე იყაოჟენისესე; ჟენიჲოთღრთარსე საყჟოთოთ სოთარსეჟენისე ჳე ოთინოთ ცოჟყჳაროთჟყესე თჳსოთარსე.

შესწირეთ უფალს პატივი და დიდება, ⁸ შესწირეთ უფალს მისი სახელის დიდება, აიღეთ მსხვერპლები, შედით მის ეზოებში. ⁹ თაყვანი ეცით უფალს მის წმიდა ეზოში, შეძრწუნდეს მის წინაშე მთელი დედამიწა! ¹⁰ თქვით ერებს შორის, რომ უფალი სუფევს, რადგან გამართა ქვეყანა, და არ შეიძვრება; განიკითხავს ერებს სიწრფელით. ¹¹ იხარონ ცათა და გალობდეს დედამიწა, აღიძრეს ზღვა და სავსება მისი. ¹² იხარონ ველებმა და ყველაფერმა მათში, მაშინ გაიხარებს ტყეში ყველა ხე ¹³ უფლის პირის წინაშე, რადგან მოდის, რადგან მოვა იგი დედამიწის განსაკითხვად, განიკითხავს ქვეყანას სიძარტლით, და ერებს – თავისი ჭეშმარიტებით.

თავყანის-ეცით მას ყოველთა ანგელოზთა მისთა. ⁸ ესმა და იხარებდა სიონი, და იშუებდეს ასულნი ჰურიასტანისანი სამართალთა შენთათჳს, უფალო. ⁹ რამეთუ შენ, უფალი, მაღალ ხარ ყოველსა ქუეყანასა ზედა, ფრიად აჰმალ-ლდი შენ უფროჲს ყოველთა ღმერთთა. ¹⁰ რომელთა გიყუარს უფალი, მოი-ბუღელთ ბოროტი; დაიცვენეს უფალმან სულნი წმიდათა მისთანი. და კელთაგან ცოდვილისათა იკსნნეს იგინი. ¹¹ ნათელი გამოუბრწყინდა მართალსა და გუ-ლითა წრფელთა – სიხარული. ¹² იხარებდით მართალნი უფლისა მიმართ და აუვარებდით საკსენებელსა სიწმიდისა მისისასა.

დიდებაჲ

*თრყაყდნის-იღრათ შრს ყაყოყათრ რჩუყოაწათ შრათ. ⁸ ესმე ჳრ
რდრმყოჳრ სრანი, ჳრ ყყყოჳრს რსყოანი რსყორსდრწრსდრწრსდრწრ სრ-
შრმთრრთრ ყრწრრთრწრ, აყორრრ. ⁹ არშყოთყო ყრწ, აყორრრ, შრრრრ
დრმ ყაყოყრსრ მყოყოდრწრსრ სყოჳრ, მყორჳ რრმშრრრჳ ყრწ აყო-
მრრრს ყაყოყრთრ რმყომთრრ. ¹⁰ არშყოთრ რყოყორმის აყორრრ, შრ-
მყოყოთ ყრმრრდრ; ჳრრდრწრწრს აყორრმშრწრ სყორწრ რმშრჳრთრ შრრრწრ.
ჳრ მყოთრრჯრწრ დრშყორრსრთრ რდრწრწრს რჯრწრ. ¹¹ რრთყო რჯრშ-
ყოყორყორწრ შრმთრრრსრ ჳრ რყოყოთრ რმყოყოთრ – სრდრმყოყო.
¹² ჳრმყოჳრთ შრმთრრრწრ აყორრსრ შრმშრმთ ჳრ რყოყორმყოჳრთ სრ-
სყოწყოყოწრ სრრმშრწრსრ შრსრსრსრ.*

ჳრჳყოყრბ

თავყანი ეცით მას, ყოველნი ანგელოზნი მისნი! ⁸ ესმა სიონს და გაიხარა, და გაიხარეს ჰურიასტანის ასულებმა შენს სიმართლეთა გამო, უფალო. ⁹ რად-გან შენ, უფალი, უზენაესი ხარ მთელს ქვეყნიერებაზე, ყველა ღმერთზე მე-ტად ამაღლდი. ¹⁰ ვისაც გიყვართ უფალი, შეიბუღელთ ბოროტება; იცავს უფა-ლი თავის წმიდათა სულებს და ცოდვილთა ხელიდან იხსნის მათ. ¹¹ ნათელი გამოუბრწყინდა მართალს და გულწრფელთ – სიხარული. ¹² იხარეთ, მარ-თალნი, უფლის მიმართ და აუწყეთ მისი სიწმიდის ხსოვნა.

დიდება

97. ფსალმუნი დავითის

¹ უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, რამეთუ საკურველი ქმნა უფალმან; აცხონა იგი მარჯუენემან მისმან და მკლავმან წმიდამან მისმან. ² აჩუენა უფალმან მაცხოვარებად თვისი, წინაშე თესლთა განაცხადა სიმართლე მისი. ³ მოიკსენა მოწყალება მისი იაკობის თანა და ჭეშმარიტებად მისი – სახლსა ზედა ისრაჴლისასა; იხილეს ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა მაცხოვარებად ღმრთისა ჩუენისაჲ. ⁴ დაღადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანაჲ, უგალობდით და იხარებდით და აქებდით. ⁵ უგალობდით უფალსა ებნითა, ებნითა და კმითა ფსალმუნისაჲთა; ⁶ ნესტუთა ჭედლილითა და კმითა ნესტუსა რქისაჲთა დაღადებდით წინაშე მეუფისა უფლისა. ⁷ აღიდარნ ზღუაჲ და საგ-

97. פִּסְלֵמוֹנִי דָּוִד

¹ *ღუროთაჲჲთა ააქროსო უროთაჲთა რღოთაჲ, იოპოთაჲ სოჲქ-
მოოოთაჲ იქშიო ააქროთშიო; რღღოთიო იოო პოიოუაქოიოქშიო პოიშიო
ზე შქოოოოქშიო ქოპოზოქშიო პოიშიო. ² ტოქოიო ააქროთშიო პოღღო-
ოოიოქოო თოქო, ქოიოიოქო თოქოთო უოიოიღღოზე სოპოიოთოოქო პოიო.
³ პოიოქოიოქო შოქოოოოქოოო პოიო იოქოოქო თოიო ზო გოქოპოიოიღღოქო
პოიო – სოღოთო ზოზე იოიოიოქოიოიო; იღოთოქო კოოოოთოო ჲოზეთო
იქოქოქოქოიოთო პოღღოოოოიოქოოო იპოიოთოო სოქოიოიოო. ⁴ იოიოიოქოქ-
ოთაჲ იპოიოთოო კოოოოთაჲ იქოქოქოიო, აქოოოთაჲ ზო იღოიოქოქოთა
ზე რქოქოქოთა. ⁵ ღუროთაჲჲთა ააქროსო იქოიოთა, იქოიოთა ზე კოპო-
თოო კოიოთაქოიოიოოთო; ⁶ იოქოქოქოთა გოქოოოთო ზე კოპოთა იოქოქოქო
იოქოიოოთო იოიოიოქოქოთა ქოიოიოქო შოქოქოქო ააქოთო. ⁷ ტოიოიოქოიო*

97. დავითის ფსალმუნი

¹ უგალობეთ უფალს ახალი გალობით, რადგან საკვირველი ქმნა უფალმა; აცხონა იგი მისმა მარჯვენამ და მისმა წმიდა მკლავმა. ² გამოავლინა უფალმა თავისი ხსნა, ხალხთა შორის გააცხადა თვისი სიმართლე. ³ გაიხსენა თავისი მოწყალება იაკობის მიმართ და თავისი ჭეშმარიტება – ისრაელის სახლისათვის; იხილა დედამიწის ყველა კიდემ ჩვენი ღმერთის მაცხოვარება. ⁴ შეჰღალადე ღმერთს, მთელ დედამიწავ, უგალობეთ, იხარეთ და აქეთ. ⁵ უგალობეთ უფალს ებნით, ებნით და ფსალმუნის ხმით. ⁶ ნაჭველი საყვირით და რქის საყვირის ხმით იღაღადეთ მეუფის – უფლის წინაშე. ⁷ აღიდრეს ზღვა და სავესება

სებაჲ მისი, სოფელი და ყოველნი დამკუდრებულნი მას შინა. ⁸ მდინარეთა აღიტყუელონ კელითა თანად; მთანი იხარებდენ პირისაგან უფლისა, რამეთუ მოვალს, ⁹ რამეთუ მოვიდეს განკითხვად ქუეყანისა; განიკითხოს სოფელი სიმართლით და ერნი – სიწრფოებით.

98. ფსალმუნი დავითისი, ზედაწარუწერელი ებრაელთა შორის

¹ უფალი სუფევს, განრისხნედ ერნი, რომელი ზის ზედა ქერობინთა, შეიძარნ ქუეყანაჲ. ² უფალი სიონს დიდ არს და მაღალ არს ყოველთა ზედა ერთა. ³ აუვარებდენ სახელსა შენს დიდსა, რამეთუ საშინელ და წმიდა არს. ⁴ და პატივისა მეუფისასა სამართალი უყუარს; შენ განჰმზადე სიწრფოებაჲ, და

ზოაყრა ზე სოფისოყრა შისი, სააყოთა ზე ყაყოთანი ზეჰქუწითყყაყანი შის ყანი. ⁸ ჰწანიშითაო როიყყაყოთანი ყყოთათ თონოჲ; შთონი იღონოყუწჲნი რაიშისოღონი აყოთისე, მიჰყოთაჲ შაყოლის, ⁹ ჰოჰყოთაჲ შაყოწჲნი ჯონიჲოთღოწჲნი იყოყოწონისე; ჯონიჲოთღას სააყოთა სიშინოთათა ზე იჲნი – სოთიყოყოთა.

98. פִּלְסָלְמֵי דָּוִד בְּעֵלְמִישְׁתָּי, בְּעֵלְמִישְׁתָּי אֲרִי־לִי וְלִי־אֵל וְיִשְׁרָאֵל

¹ *ყოფოთა საყოფოწის, ჯონიშისიღონიჲ იჲნი, მიჰყოთა ზის ზოჲნი იყოთიყოთათ, ყოთიშინი იყოყოწონისე. ² ყოფოთა სოთის ჰოჲნი ზე შონოთათ რისი ყაყოთათ ზოჲნი იჲთათ. ³ საყოწითოყუწჲნი სოღოთისე ყოწის ჰოწისე, მიჰყოთაჲ სოღონიჲ ზე იჲნი. ⁴ ღო იღონოწისე ჰყოყოწისე სიშინოთათა აყოყოწის; ყოწი ჯონიშინოწჲნი სოთიყოყოთა, ზე*

მისი, ქვეყანა და ყოველი, რაც მასზეა დამკვიდრებული. ⁸ მდინარენი ტაშს შემოჰკრავენ; მთები გაიხარებენ უფლის პირისაგან, რადგან მოდის, – ⁹ რადგან მოვიდა დედამიწის განკითხვისათვის; განიკითხავს ქვეყნიერებას სიმართლით და ერებს – სიწრფელით.

98. დავითის ფსალმუნი, უსათაურო ებრაელთა შორის

¹ უფალი სუფევს, – განრისხდნენ ერები! ქერუბიმებზე მჯდომი – შეიძრას დედამიწა! ² დიდია უფალი სიონზე და უზენაესი ყველა ერზე. ³ აღიარონ შენი დიადი სახელი, რადგან საშინელი და წმიდაა იგი. ⁴ მეფის ღირსებას სამართალი უყვარს; შენ მოამზადე სიწრფელე, ჰქმენ განკითხვა და

განკითხვა და სიძარტლე იაკობის თანა შენ ჰყავ. ⁵ აღამაღლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა და თაყუანის-სცემდით კუარცხლბეკსა ფერკთა მისთასა, რამეთუ წმიდა არს. ⁶ მოსე და აჰრონ მღვდელთა შორის მისთა და სამოელ მათ თანა, რომელნი ხადიან სახელსა მისსა; ხადოდეს უფალსა და მას ესმა მათი, ⁷ და სუეტითა ღრუბლისაჲთა ეტყოდა მათ; რამეთუ იმარხვიდეს წამებათა მისთა და ბრძანებათა მისთა, რომელ მოსცნა მათ. ⁸ უფალო ღმერთო ჩუენო, შენ ისმინე მათი; ღმერთო, შენ მომტევებელ ექმენ მათ და შურისმძიებელ ყოველთა ზედა საქმეთა მათთა. ⁹ აღამაღლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა და თაყუანის-ეცით მთასა წმიდასა მისსა, რამეთუ წმიდა არს უფალი ღმერთი ჩუენი.

ჟენჩითაჲთა ზე სიძარტლეთა იაკობის თანა შენ ჰყავ. ⁵ აღამაღლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა და თაყუანის-სცემდით კუარცხლბეკსა ფერკთა მისთასა, რამეთუ წმიდა არს. ⁶ მოსე და აჰრონ მღვდელთა შორის მისთა და სამოელ მათ თანა, რომელნი ხადიან სახელსა მისსა; ხადოდეს უფალსა და მას ესმა მათი, ⁷ და სუეტითა ღრუბლისაჲთა ეტყოდა მათ; რამეთუ იმარხვიდეს წამებათა მისთა და ბრძანებათა მისთა, რომელ მოსცნა მათ. ⁸ უფალო ღმერთო ჩუენო, შენ ისმინე მათი; ღმერთო, შენ მომტევებელ ექმენ მათ და შურისმძიებელ ყოველთა ზედა საქმეთა მათთა. ⁹ აღამაღლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა და თაყუანის-ეცით მთასა წმიდასა მისსა, რამეთუ წმიდა არს უფალი ღმერთი ჩუენი.

სიძარტლე იაკობთან. ⁵ აღამაღლეთ უფალი ღმერთი ჩვენი და თაყვანი ეცით მის ფეხთა კვარცხლბეკს, რადგან წმიდაა იგი. ⁶ მოსე და აჰრონი – მის მღვდელთა შორის, და სამოელი* – მისი სახელის მხმობელნი; მოუხმობდნენ ისინი უფალს და მას ესმოდა მათი, ⁷ და ღრუბლის სვეტიდან ელაპარაკებოდა მათ; რადგან იცავდნენ მის მოწმობებს, და მის ბრძანებებს, რომლებიც მისცა მათ. ⁸ უფალო, ღმერთო ჩვენო, შენ უსმენდი მათ; ღმერთო, შენ იყავი მათთვის მიმტევებელი, და შურისმძიებელიც მათ საქმეთათვის. ⁹ აღამაღლეთ უფალი, ღმერთი ჩვენი, და თაყვანი ეცით მის წმიდა მთას, რადგან წმიდაა უფალი, ღმერთი ჩვენი.

99. ფსალმუნი აღსაარებისათვის

¹ ღალადებდით ღმერთისა ყოველი ქუეყანაჲ, ² ჰმონებდით უფალსა სინარულთ, შევიდოდეთ მის წინაშე მხიარულებით, ³ და უწყოდეთ, რამეთუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი ჩუენი; მან შემქმნა ჩუენ, და არა ჩუენ; ხოლო ჩუენ ვართ ერი მისი და ცხოვარნი სამწყსოჲსა მისისანი. ⁴ შევიდოდეთ ბჭეთა მისთა აღსაარებითა და ეზოთა მისთა გალობითა; აუარებდით მას და აქებდით სახელსა მისსა, ⁵ რამეთუ ტკბილ არს უფალი და უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი, და თესლითი თესლამდე არს ჭეშმარიტებაჲ მისი.

99. ФІСЪБѢНІ ЧІСЛЕНІЯ ІІСѢІІ

¹ *იღორჭყვჭით იშმათსოჲ ყაყოთოჲ იაყოყინოჲ, ² სშანოყვჭით აყოროსოჲ სოღრთაყოთო, ყოყოწაწეთ შისო ჩონოყოჲ მღოღრთაყოთო, ³ ღო აყოყაწეთ, იოშეთაჲ იყო თოღოღოწო რთის აყოროთო იშეთოთო სყოყინო; შონ ყოშოშინო სყოყინ, ღო რთო სყოყინ; ღოთაჲ სყოყინ იღრთო ითო შისო ღო ღყოღრთინო სოშოყოსათსო შისოსინო. ⁴ შოყოწაწეთ ყყოთო შისოთო რთოსოღოყოთო ღო იწათო შისოთო ჟოროთყოთო; რყოღოყოვით შოს ღო რყოყოვით სოღოთსო შისოსო, ⁵ ჰოშეთაჲ ღყოთო რთის აყოროთო ღო აყოყინოსოშოჲ რთის რყოროთყოვითო შისო, ღო თოთოთოთო თოთოთოშოჲ რთის ყყოშოთოღოყოვითო შისო.*

99. ფსალმუნი, აღიარებისათვის

¹ შეჰღალადე ღმერთს, მთელო ღედამიწავ! ² ემსახურეთ უფალს სინარულთ, შედით მის წინაშე ხალისით. ³ უწყოდეთ, რომ იგი თვით არის უფალი, ღმერთი ჩვენნი; მან შეგვქმნა ჩვენ და არა — ჩვენ; ჩვენ კი მისი ვართ და მისი სამწყსოს ცხვრები. ⁴ შედით მის კარიბჭეებში აღიარებით და მის ეზოებში — გალობით. აღიარეთ იგი და აქეთ მისი სახელი, ⁵ რადგან კეთილია უფალი და უკუნისამდეა მისი წყალობა, და თაობიდან თაობამდეა ჭეშმარიტება მისი.

100. ფსალმუნი დავითისი

¹ წყალობასა და სამართალსა გაქებდე შენ, უფალო, ² გიგალობდე და გულისკმა-ვეო გზასა უბიწოსა; ოდეს მოხვდე ჩემდა? ვიდოდი მე უმანკოებითა გულისა ჩემისა. ³ არა დავიდევ წინაშე თუ-ალთა ჩემთა საქმე უშჯულოდ და მყოფელნი გარდასლვისანი მოვიძულენ; არა შემომეყო მე ღრეუდ გული, ⁴ გარემიქცევად ბოროტისა ჩემგან მე არა უწყოდე. ⁵ რომელი იტყუნ იღუმალ მოყუსისა თვისსა ძვრსა, ესე წარ-ვდევნი; რომელი ამპარტავან იყო თუალითა და უძღებ გულითა, მის თანა არა ვჭამი. ⁶ თუალნი ჩემნი სარწმუნოთა ზედა ქუეყანისათა, რაათა დასხ-დენ ივინი ჩემ თანა; რომელი ვიდოდა გზასა უბიწოსა, ესე მმსახურებდა მე.

100. פִּסְלֵמוֹנִי דָּוִד

¹ ჩყროსყესე ჳე სრპრძოროსე ჳრძყოვჭე ყჳნი, აყროსა, ² ლოჯო-ოასყე ჳე ჳყროსიპრ-ყოყა ჳზრსე აყროსსე; აწჳს შაღყჭე სჳშ-ზე? ჳოწაწი შჳ აქრნიჩაყოყოთე ჳყროსე სჳშრსოთე ყათირ სრღ-ოოსე სჳშრსე. ³ წოთე ჳეოოწჳოოო ორინეყო თაყოოთე სჳშოთე სრძშჳ აყჯეყოთაა ჳე შყაყოთინი ჳრძიწრსოოოოინი შაოოოოოოოინი; ⁴ წოთე ყოქშაშჳყა შჳ წიჩყაო ჳყოთე, ჳრძიჳშრძეოოოოე ყათაღრსოე სჳშჳრსე შჳ რძე აყოყაწჳე. ⁵ ჳაშჳოთე რეყინი რწაქრეო შაყყსრსე თქსრსე ძიქსრსე, ჳსჳ ორძოწჳოოინი; მიაშჳოთე რძორძეოოოოინი ყყა თაყოოთე ჳე აქოოოოო ჳყოოოთე, შრს თრინე რძე რეჯეშჳ. ⁶ წაყოოინი სჳშინი სრძიჳშაყნათე ჳეწე იყოყოინისოთე, მხოთე ჳრსეწჳინი რჳინი სჳშ თრინე; მიაშჳოთე ჳოწაწე ჳზრსე აყროსსე, ჳსჳ შშსრეღაქიჳწე შჳ.

100. დავითის ფსალმუნი

¹ წყალობითა და სამართალით შეგაქებ, უფალო. ² გიგალობებ და შევიტყობ უბიწო გზაზე; როდის მოხვალ ჩემთან? უმანკო გულით დავდიოდი ჩემს სახლში. ³ თვალწინ არ ვიდებდი უსჯულო საქმეს და დანაშაულის მოქმედნი მოვიძულე; ⁴ არ შემთვისებია უკეთური გული, ბოროტისაკენ გადახრაც არ შემიწინავეს. ⁵ იღუმალად მოყვასზე ძვირის მთქმელებს ვდევნიდი; თვალთა ამპარტავანთან და გულით უძღებთან არ მიჭამია. ⁶ ჩემი თვალები ერთგულებთანაა დედამიწაზე, ჩემთან რომ დასხდნენ; უბიწო გზაზე მთარული მემსახურებოდა მე.

შეჰკმეს კორცნი ჩემნი ძუალთა ჩემთა. ⁶ ვემსგავსე მე ვარხუსა მას უდაბნოდასასა და ვიქმენ მე, ვითარცა ბუფ ნატამალსა. ⁷ უძილ ვიქმენ და ვიყავ, ვითარცა სირი მხოლოდ სართულსა ზედა. ⁸ მარადლე მყუედრიდეს მე მტერნი ჩემნი და მაქებელნი ჩემნი ჩემდამო ფუცვიდეს. ⁹ რამეთუ ნაცარი, ვითარცა პური, ვჭამე და სასუმელი ჩემი ტირილითა ჩემითა განვზავი ¹⁰ პირისაგან რისხვისა და გულისწყრომისა შენისა, რამეთუ აღმიღე და დამაკუეთე მე. ¹¹ და დღენი ჩემნი, ვითარცა აჩრდილი, წარკდეს, და მე ვითარცა თივაფ, განვკმე. ¹² ხოლო შენ, უფალო, უკუნისამდე ჰგიე, და საცნენებელი შენი თესლითი თესლამდე. ¹³ შენ აღსდგე და შეიწყალო სიონი, რამეთუ ჟამი წყალობისა მისისაფ, რამეთუ მოწევნულ არს ჟამი.

ყოყაძმის დასიღნი სიქმნი ძაყოთათ სიქმარ. ⁶ ჴიქსჯურისი ში ურმინაყსე შრს აყზეყნასრსე ჴე ურმინი ში, ურთრმინე ყაყო ნრდრმინსე. ⁷ ჴითრ ურმინი ჴე ურყრუ, ურთრმინე სრთრ შყრთრთა სრმთრთრსე ჴიქრ. ⁸ ჴრმრშრთი შყაყოშრთრ ში შყრმინი სიქმნი ჴე შრმყოყრთრ სიქმნი სიქმრშმ მყოურრშრს. ⁹ ჴრმყოყრ ნრდრმრ, ურთრმინე ურმინი, ურდრმე ჴე სრსაყოყო სიქმნი ჴრმრთრთრ სიქმარ ჴრმინრმრთრ ¹⁰ სრმრსრჯრნ მრსრყორსე ჴე ჴყორმრყომრმრსე ყრმრსე, მრმყოყრ რმმრთი ჴე ჴრმრმყოყო ში. ¹¹ ჴრ შრთრნი სიქმნი, ურთრმინე რსმშრთრ, ჴრმრმრ, ჴე ში ურთრმინე თრრრ, ჴრმრყოყო. ¹² ჴრთრ ყრმნი, აყორთრ, აყმრმრსეშრ რყოყო, ჴე სრმრმყოყო ყრმნი თრსრთრთრ თრსრრმშრ. ¹³ ში რმშრ ჴე ყყორყორთრ სრმრ, მრმყოყრთრ ურმე რყორთრსე შრსრსე, მრმყოყრ შყოყორმყო რმის ურმე.

ჩემს ძვლებს. ⁶ დავემსგავსე უდაბნოს ვარხვს* და ნანგრევებში ბინადარ ბუს. ⁷ გამიქრა ძილი და დავემსგავსე სახურავზე მარტოსულ ფრინველს. ⁸ მთელი დღე მკიცხავდნენ ჩემი მტრები და ჩემი მაქებელნი კი მე მფიცულობდნენ. ⁹ რადგან ნაცარს პურივით ვჭამდი და სასმელს ცრემლით ვაზავებდი ¹⁰ შენი პირის რისხვისა და გულისწყრომისაგან, რადგან ამიყვანე და დამანარცხე მე. ¹¹ ჩემმა დღეებმა ჩრდილივით გადაიარეს და თივასავით გავხმე. ¹² შენ კი, უფალო, უკუნისამდე ხარ, და ხსენება შენი – თაობიდან თაობამდეა. ¹³ შენ აღსდგები და შეიწყალებ სიონს, რადგან მოწეულია ჟამი, ჟამი მისი შეწყალებისა.

¹⁴ რამეთუ სთნდეს მონათა შენთა ქვანი მისნი, და მიწასა მისსა სწყალობდენ. ¹⁵ და ეშინოდის წარმართთა სახელისაგან უფლისა და ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა – დიდებისაგან მისისა. ¹⁶ რამეთუ აღაშენოს უფალმან სიონი და გამოუჩნდეს მას დიდებითა მისითა. ¹⁷ მოჰხედნა ლოცვასა ზედა მდაბალთასა და არა შეურაცხყო ვედრებაჲ მათი. ¹⁸ დაიწერენ ესე ნათესავად სხუად, და ერი დაბადებადი აქებდეს უფალსა; ¹⁹ რამეთუ მოიხილა მაღლით წმიდით მისით, უფალმან ზეცით ქუეყანად გარდამოიხილა, ²⁰ რათა შეისმინოს სულთქუმაჲ შებორკილებულთაჲ და განჰკნსნეს ნაშობნი მოკლულთანი, ²¹ თხრობად სიონს სახელი უფლისაჲ და ქებულებაჲ მისი – იერუსალმს, ²² შეკრებად ერისა ერთად და მეფენი მონებად უფლისა.

¹⁴ *ჯიჲშოთაჲ სთნდეს მონათა შენთა ქვანი მისნი, და მიწასა მისსა სწყალობდენ.* ¹⁵ *და ეშინოდის წარმართთა სახელისაგან უფლისა და ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა – დიდებისაგან მისისა.* ¹⁶ *რამეთუ აღაშენოს უფალმან სიონი და გამოუჩნდეს მას დიდებითა მისითა.* ¹⁷ *მოჰხედნა ლოცვასა ზედა მდაბალთასა და არა შეურაცხყო ვედრებაჲ მათი.* ¹⁸ *დაიწერენ ესე ნათესავად სხუად, და ერი დაბადებადი აქებდეს უფალსა;* ¹⁹ *რამეთუ მოიხილა მაღლით წმიდით მისით, უფალმან ზეცით ქუეყანად გარდამოიხილა,* ²⁰ *რათა შეისმინოს სულთქუმაჲ შებორკილებულთაჲ და განჰკნსნეს ნაშობნი მოკლულთანი,* ²¹ *თხრობად სიონს სახელი უფლისაჲ და ქებულებაჲ მისი – იერუსალმს,* ²² *შეკრებად ერისა ერთად და მეფენი მონებად უფლისა.*

¹⁴ რადგან სათნოა შენს მონათათვის მისი ქვები, და მის მიწას სწყალობენ. ¹⁵ და შეეშინდებათ ერებს უფლის სახელისა და დედამიწის ყველა მეფეს – მისი დიდებისა. ¹⁶ რადგან აღაშენებს უფალი სიონს და გამოუჩნდება თავისი დიდებით. ¹⁷ მოჰხედნა მდაბალთა ლოცვას და არ შეურაცხყო მათი ვედრება. ¹⁸ დაიწეროს ეს სხვა ტომთათვის და ერი, რომელიც დაიბადება, აქებდეს უფალს. ¹⁹ რადგან მოჰხედნა თავისი მაღალი სიწმიდიდან, უფალმა ზეციდან მიწას გადმოხედნა, ²⁰ რათა შეისმინოს შებოჭილთა ოხვრა და იხსნას მოკლულთა შვილნი, ²¹ საუწყებლად სიონზე უფლის სახელისა და მისი ქებისა – იერუსალიმში, ²² როდესაც შეიკრიბებიან ერები ერთად და მეფენი – უფლის მსახურებისათვის.

²³ მიუგო მას გზასა შინა ძლიერებისა მისისასა: სიმცირე დღეთა ჩემთაჲ მი-
თხარ მე. ²⁴ და ნუ განმიყვანებ მე კერძოთაგან დღეთა ჩემთაჲსა; თესლითი
თესლადმდე არიან წელიწადნი შენნი. ²⁵ დასაბამსა შენ, უფალო, ქუეყანაჲ
დააფუძნე, და ქმნულნი კელთა შენთანი ცანი არიან. ²⁶ იგინი წარკვლებიან, ხო-
ლო შენ ჰგიე. და ყოველნი, ვითარცა სამოსელნი, დაბუელებენ, და ვითარცა
შესამოსელნი, სცვალენ იგინი, და იცვალენ. ²⁷ ხოლო შენ თავადი იგივე ხარ,
და წელიწადნი შენნი არა მოაკლდენ. ²⁸ ძენი მონათა შენთანი დაემკვდრნენ,
და ნათესავი მათი უკუნისამდე წარემართოს.

²³ **ქააყყა შრს ჟზრსუ ყრს მორაჟმრჟყრსუ შრსრსრს: სრშრმრჟ შრრ-
რს ლრშრრსა შრრრრს შრ. ²⁴ შრ რაჟ ჟრნშრრრრრრჟჟ შრ ლრმრმრრ-
ჟრნ შრრრს ლრშრრსრს; მრსრრრ მრსრრსშშშჟ რმრრნ რრრრრრსშრ
ყრნრ. ²⁵ შრსრცრშრს ყრნ, რრრრრ, რრრრრრრსა შრრრრრრრრ, შრ
რშრრრრრ რრრრრს ყრნრრრს რრრ რმრრნ. ²⁶ ლრრნ რრრრრრრრრრ,
რრრრ ყრნ რრრრ. შრ რრრრრრრ, რრრრრრრს რრშრსრრრრ, შრრრრრრ-
შრნ, შრ რრრრრრრს ყრსრშრსრრრრ, სრრრრრრრ რრრრ, შრ რრრრრრრრ.
²⁷ რრრრ ყრნ მრრრრს რრრრრ რრრ, შრ რრრრრრრს ყრნრ რმრ
შრრრრრრ. ²⁸ რრრნ შრრრრს ყრნრრრს შრრშრშრშრრრ, შრ რრრრრრრ
შრრ რრრრრრსშშჟ რრრრრრრრრ.**

²³ მიმართა მას თავისი ძლიერების გზაზე: „ჩემს დღეთა სიმცირის შესახებ
მითხარი მე, ²⁴ და ნუ გამიყვან მე ჩემს დღეთა ნახევრიდან; თაობიდან თა-
ობამდეა შენი წლები“. ²⁵ დასაბამისას შენ, უფალო, დააფუძნე ქვეყანა, და
ცებიც – შენს ხელთა ქმნილებაა. ²⁶ ისინი გარდავლენ, შენ კი იქნები, და
ყოველივე სამოსელივით დაბუელებდა, შემოსაცმელივით შესცვლი მათ, და
შეიცვლებიან. ²⁷ შენ თვით კი – იგივე ხარ და შენი წლები არ შემცირდება.
²⁸ შენს მონათა ძენი დამკვიდრდებიან, და მათი შთამომავლობა უკუნისამდე
სწორად ივლის.

102. ფსალმუნი დავითისი

¹ აკურთხევს სული ჩემი უფალსა და ყოველი გონებაჲ ჩემი – სახელსა წმიდასა მისსა. ² აკურთხევს სული ჩემი უფალსა, და ნუ დაივიწყებ ყოველსა მოცემულსა მისსა, ³ რომელმან გილხინა შენ ყოველთა უმჯულოებათა შენთაგან, რომელმან განკურნა ყოველნი სნეულებანი შენნი; ⁴ რომელმან იქსნა განხრწნისაგან ცხორებაჲ შენი და გვრგვინოსან-გყო შენ წყალობითა და შეწყნარებითა; ⁵ რომელმან აღავსო კეთილთა მიერ გულის-თქუმაჲ შენი; განახლდეს, ვითარცა ორბისა, სიჭაბუკე შენი. ⁶ ყვნის წყალობანი უფალმან და სამართალი ყოველთათჳს დაწუნებულთა. ⁷ აუწყნა გზანი მისნი მოსეს და ძეთა ისრაჴლისათა – ნებანი მისნი. ⁸ შემწყნარებელ

102. פִּסְלֵמוֹנִי דָּוִד

¹ *ტყაითღჳჳის საყოი სჳჳი აჳჳროსო ჳო ყაოოოი ჳაანიჳჳო სჳჳი – სოღჳოისო ოჳიჳოისო ოჳისო.* ² *ტყაითღჳჳის საყოი სჳჳი აჳჳროსო, ჳო ნაჳ ჳოოოოოოჳჳი ყაოოოისო ოჳაღჳაჳაისო ოჳისო,* ³ *ჳაჳჳოჳჳინ ჳოიღჳინო ყოი ყაოოოოოო აჳჳჳაჳაოჳჳოოო ყოინოღჳინ, ოჳაჳჳოჳჳინ ჳოინტყაითინო ყაოოოინი სნიჳაოჳჳინი ყოინი;* ⁴ *ჳაჳჳოჳჳინ იჳინო ჳოინტყაითინოღჳინ ოღჳაოჳჳო ყოინი ჳო ჳჳითჳჳინასინ-ჳჳა ყოი ოჳოოაჳჳოოო ჳო ყოიჳინოიჳჳოოო;* ⁵ *ჳაჳჳოჳჳინ ოოოოისა ჳოოოოოო ოჳიჳი ჳაჳაისთაჳაჳო ყოინი; ჳოინოღჳიჳი, ოოოოიღჳი ოჳი-ჳისო, სოღჳჳაჳჳი ყოინი.* ⁶ *ჳოინი ოჳოოაჳჳინი აჳჳოჳჳინ ჳო სო-ჳოიოოოი ყაოოოოოოჳჳი ჳოოაჳჳიჳაოოო.* ⁷ *ტაჳოინო ჳინინ ოჳინი ოჳისჳი ჳო ოიოოო ოსიღჳოისოოო – ნიჳჳინ ოჳინი.* ⁸ *ჳიჳოინოიჳჳოოო*

102. დავითის ფსალმუნი

¹ აკურთხებს სული ჩემი უფალს, და მთელი ჩემი გონება – მის წმიდა სახელს. ² აკურთხებს სული ჩემი უფალს, – და ნუ დაივიწყებ ყოველს, რაც მან მოგცა; ³ რომელმაც გილხინა შენ ყოველი უსჯულოებისაგან, რომელმაც განკურნა ყოველი შენი სნეულება; ⁴ რომელმაც იქსნა ხრწნისაგან შენი სიცოცხლე და წყალობისა და შეწყნარების გვირგვინი დაგადგა; ⁵ რომელმაც სიკეთით აღავსო შენი სურვილი; არწივივით განახლდება შენი სიჭაბუკე. ⁶ უფალი ჰყოფს წყალობას და სამართალს ყველა შეურაცხყოფილისთვის. ⁷ აუწყათავისი გზები მოსეს და ისრაელის ძეებს – თავისი ნება. ⁸ შემწყნარებელი

¹⁷ ხოლო წყალობად უფლისად საუკუნითგან და ვიდრე უკუნისამდე მოშიშთა მისთა ზედა, და სიმართლე მისი – შვილითი შვილადმდე, ¹⁸ რომელთა დამარხიან აღთქუმად მისი და მოიკსენნიან მცნებანი მისნი და ყვნიან იგინი. ¹⁹ უფალმან ზეცას განჰმზადა საყდარი მისი, და სუფევად მისი ყოველთა ზედა ეუფლების. ²⁰ აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ანგელოზნი მისნი, ძლიერნი ძალითა, რომელნი ჰყოფენ სიტყუასა მისსა, სმენად კმად სიტყუათა მისთად. ²¹ აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ძალნი მისნი, მსახურნი მისნი, რომელნი ჰყოფენ ნებასა მისსა. ²² აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ქმნულნი მისნი ყოველსა ადგილსა უფლებისა მისისასა; აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

დიდებად

¹⁷ *Էսთա յպրոսպրոս սպարոսև սրախայնոտուրն Շը դրճուդ ալխա-
հրևըժՅդ ժայրպտը թևտը հոՅը, Շը სրժըմտոտոյ թևս – ցորոտոտ
ցորոտըՅժՅդ, ¹⁸ Եմթյոտտը Շըսժըմուրըն ռոտոպպթև թևս Շը թա-
դևսդնհրըն թընդյընի թևնի Շը արնիրըն դդրնի. ¹⁹ Օպրոմթըն հոլըն
դընոմհըՅը სըպՅըմի թևս, Շը սպարոյրև թևս պարոյոտը հոՅը
դպարոյցրև. ²⁰ ԵհպմոտլոյրՅրտ սպրևոսը պարոյոնի ընդդոտանի թև-
նի, մოտոյմնի մըրոտը, մաթյոնի ոպպարդն სըպպարև թևսը, სթյնըՅ
գթև սըպպարտը թևտը. ²¹ ԵհպմոտլոյրՅրտ սպրևոսը պարոյոնի
մըրոնի թևնի, թևըպմնի թևնի, մաթյոնի ոպպարդն հոյցընը թևսը.
²² ԵհպմոտլոյրՅրտ սպրևոսը պարոյոնի ւթնպոնի թևնի պարոյոնը
ըՅդրոսը սպարոյցրև թևսընը; ըհպմոտլոյրն սպրո խոթ սպրևոսը.
ՅըՅդյը*

¹⁷ ხოლო უფლის წყალობა უკუნითი უკუნისამდეა მის მოშიშებზე, და სიმარ-
თლე მისი – შვილიდან შვილამდე, ¹⁸ ვინც იცავს მის აღთქმას, ახსოვს მისი
მცნებანი და აღასრულებს მათ. ¹⁹ უფალმა ზეცაში გაამზადა თავისი ტახტი,
და მისი მეუფება სუფევს ყველაფერზე. ²⁰ აკურთხეთ უფალი, ყოველნი ან-
გელოზნი მისნი, ძლიერნი ძალითა, რომელნიც აღასრულებთ მის სიტყვას,
მის სიტყვათა ხმის გაგონებისთანავე. ²¹ აკურთხეთ უფალი, ყოველნი ძალნი
მისნი, მსახურნი მისნი, რომელნიც ჰყოფთ მის ნებას. ²² აკურთხე უფალი,
ყოველი ქმნილებავე, მისი სუფევის ყოველ ადგილას; აკურთხე, სულო ჩემო,
უფალი!

დიდება

103. ფსალმუნი ღავითისი, სოფლისა შესაქმისათჳს

¹ აკურთხევს სული ჩემი უფალსა; უფალო ღმერთო ჩემო, განსდიდენ ფრიად, აღსაარებაჲ და დიდად შუენიერებაჲ შთაიციუ, ² შეიმოსე ნათელი, ვითარცა სამოსელი, გარდაართხენ ცანი, ვითარცა კარავნი. ³ რომელმან დაჰრთნა წყლითა ზესკნელნი მისნი, რომელმან დასხნა ღრუბელნი აღსავალად თჳსა, რომელი იქცევის ფრთეთა ზედა ქართასა; ⁴ რომელმან შექმნა ანგელოზნი მისნი სულად და მსახურნი მისნი – ალაღ ცეცხლისა; ⁵ რომელმან დააფუძნა ქუეყანაჲ სიმტკიცესა ზედა თჳსსა, არა შეიძრას იგი უკუნითი უკუნისამდე. ⁶ უფსკრული, ვითარცა სამოსელი, გარემოდებულ არს მისა, მთათა ზედა დადგენ წყალნი. ⁷ შერისხვითა შენითა ივლტოდიან და კმითა

103. פִּסְלֵמוֹנִי בְּחַיִּיתִי, לְדָוִד בְּעַלְמֵי הַבָּיִת

¹ *ტყაითხუერის საყოი სუჲსი აყფროსი; აყფროთა იბჲითთა სუჲსა, ჳრინსწაჲჲნი ფიხრეჲ, რისორიხუცაჲ ჳე ჳაჲჲჲჲ ყაყინიოთიოყცაჲ ყორ-
რუაყ, ² ჳიჲშასიჲ ნირთითი, ირთორიღე სრჲმასიოთი, ჳრმწორიითხუენ
ღრნი, ირთორიღე ჲრნირინი. ³ ჳამჲოთმრნი ჳრთითინი რყოთორე ჲიჲსჲ-
ნიოთნი მისნი, მამჲოთმრნი ჳრსღნი ითაყყოთნი რისორიორეჲ თჲსი,
მამჲოთი იჲღუერის ფითითორე ჲიჲჲე ირითორსი; ⁴ ჳამჲოთმრნი ყიჲ-
შინი რნიჳოთასნი მისნი საყოიჲჲ ჳე მირღაყთნი მისნი – რორეჲ
ღუღუორსი; ⁵ ჳამჲოთმრნი ჳრეფაყთინი იყაყყინიო სრჲღჲრღესი ჲიჲჲე
თჲსი, რთორე ყიჲთორსი იჳე აჲჲაყინთი აჲჲაყინორეჲჲჲ. ⁶ ოფსჲითაყოი,
ირთორიღე სრჲმასიოთი, ჳრნიოჲშაჲყყაყო რთის მისი, მთორე ჲიჲჲე
ჳეჲჲიჲნი რყოთნი. ⁷ ჳიჲთისღუორე ყიჲთორე ირთრღაჳორნი ჳე ჲმთორე*

103. ღავითის ფსალმუნი, სამყაროს შექმნის შესახებ

¹ აკურთხებს სული ჩემი, უფალს! უფალო, ღმერთო ჩემო, განდიდებულნი ხარ ფრიად, აღიარება და დიადი მშვენიერება შეიმოსე, ² შეიმოსე ნათელი, ვითარცა სამოსელი, გადაჭიმე ცანი, ვითარცა კარვები. ³ რომელმაც გადააფარა წყალნი თავის ზესკნელებს, რომელმაც დასდო ღრუბელნი თავის აღსასვლელად, რომელიც ქართა ფრთებზე მოძრაობს; ⁴ რომელმაც შექმნა თავისი ანგელოზები სულებად და თავისი მსახურები – ცეცხლის ალაღ. ⁵ რომელმაც დედამიწა თავის სიმტკიცეზე დააფუძნა, არ შეირყევა უკუნითი უკუნისამდე. ⁶ უფსკრული სამოსელივით გარს ეხვევა მას, მთებზე დადგენენ წყლები. ⁷ შენი რისხვისაგან გაიქცევიან და შენი ხმის ქუხილისაგან

ქუხილისა შენისაჲთა შეძრწუნდიან. ⁸ აღვლენან მთანი და შთავლენან ველნი ადგილსა მას, რომელსაცა დააფუძნენ იგინი. ⁹ საზღვარი დასდევ, რომელსა არა გარდაჰკდენ, არცაღა მიაქციონ დაფარვად ქუეყანისა. ¹⁰ რომელმან გამოადინნა წყარონი კევებსა შინა, შორის მთათა დიოდიან წყალნი; ¹¹ სუან იგი ყოველთა მკეცთა ველისათა, განძლენ კანჯარნი წყურვილსა მათსა. ¹² მათ ზედა მფრინველთა ცისათა დაიმკვდრონ, შორის კლდეთა მოსცენ ემაჲ მათი. ¹³ დაათრობს მთათა ზესკნელთა მისთავან; ნაყოფითა საქმეთა შენთაჲთა განძლეს ქუეყანაჲ. ¹⁴ რომელმან აღმოუცენა თივაჲ პირუტყუთა, და მწუანე სამსახურებელად კაცთა, გამოლებად პური ქუეყანით. ¹⁵ და ღვნოჲ ახარებს გულსა კაცისასა, საცხებელითა მხიარულ-ყოფად პირი, და პური გულსა კაცისასა განამტკიცებს.

ქაყაყარისე ყუჩისეათე ყუძმიტაჲნი. ⁸ **ტორეთიწინი შორნი ზე ყთორეთიწინი თუთანი რჭეთისე შრს, მამთისეღრ ზრეფაჲთინი თუთანი.** ⁹ **სეზორეთი ზრსჭორ, მამთისეღრ რთრ ჯრმჭრეჲნი, რმღრთრ შრეცქრანი ზრეფრთრეწ ქაყყარისე.** ¹⁰ **ტამთომწინი ჯრმწრეწინნი რყრმანი კორეჲთისე ყანი, ყამისი შორთრ ზრმწრეწინი რყრმანი;** ¹¹ **საყრნი თუთი ყორეთითე მკორთორ თუთარისორ, ჯრმწრეწინი ჲრმწრეწინი რყამთისე მრმრ.** ¹² **მრთ ჲორე მყამრთორთრ რრმრთრ ზრმმკქ-წმანი, ყამისი ჲრმწრთრ მსრღრნი კმწრ მრთრ.** ¹³ **მრმმთაჲსი შორთრ ჲრმმწრთრთრ მრმრთრეწინი; მრყამრთრ სრმმწრთრ ყრმრთრთრ ჯრმწრეწინი ქაყყარისე.** ¹⁴ **ტამთომწინი რმმსაღრნი თორეო რრმსაღრყათრ, ზრ მრმრეწრ სრმსრღრმრეწრთრეწ ჲრღრ, ჯრმწრეწინი რყამი ქაყყარ-მრ.** ¹⁵ **მრ რმწრთრ რღრმრეწინი ჯყამრსე ჲრღრსრსე, სრღრეწრთრთრ მღრ-რმრთრ-ყამრეწ რრმრ, ზრ რყამი ჯყამრსე ჲრღრსრსე ჯრმრმმკორეწინი.**

შეძრწუნდებიან. ⁸ ამაღლდნენ მთები და დადაბლდნენ ველები იმ ადგილზე, სადაც დააფუძნე ისინი. ⁹ საზღვარი დასდევ, რომელსაც არ გადავლენ, და აღარც მობრუნდებიან, რომ დაფარონ ქუეყანა. ¹⁰ რომელმაც გამოადინა წყაროები ხევებში, მთებს შორის რომ მოედინებიან წყლები. ¹¹ სვამს მას ველის ყოველი მხეცი, იკლავენ კანჯრები* წყურვილს. ¹² ცის ფრინველნი მკვიდრდებიან მათზე, კლდეებს შორის გამოსცემენ ხმას. ¹³ ათრობს მთებს თავისი ზესკნელებიდან; შენი საქმეების ნაყოფით ძლება დედამიწა. ¹⁴ რომელმაც აღმოაცენა ბალახი პირუტყვისათვის, მწვანილი – ადამიანთა სამსახურისთვის, მიწიდან პურის მისაღებად, ¹⁵ და ღვინო, – ახარებს კაცის გულს, საცხებელი – პირის გასახალისებლად, პური კი განამტკიცებს ადამიანის გულს.

¹⁶ განძღენ ხენი ველისანი და ნაძუნი ლიბანისანი, რომელ დაჰნერგენ.
¹⁷ მუნ მფრინველთა მართვე-ისხან, და ბუდე ყარყატთაჲ შერაცხილ მათ-
და. ¹⁸ მთანი მაღალნი ირემთა, კლდენი შესავედრებლად ყურდგელთა.
¹⁹ შექმნა მთოვარე ჟამთათჳს, მზემან ცნა ჟამი დასლვისა თჳსისაჲ. ²⁰ დას-
დეგ ბნელი და იქმნა ღამე, მას შინა ვილოდიან ყოველნი მქცენი მალნარი-
სანი, ²¹ ლეკუნი ლომთანი მყვრალნი ტაცებად და თხოვად ღმრთისა-
გან საზრდელსა მათსა. ²² აღმობრწყინდა მზე, და შეკრბეს და სადგურ-
თავე თჳსთა დაადგრიან. ²³ გამოვიდეს კაცი საქმესა თჳსსა და შრომასა
თჳსსა მიმწუხრადმდე. ²⁴ ვითარ განდიდნენ საქმენი შენნი, უფალო, და
ყოველივე სიბრძნით ჰქმენ; აღივსო ქუეყანაჲ დაბადებულთა შენითა.

¹⁶ **ღრნითჳნი ქუნი ყოყონისნი ჳრ ნრძაყნი თოყონისნი, მასჳთ
ჳრთნიჳთჳნი.** ¹⁷ **ჰაყნი შჳთნიჳთჳთჳრ შრძთოჳთჳრ-ისღრნი, ჳრ ყაჳჳ
ყრძიყრღრთჳ ყუთიღრღრთჳ შრთჳრ.** ¹⁸ **ჰთრნი შრთრთნი თიჳშთრ, ჳრჳჳ-
ნი ყუსრთოჳშთიყთრჳჳ ყაყთჳჳჳთრთრ.** ¹⁹ **ჰიქმნი შთთრრთი ყრშ-
თრთაყს, შჳჳშრნი ჳნი ყრშჳ ჳრსთოჳრს თჳსისრთ.** ²⁰ **ღრსჳჳჳჳ ყნი-
თი ჳრ თქმნი თრშჳ, შრს ყნი რთჳაჳრნი ყაროჳთნი შჳჳღრნი
შრთნირთისნი,** ²¹ **ხჳღაყნი თაშთრნი შჳღთრთნი ჳრღჳყრჳჳ ჳრ თღა-
თრჳჳ რშთთრსრღრნი სრსთჳჳჳთსრ შრთსრ.** ²² **ტრძაყთიყთიჳრჳჳ შჳჳ,
ჳრ ყიღთიყის ჳრ სრჳჳჳჳთრთოჳ თჳსთრ ჳრსჳჳჳთრნი.** ²³ **ღრშაოჳრ-
ჳის ჳრღი სრქშჳს თჳსსრ ჳრ ყთაშრსრ თჳსსრ შჳშოყღთრჳჳჳჳჳჳ.**
²⁴ **თრთრთი ჳრნიჳრჳჳჳჳნი სრქშჳნი ყინნი, აყრთთა, ჳრ ყაროჳთოჳრჳ
სრყთთნირთ თაქშჳნი; რთოჳრსა თაყიყრნირთ ჳრყრჳჳჳჳჳჳთრთრ ყინთრ.**

¹⁶ გაძღებთან ველებზე ხეები და ლიბანის ნაძვები, რომლებიც შენ დანერგე.
¹⁷ იქ ფრინველნი იკეთებენ ბუდეს, ყარყატის ბუდეა მათ შორის. ¹⁸ მაღალი
მთები – ირმებისათვის, კლდეები – კურდღლების თავშესაფარად. ¹⁹ შექმნა
მთვარე ჟამთათვის, მზემ შეიცნო თავისი ჩასვლის დრო. ²⁰ დაადგინე ბნელი
და შეიქმნა ღამე. იქ დაეხეტებთან ტყეთა ნადირნი, ²¹ ლომის ლეკვები ყვი-
რიან ნადავლისათვის და ითხოვენ ღმერთისაგან საზრდოს. ²² აღმობრწყინდა
მზე და შეიკრიბნენ და თავიანთ სადგომებში დაივანეს. ²³ გამოდის ადამიანი
თავისი საქმისთვის, საბუშაოდ, საღამომდე. ²⁴ რაოდენ დიდია შენი საქმენი,
უფალო, ყოველივე სიბრძნით შექმენი; აღივსო დედამიწა შენი ქმნილებით.

²⁵ ესე ზღუაჲ დიდი და ვრცელი, მას შინა არიან ქუეწარმავალნი, რომელთაჲ არა არს რიცხჳ, მკეცნი წურილნი დიდთა თანა; მას ზედა ნავნი ვლენან; ²⁶ ვეშაპი ესე, რომელ დაჰბადე სამღერელად მისა. ²⁷ ყოველნივე შენგან ელიან მოცემად საზრდელი თჳსი ჟამსა; ²⁸ მოსცი მათ, და აღიზარდნიან ივინი, ხოლო აღალი რაჲ კელი შენი, ყოველნივე განადნი სიტკბოებითა. ²⁹ ხოლო გარე-თუ-მიიქციი პირი შენი, შეძრწუნდიან, მოუღი სული მათი, და მოაკლდიან და მიწადვე თჳსად მიიქციან. ³⁰ გამოავლინო სული შენი და დაჰბადნე ივინი და განაახლო პირი ქუეყანისაჲ. ³¹ იყავნ დიდებაჲ უფლისაჲ უკუნისამდე, იხარებდეს უფალი ქმნულთა ზედა თჳსთა. ³² რომელი მოხედავს ქუეყანასა ზედა და ჰყოფს მას შეძრწუნებულ, რომელი შეახებს მთათა, და კუმოდიან.

²⁵ *ისუ ზოაჲა ჳაჳი ჳე ურთღოთა, შრს ყინრ რთორნ იაყოქრთმშ-უროთანი, მთაშოთორა რთრ რთს მორღჲ, შაყოღნი ოთაქოთანი ჳაჳთორთრნი; შრს ზოჳე რორინი უოთინრნი;* ²⁶ *ოყოქრთა უსუ, მთაშოთა ჳეო-ყრჳუ სრშოქოთორაჳ შირს.* ²⁷ *ყაოქოთანიოქო ყოინჯრნი უოთრნი შაღო-შრჳ სრზთოჳოთა ოქსი ყრშსრ;* ²⁸ *ბოსღი შრთ, ჳე როიზრთშრინი როქინი, ოთათა როთოთი მორა იოთინი ყოინი, ყაოქოთანიოქო ურინოთინი სოღჲყოქოთორ.* ²⁹ *ბოთათ ურთო-თოქ-შოიქღი რთინი ყოინი, ყოთ-მიოთაქინჳრნი, შათოთი სოთოთი შრთო, ჳე შარრჲოჳრნი ჳე შოქრჳოქო ოქსრჳ შოიქღირნი.* ³⁰ *ლრშოროთინთა სოთოთი ყოინი ჳე ჳეოოქრჳ-ნიო როქინი ჳე ურინორღოთა რთინი იაყოქრინისო.* ³¹ *სოქოინ ჳაჳოქრა ოქოთორისო ოქჲაქინისრშჳო, იღრთოქრჳის ოქოთოთი იქინოთოთრ ზოჳე ოქსოთრ.* ³² *ქოთოთი შაღოჳოქოის იაყოქრინისრ ზოჳე ჳე ოქოთინი შრს ყოთმიოთაქოქოთო, მთაშოთი ყოქრღოქს შოთოთრ, ჳე ოქოთინი.*

²⁵ ეს ზღვა, დიდი და ვრცელი, — მასში ურიცხვი ქვეწარმავალია, პატარა მხეცები დიდებთან ერთად; ზღვაში გემები დადიან; ²⁶ ეს გველეშაპი, რომელიც მის გასართობად შექმენი. ²⁷ ყველანი შენგან ელიან საზრდოს მიღებას თავის ღროზე. ²⁸ მისცემ და გამოიკვებებიან, როდესაც ხელს გახსნი, — სიკეთით გაძლებიან. ²⁹ ხოლო თუ იბრუნებ პირს, — შეძრწუნდებიან, წაართმევ სულს — დაუძღურდებიან და მიწადვე მოიქცევიან. ³⁰ მოავლენ შენს სულს და დაბადებ მათ და განაახლებ დედამიწის პირს. ³¹ იყოს უფლის დიდება უკუნისამდე, იხაროს უფალმა თავისი ქმნილებებით. ³² რომელიც მოხედავს დედამიწას და შეაძრწუნებს მას, შეეხება მთებს და აკვამლდებიან.

³³ ვაქებდღე უფალსა ცხორებასა ჩუენსა, უგალობდღე ღმერთსა ჩემსა, ვიდრემდის ვიყო მე. ³⁴ ტკბილ ეყავნ მას გალობაჲ ჩემი, ხოლო მე ვინარებდღე უფლისა მიმართ. ³⁵ მოაკლდენ ცოდვილნი ქუეყანით, და უშჯულონი ნულარა იპოებიედ მას ზედა; აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

დიდებაჲ

104. აღელუაჲ

¹ აუვარებდით უფალსა და ხადოდეთ სახელსა მისსა, მიუთხრენით წარმართთა შორის საქმენი მისნი. ² აქებდით მას და უგალობდით მას, მიუთხრობდით ყოველთა საკურველებათა მისთა. ³ იქებოდეთ სახელითა მისითა წმიდითა;

³³ *წარღყუებუ აყროსსუ ეღასიოცოსუ სყოჩისსუ, აყოროსაგებუ ოშოქოსსუ სიქოსსუ, ორწიოქებზის ორყაჲ შო.* ³⁴ *ღეცოთ ოყოღინ შრს ჯროსაგოჲ სიქო, ეროსაჲ შო ორღესიოცებუ აყოროსსუ შიშრით.* ³⁵ *შარღოშინ ეაშოროსნი იყოყოღინთ ზრ აყოჯოროსნი ჩყოროსი ოსაყოცოგებ შრს ზოგზ; ზღყოქოღეღის საყო სიქო აყოროსსუ.*

ზიჭოცო

104. ოზოწოცო

¹ *სყოროსიოცებოთ აყოროსსუ ზრ ეღებებოთ სრღეღოსსუ შრსსუ, შოყოქოღინოთ ორქიშრითოთო ესათის სრღეშოჩინი შრსნი.* ² *სიყოცებოთ შრს ზრ აყოროსაგებოთ შრს, შოყოქოღინაგებოთ ყოყოროთოთ სრღეღოყოყოცოღოთოთ შრსოთ.* ³ *სიყოცაგებოთ სრღეღოთოთოთ შრსოთოთ ოქოშოთოთ;*

³³ შევაქებ უფალს მთელი ჩემი სიცოცხლე, ვუგალობებ ჩემს ღმერთს, სანამ ვიქნები. ³⁴ ტკბილი იყოს მისთვის ჩემი გალობა, მე კი გავინარებ უფლის მიმართ. ³⁵ შემცირდნენ ცოდვილნი მიწიდან და უსჯულონი ნულარ იქნებიან. აკურთხებს სული ჩემი უფალს!

დიდება

104. აღილუია

¹ აღიარეთ უფალი და მოუხმეთ მის სახელს, აუწყეთ წარმართთა შორის მისი საქმენი. ² აქეთ იგი და უგალობეთ მას, აუწყეთ ყველა მისი საკვირველება. ³ შეიქეთ თავი მისი წმიდა სახელით; ინაროს უფლის

ინარებლნი გული მეძიებელთა უფლისათაჲ. ⁴ მოიძიეთ უფალი და განძლიერდით და ეძიებდით პირსა მისსა მარადის; ⁵ მოიქსენეთ საკურველებათა მისთაჲ, რომელ ქმნა სასწაულნი და სამართალნი პირისა მისისანი. ⁶ ნათესავნი აბრაჰამისნი – მონანი მისნი, შვილნი იაკობისნი – რჩეულნი მისნი. ⁷ თავადი არს უფალი ღმერთი ჩუენი, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არიან სამართალნი მისნი. ⁸ მოიქსენა უკუნისამდე აღთქემისა თვისსაჲ და სიტყუაჲ, რომელ ამცნო ათასამდე ნათესავად, ⁹ რომელ-იგი დადვა აბრაჰამის თანა და ფიცი მისი ისაკის თანა. ¹⁰ და დაამტკიცა იგი იაკობის თანა ბრძანებად და ისრაჲლისა აღთქემად საუკუნოდ. ¹¹ და ჰრქუა მას: „შენ მიგცე ქუეყანაჲ იგი ქანანისაჲ ნაწილად მკვდრობისა თქუენისა; ¹² რამეთუ

იღრმოყვწანი უყაოი შჳოიოყყოთოე აყოოისოთოე. ⁴ ჭაოიოიოთ აყოოოი ზე უღრმოოიოიშწათ ზე იოიოიოყვწათ იოიოსე შისოსე შეიოეზის; ⁵ ჭაოი-სოიოიოთ სოეჰქოიოიოიოიოიოეოთე შისოთოე, იოაშოოთ იქშიო სოესოეოოიოიოი ზე სოეშეიოთოეოიოი იოიოსოსე შისოსოსე. ⁶ ჩოთოესოეოიოი რეოიოთოეშისიოი – შა-ნიოიოი შისიო, ყოიოიოიოი იოეჰაყვისიოი – იოესოეოიოიოი შისიო. ⁷ ჭოეოიოეზი რიოს აყოოოიოი იშჳოიოთი სეოეიოი, ზე ყაოიოიოსე იეოიოეოიოსე სეოეზე რიოიოიოი სოეშეიოთოეოიოი შისიო. ⁸ ჭაოი-სოიოიოიოიო აეჰაყვისოეშჳო როთოიეოეშისოე თოესო-სოე ზე სოესეოეოეო, იოაშოოთ რეშენა როესოეშჳო ჩოთოესოეოიოეზ, ⁹ ჭა-შოოთ-იოიოი ზეზოეოე რეოიოთოეშის თოესო ზე ყოიოი შისი ისოეჰის თოესო. ¹⁰ ჭოე ზეოეშეჰიოესო იოიო იოეჰაყვის თოესო ეოიოიოიოეოეზ ზე რიოიოესოიოსოე როთოიეოეშჳო სოეაეჰაყვისაშ. ¹¹ ჭოე რიოიოიეოე შის: ყოი შოეჰეოე იეოიოეო-ნიო იოიო იოესოიოიოსოეო ჩოეჰაყვისოე თოესოეოიოიოიოიო; ¹² ჭოეშოოთაყ

მაძიებელთა გულმა! ⁴ მოიძიეთ უფალი და გაძლიერდით და ეძიეთ მისი პირი მარადის. ⁵ გაიხსენეთ მისი საკვირველებანი, რომლებიც ქმნა, სასწაულები და მისი პირის სამართალნი, ⁶ – აბრაჰამის შთამომავალნი მონებია მისი და იაკობის შვილები – რჩეულნი მისნი. ⁷ ის არის თვით უფალი, ღმერთი ჩვენი, და მთელ დედამიწაზეა მისი სამართალი. ⁸ უკუნისამდე ახსოვს თავისი აღთქმა და სიტყვა, რომელიც ამცნო ათასამდე თაობას; ⁹ რომელიც დაუდო აბრაჰამს, და თავისი ფიცი, რომელიც შეჰფიცა ისაკს*, ¹⁰ და დაუმტკიცა იგი იაკობს ბრძანებით და ისრაელს – საუკუნოდ აღთქმად. ¹¹ უთხრა მას: „მოგცემ შენ ქანანის* ქვეყანას თქვენს წილ სამკვიდროდ“, ¹² რადგან

ივენეს ივინი რიცხვით მცირე-მცირე და მსხემ მას შინა. ¹³ და ვიდოდეს ივი-
ნი თესლითი თესლად და მეფეთაგან ერად სხუად. ¹⁴ არა აუფლა კაცსა ვნე-
ბად მათდა და ამხილა მათთვის მეფეთა: ¹⁵ ნუ შეეხებით ცხებულსა ჩემსა და
წინაწარმეტყუელთა ჩემთა შორის ნუ უკეთურობთ. ¹⁶ და მოუწოდა სიყ-
მილსა ქუეყანად და ყოველი ძალი პურისაჲ შემუსრა. ¹⁷ წარავლინა წინაჲ-
სწარ მათსა კაცი, და მონად განისყიდა იოსები. ¹⁸ დაამდაბლნეს ბორკილი-
თა ფერკნი მისნი, რკინასა განვლო სულმან მისმან. ¹⁹ ვიდრე მოწევნადმდე
სიტყვსა მისისა სიტყუამან უფლისამან გამოაქურვა იგი. ²⁰ მიაველინა მე-
ფემან და განჰქსნა იგი მთავრად ერისა და განუტევა იგი. ²¹ და დაადგი-
ნა იგი უფლად სახლისა თვისისა და მთავრად ყოვლისა მონაგებისა მისისა;

**იყინის იყინი ძირეჲთა მღრით-მღრით ზე მსხემ მას შინა. ¹³ ღრ
იწაწაჲს იყინი თესლათი თესლად ზე მუჟთურენი იმოდ სულად.
¹⁴ მთა რაჲთაჲ ხელსე რნიყვად მთად ზე რმეორე მთათს მუჟთ-
თა: ¹⁵ ნაჲ ყოჲყვით ლეყვითსე სეშსე ზე რინორეჲმეტყუელთა
სეშსე ყამის ნაჲ ახეთათათაჲთ. ¹⁶ ღრ მათათაჲს სიყმისე იყინისე
ნოდ ზე ყაჲყთა მორთა რაჲმისეჲ ყეშასთა. ¹⁷ რინორეჲთა რინორე-
თაჲ მთისე ხელსე, ზე მანოდ ჯინისეჲსე რასეჲსე. ¹⁸ ღრმეჲსეყინისე
ყამითათაჲ მუჟთაჲსე მისნი, მხინისე ჯინითათაჲსე სიყმისე მისმან.
¹⁹ რინორეჲ მათურენიჲმეტყუელთა სიყმისე მისისე სიყმისეჲსე
ყეშასეყამითაჲსე იყინი. ²⁰ რინორეჲსე მუჟთაჲსე ზე ჯინისეჲსე იყინი
მთურთაჲსე იმისე ზე ჯინისეჲსე იყინი. ²¹ ღრ ღრმეჲსე იყინი
სიყმისე მისისე ზე მთურთაჲსე ყაჲყთაჲსე მანორეჲსე მისისე;**

ივენენ ისინი რიცხვით ძალიან მცირე და ხიზნები მასში, ¹³ და გადადიოდ-
ნენ ტომიდან ტომთან და ერთი სამეფოდან სხვა ხალხთან. ¹⁴ უფლება არ
მისცა კაცს ვენო მათთვის და ამხილა მათ გამო მეფენი: ¹⁵ „ნუ შეეხებით
ჩემს ცხებულს და ჩემს წინასწარმეტყველებს ნურაფერს ავნებთ!“ ¹⁶ მო-
უწოდა შიმშილს ქვეყანაზე და მოსპო პურის ყოველი სახსარი. ¹⁷ წარავ-
ლინა მათ წინ კაცი, და მონად გაიყიდა იოსები, ¹⁸ დაამდაბლეს ბორკი-
ლებით მისი ფეხები და რკინაში გაიარა მისმა სულმა ¹⁹ მისი სიტყვის
მოდწევამდე: უფლის სიტყვამ გამოსცადა იგი. ²⁰ გაგზავნა მეფემ და გა-
მოიხსნა იგი, — მთავარი ერისა — და გაათავისუფლა იგი. ²¹ და დაადგი-
ნა იგი თავისი სახლის უფლად და მთავრად მთელს თავის მონაგებზე,

²² სწავლად მთავართა მისთა, ვითარცა თავი თვისი, და მოხუცებულთა მისთა განბრძნობად. ²³ და შევიდა ისრაელი ეგვიპტედ, და იაკობ დაემკვდრა ქუეყანასა მას ქამისსა. ²⁴ და აღაღრძინა ერი მისი ფრიად და განადლიერა იგი უფროდს მტერთა მისთა. ²⁵ გარდააქცია გული მათი მოძულებად ერისა მისისა და ზაკუვად მონათა შორის მისთა. ²⁶ წარავლინა მოსე, მონაჲ მისი, და აჰრონ, რომელი გამოიღრძინა თავისა თვისისა; ²⁷ დასხნა მათ შორის სიტყუანი სასწაულთა მისთანი და ნიშთა მისთანი ქუეყანასა მას ქამისსა. ²⁸ მიავლინა მათდა ბნელი და დააბნელნა, რამეთუ განამწარნეს სიტყუანი მისნი. ²⁹ გარდააქცინა სისხლად მდინარენი მათნი და მოსწყვდნა თევზნი მათნი; ³⁰ განამრავლა ქუეყანამან მათმან მყუარნი საუნჯეთა შორის მეფეთა მათთაჲსა.

²² სკოლორთაჲ შთაღრძინთაჲ შისთა, ყოთრისლჲ თოფი თქნი, ზე შადაცლქუყათაჲ შისთა ჯრწყმომნაყრჲ. ²³ დე ყოფიჲ რსიხსთა ჟუქილჲ, ზე რეჰაყ ზეჟმქჲში რაყოყრნოსე შრს ირეშისსე. ²⁴ დე რთრამთიანი რი შისი რთილჲ ზე ჟრნრთოთი რი რი აყრთასი მქრთილჲ შისთა. ²⁵ ლრმზრრქლჲ რაყო შრთა შამთაყოყრჲ რთისსე შისისსე ზე რეჰაყოჲ შანრთაჲ ყათრს შისთა. ²⁶ რთილჲ რთისსე, შანრეა შისი, ზე რთიანი, მთაჟოთი ჟრმთილჲ თოფისსე თქნისსე; ²⁷ დრქნი შრთ ყათრს სრქყოფნი სრსოლათაჲ შისთანი ზე რიყოჲ შისთანი რაყოყრნოსე შრს ირეშისსე. ²⁸ ბილჲ რთიანი შრთჲ რნი რი ზე ზრეყნიანი, მრმთაყ ჟრნრქოლმნი სრქყოფნი შისნი. ²⁹ ლრმზრრქლნი სრსოლჲ შანრთიანი შრთანი ზე შასოქჲნი თოფნი შრთანი; ³⁰ ლრნრმთილჲ რაყოყრნოსე შრთანი შრთანი შყოფთი სრაქიჯოთი ყათრს შოფოთი შრთოსისე.

²² რათა განესწავლა მთავრები თავისი თავის მსგავსად და მის უხუცესთა დასაბრძენებლად. ²³ და შევიდა ისრაელი ეგვიპტეში და იაკობი დამკვიდრდა ქამის მიწაზე. ²⁴ და აღაღრძინა თავისი ერი ფრიად და გაადლიერა ის თავის მტრებზე მეტად. ²⁵ და შემობრუნა მათი გული მისი ერის შესაძულებლად და მზაკვრობისათვის მის მონათა წინაღმდეგ. ²⁶ წარავლინა მონა თვისი მოსე და აჰრონი, რომელიც თავისთვის გამოიღრძინა. ²⁷ დანერგა მათში თავის სასწაულთა სიტყვები და ნიშნები ქამის ქვეყანაში. ²⁸ მოუვლინა მათ სიბნელი და ბნელით დაფარა, რადგან წინ აღუდგნენ მის სიტყვებს. ²⁹ გადააქცია სისხლად მათი მდინარეები და დახოცა მათი თევზები. ³⁰ გაამრავლა მიწამ ბაყაყი მათ მეფეთა სადგომებში.

³¹ თქუა, და მოკდა ძაღლისმწერი და მუძლი ყოველთა საზღვართა მათთა. ³² დასხნა წუძმანი მათნი სეტყუად, და ცეცხლი აღატყდებოდა ქუეყანასა მათსა. ³³ და დასცა ვენაკები მათი და ლელუოვანი მათი და შემუსრა ყოველი ხე საზღვარისა მათისაჲ. ³⁴ თქუა, და მოკდა მკალი და ბუზი, რომლისა არა იყო რიცხვ; ³⁵ შეჭამა ყოველი თივაჲ ქუეყანასა შინა მათსა და მოჭამა ყოველი ნაყოფი ქუეყანისა მათისაჲ. ³⁶ და დასცა ყოველი პირმშოჲ ქუეყანასა შინა მათსა, დასაბამად ყოვლისა ტკივილისა მათისაჲ. ³⁷ და გამოიყვანნა ივინი ოქროთა და ვეცხლითა, და არა იყო ნათესავსა მათსა სნეულ. ³⁸ იხარა ეგვიპტემან გამოსლვასა მათსა, რამეთუ დაეცა შიში მათი მათ ზედა. ³⁹ განჰმარტა ღრუბელი საგრილად მათდა და ცეცხლი მნათობად მათდა ღამე.

³¹ **ციცაყ, ზე შაჰაჰე ძირიოთისძოჲთი ზე შაჰაჰე ყაჲოჲთო სრუ-
იოჲრითო შროთო.** ³² **ბრესხნე თქმენი შრონი სოღყაყრე, ზე ლელ-
თო რორეღყეყაჰე ცაჲოყრენისე შროსე.** ³³ **ბრე ზრესე რუჲრეჲოყე
შრონი ზე თოჲთაყრენი შრონი ზე ყეშაჰსიჲე ყაჲოჲთო ლე სრუ-
იოჲრისე შროსი.** ³⁴ **ციცაყ, ზე შაჰაჰე შხროთი ზე ყაჲნა, მამ-
თისე რიჲე რყა მირღყ;** ³⁵ **ჰოღრძე ყაჲოჲთო თოჲრე ცაჲოყრენისე
ყრნე შროსე ზე შაღრძე ყაჲოჲთო ნრყაჲი ცაჲოყრენისე შრო-
სე.** ³⁶ **ბრე ზრესე ყაჲოჲთო რამშყაო ცაჲოყრენისე ყრნე შროსე,
ზრესეყრძეჰე ყაჲოჲთისე ღჲოჲოჲთისე შროსი.** ³⁷ **ბრე ჲრშაოყრენ-
ისე რუჲნი ანცამათო ზე რუღღოთო, ზე რიჲე რყა ნრთოისე-
ისე შროსე სნოყაო.** ³⁸ **ღრისე რუჲყადჲენ ჲრშასოჲრისე შროსე,
მირშოთაჲ ზრეღღე ყრყი შროთი შროთი ხეჰე.** ³⁹ **ღრნომრისე რამა-
ყოთო სრეჲოთოჰეჰე შროთი ზე ლელთო მნოთაყრეჰე შროთი რეჰე.**

³¹ თქვა და მოვიდა ძაღლისმწერი* და მუძლი მთელ მათ საზღვრებში. ³² აქცია მათი წვიმა სეტყვად და ცეცხლი აღეგზნო მათ მიწაზე. ³³ დასცა მათი ვენახები და ლელვი და შემუსრა ყოველი ხე მათ საზღვრებში. ³⁴ თქვა, და მოვიდა ურიცხვი კალია და ბუზი. ³⁵ შეჭამა მთელი ბალახი მათ ქვეყანაში და გადაჭამა მათი მიწის მთელი ნაყოფი. ³⁶ და დასცა მათ ქვეყანაში ყოველი პირმშო, ყველა მათი ტკივილის საწყისი. ³⁷ და გამოიყვანა ისინი ოქროთი და ვერცხლით, და არ იყო მათ მოდგმაში სნეული. ³⁸ გაიხარა მათი გამოსვლისას ეგვიპტემ, რადგან დაეცა მას მათი შიში. ³⁹ გადააფარა მათ ღრუბელი საჩრდილობელად და ცეცხლი ღამის გასანათებლად.

⁴⁰ ითხოვეს, და მოკლა მწყერმარ კილი და პურითა ზეცისადათა განაძღნა იგინი; ⁴¹ სცა კლდესა, და გამოეცნეს წყალნი, და ვიდოდეს ურწყულსა მდინარენი. ⁴² რამეთუ მოიკსენა სიტყვსა წმიდისა თვისისა, რომელ ყო აბრაჰამის მიმართ, მონისა თვისისა. ⁴³ და გამოიყვანა ერი თვისი სიხარულით და რჩეულნი მისნი – შუებით. ⁴⁴ და მისცა მათ სოფლები წარმართთაჲ, და ნაშრომი ერთაჲ დაიმკვდრეს, ⁴⁵ რაჲთა დაიცვენ სამართალნი მისნი და შვეული მისი მოიძიონ.

დიდებაჲ

⁴⁰ სთქაყოფს, ჴე შაჲწე შოყოფიშვიდიჲოთი ჴე ააყითარე ჴელისედათე ჴერნიშინი იჴინი; ⁴¹ სღე ჴაშჴსე, ჴე ჴეშაოქნიჴს თყლანი, ჴე ჴიშაშჴს აყითოყათსე შწანიშინი. ⁴² ჴიშჴთაყ შაოქსიჴს სოქყსე თქიშისე თქსისე, მაშჴო ყა რეჴიოთეშის შიშეით, შანისე თქსისე. ⁴³ ჴე ჴეშაოქონი ჴი თქსი სოქრემაოთი ჴე მიქოყანი შისნი – ყაოქყოთ. ⁴⁴ ჴე შისღე შეთ საყოოქვი თეშეშინათეა, ჴე ნეყმაში ჴითარეა ჴეშქქშინი, ⁴⁵ ჴიოთე ჴეოქონიჴს სეშეშინათეანი შისნი ჴე ყეჴათი შისი შაითიანი.

ჴეჴეჴეა

⁴⁰ ითხოვეს და ჩამოცვივდა მწყერები და ზეციური პურით გააძღო ისინი. ⁴¹ დაჰკრა კლდეს და გამოსცა წყალი და ურწყულ ადგილებში მდინარეები წარმოედინენ. ⁴² რადგან გაიხსენა თავისი წმიდა სიტყვა თავისი მონა აბრაჰამის მიმართ. ⁴³ და გამოიყვანა თავისი ერი სიხარულით და რჩეულნი თვისნი – ლხენით. ⁴⁴ და მისცა მათ წარმართთა ქვეყნები და დაიმკვიდრეს ხალხების ნაშრომი, ⁴⁵ რათა დაიცვან მისი სამართალი და ეძიონ მისი სვეული.

დიდება

 კანონი იმ

105. ალელუა

¹ აუვარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი. ² ვინმე იტყოდის ძლიერებათა უფლისათა, სასმენელ-ყვნეს ყოველნი ქებულებანი მისნი? ³ ნეტარ არიან, რომელთა დაიცვან სამართალი და ყონ სიძარტლე ყოველსა ჟამსა. ⁴ მომიკსენენ ჩუენ, უფალო, სათნოებითა ერისა შენისაჲთა და მომხედენ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა, ⁵ რაჲთა ვიხილოთ ჩუენ სიტკბობაჲ რჩეულთა შენთაჲ და ვიხარებდეთ ჩუენ სიხარულითა ნათესავისა შენისაჲთა, რაჲთა ვიქებოდით ჩუენ სამკვდრებელთა შენთა თანა.

 ოცნება 71

105. ოცნება

¹ *საყურძიოვჭით აყფროსი, მიღჭითაჲ ეჩყრა ზმის, მიღჭითაჲ აქცაქრისიღებჭი ზმის თაქროსაყვო შისი.* ² *ჩინჭი იღყაჭის მიოიქიოყვითაჲ აყყორითაჲ, სიღჭინიო-ყოქრის ყაყორითაჲ იქოყაყოყვითაჲ შისინი?* ³ *ჩიქრისი ზმიოქნი, მიღჭითაჲ ჳიქრითაჲ სიღჭითაჲო ჳი ყანი სიღჭითაჲო ყაყორითაჲ იღჭისი.* ⁴ *შამიქსიქინიქნი სიქყინ, აყფროსა, სიქნიოქყოთაჲ იქისი ყოქრისიოთაჲ ჳი შამქიქინი სიქყინ შიქცაყოქიოქყოთაჲ ყოქრითაჲ,* ⁵ *ჩიოთაჲ იქიქროსათ სიქყინ სიქცაყოყვო მიქყოყოთაჲ ყოქრითაჲ ჳი იქიქრითიოქვით სიქყინ სიქცაყოყოთაჲ ჩიოქსიოქრისი ყოქრისიოთაჲ, მიოთაჲ იქიქყოყაჭით სიქყინ სიქცაქვითიოქყოთაჲ ყოქრითაჲ თიქნი.*

 კანონი მეთხუთმეტი

105. ალილუა

¹ აღიარეთ უფალი, რადგან კეთილია, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი. ² ვინ გამოთქვამს უფლის სიძლიერეს და გასაგონს გახდის მის ქებას? ³ ნეტარია, ვინც იცავს სამართალს და იქმს სიძარტლეს ყოველ ჟამს. ⁴ გაგვიხსენებ ჩვენ, უფალო, შენი ერისადმი სათნოებით და მოგვხედებ ჩვენ შენი გადარჩენით, ⁵ რათა ვიხილოთ შენს რჩეულთა სიკეთე და ვიხაროთ შენი ხალხის სიხარულით, რათა ვიქოთ თავი შენს სამკვიდროსთან ერთად.

⁶ ვცოდეთ მამათა ჩუენთა თანა, უშჯულო ვიქმნენით და გეცრუევენით შენ. ⁷ მამათა ჩუენთა ეგვპტეს შინა არა გულისკმა-ყვნეს საკვრველებანი შენნი, არცა მოიკსენნეს მრავალნი წყალობანი შენნი და განგამწარეს წიაღსლვასა ზღვსა მის მეწამულისასა. ⁸ და იკსნნა ივინი სახელისა მისისათვის, რაფთამცა გულისკმა-ყვეს ძლიერებაჲ მისი; ⁹ და შეჭრისხნა ზღუასა მეწამულსა, და განკმა, და უძლოდა მათ უფსკრულსა შინა, ვითარცა უდაბნოსა ზედა; ¹⁰ და განარინნა ივინი კელისაგან მოძულეთაჲსა და იკსნნა ივინი კელისაგან მტერთა მათთაჲსა; ¹¹ და დაფარნა წყალმან მაჭირვებელნი მათნი, და ერთიცა მათგანი არა განერა. ¹² და ჰრწმენა მათ სიტყვსა მისისაჲ და აქებდეს ქებულებასა მისსა. ¹³ ისწრაფეს და დაივიწყნეს მათ საქმენი მისნი და არა დაუთმეს ზრახვასა მისსა.

⁶ *ჩუენთა მამათა თანა, უშჯულო ვიქმნენით და გეცრუევენით შენ. ⁷ მამათა ჩუენთა ეგვპტეს შინა არა გულისკმა-ყვნეს საკვრველებანი შენნი, არცა მოიკსენნეს მრავალნი წყალობანი შენნი და განგამწარეს წიაღსლვასა ზღვსა მის მეწამულისასა. ⁸ და იკსნნა ივინი სახელისა მისისათვის, რაფთამცა გულისკმა-ყვეს ძლიერებაჲ მისი; ⁹ და შეჭრისხნა ზღუასა მეწამულსა, და განკმა, და უძლოდა მათ უფსკრულსა შინა, ვითარცა უდაბნოსა ზედა; ¹⁰ და განარინნა ივინი კელისაგან მოძულეთაჲსა და იკსნნა ივინი კელისაგან მტერთა მათთაჲსა; ¹¹ და დაფარნა წყალმან მაჭირვებელნი მათნი, და ერთიცა მათგანი არა განერა. ¹² და ჰრწმენა მათ სიტყვსა მისისაჲ და აქებდეს ქებულებასა მისსა. ¹³ ისწრაფეს და დაივიწყნეს მათ საქმენი მისნი და არა დაუთმეს ზრახვასა მისსა.*

⁶ შევცოდეთ ჩვენს მამებთან ერთად, ვქმენით უსჯულობა, ვიცრუეთ შენს წინაშე. ⁷ ჩვენმა მამებმა ეგვიპტეში ვერ შეიცნეს შენი საკვრველებანი, არც მრავალი შენი წყალობა გაიხსენეს და აგიჯანყდნენ მეწამულ ზღვაში გავლისას. ⁸ და იხსნა მან ისინი თავისი სახელისათვის, რათა შეიცნონ მისი ძლიერება; ⁹ და შერისხა მეწამულ ზღვას და დაშრა, და გაიყვანა უფსკრულში, ვითარცა უდაბნოში. ¹⁰ და გადაარჩინა ისინი მოძულეთა ხელთაგან და იხსნა მტერთა ხელთაგან. ¹¹ და დაფარა წყალმა მათი მაჭირვებელნი და ერთი მათგანიც არ გადარჩა. ¹² და ირწმუნეს მისი სიტყვა და აქეს მისი ღიღება. ¹³ ისწრაფეს და დაივიწყეს მისი საქმენი და არ დაუცადეს მის განზრახვას.

¹⁴ და გულმან უთქუა გულისთქუმაჲ უდაბნოსა შინა და განცადეს ღმერთი ურწყულსა შინა. ¹⁵ და მოსცა მათ თხოვაჲ მათი და მოუვლინა სავსებაჲ სულსა მათსა. ¹⁶ და განარისხეს მოსე ბანაკსა შინა და აპრონ, წმიდაჲ უფლისაჲ. ¹⁷ განელო ქუეყანაჲ და დანთქა დათან და დაფარა ბანაკი აბირონისი; ¹⁸ და ცეცხლი აღატყდა კრებულსა შორის მათსა, და აღმან შეწუნა ცოდვილნი. ¹⁹ და ქმნეს კბოჲ ქორებს და თაყუანის-სცეს კერპსა მას; ²⁰ და ცვალებს ღიდებაჲ მათი მსგავსად კბოჲსა მის თივისმჭამელისა. ²¹ და დაივიწყეს ღმერთისა მაცხოვარისა მათისაჲ, რომელმან ქმნა ღიდ-ღიდნი ეგუპტეს შინა, ²² საკრველებანი მისნი ქუეყანასა მას ქამისსა და საშინელებანი მისნი ზღუასა მას ზედა მეწამულსა. ²³ და თქუა მოსრვაჲ მათი, არა თუძცა მოსე,

¹⁴ **Ծ** ր Է զյաւոթն յատիպս զյաւարստիպթօ պճրչնասր ցահր Յր զհրնըճիս յոթիտա պսիտպասր ցահր. ¹⁵ **Ծ** ր Յանը Յրտ տլս-
 րօ Յրտ Յր Յասպրտահր սրղսղյւրօ սպսր Յրտր. ¹⁶ **Ծ** ր Զր-
 հրմիւսըս Յանղ ցւհրհիւ ցահր Յր ըրտիան, յոթճօ պպրտրօ.
¹⁷ **Լ** րհրտա փպղյւհրօ Յր Յրհտիւ Յրտրն Յր Յրպրմիւ ցւհր-
 Ի ըցւտիանիւ; ¹⁸ **Ծ** ր ըղըւտա ըրըղճիւ հիղյպսր ցտիւս Յրտ-
 սր, Յր ըրթն ցղտպնր ըաճրտնիւ. ¹⁹ **Ծ** ր փմնիւ Կցս փա-
 միցս Յր տրպարհիւ-սըս հղմիւսր Յր; ²⁰ **Ծ** ր ըղրտղս Յրճղյւրօ
 Յրտ Յնղրղսրճ Կցսսր Յր տղրսճցրթղտր. ²¹ **Ծ** ր Յրղր-
 ղղս յոթիտա Յրընտրղմիւսր Յրտրօ, մաթղոթն փմնիւ Յրճ-
 Յրճնի զղյւսըս ցահր, ²² **Լ** րհղմիղղղղյւհր Յրնի փպղյւհրսր
 Յր փրթիսր Յր սրցղղղղղղյւհր Յրնի յոպարսր Յր յղճի Յղ-
 ղթպսր. ²³ **Ծ** ր տիպս Յանտղրօ Յրտ, ըմր տպթը Յանղ,

¹⁴ გულისთქმა აღებრათ უდაბნოში და გამოსცადეს ღმერთი ურწყულ ადგილას. ¹⁵ და მისცა მათ მათი თხოვნისამებრ და მოუვლინა სისავსე მათ სულს. ¹⁶ და განარისხეს მოსე ბანაკში და აპრონი – უფლის წმიდანი. ¹⁷ გადაიხსნა დედამიწა და შთანთქა დათან* და დაფარა აბირონის* ბანაკი. ¹⁸ და ალგზნო ცეცხლი მათ კრებულში და გადაწვა აღმა ცოდვილნი. ¹⁹ და შექმნეს ხბო ქორებთან* და თაყვანი სცეს კერპს. ²⁰ და გაცვალეს თავიანთი ღიდება თივის მჭამელი ხბოს მსგავსებაზე. ²¹ და დაივიწყეს მათი გადამრჩენელი ღმერთის, რომელმაც ქმნა ღიადი ეგვიპტეში, ²² მისი საოცრებანი ქამის ქვეყანაში და საშინელებანი მეწამულ ზღვაზე. ²³ და თქვა, რომ მოსპობდა მათ, რომ მოსე,

რჩეული მისი, დადგა სრვასა მას წინაშე მისსა, გარემიქცევად გულისწყრომაჲ მისი, რაჲთამცა არა მოსრნა იგინი. ²⁴ და შეურაცხ-ყვეს ქვეყანაჲ იგი გულისსათქუმელი და არა ჰრწმენა მათ სიტყვსა მისისაჲ; ²⁵ დრტუნვი-დეს იგინი კარვებსა მათსა და არა ისმინეს კმაჲ უფლისაჲ. ²⁶ და აღილო კელი მისი მათ ზედა დაცემად მათდა უდაბნოსა ზედა, ²⁷ და დაცემად თეს-ლისა მათისა წარმართთა შორის და განბნევად მათდა სოფლებსა შორის. ²⁸ და შეიბილწნეს იგინი ბელფეგორს და ჭამეს ნაგები მკუდართაჲ. ²⁹ და განარისხეს იგი საქმითა მათითა, და განმრავლდა მათ ზედა დაცემაჲ. ³⁰ და დადგა ფინეზ და ლხინება-ყო, და დაეყენა სრვაჲ; ³¹ და შეერაცხა მას სი-მართლედ თესლითი თესლადმდე მიუკუნისამდე. ³² და განარისხეს იგი

*მსიყაყათი შისი, ზრზჳერ სითორსორ შრს თორსეყი შისსორ, ჳრსითჳირც-
 ღერორჳ ჳყაყორსოყომსაჳრეო შისი, მირთორჳღერ რმირ შასმირ რჳინი.
²⁴ ჳრ ყოყამირღღ-ყოყის იყაყოყრნრეო რჳი ჳყაყორსორსოყაჳჳიო ჳრ რმირ
 რმირჳირნრ შრთ სრღყოყორ შისორსორ; ²⁵ ჳმიღყოყორჳრს რჳინი ჳრსითოყვისორ
 შრთორსორ ჳრ რმირ რსჳირჳის ჳჳრეო აყოყორსორ. ²⁶ ჳრ რორორ ჳყოყი ში-
 სი შრთ რჳრჳრ ჳრღყოჳრჳ შრთჳრ აჳრეყნასორ რჳრჳრ, ²⁷ ჳრ ჳრღყოჳრჳ
 თოყსორსორ შრთორსორ თორსირმითორ ყამორსორ ჳრ ჳრნყოყორჳრჳ შრთჳრ
 საყოყოყისორ ყამორსორ. ²⁸ ჳრ ყოყყოყორთოყის რჳინი ყოყოყოყოყამის ჳრ ცღჳოყის
 რსოჳოყოყი შჳაჳრჳრითორ. ²⁹ ჳრ ჳრნრსორსოყის რჳი სრღჳრთორ შრთორთორ, ჳრ
 ჳრნჳირსორთორჳრ შრთ რჳრჳრ ჳრღყოჳრ. ³⁰ ჳრ ჳრზჳერ თორიჳნ ჳრ რღყო-
 ჳოყორ-ყა, ჳრ ჳრყოყოყირ სითორსორ; ³¹ ჳრ ყოყოყორღღერ შრს სრჳრმითორთჳ
 თოყსორთორ თოყსორჳრჳრჳრ შრსოყაყნისორჳრჳო. ³² ჳრ ჳრნრსორსოყის რჳი*

მისი რჩეული, არ დამდგარიყო მოსპობის დროს მის წინაშე მისი გულიწყრო-
 მის ასაცილებლად, რათა არ მოესპო ისინი. ²⁴ და შეურაცხჳყვეს სასურველი
 ქვეყანა და არ ირწმუნეს მისი სიტყვა. ²⁵ დრტუნინავდნენ თავიანთ კარვებში
 და არ ისმინეს უფლის ხმა. ²⁶ და აღმართა მათზე ხელი უდაბნოში მათ დასა-
 ცემად, ²⁷ წარმართთა შორის მათი თესლის დასაცემად და ქვეყნებს შორის
 მათ გასაბნევად. ²⁸ და შეიბილწნენ ისინი ბელფეგორში* და ჭამეს ნაკერ-
 პავი*. ²⁹ და განარისხეს იგი თავიანთი საქმით და გამრავლდა მათში დაცემა.
³⁰ და დადგა ფინეზი* და ქმნა საშველი და შეჩერდა მოსპობა. ³¹ და შეერაცხა
 მას ეს სიმართლედ თაობიდან თაობამდე უკუნისამდე. ³² და განარისხეს ის

წყალთა მათ ზედა ცილობისათა, და განბოროტნა მოსე მათთჳს, ³³ რამეთუ მათ განამწარეს სული მისი; და განუჩინა მათ ბაგითა თჳსითა. ³⁴ და არა მოსრნეს ნათესავნი იგი, რომელთაჲ ჰრქუა მათ უფალმან. ³⁵ და აერინეს წარმართთა და ისწავლნეს საქმენი მათნი; ³⁶ და ჰმონეს კერპთა მათთა, და ექმნა მათ იგი საცთურ; ³⁷ და დაუკლნეს ძენი მათნი და ასულნი მათნი ეშმაკთა. ³⁸ და დასთხიეს სისხლი უბრალოჲ, სისხლი ძეთა და ასულთა მათთაჲ, რომელი იგი უზორეს კერპსა მას ქანანისასა დაკლვით, მოისრა ქუეყანაჲ სისხლითა ³⁹ და შეიგინა საქმითა მათითა, რამეთუ ისიძვიდეს იგინი საქმეთა შინა მათთა. ⁴⁰ და განრისხნა გულისწყრომით უფალი ერსა თჳსსა ზედა და მოიძაგა სამკვდრებელი თჳსი; ⁴¹ და მისცნა იგინი კელთა მტერთასა, და ეუფლნეს მათ

რადგან მათ განამწარეს მისი სული; და უბრძანა მათ თავისი ბაგით. ³⁴ და არ მოსპეს ის ტომები, რომლებზეც მოუწოდა მათ უფალმა. ³⁵ და შეერივნენ წარმართებს და ისწავლეს მათი საქმეები. ³⁶ და ემსახურებოდნენ მათ კერპებს და განდა ეს მათთვის საცთური; ³⁷ და დაუკლეს თავიანთი ძენი და ასულები ეშმაკებს. ³⁸ და დაღვარეს უდანაშაულო სისხლი, თავიანთი ძეებისა და ასულების სისხლი, რომელიც შესწირეს მსხვერპლად ქანაანის კერპს და განადგურდა ქვეყანა სისხლით, ³⁹ და შეიბილწა მათი ნამოქმედართ, რადგან მრუშობდნენ თავიანთი საქმეებით. ⁴⁰ და განრისხდა უფალი თავის ერზე გულისწყრომით და შეიჯავრა თავისი სამკვიდრებელი. ⁴¹ და მისცა ისინი მტრებს ხელთ და დაეუფლნენ მათ

მოძულენი მათნი; ⁴² და აჭირვებდეს მათ მტერნი მათნი, და დამდაბლდეს იგინი ქუეშე კელსა მათსა. ⁴³ მრავალგზის იქსნა იგინი, ხოლო მათ გან-ვე-ამწარეს იგი ზრახვითა მათითა და დამდაბლდეს უშჯულოებითა მათითა. ⁴⁴ და მოხედნა უფალმან ჭირსა მათსა, რაჟამს შეისმინა მან ვედრებისა მათისაჲ; ⁴⁵ და მოიქსენა აღთქუმისა თვისისაჲ და შეინანა მრავლითა წყალობითა თვისითა; ⁴⁶ და მისცნა იგინი საწყალობელად წინაშე ყოველთა წარმტყუენველთა მათთა. ⁴⁷ მაცხოვენ ჩუენ, უფალო ღმერთო ჩუენო, და შემკრიბენ ჩუენ წარმართთაგან, რაჲთა აუვართ სახელსა შენსა წმიდასა და ვიქადოდით ჩუენ ქებულეებითა შენითა. ⁴⁸ კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაჲლისა ამიერიტგან და უკუნისამდე, და თქუას ყოველმან ერმან: იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

**შამაყოფნი შერთნი; ⁴² ორ რუიორიუცზის შერთ მღუიანი შერთი, ჳრ ჳრმ-
ზრეცაზის რუიანი იაყოყი კიოოსი შერთი. ⁴³ შირიორიორიუზის რქინნი
რუიანი, უათა შერთ ჳრნი-რუი-რქორიორი რუი რხირეორთი შერთი ჳრ
ზრმზრეცაზის აყყაყოთაყითი შერთი. ⁴⁴ ორ შაღუზნი აყყოშნი
გუიანი შერთი, მიღრქმს ყოისშინი შრნი რუიზიორიორი შერთი; ⁴⁵ ორ
შაიქსიანი რითაქაქისი თქსირი ჳრ ყოინნი შირიორიორი თქორთაყ-
თი თქსირი; ⁴⁶ ორ შირნი რუიანი სორიორთაყოორზ თინიყი ყაორიორთი
თორიშქყაყინიორიორთი შერთი. ⁴⁷ შირეუაყინიანი საყინ, აყყოთა რქიორთა
საყინა, ჳრ ყიშქიორიანი საყინ თორიშქორთორიორი, მიორთი რაყორიორთი
სორიორთი ყოინსი თქიზრისი ჳრ რიორიზაზათ საყინ იქიყაყოყითი ყი-
ნიორი. ⁴⁸ ხაყითიყაყო რინსი აყყოთი რქიორთი რხირეორთი რქიორთიორი
ზრ აქყაყინირქი, ჳრ თქაყრსი ყაორიორთი რქიორნი: იყორნი, იყორნი.**

ზიზიყი

მათი მოძულენი. ⁴² და შეავიწროვეს ისინი მათმა მტრებმა და დაეუფლნენ მათ მათი მოძულენი. ⁴³ მრავალგზის იხსნა ისინი, ხოლო მათ კი გაამწარეს იგი თავიანთი ზრახვებით და დამცირდნენ თავიანთი უსჯულოების გამო. ⁴⁴ და მოხედა უფალმა მათ გასაჭირს, ოდეს შეისმინა მათი ვედრება. ⁴⁵ და გაიხსენა თავისი აღთქმა და შეინანა თავისი მრავალმოწყალებით. ⁴⁶ და გახადა ისინი შესაბრალისი ყველა მათ დამატყვევებელთათვის. ⁴⁷ გვაცხონე ჩვენ, ღმერთო ჩვენო, და შეგვკრიბე წარმართთაგან, რათა ვაღიართ შენი წმიდა სახელი და ვიამაყოთ შენი ქებით. ⁴⁸ კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისა ამიერიდან და უკუნისამდე და თქვას მთელმა ერმა: „იყოს, იყოს!“

დიდება

კუეებული და სული მშვიერი აღავსო კეთილითა, ¹⁰ მსხდომარენი ბნელსა შინა და აჩრდილთა სიკუდილისათა, კრულნი გლახაკებითა და რკინითა, ¹¹ რამეთუ განამწარნეს სიტყუანი ღმრთისანი და ზრახვაჲ მადლისაჲ განარისხეს; ¹² და დამდაბლდა შრომითა გული მათი, მოუძღურდეს და არავინ იყო მწე მათდა. ¹³ ღალად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან განარინნა ივინი ¹⁴ და გამოიყვანნა ივინი ბნელისაგან და აჩრდილთა სიკუდილისათა და საკრველნი მათნი განხეთქნა. ¹⁵ აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა, ¹⁶ რამეთუ შემეუსრნა ბჭენი რვალისანი და მოქლონნი რკინისანი შეფუქნა. ¹⁷ შეეწია მათ გზისა მისგან უმჯულოებისა მათისა, რამეთუ ცოდვითა მათითა დამდაბლდეს;

ჲაჲყუყუაო ჴე საჲოა მჲყოჲი რორჲოსა ჲეთორთორ, ¹⁰ მსხდომარენი ბნელსა შინა და აჩრდილთა სიკუდილისათა, კრულნი გლახაკებითა და რკინითა, ¹¹ რამეთუ განამწარნეს სიტყუანი ღმრთისანი და ზრახვაჲ მადლისაჲ განარისხეს; ¹² და დამდაბლდა შრომითა გული მათი, მოუძღურდეს და არავინ იყო მწე მათდა. ¹³ ღალად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან განარინნა ივინი ¹⁴ და გამოიყვანნა ივინი ბნელისაგან და აჩრდილთა სიკუდილისათა და საკრველნი მათნი განხეთქნა. ¹⁵ აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა, ¹⁶ რამეთუ შემეუსრნა ბჭენი რვალისანი და მოქლონნი რკინისანი შეფუქნა. ¹⁷ შეეწია მათ გზისა მისგან უმჯულოებისა მათისა, რამეთუ ცოდვითა მათითა დამდაბლდეს;

არასძქონე და სული მშვიერი აღავსო სიკეთით, ¹⁰ მსხდომარენი ბნელსა და სიკვდილის ჩრდილში, შეკრულნი სიგლახაკითა და რკინით, ¹¹ რადგან ეურჩნენ ღმერთის სიტყვას და უზენაესის ზრახვანი განარისხეს. ¹² და დამცირდა შრომაში მათი გული და არავინ იყო მათი შემწე. ¹³ შეჰღალადეს უფალს გასაჭირში და მათ ურვათაგან იხსნა ისინი. ¹⁴ და გამოიყვანა ისინი სიბნელიდან და სიკვდილის ჩრდილიდან და მათი ბორკილები გახეთქა. ¹⁵ აღიარონ უფლის წყალობანი და მისი საკვირველებანი კაცთა ძეთათვის! ¹⁶ რადგან დაამსხვრია სპილენძის კარიბჭენი და რკინის კლიტეები დაღეწა. ¹⁷ იხსნა ისინი მათი უსჯულოების გზისგან, რადგან თავიანთი ცოდვებით დამცირდნენ.

¹⁸ ყოველი ჭამადი მოიძაგა სულმან მათმან, და მიეახლნეს ბჭეთა სიკუდილისათა. ¹⁹ ღალად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან აცხოვნნა იგინი. ²⁰ მოუვლინა სიტყუაჲ მისი და განკურნნა იგინი და იქსნნა იგინი განმხრწნელთაგან მათთა. ²¹ აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკურველებანი მისნი ძეთა კაცთასა, ²² და შეწირედ მისა მსხუერპლი ქებისაჲ და უთხრობდედ საქმეთა მისთა სინარულით. ²³ რომელნი შთავლენან ზღუასა ნავებითა და იქმან საქმესა წყალთა შინა მრავალთა, ²⁴ მათ იხილნეს საქმენი უფლისანი და საკურველებანი მისნი ღრმათა შინა. ²⁵ თქუა, და აღდგა ქარი ნიაგქარისაჲ, და ამაღლდეს ღელვანი მისნი; ²⁶ აღვლენან ცამდე, შთავლენან უფსკრულამდე; და სული მათი ძვრთა შინა დადნებოდა,

¹⁸ *ყაყოყოა ცუძრჭი შაითორჯერ საყომპრნი შრთშრნი, ჳრ შიორღრნიჲს ყვეყარ სრჩყაჭოთარსორ.* ¹⁹ *ორორჭ-ყოყის აყოთარსრ შიშრით ყომსრ შრთსრ, ჳრ აყითორთრ შრთთორჯრნი რღწყარინირ იჯინი.* ²⁰ *შააყოთარირ სრცყაროა შირი ჳრ ჳრჩჩყაყინირ იჯინი ჳრ რქსნირ იჯინი ჳრჩჩყინიოთორჯრნი შრთთრ.* ²¹ *ტაყორძიოყვჭოთ აყოროსრ თყორომყრნი შრსნი ჳრ სრჩყმიოყოყოყრნი შრსნი ძიოთრ ჩრღრორსრ,* ²² *ტრ ყოქოთიოჭ შრსრ შსღყოთირთი იყოყრსოა ჳრ ათღმთაყვჭოჭ სრჩიშოთრ შრთორ სრღრძიყოთრ.* ²³ *იამჭოთანი ყოთოყოყინინ ლიოყოლსრ ჩოყოყოთრ ჳრ რჩშრნი სრჩიშოლსრ თყოროთრ ყინრ შიორყოროთრ,* ²⁴ *ტრთ იჯინიჲს სრჩიშოლნი აყოთარსრნი ჳრ სრჩყმიოყოყოყრნი შრსნი რიშორთრ ყინრ.* ²⁵ *ტრჩყარ, ჳრ რიშჯერ ირძი ჩოროყოყინირსოა, ჳრ რშორომჭის იყოყოყინი შრსნი;* ²⁶ *ტოყოყოყინინ ღრშჭო, ყოთოყოყინინ აყრჩჩყოყოყრშჭო; ჳრ საყოთი შრთი ძიქითრ ყინრ ჳრჭჩყოყაშრ,*

¹⁸ ყოველგვარი საჭმელი შეიძაგა მათმა სულმა და სიკვდილის კარიბჭეებს მიუახლოვდნენ. ¹⁹ შეჰღალადეს უფალს გასაჭირში და მათ ურვათაგან იხსნა ისინი. ²⁰ მოუვლინა მათ თავისი სიტყვა და განკურნა ისინი და იხსნა ისინი განრწმუნისაგან. ²¹ აღიარონ უფლის წყალობანი და მისი საკვირველებანი კაცთა ძეთათვის! ²² და შესწირონ მას ქების მსხვერპლი და აუწყონ მისი საქმენი სინარულით; ²³ ვინც გადის ზღვაში გემებით და ჩადის საქმეებს მრავალ წყლებში, ²⁴ მათ იხილეს უფლის საქმენი და მისი საკვირველებანი სიღრმეებში. ²⁵ თქვა – და აღდგა ქარიშხალი, და აღიმართნენ მისი ტალღები; ²⁶ ცამდე აღიან, – ჩადიან უფსკრულამდე, და მათი სული გასაჭირში ილეოდა;

²⁷ შეშფოთნეს და შეძრწუნდეს, ვითარცა მთრვალნი, და ყოველი სიბრძნე მათი დაინთქა. ²⁸ ლალად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და ურვათა მათაგან გამოიყვანნა იგინი. ²⁹ და უბრძანა ნიაქვარსა, და იქცა ნიავად, და დასცხრეს ლელვანი მისნი; ³⁰ და იხარეს, რამეთუ დაყუდნეს, და მიუძღუა მათ ნავთსაყუდელსა ნებისა მისისასა. ³¹ აუვარებლით უფალსა წყალობანი მისნი და საკვრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა. ³² აღამაღლონ იგი კრებულსა შორის ერისასა და საყდრებსა შორის მოხუცებულთასა აქებდენ მას. ³³ დასხნა მდინარენი ოკრად და გამოსავალნი წყალთანი – წყურიელად, ³⁴ ქუეყანად ნაყოფიერი – ბიცად უკეთურებისათჳს მკვდრთა მისთაჲსა. ³⁵ დადვა უდაბნოჲ ტბად წყალთა და ქუეყანად ურწყული – გამოსადინელად წყალთა; ³⁶ დაამკვდრნა

²⁷ *ჰყუყუათნიჲს ჳრ ყუთმითაჲნიჳჲს, ჟრთრთიღრ შთთორთნი, ჳრ ყა-
ჟოჟოთი სრყთმითი შრთი ჳრინთაჲრ.* ²⁸ *ირთრჳ-ყოჟი აყჟოთსრ შრშრთთ
ყრთსრ შრთსრ, ჳრ აყთორთრ შრთთრჯრნი ჟრშრთოჟრთნირ იჟრნი.*
²⁹ *ღრ აყყთორთნირ ჟრრჟოჟრთსრ, ჳრ იჟღრ ჟრრჟრჳ, ჳრ ჳრსღყთიჲს
იჟოჟოჟრთნი შრსნი;* ³⁰ *ღრ იღრთიჲს, ირთჟოთაჲ ჳრყაჲნიჲს, ჳრ შრთაჲ-
თაჲრ შრთ ჟრრთსრყაჲჲჟოთსრ ჟოჟოთსრ შრსრსრსრ.* ³¹ *ტაჟოთრთიჲჳრთ
აყჟოთსრ თოჟოთაჲთნი შრსნი ჳრ სრჟიჟოჟოთოჟოთნი შრსნი თოჟოთ
ჟრღოთსრ.* ³² *ტოთშოთოთანი იჟო ჟიჟოყაოთსრ ყათრს იჟიოთსრ ჳრ
სრჲჳნიჲსრ ყათრს შრთაჲღოყაოთოთსრ რჟიჲჳნი შრს.* ³³ *ღრსღნი
შჳრინოთიჲნი აყთიჲჳ ჳრ ჟრშრთსრჟოთნი თოჟოთოთნი – თოყაჟოჟ-
ოთჳ,* ³⁴ *ქაჟოჟოთნირ ჟრყაჟოჟოთი – ყრღჳ აჟიჟოთაჟიჲსრთაჲს შჟი-
ჳითოთ შრთოთსრ.* ³⁵ *ღრჳოთ აჲჳრყნთა ღყრჳ თოჟოთოთ ჳრ იჟაჟ-
ოთნირ აყთოყაოთი – ჟრშრთსრჳრჟოთჳ თოჟოთოთ;* ³⁶ *ღრსჟიჲჳთნირ*

²⁷ შეშფოთდნენ და შეშინდნენ მთვრალეებით, და მთელი სიბრძნე დაეკარგათ. ²⁸ შეჰლალადეს უფალს გასაჭირში, და მათ ურვათაგან იხსნა ისინი. ²⁹ და უბრძანა ქარიშხალს, და იქცა ნიავად, და დაცხრა მისი ლელვა; ³⁰ და გაიხარეს, რადგან ჩადვა და გაუძღვა მათ თავისი ნების ნავსაყუდელში. ³¹ აღიარონ უფლის წყალობანი და მისი საკვირველებანი კაცთა ძეთათვის! ³² აღამაღლონ იგი ხალხთა კრებულში და უხუცესთა ტახტებს შორის აქონ იგი, ³³ მან დააცარიელა მდინარენი და წყალთა სათავეები ამოაშრო; ³⁴ ნაყოფიერი მიწა აქცია მარილიანად, მის მკვიდრთა უკეთურების გამო, ³⁵ აქცია უდაბნო წყალთა ტბად და უწყლო ქვეყანა – წყლების წყაროდ; ³⁶ და დაამკვიდრა

მუნ მშვიდნი, და იშენეს ქალაქები საყოფელად მათდა, ³⁷ და ითესეს ყანები და დაასხეს ვენაკები და ყვეს ნაყოფი იფქლისაჲ. ³⁸ და აკურთხნა იგინი, და განმრავლდეს ფრიად, და საცხოვარი მათი არა შეამცირა. ³⁹ და მოაკლდეს და განბოროტნეს ჭირისაგან ძურთაჲსა და სალმობისა. ⁴⁰ მიეფინა შეურაცხებაჲ მთავართა ზედა მათთა, და შეაცთუნნა იგინი უვალსა და არაგ ზასა. ⁴¹ და შეეწია გლახაკსა უპოვარებასა შინა მისსა და უძლოდა, ვითარცა ცხოვარსა, ტომებსა მათსა. ⁴² იხილონ წრფელთა და იხარებდენ, და ყოველმან უმჯულოებამან დაიყოს პირი თჳსი. ⁴³ ვინ არს ბრძენ და დაიცვას ესე და გულისკმა-ყვნეს წყალობანი უფლისანი?

დიდებაჲ

შაჲნი შყოჲმნი, ჴე იყჲნიჲს იღოღიჲსაჲსა სრჲყაჲჲოღიჲსაჲსა შჲოღიჲსა, ³⁷ ჴოღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა ჴე ჴოღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა ჴე იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა. ³⁸ ჴოღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა ჴე იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა. ³⁹ ჴოღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა ჴე იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა. ⁴⁰ ჴოღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა ჴე იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა. ⁴¹ ჴოღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა ჴე იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა. ⁴² ჴოღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა ჴე იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა. ⁴³ ჴოღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა ჴე იღიჲსაჲსა იღიჲსაჲსა.

ჴიჲჴიჲსა

იქ მშვიდნი და აიშენეს მათ ქალაქები საცხოვრებლად, ³⁷ დათესეს ყანები და გააშენეს ვენახები და მიიღეს ხორბლის ნაყოფი. ³⁸ და აკურთხნა ისინი და გამრავლდნენ ფრიად, და მათი საქონელი არ შეამცირა. ³⁹ და დამცირდნენ ისინი და გაბოროტდნენ მძიმე გასაჭირებისა და ტანჯვათაგან. ⁴⁰ და აბუჩად ასაგდები გახდნენ მათი მთავრები და დააყენა ისინი უვალ და უგზოუკვლო გზისკენ. ⁴¹ და შეეწია გლახაკს უპოვარებისას* და მათ ტომებს, როგორც ცხვარს, უძლოდა წინ. ⁴² იხილავენ მართლები და გაიხარებენ, და ყოველი უსჯულოება დადუმდება. ⁴³ ვინ არის ბრძენი და დაიცავს ამას, და შეიცნობს უფლის წყალობებს?

დიდება

107. გალობაჲ, ფსალმუნი დავითისი

¹ განმზადებულ არს გული ჩემი, ღმერთო, განმზადებულ არს გული ჩემი; გაქებდე და გიგალობდე დიდებითა ჩემითა. ² განიღვძე, დიდებაო ჩემო, განიღვძე ფსალმუნითა და ებნითა; მე განვიღვძო განთიად. ³ აღვიარო შენ ერსა შორის, უფალო, და გიგალობდე შენ თესლებსა შორის, ⁴ რამეთუ დიდ არს ზეშთა ცათა წყალობაჲ შენი და ღრუბელთამდე არს ჭეშმარიტებაჲ შენი. ⁵ აჰმალლდი ცათა შინა, ღმერთო, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს დიდებაჲ შენი. ⁶ რათა იქსნენ საყურელები შენი, მაცხოვრე მე მარჯუენითა შენითა და შეგესემინ ჩემი. ⁷ ღმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით: აჰმალლდე და განვყო სიკიმაჲ და ღელე იგი საყოფელთაჲ განვზომო.

107. ԼՆՆԶԳԼՏԱ, ՓՏՆՆԲԸՈՒՆ ԾՇԻԴԵՆԸ

¹ ԼըննՆըՇոյցապո ըիս զպոս խիժ, յնիմտա, զըննՆըՇոյցապո ըիս զպոս խիժ; զընիղցՇո Յը զըտըրոսացՇո ՅըՇոյցաու խիժաու. ² Լընիւլմիւ, ՅըՇոյցըս խիժս, զընիւլմիւ քըսըռնալիաու Յը զլլիաու; Յի զընիւրիւլմիս զընիաւՇ. ³ Շուտըրիս քիլ զիսը քսիւս, սպըրոս, Յը զըտըրոսացՇո քիլ տիլսուղլըսը քսիւս, ⁴ խըժիտսս ՅըՇ ըիս իղլաու լըտը լիլըրոսացըս քիլ Յը յիսսլլիաուրնՇի ըիս քլլլքնիւլլըս քիլ. ⁵ ՇուժըրոնՇի լըտը քընը, յնիմտա, Յը քսիւրիւսը քիսլլլընըսը իղՇը ըիս ՅըՇոյցըս քիլ. ⁶ խըտը զքըննիւլ ըըկսընիւրիւս քիլնի, Յըլլըսիւրնի Յի Յընիժսլլիաու քիլաու Յը քլլլքիլլիլի խիժն խիժ. ⁷ Ընիմտա զըկսՇը լնժիտ զըժս Յըսիտ: ըիլնըրոնՇի Յը զընիղլըս ըիլիժըս Յը յիղիւլ զիւ ըըկսսլլիաուրնըս զընիւրնսժս.

107. გალობა, დავითის ფსალმუნი

¹ გამზადებულია გული ჩემი, ღმერთო, გამზადებულია გული ჩემი; გაქებ და გიგალობებ ჩემი დიდებით. ² გაიღვიძე, დიდებაო ჩემო, გაიღვიძე ფსალმუნითა და ებნით, განთიადზე გავიღვიძებ მე! ³ გაღვიარებ ერებს შორის, უფალო, და გიგალობებ ტომებს შორის; ⁴ რადგან დიდია, ზეცაზე მაღალია შენი წყალობა, და ღრუბლებამდეა შენი ჭეშმარიტება. ⁵ აჰმალლდი ცათა შინა, ღმერთო, და მთელს დედამიწაზეა შენი დიდება, ⁶ რათა დახსნილ იქნენ საყვარელები შენი, მისხენ მე შენი მარჯვენით და ისმინე ჩემი. ⁷ ღმერთმა თქვა თავის სიწმიდეში: „აჰმალლდები და გავყოფ სიკიმას და კარავთა ხეობას გავზომავ.“

108. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ ღმერთო, ქებასა ჩემსა ნუ დაიდუმებ; ² რამეთუ პირი ცოდვილისაჲ და პირი მზაკვარისაჲ ჩემ ზედა აელო, იტყოდეს ჩემთვის ენითა ზაკულითა; ³ და სიტყვთა სიძულილისაჲთა მომიცვეს მე, და მბრძოდეს მე ცუდად. ⁴ სიყუარულისა ჩემისა წილ მასმენდეს, ხოლო მე ვილოცევდ. ⁵ და მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ და სიძულილი – სიყუარულისა წილ ჩემისა. ⁶ დაადგინე ცოდვილი მის ზედა, და ეშმაკი დადევინ მარჯვენით მისა; ⁷ საშჯელისა მისისაგან გამოვედინ დაშჯილი, და ლოცვაჲ მისი ცოდვად შეერაცხენ მას. ⁸ იქმნედ დღენი მისნი მცირედ, და განსაგებელი მისი სხუამან მიიღენ. ⁹ იყვნედ შვილნი მისნი ობოლ, და ცოლი მისი – ქურივი. ¹⁰ შერყეულნი იცვალებიედ

108. ՃՆՏՆՏԻՁԻՆՏ, ՓՆՆԻՔԻՁԻ ՃՇԻԴԴԵՆ

¹ *Ո՞՞՞միտոս, Իդյցարսւ լիքնսւ հապ Յուճաքից; 2 Եւժիտոսպ արմու լաճ-
որորսւրօ Յը արմու թ'հրկորսմիւրսւ լիքն նիճը ռդոս, ղլպաճիս
լիքնալս Իհնտը նըհպտտուր; 3 Ծը սըլպտը սըմապտտորսւրօտը Յաժիլ-
դիս թի, Յը թյւմիաճիս թի լպճըճ. 4 Եպպարմապտտը լիքնսւ յոս
Յըսթիլնճիս, լաոս թի Իրոսալիլիճ. 5 Ծը Յաժիլիս թի ցաիալը Իդ-
տորսւր յոս Յը սըմապտտուր – սըպարմապտտը յոս լիքնսւ. 6 Ծը-
ըճիլնի լաճորոս թիս նիճը, Յը Իլքնի Յըճիլնի Յըմիլպպիլնոս
թիս; 7 Եպպորսւր թիսւրօլն Իլքնալիլնի Յըլքուր, Յը Իալիլօ
թիս լաճիլն յիլիլնըլնի թիս. 8 Իլքնիլն Յիլնի թիսնի թլնիլն, Յը
Իլնիլնիլնիլն թիս սլպարնի թիլիլն. 9 Իլնիլն յիլիլնի թի-
նի սլպա, Յը լաոս թիս – Իլպիլիլ. 10 Իլնիլնիլնիլն Իլնիլնիլնիլն*

108. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ ღმერთო, ჩემი ქებისას ნუ დადუმდები! ² რადგან ცოდვილისა და მზაკვარის პირი ჩემზე დაილო, ლაპარაკობენ ჩემზე მზაკვარი ენით. ³ სიძულილის სიტყვებით გარს შემომერტყნენ და მებრძვიან მე უმიზეზოდ. ⁴ ჩემი სიყვარულის წილ ცილს მწამებდნენ, – მე კი ვლოცულობდი; ⁵ მომაგეს მე ბოროტი კეთილის წილ და სიძულვილი – სიყვარულის წილ. ⁶ დაადგინე მასზე ცოდვილი და ეშმაკი დადგეს მის მარჯვნივ. ⁷ სამსჯავროდან დასჯილი გამოვიდეს და თავისი ლოცვა ცოდვად შეერაცხოს მას. ⁸ იყოს მისი დღეები მცირე და მისი საგამგებლო სხვამ მიიღოს. ⁹ იყვნენ მისი შვილები ობლები და მისი ცოლი – ქვრივი. ¹⁰ შერყეულები დაეხეტებოდნენ

შვილნი მისნი და ითხოვედ, განვარდელ ივინი ნატამაღისაგან მათისა. ¹¹ აღი-
 ხილენ მოსესხემან ყოველივე, რაჲცა ეღვას მას, და აღიჭრედ უცხოთა ნაშ-
 რომი მისი. ¹² ნუ ეპობინ მას შემწვე, ნუცა იყოფინ შემწვენარებელ ობოლთა
 მისთაჲ; ¹³ იყუნედ ნაშობნი მისნი მოსასრველად, და ნათესავსა შინა ერთ-
 სა აღიკოცენ სახელი მისი. ¹⁴ აიკსენედ უშჯულოებაჲ მამათა მისთაჲ წი-
 ნაშე უფლისა, და ცოდვაჲ დედისა მისისაჲ ნუ აღიკოცებინ. ¹⁵ იყვნედ წი-
 ნაშე უფლისა მარადის, და მოისპედ ქუეყანით საკსენებელი მათი ¹⁶ ამის
 წილ, რამეთუ არა მოიკსენა მან ყოფაჲ წყალობისაჲ და დევნა მან კაცი და-
 ვრდომილი და გლახაკი და შეწუხებული გულითა მოკლვად. ¹⁷ და შეიყუარა
 წყევლა, და მივედინ მისა; და არა ინება კურთხევაჲ, და განემორენ მისგან.

**ყვირონი შისნი ჳე რაღსაყოფ, ჳინყოფიშჳე რჳინი ჩიღეშროსიღჳინ
 შროსი. ¹¹ ტორიოჳინ შასიღსღჳინ ყაყოფიოჳი, ირღიღე ჳღჳინ შის,
 ჳე რიოფიღჳე აყღსათღე ჩიყიშაში შისი. ¹² ჩაყ რააჳყინ შის ყიშოჳი,
 ჩაღღე რაჳინ ყიშოჳინიოჳიოჳი აყაოთღე შისოღი; ¹³ ჳაჳინჳე ჩიყაყ-
 ნი შისნი შასიღსიოჳიოღჳე, ჳე ჩიღიღსიღსიე ყინიე რიშისიე რიოჳაღღინ
 სიღჳიოჳი შისი. ¹⁴ ტიღსიღჳინჳე აყჳაჳაოაჳიღღი შიშოღე შისოღი ტინიეყი
 აყაოღსიე, ჳე ჳაღჳიღი ჳიღჳინიე შისიღი ჩაყ რიოჳაღღიყინ. ¹⁵ ჳიღინჳე
 ტინიეყი აყაოღსიე შიღიღჳინ, ჳე შარისიჳე იღაჳიღღინიო სიღსიღჳინიოჳი
 შიღი ¹⁶ ტშისი ტოო, იღიშოჳაყ რიღე შარისიღინიე შინი ყაჳიღი ტიღროაჳი-
 სიღი ჳე ჳიღინიე შინი ჩიღი ჳიღინიღჳაშიოი ჳე ჳიღიღღი ჳე ყიღაჳ-
 ჳიღჳიოჳი ჳაჳიოთღე შაჩიოღიღჳე. ¹⁷ ტიე ყიღაჳიღიო ტიღიღიღი, ჳე შიღიღ-
 ჳინი შისი; ჳე რიღიე რიღიღე ჩაჳიღიღიღიღი, ჳე ჳიღიღჳაშიღინ შისიღინ.**

მისი შვილები და მათხოვრობდნენ, და გაძევებულ იქნენ თავიანთი ნანგრე-
 ვებიდან. ¹¹ აღრიცხოს მისმა მევახშემ ყოველი, რაც ჰქონდეს მას და უც-
 ხობებმა მიიტაცონ მისი ნაშრომი. ¹² ნუ ეყოლება შემწვე და ნურავინ იქნე-
 ბა მის ობოლთა შემწვენარებელი. ¹³ მისი ნაშობნი მოსასპობად გაიწი-
 რონ, ერთ თაობაში მოისპოს მისი სახელი. ¹⁴ გახსენებული იყოს მის მა-
 მათა უსჯულოება უფლის წინაშე, და მისი დედის ცოდვა ნუ აღიხოცება. ¹⁵
 იყვნენ უფლის წინაშე მარადის და მოისპოს ქვეყნიდან მათი სახსე-
 ნებელი, ¹⁶ იმის გამო, რომ არ გაიხსენა მოწყალების ქმნა, და სდევნი-
 და დავრდომილ, გლახაკ და გულგატეხილ ადამიანს მოსაკლავად. ¹⁷ შე-
 იყვარა წყევლა და მივა მასზე; არ ინება კურთხევა და განმორდება მას.

¹⁸ და შეიმოსა წყევამ, ვითარცა სამოსელი, და შთაკდა, ვითარცა წყალი, ნაწლევთა მისთა და, ვითარცა ზეთი ძუალთა მისთა; ¹⁹ ეყავნ მას, ვითარცა სამოსელი, რომელ შთაიცუამს და, ვითარცა სარტყელი, რომელსა მარადის გარეშეირტყამს. ²⁰ ესე არს საქმე მათი უფლისა მიერ, რომელნი მასმენდეს მე და რომელნი იტყოდეს ძვრსა სულისა ჩემისასა. ²¹ და შენ, უფალო, უფალო, ყავ ჩემ თანა სახელისა შენისათჳს, რამეთუ ტკბილ არს წყალობამ შენი. ²² მიჰსენ მე, რამეთუ გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე, და გული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ შორის. ²³ და ვითარცა აჩრდილი, მიდრეკასა მისსა მოვაკლდი, განვიყარე, ვითარცა მკალთა. ²⁴ მუკლნი ჩემნი მოუძღურდეს მარხვისაგან, და კორცნი ჩემნი იცვალნეს ზეთისა მიერ. ²⁵ და ვიქმენი

¹⁸ **ღე ყუიძასუ იუყურეა, ჟუთრმილუ სრძასიჟოა, ზე ყთრეჴე, ჟუთრმილუ იუღოა, ჩეოთოჟოთრე შრსოთ ზე, ჟუთრმილუ ჴოთი მიაღოთრე შრსოთ;** ¹⁹ **სერჟინ შრს, ჟუთრმილუ სრძასიჟოა, მიაძჟოთ ყთრეღყარეშს ზე, ჟუთრმილუ სრძელყოთა, მიაძჟოთრე შრძორეჴის ჴრძიჟყოიძეღყარეშს.** ²⁰ **ისე რძის სრძეშჟ შრთი აყოთრსუ შოჟი, მიაძჟოთნი შრსშჟინჴეს შჟ ზე მიაძჟოთნი იღყაჴეს მჟმისუ საყოთრსუ სჟშრსრსუ.** ²¹ **ღე ყჟინ, აყოღოთა, აყოღოთა, ყრჟი სჟშ თრნი სრღყოთრსუ ყჟინისრთჟს, მორეჟოთაჟ ძეყოთ რძის იუღოთაყრეა ყჟინი.** ²² **ჴიჴისჟინ შჟ, მორეჟოთაჟ ჴოთრღრეჴ ზე ჴრეჟინ-ჴაშოთ ჟრძი შჟ, ზე ჴყაოთ სჟშე ყჟმითოთაჟინჴე სჟშ ყათრის.** ²³ **ღე ჟუთრმილუ რღმეჴოთა, შრჴმითღრსუ შრსრე შაჟოღეჴოთა, ჴრღჟოიყრძიჟი, ჟუთრმილუ შჩეოთრე.** ²⁴ **ჴაჴოთნი სჟშინი შააჟოთოთაჟინჴეს შრძელყოთრსუ-ჴრღ, ზე ᴁათინი სჟშინი იღყოღოთინი ჴოთრსუ შოჟი.** ²⁵ **ღე ჟრეჴეჴინი**

¹⁸ და შეიმოსა წყევლით, როგორც სამოსელით, და შევიდა წყალივით მის ნაწლავებში და ზეთივით მის ძელებში; ¹⁹ იყოს მისთვის ის სამოსივით, რომელსაც იცვამს, და სარტყელივით, რომელსაც მუდამ გარს შემოირტყამს. ²⁰ ეს არის უფლის საქმე მათზე, რომელნიც ცილს მწამებენ მე და რომელნიც ავს ამბობენ ჩემს სულზე. ²¹ და შენ, უფალო, უფალო, ჰქმენ ჩემთან შენი სახელისათვის, რადგან კეთილია წყალობა შენი. ²² მიხსენ, რადგან გლახაკი და დავრდომილი ვარ მე და ჩემი გული შეძრწუნდა ჩემში. ²³ ვითარცა ჩრდილი გადახრისას, ისე გაილიე, ჩამომიბერტყეს, როგორც კალია. ²⁴ მუხლები დამიუძღურდა მარხვისაგან, და ჩემი ხორცი შეიცვალა უზეთობით. ²⁵ და გავხდი

მე საყუდრელ მათდა; მიხილეს მე და შეხარნეს თავნი მათნი. ²⁶ შემეწიე მე, უფალო ღმერთო ჩემო, და მაცხოვრე მე წყალობითა შენითა. ²⁷ და ცნედ, რამეთუ კელი შენი ესე არს, და შენ, უფალო, ჰყავ ესე. ²⁸ იგინი სწყევდენ, და შენ აკურთხო; რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, ჰრცხუნოლის, ხოლო მონაჲ შენი იხარებდეს. ²⁹ შთაიცუედ კდემად, რომელნი მასმენდეს მე, და გარეშეიმოსედ, ვითარცა ორკეცი, სირცხული მათი. ³⁰ აუვარო უფალსა ფრიად პირითა ჩემითა და შორის მრავალთასა ვაქებდე მას, ³¹ რამეთუ დაუდგა მარჯუენით გლახაკსა, რაფთა იქსნას მღევართაგან სული ჩემი.

დიდებაჲ

შე სრყაყუჭიჟოჲ პრთწე; შიღროჲს შე წე ყუღრმინჲს თრჟინი შრთნი.
²⁶ შექჟოჲოჲ შე, აყფროჲს იშჟითოჲ სჟშა, წე შრღრაჟინჲ შე ოყრ-
 თაყოჲ ყჟინოჲ. ²⁷ წე ღნჲწ, მიშჟოჲთაჲ იჟოჲ ყჟინი Კსჲ რმის, წე
 ყჟინ, აყფროჲს, Კაჲრჲ Კსჲ. ²⁸ სჟინი სრყაყუჭინ, წე ყჟინ რჟაჟითღა;
 მიაშჟოჲნი რიწჟაჟოჲ რმიოჲნი სჟშ 'იჟწე, Კიღღრაჟინაწის, ღრაოჲს
 შანოჲო ყჟინი Კღრმიჟუჭჲს. ²⁹ შოღრღრაჟინ ჯწჟშოჲ, მიაშჟოჲნი შრსჟინ-
 წჲს შე, წე Კღრმიჟუჟიშასიჟწ, Კოთრმიღრ Კიღჟღრა, სიღღღრაჟინი შრთო.
³⁰ ტაჟოღრმიჲს აყფროჲს რმიოჲწ Კიმიოჲს სჟშოთოჲ წე ყჟინი შმიოღრო-
 თრის Კიღღრაჟინი შრს, ³¹ Კიშჟოჲთაჲ წრჟაჟინი შრმიღრაჟინო Კოღრღრჟინს,
 მიოთოჲ Კიღღრის შწოღრმიოღრინ საჟოჲ სჟშა.

წეწჟყეო

მე მათი საყუდრებელი; დამინახეს და თავი გადააქნიეს. ²⁶ შემეწიე, უფალო, ღმერთო ჩემო, და მაცხოვრე შენი წყალობით. ²⁷ შეიცნონ, რომ ეს შენი ხელია და შენ, უფალო, ჰქმენ ასე. ²⁸ ისინი დამწყევლიან და შენ მაკურთხებ; ჩემზე აღმდგარნი შერცხვებიან, შენი მონა კი გაიხარებს. ²⁹ ჩაიცვან შერცხვენა ჩემმა მახეზღარებმა, და ორკეცად გარს შემოიხვიონ თავიანთი სირცხვილი. ³⁰ ვაღიარებ უფალს დიდად ჩემი პირით და მრავალთა შორის შევაქებ მას; ³¹ რადგან დაუდგა გლახაკს მარჯვნივ, რათა იხსნას მღევართაგან სული ჩემი.

დიდება

კანონი იმ

109. ფსალმუნი დავითისი

¹ ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერკთა შენთა. ² კუერთხი ძლიერებისაჲ გამოგვივლინოს შენ უფალმან სიონით, და უფლებღე შორის მტერთა შენთა. ³ შენ თანა არს მთავრობაჲ დღესა ძლიერებისა შენისასა, ბრწყინვალეებასა წმიდათა შენთასა; საშოთ მთიებისა წინა გშევ შენ. ⁴ ფუცა უფალმან და არა შეინანოს: შენ ხარ მღვდელ უკუნისამღე წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა. ⁵ უფალი მარჯუენით შენსა, შემუხრნა დღესა რისხვისა მისისასა მეფენი; ⁶ საჯოს

ხტნღნი 7ი

109. ფსტნტღნი ტტნტტტ

¹ სთქაყე აყრომპრნი აყროსრ სქმსრ: ზრჯრჟ ჰრძრჯაყრწრ სქმსრ, რრწრძრჟმწრს ზრრსღწრჟ მღრმწრ ყრწწრ ქაყრყრ რრმრტრ ყრწწრ. ² ხაყრმრტრ მრრრმრტრსრ ჯრმწრჯრრრწრს ყრწ აყრომპრნი სრწრწრ, ზრ აყრომტრ ყრწრს მღრმწრ ყრწწრ. ³ ჰრწ მრწრ რმს მრრრმრტრსრ ზრრსრ მრრრმრტრსრ ყრწრსრსრ, ყრწრწრრრრრრრრრრსრ რმწრწრსრ ყრწწრსრ; სრყრწრ მრრრსრსრ რრწრ ჯყრრ ყრწ. ⁴ რაღრს აყრომპრნი ზრ რმრ ყრწრწრს: ყრწ ღრმ მრწრწრსრსრსრ. ⁵ რაღრს ჰრძრჯაყრწრსრ ყრწწრს, ყრწრწრწრწრ ზრრსრ მრსღრსრსრ მრსრსრსრ მრრრწრ; ⁶ სრჯრს

კანონი მთმმმმმმ

109. დავითის ფსალმუნი

¹ უთხრა უფალმა უფალს ჩემსას: „დაჯექ ჩემს მარჯვნივ, სანამ არ დამხობ შენს მტრებს შენს ფეხქვეშ“. ² ძლიერების კვერთხს გამოგიგზავნის უფალი სიონიდან და იბატონე შენს მტერთა შორის! ³ შენთანაა ხელმწიფება შენი ძლიერების დღეს, შენს წმიდათა ბრწყინვალეებაში. „წილიდან გშობე შენ ცისკრის ვარსკვლავამღე“, – ⁴ დაიფიცა უფალმა და არ შეინანებს: „შენ ხარ მღვდელი უკუნისამღე მელქისედეკის* წესით“. ⁵ უფალი შენს მარჯვნივაა, შემუხრა თავისი რისხვის დღეს მეფენი; ⁶ განსჯის

წარმართთა შორის და ადავსოს მძორებითა, შემუსრნეს თავნი მრავალთანი ქუეყანასა ზედა. ⁷ ნალუარევისაგან გზასა ზედა სუას; ამისთჳს აღამაღლოს თავი.

110. ალელუაჲ

¹ ალგიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა ზრახვასა შინა წრფელთასა და შესაკრებელსა. ² დიდ არიან საქმენი ღმრთისანი, გამოსაძიებელ არიან ყოველსა შინა ნებანი მისნი; ³ აღსაარებულ და დიდად შეუენიერ არიან საქმენი მისნი, და სიძარტლე მისი ჰკვიეს უკუნითი უკუნისამდე. ⁴ საკსენებელ-ყო საკვრველებათა მისთაჲ, მოწყალე და შემწყნარებელ უფალი. ⁵ საზრდელი მოსცა მოშიშთა მისთა, მოიკსენოს უკუნისამდე აღთქმისა თჳსისაჲ.

ლრთპრთთორ ყათრს ჳრ ლორეისას შთათოყუორ, ყუშაქსინიუს თრე-ნი შთორეოთორნი ქაყოყნორს ზეჳრ. ⁷ ჩორაქთოყორსორეჳნი ჳზრსრ ზეჳრ საყრს; ჲშრსთჳს ლორპრთორს თრეო.

110. ტზუნცა

¹ ტოჯორთა ყუნ, აყოლთა, ყაოთორ ჳყოთორ ლქპორ ზორეორსრ ყანრ თოყოთორსრ ჳრ ყორსოქოყოორს. ² ჳრ ჲორნი სრქპორნი თშთორსორნი, ჳრშასორეოყოორ ჲორნი ყაოოორს ყანრ ჩოყრნი შრსნი; ³ ტორლეოქოყაორ ჳრ ჳრჳრჳ ყაოორიოთი ჲორნი სრქპორნი შრსნი, ჳრ სოპრთოთოჳ შრსოოორს აქჳანოთი აქჳანორსშჳო. ⁴ სრქსოქოყოორ-ყა სრქპორეოთოყელთორ შრსორა, შაოყორთო ჳრ ყუქოქნორეოქოყოორ აყოლთა. ⁵ სრზმჳოთა შასლრ შაყოყორ შრსორ, შაოქსოქნას აქჳანორსშჳო ჲოთოქაქსრ თჳსორა.

ერებს და ადავსებს მიწას გვაძებთ, შემუსრავს მრავალთა თავებს დედამიწაზე. ⁷ ნილვრებიდან დალევს გზაზე; ამიტომ აიმაღლებს თავს.

110. ალილუია

¹ გალიარებ შენ, უფალო, მთელი ჩემი გულით მართალთა სათათბიროსა და საკრებულოში. ² დიდია ღმერთის საქმენი, ყველაფერში მისი ნებაა გამოსაძიებელი; ³ აღიარებული და დიდად მშვენიერია მისი საქმენი, და მისი სიძარტლე დარჩება უკუნითი უკუნისამდე. ⁴ სამახსოვროდ აქცია თავისი საკვირველებანი, მოწყალე და შემწყნარებელია უფალი. ⁵ საზრდო მისცა თავის მოშიშთ, უკუნისამდე ეხსომება თავისი აღთქმა.

⁶ და ძალი საქმეთა თვსთაჲ უთხრა ერსა თვსსა მიცემად მათდა სამკვდრებელი წარმართთაჲ. ⁷ საქმენი კელთა მისთანი ჭემმარიტებაჲ და განკითხვაჲ; სარწმუნო არიან ყოველნივე მცნებანი მისნი, ⁸ განმტკიცებულ არიან უკუნითი უკუნისამდე, შექმნულ არიან ჭემმარიტებით და სიწრფოებით. ⁹ ესნაჲ მოუვლინა ერსა თვსსა, ამცნო უკუნისამდე აღთქუმაჲ თვსი; წმიდა არს და საშინელ სახელი მისი. ¹⁰ დასაბამი სიბრძნისაჲ შიში უფლისაჲ, ხოლო გულისკმის-ყოფაჲ კეთილი ყოველთა, რომელთა ყონ იგი, და ქებაჲ მისი ეგოს უკუნითი უკუნისამდე.

⁶ ღე ძირთჳ სრქმჳთრე თჳსთრე ატჳძირე უჳსრე თჳსსრე შრღჳშჳ შრთჳშჳ სრქმჳშჳთჳყჳთჳ ჳრთმჳშრთთრე. ⁷ სრქმჳთრე ჳყჳთრე შრსთრეწრე გჳყმჳთრეღჳყრე ჳრე ურეწრთღჳყრე; სრთრქმჳთრე რთრეწრე ყარეჳთრეწრე შრწრეღჳწრე შრსწრე, ⁸ სრწმჳშრღჳყჳთრე რთრეწრე აქჳთრეწრე აქჳთრეწრე, ყრქმჳთრე რთრეწრე გჳყმჳთრეღჳყრე ჳრე სრთრეწრე. ⁹ წსწრე შრსრეწრე თრწრე უჳსრე თჳსსრე, რქმჳთრე აქჳთრეწრე რთრეწრე თჳსწრე; ჳშრე რთრე ჳრე სრეწრეწრე სრღჳთრე შრსწრე. ¹⁰ ჳრსრეწრე სრეწრეწრე ყრეწრე აქჳთრეწრე, ჳრთრე უჳთრეწრე-ყარეწრე ჳყჳთრეწრე, მრთრეწრე ყან რე, ჳრე ქრეწრე შრსწრე უჳსრე აქჳთრეწრე აქჳთრეწრე.

⁶ თავის საქმეთა ძალა აუწყა თავის ერს, მათთვის წარმართთა სამკვიდროს საბოძებლად. ⁷ მის ხელთა საქმენი ჭემმარიტებაჲ და სამართალი; სარწმუნოა ყველა მისი მცნება, ⁸ დამტკიცებულია უკუნითი უკუნისამდე, შექმნილი ჭემმარიტებითა და სიმართლით. ⁹ ესნა მოუვლინა თავის ერს, უკუნისამდე ამცნო თავისი აღთქმა; წმიდა და საშინელია მისი სახელი. ¹⁰ სიბრძნის დასაბამია უფლის შიში, ხოლო გონიერება სიკეთეა ყველა მისი შემსრულებლისათვის; და მისი ქება იქნება უკუნითი უკუნისამდე.

⁸ განმტკიცებულ არს გული მისი და არა შეეშინოს, ვიდრემდის იხილოს მტერთა მისთაჲ. ⁹ განაბნია და მისცა გლახაკთა, და სიმართლე მისი ჰგიეს უკუნითი უკუნისამდე, რქაჲ მისი ამაღლდეს დიდებითა. ¹⁰ ცოდვილმან იხილოს და განროსხნეს, კბილთა თვისთა იღრჭენდეს და დადნეს, და გულისთქუმაჲ ცოდვილისაჲ წარწყმდეს.

დიდებაჲ

112. ალელუაჲ

¹ აქებდით ყრმანი უფალსა, აქებდით სახელსა უფლისასა. ² იყავნ სახელი უფლისაჲ კურთხეულ ამიერითგან და უკუნისამდე; ³ მზისა აღმოსავალითგან ვიდრე დასავალამდე ქებულ არს სახელი უფლისაჲ. ⁴ მაღალ არს ყოველთა

⁸ *ღმრთებრივად უფალი მისი უფალი მისი ღმრთობისა, უფალი მისი უფლისაჲ. ⁹ ღმრთობისა ღმრთობისა უფლისაჲ, ღმრთობისა უფლისაჲ. ¹⁰ ღმრთობისა უფლისაჲ უფლისაჲ, ღმრთობისა უფლისაჲ უფლისაჲ.*

ღმრთობისა

112. ტხუნტა

¹ *ტხუნტა უფლისა, უფლისა უფლისა, უფლისა უფლისა. ² უფლისა უფლისა უფლისა, უფლისა უფლისა უფლისა. ³ უფლისა უფლისა უფლისა, უფლისა უფლისა უფლისა. ⁴ უფლისა უფლისა უფლისა, უფლისა უფლისა უფლისა.*

⁸ განმტკიცებულია მისი გული და არ შეშინდება, სანამ არ იხილავს თავის მტრებს. ⁹ განაბნია და მისცა გლახაკებს, და სიმართლე მისი უკუნისამდე იქნება, მისი რქა ამაღლდება დიდებით. ¹⁰ ცოდვილი იხილავს და განროსხდება, კბილებს დააღრჭენს და დადნება, და ცოდვილთა გულისთქუმა წარწყმდება.

დიდება

112. ალილუია

¹ ადიდეთ, ყრმანო, უფალი, აქეთ უფლის სახელი! ² იყოს უფლის სახელი კურთხეული ამიერიდან და უკუნისამდე. ³ მზის აღმოსავალიდან დასავალამდე ქებულია უფლის სახელი. ⁴ უზენაესია უფალი ყოველ ტომზე

თესლთა ზედა უფალი, და ცათა შინა არს ღიღებაჲ მისი. ⁵ ვინ არს, ვითარ უფალი ღმერთი ჩუენი, რომელი მაღალთა შინა დამკვიდრებულ არს, ⁶ და მდაბალთა ზედავს ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა? ⁷ რომელმან აღადგინის ქუეყანისაგან გლახაკი და სკორეთაგან აღამაღლის დავრდომილი, ⁸ რაჲთა დასუას იგი მთავართა თანა, მთავართა თანა ერისა მისისათა; ⁹ რომელმან დააშენის ბერწი სახლსა შინა, დედად შვილთა ზედა სახარულეევანად.

113. ალელუაჲ

¹ გამოსლვასა ისრაჲლისასა ეგუპტით, სახლი იაკობისი ერისაგან ბარბაროზთაჲსა ² იყო ჰურიასტანი სიწმიდე მისა და ისრაჲლი საბრძანებელ

თქსითარ ზედა უფალი, და ცათა შინა არს ღიღებაჲ მისი. ⁵ ვინ არს, ვითარ უფალი ღმერთი ჩუენი, რომელი მაღალთა შინა დამკვიდრებულ არს, ⁶ და მდაბალთა ზედავს ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა? ⁷ რომელმან აღადგინის ქუეყანისაგან გლახაკი და სკორეთაგან აღამაღლის დავრდომილი, ⁸ რაჲთა დასუას იგი მთავართა თანა, მთავართა თანა ერისა მისისათა; ⁹ რომელმან დააშენის ბერწი სახლსა შინა, დედად შვილთა ზედა სახარულეევანად.

113. ოსტატი

¹ ღმერთთაგან ისრაჲლისაგან გამოსლვასა იაკობისი სახლისაგან ბარბაროსი* ერისაგან, ² განხდა ჰურიასტანი მისი სიწმიდე და ისრაელი – მისი

და ცათა შინა არის მისი ღიღება. ⁵ ვინაა მსგავსი უფლისა, ჩუენი ღმერთისა, რომელიც დამკვიდრებულა მაღალთა შინა ⁶ და ზედავს მდაბალთ ცათა შინა და დედამიწაზე?! ⁷ რომელიც მიწიდან აღადგენს გლახაკს და სკორედან აღამაღლებს დავრდომილს, ⁸ რათა დასვას იგი მთავრებთან, თავისი ერის მთავრებთან; ⁹ რომელიც ბერწს ამკვიდრებს სახლში შვილებით განხარებულ დედად.

113. ალილუია

¹ ისრაელის ეგვიპტიდან გამოსვლისას, იაკობის სახლისა – ბარბაროსი* ერისაგან, ² განხდა ჰურიასტანი მისი სიწმიდე და ისრაელი – მისი

მისა. ³ ზღუამან იხილა და ივლტოდა, და იორდანე უკუნიქცა მართლუკუნ. ⁴ მთანი იმღერდეს, ვითარცა ვერძნი, და ბორცუნი – ვითარცა კრავნი ცხოვართანი. ⁵ რაჲ არს შენდა, ზღუაო, რამეთუ ივლტოდე, და შენ, იორდანე, რამეთუ უკუნიქცე მართლუკუნ? ⁶ მთანი, რამეთუ იმღერდით, ვითარცა ვერძნი და ბორცუნი – ვითარცა კრავნი ცხოვართანი? ⁷ პირისაგან უფლისა შეიძრა ქუეყანაჲ, პირისაგან ღმრთისა იაკობისა, ⁸ რომელმან გარდააქცია კლდე ტბად წყალთა და კლდე განუკუეთელი – წყაროებად წყალთა. ⁹ ნუ ჩუენთჳს, უფალო, ნუ ჩუენთჳს, არამედ სახელსა შენსა ეც ღიდებაჲ წყალობითა შენითა და ჭეშმარიტებითა შენითა. ¹⁰ ნუსადა თქუან წარმართთა: სადა არს ღმერთი იგი მათი? ¹¹ ხოლო ღმერთმან ჩუენმან ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა ყოველივე,

სრეცხიმღრინეცჳთა შირსე. ³ ხოაყრძინ იღოაო ჳე იყოაღაჳე, ჳე რამიჳინე იყ აქჳაყნიჩღრე შრეითოააქჳაყნი. ⁴ ჳორენი იშოიქიჳჳს, იყოაღრე იყოიქიქინი, ჳე ცჳამიღაყნი – იყოაღრე ჳიღეიქინი ღღაყოღითღრენი. ⁵ ჳიღე რმის ყიქნიჳე, ჳიოაყრეა, იღეშოთაყ იყოაღაჳე, ჳე ყიქნი, რამიჳინე, იღეშოთაყ აქჳაყნიჩღრე შრეითოააქჳაყნი? ⁶ ჳორენი, იღეშოთაყ იშოიქიქინი, იყოაღრე იყოიქიქინი ჳე ცჳამიღაყნი – იყოაღრე ჳიღეიქინი ღღაყოღითღრენი? ⁷ შირისღეიქინი აყჳოღრე ყიქნიქი იყაყოღრენი, რმისღეიქინი იშრეითღრე იღეღაყრენი, ⁸ ჳიშოქიქინი ჳრეიქინიჩღრე ჳიშოქიქინი ღღაყოღითღრენი ჳე ჳიშოქიქინი ჳრეიქინიჩღრე ჳიშოქიქინი – იყოაღრე ჳიღეიქინი ღღაყოღითღრენი. ⁹ ჳაყ ჳაყოღითღრენი, აყჳოღრე, ჳაყ ჳაყოღითღრენი, რმისღეიქინი სრეიქინი ყიქნისე იღ ჳიშოქიქინი იყოაღრე ყიქნისე ჳე ჳიქნიქინიჩღრე ყიქნისე. ¹⁰ ჳაყრეჳე თიქნიქინი იღეიქინი: სრეიქინი რმის იშოიქინი იყოიქინი შრეიქინი? ¹¹ ჳაოთა იშოიქინიქინი ჳაყოღითღრენი ღღაყოღითღრენი ჳე იყოაღრენიჩღრე ჳიშოქინი ყაყოღითღრენი,

საბრძანებელი. ³ იხილა ზღვამ და გაიქცა და იორდანე უკუნიქცა. ⁴ მთები ვერძებევით დახტოდნენ და ბორცვები – ცხვრის კრავებევით. ⁵ რა არის ეს შენთვის, ზღვაო, რომ გაიქცე, და იორდანე, რომ უკუნიქცე? ⁶ მთანი, რომ ათამაშდით ვერძებევით, და ბორცვნი – ცხვრის კრავებევით? ⁷ უფლის პირისგან შეიძრა დედამიწა, იაკობის ღმერთის პირისგან, ⁸ რომელმაც კლდე წყალთა ტბად აქცია და გაუკვეთელი კლდე – წყალთა წყაროებად. ⁹ ჩვენ კი არა, უფალო, ჩვენ კი არა, არამედ შენს სახელს მიეც ღიდება შენი წყალობითა და ჭეშმარიტებით, ¹⁰ რომ არ თქვან წარმართებმა: „სად არის მათი ღმერთი?“ ¹¹ ხოლო ჩვენმა ღმერთმა, ცათა შინა და ქვეყანასა ზედა, ყოველივე ქმნა,

რაღცა უნდა, ქმნა. ¹² კერპნი წარმართთანი ოქროსანი და ვეცხლისანი, ქმნულნი კელთა კაცთანი; ¹³ პირ ათქს და არა იტყვან, თუალ ასხენ და არა ხედვენ, ¹⁴ ყურ ასხენ და არა ესმის, ცხვრ ასხენ და არა იყნოსენ, ¹⁵ კელ ასხენ და არა განიხილვენ, ფერკ ასხენ და არა ვლენან, არცადა კმობენ კორკითა მათითა. ¹⁶ ემსგავსნედ მათ მოქმედნი მათნი და ყოველნი, რომელნი ესვენ მათ. ¹⁷ სახლი ისრაელისაჲ ესვიდა უფალსა; შემწე და შემწყნარებელ არს მათდა. ¹⁸ სახლი აპრონისი ესვიდა უფალსა; შემწე და შესავედრებელ არს მათდა. ¹⁹ მოშიშნი უფლისანი ესვიდეს უფალსა; შემწე და მფარველ არს მათდა. ²⁰ უფალმან მომიკსენნა ჩუენ და მაკურთხნა ჩუენ, აკურთხა სახლი ისრაელისაჲ, აკურთხა სახლი აპრონისი, ²¹ აკურთხნა უფალმან მოშიშნი მისნი,

*მოდლე აყნზე, იქმნე. ¹² ზოჲთანი ქრებრთათნი ანჲმასარნი ზე ურუც-
თარნი, იქმნათნი კოთათი ღელთანი; ¹³ სინი რთხს ზე რთი იტყენ,
თაყრთ რსდენ ზე რთი ეტყენ, ¹⁴ ყაჲთ რსდენ ზე რთი იქმნის, ეტყენ
რსდენ ზე რთი იყნოსენ, ¹⁵ ყოთ რსდენ ზე რთი ეყნოსთათნი, ყოთი
რსდენ ზე რთი ურთენნი, რთილორ კმბაყენ კამბაყთორ შრთორ. ¹⁶ მ-
სჯელისნიჲ შრთ შაქმბენი შრთნი ზე ყაროთანი, მამბოთნი უსოთნი
შრთ. ¹⁷ სრეთი რთილთარისაჲ უსოთზე აყრთოსრ; ყოქოჲ ზე ყოქოქნი-
თიყეთი რთის შრთზე. ¹⁸ სრეთი რთიანისი უსოთზე აყრთოსრ; ყოქოჲ
ზე ყოსოთიქმთიყეთი რთის შრთზე. ¹⁹ შაყენი აყრთოსრნი უსოთზე
აყრთოსრ; ყოქოჲ ზე შპრთიოთი რთის შრთზე. ²⁰ ოქრომბენი შამბი-
სოთნიჲ სოქენ ზე შრქათთენი სოქენ, რქათთელ სრეთი რთილთარისაჲ,
რქათთელ სრეთი რთიანისი, ²¹ ტქათთენი აყრთომბენი შაყენი შრთნი,*

რაც ისურვა. ¹² წარმართთა კერპები – ოქროსი და ვერცხლისაა, ადამიან-
თა ხელით შექმნილი: ¹³ პირი აქვთ და არ ლაპარაკობენ, თვალები აქვთ და
ვერ ხედავენ, ¹⁴ ყურები ასხიათ და არ ესმით, ცხვირი აქვთ და ვერ იყნო-
სავენ, ¹⁵ ხელები აქვთ და ვერ ეხებიან, ფეხები აქვთ და ვერ დადიან, ვერც
ხმას გამოსცემენ ხორხით, ¹⁶ დაემსგავსონ მათ მათი შემქმნელნი და ყველა,
ვინც მათ ესაგს. ¹⁷ ისრაელის სახლი ესავდა უფალს – მათი შემწე და შემ-
წყნარებელია იგი. ¹⁸ აპრონის სახლი ესავდა უფალს, – შემწე და თავშესა-
ფარია მათთვის. ¹⁹ უფლის მოშიშნი ესავდნენ უფალს, – შემწე და მფარ-
ველია მათი. ²⁰ უფალმა გაგვიხსენა და გვაკურთხა ჩვენ, აკურთხა ისრაე-
ლის სახლი, აკურთხა სახლი აპრონისა, ²¹ აკურთხა უფალმა მისი მოშიშნი,

მცირედნი დიდთა თანა. ²² შეგძინენ უფალმან თქვენ ზედა, თქვენ ზედა და შვილთა თქვენთა ზედა; ²³ კურთხეულ ხართ თქვენ უფლისა მიერ, რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ. ²⁴ ცანი ცათანი უფლისანი არიან, ხოლო ქუეყანაჲ მოსცა ძეთა კაცთასა. ²⁵ არა თუ მკუდარნი გაქებდენ შენ, უფალო, არცა ყოველნი შთამავალნი ჯოჯოხეთისანი, ²⁶ არამედ ჩუენ ცხოველნი ვაკურთხევდეთ უფალსა ამიერიტგან და უკუნისამდე.

114. ალელუაჲ

¹ შევიყუარე, რამეთუ ისმინოს უფალმან კმაჲ ვედრებისა ჩემისაჲ. ² რამეთუ მოყო ყური მისი ჩემდა, და მე დღეთა ჩემთა ვხადოდი მას. ³ გარემომადგეს მე საღმობანი სიკუდილისანი, და ჭირთა ჯოჯოხეთისათა მპოეს მე;

მცირეჲნი ზიჯთა თანა. ²² ჟოჯოხეთნი აყდომბენ თქვენთა ზედა, თქვენთა ზედა და შვილთა თქვენთა ზედა; ²³ ხაყმთღუყაჲ ღმერთთა თქვენთა აყდომბენ თქვენთა ზედა, თქვენთა ზედა და შვილთა თქვენთა ზედა; ²⁴ ცანი ცათანი უფლისანი არიან, ხოლო ქუეყანაჲ მოსცა ძეთა კაცთასა. ²⁵ არა თუ მკუდარნი გაქებდენ შენ, უფალო, არცა ყოველნი შთამავალნი ჯოჯოხეთისანი, ²⁶ არამედ ჩუენ ცხოველნი ვაკურთხევდეთ უფალსა ამიერიტგან და უკუნისამდე.

114. ოსტატი

¹ ჟოჯოხეთნი აყდომბენ თქვენთა ზედა, თქვენთა ზედა და შვილთა თქვენთა ზედა; ² ხაყმთღუყაჲ ღმერთთა თქვენთა აყდომბენ თქვენთა ზედა, თქვენთა ზედა და შვილთა თქვენთა ზედა; ³ გარემომადგეს მე საღმობანი სიკუდილისანი, და ჭირთა ჯოჯოხეთისათა მპოეს მე;

მცირენი დიდებთან ერთად. ²² შეგმატოთ თქვენ უფალმა, თქვენ და თქვენს შვილებს; ²³ კურთხეული ხართ უფლისაგან, რომელმაც შექმნა ცანი და დედამიწა. ²⁴ ცანი ცათანი უფლისა არიან, ხოლო მიწა კაცთა ძეთ მისცა. ²⁵ მკუდარნი კი არ გაქებენ შენ, უფალო, და არც ჯოჯოხეთში ჩამავალნი, ²⁶ არამედ ჩვენ, ცოცხალნი, ვაკურთხებთ უფალს, ამიერიდან და უკუნისამდე.

114. ალილუია

¹ მიყვარს, რომ შეისმენს უფალი ჩემი ვედრების ხმას; ² რადგან მომაპყრო ყური, და ჩემი დღეების მანძილზე მოვუხმობ მას. ³ გარს შემომერტყენენ სიკვდილის ტანჯვანი, და ჯოჯოხეთის ჭირმა მომძებნა; ჭირი და

⁵ ჭირსა ჩემსა ვხადე უფალსა, ისმინა ჩემი და გამომიყვანა მე ფართოდ. ⁶ უფალი არს მწვე ჩემდა, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კაცმან? ⁷ უფალი არს მწვე ჩემდა, და მე ვიხილნე მტერნი ჩემნი. ⁸ კეთილ არს მოსავ-ყოფაჲ უფლისა მიმართ, ვიდრე მოსავ-ყოფაჲ კაცისა მიმართ; ⁹ კეთილ არს სასოებაჲ უფლისა მიმართ, ვიდრე სასოებაჲ მთავართა მიმართ. ¹⁰ ყოველი თესლები გარემომადგა მე, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ. ¹¹ გარემომადგეს მე და მომიცვეს მე, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ; ¹² მომადგეს მე, ვითარცა ფუტკარნი გოლსა, და აღეტყინნეს, ვითარცა ცეცხლი ეკალთა შორის, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ; ¹³ მივდერკ ჭენებით დაცემად, და უფალმან კელი აღმიპყრა მე. ¹⁴ ძალი ჩემი და გალობაჲ ჩემი უფალი და მეყო მე იგი

⁵ *ბრძანებულება ჩემი უფალსა, ისმინა ჩემი და გამომიყვანა მე ფართოდ.* ⁶ *უფალი არს მწვე ჩემდა, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კაცმან?* ⁷ *უფალი არს მწვე ჩემდა, და მე ვიხილნე მტერნი ჩემნი.* ⁸ *კეთილ არს მოსავ-ყოფაჲ უფლისა მიმართ, ვიდრე მოსავ-ყოფაჲ კაცისა მიმართ;* ⁹ *კეთილ არს სასოებაჲ უფლისა მიმართ, ვიდრე სასოებაჲ მთავართა მიმართ.* ¹⁰ *ყოველი თესლები გარემომადგა მე, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ.* ¹¹ *გარემომადგეს მე და მომიცვეს მე, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ;* ¹² *მომადგეს მე, ვითარცა ფუტკარნი გოლსა, და აღეტყინნეს, ვითარცა ცეცხლი ეკალთა შორის, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ;* ¹³ *მივდერკ ჭენებით დაცემად, და უფალმან კელი აღმიპყრა მე.* ¹⁴ *ძალი ჩემი და გალობაჲ ჩემი უფალი და მეყო მე იგი*

⁵ ჩემს გასაჭირში შევლადადე უფალს და ისმინა ჩემი და გამომიყვანა ფართოდ. ⁶ უფალია ჩემი შემწვე, არ შემეშინდება, რას მიზამს კაცი? ⁷ უფალია ჩემი შემწვე, და მე ვიხილავ ჩემს მტრებს. ⁸ უკეთესია უფლის იმედით ყოფნა, ვიდრე ადამიანის იმედით; ⁹ უკეთესია უფლისადმი სასოება, ვიდრე მთავართა იმედი. ¹⁰ ყოველი ტომი გარს მომადგა და უფლის სახელით ვძლიე მათ. ¹¹ გარს მომადგნენ და შემომერტყნენ, და უფლის სახელით ვძლიე მათ. ¹² მომადგნენ, როგორც ფუტკარი ფიჭას, და აღევზნენ, როგორც ცეცხლი ძეძვნარში*, და უფლის სახელით ვძლიე მათ. ¹³ გადავიხარე დარტყმისაგან დასაცემად, და უფალმა ხელი შემაშველა მე. ¹⁴ ჩემი ძალა და გალობა უფალია და მექმნა ის

მაცხოვარ. ¹⁵ კმაჲ სიხარულისაჲ და ცხორებისაჲ საყოფელსა მართალთასა: მარჯუენემან უფლისამან ქმნა ძალი, ¹⁶ მარჯუენემან უფლისამან აღმამალლა მე, მარჯუენემან უფლისამან ქმნა ძალი. ¹⁷ არა მოვკუდე, არამედ ვცხოვრდე და განვთქუნე მე საქმენი უფლისანი. ¹⁸ სწავლით განმსწავლა მე უფალმან და სიკუდილსა არა მიმცა მე. ¹⁹ განმიხუენით მე ბჭენი სიმართლისანი, შევიდე მათ შინა და აუვარო უფალსა. ²⁰ ესე არს ბჭე უფლისაჲ, და მართალნი შევლენან მას შინა. ²¹ აღვიარო შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი და იქმენ ჩემდა მაცხოვარ. ²² ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, ესე იქმნა თავ კიდეთა; ²³ უფლისა მიერ იყო ესე, და არს საკვრველ წინაშე თუალთა ჩუენთა. ²⁴ ესე არს ღლე, რომელ ქმნა უფალმან; ვიხარებდეთ და ვიშუებდეთ ამას შინა.

მარტყოფი. ¹⁵ *ԿՅԵՍ ՏՐԻՆԱԿՈՒՄԱՐՍԵՍ ԵՎ ԸՆՏՈՒԿՅԱՐՍԵՍ ՆՐԿԱԳՈՒՄՆԵՐ ՔՐԻՍՏՈՐՈՒՄՆԵՐ: ՔՐԻՍՏՈՒՄՆԵՐԻ ԱՊՈՒՍՏՈՒՄՆԻ ԻՃՆԻ ՄԻՐՈՒ, ¹⁶ ՔՐԻՍՏՈՒՄՆԵՐԻ ԱՊՈՒՍՏՈՒՄՆԻ ՐՈՄԻՔՐԻՈՒՄԵ ՅՊ, ՔՐԻՍՏՈՒՄՆԵՐԻ ԱՊՈՒՍՏՈՒՄՆԻ ԻՃՆԻ ՄԻՐՈՒ. ¹⁷ ՏԻՆ ԹԱՐԻԿԱԾՊ, ՐԻՆՔՊԵՐ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ ԵՎ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ ՆԻՍՏՐԱԿՈՒՄՆԻ. ¹⁸ ՏՐԻՆԱԿՈՒՄՆԵՐ ՅՊ ԱՊՈՒՍՏՈՒՄՆԻ ԵՎ ՆԻՍՏՐԱԿՈՒՄՆԻ ՐԻՆ ՔՐԻՍՏՈՒՄՆԻ. ¹⁹ ՆԻՍՏՐԱԿՈՒՄՆԻ ՅՊ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ, ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ ԵՎ ՆԻՍՏՐԱԿՈՒՄՆԻ ՔՐԻՍՏՈՒՄՆԻ. ²⁰ ՆՊ ՐԻՆ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ, ԵՎ ՆԻՍՏՐԱԿՈՒՄՆԻ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ ՔՐԻՍՏՈՒՄՆԻ. ²¹ ՏՐԻՆԱԿՈՒՄՆԻ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ ԻՃՆԻ ԵՎ ՆԻՍՏՐԱԿՈՒՄՆԻ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ. ²² ՆԱԾՐ, ՄԱՅՈՒՄ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ, ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ. ²³ ՈՒՄՆԱԿՈՒՄՆԻ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ. ²⁴ ՆՊ ՐԻՆ ՏՐԻՆԱԿՈՒՄՆԻ, ՄԱՅՈՒՄ ԿՐԻՍՏՈՒՄՆԻ:*

მე მაცხოვრად. ¹⁵ სიხარულისა და მაცხოვარების ხმა მართალთა სამყოფელში: უფლის მარჯვენამ ქმნა ძალა! ¹⁶ უფლის მარჯვენამ ამამალლა მე, უფლის მარჯვენამ ქმნა ძალა! ¹⁷ არ მოვკვდები, არამედ ვიცოცხლებ და ვაუწყებ უფლის საქმეებს. ¹⁸ სწავლით მასწავლა უფალმა და სიკვდილს არ გადამცა მე. ¹⁹ გამიხსენით სიმართლის კარიბჭენი, შევალ და ვადიარებ უფალს. ²⁰ ეს არის უფლის კარიბჭე – და მართალნი შევლენ მასში. ²¹ გადიარებ შენ, რადგან ისმინე ჩემი და მექმენ მე მაცხოვრად. ²² ლოდი, რომელიც დაიწუნეს მშენებლებმა, იქცა თავკიდურად. ²³ უფლისაგან არის ეს და საკვირველია ჩვენს თვალთათვის. ²⁴ ეს არის ღლე, რომელიც შექმნა უფალმა, ვიხაროთ და ვილხინოთ მასში.

120. გალობაჲ აღსავალთაჲ

¹ აღვიბილენ თუალნი ჩემნი მათაჲ, ვინაჲ მოვიდეს შეწვევნაჲ ჩემი. ² შეწვევნაჲ ჩემი უფლისა მიერ, რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ. ³ ნუ მისცემ შეძრვად ფერკსა შენსა, არცა ჰრულებს მცველსა შენსა. ⁴ აჰა, არა ჰრულებს, არცა დაიბინოს მცველმან ისრაჴლისამან. ⁵ უფალმან გიცვას შენ, უფალი მფარველ შენდა კელსა ზედა მარჯუენესა შენსა. ⁶ მზემან დღისი შენ არა შეგწუას, არცა მთოვარემან ღამე. ⁷ უფალმან გიცვას შენ ყოველისაგან ბოროტისა, დაიცვას სული შენი უფალმან. ⁸ უფალმან იცევინ შესღვაჲ შენი და გამოსღვაჲ შენი ამიერიტგან და უკუნისამდე.

120. 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆

¹ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ² 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆. ³ 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁴ 𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁵ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁶ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁷ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆, 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆. ⁸ 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆.

120. საფეხურთა გალობა

¹ აღვაპყრე ჩემი თვალები მთების მიმართ, საიდანაც მოვა ჩემი შეწვევნა. ² ჩემი შეწვევნა უფლისგანაჲ, რომელმაც შექმნა ცანი და მიწა. ³ ნუ დაუშვებ შენს ფეხთა შერყევას, ნუ მიერულება შენს მცველს. ⁴ აჰა, არ ჩასთვლემს და არ ჩაეძინება ისრაელის მცველს. ⁵ უფალი დაგიცავს შენ, უფალია შენი მარჯვენა ხელის მფარველი. ⁶ დღისით მზე არ დაგწვავს და არც მთვარე ღამით. ⁷ უფალი დაგიცავს შენ ყოველგვარი ბოროტებისაგან, დაიცავს შენს სულს უფალი. ⁸ უფალი დაიცავს შენს შესვლასა და გამოსვლას ამიერიდან და უკუნისამდე.

121. გალობად აღსავალთაჲ

¹ ვინარე, რომელთა მრქუეს მე: სახლსა უფლისასა შევიდეთ. ² დადგომილ იყვნეს ფერკნი ჩემნი ეზოთა შენთა, იერუსალჴმ. ³ იერუსალჴმში შენებულ არს, ვითარცა ქალაქი, რომლისა საყოფელნი მისნი მის თანა. ⁴ რამეთუ მუნ აღკდეს ტომნი, ტომნი უფლისანი საწამებელად ისრაჴლისა და აღსარებად სახელისა უფლისა. ⁵ რამეთუ მუნ დაიდგნეს საყდარნი საშჯელისანი, საყდარნი სახლსა მას შინა დავითისსა. ⁶ იკითხეთ მშჯლობად იერუსალჴმისა და განგებულბად მოყურეთა შენთაჲ. ⁷ იყავნ მშჯლობად ძალითა შენითა და იეფობად გოდოლ-ტაძრებსა შენსა. ⁸ ძმათა ჩემთათჴს და მეგობართა ჩემთათჴს ვიტყოდე მე მშჯლობასა შენთჴს. ⁹ სახლისათჴს უფლისა ღმრთისა ჩუენისა გამოვითხოვე კეთილი შენ.

121. 𐌆𐌸𐌹𐌺𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹

¹ 𐌆𐌸𐌹𐌺𐌸𐌹, 𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹: 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ² 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ³ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹, 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁴ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁵ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁶ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁷ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁸ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹. ⁹ 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹.

121. საფეხურთა გალობა

¹ გავინარე მათ გამო, ვინც მითხრა: „უფლის სახლში შევიდეთ“. ² დადგნენ ფეხნი ჩვენნი შენს ეზოებში, იერუსალიმ. ³ იერუსალიმი აგებულია ისეთ ქალაქად, რომლის საცხოვრებლები თანაშერწყმულია. ⁴ რადგან იქ ავიდნენ ტომნი, ტომნი უფლისა, ისრაელისთვის სამოწმებლად და უფლის სახელის აღიარებისათვის; ⁵ რადგან იქ დაიდგება განსჯის ტახტები, ტახტები დავითის სახლში. ⁶ ითხოვეთ მშვიდობა იერუსალიმისთვის და კეთილდღეობა – შენს მოყვარეთათვის. ⁷ იყოს მშვიდობა შენი ძალით და სიუხვე შენს გოდოლ-ტაძრებში. ⁸ ჩემს ძმათა და მეგობართათვის ვამბობდი მე მშვიდობას შენთვის. ⁹ ჩვენი უფალი ღმერთის სახლისათვის გამოვითხოვე შენთვის სიკეთე.

123. გალობა აღსავალთაჲ

¹ არა თუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა, თქუნ ისრაჲლმან, ² არა თუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა, რაჟამს კაცნი აღდგებოდეს ჩუენ ზედა, ³ ცხოველნიმცა ვიდრემე შთამთქნეს ჩუენ, რაჟამს განრისხნა გულისწყრომაჲ მათი ჩუენ ზედა; ⁴ წყალ-თამცა ვიდრემე დამთქნეს ჩუენ, ლუარსა განკლა სული ჩუენი. ⁵ განკლამეა სული ჩუენი წყალსა მას წინადაუდგრომელსა? ⁶ კურთხეულ არს უფალი, რომელმან არა მიმცნა ჩუენ ნადირად კბილთა მათთა. ⁷ სული ჩუენი, ვითარცა სირი, განერა მახისა მისგან მონადირეთაჲსა; საბრკე შეიძუსრა, და ჩუენ განვერენით. ⁸ შეწევნაჲ ჩუენი სახელითა უფლისაჲთა, რომელმან ქმნნა ცანი და ქვეყანაჲ.

დიდება

123. 𐌆𐌺𐌹𐌳𐌹𐌸𐌰 𐌲𐌹𐌸𐌹𐌺𐌹𐌳

¹ *Շիւր տաճեւը սպարուր ղպա խաղին տընը, տխապն ղսմիւրևոմբն,* ² *Շիւր տաճեւը սպարուր ղպա խաղին տընը, միւրըմն հըլնի ղռԾ-դղյւյաճիւն խաղին նղճը,* ³ *Աըսարդոսնիմը ղրԾմիղժի ցարեմտինիւն խաղին, միւրըմն ղհընմիւրընը ղպարուրդպմաժըժ թըտի խաղին նղճը;* ⁴ *Բիւրտաըմը ղրԾմիղժի ճըմտինիւն խաղին, ղպարմիւր ղհընմիւրընը սպարուր խաղին.* ⁵ *Լընմիւրընը սպարուր խաղին ղպարմիւր թըն ղոսնըճըսպճ-դմաժիւրընը!* ⁶ *Կպմտըլպար ղմն սպարուր, մաժիւրընը ղմիւր թիժընը խաղին նըճմիւրընը կըսարտը թըտաը.* ⁷ *Սպարուր խաղին, ղրտընմընը ղմիւր, ղհընմիւրընը թընընը թընընը թմնըճմիւրընը; ղըցմիւրընը ցըրեմպսմիւր, ճը խաղին ղհընմիւրընը.* ⁸ *ժիւրդիւրընը խաղին ղըլըսարտը սպարուրընը, մաժիւրընը ղմնընը ղընը ճը ղպարդընը.*

Ճըճըցը

123. საფეხურთა გალობა

¹ უფალი რომ არ ყოფილიყო ჩვენთან, – თქვას ისრაელმა, – ² უფალი რომ არ ყოფილიყო ჩვენთან, როცა კაცნი აღდგნენ ჩვენს წინააღმდეგ, ³ განა ცოცხლად არ ჩავენთქამდნენ ჩვენ, როცა აღეგზნებოდა მათი რისხვა ჩვენზე. ⁴ წყალი ჩავენთქამდა ჩვენ; ღვარში გაიარა ჩვენმა სულმა. ⁵ ხომ გაიარა სულმა ჩვენმა წყალი, რომელსაც წინ ვერ დაუდგები! ⁶ კურთხეულია უფალი, რომელმაც არ მიგვცა მათ კბილებს ნადავლად. ⁷ ჩვენი სული ჩიტივით გადაურჩა მონადირეთა მახეს; მახე დაიმსხვრა და ჩვენ გადავრჩით. ⁸ ჩვენი შეწევნა უფლის სახელითაა, რომელმაც შექმნა ცანი და ქვეყანა.

დიდება

124. გალობა აღსავალთაჲ

¹ რომელნი ესვენ უფალსა, ვითარცა მთაჲ სიონი; არა შეირყოს უკუნისამდე, რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალჴმს. ² მთანი გარემოჲს მისსა, და უფალი გარემოჲს ერისა თჳსისა ამიერითგან და უკუნისამდე. ³ რამეთუ არა დაუტეოს უფალმან კუერთხი ცოდვილთაჲ ნაწილსა ზედა მართალთასა, რადთა არა მიყვნენ მართალთა უმჯულოებად კელნი მათნი. ⁴ კეთილი უყავ, უფალო, სახიერთა და გულითა წრფელთა, ⁵ ხოლო რომელთა გარდაქციონ გულარძნილებად, მიიყვანნეს იგინი უფალმან მოქმედთა თანა უმჯულოებისათა. მშუდობაჲ ისრაჴლსა ზედა.

124. 𐌆𐌺𐌵𐌹𐌸𐌹 𐌲𐌺𐌸𐌹𐌸𐌹𐌲

¹ *ქამჴონი ჟსჴიჴნი აყროსი, ჟროსიღე შორე სრანი; რიხე ყჴიმი-
ყრას აქჴაქნისეშჴი, მამჴოთი ჴრეშჴქჴიჴყაყო რიხი ოჴიასიროლჴმს.*
² *შორნი ჴრმიჴშასი შრისე, ჴრე აყროთი ჴრმიჴშასი ოჴიისე თქსისე
რეშიჴითიღენ ჴრე აქჴაქნისეშჴი.* ³ *ქიშჴოთაყ რიხე ჴრეაქჴყას აყრო-
შენ ჴაჴიჴითღე ჲაშჴოროთიჲ ნიჴოროსი ჴიჴე შრმიჴოროთისე, მიღოთი
რიხე შიჴიჴნიჴნი შრმიჴოროთი აყჴაყოთაჴყეშჴ ჴიჴონი შრანი.* ⁴ *ბჴოთი-
ოთი აყროჴი, აყროთა, სიღჴიჴითი ჴრე ჴაჴოროთი ᲀმიჴოროთი,* ⁵ *ღაოთა
მამჴოთი ჴრმიჴრეღჴრანი ჴაჴოროთიჴიჴოთიჴეშჴ, შიჴიჴნიჴნიჴნი ოჴიანი
აყროთენი შაქშჴოთი თინე აყჴაყოთაჴყისოთი. შჴქჴაყე ოსიღ-
ლსი ჴიჴე.*

124. საფეხურთა გალობა

¹ უფლის მოიძედენი სიონის მთასავით არიან; არ შეირყევა უკუნისამდე იერუსალიმში დამკვიდრებული. ² მთებია მის გარშემო, და უფალია თავისი ერის გარშემო ამიერიდან და უკუნისამდე. ³ რადგან არ დასტოვებს უფალი ცოდვილთა კვერთხს მართალთა წილხვედრზე, რათა მართლებმა არ გაიწოდონ უსჯულოებისაკენ ხელი. ⁴ კეთილი უყავ, უფალო, კეთილებსა და გულწრფელთ, ⁵ ხოლო ვინც მზაკვრობისაკენ მიიქცევა, უფალი მიიყვანს უსჯულოების მოქმედებთან. მშვიდობა იყოს ისრაელზე!

125. გალობა აღსავალთაჲ

¹ რაჟამს მოაქცია უფალმან ტყუშ სიონისაჲ, ვიქმნენით ჩუენ ნუგეშინის-ცემულ. ² მაშინ აღივსო სიხარულითა პირი ჩუენი და ენაჲ ჩუენი – გალობითა; მაშინ თქუან წარმართთა შორის: განადიდა უფალმან ყოფაჲ მათ თანა. ³ განადიდა უფალმან ყოფაჲ ჩუენ თანა, და ვიქმნენით ჩუენ სახარულევან. ⁴ მოაქციე, უფალო, ტყუშ ჩუენი, ვითარცა ღუარნი ბლუარითა. ⁵ რომელნი სთესვიდენ ცრემლით, მათ სიხარულით მოიმკონ. ⁶ მისლვით მივიდოდეს და ტიროდეს, რომელნი სთესვიდეს თესლსა მათსა; მოსლვით მოვიდოდეს და უხაროდა, რომელთა მოაქუნდა მჭელეულები მათი.

125. 𐌆𐌚𐌆𐌒𐌚𐌆 𐌆𐌒𐌚𐌆𐌚𐌆𐌚

¹ *ქიუდჷს შარქილე აყრომპენ ეყაქ სიონისა, ჟიქმენით საყინ ჩაყუყინისლეშაჲ. ² ჰიყინ რიორსა სიღრმაყროთო ირთი საყინ ჳე ინიო საყინ – ჟროაყრო; შიყინ თიყინ ქოქშიმთოთო ყათის: ჟინიშაჳე აყრომპენ ყაყრო შოთ თინი. ³ ლინიშაჳე აყრომპენ ყაყრო საყინ თინი, ჳე ჟიქმენით საყინ სიღრმაყროყინ. ⁴ ჰარქილე, აყროთა, ეყაქ საყინ, ჟროთილე იაყრთინი ყოაყროთო. ⁵ ქაშჷოთინი სოქსოქიშჷნი ემიქოთო, შოთ სიღრმაყროთა შაქქანი. ⁶ ჰისოთოთა შაქიშაჳის ჳე ერთაშჷს, მიაშჷოთინი სოქსოქიშჷს თიქსოსო შოთსო; შისოთოთა შაქიშაჳის ჳე აყრომპენ, მიაშჷოთოთა შარქიქანიშე მჭელოყაყოყი შოთი.*

125. საფეხურთა გალობა

¹ როდესაც დააბრუნა უფალმა სიონის ტყვეობა, ნუგეში მივიღეთ ჩვენ. ² მაშინ აღივსო სიხარულით ჩვენი პირი და ჩვენი ენა – გალობით; მაშინ იტყვიან ერებს შორის: „განადიდა უფალმა თავისი მოქმედება მათ შორის“. ³ ღიადი რამ ქმნა უფალმა ჩვენზე და გავიხარეთ. ⁴ დააბრუნე, უფალო, ჩვენი ტყვეები, ვითარცა ნაკადები სამხრეთის ქარში. ⁵ ცრემლით მთესველნი სიხარულით მოიმკიან. ⁶ მიდიოდნენ და ტიროდნენ მთესველნი; მომსვლელნი კი მოდიოდნენ და უხაროდნენ, – მათ, ვისაც მოჰქონდა თავიანთი ძნეობი.

126. გალობა აღსავალთაჲ

¹ არა თუმცა უფალმან აღაშენა სახლი, ცუდად შურებიან მაშენებელნი მისნი; არა თუმცა უფალმან დაიცვა ქალაქი, ცუდად იღუპებენ მკუშილნი მისნი. ² ცუდად არს თქუენი ეგე აღმსობაჲ, აღღევით შემდგომად დასხდომისა, რომელნი შჭამთ პურსა სალმობისასა, რაჟამს სცეს ძილი მოყუარეთა მისთა. ³ აჰა, სამკვდრებელნი უფლისანი არიან შეილნი, და სასყიდელი მათი — ნაყოფი მუცლისაჲ. ⁴ ვითარცა ისარი კელთა შინა ძლიერისათა, ეგრეთ ივუნენ ძენი განყრილთანი. ⁵ ნეტარ არს, რომელმან აღავსოს ნებაჲ თჳსი მათგან, არა ჰრცხუნოდის, რაჟამს ეტყოდინ მტერთა მათთა ბჭეთა შინა.

126. *לְחֹדֹלַת עַל־מְבִרְתָּי*

¹ *Միւր տապժը պարոմքին ռուբրիւն յըլտաւ, լսա՞նք զսպառիստի թրսկիւնդդոմնի թիւնն; ըմիւր տապժը պարոմքին ճիւղիւր իւրուրիւ, լսա՞նք զուօմիսկիւն թիւնն:* ² *Շա՞նք ըմիւ տիսպիսի յոյոյ ռուժնտայւօ, ռուժիւղաւ զիւժիւնքն ճիւնքնաթիւր, մասիւմնի զցընտ յասիւր յընթայւրսը, միւրընն յըլիս միւր թիւնքիւմիւր թիւնն:* ³ *Մաւ, յընթիւնդդոմնի պարոմքին ըմիւրն զիւրոմն, ճիւ յընթիւնդդոմնի թիւնն — յընթիւն թիւնքիւրսը:* ⁴ *Խաւնիւր յընթիւն զիւրոմն զիւրոմն զիւրոմն, յոյոյ յընթիւն յընթիւն:* ⁵ *Խոյնքիւ ըմիւ, մասիւմքին ռուբրիւնն յըլքն տիս թիւնքին, ըմիւ յընթիւնքին, միւրընն յընթիւնքին թիւնքին թիւնքին զիւրոմն:*

126. საფეხურთა გალობა

¹ თუ ღმერთი არ აღაშენებს სახლს, ამოდ შრომობენ მისი მშენებლები; თუ უფალი არ დაიცავს ქალაქს, ამოდ ფხიზლობენ მისი გუშაგნი. ² ამოა თქვენნი ადრე ადგომა, რომ ღვებით დასხდომისთანავე, სალმობის პურის მჭამელნი, მაშინ, როდესაც თავის მოყვარულებს ის ძილს უბოძებს. ³ აჰა, ღმერთის მემკვიდრეობა არიან შეილები და გასამრჯელო — მათი მუცლის ნაყოფი. ⁴ როგორც ისრები ძლიერის ხელში, ისე არიან განღვენილთა ძენი. ⁵ ნეტარია, ვინც თავის ნება-სურვილს მათით აღავსებს; არ შერცხვება, როდესაც დაელაპარაკება თავის მტრებს კარიბჭეებში.

127. გალობა აღსავალთაჲ

¹ ნეტარ არიან ყოველნი, რომელთა ეშინის უფლისა, და რომელნი ვლენან გზათა მისთა. ² ნაშრომი ნაყოფთა შენთაჲ შჳამო შენ, ნეტარ იყო და კეთილი გეყოს შენ. ³ ცოლი შენი, ვითარცა ვენაკი მსხმო კიდეთა სახლისა შენისათა; შვილნი შენნი, ვითარცა ახალნერგნი ზეთისხილისანი, გარემოჲს ტაბლისა შენისა. ⁴ აჰა, ესერა, ესრეთ იკურთხოს კაცი, რომელსა ეშინოდის უფლისა. ⁵ გაკურთხოს შენ უფალმან სიონით, და იხილო შენ კეთილი იერუსალჳმისაჲ ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა შენისათა. ⁶ და იხილნე შენ შვილნი შვილთა შენთანი. მშჳდობაჲ ისრაჳლსა ზედა.

127. 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆

¹ *ნეტარ არიან ყოველნი, რომელთა ეშინის უფლისა, და რომელნი ვლენან გზათა მისთა.* ² *ნაშრომი ნაყოფთა შენთაჲ შჳამო შენ, ნეტარ იყო და კეთილი გეყოს შენ.* ³ *ცოლი შენი, ვითარცა ვენაკი მსხმო კიდეთა სახლისა შენისათა; შვილნი შენნი, ვითარცა ახალნერგნი ზეთისხილისანი, გარემოჲს ტაბლისა შენისა.* ⁴ *აჰა, ესერა, ესრეთ იკურთხოს კაცი, რომელსა ეშინოდის უფლისა.* ⁵ *გაკურთხოს შენ უფალმან სიონით, და იხილო შენ კეთილი იერუსალჳმისაჲ ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა შენისათა.* ⁶ *და იხილნე შენ შვილნი შვილთა შენთანი. მშჳდობაჲ ისრაჳლსა ზედა.*

127. საფეხურთა გალობა

¹ ნეტარია ყოველი უფლის მოშიში, და მის გზებზე მოარული. ² შენს ნაშრომთა ნაყოფს შეჳამ შენ, ნეტარი იქნები და სიკეთე გექნება შენ. ³ ცოლი შენი, – ვითარცა მსხმოიარე ვაზი შენი სახლის კიდეებში; შენი შვილები, – ვითარცა ზეთისხილის ნერგები შენი ტაბლის გარშემო. ⁴ აი, ასე იკურთხება კაცი, რომელსაც ეშინია უფლისა. ⁵ გაკურთხოს შენ უფალმა სიონიდან, და იხილავ იერუსალიმის სიკეთეს შენი ცხოვრების ყოველ დღეს. ⁶ და იხილავ შენ შენს შვილთაშვილებს. მშვიდობა ისრაელზე!

128. გალობა აღსავალთაჲ

¹ მრავალგზის მბრძოდეს მე სიყრმით ჩემითგან, თქვენ ისრაჲლმან, ² მრავალგზის მბრძოდეს მე სიყრმით ჩემითგან და მე ვერა მერეოდეს. ³ ბეჭთა ჩემთა მცემდეს მე ცოდვილნი და განაგრძვეს უშჯულოებაჲ მათი. ⁴ უფალმან მართალმან შემეუსრნა ქედნი ცოდვილთანი. ⁵ ჰრცხუენოდენ და მართლუკუნ იქცენ ყოველნი მოძალენი სიონისანი. ⁶ იქმნედ იგინი, ვითარცა თიგაჲ ერდოთაჲ, რომელი-იგი ვიდრე მოფხურამდე გან ჳმა, ⁷ რომლისაგან არა აღივსო კელი თჳსი მოძკალმან და არცა წიაღი, რომელი შეჰკრებნ მჭველეულებსა მისსა. ⁸ და არა ჰრქუეს, რომელნი-იგი თანაწარვიდოდეს, ვითარმედ: კურთხევაჲ უფლისაჲ თქვენ თანა, გაკურთხენით თქვენ სახელითა უფლისაჲთა.

დიდებაჲ

128. 𐌆𐌸𐌹𐌒𐌺𐌽𐌰 𐌲𐌹𐌸𐌹𐌲𐌹𐌸

¹ *ჰმიღროლოჳნი სჳმითაჳნი შჳ სოჳმით სოჳმოჳნი, თაჳნი რსიღ-
ლომნი, ² ჰმიღროლოჳნი სჳმითაჳნი შჳ სოჳმით სოჳმოჳნი ჳრ შჳ
ოჳმოჳნი შჳმოჳნი. ³ ჳჳგთო სოჳთო მღჳშჳნი შჳ ჳაჳოჳნი ჳრ ჳრ-
ნიღჳმოჳნი აჳჳაჳოჳნი შოთო. ⁴ ოჳლომნი მრითოლომნი ყოჳმას-
მნი იღჳნი ჳაჳოჳთონი. ⁵ სიღჳჳიჳნი ჳრ მრითოაჳჳი იღჳნი
ჳაოჳთონი შაჳოჳთონი სოჳნიღნი. ⁶ სრჳნიჳ რჳნი, ოჳთოღნი თოღო
ოჳშათო, მათოჳნი-ოჳნი ოჳნიჳნი შაჳჳაჳიჳნი ჳრნიღნი, ⁷ ჳაჳო-
სოჳნი რიღ რიღოჳნი ოჳთო თაჳნი შაჳნიღნი ჳრ რიღნი ოჳთო,
მათოჳნი ყოჳნიჳნი სჳოჳთოჳნი შისიღნი. ⁸ ჳრ რიღნი თაჳნიჳნი,
მათოჳნი-ოჳნი თონოღოჳნიჳნი, ოჳთოღნი: ჳაჳთოჳნი აჳოჳ-
სოჳნი თაჳნი, ჳრჳაჳთოჳნი თაჳნი სოჳოჳთო აჳოჳსოჳთო.*

ჳრჳჳეჳე

128. საფეხურთა გალობა

¹ მრავალგზის მებრძოდენ სიყრმიდან, – თქვას ისრაელმა, ² მრავალგზის მებრძოდენ ჩემი სიყრმიდან და ვერ მერეოდენ! ³ ბეჭებზე მირტყამდენ ცოდვილნი, აგრძელებდენ თავიანთ უსჯულოებას. ⁴ უფალმა მართალმა შემეუსრა ცოდვილთა ქედი. ⁵ შერცხვეს და უკუიქცეს სიონის ყველა მოძულე! ⁶ იქცენ ერდოზე ამოსული ბალახვით, რომელიც მოგლეჯამდე ხმება. ⁷ რომლითაც ვერ აღივსებს ხელს მოძმკელი, და ვერც უბეს – თავთავების შემგროვებელი. ⁸ და არ ეტყვიან ჩამვლელები: „უფლის კურთხევა იყოს თქვენთან, გაკურთხებთ უფლის სახელით!“

დიდება

წმიდანი შენნი იხარებდენ. ¹⁰ ღავითითვს, მონისა შენისა, ნუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ცხებულისაგან შენისა. ¹¹ ეფუცა უფალი ღავითს ჭეშმარიტებითა და არა შეურაცხ-ყოს იგი: ნაყოფისაგან მუცლისა შენისა დავსუა საყდართა შენთა. ¹² ღა-თუ-იმარხონ შვილთა შენთა შჯული ჩემი და წამებანი ჩემნი ესე, რომელ ვასწავლნე მათ, და ნაშობნი მათნი დასხდენ უკუნისამდე საყდართა შენთა. ¹³ რამეთუ გამოირჩია ღმერთმან სიონი და სათნო-იყო სამკვდრებელად თვსა: ¹⁴ ესე არს განსასუენებელი ჩემი უკუნითი უკუნისამდე, ამას დავემკვ-დრო, რამეთუ მთნავს ესე. ¹⁵ ნადირნი მისნი კურთხევით ვაკურთხნე და გლახაკნი მისნი განვადღნე პურითა. ¹⁶ მღვდელთა მისთა შევჰმოსო ცხორებაჲ, და წმიდანი მისნი სიხარულით იხარებდენ. ¹⁷ მუნ აღმოუცენო რქაჲ ღავითს და

ქმრეწი ყოწნი იღვთიუჭყნი. ¹⁰ **ბრერათისაჲს, შანისე ყოწისე, ჩაყ ჯრთი-შრაქლყო რთისე ყოწისე ღვყყაყარისეჯრე ყოწისე.** ¹¹ **ჩაყღრე აყდრთი ბრერათს ცყყმრთიღვყართე ბრ რთრე ყოყაძირღვ-ყას იჯრ: ჩრყაყარისეჯრე შაყღრთისე ყოწისე ბრერსაყრე სრეჭრმთრე ყოწთრე.** ¹² **ბრ-თაყ-რმრღვლან ყოწთრე ყოწთრე ყჯაყარ სქმრ ბრ ღრმქყრ-ჩი სქმნი რსჲ, მთაშრთ რრესღრერთინჲ მრთ, ბრ ჩრყაყჩი მრთნი ბრესღვნი აყყაწისრეშჲ სრეჭრმთრე ყოწთრე.** ¹³ **ბრმქოთაყ ჯრმარმისრე რმქოთმრე სრანჲ ბრ სრმნა-რყა სრმქყმთიყყორეშ თჲსრე:** ¹⁴ **ჩსჲ რმის ჯრწისრსაყოწიყყორე სქმრ აყყაწთრე აყყაწისრეშჲ, რმრე ბრ-რქმქყმთა, მრმქოთაყ შთნრერს რსჲ.** ¹⁵ **ჩრბრმნი მრსნი ჩაყმთღვ-რრთ რრეჩაყმთღვნი ბრ ჯრეღვრჩნი მრსნი ჯრწრრეძინიყ რაყმთრე.** ¹⁶ **ბრბრთრე მრსთრე ყოწრმსნა ღვსთიყრე, ბრ ქმრეწი მრსნი სრეღვთაყართ იღვთიუჭყნი.** ¹⁷ **ბაყნი რმშაყღვნი მრრე ბრერათს ბრ**

შენი წმიდანები გაიხარებენ! ¹⁰ ღავითის, შენი მონის გამო, ნუ შეაქცევ პირს შენს ცხებულს. ¹¹ ეფიცა უფალი ღავითს ჭეშმარიტებით და არ შეურაცხ-ყოფს მას: „შენი მუცლის ნაყოფისაგან დავსვამ შენს ტახტზე. ¹² და თუ შენი შვილები შეინახავენ ჩემს სჯულს და ჩემს მოწმობებს, რომლებსაც მათ ვასწავლი, ნაშობი მათი უკუნისამდე იჯდება შენს ტახტზე“. ¹³ რადგან გამოირჩია უფალმა სიონი და მოიწონა დასავანებლად: ¹⁴ „ეს არის ჩემი განსასვენებელი უკუნითი უკუნისამდე, მასზე დავმკვიდრდები, რადგან სათნოა ჩემთვის. ¹⁵ მის ნანადირევს კურთხევით ვაკურთხებ და მის გლახაკებს პურით ვავადღებ. ¹⁶ მის მღვდლებს ცხონებით შევმოსავ და მისი წმიდანები სიხარულით გაიხარებენ. ¹⁷ იქ აღმოვუცენებ ღავითს რქას და

133. გალობა აღსავალთაჲ

¹ აქა აკურთხევდით უფალსა ყოველნი მონანი უფლისანი, რომელნი სდგათ სახლსა უფლისასა, ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა. ² ღამესა აღიპყრენით კელნი თქუენნი წმიდად მიმართ და აკურთხევდით უფალსა. ³ გაკურთხოს შენ უფალმან სიონით, რომელმან ქმნნა ცანი და ქუეყანაჲ.

დიდებაჲ

133. ԴՆԽՁԳԵՆԱ ԵՈՆԵԴԵՆԴԵՆԱ

¹ Եւր ղ հիպսիտղիդ շիտ սպարոսը պարդոմնի թանհնի սպարոսընի, մասիդոմնի իճիդոմնի սըլոսը սպարոսընը, դիսատը սըլոսընը ղ իմտոսընը լսպդնիսըտը. ² Ութիսը ղ ղիւրսպիդնիւմ կարոմնի տիսպդնիւմ ղ իմիճըճ թի-թիւմ շը ղ հիպսիտղիդ շիտ սպարոսը. ³ Լը հիպսիտղիւնս ցդն սպարոմիւնի սիւսնիւմ, մասիդոմնի ղ իմնիւմ ղ ղնի շը ղ սպարոսընը.

Ճիճիդը

133. საფეხურთა გალობა

¹ აწ აკურთხეთ უფალი, უფლის ყველა მონებო, რომელნიც ღვინოთ უფლის სახლში, ჩვენი ღმრთის სახლის ეზოებში. ² ღამით აღაპყრეთ თქვენი ხელები წმიდათაწმიდის მიმართ და აკურთხეთ უფალი. ³ გაკურთხებს შენ უფალი სიონიდან, ცათა და ქვეყნის შემოქმედი.

დიდება

კანონი ით

134. ალელუაჲ

¹ აქებდით სახელსა უფლისასა, აქებდით მონანი უფალსა, ² რომელნი სდგათ სახლსა უფლისასა, ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა. ³ აქებდით უფალსა, რამეთუ სახიერ არს უფალი; უგალობდით სახელსა მისსა, რამეთუ კეთილი; ⁴ რამეთუ იაკობი თვსად გამოირჩია უფალმან და ისრაჲლი – საბრძანებელად თვსად. ⁵ რამეთუ მე გულისკმა-ვყავ, ვითარმედ დიდ არს უფალი, და უფალი ჩუენი უფროჲს ყოველთა ღმერთთა; ⁶ ყოველივე, რაოდენი ინება უფალმან, ქმნა ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა, ზღუათა შინა და ყოველთა უფსკრულთა;

ԿՏԻՁԻՆ ԴԹ

134. ՇԵՄՁԵԱ

¹ ՏԻՎԿՅՅՈՒՄ ՆՐԵԼՅՈՍՆԵ ԱՎԲՈՒՆՆԵՍԵ, ԻՎԻԿՅՅՈՒՄ ՅԱՆԻՐԻՆԻ ԱՎԲՈՒՆՆԵ, ² ԽԱՅՊՈՒՆԻ ՆՇԿՅՈՒՄ ՆՐԵԼՅՈՍՆԵ ԱՎԲՈՒՆՆԵՍԵ, ԿՆԱՏՈՒՆ ՆՐԵԼՅՈՒՆԵ ԻՅՄԻՏՈՒՆԵ ԼՏԱԿԻՆՆԵՐՈՒԸ. ³ ՏԻՎԿՅՅՈՒՄ ԱՎԲՈՒՆՆԵ, ՄԻՆՅՊՏԱԿ ՆՐԵԼՅՈՒՄ ԴԻՆ ԱՎԲՈՒՆՈՒ; ԱԿԵՐՈՍԱԿՅՅՈՒՄ ՆՐԵԼՅՈՍՆԵ ՅԻՆՆԵ, ՄԻՆՅՊՏԱԿ ԿԵՏՈՒՄ; ⁴ ԽԻՅՊՏԱԿ ԻՐԷԱԿԻ ՄՈՒՆԵՇ ԿԵՅՄԱՐԻՆԻՆԵ ԱՎԲՈՒՆՆԻՆ ՇԵ ԻՆԻՐԵԼՆՈՒ – ՆՐԵԿԻՄԻՐԻՎԿՅՈՒՆՇ ՄՈՒՆԵՇ. ⁵ ԽԻՅՊՏԱԿ ՅՊ ԿՏԱԿՈՒՆԻՔՆԻ-ԿՐԵԼՈՒ, ԿՐՈՒՐԻՄՅՈՒՆՇ ՇԻՇ ԴԻՆ ԱՎԲՈՒՆՈՒ, ՇԵ ԱՎԲՈՒՆՈՒ ԼՏԱԿԻՆ ԱՎԲՈՒՄԱՍ ԿԱԿՐԿՈՒՄՈՒ ԻՅՊԻՏՈՒՄԸ; ⁶ ԿԱԿՐԿՈՒՐԿՈՒ, ՄԻՆՇԿԻՆԻ ԻՆԿՅԵ ԱՎԲՈՒՆՆԻՆ, ԻՄՆԻՆ ԸՆՏՈՒ ԿՐԻՆ ՇԵ ԻՏԱԿԵՐԻՆՆԵ ԻՎՅԵ, ԻՆՏԱԿՈՒՐ ԿՐԻՆ ՇԵ ԿԱԿՐԿՈՒՄՈՒ ԱՎԲՈՒՆՆԵՐՈՒՄԸ;

კანონი მცხარამებე

134. ალილუია

¹ აქეთ უფლის სახელი, აქეთ, მონებო, უფალი, ² უფლის სახლში მდგომებო, ჩვენი ღმერთის სახლის ეზოებში, ³ აქეთ უფალი, რადგან კეთილია უფალი, უგალობეთ მის სახელს, რადგან კეთილია! ⁴ რადგან გამოირჩია უფალმა იაკობი თავისთვის და ისრაელი – თავის საბრძანებლად. ⁵ რადგან მე შევიცან, რომ დიდია უფალი, და ჩვენი უფალი აღმატებულია ყველა ღმერთზე. ⁶ ყოველივე, რაც ინება უფალმა, ქმნა ცათა შინა და დედამიწაზე, ზღვებსა და ყოველ უფსკრულში.

⁷ აღმოიყვანნის ღრუბელნი დასასრულით ქუეყანისაჲთ და ელვანი წყმად გარდააქცინა, რომელმან გამოიყვანნის ქარნი საუნჯეთაგან მისთა; ⁸ რომელმან დასცნა პირმშონი ეგვიპტისანი კაცითგან მიპირუტყუთამდე; ⁹ გამოავლინა სასწაულნი და ნიშნი შორის შენსა, ეგვიპტე, ფარაონს ზედა და ყოველთა მონათა მისთა; ¹⁰ რომელმან დასცა თესლები მრავალი და მოსწყვდნა მეფენი ძლიერნი: ¹¹ სეონ, მეფე ამორეველთაჲ, და ოგ, მეფე ბასანიისაჲ, და ყოველნი მეფენი ქანანისანი; ¹² და მისცა ქუეყანაჲ მათი სამკვდრებელად, სამკვდრებელად ისრაჲლსა, ერსა თჳსსა. ¹³ უფალო, სახელი შენი უკუნისამდე და საკსენებელი შენი თესლითი თესლამდე. ¹⁴ რამეთუ განიკითხოს უფალმან ერი თჳსი და მონათა თჳსთა ზედა ნუგეშინის-მცემელ იქმნეს. ¹⁵ კერპნი წარმართთანი

⁷ *წიშაყოფენნის ითაყუთონი ზესესითაჲთა დაყოფენისაჲთა ზე უთყოფენი რქმან ჯერმზღერნი, მათყოფენი ჯერმყოფენნი დადნი სესაქყოფენნი მისთა; ⁸ მათყოფენი ზესენი ითმცყანი უკვალისანი ხელთაჲნი შირითაჲთაჲთაჲ; ⁹ ლესაქყოფენნი სესესითაჲთა ზე ნიყნი ყანის ყენსე, უკვალე, მესესთაჲს ზე ზე ზე ყათყოფთაჲ მანთაჲ მისთა; ¹⁰ მათყოფენი ზესენი თესთაჲთა ზე მანთაჲთაჲნი მყოფენი მათაჲთაჲნი: ¹¹ სეონ, მყოფე ამორეველთაჲ, ზე ოგ, მყოფე მესესთაჲს, ზე ყათყოფთაჲნი მყოფენი დადნი; ¹² ზე მისცე დაყოფენისაჲთა მათი სესამკვდრებელად, სესამკვდრებელად ისრაჲლსა, ერსა თჳსსა. ¹³ უფალო, სახელი შენი უკუნისამდე და საკსენებელი შენი თესლითი თესლამდე. ¹⁴ რამეთუ განიკითხოს უფალმან ერი თჳსი და მონათა თჳსთა ზედა ნუგეშინის-მცემელ იქმნეს. ¹⁵ კერპნი წარმართთანი*

⁷ ამოჰყავს ღრუბლები ქვეყნის დასალიერიდან და ელვებს წარმოქმნის წვიმის დროს, მას ამოჰყავს ქარი თავისი საგანძურიდან, ⁸ მან დასცა ეგვიპტის პირმშონი კაციდან პირუტყვამდე, ⁹ მოავლინა სასწაულები და ნიშნები შენს შორის, ეგვიპტე, ფარაონსა და ყველა მის მონაზე; ¹⁰ მან დასცა მრავალი ტომი და მოსპო ძლიერი მეფენი: ¹¹ სეონი*, მეფე ამორეველთა* და ოგი*, მეფე ბასანიისა და ქანანის ყოველი მეფე; ¹² და მისცა მათი ქვეყანა დასამკვიდრებლად, დასამკვიდრებლად ისრაელს, თავის ერს. ¹³ უფალო, სახელი შენი უკუნისამდე და შენი სახსენებელი მოდგმიდან მოდგმამდე. ¹⁴ რადგან განიკითხავს უფალი თავის ერს და ანუგეშებს თავის მონებს. ¹⁵ წარმართთა კერპები

ოქროფსანი და ვეცხლისანი, ქმნულნი კელთა კაცთანი. ¹⁶ პირ ათქს და არა იტყვან; თუალ ასხენ და არა ხედვენ, ¹⁷ ყურ ასხენ და არა ყურად-იღებენ, რამეთუ არცა არს სული პირსა მათსა. ¹⁸ ემსგავსნენ მათ მოქმედნი მათნი და ყოველნი, რომელნი ესვიდენ მათ. ¹⁹ სახლი ისრაელისაჲ აკურთხევდით უფალსა, სახლი აპრონისი აკურთხევდით უფალსა, ²⁰ სახლი ლევისი აკურთხევდით უფალსა, მოშიშნი უფლისანი აკურთხევდით უფალსა. ²¹ კურთხეულ არს უფალი სიონით გამო, რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალმს.

აქციათაჲნი ჴე არა იტყვიან, თუალ ასხენ და არა ხედვენ, ¹⁶ ყურ ასხენ და არა ყურად-იღებენ, რამეთუ არცა არს სული პირსა მათსა. ¹⁷ ემსგავსნენ მათ მოქმედნი მათნი და ყოველნი, რომელნი ესვიდენ მათ. ¹⁸ სახლი ისრაელისაჲ აკურთხევდით უფალსა, სახლი აპრონისი აკურთხევდით უფალსა, ¹⁹ სახლი ლევისი აკურთხევდით უფალსა, მოშიშნი უფლისანი აკურთხევდით უფალსა. ²⁰ სახლი ლევისი აკურთხევდით უფალსა, მოშიშნი უფლისანი აკურთხევდით უფალსა. ²¹ კურთხეულ არს უფალი სიონით გამო, რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალმს.

ოქროს და ვერცხლისაჲ, კაცთა ხელით შექმნილი. ¹⁶ პირი აქვთ და არ მეტყველებენ; თვალები აქვთ და ვერ ხედავენ, ¹⁷ ყურები ასხიან და არ ესმით, რადგან არ უდგათ პირში სული. ¹⁸ მათი მსგავსნი არიან მათი შემქმნელნი და ყველა, ვისაც მათი იმედი აქვს. ¹⁹ სახლო ისრაელისა, აკურთხეთ უფალი; სახლო აპრონისა, აკურთხეთ უფალი; ²⁰ სახლო ლევისა*, აკურთხეთ უფალი; მოშიშნი უფლისა, აკურთხეთ უფალი! ²¹ კურთხეულია სიონიდან იერუსალიმში დამკვიდრებული უფალი!

135. ალელუაჲ

¹ აუვარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი. ² აუვარებდით ღმერთსა ღმერთთასა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი. ³ აუვარებდით უფალსა უფალთასა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ⁴ რომელმან ქმნა საკურველნი დიდ-დიდნი მხოლომან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი. ⁵ რომელმან ქმნა ცანი გულისკმის-ყოფით, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ⁶ რომელმან დაამტკიცა ქუეყანაჲ წყალთა ზედა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი. ⁷ რომელმან ქმნა ნათელნი დიდ-დიდნი მხოლომან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ⁸ მზე მფლობელად ღღისა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

135. ᄂᆞᆫᄂᆞᄂ

¹ *ՏաղբրմոյցՅում ապրուսը, մըժդտապ կդտուս, մըժդտապ ախպհր-
նըժՅդ ղմիս յպրուսացըս թւսւ.* ² *ՏաղբրմոյցՅում ղժդմտսը ղժդմտտու-
նը, մըժդտապ ախպհրնըժՅդ ղմիս յպրուսացըս թւսւ.* ³ *ՏաղբրմոյցՅում
ապրուսըս ապրուտտունը, մըժդտապ ախպհրնըժՅդ ղմիս յպրուսացըս
թւսւ;* ⁴ *Եամդոմբըն լւժնըս ըրէլմոյրդոնի ՅՅ-ՅՅնի թլստամբըն, մը-
ժդտապ ախպհրնըժՅդ ղմիս յպրուսացըս թւսւ.* ⁵ *Եամդոմբըն լւժնըս ըրնը
դպարուսւթւս-կարտ, մըժդտապ ախպհրնըժՅդ ղմիս յպրուսացըս թւսւ;* ⁶ *Եամդոմբըն ճըրժըլըս լսպղըսըս յպրուտըս հըճը, մըժդտապ ախպ-
հրնըժՅդ ղմիս յպրուսացըս թւսւ.* ⁷ *Եամդոմբըն լւժնըս նըտդոնի ՅՅ-
ՅՅնի թլստամբըն, մըժդտապ ախպհրնըժՅդ ղմիս յպրուսացըս թւսւ;* ⁸ *Յնը
ՅնսպղուրՅ Յուսը, մըժդտապ ապպհրնըժՅդ ղմիս յպրուսացըս թւսւ;*

135. ალილუია

¹ აღიარეთ უფალი, რადგან კეთილია, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ² აღიარეთ ღმერთი ღმერთთა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ³ აღიარეთ უფალი უფალთა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁴ ერთადერთი, რომელმაც ქმნა დიადი საკვირველებანი, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁵ რომელმაც შექმნა ცანი ბრძნულად, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁶ რომელმაც დაამყარა დედამიწა წყლებზე, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁷ რომელმაც შექმნა დიადი მნათობნი, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁸ მზე – დღის მფლობელად, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი;

მეფენი ღიდ-ღიდნი, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹⁸ და მოსწყ-
 ჳდნა მეფენი ძლიერნი, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹⁹ სეონ,
 მეფე ამორეველთაჲ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²⁰ და ოგ, მეფე
 ბასანიისაჲ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²¹ და მისცა ქუეყანაჲ
 მათი სამკჳდრებელად, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²² სამკჳ-
 დრებელად ისრაჲლსა, მონასა თჳსსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
 მისი; ²³ რამეთუ სიმაღლესა შინა ჩუენსა მომიქსენნა ჩუენ უფალმან, რამე-
 თუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²⁴ და მიქსნნა ჩუენ მტერთა ჩუენთაგან,
 რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²⁵ რომელმან მოსცილს საზრდელი
 ყოველსა კორციელსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²⁶ აუვარებ-
 ღით ღმერთსა ცათასა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.

*შოყჳნი ჳაჳ-ჳაჳნი, ირეჳთაჲ აჳყაჳნირეჳჳი რჳის ოჳროთაჲჲ ᳑ირა;
¹⁸ ᳑რე ᳑ასოჳჳჳნირე შოყჳნი ᳑ოროჳინი, ირეჳთაჲ აჳყაჳნირეჳჳი რჳის ოჳრო-
 თაჲჲ ᳑ირა; ¹⁹ სჳჳანი, შოყჳნი რეჳთოჳოჳოთორო, ირეჳთაჲ აჳყაჳნირეჳჳი
 რჳის ოჳროთაჲჲ ᳑ირა; ²⁰ ᳑რე აოჳ, შოყჳნი ᳑რეზრეზირე, ირეჳთაჲ აჳყაჳ-
 ნირეჳჳი რჳის ოჳროთაჲჲ ᳑ირა; ²¹ ᳑რე ᳑ირეღე იჳოჳოჳნირე ᳑ორო სრეჳჳჳ-
 ჳიოჳოჳორო, ირეჳთაჲ აჳყაჳნირეჳჳი რჳის ოჳროთაჲჲ ᳑ირა; ²² სრეჳჳჳ-
 ჳიოჳოჳორო რსიოჳოჳორო, ᳑ანიორო თჳსორო, ირეჳთაჲ აჳყაჳნირეჳჳი რჳის
 ოჳროთაჲჲ ᳑ირა; ²³ ᳑ირეჳთაჲ სრეჳრეგოჳორო ᳑ინო სოჳოჳნირე ᳑აჳოჳნირე
 სოჳოჳნი აჳჳორო, ირეჳთაჲ აჳყაჳნირეჳჳი რჳის ოჳროთაჲჲ ᳑ირა; ²⁴ ᳑რე
 ᳑ოჳნირე სოჳოჳნი ᳑იღეორო სოჳოჳნიორო, ირეჳთაჲ აჳყაჳნირეჳჳი რჳის
 ოჳროთაჲჲ ᳑ირა; ²⁵ ᳑აჳოჳორო ᳑ასოღე სრეჳნიჳორო ᳑ოჳოჳორო ᳑აჳოჳ-
 ᳑ოჳორო, ირეჳთაჲ აჳყაჳნირეჳჳი რჳის ოჳროთაჲჲ ᳑ირა; ²⁶ ᳑ოჳოროიოჳორო
 იჳოჳორო ᳑ორო, ირეჳთაჲ აჳყაჳნირეჳჳი რჳის ოჳროთაჲჲ ᳑ირა.*

ღიდ-ღიდი მეფენი, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი, ¹⁸ და მოსპო ძლიე-
 რი მეფენი, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი. ¹⁹ სეონი, მეფე ამორეველ-
 თა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ²⁰ და ოგი, მეფე ბასანიისა, რადგან
 უკუნისამდეა წყალობა მისი; ²¹ და მისცა მათ სამკვიდროდ ქვეყანა, რადგან
 უკუნისამდეა წყალობა მისი; ²² სამკვიდროდ ისრაელს, თავის მონას, რად-
 გან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ²³ რადგან ჩვენს შეჭირვებაში გაგვიხსენა
 უფალმა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი, ²⁴ და გვიხსნა ჩვენი მტრები-
 საგან, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი, ²⁵ რომელიც აძლევს საზრდოს
 ყოველ ხორციელს, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი. ²⁶ აღიარეთ ღმერთი
 ცათა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი.

136. ფსალმუნი დავითისი, იერემიასგან

¹ მდინარეთა ზედა ბაბილონისათა მუნ დავსხედით და ვტიროდით, რაჟამს მოვიკსენეთ ჩუენ სიონი. ² ძეწნთა ზედა შორის მისსა მუნ დავჰკიდენით საგალობელნი ჩუენნი, ³ რამეთუ მუნ მკითხვიდეს ჩუენ წარმტყუენველნი ჩუენნი სიტყუათა მათ ქებათასა, და წარმყუანებელნი ჩუენნი გალობასა: გუგალობდით ჩუენ გალობათა მათგან სიონისათა! ⁴ ვითარმე ვგალობდეთ გალობასა უფლისასა ქუეყანასა უცხოსა? ⁵ უკუეთუ დაგივიწყო შენ, იერუსალმ, დავიწყენ მარჯვენეცა ჩემი! ⁶ აექუნ ენაჲ ჩემი სასასა ჩემსა, არა თუ მოვიკსენო შენ და არა თუ პირველ განგებულ-ვეო იერუსალმში, ვითარცა-იგი დასაბამსა მას სიხარულისა ჩემისასა! ⁷ მოიკსენენ, უფალო, ძენი ელომისნი და დღე იგი

136. פִּסְמֵי־דָוִד בְּעֵינֵי־יְרֵמְיָהוּ

¹ *ჰწინაძიეთა ზედა ცეცხლარისათა მათსა ზედა იერუსალმში ზედა შორის მისსა მუნ დავჰკიდენით საგალობელნი ჩუენნი, რამეთუ მუნ მკითხვიდეს ჩუენ წარმტყუენველნი ჩუენნი სიტყუათა მათ ქებათასა, და წარმყუანებელნი ჩუენნი გალობასა: გუგალობდით ჩუენ გალობათა მათგან სიონისათა! ვითარმე ვგალობდეთ გალობასა უფლისასა ქუეყანასა უცხოსა? უკუეთუ დაგივიწყო შენ, იერუსალმ, დავიწყენ მარჯვენეცა ჩემი! აექუნ ენაჲ ჩემი სასასა ჩემსა, არა თუ მოვიკსენო შენ და არა თუ პირველ განგებულ-ვეო იერუსალმში, ვითარცა-იგი დასაბამსა მას სიხარულისა ჩემისასა! მოიკსენენ, უფალო, ძენი ელომისნი და დღე იგი*

136. დავითის ფსალმუნი, იერემიასგან

¹ ბაბილონის მდინარეებთან, იქ დავსხედით და ავტიროდით, როდესაც ვავიხსენებთ სიონი. ² ძეწნებზე*, მის შუაში დავკიდეთ ჩვენი საკრავები, ³ რადგან იქ გამოგვკითხავდნენ ჩვენი დამტყვევებლები ხოტბის სიტყვების შესახებ, და ჩვენი წამყვანნი – ჩვენს საგალობლებს: „გვიძღერეთ სიონის გალობანი!“ ⁴ როგორ ვიგალობოთ უფლის გალობა უცხო ქვეყანაში? ⁵ თუ დაგივიწყო შენ, იერუსალიმ, დავიწყებულ იქნას მარჯვენა ჩემი! ⁶ მიეკრას ჩემი ენა ჩემს სასას, თუ არ ვავიხსენო შენ, და უწინარესად იერუსალიმი არ დავადგინო ჩემი სიხარულის დასაბამად! ⁷ გაიხსენე, უფალო, ელომის ძენი და დღე

იერუსალმისაჲ, რომელნი იტყოდეს: დაარღვეთ, დაარღვეთ მისაფუძვლად-
მდე მისა! ⁸ ასულო ბაბილოვნისაო, უბადრუკო, ნეტარ არს, რომელმან მიგა-
გოს შენ მისაგებელი შენი, რომელ შენ მომაგე ჩუენ! ⁹ ნეტარ არს, რომელმან
შეიპყრნეს ჩჩვლნი შენნი და შეახეთქნეს კლდესა.

დიდებაჲ

137. ფსალმუნი დავითისი, ზაქარიაჲსგან

¹ აღვიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და წინაშე ანგელოზ-
თასა გიგალობდე შენ, რამეთუ ისმინენ ყოველნი სიტყუანი პირისა ჩემისა-
ნი. ² და თაყუანის-ვსცე ტაძარსა წმიდასა შენსა. და აუვარო სახელსა შენსა

*იჟმასაღმარაჲსა, მასჟომნი იყააზჲს: ზრეიოიჟთ, ზრეიოიჟთ ში-
სრეჟაჟიოიოზჲჲჲჲ შირს! ⁸ ტსაყოა ყრეჟოაჟინირსა, აყყრჲმასჲსა,
ჩიჟრეი რმის, მასჟომჲნი შიჟრეჟას ყჟნი შირეჟეჟეჟოი ყჟნი, მასჟომ
ყჟნი შაშრეჟე საჟჟნი! ⁹ ჩიჟრეი რმის, მასჟომჲნი ყჟოაჟმინჲს სსჟომნი
ყჟნი ზრე ყჟრეჟაჟინჲს ჲომჲირს.*

ჲრჲჲჲჲ

137. פִּסְחֵי־בְּרִיחַ וְצַדִּיקֵי־לַיִל, בְּצַחֲחִי־לְאֵלֶיךָ

¹ ტოჟირეიჲსა ყჟნი, აყჟროაჲსა, ყაჟოაჟოაჲსა ჟაჟოაჟოაჲსა სჟჟოაჲსა ზრე ჟინრ-
ყჟ რნიჟოაჟაჲნოაჲსა ჟჟრეჟოაჟაჲჲჲჲ ყჟნი, მირეჟოაჟაჲსა ისჟინჟნი ყაჟოაჟმნი
სრეჟაჟრნი რმირსა სჟჟირსა. ² ზრე თრეჟაჟრნი-ჟრსრეჟე ჟრეჟრეიჲსა ჟჟ-
ზრსა ყჟნი. ზრე რაჟოაჟირეიჲსა სრეჟოაჲსა ყჟნი. ჟაჟოაჟაჲსა ყჟნი. ზრე

იერუსალიმისა, რომელნიც გვეუბნებოდნენ: „დაანგრიეთ, დაანგრიეთ მის სა-
ძირკველამდე!“ ⁸ ასულო ბაბილონისა, უბადრუკო, ნეტარია, ვინც მოგაგებს
შენ საზღაურს იმისათვის, რაც შენ მოგვაგე ჩვენ! ⁹ ნეტარია, ვინც შეიპყ-
რობს და შეახეთქებს კლდეს შენს ჩვილებს!

დიდება

137. დავითის ფსალმუნი, ზაქარიასგან

¹ გაღიარებ შენ, უფალო, მთელი ჩემი გულით და ანგელოზთა წინაშე გი-
გალობებ, რადგან ისმინე სიტყვანი ჩემი პირისა. ² თაყვანს ვცემ შენს წმი-
და ტაძარს და ვაღიარებ შენს სახელს შენი წყალობისა და ჭეშმარიტების

წყალობითა შენითა და ჭეშმარიტებითა შენითა, რამეთუ განადიდე ყოვლი-
თავე სახელი წმიდაჲ შენი. ³ რომელსა დღესა გზადლოდი შენ, მსთუად შეგესე-
მინ ჩემი, რამეთუ განაძლიერე სული ჩემი ძალითა შენითა. ⁴ აღვიარებელ შენ,
უფალო, ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, რამეთუ ესმენს ყოველნი სიტყუანი
პირისა შენისანი, ⁵ და გიგალობდენ გზათა შენთა, უფალო, რამეთუ დიდ არს
დიდებაჲ უფლისაჲ. ⁶ რამეთუ მაღალ არს უფალი და მდაბალთა ხედავს და
მაღალნი იგი შორით იცნის. ⁷ ვილოდი-ლა-თუ შორის ჭირსა, მაცხოვრო მე,
რისხვასა მტერისა ჩემისასა მოყავ ჩემდა კელი შენი, და მაცხოვრნა მე მარჯუ-
ნენმან შენმან. ⁸ უფალმან მიაგოს ჩემ წილ; უფალო, წყალობაჲ შენი უკუნისა-
სამდე; ქმნულსა კელთა შენთასა ნუ უგულვებელს-ჰყოფ.

ფიქსირებულია ყოველივე შენი წმიდა სახელი. ³ რომელსა დღესა გზადლოდი შენ, მსთუად შეგესემინ ჩემი, რამეთუ განაძლიერე სული ჩემი ძალითა შენითა. ⁴ აღვიარებელ შენ, უფალო, ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, რამეთუ ესმენს ყოველნი სიტყუანი პირისა შენისანი, ⁵ და გიგალობდენ გზათა შენთა, უფალო, რამეთუ დიდ არს დიდებაჲ უფლისაჲ. ⁶ რამეთუ მაღალ არს უფალი და მდაბალთა ხედავს და მაღალნი იგი შორით იცნის. ⁷ ვილოდი-ლა-თუ შორის ჭირსა, მაცხოვრო მე, რისხვასა მტერისა ჩემისასა მოყავ ჩემდა კელი შენი, და მაცხოვრნა მე მარჯუნენმან შენმან. ⁸ უფალმან მიაგოს ჩემ წილ; უფალო, წყალობაჲ შენი უკუნისამდე; ქმნულსა კელთა შენთასა ნუ უგულვებელს-ჰყოფ.

გამო, რადგან შენ განადიდე ყოველივეზე შენი წმიდა სახელი. ³ რომელსა დღესა გზადლოდი შენ, მსთუად შეგესემინ ჩემი, რამეთუ განაძლიერე სული ჩემი ძალითა შენითა. ⁴ აღვიარებელ შენ, უფალო, ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, რამეთუ ესმენს ყოველნი სიტყუანი პირისა შენისანი, ⁵ და გიგალობდენ გზათა შენთა, უფალო, რადგან დიდ არს დიდებაჲ უფლისაჲ, ⁶ რადგან მაღალია უფალი და მდაბალთა ხედავს და მაღალნი იგი შორით იცნის. ⁷ თუნდაც ჭირში ვაგიარო, გამაცოცხლებ, ჩემი მტერის რისხვისასა გამომიწოდე ხელი და გადამარჩინა შენმა მარჯვენამ. ⁸ უფალი მიუზღავს ჩემს მაგიერ. უფალო, შენი წყალობა უკუნისამდე, შენი ხელით შექმნილსა ნუ უგულვებელყოფ.

138. დასასრულსა, დავითის ფსალმუნი ზაქარიაჲსთვის,
განთესვასა

¹ უფალო, გამომცადე მე და მიცან მე; ² შენ სცან დაჯდომამ ჩემი და აღდგომამ ჩემი, შენ გულისკმა-ყვენ ზრახვანი ჩემნი შორით; ³ ალაგნი ჩემნი და ნაწილნი ჩემნი შენ გამოიკულიენ და ყოველნი გზანი ჩემნი წინამწარ იხილენ, ⁴ რამეთუ არა არს ზაკუვამ ენასა ჩემსა; ⁵ აჰა, უფალო, შენ სცან ყოველი უკუანამსკნელი და დასაბამისაჲ, შენ შემქმენ და დამდეგ ჩემ ზედა კელი შენი. ⁶ საკურველ იქმნა ცნობამ შენი ჩემგან; განძლიერდა და ვერ შეუძლო მას. ⁷ ვიდრემე ვიდე სულისა შენისაგან და პირისა შენისაგან ვიდრემე ვივლტოდი? ⁸ აღ-თუ-ვკდე ცად, შენ მუნ ხარ; შთა-თუ-ვკდე ჯოჯოხეთად, ახლოსვე ხარ;

138. ՃՆՏՆՏԻՁԻՏԸ, ԾՆԻԴԵՆ ՓՆՆԻՔԻՆԻ ԽՇԻՇԻՄԵՆԻՆԻՆԸ,
ԼՇԻՄԻՆԻՇԸ

¹ *Ձգբոսա, զբժաժըճի թի Շը թիւնն թի; ² Թին իւնն Շըճճաժըս լիթի Շը ռոճճաժըս լիթի, պին զսարսիւքը-պիւրին 'նիւըլիւնն լիթնն պսիրա; ³ Շաւընն լիթնն Շը հըլլորոնն լիթնն պին զբժաիկսարսին Շը պարսիւրոնն զ'նընն լիթնն լոննըսլընն զլրոսին, ⁴ Իւթիւտսս ըննը ընն 'նը-հսկարըս զնընն լիթնն; ⁵ Շաւը, սպբոսա, պին իւնն պարսիւրս սկիսը-նըսնինիւրս Շը Շընըցըթըսըս, պին պիթիթին Շը Շըթճիւր լիթ 'նիՇը կիւրս պինն. ⁶ Տընիսիւրսս զիթնն ըննսըս պինն լիթնն; զըննիւրսիւ-Շը Շը զիւրսնն պիսսիւրսս թըն. ⁷ Իւճիւթիւրս զիւճիւրսս սարսըսս պիննըլընն Շը զնննըսս պիննըլընն զիւճիւթիւրսս զիւրսըսս? ⁸ Շո-տսս-իւքիւրս ընն, պին թսսն ընն; կսը-տսս-իւքիւրս զսսսըլսսըս, զլրոսնըլըսս ընն;*

138. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი, ზაქარიასთვის,
გადასახლებაში

¹ უფალო, შენ გამომცადე და შემიცანი; ² შენ შემიცანი ჩემი დაჯდო-მა და აღდგომა, შენ შემიცანი ჩემი ზრახვანი შორიდან. ³ ჩემი ნაბიჯები და ჩემი წილკუთვნილი შენ გამოიკვლიე, და ყოველი ჩემი გზა წინასწარ იხილე, ⁴ რომ არ არის მზაკვრობა ჩემს ენაზე. ⁵ აჰა, უფალო, შენ შეი-ცან ყოველი დასასრული და დასაბამი, შენ შემქმენ და დამადე ხელი შე-ნი. ⁶ საკვირველია ჩემთვის შენი შეცნობა; გაძლიერდა და ვერ გავუ-ძელ მას. ⁷ სად წავუვალ შენს სულს და შენს პირს სად გავექცევი? ⁸ ცა-ში თუ ავალ – შენ იქა ხარ; ჯოჯოხეთში თუ ჩავალ – ახლოსვე ხარ;

⁹ აღ-თუ-ვიპყრნე ფრთენი ჩემნი განთიად, და დავემკვდრო მე დასასრულსა ზღუჯსასა, ¹⁰ და რამეთუ მუნცა კელი შენი მიძლოდის მე, და მარჯუნებთან შენმან შემვიწყნაროს მე. ¹¹ და ვთქუ: ბნელმან სამე დამთრგუნოს მე, და ღამე განმანათლებელ იყოს ფუფუნებისა ჩემისა. ¹² რამეთუ ბნელი შენ მიერ არა დაბნელდეს, და ღამე, ვითარცა დღე, განათლდეს; ვითარცა ბნელი მისი, ეგრეცა ნათელი მისი. ¹³ რამეთუ შენ დაჰბადენ თირკუმელნი ჩემნი და შემვიწყნარე მე დედისმუცლით ჩემითგან. ¹⁴ აღვიარო შენ, რამეთუ საშინელად საკვრველ იქმენ; საკვრველ არიან საქმენი შენნი, და სულმანცა ჩემმან უწყნის ფრიად. ¹⁵ არა დაეფარა ბუალი ჩემი შენგან, რომელი ჰქმენ დაფარულად, და სიმტკიცე ჩემი ქუეცკნელთა შინა ქუეყანისათა. ¹⁶ რომელი-იგი არ მექმნა, იხილეს თუალთა შენთა,

⁹ *Շո-տապ-ურიպսինի քսითին Լիթնի ԿրնտուրՅ, Յը ՅըրդիքիՅմա Յի Յըսրևնիպուսը Կուսրևսը,* ¹⁰ *Ծը մըժիտապ Յախըը Կիտա Կրն Յիտ-ուաՅըս Յի, Յը Յըմիճապիդիքն ԿրնՅըն Կրժիրպնրմասն Յի.* ¹¹ *Ծը րտախապ: ԿրնիտՅըն სըժի Յըժմთիճապնասն Յի, Յը րըժի ԿրնՅընրտ-ուդԿրտ րյას քապքապիԿրսը Լիթնի.* ¹² *Խըժիտապ Կրն Կրն Յի-րի րմը ՅըԿրնիտՅի, Յը րըժի, րտառմըը Յიդ, ԿրնրտաՅի; րտառմըը Կրն Կրն, րդիդըը րտա Կրն.* ¹³ *Խըժիտապ Կրն ՅըրպըՅի րտիქაժիտնի Լիթնի Յը Կրժիրպնրմի Յի ՅիՅըսնալ-րտ Լիթնուրն.* ¹⁴ *Շიդըրմա Կրն, մըժիտապ სըԿრնիտուրՅ სըԿիქიդიդ րիժի; სըԿიქიդიդ րմი րն სըԿիժი Կրնն, Յը სապնընը Լիթնըն Կրն Կრն Կრն.* ¹⁵ *Շი Կრն Կრն Կრն Կრն Լիթն Կრն Կრն, Կრն Կრն Կრն Կრն Կრն Կრն Կრն Կრն Կრն.* ¹⁶ *Խაժիտ-ი-ი Կრն Կრն, Կრნ Կრნ Կრნ,*

⁹ ფრთები რომ ავზიდო განთიადზე და ზღვის დასალიერს დავემკვიდრო, ¹⁰ იქაც შენი ხელი გამიძღვება და შენი მარჯვენა შემვიწყნარებს. ¹¹ და ვთქვი: „ბნელმა სადმე რომ დამთრგუნოს, – ჩემი ფუფუნება ღამეს ნათლად აქცევს!“ ¹² რადგან ბნელი შენი წყალობით არ დაბნელდება, და ღამე დღესავით განათდება; როგორც ბნელი, ისეთივეა ნათელი მისი! ¹³ რადგან შენ დაჰბადე ჩემი შიგნეული და მიძიდე დედის მუცლიდან. ¹⁴ გაღიარებ, რადგან საშინელი და საკვირველი ხარ; საკვირველია შენი საქმენი და სულმა ჩემმა უწყის ეს ფრიად. ¹⁵ არ არის შენგან დაფარული ჩემი ძვლები, რომლებიც დაფარულში შეჰქმენი და ჩემი საფუძველი – ქვეყნის სიღრმეებში. ¹⁶ რაც კი რამ მიქმნია, იხილეს შენმა თვალებმა

140. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალო, ღალად-გყავ შენდამი; ისმინე ჩემი, მომხედენ კმასა ლოცვისა ჩემისასა, ღალადებასა ჩემსა შენდამი. ² წარემართენ ლოცვაჲ ჩემი, ვითარცა საკუმეველი, შენ წინაშე, აღპრობაჲ კელთა ჩემთაჲ მსხურებლ სამწუხროდ. ³ დასდევ, უფალო, საცოჲ პირსა ჩემსა და კარი ძნელი – ბაგეთა ჩემთა. ⁴ ნუ მისდრეკ გულსა ჩემსა სიტყუათა მიმართ უკეთურებისათა მიზეზებად მიზეზთა ცოდვისათა კაცთა თანა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, და ნუძცა ზიარ ვარ მე რჩეულთა მათთა თანა. ⁵ მსწავლოს მე მართალმან წყალობითა და მამხილოს მე; ზეთი ცოდვილისაჲ ნუ განაპოხებნ თავსა ჩემსა და მერმე ნუცალა ლოცვაჲ ჩუენი ნებასა მათსა.

140. ოცნისიკის, ფსალმუნი დავითისი

¹ *აღორთა, იერიშ-იერი ყინუნი; ისმინე ჩემი, შამქუნი ჩემსა და მსხურებლ სამწუხროდ ჩემსა, იერიშ-იერი ყინუნი.* ² *ჩემი მსხურებლ სამწუხროდ ჩემსა, იერიშ-იერი ყინუნი, იერიშ-იერი ყინუნი, იერიშ-იერი ყინუნი – ყინუნი ჩემსა და მსხურებლ სამწუხროდ ჩემსა.* ³ *დას-დას, აქორთა, სულსა იერიშ-იერი ყინუნი და მსხურებლ სამწუხროდ ჩემსა.* ⁴ *ნუ მისდრეკ გულსა ჩემსა სიტყუათა მიმართ უკეთურებისათა მიზეზებად მიზეზთა ცოდვისათა კაცთა თანა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, და ნუძცა ზიარ ვარ მე რჩეულთა მათთა თანა.* ⁵ *მსწავლოს მე მართალმან წყალობითა და მამხილოს მე; ზეთი ცოდვილისაჲ ნუ განაპოხებნ თავსა ჩემსა და მერმე ნუცალა ლოცვაჲ ჩუენი ნებასა მათსა.*

140. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალო, შენ შემოგღალადე, ისმინე ჩემი, მოხედე ჩემი ლოცვის ხმას, ჩემს ღალადისს შენდამი. ² წარემართოს ჩემი ლოცვა, ვითარცა საკუმეველი შენს წინაშე, ჩემს ხელთა აპრობა – საღამოს მსხვერპლად. ³ დაუდე, უფალო, საცავი ჩემს პირს და გამაგრებული კარები – ჩემს ბაგეებს. ⁴ ნუ მისდრეკ ჩემს გულს უკეთური სიტყვებისაკენ ცოდვების მიზეზების მომიზეზებით უსჯულობათა ჩამდენ კაცებთან ერთად, და ნურც მათ რჩეულთა მოზიარე ვიქნები. ⁵ დაე გამწვრთნას მართალმა მოწყალედ და მამხილოს მე; ცოდვილის ზეთი კი ნუ გააპოხიერებს ჩემს თავს, და ნურც ჩემი ლოცვა – მათ ნება-სურვილს.

⁶ დაინთქენ მახლობელად კლდისა მსაჯულნი მათნი, ისმინენ სიტყუანი ჩემნი, რამეთუ ტკბილ არიან. ⁷ ვითარცა სისქე მიწისაჲ განიპო ქუეყანასა ზედა, განიბნინეს ტუალნი მათნი ჯოჯოხეთს შინა. ⁸ რამეთუ შენდამი, უფალო, უფალო, თუალნი ჩემნი; შენდამი ვესავ, ნუ მიმიღებ სულსა ჩემსა. ⁹ მიცევ მე მახისაგან, რომელ დაძირწყეს მე და საცთურისაგან, რომელნი იქმან უშვულოებასა. ¹⁰ შეითხინენ სათხეველთა მათთა ცოდვილნი; მხოლოჲ ვარი მე, ვიდრემდის თანაწარვჰკდე.

⁶ *ბრძანაჲნიჲნი პრედაცუოაჲ ღმრისი პრედაცუაჲნი, ისინიჲნი სიღმარეაჲნი სიღმარეაჲნი, მისიჲნი სიღმარეაჲნი სიღმარეაჲნი, მისიჲნი სიღმარეაჲნი სიღმარეაჲნი. ⁷ სითხინენ სისქე მიწისაჲ განიპო ქუეყანასა ზედა, განიბნინეს ტუალნი მათნი ჯოჯოხეთს შინა. ⁸ რამეთუ შენდამი, უფალო, უფალო, თუალნი ჩემნი; შენდამი ვესავ, ნუ მიმიღებ სულსა ჩემსა. ⁹ მიცევ მე მახისაგან, რომელ დაძირწყეს მე და საცთურისაგან, რომელნი იქმან უშვულოებასა. ¹⁰ შეითხინენ სათხეველთა მათთა ცოდვილნი; მხოლოჲ ვარი მე, ვიდრემდის თანაწარვჰკდე.*

⁶ კლდესთან დაინთქებიან მათი მსაჯულნი; მოისმენენ ჩემს სიტყვებს, რამეთუ ტკბილია. ⁷ როგორც მიწის სისქის გასკდომისას დედამიწაზე, ასე განიბნევა მათი ძვლები ჯოჯოხეთში. ⁸ რადგან შენსკენაა, უფალო, ჩემი თვალები; შენ გესავ, ნუ წამართმევ სულს. ⁹ დამიცავი მე მახისაგან, რომელიც დამიგეს და უსჯულოებათა წარმოქმნელ ცთუნებათაგან, ¹⁰ გაეხვიონ მის ბადეებში ცოდვილნი; მარტო ვარ, სანამ გავივლიდე.

უფალო, მაცხოვრო მე და სიმაღლითა შენითა გამოიყვანო ჭირისაგან სული ჩემი. ¹² და წყალობითა შენითა მოსრნე მტერნი ჩემნი და წარსწყმდიდნე ყოველნი მაჭირვებელნი სულისა ჩემისანი, რამეთუ მე მონაჲ შენი ვარ.

დიდებაჲ

საყდროსა, შეუცხაოჲნაჲ შეუ ჴე სიძლიერითაჲ ყოინათა ჴუბაყოყინაჲ ცუხისრეჴუნ საყო სიქჲ. ¹² ოჲ რადროსაყათა ყოინათა შასინიჲ მღჴინი სიქჲნა ჴე რდისრეჴმეჴნიჲ ყაყოჴინაჲ შეცუხიჴოჴჴინაჲ საყოსრე სიქჲ-სინა, მიჴჴოჴჴაჲ შე შანოჲ ყოინა ᴲინა.

ჴეჴჴეჴე

უფალო, გამაცოცხლებ და შენი სიმაღლით გამოიყვან გასაჭირიდან ჩემს სულს. ¹² და შენი წყალობით მოსპე ჩემი მტრები და წარწყმდიდე ჩემი სულის ყოველი მაჭირვებელი, რადგან მე შენი მონა ვარ.

დიდება

მსგავსებად ტაძრისაჲ, ¹³ საუნჯენი მათნი სავსე არიან და გარდაეცემიან ურთიერთას, ცხოვარნი მათნი მრავლისმშობელ არიან, განმრავლებულ გამოსავალსა მათსა, ¹⁴ და ზროხანი მათნი ზრქელ არიან, არა არს დაცემა ზღუდისაჲ, არცა განსავალ, არცა დაღადება უბნებსა მათსა. ¹⁵ ჰნატრეს ერსა მას, რომლისა-ესე ესრეთ არს; ნეტარ არს ერისა მის, რომლისა არს უფალი ღმერთი მათი.

მსჯეროსიყცა ეღმითისა, ¹³ სრაცხუჟნი შრთნი სოჟსუ რითინ ჳრ ფრმზღუღჳრნი აქმითიითის, ეცაოღმინი შრთნი შიროოარსჳყაყუო რითინ, ფრმშიროოოყაყაო ფრშასოოოოოო შრთსო, ¹⁴ ჳრ ნითაცრნი შრთნი ნითოოო რითინ, რით რის ჳრღჳრ ნითაჳრსო, რით ფრნსოოოოო, რით რითოოოოო აყყნოყსო შრთსო. ¹⁵ ნრღმითს რისო შრს, მითოარსო-რსო რსითო რის; რითღმ რის რითსო შრს, მითოარსო რის აყოოოო რმითო შრთო.

ტაძარივით. ¹³ მათი საგანძურები სავსეა და გადაედინება ერთმანეთში, მათი ცხვრები მრავალნაყოფიერნი არიან, მრავლდებიან გამოსვლისას, ¹⁴ მათი ძროხები ნასუქია, არ არსებობს ზღუდის დაცემა, არც გასასვლელი, არც ყვირილია მათ ქუჩებში. ¹⁵ შენატრიან ერს, რომელთანაც ასეა; ნეტარია ერი, რომლის უფალიც მისი ღმერთია!

144. ქებისათვის, ღავითისი

¹ აღგამაღლო შენ, ღმერთო ჩემო, მეუფეო ჩემო, და ვაკურთხო სახელი შენი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე. ² ყოველსა დღესა ვაკურთხო შენ და ვაქო სახელი შენი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე. ³ დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად, და სიდიდისა მისისაჲ არა არს დასასრულ. ⁴ ნათესავი და ნათესავი აქებდენ საქმეთა შენთა და ძალსა შენსა უთხრობდენ. ⁵ დიდად მუენიერებასა დიდებისა სიწმიდისა შენისასა იტყოდინ და საკვრველებათა შენთა მიუთხრობდენ, ⁶ და ძალი საშინელებათა შენთაჲ თქუან და სიმდიდრესა შენსა მიუთხრობდენ, ⁷ კსენებაჲ მრავალი სიტკბოებისა შენისაჲ აღმოთქუან და სიმართლითა შენითა იხარებდენ. ⁸ შემწყნარებელ და მოწყალე

144. ԻՂԼՆՇԹԻՍ, ՇՇԻԴԵՆՍ

¹ Եղբարձրո՞ւո՞ւսս ցոյն, յժոյժո՞ւսս խո՞ժս, թոյապոյա՞ս խո՞ժս, Շէ որե՛կայժիտըսս սրըլոյոս ցոյնս ալիպնիսըժՅոյ Շէ ալիպնիտոս ալիպնիսըժՅոյ. ² Կա-որոյոսը Շոյոսը զրե՛կայժիտըսս ցոյն Շէ որե՛կա սրըլոյոս ցոյնս ալիպնի-սըժՅոյ Շէ ալիպնիտոս ալիպնիսըժՅոյ. ³ ԾռՅ ըմիսս ապուրոս Շէ փոյցապոս քսիւրՅ, Շէ սրՅռՅիսը թիւրիւր ըմիւր ըմիս Շէսըսնիպոս. ⁴ Իրոտըսըրոյ Շէ Իրոտըսըրոյ ըփոյցՅոյն սըփժոյտը ցոյնտը Շէ ժուրսը ցոյնսը պտը-նիպՅոյն. ⁵ ԾռՅըՅ ցապոյնիոյնիոյցըսը ՇռՅոյցըսը սըրժռՅիսը ցոյնիսըսը ըլլաժըն Շէ սընքիմորոյոսը ցոյնտը թապտընիպՅոյն, ⁶ Ծը ժուրոս սըցոյնիոյոսը ցոյնտը ըմիպըն Շէ սըժՅռՅնիսը ցոյնսը թապտընիպ-Յոյն, ⁷ Կսոյնիոյցը ըմիւրըրոս սընքիպոյցըսը ցոյնիսը ըմնաժիպըն Շէ սըժընիտոստը ցոյնտը ըլլընիոյցՅոյն. ⁸ Կոժընընընիոյցոյոս Շէ թապուրոս

144. ღავითის ქება

¹ აღგამაღლებ შენ, ღმერთო ჩემო, და ვაკურთხებ შენს სახელს უკუნი-სამდე და უკუნითი უკუნისამდე. ² ყოველდღე ვაკურთხებ შენ და ვაქებ შენს სახელს უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე. ³ დიდია უფალი და ქებული ფრიად, და მის სიდიადეს არა აქვს საზღვარი. ⁴ თაობები ხოტბას შეასხა-მენ შენს საქმეებს და შენს ძლიერებას აუწყებენ. ⁵ შენი სიწმიდის დიდებულ მშვენიერებაზე მოუთხრობენ და შენს საკვირველებებს ამცნობენ. ⁶ შენს სა-შინელებათა ძალაზე მოყვებიან და შენს სიმდიდრეს აუწყებენ. ⁷ შენს სიკეთეს გაიხსენებენ და შენი სიმართლით გაიხარებენ. ⁸ შემწყნარებელი და მოწყალეა

¹⁶ აღაღებ შენ კელსა შენსა და განაძლებ ყოველსა ცხოველსა ნებისაებრ.
¹⁷ მართალ არს უფალი ყოველთა შინა გზათა მისთა და წმიდა არს იგი ყოველ-
 თა შინა საქმეთა მისთა. ¹⁸ ახს უფალი ყოველთა, რომელნი ხადიან მას, ყო-
 ველთა, რომელნი ხადიან მას ჭეშმარიტებით. ¹⁹ ნებაჲ მოშიშთა მისთაჲ ყოს
 და ვედრებისა მათისაჲ შეისმინოს და აცხოვნენს იგინი, ²⁰ დაიცვნეს უფალმან
 ყოველნი მოყუარენი მისნი და ყოველნი ცოდვილნი მოსრნეს. ²¹ ქებულებასა
 უფლისასა იტყოდის პირი ჩემი და აკურთხევდინ ყოველი კორციელი სახელ-
 სა წმიდასა მისსა უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

დიდებაჲ

¹⁶ **Շուրոյց ԿԻՆ ԿԻՄՍԻ ԿԻՄՍԻ ՇԷ ԴԵՆԻՄԻՈՅԿ ԿԱՊՐՈՒՍԻ ԸՃԱ-**
ՊՐՈՒՍԻ ՈՂԿԱՆՈՅԿԻ. ¹⁷ **ՔԻՄՈՒՐՈՒ ՐԻՍԻ ԱՊԲՐՈՒ ԿԱՊՐՈՒՄԻ ԿԻՄՍԻ**
ԴՅՆՈՒՄԻ ՔԻՄՈՒ ՇԷ ԽՄԻՇԷ ՐԻՍԻ ՈՂԿԱՊՐՈՒՄԻ ԿԻՄՍԻ ՆՐԿԻՄՊՈՒՄԻ ՔԻ-
ՄՈՒ. ¹⁸ **ՇԸՆ ԱՊԲՐՈՒ ԿԱՊՐՈՒՄԻ, ՄԱՍՊՈՒՄՈՒ ԸՐՇՐԻՆ ՔԻՆ, ԿԱՊՐՈՒՄԻ,**
ՄԱՍՊՈՒՄՈՒ ԸՐՇՐԻՆ ՔԻՆ ԳՂԿՅԵՄԻՈՂԿԻՄ. ¹⁹ **ՈՂԿԵՂԻ ՔԱԿԿԻՄՈՒ ՔԻՄՈՒՂԻ**
ԿԱՆ ՇԷ ՊՐՇՄՈՂԿԻՍԻ ՔԻՄՈՒՂԻ ԿՂԻՍՄԻՄՈՒՆ ՇԷ ՐԸՃԱՊՐՈՒՄՈՒՆ ՈՂԿԻՄ,
²⁰ **ՇՐԻՂՐՈՒՄՈՒ ԱՊԲՐՈՒՄՈՒՆ ԿԱՊՐՈՒՄՈՒ ՔԱԿԱԿՐՈՒՄՈՒ ՔԻՄՈՒ ՇԷ ԿԱՊՐՈՒՄՈՒ**
ՆԱՇՊՐՈՒՄՈՒ ՔԱՆՈՒՄՈՒ. ²¹ **ՎՂԿԱՊՈՂԿԻՍԻ ԱՊԲՐՈՒՄՈՒՆ ԸՃԱՄՇԻՆ ՐԻՄՈՒ**
ԼՂՔԻ ՇԷ ՐԽԱՊՈՒՂՐՈՒՄՈՒՆ ԿԱՊՐՈՒՄ ԿԱՊՐՈՒՄՈՒ ՆՐԸՂՈՒՄՈՒ ԽՄԻՇԻՍԻ
ՔԻՄՈՒ ԱՂԿԱՄՈՒՄՈՒՄՇԻ ՇԷ ԱՂԿԱՄՈՒՄՈՒ ԱՂԿԱՄՈՒՄՈՒՄՇԻ.

ՇԷՇԿԵՂԻ

¹⁶ გაშლი შენს ხელს და დაანაყრებ ყველა სულდგმულს კეთილმოსურნედ.
¹⁷ მართალია უფალი ყველა თავის გზაზე და წმიდაა ყოველ თავის საქმეში.
¹⁸ ახლოა უფალი ყველასთან, ვინც მოუხმობს მას, ყველასთან, ვინც მოუხ-
 მობს მას ჭეშმარიტებით. ¹⁹ მის მოშიშთა სურვილს აღასრულებს, მათ ვედ-
 რებას შეისმენს და აცხოვნებს მათ. ²⁰ დაიცავს უფალი ყველა თავის მოყვარეს
 და ყველა ცოდვილს მოსპობს. ²¹ უფლის ქებას იტყვის ჩემი პირი და აკურ-
 თხებს მის წმიდა სახელს ყოველი ხორციელი უკუნისამდე და უკუნითი უკუ-
 ნისამდე.

დიდება

⁹ არა უყო ესრეთ ყოველსა ნათესავსა და სამართალნი მისნი არა გამოუცხადნა მათ.

დიდება

148. აღელუაჲ, ანგეაჲსი და ზაქარიაჲსი

¹ აქებდით უფალსა ცათაგან, აქებდით მას მაღალთა შინა. ² აქებდით მას ყოველნი ანგელოზნი მისნი, აქებდით მას ყოველნი ძალნი მისნი; ³ აქებდით მას მზე და მთოვარე, აქებდით მას ყოველნი ვარსკვლავნი და ნათელნი; ⁴ აქებდით მას ცანი ცათანი და წყალნი ზესკნელს ცათანი, ⁵ აქებდით სახელსა უფლისასა, რამეთუ მან თქუა, და იქმნეს, თავადმან ბრძანა, და დაებადნეს. ⁶ და დაადგინნა

⁹ *Շահ ապադ սնսիդ պարդոսը հրտղսըրսը Շը სըժըստըրոսի թըսնի
ըմը զըժսապըըըճնը թըտ.*

ՇըճղყըԸ

148. ՇԻՄԵՈՇԱ, ՇԻՆԴՇԱՆԻ ԾՇ ԽՇԿՇԻՄԵՆԻ

¹ *Շիդըճըտ ապըրոսը ըըտըղըն, ըիդըճըտ թըն թըրըրոտը
ყընը. 2 Շիդըճըտ թըն պարդոսնի ընդդոսաննի թըսնի, ըիդըճըտ
թըն պարդոսնի մըրոսնի թըսնի; 3 Շիդըճըտ թըն թնդ Շը թոս-
դըրմիդ, ըիդըճըտ թըն պարդոսնի դըմնիսպըրըրոսնի Շը հրտղոսնի;
4 Շիդըճըտ թըն ըընի ըըտըրնի Շը լպըրոսնի նըսնիդոսնի ըըտըրնի,
5 Շիդըճըտ სըըდოսը ապըოսըსըსը, մըժդոսაպ թըն თქսაը, Շը ըի-
թնիս, თըրըրըժթըն ყնմըրնը, Շը Շըդըըճնիս. 6 Ծը Շըըճղყըննը*

⁹ მას არ გაუკეთებია ეს არცერთი სხვა ტომისათვის და თავისი სამართალი არ გამოუცხადებია მათთვის.

დიდება

148. აღილუა, ანგეასი და ზაქარიასი

¹ აქეთ უფალი ცათაგან, აქეთ იგი მაღალთა შინა. ² აქეთ იგი, ყოველნი ანგელოზნი მისნი; აქეთ იგი, ყოველნი ძალნი მისნი, ³ აქეთ იგი, მზეო და მთოვარე, აქეთ იგი ყოველნი ვარსკვლავნი და მნათობნი; ⁴ აქეთ იგი, ცანი ცათანი და ცათა ზესკნელის წყალნი. ⁵ აქეთ უფლის სახელი, რადგან მან თქვა – და იქმნა, მან ბრძანა და – შეიქმნენ. ⁶ და დაადგინა ისინი უკუნი სამდე და უკუნი

⁹ ყოფად მათ შორის საშჯელი და წერილი; დიდებაჲ ესე არს ყოველთა წმიდათა მისთა.

150. ალელუაჲ

¹ აქებდით ღმერთსა წმიდათა შორის მისთა, აქებდით მას სამყაროთა ძალისა მისისაჲთა; ² აქებდით მას ძლიერებითა მისითა, აქებდით მას მრავლითა სიმდიდრითა მისითა; ³ აქებდით მას კმითა ნესტ უსაჲთა, აქებდით მას ფსალმუნითა და ებნითა; ⁴ აქებდით მას ბობლნითა და მწყობრითა, აქებდით მას ძნობითა და ორღანოთა; ⁵ აქებდით მას წინწილითა კეთილკმითა, აქებდით მას წინწილითა ღაღადებისაჲთა; ⁶ ყოველი სული აქებდით უფალსა.

დიდებაჲ

⁹ *ყაყუღჲ შრს ყაძის სრეჯუთა ზრე ჟოძითა; ზრეჯუღა ესე რმის ყაყუთათრე ჟმრეზათრე შრსათრე.*

150. ტხუნბტა

¹ *ტრეჯუღჲთ რმრეძთსრე ჟმრეზათრე ყაძის შრსათრე, რტრეჯუღჲთ შრს სრეშ-ყრეძათრე მრეზთსრე შრსრეზათრე; ² ტრეჯუღჲთ შრს მრეზრეძრეჯუღჲთრე შრსათრე, რტრეჯუღჲთ შრს შრეზრეჯუღჲთრე სრეშრეშრეშრე შრსათრე; ³ ტრეჯუღჲთ შრს რმრე-რეზრეჯუღჲთრე, რტრეჯუღჲთ შრს რმრეზრეშრეშრე ზრე რეჯრეზათრე; ⁴ ტრეჯუღჲთ შრს ყაყუღჲთრე ზრე შრეყაყუღჲთრე, რტრეჯუღჲთ შრს მრეზრეჯუღჲთრე ზრე რმრე-რეზრეშრე; ⁵ ტრეჯუღჲთ შრს ჟრმრეჯუღჲთრე რეჯუღჲთრე, რტრეჯუღჲთ შრს ჟრმრეჯუღჲთრე რეჯუღჲთრე რეჯუღჲთრე; ⁶ ყაყუღჲთრე საყთა რტრეჯუღჲთრე რეჯუღჲთრე.*

ზრეჯუღა

⁹ დაწერილი განსასჯელის აღსასრულებლად მათ შორის; ეს დიდება ეკუთვნის ყოველ მის წმიდას.

150. ალილუია

¹ აქეთ ღმერთი მის წმიდათა შორის, აქეთ იგი მისი ძალის სიმყარით; ² აქეთ იგი მისი ძლიერებისათვის; აქეთ იგი მისი სიმდიდრის სიმრავლისათვის; ³ აქეთ იგი საყვირის ხმით, აქეთ იგი ფსალმუნითა და ებნით, ⁴ აქეთ იგი ბობლანითა და ფერხულით, აქეთ იგი სიმებითა და ორღანოთი*; ⁵ აქეთ იგი კეთილზმოგანი წინწილით*, აქეთ იგი მოღალადე წინწილით; ⁶ ყოველი სული აქებდეს უფალს!

დიდება

151. ესე ფსალმუნი თვსაგან აღიწერა დავითის მიერ და
გარეშე ასორმოცდაათთა ფსალმუნთაჲსა,
რაჟამს ეწყო გოლიათსა

¹ უმცირეს ვიყავ მე ძმათა შორის ჩემთა და უმრწემეს სახლსა შინა მამისა ჩემისასა და ვმწესიდი საცხოვართა მამისა ჩემისათა. ² კელთა ჩემთა ქმნეს საგალობელი, და თითთა ჩემთა განაგეს საქებელი. ³ და ვინმე მიუთხრას ესე უფალსა ჩემსა? და თავადმან უფალმან შეისმინა. ⁴ და თავადმან გამოავლინა ანგელოზი მისი და აღმიღო მე ცხოვართაგან მამისა ჩემითასა და მცხო მე ზეთითა ცხებულებისა მისისაჲთა. ⁵ ძმანი ჩემნი იყვნეს კეთილ და ღიდ, და არა სთნდეს იგინი უფალსა. ⁶ განვედი მე შემთხუევად უცხოთესლისა მის, და

151. 𐌱𐌰𐌹𐍂𐌸𐌹𐍃 𐌸𐌹𐌺𐌰𐌺𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸
𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸
𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸𐌰𐌸𐌹𐌸

¹ *ღმერთის ურადო შო ძმართე ყათის სოქართე ზე აქმითოქოქის სრელასო ყინო შოქისო სოქისოსო ზე უქოქისოჲ სრელაყოლისოთე შოქისო სოქისოსო.* ² *ჴოთათე სოქართე იქმის სრელოასყოთო, ზე თოთათე სოქართე ჴრინოჴის სრელოყოთო.* ³ *ჲო ურინოქო შოაქოქისოს უსო აქოქოსოსო სოქისო?* *ჲო თოქოქოქოქის აქოქოქისო ყოქისოქინო.* ⁴ *ჲო თოქოქოქოქის ჴრ-შოლოქოქისო რინოქოქოქისო შისო ზე რინოქოქოქისო სოქოქოქისოთე ჴრ-შოქისო სოქოქისო ზე შელა შო სოქოქოქისო სოქოქოქოქისო შისოსოთე.* ⁵ *ქოქისო სოქისო აქოქისო სოქოქოქისო ზე ჴოქ, ზე რისო სოქოქისო აქოქისო აქოქოსოსო.* ⁶ *სოქოქოქისო შო ყოქოქოქოქოქისო აქოქოქისოსოსოსო შის, ზე შოქოქოქისო*

151. ეს ფსალმუნი დაწერილია დავითის მიერ, როდესაც
შებრძოლა გოლიათს და ასორმოცდაათი ფსალმუნიდან
განცალკეებით ღვას

¹ უმცირესი ვიყავი მე ჩემს ძმებს შორის და უმცროსი ჩემი მამის სახ-
ლში, და ვმწყემსავდი ჩემი მამის ცხვრებს. ² ჩემმა ხელებმა შექმნეს სა-
გალობელი და ჩემმა თითებმა ააწყვეს ხოტბა. ³ და ვინ აუწყვეს ჩემს
უფალს? — თვით უფალმა, თვით შეისმინა. ⁴ თვით გამოგზავნა ანგელოზი
თვისი, და ამიყვანა მე ჩემი მამის ცხვრებისაგან და მცხო მე თავისი ცხე-
ბის ზეთით. ⁵ ჩემი ძმები კეთილები და ღიდები იყვნენ, მაგრამ არ იყვნენ
ისინი სათნო უფლისათვის. ⁶ გავედი მე უცხოტომელის შესახვედრად, და

მწვევდა მე კერპთა მიმართ თვსთა; ⁷ ხოლო მე ვიკადე მახვლი მისი და წარვ-
 ჰკუეთე თავი მისი და აღვკოცე ყუედრებაჲ ძეთაგან ისრაჲლისათა.

**შე ღჳითათე შიშდითთ თქსთა; ⁷ ღათთა შე ურცოეშე შრქათი შისი ჳე
 ღრმორთხაყოთი თორი შისი ჳე რორცაადი ყაყოშმოყლა მორდგონ
 რსორქორსორთა.**

შემაჩვენებდა იგი მე თავისი კერპებით; ⁷ მე კი ამოვართვი მას მახვილი, მოვ-
 კვეთე თავი და აღვხოცე შერცხვენა ისრაელის ძეთაგან.

ბიბლიის ზიგნთა შამოკლებაანი

ძველი აღთქმა

დაბ.	დაბადება
გამ.	გამოსვლა
ლევ.	ლევიაანი
რიცხ.	რიცხვანი
რჯლ.	მეორე რჯული
იესო	იესო ნავეს ძე
მსაჯ.	მსაჯულნი
რუთ.	რუთი
1 მეფ.	პირველი მეფეთა
2 მეფ.	მეორე მეფეთა
3 მეფ.	მესამე მეფეთა
4 მეფ.	მეოთხე მეფეთა
1 ნეშტ.	პირველი ნეშტთა
2 ნეშტ.	მეორე ნეშტთა
1 ეზრ.	პირველი ეზრა
ნეემ.	ნეემია
2 ეზრ.	მეორე ეზრა
ტობ.	ტობითი
ივდ.	ივდითი
ესთ.	ესთერი
იობ.	იობი
ფსალმ.	ფსალმუნნი
იგავ.	იგავნი სოლომონისა
ეკლ.	ეკლესიასტე
ქებ.	ქებათა-ქება სოლომონისა
სიბრძ.	სიბრძნე სოლომონისა
ზირ.	სიბრძნე ზირაქისა
ეს.	ესაია წინასწარმეტყველი
იერ.	იერემია წინასწარმეტყველი
გოდ.	გოდება იერემიასი
ეპისტ.	ეპისტოლე იერემიასი
ბარ.	ბარუქ წინასწარმეტყველი
იერ.	იერემია წინასწარმეტყველი

ეზეკ.	ეზეკიელ წინასწარმეტყველი
დან.	დანიელ წინასწარმეტყველი
ოს.	ოსია წინასწარმეტყველი
იოვ.	იოველ წინასწარმეტყველი
ამოს.	ამოს წინასწარმეტყველი
აბდ.	აბდია წინასწარმეტყველი
იონ.	იონა წინასწარმეტყველი
მიქ.	მიქა წინასწარმეტყველი
ნაუმ.	ნაუმ წინასწარმეტყველი
აბაკ.	აბაკუმ წინასწარმეტყველი
სოფ.	სოფონია წინასწარმეტყველი
ანგ.	ანგია წინასწარმეტყველი
ზაქ.	ზაქარია წინასწარმეტყველი
მალ.	მალაქია წინასწარმეტყველი
1 მაკ.	პირველი მაკაბელთა
2 მაკ.	მეორე მაკაბელთა
3 მაკ.	მესამე მაკაბელთა
4 მაკ.	მეოთხე მაკაბელთა
3 ეზრ.	მესამე ეზრა

ახალი აღთქმა

მათ.	სახარება მათესი
მარკ.	სახარება მარკოზისა
ლუკ.	სახარება ლუკასი
იოან.	სახარება იოანესი
საქმე	მოციქულთა საქმენი
იაკ.	ეპისტოლე იაკობისა
1 პეტრ.	პირველი ეპისტოლე პეტრესი
2 პეტრ.	მეორე ეპისტოლე პეტრესი
1 იოან.	პირველი ეპისტოლე იოანესი
2 იოან.	მეორე ეპისტოლე იოანესი
3 იოან.	მესამე ეპისტოლე იოანესი
იუდ.	ეპისტოლე იუდასი
რომ.	ეპისტოლე რომაელთა მიმართ
1 კორ.	პირველი ეპისტოლე კორინთელთა
2 კორ.	მეორე ეპისტოლე კორინთელთა
გალ.	ეპისტოლე გალატთა მიმართ
ეფეს.	ეპისტოლე ეფესელთა მიმართ

ფილიპ.	ეპისტოლე ფილიპელთა მიმართ
კოლ.	ეპისტოლე კოლოსელთა მიმართ
1 თეს.	პირველი ეპისტოლე თესალონიკელთა მიმართ
2 თეს.	მეორე ეპისტოლე თესალონიკელთა მიმართ
1 ტიმ.	პირველი ეპისტოლე ტიმოთეს მიმართ
2 ტიმ.	მეორე ეპისტოლე ტიმოთეს მიმართ
ტიტ.	ეპისტოლე ტიტეს მიმართ
ფილიმ.	ეპისტოლე ფილიმონის მიმართ
ებრ.	ეპისტოლე ებრაელთა მიმართ
გამოცხ.	გამოცხადება იოანე ღმრთისმეტყველისა (აპოკალიფსისი)

ახსნა-განმარტებები

აბესალომი 3; 142

დავითის ძე, რომელიც მაყაქასგან შეეძინა (2 მეფ. 3:3). გამოირჩეოდა განსაკუთრებული სილამაზითა და მშვენიერი თმებით. აბესალომმა მსახურებს მოაკვლევინა დავითის მეორე ვაჟი ამნონი, რომელმაც აბესალომის და თამარი გააუპატიურა და გაიქცა თავის ბიძასთან, გეშურის მეფესთან. სამი წლის შემდეგ დავითმა იოაბის თხოვნით იერუსალიმში დაბრუნების ნება დართო აბესალომს და ბოლოს შეიწყნარა კიდევ (2 მეფ. 13). ამის შემდეგ აბესალომმა დავითს ქვეშევრდომები აუხმედრა და მიაღწია იმას, რომ ზებრონში ხალხმა ის მეფედ გამოაცხადა (2 მეფ. 15:10). აბესალომის მიერ ღვენილი დავითი გაიქცა იერუსალიმიდან. მამა-შვილს შორის ბრძოლა მოხდა. როცა დამარცხებული აბესალომი მუხების ტყეში გარბოდა, თმით წამოედო ხის ტოტებს და ზედ დაეკიდა. იოაბმა და მისმა მეომრებმა მოკლეს აბესალომი, მიწაში ჩაფლეს და ზედ ქვყრილი დაახვავეს (2 მეფ. 18:6-15). დავითმა შვილის აღსასრული მწარედ დაიტირა (2 მეფ. 1:1).

აბიმელექი 33; 51

სხვადასხვა დროს გერარის სხვადასხვა მეფე იწოდებოდა ასე. დაზუსტებით ძნელია თქმა, რომელ მათგანზეა ლაპარაკი: 1) ზოგიერთი ფილისტიმელი მეფის სახელწოდება ან შესაძლოა საერთო სამეფო ტიტული, როგორც, მაგ. ფარაონი და სხვა. 2) გერარის მეფე ფილისტიმელთა დედაქალაქში (დაბ. 20:2-3; 21:22-32); 3) გერარის მეფე, ისაკის თანამედროვე, შესაძლოა, აბიმელექ I-ის ძე და მემკვიდრე (დაბ. 26); 4) გედეონის (იერობაალის) ძე.

აბირონი (აბირამი) 105:17

1. რეუბენის ტომის ბელადი, რომელიც კორესთან, დათანთან და სხვებთან ერთად აღდგა მოსესა და აჰრონის წინააღმდეგ (რიცხ. 16:1). 2. ზიელ ბეთელელის ძე.

აბრაჰამი 46:9; 104:6, 9, 42

ებრაელთა მამამთავარი, თერახის ძე, სემის შთამომავალი. დაიბადა ქალდეველთა ურში დაახლოებით 2000 ძვ. წ. აღ. (დაბ. 11:26). 75 წლისა იყო, როცა ღმერთის მოწოდებით მიატოვა ხარანი (დაბ. 12:1-10). უფალმა მას აღუთქვა, რომ მისი თესლი ისე მრავალრიცხოვანი იქნებოდა, როგორც ცაში ვარსკვლავები, მის შთამომავლობას კი უწინასწარმეტყველა უცხო ქვეყანაში 400 წელიწადს მონობა და საბოლოოდ აღთქმულ მიწაზე დაბრუნება (დაბ. 15:13-21). 99 წლისა

იყო, როცა კვლავ გამოეცხადა ღმერთი და გამოუცვალა სახელი – აბრაჰამი შეარქვა (აღრე აბრაჰამი ერქვა (დაბ. 17:5)), რაც მრავალთა მამას ნიშნავს. აბრაჰამი გარდაიცვალა 175 წლისა. ისააკმა და ისმაელმა აბრაჰამი დაასაფლავეს მახფელას გამოქვაბულში, სარას გვერდით (დაბ. 25:7-9).

აგარიანი 82:6

აგარიანელი, გალაადსა და ეფურატს შორის მომთაბარე ხალხი. არიან ისმაელისა (აბრაჰამის ვაჟი) და აგარის (აბრაჰამის მხევალი, ისმაელის დედა) შთამომავლები (დაბ. 16). საულის დროს ისინი დაიმონეს გადისა და რეუბენის ტომებმა (1 ნეშტ. 5:10-20).

აენლორი (ყენ-ლორი) 82:10

ქალაქი, მდებარეობს თაბორის სამხრეთით, ნაინის ახლოს, ისაქარის ტომის საზღვრებში. გადაეცა მფლობელობაში მანასეს ტომს (იესო. 17:11). მოგვიანებით ცნობილი გახდა იმით, რომ მის ახლოს დამარცხდნენ სისარა და იაბინი (მსაჯ. 4:6-7). ეს ქალაქი დღემდე არსებობს და ახლა მას ყენღური ჰქვია.

აერმონი 132:3

იხ. ერმონი.

ამალეკი (ყამალეკი) 82:7

უძველესი ხალხი პალესტინის სამხრეთით, ედომსა და ეგვიპტეს შორის და აღმოსავლეთით – მკვდარ ზღვასა და მთავორიან სეციის შუა მდებარე ტერიტორიაზე. ამალეკნი მომთაბარენი იყვნენ, ცხოვრობდნენ კარეებსა და მღვიმეებში. როგორც კი ისრაელიანებმა მეწამული ზღვა გაიარეს, მოვიდა ამალეკი, შეებრძოლა მათ რეფიდიმში და დაამარცხა ისრაელიანთა ის ნაწილი, რომელიც სისუსტისა და დაღლილობის გამო უკან ჩამორჩა. ამის გამო ღმერთმა გადაწყვიტა, სრულიად წაეშალა მათი სახსენებელი (გამ. 17:8-16). 400 წლის შემდეგ, ღვთის ბრძანებით, მათ თავს დაესხა საული და მოსრა (1 მეფ. 15:1-8). დავითმაც დაამარცხა ისინი (1 მეფ. 27:8). სიმეონის ტომმა ამალეკი მთლიანად გაანადგურა (1 ნეშტ. 4:42-43).

ამონი (ყამონი) 82:7

ლოტის ძის ბენ-ყამის შთამომავლები (დაბ. 19:38). ამონელებმა მოსპეს ბუმბერაზები (ზამ-ზუმიელები) (რჯლ. 2:19-21). ცხოვრობდნენ მდინარეებს არნონსა და იაბოკს შორის, იორდანესა და მკვდარი ზღვის აღმოსავლეთით, თვით არაბეთამდე. დედაქალაქი რაბა მდებარეობდა მდ. იაბოკის მახლობლად. ამონელების მთავარი კერა იყო მოლოქი (3 მეფ. 11:7). ისინი გამუდმებით აწუხებდნენ ისრაელს და ამის გამო წინასწარმეტყველნი ღვთისგან დასჯას უქადდნენ მათ (იერ. 49:1-6; ეზეკ. 25:2-10). ბოლოს ისინი იუდა მაკაბელმა მოათვინიერა (1 მაკ. 5:6-7). ასურულ ლურსმულ წარწერებში ამონელებს ეწოდებათ ბეთ-ამანი

(ამონის სახლი). უფლის სიტყვით, იგი აღადგენს ყამონელთა მოღვაწეს (იერ. 49:6). იხ. მოაბი.

ამორეველნი 134:11; 135:19

ქანაანელთა უძლიერესი ტომი (დაბ. 10:15-19). თავდაპირველად ცხოვრობდნენ ქვეყნის მთიან მხარეში, მკვდარი ზღვის დასავლეთით. თანდათან გაიფართოეს სამფლობელოები და დამკვიდრდნენ მოაბელთა და ამონელთა საუკეთესო მიწებზე იორდანეს აღმოსავლეთით, იაბოკსა და არნონს შუა (რიცხ. 13:29; 21:21-31; მსაჯ. 11:21-22), ხოლო ჩრდილოეთით – ერმონამდე. ეგვიპტური წერილობითი ძეგლების მიხედვით, ისინი ცხოვრობდნენ ლიბანის ოლქში, ამურის ანუ ემურის ქვეყანაში.

ანგია 111; 145–148

პირველი წინასწარმეტყველი, ცხოვრობდა ბაბილონის ტყვეობიდან დაბრუნების შემდგომ ეპოქაში. მისივე წიგნის მიხედვით, ანგია წინასწარმეტყველებდა დარიოსის მეფობის მეორე წელს (1:1), დაახლოებით 520 წ. ძვ.წ.ად.

ანთრაკი 118:127

ძვირფასი ქვა.

აპეური 2:3

ტაბიკის (უფლის ნაწილი) თოკი.

არაბეთი 71:10, 15

ბიბლიაში ცნობილია ორი სახელწოდებით: „აღმოსავლეთის მხარე“ (დაბ. 25:6) და „კედემის ძეთა ქვეყანა“ (დაბ. 29:1). არაბეთი თავდაპირველად დასახლებული იყო სხვადასხვა, შესაძლოა, ქამიტური ან სემიტური წარმოშობის ტომით. ქუშისა და იაკტანის შთამომავალნი სამხრეთ ნაწილში ცხოვრობდნენ, ხოლო ისმაელიანები, აგარიანები და ელომელნი არაბეთის ჩრდილოეთ ნაწილში სახლობდნენ.

არგანი 22:4

გრძელი საბჯენი ჯოხი.

არვე 49:9

ჯოგი (თხების, ცხვრების).

ასაფი 49; 72–80; 82

ლევიანი, ბერექიას ძე, დავითის დროს გუნდის სამ მთავარ ლოტბართავან ერთ-ერთი (1 ნეშტ. 6:39). მიეწერება 49-ე და 72-82-ე ფსალმუნების ავტორობა. სახელი გაითქვა როგორც წინასწარმეტყველმა და ფსალმუნთა მგალობელმა (2 ნეშტ. 29:30; ნეემ. 12:46).

ასპიტი 57:4; 90:13; 139:3

ძლიერ შხამიანი გველი.

ასური (აშური) 79; 82:8

1. აშურის ტომი, გეშურის მცხოვრებნი (იესო 13:11). 2. უდაბნოს ტომი ფილისტიმელთა სამხრეთით (იესო 13:2; 1 მეფ. 27:7-8). არამეელთა მცირე პროვინცია მანასეს ტომის აღმოსავლეთ ოლქში, შესაძლოა, ხერმონის ახლოს (იესო 12:5; 13:13). აბესალომის დედა მაცაქა ამ პროვინციის მეფის და იყო. 3. ერთი იმ ტომთაგანი, რომელზეც მეფობდა საულის ძე იშბოშეთი (2 მეფ. 2:8, 9). 4. აშურელთა ქვეყნისა და ხალხის ებრაული სახელწოდება. დაბადებაში აშური არის სემის ერთ-ერთი ვაჟი (10:22). დაბ. 10:10, 11-ის თანახმად (ეს ადგილი სხვადასხვანაირად ითარგმნება) ან აშური გამოვიდა შინყარის ქვეყნიდან და ააგო ნინევია, ანდა ნებროთი წავიდა აშურს და მან ააგო ნინევია.

ასურეთი (აშურეთი) 59

1. ასურეთის შუამდინარეთი – ტერიტორია მდინარეებს ტიგროსსა და ეფრატს შორის. ძველ აღთქმაში ამ ქვეყანას ეწოდება არამ-ნახარაიმი ანუ არამი ორი მდინარისა. დავითის დროს შუამდინარეთი იბრძოდა ისრაელიანთა წინააღმდეგ (1 ნეშტ. 19:6-19). 2. სობაკას ასურეთი, იგივე არამი ანუ სირია. ფართო მნიშვნელობით აღნიშნავდა ქვეყანას, რომელიც მდებარეობდა მთელი ხმელთაშუა ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროს გაყოლებაზე, თვით ეფრატამდე, მთელი შუამდინარეთის ჩათვლით. ებრაული სიტყვა „არამი“ ძველ აღთქმაში აღნიშნავდა პალესტინის აღმოსავლეთითა და ჩრდილო-აღმოსავლეთით მდებარე ქვეყნებს და მათ ცალკეულ ნაწილებს. 3. სობა, არამის სამეფო დამასკოს ჩრდილო-აღმოსავლეთით, რომელსაც ხშირი ომები ჰქონდა ისრაელიანებთან. საული ებრძოდა სობას არამის მეფეებს (1 მეფ. 14:47), დავითმა დაადო მათ მძიმე სასჯელი და მრავალი ტყვე წაასხა. შემდეგ არამელნი კვლავ აჯანყდნენ და მიეხმარნენ ამონელთ, რომლებიც დავითს ებრძოდნენ, რაც მათ ახალ დამარცხებად დაუჯდათ. საულისა და დავითის დროს სობას მეფეები ყველაზე ძლიერნი იყვნენ არამელთა შორის.

ასურელი (აშურელი) 72; 75

შესაძლოა, იგულისხმება ასურელთა მეფე სინაქერიბი. სულიერი თვალსაზრისით (ანუ გადატანითი მნიშვნელობით) სინაქერიბში მოისაზრება სატანა.

აპრონი (აარონი) 76:20; 98:6; 104:26; 105:16; 113:18, 20; 117:3; 132:2; 134:19

ლევის ტომიდან, მოსეს ძმა (გამ. 6:20), მოსეზე სამი წლით უფროსი იყო (გამ. 7:7). ცოლად ჰყავდა ამინადაბის ასული ელისაბედი. აარონის შვილები არიან ნადაბი, აბიჰუ, ელეაზარი და ითამარი. აპრონი გამოირჩეოდა მჭევრმეტყველებით. 83 წლისა იყო, როდესაც ღმერთმა მოუწოდა მოსეს დამხმარედ, როგორც

„მის ბაგეს“ და „მის ქადაგს“ (გამ. 4:16; 7:1). მოსესთან ერთად ავიდა სინას მთაზე (გამ. 24:1-9). აჰრონი და მისი შთამომავალნი (მხოლოდ მამაკაცები) ამორჩეულნი იყვნენ მღვდლებად (გამ. 28:1-3). მსახურებაში ერთგული და თავდადებული, იგი მორჩილად დუმდა, როცა უფლისმიერი ცეცხლით დაიხოცნენ მისი ვაჟები ნადაბი და აბიჰუ (ლევ. 10:1-3). ღმერთმა არ დაუშვა ქანაანში მისი შესვლა ისეთი ცოდვების გამო, როგორცაა ოქროს ხბოს გაკეთება (გამ. 32:1-8), მირიამთან ერთად მოსეს წინააღმდეგ აჯანყება (რიცხ. 12:1-9) და მოსესთან ერთად ღმერთის წინაშე ურჩობა კადესთან (რიცხ. 20:1-6, 12). გარდაიცვალა 123 წლისა მოსერაში, ჰორის მთაზე (რჯლ. 10:6; რიცხ. 20:22-29), ეგვიპტიდან გამოსვლისა და უდაბნოში 40 წლის ხეტიალის შემდეგ. აარონის მოდემას საცხოვრებლად მიეცა 13 ქალაქი იუდას და ბენიამინის ტომების სამფლობელოებიდან.

ბაბილონი 86:4; 136:1, 8

მისი დაარსების შესახებ ლაპარაკია დაბადებაში (11:1-9). ბიბლიის თანახმად, ბაბილონი საფუძველი ჩაუყარა ნებროთმა, ქუშის ძემ. თავდაპირველად იგი ძველი ბაბილონის სამეფოს დედაქალაქი იყო (დაახლ. ძვ.წ.აღ. 2240–2050 წლებში). ბაბილონის სამეფო ასურელთა ძალაუფლების ქვეშ მოექცა (ძვ.წ.აღ. 2050–625 წლებში). რაკი აღარ სურდათ, რომ ასურელთა გავლენას დამორჩილებოდნენ, ძვ.წ.აღ. 625–538 წლებში ბაბილონელებმა ახალი ქალაქი ააშენეს ნინევიის მახლობლად და ახალი სამეფოს დედაქალაქსაც ბაბილონი დაარქვეს (ეს. 13:1, 19; 14:4, 22). ბაბილონის მდინარეებთან დაბანაკდა ტყვეობაში წაყვანილი ისრაელი და ძეწნებზე ჩამოკიდა თავისი ქნარები.

ბასანი (ბაშანი) 67:22; 134:11; 135:20

აღმოსავლეთ იორდანეს ქვეყნის ჩრდილოეთი ნაწილი ერმონსა და გალაადს შორის (რჯლ. 3:3-4, 10-14; 1 ნეშტ. 5:23), განთქმულია თავისი საძოვრებით, ღიღებული მუხნარებით (ეზეკ. 27:6; ზაქ. 11:2; ამოს. 4:1) და ნადირის სიმრავლით (ეზეკ. 39:18). ბასანს ხშირად აღარებენ ქარმელსა და ლიბანს, როგორც ქვეყნის ყველაზე მშვენიერ ადგილებს (იერ. 50:19; ნაუმ. 1:4).

ბარბაროსი 113:1

უცხოთესლი, არაელინი, ველური ადამიანი, მოძალადე, კულტურის მტერი.

ბელფეგორი 105:28

1. მთა მოაბში, საიდანაც ისრაელიანთა დასაწყევლად ბალაკის მიერ მოსყიდული ბალამი უყურებდა ისრაელიანთა ბანაკს, რომელიც დაბლა იყო განლაგებული (რიცხ. 23:28). 2. ფელორი, მოაბელთა ერთ-ერთი მთავარი კერპი (მამაკაცური საწყისის მქონე) (3 მეფ. 16:31-32). მას თავყვანს სცემდნენ ქანაანელნი და ფინიკიელნი, ბუნების შემქმნელად და დამანგრეველი ძალის განსახიერებად მიაჩნდათ. სახელწოდება ბალაი გვხვდება ფინიკიური წარმოშობის ბევრ სა-

ხელში, მაგ. ჰანიბალი ანუ „ბაალის მოწყალება“; ასურბალი ანუ „ბაალის დახმარება“. 3. ბაალ-ზებები ანუ „შეგინებული ბაალი“, რომელსაც თაყვანს სცემდნენ ფილისტიმელი (4 მეფ. 1:2-3, 16). მოგვიანებით ებრაელები ამ კერპის სახელით მოიხსენიებდნენ ეშმაკს და რომ იგი უფრო შეურაცხეყოთ, მისი პირვანდელი სახელი ბაალ-ზებები ანუ „ბუზების ღმერთი“, შეცვალეს ბაალ-ზებულით (ბელზებული) ანუ „ნეხვის ღმერთით“. ეს სახელი უწოდეს ფარისეველებმა ქრისტესმეორ ძალას, რომლითაც იგი სასწაულებს ახდენდა (მათ. 10:25; 12:24, 27; მარკ. 3:22; ლუკ. 11:15, 18, 19).

ბენიამინი 67:27

იაკობისა და რახელის უმცროსი ძე. რახელი ბენიამინის გაჩენისთანავე გარდაიცვალა, თუმცა სიკვდილამდე მოასწრო სახელის – ბენ-ყონი – შერქმევა, მამამ მას უწოდა ბენიამინი. ბენ-ყონი ნიშნავს „ძე ჩემი ტკივილისა“, ხოლო ბენიამინი – „ძე მარჯვენისა“ ანუ ძე ბედნიერებისა (დაბ. 35:18). იაკობს და იოსებს იგი განსაკუთრებით უყვარდათ (დაბ. 42:4; 43:29-34).

ბენიამინის ტომი 79:2

მეომარი და ძლიერი ტომი, ფლობდნენ მცირე, მაგრამ ნაყოფიერ მიწებს იუდას ტომის, ეფრემის ტომისა და ზღვისპირა ტერიტორიის ცენტრში (იესო 18:11). მათი სამხრეთი საზღვარი იერუსალიმის შემოგარენში წმიდა მთებს შორის გადიოდა. ბენიამინელი განთქმული იყვნენ მშვილდოსნობით და კარგად ხმარობდნენ შურდულს. გამორჩეულ მეომრებს მარცხენა ხელით უყვარდათ მახვილის ხმარება (მსაჯ. 3:15; 2 ნეშტ. 14:7). სამეფოს ორად გაყოფის შემდეგ, ბენიამინის ტომი შეუერთდა იუდას ტომს. მეფე საული და პავლე მოციქული (სავლე ტარსუსელი) ბენიამინის ტომიდან იყვნენ.

ბერსაბე 50

ბათ-შებაყი, დავითის ცოლი, სოლომონ მეფის დედა.

ბობლანი 80:2; 149:3; 150:4

დასარტყამი მუსიკალური ინსტრუმენტი, რომელსაც ერთ მხარეს ტყავი აქვს გადაკრული.

გალაადი 59:7; 107:8

მაქირის ძე, მანასეს შვილიშვილი, „გალაადის მოდგმის“ მამამთავარი (რიცხ. 26:29). გალაადელი მტრობდნენ ეფრემის ტომს (მსაჯ. 12:4). სახელწოდება გალაადის მთა/გალაადის მიწა მოიცავს მთელ მთაგორიან მხარეს იორდანეს აღმოსავლეთით; მას საზღვრავს ჩრდილოეთის მხრიდან გენესარეთის ტბა, სამხრეთით კი – არნონი, რომელიც მკვდარ ზღვას ერთვის. იორდანეს აღმოსავლეთით ქვეყნის დამორჩილების შემდეგ მოსემ სამხრეთი ნაწილი არნონამდე მიაკუთვნა რეუბენისა და გადის ტომებს, ხოლო ჩრდილოეთი ნაწილი – არნონთან

და ბასანთან ერთად – მანასეს ნახევარტომს (იესო 12:5). მას შემდეგ „გალაადი და მანასე“ ან „გალაადი და ბასანი“ მთელი იორდანეს გაღმა მხარის საერთო სახელწოდება გახდა (4 მეფ. 10:33). ეს ქვეყანა ააოხრეს არამელებმა და ასურელებმა დამპყრობლებმა, რის შემდეგაც იქ ისრაელის მეფობა აღარ აღდგენილა (4 მეფ. 15:29). გალაადის ქვეყნის აღდგენის შესახებ არის აღთქმა (მიქ. 7:14). ოსია წინასწარმეტყველის წიგნში მოხსენებულია „გალაადი – არაწმიდათა ქალაქი, სისხლში მოსვრილი“ (ოს. 6:8).

განკვირება 30; 30:22; 115:2

სამყაროში ხილვებზე დაკვირება და მათი განცდა. არამიწიერი მდგომარეობა, როდესაც ადამიანი აკვირდება სულიერ სამყაროს და იღებს ამა თუ იმ სახის უწყებას.

გებალი 82:7

ისრაელიანთა წინააღმდეგ მებრძოლი ტომი. სავარაუდოდ ცხოვრობდა იმ ქვეყანაში, რომელსაც შემდგომში ეწოდა გებალენი, იღუმეის ჩრდილოეთი მთაგორიანი მხარე (თანამედროვე ჯებალი).

გეთი (გათი) 55

ფილისტიმელთა ხუთი ქალაქიდან ერთ-ერთი (იესო 13:3; 1 მეფ. 6:17), გოლაათის სამშობლო (1 მეფ. 17:4). მისი მკვიდრი ბუმბერაზების შესახებ იხ. 2 მეფ. 21:19-20. გეთის ადგილმდებარეობა ზუსტად არ არის ცნობილი. აქ ეძებდა თავშესაფარს საულისგან დევნილი დავითი (1 მეფ. 21:1), რომელმაც შემდეგ ეს ქალაქი დაიმორჩილა კიდევ (1 ნეშტ. 18:1) და მის მცხოვრებთაგან 600-კაციანი ერთგული რაზმი შექმნა.

გულწრფელი 7:10; 10:2; 31:11; 35:10; 36:14; 63:10; 93:15; 96:11; 111:4; 124:4
შეესაბამება ძველ ქართულ წრფელს და ნიშნავს სწორს, მართალს, გამართულს, უმანკს, ავცილს.

დავითი 2-40; 42; 50-71; 77:70; 85; 88:20; 90-100; 102-109; 121:5; 131:1, 10; 136-144; 151

იესეს ძე. დაიბადა ბეთლემში დაახლოებით ძვ.წ.აღ. 1085 წელს, ისრაელის ერთიანი სახელმწიფოს მეფე (ძვ.წ.აღ. 1055-1015 წლებში). მისი ისტორია დაწვრილებით არის აღწერილი 1 მეფ. 16-31, 2 მეფ. და 3 მეფ. 1-2; ხოლო შემოკლებით 1 ნეშტ. 11-29. ღმერთმა დავითი ისრაელიანთა მეფედ ამოარჩია საულის ნაცვლად და სამუელმა სცხო ზეთი გამეფდებამდე დიდი ხნით ადრე (1 მეფ. 16:1-13). იგი მეორედ აკურთხეს მეფედ ხებრონში (2 მეფ. 2:4). საულის ძის იშბოშეთის სიკვდილის შემდეგ ყველა ტომმა აღიარა დავითი თავის მეფედ და ის მესამედ აკურთხეს (2 მეფ. 5:3). დავითმა დაიპყრო იერუსალიმი, იქვე დასახლდა და საზეიმო ვითარებაში გადაიტანა რჯულის კიდობანი (2 მეფ.

6:1-2). მან გააფართოვა თავისი სამეფოს საზღვრები მეწამული ზღვიდან და ეგვიპტიდან ევფრატამდე (2 მეფ. 8). დავითისათვის უცხო არ იყო ზოგიერთი ცდუნება. საღმრთო წერილში აღნიშნულია, თუ როგორ მოექცა იგი ურია ხეთელსა და მის ცოლს ბერსაბეს (2 მეფ. 11). თავის ოჯახში იგი ხედავდა განხეთქილებას, უპატიოსნო საქციელსა და სისხლისღვრას: აჯანყება აბესალომის მეთაურობით, შებაყი (2 მეფ. 20:1-22) და აღონია (3 მეფ. 1:5-8), გამანადგურებელი შიმშილობა და შავი ჭირი, იოაბის უღმერთობა და ა.შ. იმეფა 40 წელი და 70 წლისა გარდაიცვალა. დაკრძალულია „დავითის ქალაქში“ (3 მეფ. 2:10-11), იერუსალიმში; *ნები დაუდის* („დავით წინასწარმეტყველი“) გარეუბანში, იერუსალიმის ახლოს, სამხრეთით, სინაის მთაზე, არის ქრისტიანული ეკლესიის ძველი შენობა, სადაც დგას ზეწარგადაფარებული კუბო – დავითის საფლავის ასლი, რომელიც, გადმოცემით, მიწის ქვეშ არის აკლდამაში. ამ კუბოს ნახვის უფლება არავის აქვს.

დათან 105:17

ელაბის ვაჟი, აბირონის ძმა, კორეს აჯანყების ერთ-ერთი მოთავე (რიცხ. 16:1, 12), რისთვისაც უფალმა ისინი დასაჯა (რიცხ. 16:23-33).

დაფდაფი 32:2; 42:4

დასარტყამი მუსიკალური ინსტრუმენტი, რომელსაც ორივე მხარეს გადაკრული აქვს ტყავი.

ლოიკ იღუმელი (ლოგ იღუმელი) 51

ესავის შთამომავალი, საულის მწყემსთა სარქალი, იმყოფებოდა „უფლის წინაშე“, ე.ი. კარავთან. როცა აბიმელექმა დავითს მისცა გოლიათის მახვილი, ლოიკმა ეს ამბავი საულს აცნობა და ამ უკანასკნელის დავალებით ნობეში დედამწაღიანად ამოხოცეს 85 მღვდელი (1 მეფ. 21:8; 22:9, 18).

ებანი 56:8; 67:25; 70:22; 80:2; 91:3; 97:5; 107:2; 146:7; 150:3
ქნარი; ჩანგი.

ელომი 59; 136:7

(ახალ აღთქმაში *იღუმეა* მარკ. 3:8) წითელი. ესავის მეტსახელი, ეწოდა ოსპის შეჭამადის მოწითალო ფერის გამო, რომელიც მან იაკობს გამოსთხოვა (დაბ. 25:30). აქედან დაერქვა მის მოდგმას ელომელნი, ხოლო ქვეყანას, სადაც ისინი ცხოვრობდნენ – ელომი (დაბ. 32:3; რიცხ. 33:37). ელომელებს მეფეები მართავდნენ (დაბ. 36:31). დავითმა დაიპყრო ისინი და ხელთ იგდო მათი ციხესიმაგრეები (3მეფ. 11:14-15; 2მეფ. 8:14-15).

ეთამ ისრაიტელი (ჰემან ისრაიტელი) 87; 88

ლევინი, კეჰათის და კორეს შთამომავალი (1 ნეშტ. 6:1; 22; 38). დავითის დროს გუნდის სამ ლოტბართაგან ერთ-ერთი (1 ნეშტ. 125:1). მას „მეფის მისანი“ ეწოდება (1 ნეშტ. 25:5).

ეთიოპია, ეთიოპელნი 67:31; 71:9; 73:14; 86:4

ადაპტირებული ტექსტის ეთიოპიას ძველ ქართულ ტექსტში შეესაბამება *ჰინდლოეთი*, თუმცა არც ერთ მათგანს საერთო არაფერი აქვს თანამედროვე ეთიოპიასთან და თანამედროვე ინდოეთთან. ძველ აღთქმაში ამ ქვეყანას ჰქვია *ქუში* (ბერძნებმა და რომაელებმა უწოდეს) და ტრადიციულად მას თარგმნიან, როგორც ეთიოპიას (ასეთი სახელწოდებით მოიხსენიება LXX-ში) და აგრეთვე, როგორც ნუბიას ან სუდანს. იგი ესაზღვრება ეგვიპტეს. როგორც ვხედავთ, ძველ ქართულში *ქუში* ითარგმნებოდა, როგორც *ჰინდლოეთი*. იხ. *ქუში*.

ეფრათა (ეფრათა) 131:6

ბეთლემის ძველი სახელწოდება (დაბ. 35:19; მიქ. 5:1), რის გამოც მის მცხოვრებთ ეფრათელნი ეწოდათ (რუთ. 1:2; 1მეფ. 17:12).

ეკლესია 21:22; 25:12; 34:18

1. ხალხის კრებული, საკრებულო, ხოლო ეკლესიება ნიშნავს შეკრებას. 2. სახლი, რომელიც კრებულის საკუთარ შენობას წარმოადგენდა (ებრ. *ბეთ ჰა-ქენესეთ* ნიშნავს „შეკრების სახლს“; ბერძ. *სინაგოგა*). რჯულში არ არის მითითება სინაგოგის ან სინაგოგური ღვთისმსახურების შესახებ და არც რაიმე კვალი ჩანს მათი არსებობისა ბაბილონის ტყვეობამდე. მორწმუნე ისრაელიანთ ჩვეულებად ჰქონიათ წინასწარმეტყველებთან შეკრება ყოველი თვის დასაწყისსა და აგრეთვე შაბათობით (4 მეფ. 4:23). 3. კარავი შესაკრებელისა (ებრ. 11:9) აღნიშნავს იმ კარავს, რომელიც უფლის ბრძანებით მოსემ დადგა უდაბნოში და სალოცავი სახლის დანიშნულება ჰქონდა. ამ კარავს ეწოდება აგრეთვე „გამოცხადების ან მოწმობის კარავი“ (გამ. 38:21) და „კრებულის კარავი“, რადგან მის გარშემო ხალხი ღვთისმსახურებისთვის იკრიბებოდა.

ერი 2:1, 8; 3:8; 7:8; 9:8, 11, 19-20; 17:43, 47; 21:28; 43:2, 12, 14; 44:5, 17; 46:1, 3, 9; 48:1; 55; 55:7; 56:9; 64; 64:7; 65:7-8; 66:2-5; 67:30; 70:22; 76:14-15, 20; 78:6; 79:8; 82:4; 86:6; 93:10; 95:3, 10, 13; 97:9; 98:2, 4; 101:15, 18, 22; 105:4, 40; 107:3; 109:6; 125:2

ძველ ქართულში ორი მნიშვნელობა აქვს. ერთი თანამედროვე ქართულის *ერს* და *ხალხს* შეესაბამება, ხოლო მეორე თანამედროვე წარმართით გადმოიცემა.

ერმონი (ხერმონი) 41:6; 88:12

მაღალი ქელი, ზღვის დონიდან 3000–3500 მ. სიმაღლეზე, პალესტინის ჩრდილო-აღმოსავლეთ საზღვარზე (იესო 12:1; 1 ნეშტ. 5:23), ანტილიბანის სამხ-

რეთი განშტოება, რომელსაც არაბები უწოდებენ *ჯებელ-აშ-შეიხს* „მოხუცის მთა“, ან *ჯებელ-ეს-სელჯს* „თოვლის მთა“. მარადიული თოვლით დაფარული მისი მწვერვალები ხშირად არის ზოტბის საგანი ბიბლიაში. აქაური კვიპაროსისა და კედრის ხეები ძვირფას მასალად ითვლებოდა; მრავალი მდინარე, მათ შორის იორდანე, იღებს სათავეს მისი თოვლიანი მწვერვალებიდან.

ეფრემი 59:7; 79:2; 107:8

ქალაქი, სავარაუდოდ, მდებარეობდა სოფ. თაგების ადგილას, ბეთელის ჩრდილო-აღმოსავლეთით. შესაძლოა, ეს ის ქალაქია, რომელიც ნახსენებია 2 მეფ. 13:23-ში.

ეფრემის ძენი 77:9, 67

ეფრემის ტომმა წილისყრით მიიღო ნაყოფიერი მიწები დანისა და ბენიამინის ტომებს შორის სამხრეთში და მანასეს ტომისა – ჩრდილოეთში (რჯლ. 33:13-17). აღმოსავლეთით საზღვარი იყო იორდანე, ხოლო დასავლეთით – ხმელთაშუა ზღვა (იესო 16:5; 17:10). მათ ტერიტორიას კვეთდა ეფრემის მთა (იესო 17:15), რომელიც მთიანი იუდას გაგრძელებაა. ზოგჯერ ბიბლია „ეფრემს“ უწოდებს ისრაელიანთა 10 ტომის სამეფოს, რომლის დედაქალაქი იყო ეფრემის ტომის კუთვნილ ტერიტორიაზე მდებარე სამარია (ეზეკ. 37:19; ეს. 11:13).

ვარზვი 101:6

პელიკანი, გრძელნიკარტიანი წყლის ფრინველი, ითვლებოდა უწმიდურად. გამოსცემს უსიამოვნო, ყვავის ყრანტალის მსგავს ხმას. მოციქულთა წიგნებში იგი უდაბნოში მობინადრე ფრინველადაა გამოყვანილი.

ვასილისკო 90:13

გესლიანი ქვეწარმავალი, გველი, უხსენებელი. სულხან-საბა ორბელიანის განმარტებით: „ესე არს თვალთ მაკუდინებელი მხეცი, გესლიანი“.

ზაბულონი (ზებულონი) 67:27

იაკობის მეათე ძე (დაბ. 30:20), სამი ვაჟის მამა (დაბ. 46:14). იაკობის წინასწარმეტყველებით, ზაბულონის ტომის სამკვიდრო (დაბ. 49:13) არის ქანაანის ის ნაწილი, რომელიც გენესარეთის ტბასა და ხმელთაშუა ზღვას შორის მდებარეობდა და სამხრეთით – ისაქარის ტომს, ჩრდილოეთით კი ნეფთალისა და აშერის ტომებს ესაზღვრებოდა. ზაბულონის მიწაზე იყო ნაზარეთი, კანა და ტიბერიადა (მათ. 4:13). ზაბულონის ტომმა სახელი გაითქვა იაბინის წინააღმდეგ ბარაკისა და დებორას ომებში (მსაჯ. 5:14-15, 18) და გედეონის ომებში (მსაჯ. 6:35). მრავალმა ზაბულონელმა მიიღო მონაწილეობა პასექის დღესასწაულში მეფე ხიზკიასთან ერთად (2 ნემტ. 30:11, 18). წინასწარმეტყველება ზაბულონის შესახებ იხ. რჯლ. 33:18; ეს. 8:23; 9:1; მათ. 4:13.

ზაქარია 111; 137; 138; 145–148

წინასწარმეტყველი, ბერექიას ძე. ზერუბაბელთან ერთად ბაბილონიდან დაბრუნებისთანავე მან, ჯერ კიდევ ახალგაზრდამ, დაიწყო წინასწარმეტყველება. ძვ.წ.ალ. 520 წ. დარიოსის გამეფების მეორე წლის მე-8 თვეს (ზაქ. 1:1), ანგია წინასწარმეტყველთან და ზერუბაბელთან ერთად ზაქარია ამხნევებდა და ტაძრის მშენებლობის განახლებისაკენ მოუწოდებდა ხალხს. მათი მცდელობა წარმატებით დამთავრდა (1 ეზრ. 6:14). ბიბლიაში ცნობილია რამდენიმე სხვა ზაქარიაც.

ზებეე (ზები) 82:11

ზებეე, ზიბი, ორები, საღმანი – მიდიანის მთავრები, რომლებიც გაანდგურა გედეონმა და მისი მოწოდებით ეფრემის ტომმა (მსაჯ. 7:24-25; მსაჯ. 8:5, 21) იმ ადგილებში, რომელთაც შემდგომში ეწოდა „ზებეეს ზევი“ და „ორების კლდე“. ამ ბრძოლის მოგონება დიდხანს ცოცხლობდა ისრაელში (ეს. 9:3; 10:26).

ზეფელნი (ზიფელნი) 53

იუდას მთავორიან ნაწილში, ზებრონის სამხრეთ-აღმოსავლეთით მდებარე ქალაქის მცხოვრებნი. ამ ქალაქის შემოგარენს ზიფის უდაბნო ეწოდება. იქ გაექცა დავითი საულს, რომელსაც მამუზარებმა შეატყობინეს ეს ამბავი (1 მეფ. 23:13-19). ზეგანზე, სადაც ძველად ალბათ, უამრავი მუხა ხარობდა, ამჟამად აქა-იქ კიდევ არის შემორჩენილი მუხნარები. ერთ-ერთ ასეთ მუხნარში დავითმა და იონათანმა ხელახლა შეკრეს მეგობრული კავშირი (1 მეფ. 23:18).

ზიბი 82:11

იხ. ზებეე.

ზრახვა 5:10; 9:22; 13:6; 18:14; 32:10; 48:3; 75:10; 91:5; 93:11; 105:43; 106:11; 118:85, 118, 174; 138:2, 20

განზრახვა; ფიქრი; ახსნა; საიდუმლო.

თაბორი 88:12

მთა გალილეის აღმოსავლეთ ნაწილში, ნაზარეთთან ახლოს. ამ მთაზე დაბანაკდა ბარაკი სისარასთან ბრძოლის წინ (მსაჯ. 4:6, 12). მშენიერი და განცალკევებული მთა, რომლის სიმაღლეა დაახლოებით 526 მეტრი ზღვის, ხოლო 320 მეტრი ველის დონიდან.

თარში (თარშიში) 47:7; 71:10

1. სავარაუდოდ, ტირსენის, ანუ ეტრუსკების ტომი. 2. ქვეყანა და ხალხი შორეულ დასავლეთში. განთქმული იყო ვაჭრობითა და ნაოსნობით (ეს. 23:6; 60:9; 66:19). ფსალ. 71:10 თარშიშის მეფეებს მოიხსენებს იმათ შორის, ვინც საჩუქრებს უძღვნის სოლომონ მეფეს. მიიჩნევენ, რომ „თარშიშის ხომალდე-

ბი“ (ეს. 23:1; ეზეკ. 27:25) დიდი გემების სახელწოდებაა. წინასწარტყველები მედიდურების სიმბოლოდ იყენებდნენ (ეს. 2:2-16).

თირკმელები 7:9; 15:7; 25:2; 72:21

თირკმელები განიხილებოდა, როგორც გრძნობათა და სურვილთა ცენტრი.

იაბი (იაბინი) 82:9

1. ხაცორის მეფე ჩრდილოეთ ქანაანში. დაამარცხა იესო ნავეს ძემ (იესო 11:1).
2. მეფე ხაცორში, რომელიც სასტიკად ავიწროებდა ისრაელს 20 წლის განმავლობაში, ვიდრე მისი მხედართმთავარი სისარა არ სძლია ბარაკმა და „თანდათან დაძმობდა ისრაელიანთა ხელი იაბზე, ქანაანის მეფეზე, ვიდრე სრულად არ დალუპეს იგი“ (მსჯ. 4:2-23).

იაკობი 13:7; 19:1; 21:23; 23:6; 43:4; 45:7, 11; 46:4; 52:6; 58:13; 74:9; 75:6; 76:15; 77:5, 21, 71; 78:7; 80:1, 4; 83:8; 84:1; 86:2; 93:7; 97:3; 98:4; 104:6, 10, 23; 113:1, 7; 131:2, 5; 134:4; 145:5; 147:8

ისააკის და რებეკას ძე, ესავის ძმა. რაკი დაბადებისას ხელი ესავის ქუსლზე ჰქონდა მოჭიდებული, სახელად დაერქვა იაკობი ანუ „ქუსლზე მოჭიდებული“. ნიშნავს აგრეთვე „წამაბორძიკებულს“, „ხრიკიანს ანუ მოხერხებულს“ (დაბ. 25-26). მოხერხებულობა მრავალჯერ გამოვლინდა მის საქმეებში. იაბოკთან იგი შეერკინა უფლის ანგელოზს, რომელმაც მას უწოდა ისრაელი, რაც ნიშნავს „ღმერთთან მეომარს“ (დაბ. 32:28). მწუხარება, რომელიც თავს დაატყდა მოხუც იაკობს, როცა იოსები და მისი სხვა შვილები ეგვიპტეში მოხვდნენ, სიხარულით შეეცვალა, როცა გაიგო, რომ მისი შვილი ეგვიპტის განმგებელი იყო. ბეერ-შებაყში დამეული ხილვისას ღმერთმა აღუთქვა იაკობს, რომ მასთან ერთად ჩავიდოდა ეგვიპტეში და იქ მისგან წარმოშობდა დიდ ხალხს (დაბ. 46:1-4). გოშენში 17 წლის ცხოვრების შემდეგ (დაბ. 47:28), მან სიკვდილის წინ იშვილა იოსების ორი ძე – ეფრემი და მანასე. გარდაიცვალა 147 წლისა. შვილებმა იგი დაკრძალეს ქანაანში, მღვიმეში, მახფელას მინდორზე (დაბ. 50:13). ლეასთან იაკობს ჰყავდა ექვსი ძე – რეუბენი, სიმონი, ლევი, იუდა, ისაქარი და ზაბულონი, ხოლო რახელთან ორი – იოსები და ბენიამინი; ხარჭა ბილჰასგან ჰყავდა დანი და ნაფთალი; ხარჭა ზელფასგან – გადი და აშური; დინა – ლეასგან, სულ 12 ძე და ერთი ასული. იაკობის თორმეტმა ძემ ეგვიპტეში სათავე დაუდო ძლიერ და მძლავრ ხალხს, რომელიც შემდეგ მოსემ მონობის ქვეყნიდან ღმერთის მიერ აღთქმულ მიწაზე გამოიყვანა.

იდიოუმი (იედუთუნი) 38; 61; 76

კორეს შთამომავალი ლევის ტომიდან. დავითის დროს მგალობელი იყო (1 ნეშტ. 16:41; 2 ნეშტ. 35:15). 38-ე, 61-ე და 76-ე ფსალმუნები იმ გუნდისთვის არის დაწერილი, რომლის ლოტბარიც იდიოუმი იყო.

ილუმია 59:8-9; 82:6; 107:9-10

იხ. ელომი.

იერემია 64; 136

ნიშნავს „ღმერთი განადიდებს“. მოღვაწეობდა ძვ. წ. აღ. მე-7 საუკუნეში. ჭაბუკობაშივე მოუწოდა უფალმა საწინასწარმეტყველოდ, მაგრამ იერემიამ ახალგაზრდობის მიზეზით უარი თქვა. უფალი შეეხო მის ბაგეებს და აღუთქვა, რომ თავის სიტყვებს უბოძებდა. იერემია ამის შემდეგ 40 წელიწადზე მეტს მსახურობდა. თქმულების თანახმად, ქვით ჩაქოლეს. მის საფლავს ქაიროში გვიჩვენებენ.

იესე 71

იესე იუდას ბეთლემიდან იყო. ჰყავდა 8 ვაჟი და 2 ასული. მისი უმცროსი ძე – დავითი ცხვარს მწყემსავდა. საულის დროს იესე უკვე მოხუცი იყო (1მეფ. 17:12). როცა საულისაგან დევნილი დავითი ყაღულამის მღვიმეში იმალებოდა, მასთან მივიდა მთელი მისი ოჯახი. დავითმა დედ-მამა მოაბელთა ქვეყანაში წაიყვანა და ჩააბარა მოაბის მეფეს საპატრონოდ (1მეფ. 22:1-4). წმიდა წერილი დავითის მშობლებზე მეტს აღარაფერს გვეუბნება.

იემენის ძე 7

იხ. ბენიამინი.

ითამი 73:15

შესაძლოა იგულისხმება იორდანე ან ყეთერი – ქალაქი, რომელიც სიმეონის ტომს ეკუთვნოდა იუდას ბარში (იესო 15:42; 19:7).

იოაბი 59

დავითის დის ცერუიას ვაჟი (1 ნეშტ. 2:16), დავითის მხედართმთავართა უფროსი, კარგი სარდალი. იგი ზოგჯერ სასარგებლო რჩევებს იძლეოდა, როგორც, მაგალითად, აბესალომის საკითხის გადაწყვეტაში (2 მეფ. 14), ანდა ხალხის აღწერისას (2 მეფ. 24:3, 9). იყო მკაცრი და შურისმაძიებელი, რაც დასტურდება აბნერისა და ყამასას მზაკვრულად დახოცვით (2 მეფ. 3:20, 26-27), დავითის მიმართ შეუბრალებელი საქციელით, აბესალომის მკვლელობით (2 მეფ. 18:14), აღონიასთან ერთად შეთქმულებით (3 მეფ. 1:5:7). დავითის ანდერძის თანახმად (3 მეფ. 2:5-6) მოკლეს სოლომონის ბრძანებით (3 მეფ. 2:28-31, 34)

იონადაბი 70

რექაბის ძე, მეფე იეჰუს ახლო მეგობარი. მათ ერთად მოუღეს ბოლო ბაალის მსახურებას (4 მეფ. 10:15, 23). იონადაბმა ანდერძად დაუდო თავის შთამომავლობას, რომ ღვინო არ ესვათ (იერ. 35:6).

იოსები 76:15; 77:67; 79:1; 80:5; 104:17

1. მამამთავარ იაკობის მეთერთმეტე და ყველაზე საყვარელი ვაჟი. შეეძინა რახელთან (დაბ. 35:24). იოსები ძმებმა მიჰყიდეს ეგვიპტისკენ მიმავალ ვაჭრებს. 30 წლის იოსები მთელი ეგვიპტის განმგებელი გახდა ცაფნათ-ფაყნახის ტიტულით. ვარაუდობენ, რომ ეს სიტყვა ნიშნავს „ქვეყნიერების მხსნელს“ ან „აღმომჩენს“ (დაბ. 41:45). შიმშილობის გამო მისი ძმები და მოხუცი მამა მთელი სახლეულით ეგვიპტეში გადასახლდნენ. იოსები 110 წლისა გარდაიცვალა. სიკვდილის წინ თავისი ძმები დააფიცა, რომ, როცა მათ ღმერთი მოწყალებას მოუვლენდა, მისი ძვლები გადაესვენებინათ ალტჰუმელ მიწაზე. მოსემ აღასრულა იოსების ანდერძი და მისი ნეშტი გადასვენა ქანაანში, საგვარეულო სასაფლაოზე, შექემთან (გამ. 13:19; იესო 24:32; საქმე. 7:16). იოსების საფლავს უჩვენებენ ნაბლუსთან ახლომდებარე ველზე, ღებალსა და გარიზიმს შუა, იაკობის ჭის შორიახლოს. 2. იოსები ზოგჯერ ეწოდება ორ ტომს, რომლებიც იოსების ორი ვაჟის, ეფრემისა და მანასეს, შთამომავლები არიან. იაკობმა მათ თავისი შვილების თანაბარი უფლებები მისცა. მანასეს ტომს იოსების ტომი ეწოდება (რიცხ. 13:11). ზოგჯერ ეფრემის ტომს იოსების სახლადაც მოიხსენიებენ (3 მეფ. 11:28), მაგრამ ორივე ტომს ერთად იოსები (დაბ. 49:22; რჯლ. 33:13) ან იოსების ძენი ეწოდება (მსაჯ. 1:22, 23).

ისაკი 104:9

„ღმერთის დაპირებით შობილი“. სარას და აბრაჰამის პირველი ძე. ღმერთმა მას გაუმეორა ალტჰმა, რომელიც ადრე მისცა აბრაჰამს (დაბ. 17:19).

ისმაიტელნი 82:6

ისმაელის, აგარისგან შობილი აბრაჰამის ვაჟის შთამომავლები (დაბ. 16:12). ცხოვრობდნენ „ხავილადან შურამდე“ (დაბ. 25:18), არაბეთის ნახევარკუნძულის დასავლეთსა და ჩრდილოეთში, შემდგომში კი დაიკავეს მთელი უდაბნო სპარსეთის ყურემდე; წარმოადგენდნენ არაბი ხალხის ბირთვს. დაბ. 37:25-ში ისმაელიანები მოხსენებული არიან, როგორც მომთაბარე ვაჭრები, ხოლო ფსალ. 82:6-ში – როგორც ისრაელის მტრები.

ისრაელი 13:7; 21:23; 24:22; 40:13; 49:7; 52:6; 58:5; 67:8, 26, 34; 35; 68:6; 70:22; 71:18; 72:1; 75:1; 77:5, 21, 31, 41, 55, 59, 71; 79:1; 80:4, 8, 11, 13; 82:4; 88:18; 97:3; 102:7; 104:10, 23; 105:48; 113:1-2, 17, 20; 117:2; 120:4; 121:4; 123:1; 124:5; 127:6; 128:1; 129:6, 8; 130:3; 134:4, 12, 19; 135:11, 14, 22; 146:2; 147:8, 148:14; 149:2; 151:7

1. სახელი, რომელიც ღმერთმა უწოდა იაკობს ანგელოზთან ბრძოლის შემდეგ ფენუელში (დაბ. 32:28-30). 2. იაკობისგან წარმოშობილი ხალხის სახელწოდება: ძენი ისრაელისა, ისრაელი ხალხი, ისრაელიანები ან უბრალოდ, ისრაელი. ისრაელიანთა მიერ დასახლებულ ქანაანის მიწასაც ეწოდება „ქვეყანა ისრაელი-სა“. საულის სიკვდილის შემდეგ ებრაელი ხალხი გაიყო: იუდას ტომმა დავითი

აღიარა თავის მეფედ, ხოლო დანარჩენმა ტომებმა – იშბოშეთი, საულის ძე. ამ თერთმეტმა ტომმა მიითვისა ისრაელიანებად წოდების უფლება (2 მეფ. 2:9). ამ განსხვავებას სახელწოდებაში კიდევ უფრო გაესვა ხაზი სოლომონის სიკვდილის შემდეგ, როცა ათი ტომი საბოლოოდ განდგა და შექმნა განსაკუთრებული სამეფო – „სამეფო ისრაელისა“ და „განუღვა ისრაელი დავითის სახლს დღევანდლამდე“ (3 მეფ. 12:19). ბაბილონის ტყვეობის შემდეგ სახელით ისრაელი კვლავ მთელი ებრაელობა მოიხსენება.

იუდა 59:7; 67:27; 77:68; 107:8

მსაჯულთა შემდეგ ისრაელს მეფეები მართავდნენ. პირველი სამი – საული, დავითი და სოლომონი – მთლიანი და განუყოფელი ქვეყნის მეფე იყო. სოლომონის სიკვდილის შემდეგ, მისი ძის რობოამის მეფობის ჟამს, ათმა ტომმა (975 წ. ძვ.წ.ად.) შექმნა ისრაელიანთა ცალკე სამეფო. მხოლოდ იუდას და ბენიამინის ტომები დარჩნენ დავითის სახლის ერთგულნი და შექმნეს იუდას სამეფო (3 მეფ. 12:23-24). შემდგომში ბენიამინის ტომის დიდი ნაწილი შეუერთდა ჩრდილოეთის, ანუ ისრაელის სამეფოს. მხოლოდ მისი სამხრეთი ნაწილი ქალაქ იერუსალიმითურთ დარჩა იუდას სამეფოს, მასვე ეკუთვნოდა დანისა და სიმეონის სამფლობელოები. ისინი ვერ შეუერთდებოდნენ ისრაელის სამეფოს, რადგან მისგან ჰყოფდა მძლავრი იუდას ქვეყანა. ისრაელის სამეფო გაცილებით დიდი და მრავალრიცხოვანი იყო, ვიდრე იუდასი. ისრაელის (ანუ ჩრდილოეთის) სამეფოს ზოგჯერ ეწოდება „ეფრემი“, რადგან იქ ეფრემის ტომი პირველობდა. მის საზღვრებში იყო აგრეთვე ქ. სამარია, რომელიც ერთ დროს სამეფოს დედაქალაქი იყო.

კადესი 28:8

1. მდებარეობს ბერ-შებას სამხრეთით 80 კმ-ზე. აქ გაიარეს ქანაანისაკენ მიმავალმა ისრაელიანებმა. 2. ლევიანთა ქალაქი და იმავე დროს თავშესაფარი ქალაქი ნეფთალის ტომის საზღვრებში. ამჟამად ესაა სოფ. კადესი მერომის ტბის ჩრდილო-დასავლეთით. 3. ქალაქი იუდას ტომის სამხრეთ ნაწილში.

კანჯარი 103:11

ზებრა; გარეული ვირი.

კაპარჭი 10:2

ისრის ქარქაში, ისრების ჩასაწყობი ბუდე.

კასია 44:8

ინდუსური ხის (cinnamomum cassia) ნაზი მერქანი, გამოიყენებოდა წმიდა მირონის დასამზადებლად.

კიშონი 82:9

მდინარე, იზრეყელის ველის გავლით ერთვის ხმელთაშუა ზღვას ქარმელის ჩრდილოეთით. ზაფხულობით იგი თითქმის შრება, ძლიერი წვიმების დროს კი მისი დონე იმდენად მატულობს, რომ სისარას მხედრობა ჩაიხრჩო მასში (მსაჯ. 4:13; 5:21). კიშონთან დახოცა ელიამ ბაალის ქურუშები (3 მეფ. 18:40).

კორე (კორახი) 41; 43-48; 83-84; 86-87

მოსეს ბიძაშვილი ლევის ტომიდან (გამ. 6:21); დათანთან და აბირამთან ერთად აუჯანყდა მოსესა და აჰრონს და ისრაელიანთა სხვა თავკაცებიც ჩაითრია. გამოაცხადა, რომ მთელი ხალხი წმიდაა და რომ მოსე და აჰრონი თავს სხვებზე მაღლა აყენებენ (რიცხ. 16:1-3). კორეს, დათანსა და აბირამს თავიანთ ახლობლებთან და ქონებასთან ერთად მიწამ უყო პირი (რიცხ. 16:31). მეორე დღეს, როცა ხალხი დრტვინავდა მათი დაღუპვის გამო, უფალმა მოსხო 14700 კაცი. ღმერთის რისხვა დააცხრო აჰრონის მიერ კმევამ. გადარჩა კორეს სამი ვაჟი, რომლებიც არ მონაწილეობდნენ ამ აჯანყებაში (გამ. 6:24; რიცხ. 26:9-11). მათი მოდგმა, „კორეს ძენი“, ემსახურებოდნენ კარავს ზღურბლის მცველებად, დარაჯობდნენ ბანაკთან მისასვლელს (1 ნეშტ. 9:18-19; 26:1), აცხობდნენ პურს ტაძრისთვის (1 ნეშტ. 9:31) და მგალობელთა გუნდის წევრები იყვნენ (2 ნეშტ. 20:19). ზოგიერთ საუკეთესო ფსალმუნსაც მათ მიაწერენ.

ლევი 134:20

იაკობის მესამე ძე, შეეძინა ლეასთან. დედამ უწოდა მას ლევი, რაც ნიშნავს „თავს შემოვლებას“, რადგან იფიქრა, რომ ახლა კი შეიყვარებდა მას ქმარი (დაბ. 29:34). ლევის ჰყავდა სამი ვაჟი – გერშომი, კოჰათი (კეჰათი) და მერარი და ერთი ასული – იოქებელი, რომელმაც შვა მოსე (გამ. 6:16). იაკობმა დაწვევლა ლევი და სიმონე შექქმელთა დახოცვისათვის (დაბ. 49:5-7). ფართო გაგებით ლევიანები ეწოდება ლევის მთელ შთამომავლობას ვიწრო მნიშვნელობით კი ლევიანებში იგულისხმებიან ლევის ტომის ის წევრები, რომლებიც აჰრონის შთამომავლები არ არიან (რიცხ. 18:1-2). ლევის მთელი ტომი ღმერთმა გამოარჩია ტაძარში მსახურებისათვის (რიცხ. 3:6-9; ეზეკ. 44:15), როგორც პირველშობილის წარმომადგენლნი მთელი ხალხისაგან. ეგვიპტის მონობიდან გამოსვლის შემდეგ ლევიანებმა მიიღეს მსახურების განსაკუთრებული კურთხევა (რიცხ. 3:12). უდაბნოში ხეტიალისას მათი მოვალეობა იყო ზრუნვა კარავსა და მის საგნებზე, რომელსაც ისინი თან ატარებდნენ.

ლიბანი 28:5-6; 36:35; 71:16; 91:12; 103:16

არაბეთის ლუბნანი (თეთრი), ვრცელი მთაგორიანი მხარე პალესტინის ჩრდილო საზღვარზე (რჯლ. 11:24; იესო 1:4), იწყება იორდანეს წყაროდან. მისი ორი ქედი გადაჭიმულია სიდონიდან ტრიპოლისამდე და ზღვის სანაპირომდე. დასავლეთის ქედი, კერძოდ ლიბანი, ჯებელ-მახმალის მწვერვალით, მდებარეობს ტრიპოლისიდან სამხრეთ-აღმოსავლეთით (3063 მ. ზღვის დონიდან). აღმოსავ-

ლეთის ქედს ბერძნებმა ანტილიბანი უწოდეს, არაბებმა კი ჯეხელ-ელ-შერკი ანუ „ლიბანი აღმოსავლეთისკენ“ (იესო 13:5). მისი უმაღლესი პუნქტია მთა ხერმონი (2860 მეტრი ზღვის დონიდან), რომელიც სამხრეთით მდებარეობს. ლიბანის ზოგიერთი მწვერვალი თოვლის ზოლს აღწევს. ბიბლიაში ხშირად მოიხსენება ეს დიდებული მთაგრენილი – ჩრდილოელი მტრებისაგან დამცავი მძლავრი ბურჯი (ეს. 10:34; 35:2; 37:24). აღწერილია ხეები, რომელთაც ქარები არხევენ ლიბანზე, მისი ვეებერთელა ნაძვები და ფიჭვები (ეს. 60:13; იერ. 22:23; ოს. 14:6), ირმის ჯოგები, ლომები და ვეფხვები (ქებ. 4:8), მისი ცივი მდინარეები (ქებ. 4:15), მარადიული თოვლი (იერ. 18:14), საუცხოო ღვინოები (ოს. 14:7-8) და სურნელოვანი ბალზამი (ოს. 14:7). ლიბანის ზოგ ადგილას დღემდე შემორჩენილი ძველი ტაძრების ნანგრევები.

ლოთი (ლოტი) 82:8

ჰარანის ძე, აბრაჰამის ძმისწული, თავის ბიძასთან ერთად გამოვიდა ჯერ ქალდეველთა ურიდან, ხოლო შემდეგ ჰარანიდან, რათა ქანაანში დასახლებულიყო (დაბ. 11:31; 12:4; 13:1). როცა ქანაანში მათი ცხვრის ფარები ვეღარ ეტეოდა საძოვრებზე და მწყემსებს შუღლი ჰქონდათ ერთმანეთში (დაბ. 13:5-6), ისინი მშვიდობიანად დაშორდნენ ერთმანეთს. ლოთი დასახლდა ნაყოფიერ ველებზე, სოდომის ახლოს, სადაც. სოდომისა და მისი შემოგარენი ქალაქების დაქცევამდე ცხოვრობდა (დაბ. 19:1-26). სოდომის განადგურებისას მან დაკარგა ცოლი, სიძეები და მთელი ქონება. გადარჩა მხოლოდ მართალი ლოთი (2პეტ. 2:7) და მისი ორი ასული.

ლხინება 24:11; 38:13; 102:3; 129:4

დაწყნარება, პატიება, შენობა, შველა, მიტევა, განკურნება, მოსვენება, ხსნა, შვების მიცემა.

მაღიამი (მიდიანი) 82:9

აბრაჰამის მეოთხე ძის, მაღიამის შთამომავლები (დაბ. 25:2). არაბული ტომი, რომელთა სამშობლოც, არაბი გეოგრაფების მიხედვით, უნდა იყოს აქაბას ყურის აღმოსავლეთით მდებარე ქვეყანა; ცხოვრობდნენ ჩრდილოეთით – მოაბის ქვეყნამდე და დასავლეთით – სინაის ნახევარკუნძულამდე (გამ. 3:1; 18:1). მათ ზოგჯერ ჩრდილოეთის ტომების საერთო სახელწოდებით – ისმაელიანები – იხსენიებენ (დაბ. 37:25, 28, 36; მსაჯ. 8:24), თუმცა ისინი ძლიერ განსხვავდებოდნენ ერთმანეთისაგან. ჩანს, რომ საქონლით, აქლემითა და მრავალგვარი განძეულობით მდიდარი, ძლიერი და მომთაბარე ხალხი იყო (ეს. 60:6; მსაჯ. 7:12). მოაბელებთან ერთად, ისინი მზაკვრულ გემებს აწყობდნენ, რათა ისრაელიანები ჩაეგდოთ უძლებობასა და კერპთმსახურებაში (რიცხ. 22:4, 7; 25:5-8). დიდხანს მწარედ ახსოვდათ ისრაელიანთ „მაღიამის დღეები“ (ეს. 9:3-4), როგორც უდიდესი უბედურებისა და ღვთისგან უდიდესი შეწვევის ყამი.

მაელეთი 52; 87

1. მუსიკალური საკრავი (ფლელიტა). 2. მელოდიის სახელწოდება.

მანასე (მენაშე) 59:7; 79:2; 107:8

1. იოსების უფროსი ძე, ეფრემის ძმა. ეფრემი და მანასე იაკობმა იშვილა და იოსების ნაცვლად მემკვიდრეებად დაიყენა (დაბ. 41:51; 46:20; 48:1). მანასე ეფრემზე უფროსი იყო, მაგრამ მან ნაკლები კურთხევა მიიღო. მოხუცმა იაკობმა ხელები განგებ ისე გადაავჯარედინა, რომ მარჯვენა ეფრემს დაალო თავზე, და არა მანასეს, იოსების სურვილის საწინააღმდეგოდ (დაბ. 48:13, 19). 2. მანასეს ტომი (რიცხ. 1:10; რჯლ. 33:17) ორ შტოდ გაიყო. ერთმა თავისი სამკვიდრო მიიღო იორდანეს აღმოსავლეთით, ბასანის საზღვრებში, იაბოკის ჩრდილოეთით, მეორემ კი – ეფრემისა და ისაქარის სამფლობელოებს შორის, ხმელთაშუა ზღვის მიმართულებით. მანასეს ტომის აღმოსავლეთი ნახევარი ჩაეფლო კერპ-თმსახურებაში და პირველ რიგში იქნა წაყვანილი ტყვეობაში (1 ნეშტ. 5:26). დასავლეთმა ნაწილმა უფრო მეტი ღვთის მორჩილება გამოიჩინა (2 ნეშტ. 30:1, 11, 18; 34:6, 9).

მელქისედეკი (მელქიცედეკი) 109:4

ქანაანის მეფე. იგი პურითა და ღვინით გამოეგება ჩრდილოეთი ქანაანის მეფეებზე გამარჯვებულ აბრაამს და აკურთხა უფლის სახელით, რისთვისაც მიიღო ნაალაფარის მეთაუდი (დაბ. 14:18). მეორედ მელქისედეკი მოიხსენიება 1000 წლის შემდეგ 109-ე ფსალმუნის წინასწარმეტყველებაში, სადაც მესიას მისი სახელით მიმართავენ: „შენ ხარ მღვდელი უკუნისამდე მელქისედეკის წესით“.

მოაბელნი 82:6

მოაბელთა მამამთავარი იყო მოაბი, ლოთის ძე (დაბ. 19:37); ცხოვრობდნენ მკედარი ზღვის აღმოსავლეთით, არნონის სამხრეთისაკენ. თაყვანს სცემდნენ ხამოსსა და ბელფეგორს, ებრძოდნენ ისრაელს ყველონის (მსაჯ. 3:12), დავითის (2 მეფ. 8:2, 11-12), იორამისა და იოშაფატის დროს (4 მეფ. 3:13, 20). „და დავაბრუნებ მოაბელ ტყვეებს უკანასკნელ დღეებში“, – ამბობს უფალი. აქამდეა მოაბის განაჩენი (იერ. 48:46-47).

მოაბი 59:8; 107:9

არაბული ტომი, რომლისგანაც ღმერთმა ბევრჯერ იხსნა ისრაელი. მათი სამშობლო იყო ქალაქი მაცონი, ახლანდელი მაცანი, კლდოვანი არაბეთი, პეტრას აღმოსავლეთით. ამონელნიც, ალბათ, უნდა მიეკუთვნებოდნენ მოაბიანებს, რომლებიც მოიხსენიებიან 2 ნეშტ. 20:1-ში.

მონა; მონება 17; 18:11, 13; 21:30; 26:9; 30:16; 33:22; 34:27; 35; 68:17, 36; 73:23; 77:70-71; 78:2, 10; 79:4; 80:6; 85:2, 4, 16; 88:3, 20, 39, 50; 89:13, 16; 101:14, 28; 104:6, 17, 25-26, 42; 108:28; 115:7; 118:17, 24, 38, 49, 65,

76, 84, 90, 122, 124-125, 135, 140, 176; 122:2; 131:10; 133:1; 134:1, 9, 14; 135:22; 142:2, 12; 143:10

მსახური; მსახურება.

მოსე (მოშე) 76:20; 89; 98:6; 102:7; 104:26; 105:16, 23, 32

სახელი მოსე მოდის ებრაული მაშახისგან – „ამოყვანა“ ან ეგვიპტური სიტყვებიდან მო (წყალი) და უშე (გადარჩენილია). მოსე დაიბადა ეგვიპტეში, დაახლოებით ძვ.წ.აღ. 1570 წ. მისი მშობლები იყვნენ ყამრამი, კააფას ძე, ლევის შვილიშვილი და იოქებელი – ყამრამის მამიდა და ცოლი (გამ. 6:20). ჰყავდა სამი წლით უფროსი ძმა აჰრონი (გამ. 7:7). მისი ცხოვრება იყოფა სამ პერიოდად, თითოეული 40 წელს მოიცავს. ეს პერიოდებია: აღზრდა ეგვიპტეში, მწყემსობა და უდაბნოში ხეტიალი (საქმე. 7:23, 30, 36). მას არ ჰქონდა ქანანის ქვეყანაში შესვლის უფლება კადესში ჩადენილი ცოდვის გამო (რიცხ. 20:12; რჯლ. 1:37; 3:26). მან მხოლოდ ფისგას მწვერვალთან იხილა ქანანის მშვენიერება, რათა შემდეგ, უფლის სიტყვის მიხედვით, მომკვდარიყო მოაბის ქვეყანაში (რჯლ. 34:6). მოსეს მიეწერება 89-ე ფსალმუნის „ლოცვა მოსესი, მონისა ღვთისა“. ბიბლიის პირველი ხუთი წიგნი, რომელსაც აგრეთვე უწოდებენ ხუთწიგნულს, თავდაპირველად შეადგენდა ერთ მთლიან ნაწარმოებს სახელწოდებით „მოსეს რჯული“, „წიგნი მოსესი“, ან „წიგნი მოსეს რჯულისა“ (ნემ. 8:1). ებრაელები მას ახლაც უწოდებენ თორას ანუ „რჯული, კანონი“ ან თორათ მოშე ანუ „მოსეს რჯული“.

მური 44:8

ყვავილებისაგან გამოწურული სქელი, სურნელოვანი ზეთი.

ნათან წინასწარმეტყველი 50

დავითის მეგობარი და მრჩეველი. მან თავდაპირველად მოიწონა დავითის გადაწყვეტილება, აეშენებინა ტაძრი, მაგრამ როდესაც ღვთის გამოცხადება მიიღო, ეს საქმე სოლომონს განუსაზღვრა (2 მეფ. 7:4-13). მისი პირით უფალმა ამხილა დავითი ბერსაბეს გამო; მისი პირითვე გადასცა უფალმა დავითს პატიება (2 მეფ. 12:1-13). ნათანმა სოლომონს უწოდა იედიდია – „ღმერთის საყვარელი“ (2 მეფ. 12:25) და მოეხმარა გამეფებაში (3 მეფ. 1:11-13). სოლომონმა მადლიერების ნიშნად მისი შვილები მაღალ თანამდებობებზე დანიშნა (3 მეფ. 4:5). ნათანმა დაგვიტოვა ისტორიული ცნობები დავითისა და სოლომონის მეფობის შესახებ (1 ნემტ. 29:29; 2 ნემტ. 9:29).

ნაკერპავი 105:28

კერპებისათვის, ანუ მკვდარი ღმერთებისთვის შეწირული.

ნეფთალემის მთავარი 67:27

იაკობის მეექვსე ვაჟის ნეფთალის (ბალასთან შეეძინა) შთამომავლები. თავად ნეფთალს ოთხი ძე ჰყავდა (დაბ. 30:8).

ოგი (ყოგი) 134:11; 135:20

ამორეველთა ძლევაბოსილი მეფე ბასანში; უკანასკნელი რეფაიბელთაგან, ცხოვრობდა ყაშთაროთში. დაამარცხა მოსემ და ოგის მდიდარი ქვეყანა, გამაგრებული ქალაქებითა და ცხვრის ფარებით, მანასეს ტომს ერგო (რიცხ. 21:33; რჯლ. 1:4; 3:1; 4:47; 31:4; იესო 2:10; 12:4; 13:30).

ორები (ყორები) 82:11

იხ. ზებეე.

ორლანო 150:4

სიმებიანი საკრავი ინსტრუმენტი, საგალობელის სინონიმი. სავარაუდოდ, შეესაბამება ქნარს.

რააბი (რაბა) 86:4

ამონელთა დედაქალაქი. მდებარეობდა მკვდარი ზღვის ახლოს, ჩრდილო-აღმოსავლეთით, იორდანედან 30-40 კმ-ზე (იესო 13:25). ამ ქალაქის ალყის დროს დაიღუპა ურია. დაიპყრო დავითმა (2 მეფ. 12:26-29), მაგრამ ქალაქმა კვლავ მოიპოვა დამოუკიდებლობა. ეწინასწარმეტყველა მძიმე სასჯელი ისრაელიანთათვის მიყენებული ბოროტებისათვის. პტოლემეოს ფილადელფოსმა გაამშვენებრა ქალაქი და უწოდა ფილადელფია. დღევანდელი ქალაქი ამანი.

რვალი 17:34

სპილენძი.

რქა 17:2; 74:4-5, 10; 88:17, 24; 91:10; 111:9; 117:27; 131:17; 148:14

სამსხვერპლოს ოთხივე კუთხეზე აღმართული რქები (გამ. 27:2; იერ. 17:1). მათ უსვამდნენ ზოგიერთი ცხოველის სისხლს (გამ. 29:12; ეზეკ. 43:20). შეწყალების მოხონელი დამნაშავე ამ რქებს ჰკიდებდა ხელს (3 მეფ. 1:50; 2:28). რამდენადაც ზოგი ცხოველი რქით იჩენს თავის ძალას, რქა ძლიერების სიმბოლო გახდა.

საბას მეფენი 71:10

ქვეყანა, სადაც ბრვე ხალხი ცხოვრობდა (ეს. 45:14). შესაძლოა, რომ ეს არის ძველი მეროეს სამეფო, ან ეთიოპიის საერთო სახელწოდება. უკანასკნელ შემთხვევაში მიუთითებენ სტრაბონის მიერ მოხსენიებულ ქალაქ საბეზე, რომლის ნავსადგურია საბა არაბეთის ყურის დასავლეთ სანაპიროზე.

საბელი 118:61

თოკი, თასმა.

საგალობელი 48:4; 80:2; 151:2

აქ: სიმებიანი საკრავი ინსტრუმენტი.

სადარავო 89:4; 129:6

აქ: დროის სამსაათიანი მონაკვეთი.

საკრებულო 21:25; 39:9; 110:1

აქ: ებრაელ მორწმუნეთა შესაკრებელი. იხ. ეკლესია.

საღმანა 82:11

იხ. ზებეე.

საღმობა 17:4; 114:3; 126:2

ტკივილი, ტანჯვა.

სამოელი (სამუელი) 98:6

ღვთისმოსავმა დედამ იგი გამოსთხოვა უფალს და აღთქმა მისცა, რომ მოწმიდარად (ნაზორეი) შესწირავდა. ჯერ კიდევ მცირეწლოვანი წაიყვანა შილოს უფლის სახლში, სადაც იგი გაიზარდა ელი მღვდლის მეთვალყურეობით და მონაწილეობდა საწმიდრის მსახურებაში. ელის სიკვდილის შემდეგ გახდა მსაჯული. ისრაელიანებმა მისი ზეგავლენით მოსპეს თავიანთი კერპები (1 მეფ. 7:3) და ომში დაამარცხეს ფილისტიმელები (1 მეფ. 7:7-10). სამოელი მთელი სიცოცხლის მანძილზე განსჯიდა ხალხს (1 მეფ. 7:15). მან მეფედ სცხო საული, კიშის ძე (1 მეფ. 9; 10:1). სამოელმა დაწერა მეფის უფლებები წიგნად და დადო იგი „უფლის წინაშე“ (1 მეფ. 10:25). დასაფლავებულია რამაში, თავის სახლში (1 მეფ. 25:1). სამოელი არის წინასწარმეტყველთა სკოლების დამაარსებელი და ხელმძღვანელი (1 მეფ. 19:20). გარდა ამისა, მან დატოვა ისტორიული ჩანაწერები ღვთის საქმეთა შესახებ (1 ნეშტ. 29:29).

სამშენველი 65:9

აქ: უკვდავი ადამიანში, მისი მარადიული არსება, რომლის მოკვლა და მოსპობა შეუძლებელია.

სასო, სასობა (ესავს) 5:11; 7:1; 10:1; 17:30; 20:7; 21:4; 24:2,20; 30:1, 6, 14, 24; 31:10; 32:22; 33:8; 51:8; 54:23; 55:3, 4, 11; 59:8; 61:7; 64:5; 70:1; 77:7; 85:2; 90:2; 107:9; 113:16-19, 43; 117:9; 118:74, 116, 146-147; 129:6; 140:8; 142:8; 143:2; 144:15; 145:5

იმედი, საიმედო; იმედოვნება, იმედის ქონა.

სარგებელი 29:9

მარგებელი; მოსაგები; შეწვენა. აქ: მეგალისათვის მისაცემი სარგებელი.

საული 17; 51; 53; 56; 58

მდიდარი ბენიამინელი კაცის, კიშის ძე, ისრაელიანთა პირველი მეფე, დაახლოებით ძვ.წ. აღ. 1095–1055 წლებში. მისი ისტორია გადმოცემულია 1 მეფ. 9–31 თავებში. სამოელი (იხ. სამოელი) აპირებდა მსხვერპლის შეწირვას გორაკზე, როცა საული მივიდა მასთან. სამოელს ეუწყა უფლისაგან, რომ საული არის სწორედ ის, ვის შესახებაც წინაღობით მიიღო გამოცხადება. მეორე დღეს მან მართლმართომ აკურთხა საული მეფედ (1 მეფ. 10:1), ხოლო საყოველთაო-სახალხო კრებაზე მიცფაში იგი ღმერთის მითითებით აირჩიეს მეფედ; საული წარმატებით ებრძოდა ისრაელიანთა მტრებს (1 მეფ. 14:47). გამოირჩეოდა პირადი მამაცობით. ღმერთის მიმართ თავისი გულმოდგინება საულმა იმით გამოავლინა, რომ ქვეყნიდან განდევნა მუცლითმეზღაპრენი და მჩხიბავნი (1 მეფ. 28:3). ღვათმა სამგლოვიარო სიმღერა უგალობა საულსა და მის ძეს იონათანს. საულის მეფობის ხანგრძლივობა არ არის მითითებული ძველ აღთქმაში; საქმე 13:21-ის მიხედვით ეს პერიოდი 40 წლით განისაზღვრება. იგივეს ადასტურებს იოსებ ფლავიოსი.

საფსალმუნე 32:2; 70:22; 91:3; 143:9; 149:3

მუსიკალური ინსტრუმენტი, რომლის თანხლებითაც სრულდებოდა ფსალმუნები.

საწნახელი 8; 80; 83

1. ერთგვარი სიმებიანი ინსტრუმენტი, იყენებდნენ მკის დღესასწაულის დროს.
2. ყურძნის საჭყლეტი (სულხან-საბა ორბელიანი). 3. „საწნახლები“ მოიაზრება ქრისტიანული ტაძრების სიმბოლოდ: ქრისტე ვენახია, მოციქულები – რტოები, ქრისტიანული სარწმუნოება – ყურძნის მტევანი, ტაძრებში კი იწურება ქრისტიანული მოძღვრების ღვინო, რომელიც ახარებს მორწმუნეთა გულს.

სელმონი 67:14

მთა შექემის ახლოს. მისი ფერდობები დაფარულია გაუვალი ხშირი ტყით, ხოლო მწვერვალი – თოვლით. აბიმელექმა ამ ტყეში მოჭრილი ხის ტოტები შემოუწყო შექემის კოშკს და ცეცხლი წაუკიდა. ამოწყდნენ მისი მეციხოვნეები, ათასამდე ქალი და კაცი (მსაჯ. 9:48, 49).

სელომი (სილოამი) 77:60

ნაბლუსიდან სამხრეთით 2,5 კმ-ზე, სადაც ამჟამად სეილუნის ნანგრევებია. ყველაზე მნიშვნელოვანი ადგილი წმიდა მიწაზე მსაჯულთა ეპოქაში. აქ იესო ნავეს ძემ დადგა კარავი და დაასრულა მიწების დაყოფა (იესო 18:1; 19:51). კარავი და აღთქმის კიდობანი იქ დარჩა ელის დრომდე (მსაჯ. 18:31; 1მეფ. 3:2-3, 21). შემდეგ „მიატოვა უფალმა სელომის სავანე“ და ეს ადგილი აქცია თავისი მართალი რისხვის მაგალითად.

სეონი 134:11; 135:19

1. ამორეველთა მეფე. მეფობდა არნონსა და იაბოკს შორის მდებარე ოლქზე, საიდანაც განდევნა მოაბელნი. მან არ დაანება ებრაელებს თავის ტერიტორიაზე გავლა, შეებრძოლა და დამარცხდა (რიცხ. 21:21-24; რჯლ. 2:26-33). ისრაელიანებმა მისი სამეფო რეუბენისა და გადის ტომებს გადასცეს (რიცხ. 32:33; რჯლ. 29:8). 2. სიხონი იგივეა, რაც ხებრონი (იერ. 48:45).

სიკიმა (შექეში) 59:6; 107:7

ეს ქალაქი მდებარეობდა შუა პალესტინაში, ეფრემის ტომის მთიან ნაწილში (იესო 20:7; 21:21; 3მეფ. 12:25), წყლებით მდიდარ და ნაყოფიერ ველზე ერიზიმის მთის ძირას (მსაჯ. 9:7), თითქმის 80 კმ-ზე იერუსალიმის ჩრდილოეთით. პატრიარქები სწორედ ამ ადგილას მოუწოდებდნენ უფალს (დაბ. 12:6; 33:19-20; იესო 24:25). დღევანდელი ნაბლუსი.

სინაი 67:8

მთა, სადაც ცეცხლსა და კვამლში გახვეული უფალი გამოცხადა ისრაელს და მისცა თავისი რჯული (გამ. 19:2; რიცხ. 3:1; რჯლ. 33:2; საქმე. 7:30; გალ. 4:24-25). ამ მთას ეწოდება აგრეთვე ღვთის მთა, ხორები, სადაც ცეცხლმოდებული მაყვლის ბუჩქიდან უფალი პირველად ელაპარაკა მოსეს (გამ. 3:1; რჯლ 1:6; 4:10, 15). სინაის უდაბნოში, სინაის მთის პირისპირ დაიბანაკეს ისრაელიანებმა და იქ დარჩნენ მთელ წელიწადს. სწორედ ამ დროს მიიღეს მათ მოსესგან რჯული (გამ. 20:1-17).

სიონი 2:6; 9:11, 14; 13:7; 19:2; 47:2, 11-12; 49:2; 50:18; 52:6; 64:1; 68:35; 72:28; 73:2; 75:2; 77:68; 83:7; 86:2, 5; 96:8; 98:2; 101:13, 16, 21; 109:2; 124:1; 125:1; 127:5; 128:5; 131:13; 132:3; 133:3; 134:21; 136:1, 3; 145:10; 147:1; 149:2

1. იგივეა, რაც ერმონი. 2. ნიშნავს „მზიურს“. იერუსალიმის ერთ-ერთი მთა, ებუსელთა ძველი ციხესიმაგრე (იესო 15:63), რომელიც დავითმა აიღო, ახალი სამეფო ქალაქის მთავარ სიმაგრედ აქცია, შემდეგ კი „დავითის ქალაქი“ უწოდა (2 მეფ. 5:7, 9; 1 ნეშტ. 11:5) და აქ დაიკრძალა კიდევ (3 მეფ. 2:10). ძველი გადმოცემით, ივარაუდებოდა, რომ სიონი ერქვა სამხრეთ-დასავლეთის ერთ-ერთ იმ მაღლობს, რომლებზედაც აშენდა იერუსალიმი. ამ მაღლობზე მუსულმანები დღემდე იცავენ ე.წ. „დავითის საფლავს“. სიონი ზშირად გამოიყენება იერუსალიმის აღმოსავლეთი მაღლობის სახელწოდებად, იმ მთისა, რომელზეც ააგეს ტაძარი. სიონი არის საყვარელი სახელი იერუსალიმისა და მისი წმიდა მთის, სადაც დაივანებდა უფალი (ეს. 2:3; 8:18; 24:23; მიქ. 4:2). ფიქრობენ, რომ სიონი იერუსალიმის სამხრეთ-დასავლეთის მაღლობი კი არ იყო, არამედ აღმოსავლეთის, ანუ ტაძრის მთა. 3. სიონის ასული, იერუსალიმისა და მისი ხალხის პოეტური სახელწოდებაა (ეს. 1:8; ზაქ. 9:9; მათ. 21:5; იოან. 12:15).

სისარა 82:9

მეფე იაბის მხედართმთავარი, დაამარცხეს ბარაკმა და დებორამ; მოკლა იაყელმა, ხებერის ცოლმა (მსაჯ. 4:7-21; 1 მეფ. 12:9).

სკორე 82:10; 112:7

ნაკელი.

სოლომონი 71

დავითის ძე და მეძკვიდრე. მეფობდა დაახლოებით ძვ.წ.აღ. 1015–975 წლებში. (3 მეფ. 1–11; 1 ნემტ. 29:1; 19; 21–25). დავითმა ნათან წინასწარმეტყველს მიანდო სოლომონის აღზრდა. მეფობის მეოთხე წელს სოლომონმა დაიწყო ტაძრის მშენებლობა, რაც 7 წლის თავზე დაასრულა (3 მეფ. 6). ტაძარი აკურთხეს და მასში გადმოიტანეს ალთქმის კილობანი; სოლომონმა თავისი სამეფო 12 ოლქად დაყო, ტომებად დაყოფისგან დამოუკიდებლად. მან გამოთქვა 3000 იგავი და შეადგინა 1005 საგალობელი. 126-ე ფსალმუნის სათაურის მიხედვით მისი ავტორი არის სოლომონი. მასვე ეკუთვნის მრავალი იგავი „იგავთა წიგნში“. „ეკლესიასტეს“ და „ქებათა ქების“ ავტორიც სოლომონი უნდა იყოს.

ტაბლა 22:5; 68:22; 77:19-20; 127:3

მაგილა, სუფრა.

ტანეოსი (ცოყანი) 77:12, 43

იგივეა, რაც ბერძენთა მიერ მოხსენებული სამეფო ქალაქი ტანისი, ნილოსის ტანისის განტოტებასთან რომ მდებარეობდა. ძველი ქალაქი ეგვიპტეში (ეს. 30:3-4), სადაც მოსემ ზოგიერთი სასწაული მოახდინა. ამ ქალაქის მთავრებს ესაია „შემლილებს“ უწოდებს (ეს. 19:11, 13). უფალი ცეცხლით განადგურებას უქადა ტანეოსს (ეზეკ. 30:14).

ტაძარი 5:7; 10:4; 17:6; 26:4; 27:2; 28:9; 44:8, 15; 47:3, 13; 64:4; 67:29; 70:16; 78:1; 95; 137:2; 143:12

აქ: იერუსალიმის ტაძარი. ბიბლიაში ხშირად ეწოდება უფლის სახლი (2 ნემტ. 3:1; 5:1), ღვთის სახლი (1 ეზრ. 1:4; 3:8) და უფლის ტაძარი (1 ეზრ. 3:6, 11; ანკ. 1:2; 2:15). სოლომონის დროიდან იერუსალიმში სამი ტაძარი არსებობდა: 1) პირველი ტაძარი, რომელიც სოლომონმა ააგო, არსებობდა ძვ.წ.აღ. 1004–558 წლებში.

2) ზერუბაბელის ტაძარი. სპარსეთის მეფე კიროსმა ძვ.წ.აღ. 536 წელს ბაბილონში მცხოვრებ ებრაელებს ნება დართო, დაბრუნებულნიყვნენ სამშობლოში და იერუსალიმში აეგოთ ტაძარი. ტირშაფამ (იუდას სპარსელი განმგებელი), ზერუბაბელმა და მღვდელმთავარმა იესომ აღსავლენი სამსხვერპლოს აგება დაიწყეს მის ძველ ადგილას და სამსხვერპლო ღვთისმსახურება აღადგინეს (1 ეზრ. 3:6-12). ეს ტაძარი გადარცვა ანტიოქოს ეპიფანემ და წაბილწა კერპო-

მსახურებით (1 მაკ. 1:20-24; 44-49). „გატიანების სისადაგლე“ – ოლიმპოს იუპიტერის სამსხვერპლო – დაიდგა აღსავლენის სამსხვერპლოზე. ძვ.წ.ად. 167 წელს (1 მაკ. 1:54; 2 მაკ. 6:2). მაკაბელნი აღდგენ თავისუფლებისთვის, განდევნეს არამელები, აღადგინეს საწმიდარი, კვლავ აკურთხეს ტაძარი (1 მაკ. 4:36-37) და ტაძრის მთა კელლებითა და გოდლებით გაამაგრეს (1 მაკ. 4:60; 6:7). ძვ.წ.ად. 164 წელს იუდა მაკაბელიმა და ისრაელიანთა საზოგადოებამ 25 დეკემბერი ტაძრის აღდგენის სამახსოვრო დღედ დაადგინეს. ამ დღეს ტაძრის განახლების (საღმურების) (ებრ. ხანუკა) დღესასწაული ეწოდა (1 მაკ. 4:59).

3) ჰეროდეს ტაძარი. ჰეროდემ ტაძრის გაფართოება გადაწყვიტა. მშენებლობა დაიწყო ქრისტეს დაბადებამდე 20 წლით ადრე და დამთავრდა 64 წელს, ანუ მის სრულ დანგრევამდე 6 წლით ადრე. ებრაელებმა არ დაანებეს ჰეროდეს დიდს ერთბაშად დაენგრია ზერუბაბელის ტაძარი, იგი თანდათანობით იღებდა მის ნაწილებს ყოველი ახალი ნაწილის აგებასთან ერთად. ამ ტაძარს დიდხანს ეწოდებოდა „მეორე ტაძარი“.

ტვიროსი 44:12

ძვ. ებრ. ცორი ნიშნავს „კლდეს“. ფინიკიელთა სავაჭრო ქალაქი ხმელთაშუა ზღვის სანაპიროზე. აქ მეფობდა ხირამი (2 მეფ. 5:11; 3 მეფ. 5:1), რომელსაც დავითთან და სოლომონთან კარგი ურთიერთობა ჰქონდა. იუდასა და ისრაელს მის ბაზრებში შემოჰქონდათ ხორბალი, თაფლი, ზეთი და მური. უკვე ამოსი და იოელი უწინასწარმეტყველებდნენ მას სასჯელს იმის გამო, რომ დაივიწყა ძველი მეგობრობა და ისრაელიანთ მონებად ჰყიდდა ედომელებსა და ბერძნებზე (ამოს. 1:9-10).

ურვა 24:17; 106:6, 13, 19, 28; 118:53

წუხილი, გასაჭირი.

ურია 50

ურია ხეთელი, ბესარბეს ურია ქმარი, დავითის ერთ-ერთი მხედართმთავარი (იხ. დავითი, ბერსაბე).

უპოვარება 106:41

სიღატაკე.

უსუბი 50:7

ერთგვარი სურნელოვანი ბალახი. მისგან აკეთებდნენ წმიდა წყლის სასხურებელ ფუნჯს.

ფინეზი (ფინხასი) 105:30

ელეაზარის ძე, აპარონის შვილიშვილი (გამ. 6:25), მესამე მღვდელმთავარი. მან, ღვთის დიდებისთვის თავგამოდებულმა, მოკლა სიმეონიანთა თავკაცი ზიმრი

და ამით თავის ხალხს ააცილა ღვთის რისხვა; ამიტომაც აღუთქვა მას ღმერთმა, რომ მის მოდგმას სამარადისოდ მიენიჭებოდა მღვდლობა (რიცხ. 25:7, 10-13). ღვთის დაპირება აღსრულდა; ფინეზმა მრავალგზის გამოავლინა თავდადება საღმრთო საქმეში (იესო 22:13; მსავ. 20:28).

ფსალმუნი 1-14; 18-34; 36-42; 45-50; 56:8; 61-68; 70-72; 74-84; 86; 87; 91-93; 94:2; 96-100; 102; 103; 107-109; 136-140; 142; 143; 150:3; 151
 ებრაულად მიზმორ ნიშნავს მუსიკის თანხლებით ღმერთის სადიდებლ გლობას. ამ სავალობელთა კრებულმა მიიღო სახელწოდება *ფსალმუნნი* ბერძნული სიტყვიდან *ფსალო*, რაც ნიშნავს სიმღერას სიმებიანი მუსიკალური საკრავის თანხლებით; (საკრავს ებრაულად ეწოდება *ნებელ*, ბერძნულად – *ფსალტერიონ*, ქართულად – *საფსალმუნე*). მე-80 ფსალმუნში სიტყვა *ფსალმუნი* ინსტრუმენტის მნიშვნელობით იხმარება. ძველი ქართული ტრადიციის თანახმად ფსალმუნთა კრებულს *ღავითნი* ეწოდება.

ფუჭი 2:1; 30:6; 40:6; 59:11
 ცული, ამაო, ცარიელი, უვარგისი.

ქანაანი 104:11; 105:38; 134:11

1. ქამის ძე, ნოეს შვილიშვილი (დაბ. 9:18). ფინიკიელთა და ქანაანელთა მამამთავარი (დაბ. 10:15). წყევლა, რომლითაც ნოემ მიმართა ქამს, ქანაანს აუსრულდა (დაბ. 9:20-25). 2. ასე ერქვა (ვიწრო მნიშვნელობით) ხმელთაშუა ზღვის სანაპირო ზოლს, სადაც ცხოვრობდნენ ქანაანელები. ეს იყო ნაწილი მთელი ქანაანისა, რომელშიც მთიანი ქანაანიც შედიოდა (რიცხ. 13:29; იესო 11:3). ასე ერქვა ფინიკიასა (ეს. 23:11) და ფილისტიმელთა ქვეყანას (სოფ. 2:5). 3. გვიან ასე ეწოდებოდა (ფართო მნიშვნელობით) მთელ ქანაანის ქვეყანას იორდანის დასავლეთით. რეუბენისა და გადის ტომები დასახლდნენ გალაადის ქვეყანაში, დანარჩენი ტომები კი ქანაანის ქვეყანაში წავიდნენ (რიცხ. 32:30; იესო 22:9, 32). აქედან გამომდინარე, ქანაანი ეწოდებოდა ქვეყანას ხმელთაშუა ზღვასა და იორდანეს შორის, ლიბანიდან ეგვიპტის ხევამდე (რიცხ. 33:51; 34:2; 35:10, 14). ქანაანის ქვეყანა დაიპყრო და დაანაწილა იესო ნავეს ძემ, რომლის ბრძანებით ეს ქვეყანა აღწერეს კიდევც.

ქერუბიმი (დაბრძანდა ქერუბიმებზე, ქერუბიმებზე მჯდომარე, ქერუბიმებზე მჯდომი) 17:10; 79:1; 98:1

სჯულის კიდობნის თავსარქელის კიდევებზე იდგა ოქროს ორი ერთმანეთისაკენ დახრილი ქერუბიმი, რომლებიც ფრთებით ფარავდნენ მას (გამ. 25:18-20; 37:7-9). კრეტსაბმელზეც იყო ამოქარგული ქერუბიმები (გამ. 36:35). სოლომონის ტაძრის წმიდათა წმიდაში იდგა ორი დიდი ქერუბი ზეთისხილისგან გამოკვეთილი და ოქროს ფურცლებით მოჭედილი ფიგურა იდგა (3 მეფ. 6:23-29). რაკი ღმერთს სურდა თავის ხალხს გამოცხადებოდა აღთქმის კიდობანზე, ამიტომ

მას ხშირად ეწოდება „ქერუბიმებზე ამხედრებული“ (1 მეფ. 4:4; 2 მეფ. 6:2; 4 მეფ. 19:15; ეს. 37:16).

ქორები 105:19

იგივეა, რაც სინაის მთა. უფალი აქ ელაპარაკა პირველად მოსეს ცეცხლმოღებული მაყვლის ბუჩქიდან (გამ. 3:1-2). ქორები (ხორები) მდებარეობდა რეფიდიმის ბანაკთან, სადაც ხალხმა წყალი მოსთხოვა მოსეს. უფლის ბრძანებით, მოსემ კვერთხი დაჰკრა კლდეს და იქიდან წყალმა გადმოხეთქა (გამ. 17:1-6).

ქუში 7

საგვარტომო ნუსხაში მოხსენებულია, როგორც ქამის უფროსი ძე (დაბ. 10:6). ეს სახელი ბიბლიაში ახლოს დგას *მიცრაიმთან*, ე.ი. ეგვიპტესთან. ლურსმულ ტექსტებში სიტყვა *ქუში/ქუში* მოთავსებულია *მუზურის/მიცრაიმის* გვერდით. მასასადაძე, *ქუში* აღნიშნავს ეგვიპტის გვერდით მცხოვრებ ხალხს. ამას ამტკიცებს ისიც, რომ ტიტული „მეფე ეგვიპტისა და ქუშისა“ ლურსმულ წარწერებში ხშირად ენაცვლება ტიტულს „მეფე ეგვიპტისა და მილუქისა“. *ქუში* ნიშნავს ეთიოპიას ეგვიპტის სამხრეთით. ძველ აღთქმაში ეგვიპტე და ეთიოპია (*ქუში*) ხშირად ერთად არის ნახსენები (ეს. 20:3; იერ. 46:8-9). ერთ-ერთი ვერსიით, *ქუში* ზოგადად სამხრეთის ხალხების მნიშვნელობით უნდა გავიგოთ (დაბ. 10:8; 2:13). იხ. ეთიოპია.

ღაღადი, ღაღადება 3:4; 4:3; 5:1; 9:6, 12; 16:6; 17:6; 19:8; 21:3, 5; 24; 26:6-7; 29:8; 30:22; 32:3; 33:6, 17; 46:1; 5; 54:16; 56:2; 60:2; 64:13; 65:1, 17, 19; 68:3; 76:1; 80:1; 85:3, 7; 87:1, 9, 13; 94:1-2; 97:4, 6; 99:1; 101:1; 106:6, 13, 19, 28; 117:5; 118:145-146; 119:1; 129:1; 140:1; 141:1, 5; 150:5
ყვირილი; მოწოდება.

შტახსი 44:8

სურნელოვანი ზეთი, ყვავილების მტკრისაგან დამზადებული.

ცვალეზადათვის 44; 59; 68; 79

მათვის, ვინც შეიცვლება.

ცხება, ცხებული 2:2; 17:50; 19:6; 26; 27:8; 83:9; 88:38, 51; 104:15; 131:10, 17; 151:4

კეთილსურნელოვანი ზეთის ცხება წესად ჰქონდათ ებრაელებსა და აღმოსავლეთის სხვა ხალხებს. ცხება იყო სინარულის, სტუმრისადმი პატივისცემის ნიშანი (მათ. 6:17; ლუკ. 7:38, 46), არცხება კი ღრმა მწუხარებას გამოხატავდა (დან. 10:3; ეს. 61:3). ცხება მეფედ კურთხევის (1 მეფ. 9:16; 3 მეფ. 19:15), მღვდელმთავრად კურთხევისა (გამ. 30:30; 40:13; ლევ. 16:32) და წინასწრემეტყველად განწესების რიტუალის მთავარ შემადგენელ ნაწილს წარმოადგენდა (3 მეფ.

19:16). ცხებისათვის გათვალისწინებულ ზეთს ამზადებდნენ განსაკუთრებული რეცეპტით: მური, დარიჩინი, სურნელოვანი ლერწამი, კასია და ზეთუნის ზეთი (გამ. 30:22-23). მისი გამოყენება არ შეიძლებოდა სხვა მიზნებისთვის (გამ. 30:32). წმიდა ნელსაცხებით ცხებულს ებრაულად ეწოდებოდა მესია, ხოლო ბერძნულად – ქრისტე.

ცხონება (აცხონებს); მაცხოვარი, მაცხოვარება 6:4; 11:1; 19:9; 24:5; 26:1, 9; 27:9; 36:40; 37:22; 39:10, 16; 41:5, 8, 11; 42:5; 50:12, 14; 53:1; 59:5; 61:2, 6; 64:5; 66:2; 67:20; 68:1, 29; 70:2, 15; 78:9; 84:4, 6, 9; 85:2, 16; 88:26; 90:16; 95:2; 97:1, 3; 105:47; 108:26; 115:4; 117:14, 21, 25, 28; 118:25, 40, 117, 155, 175; 131:16; 139:7; 143:10; 144:19; 149:4
გადარჩენა, ხსნა, მხსნელობა.

ძაღლისმწერი 104:31
ბუზის სახეობა (musaca canina).

ძეგლისწერა 15; 55; 56; 58; 59; 57
აქტი, ტრაქტატი, დადგენილება.

ძეძვი 57:9
ეკლიანი დატოტვილი ბუჩქი.

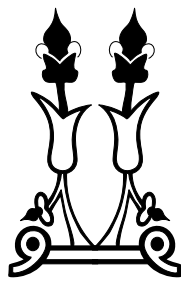
ძეძენარი 117:12
იხ. ძეძვი.

ძეწნი 136:2
ტირიფი.

წინწილა 150:5
მუსიკალური საკრავი. ლითონის თევში, რომელსაც მეორე ამნაირივე თევშის დაკვრით ახმაურებენ.

ჭიმი 31:9
კანაფის აღვირი.

ჭურთასტანი 47:11; 62; 68:35; 75:1; 96:8; 113:2
იუდეა იხ. იუდა.

ფსალმუნნი

ძველი ქართული კანონიკური ტექსტი
(მხედრული და ნუსხური) და
თანამედროვე ქართულ ენაზე ადაპტირებული
პარალელური ტექსტი
მეორე გამოცემა

Псалтирь

древнегрузинский канонический текст (мхедрули и нусхური)
и параллельный текст на современном грузинском языке
(на грузинском языке)

Psalms

Old Georgian Canonical text (mkhedruli and nuskhuri)
and the parallel text of its adaptation into Modern Georgian
(in Georgian)

ხელმოწერილია დასაბეჭდად 29.05.2012

საქართველოს საპატრიარქოს სტამბა, წმ. სამების ლავრა, თბილისი